பன்னிரு சைவத் திருமுறைத் தொகுதி

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள்

அருளிச்செய்த

தேவாரப்பதிகங்கள்

திருமுறை

: ௪, ௫, ௬ :

க வெளியீடு - கங

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள்

அருளிச்செய்த

தேவாரப்பதிகங்கள்

1083

கயப்பாக்கம்

சதாசிவ செட்டியார் பி. ஏ., அவர்களால்

பார்வையிடப்பெற்றன.

திருமு

திருநெல்வேலி, தென்னிந்திய

சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் லிமிடெட்

திருநெல்வேலி & சென்னை

பிரபவ௵ தைமீ

Published by

The South India Saiva Siddhanta Works Pub ishing Society, Tinnevelly, Limited
Tinnevelly :: & Madras
February, 1928

Printed by

C. Munisawmy Mudaliar & Sons.
2/17, Coral Merchant St., Madras.

பொருளடக்கம்

அற்புதப்படங்கள்

பதிப்புரை

தமிழ்நாட்டின்கண், புத்தம் சமணம் முதலிய புறப்புறச் சமயங்கள் தோன்றி, சைவசமய வளர்ச்சி வலிகுன்றிய ஞான்று, அப்புறச்சமயங்களை வேரறுக்கப் பண்டை யருமறைக்கருத்துக் களோடு எழுந்தனவாய், ஓதவும் உன்னவும் உலப்பிலா மகிழ் வைத் தருவனவாய், எண்ணியவற்றை எண்ணியாங்கு எய்து விப்பனவாய், நூல்சார்த்திப் பார்ப்பார்க்கு உண்மை நுவல்வன வாய், அன்போடு போற்றுவார் அருவினையறுப்பனவாய், செந் தமிழ் மொழிவளம் நிரம்பியனவாய், பண்டை இசைவளம் காண்பார்க்கு இன்பநலம் இசைப்பனவாய், இயற்கைநலம் விரும்புவார்க்கு இனிமை பயப்பனவாய், அருஞ்செயல்களை அடி யார்க்கு நிகழ்த்துவனவாய், தத்துவக் கருத்துக்கள் இலைமறை காய்போலப் பொதிந்துள்ளனவாய், பண்டைத் தமிழியல்நூல் வழக்கிற்கேற்ப அகப்பொருள் புறப்பொருளிலக்கணங்களைக் கூறுவனவாய், மக்கட்குப் பிறவியழித்து வீடு அளிப்பனவாய், புறவிருள் நீக்கும் பன்னிரு பகலவர் போல மக்கள் அகவிருள் நீக்கும் பன்னிரு அருமணிச் சுடர்களாய் விளங்குவன தெய்வத் திருவருணூற்றொகுதியாய பன்னிரு திருமுறைகள். அமிழ் துறழும் தமிழ்மொழியின்கண் சைவசமயத்தார்க்கு அமையப் பெற்றிருப்பதுபோல வேறெம்மொழியினும், வேறெச்சமயத் தார்க்கும் இத்தகைய அருணூற்றொகுதி யமையாமையே இவற் றின் பெருமையை விளக்கும்.

சிவம்பழுத்த இத்தமிழ்மாண் சைவப்பெருநூற்றொகுதி, இதுகாறும் செப்பமான பதிப்பைப் பெறாதிருந்தது தமிழ் மக் கட்கு ஒரு பெருங்குறையே. அதனை நீக்குவான்கருதி இறை வன் இன்னருள்கொண்டு பன்னிருதிருமுறைகளை ஆறு பகுதிக ளாகப் பதிக்க ஒழுங்குபடுத்தி, முதற்கண் திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் அருளிச்செய்த முதன்மூன்று திருமுறைகளாய தேவாரப்பதிகங்களை அழகொழுகப் பதித்து வெளியிட்டுப்

பதிப்புரை

பின் திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் அருளிச்செய்த இரண்டாவது மூன்று திருமுறைகளாய தேவாரப்பதிகங்களை அவ்வாறே செப்பமாகப் பதித்து வெளியிடலானோம். இப்பதிப்பில் பிழை காண்டல் அரிதென்க.

இதன்கண் பண் விளக்கமும், பண் வரிசையும் பதி வரிசையும், பதி அகரவரிசையும் பதிக முதற்குறிப்பகரவரிசையும், பதிக வரலாற்றட்டவணையும், அருஞ்சொற்பொருளகரவரிசையும், பாட்டுமுதற்குறிப்பகரவரிசையும், ஆளுடையவரசுகள் திருவுருவப்படமும், அவர் நிகழ்த்திய அருஞ்செயல்களைக் காட்டும் படங்களும் சேர்த்திருக்கின்றோம். சிறிது தமிழ் கற்றாரும் எளிதில் கற்றுணருமாறு பாட்டுக்கள் சீர்பிரிக்கப்பெற்றிருக்கின்றன. பதிமுறைப்பதிப்பு விரும்புவார்க்கு மிஃதே பயன்படுமாறு இதன்கண் பதிவரிசையும் சேர்க்கப்பெற்றிருப்பது கருதற்பாலது. ஆகவே இவ்விழுமிய அருணூற்றொகுதி ஒவ்வொரு நூல்நிலையத்திலும் ஒவ்வொரு இல்லின் இறைவழிபாட்டறையிலும் இன்றியமையாது இருக்கற்பாலது.

இதற்குப் பதிப்பாசிரியராயிருந்து செப்பஞ்செய்து உதவி புரிந்துவரும் திருவாளர் கயப்பாக்கம் சதாசிவ செட்டியார் பி. ஏ. அவர்களுக்கும், இதனைப் பதித்துவருகையில் எழுத்துப் பிழைகள் முதலியவற்றைப் பார்த்துதவிய மருத்துவாசிரியரும், தமிழாசிரியருமான திருவாளர் மா. வடிவேலு முதலியாரவர்களுக்கும், கழகத்தமிழ்ப்புலவர் திருவாளர் T. S. இளவழகனாரவர்களுக்கும், ஆசிரியர்படம் அருஞ்செயல் விளக்கப்படங்கள் முதலியவற்றை மிக்க திறமையோடு எழுதியுதவிய திருவாளர் ஆ. ஜெகனாத ஆச்சாரியார் அவர்களுக்கும் நன்றி செலுத்துங் கடப்பாடுடையோம்.

திருநெல்வேலி,
பிரபவ
மார்கழி, ௧௫

சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்தார்.

முன்னுரை

" இடையறாப் பேரன்பு மழைவாரு மிணைவிழியு முழவா ரத்தின்
படையறாத் திருக்கரமுஞ் சிவபெருமான் றிருவடிக்கே பதித்த நெஞ்சு
நடையறாப் பெருந்துறவும் வாகீசப் பெருந்தகைதன் ஞானப் பாடற்
றொடையறாச் செவ்வாயுஞ் சிவவேடப் பொலிவழகுந் துதித்து வாழ்வாம்"

மாதவச் சிவஞானயோகிகள்.

" ஏரின் சிவபோக மிங்கிவற்கே யென்னவுழ
வாரங்கொள் செங்கையர்தாள் வாரம்வைப்ப தெந்நாளோ "

தாயுமானவப் பெருமான்.

" அருமறையைச் சிச்சிலிபண் டருந்தத் தேடு
மதுபோலன் றிதுவென்று முளதா முண்மைப்
பரபதமுந் தற்பதமும் பரனே யன்றிப்
பலரில்லை யென்றெழுதும் பனுவல் பாரி
னெரியினிடை வேவாதாற் றெதிரே யோடு
மென்புக்கு முயிர்கொடுக்கு மிடுநஞ் சாற்றுங்
கரியைவளை விக்குங்கன் மிதக்கப் பண்ணுங்
கராமதலை கரையிலுறக் காற்றுங் காணே "

யென்னு மெண்ணிறந்த பெருமை வாய்ந்த ஏழுகோடிப் பெருமறைமொழி வடிவினவான (சுத்த கோடி மகா மந்திர சொரூபமான) அடங்கன் முறைத் திருமுறை ஏழனுள் நான்கு, ஐந்து, ஆறுவது திருமுறைகள் 'உடையவர சுலகேத்து முழவாரப் படையாளி' யாகிய திருநாவுக்கரசுநாயனார் அருளியவை யாகும்.

இத் திருமுறை மூன்றினும் இப்போதடங்கியுள்ள திருப்பதிகங்கள் முன்னூற்றுப் பதின்மூன்றேயாம். ஆயினும் முதன் முதலில் (ஆதியில்) ஆளுடைய வரசுகள் பாடியருளிய திருப்பதிகங்கள் நாற்பத்தொன்பதினாயிர மென்பது.

முன்னுரை

'இணைகொளே ழெழுபதுநா றிருபனுவ
லீன்றவன் றிருநாவி னுக்கரையன்'

என்னும் ஆளுடைய நம்பிகள் திருவாக்கானும்,

'பதிகமே ழெழுநூறு பரசுநா வரசான
பரமகா ரண யோகி'

என்னும் திருநாவுக்கரசுதேவர் திருவேகாதசமாலையானும்,

'திருநாவுக் கரையரெனுஞ் செம்மை யாளர்
தீயமணர் சிறைநீங்க வதிகை மேவுங்
குருநாமப் பரஞ்சுடரைப் பரவிச் சூலை
கொடுங்கூற்று யினவென்ன வெடுத்துக் கோதி
லொருமானைத் தரிக்குமொரு வரையுங் காறு
மொருநாற்பத் தொன்பதினாயிரமதாகப்,
பெருநாமப் புகலூரிற் பதிகங் கூறிப்
பின்னுகளு ரடியிணைகள் பெற்று ளாரே'

என்னுந் திருமுறைகண்ட புராணத் திருவிருத்தத்தானும் வெள்ளிடை மலைபோல அறியப்படக் கிடப்பினும் இக்காலத்து (நவீன) ஆராய்ச்சிக்காரர்கள் அரசு எப்போது சைவசமயத்துட் புகுந்திருக்கலாம் (பிரவேசம் செய்திருக்கலாம்,) எண்பத்தொன்றென்று திருவயது கணிக்கப்பட் டிருத்தலின் மொத்தம் எத்தனையாண்டு பாடி யிருக்கலாம். ஆண்டுக் கெத்தனைப் பதிகங்கள் பாடக்கூடும் எனப் பலபடி யெண்ணி நாற்பத்தொன்பதினாயிரந் திருப்பதிகம் பாடி யிருத்தல் கூடாதென்றும், எனவே நாற்பத்தொன்பதினாயிரமென்பது திருப்பாட்டுக்களாக விருக்க வேண்டுமென்றும் தமக்கு வந்தவாறெல்லாங் கூறுப. இவர்கள் நமது அரசுகள் தன்னுணர்வு (பசுகரணம்) நீங்கிப்

'பாலைநெய்தல் பாடியதும் பாம்பொழியப் பாடியதுங்
காலனையன் றேவிக் கராங்கொண்ட—பாலன்
மரணந் தவிர்த்ததுவு மற்றவர்க்கு நந்தங்
கரணம்போ லல்லாமை காண்'

என்னும் திருக்களிற்றுப்படியார்க் கேற்பக் கடவுளுணர்வு (பதி கரணம்) பெற்றுப் பேரறிவும் பெருஞ்செயலும் வாய்ந்த நாயனு ரென்பதை யுணரார் கொல்லோ ! அன்றியும் அரசுகள்,

‘ தூயவெண் ணீறு துதைந்தபொன் மேனியுந் தாழ்வடமு
நாயகன் சேவடி தைவருஞ் சிந்தையு நைந்துருகிப்
பாய்வது போலன்பு நீர்பொழி கண்ணும் பதிகச்செஞ்சொன்
மேயசெவ் வாயு முடையார் புகுந்தனர் வீதியுள்ளே ’

எனவும்,

‘ பொய்கைசூழ் பூம்புகலூர்ப் புனிதர்மலர்த் தாள்வணங்கி
நையுமனப் பரிவோடு நாடோறுந் திருமுன்றிற்
கைகலந்த திருத்தொண்டு செய்துபெருங் காதலுடன்
வைகுநாளெண்ணிறந்த வண்டமிழ்மா லைகள்மொழிவார் ’

எனவும் வருந் திருத்தொண்டர் புராணத் திருவிருத்தங்களாலும் “வாகீசப் பெருந்தகை தன் ஞானப்பாடற் றொடையருச் செவ் வாய்” என வரும் மாதவச் சிவஞானயோகிகளது திருவாக்காலும் இடையறாது பொழியுஞ் சோனைமாரிபோலுஞ் சிவானந்தத் தேனைத் தேக்கெறிந்து திருவாய்மலரையுடையரா யெழுந் தருளியிருந்தன ரென்பதையும் எண்ணுர்போலும். மேற்கூறிய வுண்மைகளை வைத்து நினைத்துப் பார்ப்பார்க்கு இந்நாற்பத் தொன்பதினாயிரந் திருப்பதிகங்களை அரசுகள் அருளிச் செய் தது ஒரு பெருவியப்பே யாகாதென்க. இஃதன்றியும் ‘ பதிகமே ழெழுநூறு ’ என்னும் சொற்றொடர் ஏழ்-எழு நூறு என்று சொற்செயப்பட்டு நாலாயிரத்துத் தொள்ளாயிரமாகுமன்றி நாற்பத்தொன்பதினாயிர மாகாதென்று இடர்ப்படுவர் மற்றொரு சாரார். இனி யிச்சொற்றொடர்தான் எவ்வாறு நாற்பத்தொன் பதினாயிரமாம் என்னிற் கூறுதும். ‘ஏழெழுநூறு’ என்பதை ஏழ் - எழு - நூறு எனச் சொற்செய்தலால் ஏழ்நூறு, எழுநூறு என வருவனவற்றைப் பெருக்கி நான்கிலக்கத்துத் தொண்ணூ றாயிரம் வரப் பெறுவேம். மேற் காட்டிய எடுத்துக் காட்டுக ளுள் ஆளுடைய நம்பிகள் ‘பனுவல்’ என்கையானும், நம்பி யாண்டார் நம்பிகள் ‘கவி’ என்கையானும் அரசுகள் பாடியது திருப்பாட்டுக்கள் நாலிலக்கத்துத் தொண்ணூறாயிரங் கொண்ட

நாற்பத்தொன்பதாயிரந் திருப்பதிகங்க ளென்பது தெற்றென விளங்குமென்க.

இவரது திருப்பாட்டுக்கள் யாவும் உயிர்களுக்குறுதி பயக்கும் உட்கிடைகள் நிறைந்து தாழ்வென்னுந் தன்மை ததும்பிப் பெரும்பாலும் இறைவனது திருவடிச் சிறப்பையே கூறுவனவாய் மிளிர்கின்றன; சைவ சிவஞான போதச் சூத்திரக் கருத்துகள் யாவும் வெள்ளிடை மலைபோலத் திகழ்ந்து விளங்குவன. அணிநலங்களும் சுவைப் (இரசப்) பொலிவுகளும் காணப்படாத இடங்களும் இல்லை. அகப்பொருட் சுவைகளும் அருகி வழங்குவனவல்ல. பிறவு மின்னவே. இப்பதிகங்கள் யாவும் மூன்று திருமுறைகளாய் அடங்கன் முறையில் நான்கு ஐந்து ஆறுவது திருமுறைகளாய் முதற் றிருமுறையில் மற்றைய இரண்டு குரவர்களது திருமுறைகளிற் போல வேறு (பேதப்) பட்ட பல பண்கள் காணுமல் சில பண்களுட் அன்னோரது முறைகளில் அடியோடு காணப்பெறாத கொல்லிப் பண்ணோடு விரவிய கட்டளை வேறுபாடுகளை (பேதங்களை) யுடைய திருநேரிசைகளும் திருவிருத்தங்களும், இரண்டாந் திருமுறை முழுவதும் திருக்குறுந் தொகைகளும், மூன்றாந் திருமுறை முடியத் திருத்தாண்டகங்களும் காணப் பெறுகின்றன. குறுந் தொகைகள் பெரும்பாலும் உயிர்களுக்குப் பல வகையான நிலையாமை முதலியவற்றைப் பற்றிய அறிவுரைகளைக் கொண்டனவாயும் திருத்தாண்டகங்கள், திருவடிப் புகழ்ச்சி இறைவனது யாவுமாயும் அல்லவாயும் உடனாயும் நிற்கும் அத்வைத நிலைமை (இரண்டற்ற நிலை) அணைந்தோர் தன்மையான நுகர்ச்சிச் (அநுபவச்) சிறப்பு முதலிய நிறைந்தனவாயு முள்ளன. இனிப் பல கூறுவதினும் ஏதுண்டு ஏதில்லை யென்றெம்மனோர்க்கு வரையறுத்துக்கூற முடியா வியல்பினுள்ளன வென்பதேசிறப்பு.

இனிப் பல விடங்களிற் சமண சமயப் பழி மலிந்தனவாகப் பல பாட்டுகள் காணப்படுகின்றன வென்று மேலெழுந்த ஆராய்ச்சியோடு கூறுவது அறியாமையையும் ஆராய்ச்சிக் குறைவையுமே காட்டா நிற்கும். நாயனார் பல விடங்களில் எல்லாச்

மயங்களும் இன்றியமையாதனவென்றும், இவைகளிற் சரித்துத் தேறிய தொண்டர்களையே இறைவன் செந்நெறிக் கேற்றுவனென்றும் சமயக் காழ்ப்புள்ளவர்கள் எரிவிற் சொன்ன யாவும் இறைவன் முனியாதேற்பனென்றும், படிமுறைக் கிரமத்தினமைந்த சமயப் பிரவேசமும் இருவினைப் பகுதியின்மையுமென்றுங் கூறுவன கொண்டும் சமண சமயிகள் தமக்குச் செய்த மிறைகள் எல்லாவற்றையும் இவர் பொறுமையோடேற்று நகர்ந்து சிறிது மவர்பால் வெறுத்து முனியாத கொள்கை கொண்டும் நாயனார் அவற்றைத் தமது கொள்கை நிறுவும் சித்தாந்தப் பார்வையுள்ளன வென்றும், அச்சமயிகள் மேற்கொள்ளற்பாலனவாய் அறங்களை யன்றி யவர் அறியாமையிற் கொண்ட அவர் சமயத்தினும் அடங்காது அவர் கோட்பாட்டுக்கு விரோதமாகிய போலிக் கொள்கைகளைக் கண்டிப்பனவாமென்றுந் தெளிந்துகொள்வதே யமைவுடைத்தாம். அடிகள் ஆளுடைய பிள்ளையாரோடு விரவிப் பேரன்போடு உடனுறைந்து பல கோயிற் சென்று அளவளாவி ஒருங்கு பாடி உவப்பக் கூடி உள்ளப் பிரிதலும், அவரது சிவிகையைத் தாவியவர் திருவடித் தொண்டு செய்வதும், பிறவும் இவர் அவர்பாற் கொண்ட பேரன்பையும் இவரது அணைந்தோர் தன்மையையும் விளங்கக் காட்டுவனவாம். திருமறைக்காட்டின் கதவந் திறக்கப் பாடிய கருத்தில் அரசுகள் கொண்ட நெஞ்சத் துயர் யாவும் பிள்ளையாரே திறக்கற்பாலராகத் தாம் செவ்வியுறியாது திறக்கப் பாடியதற்கன்றி வேறொன்றற்கும் அன்றென்க. இறைவனும் இவருக்குத் தாழ்த்த தன்மையெல்லாம் இவரது பாட்டுக் கேட்கும் பண்பினும் பிள்ளையாரிடத்து இவர்க்குள்ள அன்பைக் காட்டுமாறு மன்றி வேறின்றெனவுங் கொள்க. இதனை வீழிமிழலையில் இவர்க்கு வாசியில்லாக் காசும் அவர்க்கு வாசிபட்ட காசும் அளித்த நலங்கொண்டும் உய்த்தறியலாகும்.

பற்றற்றார் சேரும் பழம்பதியாகிய சிவபெருமான் மூவாசையையும் அடியோடு வேரறுத்துப் பற்றுமுற்றொழிந்த செம்மை வாய்ந்தவர்க்கே அந்த மிலின்பத்தழிவில் வீடருளும்

அருளிப்பாட்டை இறைவன் இவ்வடிகள் திருப்பூந்துருத்தி மடத்தை விட்டுப் பொன்னையும் நவமணிகளையும் உழவாரத்திலேந்திக் குளத்திலெறிந்து அரம்பாதியர்களை அலையேன் மின்னென்று பாடிப் போக்கிய ஞான்றே வீடளித்த வரலாற்றுப் பகுதிகொண்டு காணற்பாலதாகின்றது.

இறுதியாக இவர் இறைவனை யடைந்ததிறத்திற் சிறிது கூறுவதுண்டு. அது இவரை இறைவன் சிங்க உருவங்கொண்டு மென்று சுவைத்து விழுங்கினான் என்னும் விலங்குக் கதையே. இதற்குத் திருவருட் பெருங் காப்பியமாகிய திருத்தொண்டர் புராணத்தேனும் நம்பியாண்டார் நம்பிகள், உமாபதி சிவாசாரியர் முதலிய அருளாளர் திருவாக்குகளினேனும் இவரது திருவாக்குக்களினேனும் எனைத்தேனும் சான்றில்லா தொழிந்தும் இச்சிங்கக் கதை எவ்வாறு தோன்றியதென்பது வியப்பைத் தருகின்றது. இம்மட்டினன்றி யிதனைத் திருப்புகலூர்க் கோயிலலுவலாளர்கள் (அதிகாரிகள்) இவர் திருநாளினடத்தவுஞ் செய்கின்றனரென்பதே மிக வருந்தற்பாலதாகின்றது. நிற்க: சிலர் இதற்குச் சான்று அடிகள் அடையும்போதோதிய மண் முதலாமுலகேத்தும் மன்னு திருத்தேவாரத்திலேயே இரண்டாந் திருப்பாட்டில் 'சமுத்திரத்தினஞ்சுண்டு சாவா மூவாச் சிங்கமே' என வருவதேயென்று கூறுநிற்பர். இச் சொற்றொடர் இறைவன் கடலினஞ்சமுண்டும் சாவா மூவாத்தன்மை வாய்ந்து அஃதிலாத் தேவர்க்கு விலங்குகட்குச் சிங்கம் தலைபாயதுபோலத் தேவதேவனாய்த் திகழ்பவன் என்னும் பொருளொன்று பயக்கும் பெற்றியதன்றி வேறொன்றும் பயப்பதாகக் காணப்பெறவில்லை. இச் சொற்றொடர்போலும் இறைவனைச் சிங்கமென்னும் சொற்றொடர் திருமுறையிற் பல விடங்களின் வருவது காணப்பெறும். தாலிபுலாக ஞாயமாக ஆளுடைய நம்பிகளது அருள்வாக்கின் 'சித்தர் சித்தித் திறங்காட்டுஞ் சிவனை தேவர் சிங்கமே' என வருவதை எடுத்துக் காட்டுவேம்.

இனி இத்திருவருட்பாக்களை யாராய்ந்து பதிப்பிக்கும் பண்பு வாயாத வெளியேன் ஏற்றுப்பதித்த செய்தி யிவற்றி

முன்னுரை

னெனக்குள்ள ஆர்வமும், எவ்வகையாகவேனு மிப்புண்ணியங் கிடைத்தல் வேண்டுமெனும் எண்ணமும், மேலோர் பொறுப்ப ரென்ற உறுதியும், குற்றங் காணும் பெற்றியர் காணவே காணு வர் என்னும் துணிபும் என்னை ஊக்கியபடியால் என்னுடைய மிகச் சிறிய அறிவும் மிகச் சிறிய செயலுங் கொண்டு இதனை முடிப்பித்தேன். இவ்வேலை செய்து வருங்கால் 'நாதனே நலமெதொன் றடைவதற் கிடையூறு பலவுளவாமன்றே' என்னு முண்மைத் திருவாக்குக் கியையப் பல வேறு நெஞ்சத் துன்பங் கட்கும் உடற்றுன்பங்கட்கும் ஆளாய் மனமுடைந்து செயலற் றுக் கிடந்த நிலைமையால் அறிந்தும் அறியாதும் பல பிழைகள் பொதிந்திருத்தல் கூடும். அவற்றையெல்லாம்

'தம்மை யுணர்ந்து தமையுடைய தன்னுணர்வா
ரெம்மை யுடைமை யெமை யிகழார்'

என்னும் அருட்டிருவுரையைப் புகலாகக் கொண்டு சிவநெறிச் செல்வர் பொறுத்தருள்வர் என்று அவரடி மலர்களைப் பன் முறையும் போற்றுமவரடிமை,

கயப்பாக்கம் - சதாசிவசெட்டியார்.

நான்காந் திருமுறையின்

பதிக அட்டவணை

நான்காந் திருமுறையின் பதிக அட்டவணை

நான்காந் திருமுறையின் பதிக அட்டவணை

ஆகப்பதிகம் ககச

ஐந்தாந் திருமுறையின்

பதிக அட்டவணை

ஐந்தாந் திருமுறையின் பதிக அட்டவணை

ஆகப்பதிகம் ௱.

ஆறாந் திருமுறையின்

பதிக அட்டவணை

ஆறாந் திருமுறையின் பதிக அட்டவணை

தல அகராதி முதலியன

தல அகராதி முதலியன

தல அகராதி முதலியன

தலம்—பதிகம்	திரு மு எண்	பக்கம்	தலம்—பதிகம்	திரு மு எண்	பக்கம்
௬௰. சிராப்பள்ளி			தாயவனை	௬	௫௭௫
மட்டுவார்	௫	௩௪௯	௭௪. நாகைக்காரோணம்		
௬௧. சிவபுரம்			மனைவிதாய்	௪	௧௩௰
வானவன்	௬	௬௩௪	வடிவுடைமா	,,	௧௮௫
௬௨. செங்காட்டங்குடி			பாணத்தான்	௫	௩௪௬
பெருந்தகை	௬	௬௨௬	பாரார்பர	௬	௪௪௭
௬௩. செம்பொன்பள்ளி			௭௫. நாரையூர்		
ஊனினுள்	௪	௬௨	வீறுதானுடை	௫	௨௯௯
கானருத	௫	௨௬௬	சொல்லானை	௬	௫௯௬
௬௪. சேறை			௭௬. நின்றியூர்		
பெருந்திரு	௪	௧௩௪	கொடுங்கண்	௫	௨௪௩
பூரியாவ	௫	௩௩௭	௭௭. நீலக்குடி		
௬௫. சோற்றுத்துறை			வைத்தமாடு	௫	௩௨௮
பொய்விரா	௪	௮௨	௭௮. நெய்த்தானம்		
காலையெழு	,,	௧௫௨	காலனைவீழ	௪	௭௫
கொல்லையே	௫	௨௬௧	பாரிடஞ்சாடி	,,	௧௫௯
மூத்தவனை	௬	௫௱௰	கொல்லியான்	௫	௨௬௨
௬௬. தலையாலங்காடு			வகையெலா	௬	௫௱௧
தொண்டர்க்	௬	௬௧௨	மெய்த்தான	,,	௫௱௪
௬௭. துருத்தி			௭௯. நெல்வாயிலரத்துறை		
பொருத்திய	௪	௮௪	கடவுளைக்	௫	௨௱௯
௬௮. தூங்கானைமாடம்			௮௰. பந்தணைநல்லூர்		
பொன்னார்திரு	௪	௧௯௩	நோதங்க	௬	௪௱௰
௬௯. நல்லம்			௮௧. பயற்றூர்		
கொல்லத்தா	௫	௨௭௭	உரித்திட்டா	௪	௬௭
௭௰. நல்லூர்			௮௨. பராய்த்துறை		
அட்டுமினில்	௪	௧௭௪	கரப்பர்	௫	௨௫௫
நினைந்துருகு	௬	௪௨௨	௮௩. பருப்பதம்		
௭௧. நள்ளாறு			கன்றினார்	௪	௱௯
உள்ளாருத	௫	௩௨௨	௮௪. பழனம்		
ஆதிக்கணை	௬	௪௪௧	சொன்மாலை	௪	௨௯
௭௨. நனிபள்ளி			ஆடினாரொரு	,,	௭௪
முற்றுணை	௪	௧௨௯	மேவித்து	,,	௧௫௬
௭௩. நாகேச்சரம்			அருவனாய	௫	௨௬௪
கச்சைசே	௪	௧௨௨	அலையார்கட	௬	௪௮௭
நல்லார்நல்	௫	௨௯௪	௮௫. பழையாறைவடதளி		
			தலையெலாஞ்	௫	௩௱௪

தல அகராதி முதலியன

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் பாடியருளிய

பண்மொத்தம்

பதிகம்

௧.	நான்காந்திருமுறை	௧௧௪	தலம்	௯௭	பொது	௧௭
௨.	ஐந்தாந்திருமுறை	௱	,,	௮௮	,,	௧௨
௩.	ஆறாந்திருமுறை	௯௯	,,	௯௧	,,	௮
	ஆகமொத்தம்	௩௧௩		௨௭௬	+	௩௭

பண்	பதிகம்	திருக்குறுந்தொகை	திருத்தாண்டகம்
கொல்லி	௧		
காந்தாரம்	௬	௱	௯௯
பியந்தைக்காந்தாரம்	௧		
சாதாரி	௧		
காந்தார பஞ்சமம்	௨		
பழந்தக்கராகம்	௨		
பழம்பஞ்சுரம்	௨		
இந்தளம்	௩		
சீகாமரம்	௨		
குறிஞ்சி	௧		
திருநேரிசை (கொல்லி)	௨		
,,	௫௬		
திருவிருத்தம் (கொல்லி)	௨		
,,	௩௩		
ஆக	௧௧௪		

பதிகவரலாறுகளின் அட்டவணை

திருவேங்கட சுவாமிகள்.

திருநாவுக்கரசு

சுவாமிகள்

அருளிச்செய்த

தேவாரம்

திருமுறை

— ௪ —

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள்

அருளிச்செய்த

தேவாரப்பதிகங்கள்

நான்காந்திருமுறை

திருவதிகைவீரட்டானம் பதிகம் க

பண் - கொல்லி

திருச்சிற்றம்பலம்

கூற்றா யினவா றுவிலக் ககிலீர்
கொடுமை பலசெய் தனநா னறியேன்
ஏற்றா யடிக்கே* யிரவும் பகலும்
பிரியா துவணங் குவனெப் பொழுதும்
தோற்றா தென்வயிற் றினகம் படியே
குடரோ டுதுடக் கிமுடக் கியிட
ஆற்றே னடியே னதிகைக் கெடில
வீரட் டானத் துறையம் மானே.

நெஞ்சம் முமக்கே யிடமா கவைத்தே
னினையா தொருபோ துமிருந் தறியேன்
வஞ்சம் மிதுவொப் பதுகண் டறியேன்
வயிற்றோ டுதுடக் கிமுடக் கியிட
நஞ்சா கிவந்தென் னைநலி வதனை
நணுகா மற்றுரந் துகரந் துமிடீர்
அஞ்சே லுமென்னீ ரதிகைக் கெடில
வீரட் டானத் துறையம் மானே.

(பாடபேதம்) * ஏற்றாவடிக்கே.

பணிந்தா ரனபா வங்கள்பாற் றவல்லீர்
படுவெண் டலையிற் பலிகொண் டுழல்வீர்
துணிந்தே யுமக்காட் செய்துவா ழலுற்றாற்
சுடுகின் றதுசூ லைதவிர்த் தருளீர்
பிணிந்தார் பொடிகொண் டுமெய்பூ சவல்லீர்
பெற்றமேற் றுகந்தீர் சுற்றும்வெண் டலைகொண்
டணிந்தீ ரடிகே ளதிகைக் கெடில
வீரட் டானத் துறையம் மானே. ௩

முன்னம் மடியே னறியா மையினான்
முனிந்தென் னைநலிந் துமுடக் கியிடப்
பின்னை யடியே னுமக்கா ளும்பட்டேன்
சுடுகின் றதுசூ லைதவிர்த் தருளீர்
தன்னை யடைந்தார் வினைதீர்ப் பதன்றோ
தலையா யவர்தங் கடனா வதுதான்
அன்ன நடையா ரதிகைக் கெடில
வீரட் டானத் துறையம் மானே.

காத்தாள் பவர்கா வலிகழ்ந் தமையாற்
கரைநின் றவர்கண் டுகொளென் றுசொல்லி
நீத்தா யகயம் புகநூக் கியிட
நிலைக்கொள் ளும்வழித் துறையொன் றறியேன்
வார்த்தை யிதுவொப் பதுகேட் டறியேன்
வயிற்றோ டுதுடக் கிமுடக் கியிட
ஆர்த்தார் புனலா ரதிகைக் கெடில
வீரட் டானத் துறையம் மானே.

சலம்பூ வொடுதூ பமறந் தறியேன்
றமிழோ டிசைபா டன்மறந் தறியேன்
நலந்தீங் கிலுமுன் னைமறந் தறியே
னுன்னா மமென்னா வின்மறந் தறியேன்
உலந்தார் தலையிற் பலிகொண் டுழல்வா
யுடலுள் ளுறுசூ லைதவிர்த் தருளாய்
அலந்தே னடியே னதிகைக் கெடில
வீரட் டானத் துறையம் மானே.

உயர்ந்தேன் மனைவாழ்க் கையுமொண் பொருளு
மொருவர் தலைகா வலிலா மையினால்
வயந்தே யுமக்காட் செய்துவா ழலுற்றால்
வலிக்கின் றதுசூ லைதவிர்த் தருளீர்
பயந்தே யென்வயிற் றினகம் படியே
பறித்துப் புரட்டி யறுத்தீர்த் திடநான்
அயர்ந்தே னடியே னதிகைக் கெடில
வீரட் டானத் துறையம் மானே.

வலித்தேன் மனைவாழ்க் கைமகிழ்ந் தடியேன்
வஞ்சம் மனமொன் றுமிலா மையினால்
சலித்தா லொருவர் துணையா ருமில்லைச்
சங்கவெண் குழைக்கா துடையெம் பெருமான்
கலித்தே யென்வயிற் றினகம் படியே
கலக்கி மலக்கிட் டுக்கவர்ந் துதின்ன
அலுத்தே னடியே னதிகைக் கெடில
வீரட் டானத் துறையம் மானே.

பொன்போ லமிளிர் வதொர்மே னியினீர்
புரிபுன் சடையீர் மெலியும் பிறையீர்
துன்பே கவலை பிணியென் றிவற்றை
நணுகா மற்றுரந் துகரந் துமிடீர்
என்போ லிகளும் மையினித் தெளியா
ரடியார் படுவ திதுவே யாகில்
அன்பே யமையும் மதிகைக் கெடில
வீரட் டானத் துறையம் மானே.

போர்த்தா யங்கொரா னையினீ ருரிதோல்
புறங்கா டரங்கா நடமா டவல்லாய்
ஆர்த்தா னரக்கன் றனை*மால் வரைக்கீ
ழடர்த்திட் டருள்செய் தவது கருதாய்

பா - ம்.) *ஆர்த்தாயரக்கன்றனை.

வேர்த்தும் புரண்டும் விழுந்தும் மெழுந்தா
லென்வே தனையா னவிலக் கியிடாய்
ஆர்த்தார் புனல்சூ ழதிகைக் கெடில
வீரட் டானத் துறையம் மானே.

திருச்சிற்றம்பலம்

பதிக வரலாறு

திருமுனைப்பாடி நாட்டிலே, திருவாமூரிலே, வேளாளர் குலத்திலே, குறுக்கையர் குடியிலே புகழனருக்கும் மாதினியாருக்கும் திலகவதியார் என்னும் புதல்வியார் பிறந்த பின்னர் மருணீக்கியார் திருவவதாரஞ் செய்து பெற்றோர் பேணிக் களிக்கும்படி பல கலைகளையும் கற்று வல்லவராயினர்.

இவ ரிவ்வாறிருக்குநாளில் திலகவதியாருக்குப் பன்னிரண்டாண்டு நிரம்பி அவரை அரசனிடத்திற் சேனைபதியா யமர்ந்த கலிப்பகையார் முதியோரை யனுப்பித் தமக்கு மணம்பேசி நேர்ந்தார். ஆயினும் அவர் மணத்தின் முன்னரே அரசனது ஏவலால் போருக்குச் சென்று வென்று பூதவுடம்பை விட்டுப் புகழுடம்பு பெற்றார். சற்று முன்னரே தந்தையார் இறப்பத் தாயாரும் உடன்கட்டை யேறி இருவரும் விண்ணுலகடைந்தனர். போர்முகத்திலே கலிப்பகையார் இறந்த செய்தியைக் கேட்ட திலகவதியார் அவருக்கென்று தம்மை மணம்பேசிய தன்மையால் அவரோடு தாமுஞ் செல்ல இயைந்து இறக்கத் துணிந்தார். அதனை யறிந்த மருணீக்கியார் இருமுது குரவரும் இறந்த பின்னர் உம்மையே எல்லாமாகக் கருதி உயிர் பிழைத்திருக்கின்றேன், நீர் செல்வதானல் உமக்கு முன் யான் செல்வேன் என்றார். தம்பியார் உயிர்வாழ வேண்டுமென்னுங் கருத்தினல் திலகவதியார் உயிர் தரித்துத் தபோதனியாராய் வீட்டிலே தவஞ்செய்தமர்ந்தார்.

மருணீக்கியாரும் உடன் முதலியன நிலையாமையை யுணர்ந்து தமது செல்வத்தினற் பல அறங்கள் செய்து, உண்மைச் சமயம் இஃதென வுணரும் உண்மையறிவு தலைப்படாமல் பாடலிபுத்திரத்திற் சமணர்களது வஞ்சனையினன் மயங்கி ஆருகத மதத்தைத் தழுவி அந்நூல்களைக் கற்று வல்லவராய்ப் புத்தரையும் வாதில் வென்று மிகச் சிறந்து மேம்பட்டுத் தருமசேனர் என்னும் பேர்பெற்று அச் சமணர்க்கெல்லாம் சமய குரவராய் விளங்கினர்.

திலகவதியாரைக் கண்டு பணிதல்

இவ்வளவில் திருவாமூரிற் றிலகவதியார் சிவபுண்ணியஞ் செய்ய விரும்பித் திருவதிகையை யடைந்து திருவீரட்டானேசுரருடைய சந் நிதியிற் றிருவலகு திருமெழுக்கு திருப்பள்ளித்தாமம் முதலிய திருப்பணி களைச் செய்து வருபவர் தமது தம்பியார் சமணநெறியில் நுழைந்து உய்யும் நெறியாகிய சைவநெறியை விட்டமையைப் பற்றிக் கவன்று தினமும் சிவபெருமான் றிருவடியிற் றமது தம்பியார் சைவத்தையடைந்து கரையேற வேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்வார்; பல முறையும் விண்ணப்பஞ்செய்து கவலுதலை யறிந்த எம்பிரான் அவரது கனவிலே தோன்றி 'தபோதனியே, உனது தம்பி முன்னமே முனியாய் என்னை யடையத் தவஞ்செய்திருக்கின்றான்; சிறிது வழுவினாற் சமணரை யடைந் தான். அவனை விரைவிற் சூலைநோயைக் கொடுத்து ஆட்கொள்ளுகின் றோம் : உன் கவலை யொழி' என்றுகூறி மறைந்தருளினர். அவருக்குக் கனவிலே கூறியவாறு தருமசேனரது வயிற்றில் வடவனலுங் கொடு நஞ்சும் வச்சிரமும் பிறவுமாம் கொடியவெலா மொன்றாகிச் சூலைநோ யென்னும் பெயரோடு தோன்றி வருத்தியதனால் அவர் அதனைப் பொறுக்க முடியாமற் சமண் பாழியில் வீழ்ந்தார். சமணர்கள் தமது சமண் சமயச் சார்பான எவ்வகைத் தீர்வினைச் செய்துந் தீராது அது மேன்மேல் வளர்வதாயிற்று. அதனைக் கண்டு அவரை யாவருங் கைவிட் டார்கள்.

தருமசேனரும் அதனைத் தரிக்கமுடியாமையால் தமது தமக்கை யை யடைந்து உய்யவெண்ணி அவர்பால் ஒரு பாகுகனை ஏவ அவனும் அவருக்கு அதனைத் தெரிவித்தான். திலகவதியார் திருவருட் செய்கை யை வியந்து தம்பியாரின் பொருட்டு வருந்தியும் தாம் சமண் பாழிக்கு வரமுடியாதென்று சொல்லிவிட்டார். அதனைக் கேட்ட தருமசேனர் அன்றிரவில் ஒருவரும் அறியாது தமது தமக்கையை யடைந்து அவரது திருவடியில் வீழ்ந்து வணங்கி யழுதார். அதனைக் கண்ட திலகவதியார் அவரை எழுமாறு பணித்துத் திருநீற்றைத் திருவைந்தெழுத்தில் மந் திரித்துக்கொடுத்து அணிந்துகொள்ளும்படிச் சொல்ல அவரும் அதனை அவ்வாறே உடம்பு முழுதும் அணிந்துகொண்டார்.

விடியற்காலத்திற் றிருப்பள்ளி யெழுச்சியில் திலகவதியார் தமது தம்பியை யழைத்துக்கொண்டு திருக்கோயிலை யடைந்தார். தருமசேனர் இறைவனை வலம் வந்து திருமுன்னே வணங்கி யெழுந்து நின்று திரு வருளாலே பாடுந் தன்மைபெற்றுத் தமது சூலை நீங்குமாறும் உலகமெல் லாம் ஓதி உய்யுமாறும் 'கூற்றாயினவாறு விலக்ககிலீர்' என்னும் திருப் பதிகத்தைப் பாடினவளவிற் சூலை நீங்கி யொழிந்தது.

மருணீக்கியார் பேரானந்த வாரிதியில் மூழ்கிப் பன்முறையும் வணங்கி வீழ்ந்து, தேவரீரை யடைந்துய்ய உதவிய இச்சூலைக்கு யான் என்ன கைம்மாறு செய்வேன் என்று வாழ்த்தினர். அப்போது ஆகாயத்தில் 'நீ மிக அற்புதமான தேவாரத் திருப்பதிகம் பாடியபடியால் உனக்கு 'நாவுக்கரசு' என்னும் நற்பெயர் எழுலகங்களினும் வழங்குக' என்று ஓர் அசரீரி உண்டாயது. இதனை யறிந்த திருவதிகையிலுள்ள எல்லோரும் பிறரும் சைவர் தழைத்து உலகம் உய்ந்தது என்று களித்துக் கொண்டாடினர்கள்.

திருவதிகைவீரட்டானம் பதிகம் ௨

பண் - காந்தாரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சுண்ணவெண் சந்தனச் சாந்துஞ் சுடர்த்திங்கட் சூளா மணியும்
வண்ண வுரிவை யுடையும் வளரும் பவள நிறமும்
அண்ண லரண்முர ணேறு மகலம் வளாய வரவும்
திண்ணன் கெடிலப் புனலு முடையா ரொருவர் தமர்நாம்
அஞ்சுவ தியாதொன்று மில்லை யஞ்ச வருவது மில்லை.

பூண்டதோர் கேழ லெயிறும் பொன்றிக ழாமை புரள
நீண்டதிண் டோள்வலஞ் சூழ்ந்து நிலாக்கதிர் போலவெண் ணூலும்
காண்டகு புள்ளின் சிறகுங் கலந்தகட் டங்கக் கொடியும்
ஈண்டு கெடிலப் புனலு முடையா ரொருவர் தமர்நாம்
அஞ்சுவ தியாதொன்று மில்லை யஞ்ச வருவது மில்லை.

ஒத்த வடத்திள நாக முருத்திர பட்ட மிரண்டும்
முத்து வடக்கண் டிகையு முளைத்தெழு மூவிலை வேலும்
சித்த வடமு மதிகைச் சேணுயர் வீரட்டஞ் சூழ்ந்து
தத்துங் கெடிலப் புனலு முடையா ரொருவர் தமர்நாம்
அஞ்சுவ தியாதொன்று மில்லை யஞ்ச வருவது மில்லை.

மடமான் மறிபொற் கலையு மழுப்பாம் பொருகையில் வீணை
குடமால் வரையதிண் டோளுங் குனிசிலைக் கூத்தின் பயில்வும்
இடமா றழுவிய பாக மிருநில னேற்ற சுவடும்
தடமார் கெடிலப் புனலு முடையா ரொருவர் தமர்நாம்
அஞ்சுவ தியாதொன்று மில்லை யஞ்ச வருவது மில்லை. ௪

பலபல காமத்த ராகிப் பதைத்தெழு வார்மனத் துள்ளே
கலமலக் கிட்டுத் திரியுங் கணபதி யென்னுங் களிறும்
வலமேந் திரண்டு சுடரும் வான்கயி லாய மலையும்
நலமார் கெடிலப் புனலு முடையா ரொருவர் தமர்நாம்
அஞ்சுவ தியாதொன்று மில்லை யஞ்ச வருவது மில்லை. ௫

கரந்தன கொள்ளி விளக்குங் கறங்கு துடியின் முழக்கும்
பரந்த பதினெண் கணமும் பயின்றறி யாதன பாட்டும்
அரங்கிடை நூலறி வாள ரறியப்ப டாததொர் கூத்தும்
நிரந்த கெடிலப் புனலு முடையா ரொருவர் தமர்நாம்
அஞ்சுவ தியாதொன்று மில்லை யஞ்ச வருவது மில்லை. ௬

கொலைவரி வேங்கை யதளுங் குலவோ டிலங்குபொற் றோடும்
விலைபெறு சங்கக் குழையும் விலையில் கபாலக் கலனும்
மலைமகள் கைக்கொண்ட மார்பு மணியார்ந் திலங்கு மிடறும்
உலவு கெடிலப் புனலு முடையா ரொருவர் தமர்நாம்
அஞ்சுவ தியாதொன்று மில்லை யஞ்ச வருவது மில்லை. ௭

ஆடல் புரிந்த நிலையு மரையி லசைத்த வரவும்
பாடல் பயின்றபல் பூதம் பல்லா யிரங்கொள் கருவி
நாடற் கரியதொர் கூத்து நன்குயர் வீரட்டஞ் சூழ்ந்து
ஓடுங் கெடிலப் புனலு முடையா ரொருவர் தமர்நாம்
அஞ்சுவ தியாதொன்று மில்லை யஞ்ச வருவது மில்லை. ௮

சூழு மரவத் துகிலுந் துகில்கிழி கோவணக் கீளும்
யாழின் மொழியவ ளஞ்ச வஞ்சா தருவரை போன்ற
வேழ முரித்த நிலையும் விரிபொழில் வீரட்டஞ் சூழ்ந்து
தாழுங் கெடிலப் புனலு முடையா ரொருவர் தமர்நாம்
அஞ்சுவ தியாதொன்று மில்லை யஞ்ச வருவது மில்லை. ௯

நரம்பெழு கைகள் பிடித்து நங்கை நடுங்க மலையை
உரங்களெல் லாங்கொண் டெடுத்தா னென்பது மொன்று மலற
வரங்கள் கொடுத்தருள் செய்வான் வளர்பொழில் வீரட்டஞ் சூழ்ந்து
நிரம்பு கெடிலப் புனலு முடையா ரொருவர் தமர்நாம்
அஞ்சுவ தியாதொன்று மில்லை யஞ்ச வருவது மில்லை. ௰

திருச்சிற்றம்பலம்

பதிக வரலாறு

திருநாவுக்கரசுநாயனார் நீற்றறையிலே வேவாது பிழைத்தும், நஞ்சு கலந்த பாற்சோற்றை உண்டு தங்கியும் விளங்குவதை யறிந்த மாபாவிக் கடையமணர் வாகீசத் திருவடிகளைச் சினமிகக் கொண்ட கொலைக்களிற்றின் முன்னர் விடவேண்டுமென்று சொன்னசொல்லை ஒப்பி முறை திறம்பிய பல்லவனும் அவ்வாறே அவர்மேல் யானையை யேவப் பணித்தான். பாவகாரிகளாகிய சமணர் அவ்வாறு செய்த போது நாயனார் அதற்குச் சிறிதும் அஞ்சாது 'சுண்ணவெண் சந்தனச் சாந்து' என்னு மித் திருப்பதிகத்தை யெடுத்துத் திருப்பாட்டு தோறும் தாம் வீரட்டேசுரருடைய அடியவராதலையும், அதனாற் றாம் அஞ்சவேண்டாமையையும் சொல்லித் தம்பெருமானைச் சரணடைந்த போது அவ் யானை தொண்டரை வலமாகச் சூழ்ந்து எதிரே வணங்கி யெழுந்து மீண்டு மீண்டும் தன்னை யவர்மேற் செலுத்தும் பாகரையும் அமணரையுங் கொன்று மிக்க ஆகுலத்தை விளைத்தமையின் எஞ்சினின் றோர் யாவரும் ஓடி விலகினார்கள்.

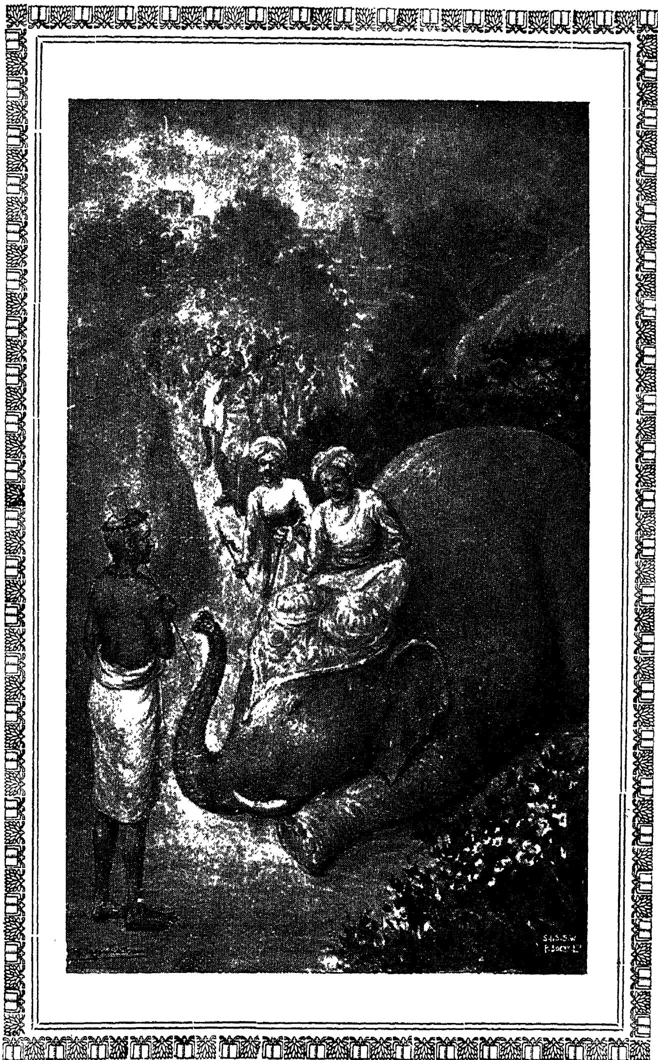

திருவையாறு பதிகம் ந

பண் - காந்தாரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மாதர்ப் பிறைக்கண்ணி யானை மலையான் மகளொடும் பாடிப்
போதொடு நீர்சுமந் தேத்திப் புகுவா ரவர்பின் புகுவேன்
யாதுஞ் சுவடு படாமலை யா றடைகின்ற போது
காதன் மடப்பிடி யோடுங் களிறு வருவன கண்டேன்
கண்டே னவர்திருப் பாதங் கண்டறி யாதன கண்டேன். க

யானை ஏவியது

போழிளங் கண்ணியி னானைப் பூந்துகி லாளொடும் பாடி
வாழியம் போற்றியென் றேத்தி வட்டமிட் டாடா வருவேன்
ஆழி வலவனின் றேத்து மையா றடைகின்ற போது
கோழி பெடையொடுங் கூடிக் குளிர்ந்து வருவன கண்டேன்
கண்டே னவர்திருப் பாதங் கண்டறி யாதன கண்டேன். ௨

எரிப்பிறைக் கண்ணியி னானை யேந்திழை யாளொடும் பாடி
முரித்த விலயங்க ளிட்டு முகமலர்ந் தாடா வருவேன்
அரித்தொழு கும்வெள் ளருவி யையா றடைகின்ற போது
வரிக்குயில் பேடையொ டாடி வைகி வருவன கண்டேன்
கண்டே னவர்திருப் பாதங் கண்டறி யாதன கண்டேன். ௩

பிறையிளங் கண்ணியி னானைப் பெய்வளை யாளொடும் பாடித்
துறையிளம் பன்மலர் தூவித் தோளைக் குளிரத் தொழுவேன்
அறையிளம் பூங்குயி லாலு மையா றடைகின்ற போது
சிறையிளம் பேடையொ டாடிச் சேவல் வருவன கண்டேன்
கண்டே னவர்திருப் பாதங் கண்டறி யாதன கண்டேன். ௪

ஏடு மதிக்கண்ணி யானை யேந்திழை யாளொடும் பாடிக்
காடொடு நாடு மலையுங் கைதொழு தாடா வருவேன்
ஆட லமர்ந்துறை கின்ற வையா றடைகின்ற போது
பேடை மயிலொடுங் கூடிப் பிணைந்து வருவன கண்டேன்
கண்டே னவர்திருப் பாதங் கண்டறி யாதன கண்டேன். ௫

தண்மதிக் கண்ணியி னானைத் தையனல் லாளொடும் பாடி
உண்மெலி சிந்தைய னாகி யுணரா வுருகா வருவேன்
அண்ண லமர்ந்துறை கின்ற வையா றடைகின்ற போது
வண்ணப் பகன்றிலொ டாடி வைகி வருவன கண்டேன்
கண்டே னவர்திருப் பாதங் கண்டறி யாதன கண்டேன். ௬

கடிமதிக் கண்ணியி னானைக் காரிகை யாளொடும் பாடி
வடிவொடு வண்ண மிரண்டும் வாய்வேண் டுவசொல்லி வாழ்வேன்
அடியிணை யார்க்குங் கழலா னையா றடைகின்ற போது
இடிகுர லன்னதொ ரேன மிசைந்து வருவன கண்டேன்
கண்டே னவர்திருப் பாதங் கண்டறி யாதன கண்டேன். ௭

விரும்பு மதிக்கண்ணி யானை மெல்லிய லாளொடும் பாடிப்
பெரும்புலர் காலை யெழுந்து பெறுமலர் கொய்யா வருவேன்
அருங்கலம் பொன்மணி யுந்து மையா றடைகின்ற போது
கருங்கலை பேடையொ டாடிக் கலந்து வருவன கண்டேன்
கண்டே னவர்திருப் பாதங் கண்டறி யாதன கண்டேன். அ

முற்பிறைக் கண்ணியி னானை மொய்குழ லாளொடும் பாடிப்
பற்றிக் கயிறறுக் கில்லேன் பாடியு மாடா வருவேன்
அற்றருள் பெற்றுநின் றாரோ டையா றடைகின்ற போது
நற்றுணைப் பேடையொ டாடி நாரை வருவன கண்டேன்
கண்டே னவர்திருப் பாதங் கண்டறி யாதன கண்டேன். கூ

திங்கண் மதிக்கண்ணி யானைத் தேமொழி யாளொடும் பாடி
எங்கரு னல்குங்கொ லெந்தை யெனக்கினி யென்று வருவேன்
அங்கிள மங்கைய ராடு மையா றடைகின்ற போது
பைங்கிளி பேடையொ டாடிப் பறந்து வருவன கண்டேன்
கண்டே னவர்திருப் பாதங் கண்டறி யாதன கண்டேன். ய

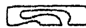
வளர்மதிக் கண்ணியி னானை வார்குழ லாளொடும் பாடிக்
களவு படாததொர் காலங் காண்பான் கடைக்கணிக் கின்றேன்
அளவு படாததொ ரன்போ டையா றடைகின்ற போது
இளமண நாகு தழுவி யேறு வருவன கண்டேன்
கண்டே னவர்திருப் பாதங் கண்டறி யாதன கண்டேன். கக

திருச்சிற்றம்பலம்

பதிக வரலாறு

திருநாவுக்கரசுநாயனார் திருக்காளத்தியை யடைந்து வழிபட்ட போது உத்தர கயிலாயமாகிய திருநொடித்தான் மலையை யடைந்து வணங்க விரும்பிப் பல பதிகளை வணங்கிச் சென்று செல்லுதற்கரிய சுரத்திற் றலைப்பட்டு நடந்து தமது பல உறுப்புக்களுஞ் சிதைந்து சிறிதுஞ் சத்தியின்றி ஓரிடத்திலே கிடக்க இறைவர் ஓர் முனிவர் வடிவாய் முற்பட்டுத் தோன்றி யவரை 'நீர் உமது அங்கங்களெல்லாஞ் சிதைய வருந்தி இவணடைந்த தென்' னென்று வினவினர். அதனைக் கேட்டும்

அவரது திருவேடத்தைக் கண்டும் அயர்ச்சி நீங்கிச் சிறிது உணர்வெய்திய நாயனார் தமது கருத்தினைச் சொல்லி யருளினார். முனிவரும், 'தேவர்க்கும் அரிய திருக்கயிலை உமக்கு எளிதாகுமோ! இங்கு இம்முயற்சியி னிறப்பதனினுந் திரும்பிச்சென்று பிழைத்தல்நன்று' என்னலும் அதனைக் கேட்ட வாகீசப் பெருந்தகையார் 'ஆளுநாயகன் திருக்கயிலையைக் கண்டல்லால் மாளுமிவ் வுடலைக்கொண்டு மீளேன்' என்று மறுத்தார். இறைவர் அவருறுதியைப் பாராட்டி ஆகாயத்திலே மறைந்து அசரீரியாய் அவரை எழுந்திருக்குமாறு பணித்துப் பின்னர் அங்குள்ள பொய்கையின் மூழ்கித் திருவையாற்றினுள்ள குளத்தின் வெளிவந்து தமது திருக்கயிலாயத் திருவோலக்கத்தை அங்குக் காணும்படி பணித்து எழுந்தருளினார். வாகீசப் பெருந்தகையாரும் அவ்வாறே செய்து திருவையாற்றில் நிற்பவுஞ் சரிப்பவுமான எல்லாம் தத்தமது துணைகளோடும் சிவமும் சத்தியுமாக விளங்குவதைக்கண்டு களித்துச் சந்நிதியடைந்து அது கயிலாயமானதையும் இறைவன் திருக்கயிலாயத் திருக்கோலத்தையுங் கண்டு தரிசித்துப் பேரானந்தத்தின் மூழ்கி 'மாதர்ப் பிறைக்கண்ணியானை' என்னுமிப் பதிகத்தையு மின்னும் பல திருப்பதிகங்களையும் பாடி யருளினார்.

திருவாரூர் பதிகம் ௪

பண் - காந்தாரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பாடிளம் பூதத்தி னானும் பவளச்செவ் வாய்வண்ணத் தானும்
கூடிள மென்முலை யாளைக் கூடிய கோலத்தி னானும்
ஓடிள வெண்பிறை யானு மொளிதிகழ் சூலத்தி னானும்
ஆடிளம் பாம்பசைத் தானு மாரூ ரமர்ந்தவம் மானே.

நரியைக் குதிரைசெய் வானு நரகரைத் தேவுசெய் வானும்
விரதங்கொண் டாடவல் லானும் விச்சின்றி நாறுசெய் வானும்
முரசதிர்ந் தானைமுன் னோட முன்பணிந் தன்பர்க ளேத்த
அரவரைச் சாத்திநின் றானு மாரூ ரமர்ந்தவம் மானே.

நீறுமெய் பூசவல் லானு நினைப்பவர் நெஞ்சத்து ளானும்
ஏறுகந் தேறவல் லானு மெரிபுரை மேனியி னானும்
நாறு கரந்தையி னானு நான்மறைக் கண்டத்தி னானும்
ஆறு சடைக்கரந் தானு மாரூ ரமர்ந்தவம் மானே.

கொம்புநல் வேனி லவனைக் குழைய முறுவல்செய் தானும்
செம்புனல் கொண்டெயின் மூன்றுந் தீயெழக் கண்சிவந் தானும்
வம்புநற் கொன்றையி னானும் வாட்கண்ணி வாட்டம தெய்த
அம்பர வீருரி யானு மாரூ ரமர்ந்தவம் மானே.

ஊழி யளக்கவல் லானு முகப்பவ ருச்சியுள் ளானும்
தாழிளஞ் செஞ்சடை யானுந் தண்ணமர் திண்கொடி யானும்
தோழியர் தூதிடை யாடத் தொழுதடி யார்கள் வணங்க
ஆழி வளைக்கையி னானு மாரூ ரமர்ந்தவம் மானே.

ஊர்திரை வேலையுள் ளானு முலகிறந் தொண்பொரு ளானும்
சீர்தரு பாடலுள் ளானுஞ் செங்கண் விடைக்கொடி யானும்
வார்தரு பூங்குழ லாளை மருவி யுடன்வைத் தவனும்
ஆதிரை நாளுகந் தானு மாரூ ரமர்ந்தவம் மானே.

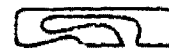
தொழற்கங்கை துன்னிநின் றார்க்குத் தோன்றி யருளவல் லானும்
கழற்கங்கை பன்மலர் கொண்டு காதல் கனற்றநின் றானும்
குழற்கங்கை யாளையுள் வைத்துக் கோலச் சடைக்கரந் தானும்
அழற்கங்கை யேந்தவல் லானு மாரூ ரமர்ந்தவம் மானே. எ

ஆயிரந் தாமரை போலு மாயிரஞ் சேவடி யானும்
ஆயிரம் பொன்வரை போலு மாயிரந் தோளுடை யானும்
ஆயிர ஞாயிறு போலு மாயிர நீண்முடி யானும்
ஆயிரம் பேருகந் தானு மாரூ ரமர்ந்தவம் மானே. அ

வீடரங் காநிறுப் பானும் விசும்பினை வேதி தொடர
ஓடரங் காகவைத் தானு மோங்கியொ ரூழியுள் ளானும்
காடரங் காமகிழ்ந் தானுங் காரிகை யார்கண் மனத்துள்
ஆடரங் கத்திடை யானு மாரூ ரமர்ந்தவம் மானே.

பையஞ் சுடர்விடு நாகப் பள்ளிகொள் வானுள்ளத் தானும்
கையஞ்சு நான்குடை யானைக் கால்விர லாலடர்த் தானும்
பொய்யஞ்சி வாய்மைகள் பேசிப் புகழ்புரிந் தார்க்கருள் செய்யும்
ஐயஞ்சி னப்புறத் தானு மாரூ ரமர்ந்தவம் மானே. ௰

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவாரூர் பதிகம் ௫

பழமொழி - பண் - காந்தாரம் *

திருச்சிற்றம்பலம்

மெய்யெலாம் வெண்ணீறு சண்ணித்த
மேனியான் றாடொ ழாதே
உய்யலா மென்றெண்ணி யுறிதூக்கி
யுழிதந்தென் னுள்ளம் விட்டுக்
கொய்யுலா மலர்ச்சோலைக் குயில்கூவ
மயிலாலு மாரூ ரரைக்
கையினாற் றொழாதொழிந்து கனியிருக்கக்
காய்கவர்ந்த கள்வ னேனே.

என்பிருத்தி நரம்புதோல் புகப்பெய்திட்
டென்னையோ ருருவ மாக்கி
இன்பிருத்தி முன்பிருந்த வினைதீர்த்திட்
டென்னுள்ளங் கோயி லாக்கி
அன்பிருத்தி யடியேனைக் கூழாட்கொண்
டருள்செய்த வாரூ ரர்தம்
முன்பிருக்கும் விதியின்றி முயல்விட்டுக்
காக்கைப்பின் போன வாறே.

* இதனைச் சிலர் குறிஞ்சி யென்பர்.

பெருகுவித்தென் பாவத்தைப் பண்டெலாங்
குண்டர்கடஞ் சொல்லே கேட்டு
உருகுவித்தென் னுள்ளத்தி னுள்ளிருந்த
கள்ளத்தைத் தள்ளிப் போக்கி
அருகுவித்துப் பிணிகாட்டி யாட்கொண்டு
பிணிதீர்த்த வாரூ ரர்தம்
அருகிருக்கும் விதியின்றி யறமிருக்க
மறம்விலைக்குக் கொண்ட வாறே.

குண்டனாய்த் தலைபறித்துக் குவிமுலையார்
நகைகாணா துழிதர் வேனைப்
பண்டமாப் படுத்தென்னைப் பாறலையிற்
றெளித்துத்தன் பாதங் காட்டித்
தொண்டெலா மிசைபாடத் தூமுறுவ
லருள்செய்யு மாரூ ரரைப்
பண்டெலா மறியாதே பனிநீராற்
பரவைசெயப் பாவித் தேனே.

துன்னாகத் தேனாகித் தூர்ச்சனவர்
சொற்கேட்டுத் துவர்வாய்க் கொண்டு
என்னாகத் திரிதந்தீங் கிருகையேற்
றிடவுண்ட வேழையேனான்
பொன்னாகத் தடியேனைப் புகப்பெய்து
பொருட்படுத்த வாரூ ரரை
என்னாகத் திருத்தாதே யேதன்போர்க்
காதனா யகப்பட் டேனே.

பப்போதிப் பவணனாய்ப் பறித்ததொரு
தலையோடே திரிதர் வேனை
ஒப்போட வோதுவித்தென் னுள்ளத்தி
னுள்ளிருந்தங் குறுதி காட்டி
அப்போதைக் கப்போது மடியவர்கட்
காரமுதா மாரூ ரரை
எப்போது நினையாதே யிருட்டறையின்
மலடுகறந் தெய்த்த வாறே.

தியொன்று மறியாதே கண்ணழலத்
தலைபறித்துக் கையி லுண்டு
பதியொன்று நெடுவீதிப் பலர்காண
நகைநாணு துழிதர் வேற்கு
மதிதந்த வாரூரில் வார்தேனை
வாய்மடுத்துப் பருகி யுய்யும்
விதியின்றி மதியிலியேன் விளக்கிருக்க
மின்மினித்தீக் காய்ந்த வாறே.

பூவையாய்த் தலைபறித்துப் பொறியற்ற
சமணீசர் சொல்லே கேட்டுக்
காவிசேர் கண்மடவார்க் கண்டோடிக்
கதவடைக்குங் கள்வ னென்றன்
ஆவியைப் போகாமே தவிர்த்தென்னை
யாட்கொண்ட வாரூ ரரைப்
பாவியே னறியாதே பாழூரிற்
பயிக்கம்புக் கெய்த்த வாறே.

ஒட்டாத வாளவுணர் புரமூன்று
மோரம்பின் வாயின் வீழக்
கட்டானைக் காமனையுங் காலனையுங்
கண்ணினொடு காலின் வீழ
அட்டானை யாரூரி லம்மானை
யார்வச்செற் றக்கு ரோதம்
தட்டானைச் சாராதே தவமிருக்க
வவஞ்செய்து தருக்கி னேனே.

மறுத்தானோர் வல்லரக்க னீரைந்து
முடியினொடு தோளுந் தாளும்
இறுத்தானை யெழின்முளரித் தவிசின்மிசை
யிருந்தான்றன் றலையி லொன்றை
அறுத்தானை யாரூரி லம்மானை
யாலால முண்டு கண்டம்
கறுத்தானைக் கருதாதே கரும்பிருக்க
விரும்புகடித் தெய்த்த வாறே.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கழிப்பாலை பதிகம்

பண் - காந்தாரம் *

திருச்சிற்றம்பலம்

வனபவள வாய்திறந்து வானவர்க்குந்
தானவனே யென்கின் றாளாற்
சினபவளத் திண்டோண்மேற் சேர்ந்திலங்கு
வெண்ணீற்ற னென்கின் றாளால்
அனபவள மேகலையொ டப்பாலைக்
கப்பாலா னென்கின் றாளாற்
கனபவளஞ் சிந்துங் கழிப்பாலைச்
சேர்வானைக் கண்டாள் கொல்லோ.

வண்டுலவு கொன்றை வளர்புன்
சடையானே யென்கின் றாளால்
விண்டலர்ந்து நாறுவதோர் வெள்ளெருக்க
நாண்மலருண் டென்கின் றாளால்
உண்டயலே தோன்றுவதோ ருத்தரியப்
பட்டுடைய னென்கின் றாளாற்
கண்டயலே தோன்றுங் கழிப்பாலைச்
சேர்வானைக் கண்டாள் கொல்லோ.

பிறந்திளைய திங்களெம் பெம்மான்
முடிமேல தென்கின் றாளால்
நிறங்கிளருங் குங்குமத்தின் மேனி
யவனிறமே யென்கின் றாளால்
மறங்கிளர்வேற் கண்ணாண் மணிசேர்
மிடற்றவனே யென்கின் றாளாற்
கறங்கோத மல்குங் கழிப்பாலைச்
சேர்வானைக் கண்டாள் கொல்லோ.

* இதனையுஞ் சிலர் குறிஞ்சி யென்பர்.

இரும்பார்ந்த சூலத்த னேந்தியோர்
வெண்மழுவ னென்கின் றாளாற்
சுரும்பார் மலர்க்கொன்றைச் சுண்ணவெண்
ணீற்றவனே யென்கின் றாளாற்
பெரும்பால னாகியோர் பிஞ்ஞக
வேடத்த னென்கின் றாளாற்
கரும்பானல் பூக்குங் கழிப்பாலைச்
சேர்வானைக் கண்டாள் கொல்லோ.

பழியிலான் புகழுடையன் பானீற்ற
னேற்ற னென்கின் றாளால்
விழியுலாம் பெருந்தடங்கண் ணிரண்டல்ல
மூன்றுளவே யென்கின் றாளாற்
சுழியுலாம் வருகங்கை தோய்ந்த
சடையவனே யென்கின் றாளாற்
கழியுலாஞ் சூழ்ந்த கழிப்பாலைச்
சேர்வானைக் கண்டாள் கொல்லோ.

பண்ணார்ந்த வீணை பயின்ற
விரலவனே யென்கின் றாளால்
எண்ணார் புரமெரித்த வெந்தை
பெருமானே யென்கின் றாளாற்
பண்ணார் முழவதிரப் பாடலொ
டாடலனே யென்கின் றாளாற்
கண்ணார் பூஞ்சோலைக் கழிப்பாலைச்
சேர்வானைக் கண்டாள் கொல்லோ.

முதிருஞ் சடைமுடிமேன் மூழ்கு
மிளநாக மென்கின் றாளால்
அதுகண் டதனருகே தோன்று
மிளமதிய மென்கின் றாளாற்
சதுர்வெண் பளிக்குக் குழைகாதின்
மின்னிடுமே யென்கின் றாளாற்
கதிர்முத்தஞ் சிந்துங் கழிப்பாலைச்
சேர்வானைக் கண்டாள் கொல்லோ.

ஒரோத மோதி யுலகம்
பலிதிரிவா னென்கின் றாளால்
நீரோத மேற நிமிர்புன்
சடையானே யென்கின் றாளாற்
பாரோத மேனிப் பவள
மவனிறமே யென்கின் றாளாற்
காரோத மல்குங் கழிப்பாலைச்
சேர்வானைக் கண்டாள் கொல்லோ.

வானுலாந் திங்கள் வளர்புன்
சடையானே யென்கின் றாளால்
ஊனுலாம் வெண்டலைகொண் டூரூர்
பலிதிரிவா னென்கின் றாளாற்
றேனுலாங் கொன்றை திளைக்குந்
திருமார்ப னென்கின் றாளாற்
கானுலாஞ் சூழ்ந்த கழிப்பாலைச்
சேர்வானைக் கண்டாள் கொல்லோ.

அடர்ப்பரிய விராவணனை யருவரைக்கீ
ழடர்த்தவனே யென்கின் றாளாற்
சுடர்ப்பெரிய திருமேனிச் சுண்ணவெண்
ணீற்றவனே யென்கின் றாளால்
மடற்பெரிய வாலின்கீ ழறநால்வர்க்
கன்றுரைத்தா னென்கின் றாளாற்
கடற்கருவி சூழ்ந்த கழிப்பாலைச்
சேர்வானைக் கண்டாள் கொல்லோ.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கச்சியேகம்பம்　　　　　　　பதிகம் ௭

பண் - காந்தாரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

கரவாடும் வன்னெஞ்சர்க் கரியானைக் கரவார்பால்
விரவாடும் பெருமானை விடையேறும் வித்தகனை
அரவாடச் சடைதாழ வங்கையினி லனலேந்தி
இரவாடும் பெருமானை யென்மனத்தே வைத்தேனே.

தேனெய்க்குங் கிளிமழலை யுமைகேள்வன் செழும்பவளம்
தானொக்குந் திருமேனி தழலுருவாஞ் சங்கரனை
வானொக்கும் வளர்மதிசேர் சடையானை வானோர்க்கும்
ஏனோர்க்கும் பெருமானை யென்மனத்தே வைத்தேனே.

கைப்போது மலர்தூவிக் காதலித்து வானோர்கள்
முப்போது முடிசாய்த்துத் தொழநின்ற முதல்வனை
அப்போது மலர்தூவி யைம்புலனு மகத்தடக்கி
எப்போது மினியானை யென்மனத்தே வைத்தேனே.

அண்டமா யாதியா யருமறையொ டைம்பூதப்
பிண்டமா யுலகுக்கோர் மெய்ப்பொருளாம் பிஞ்ஞகனைத்
தொண்டர்தா மலர்தூவிச் சொன்மாலை புனைகின்ற
இண்டைசேர் சடையானை யென்மனத்தே வைத்தேனே.

ஆறேறு சடையானை யாயிரம்பே ரம்மானைப்
பாறேறு படுதலையிற் பலிகொள்ளும் பரம்பரனை
நீறேறு திருமேனி நின்மலனை நெடுந்தூவி
ஏறேறும் பெருமானை யென்மனத்தே வைத்தேனே.

தேசனைத் தேசங்க டொழநின்ற திருமாலால்
பூசனைப் பூசனைக ளுகப்பானைப் பூவின்கண்
வாசனை மலைநிலநீர் தீவளியா காசமாம்
ஈசனை யெம்மானை யென்மனத்தே வைத்தேனே.

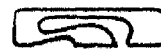
கல்லானை நல்லானை நான்மறையோ டாறங்கம்
வல்லானை வல்லார்கண் மனத்துறையு மைந்தனைச்
சொல்லானைச் சொல்லார்ந்த பொருளானைத் துகளேதும்
இல்லானை யெம்மானை யென்மனத்தே வைத்தேனே.

விரித்தானை நால்வர்க்கு வெவ்வேறு வேதங்கள்
புரித்தானைப் பதஞ்சந்திப் பொருளுருவாம் புண்ணியனைத்
தரித்தானைக் கங்கைநீர் தாழ்சடைமேன் மதின்மூன்றும்
எரித்தானை யெம்மானை யென்மனத்தே வைத்தேனே. ௮

ஆகம்பத் தரவணையா னயனறிதற் கரியானைப்
பாகம்பெண் ணாண்பாக மாய்நின்ற பசுபதியை
மாகம்ப மறையோது மிறையானை மதிற்கச்சி
ஏகம்ப மேயானை யென்மனத்தே வைத்தேனே.

அடுத்தானை யுரித்தானை யருச்சுனற்குப் பாசுபதம்
கொடுத்தானைக் குலவரையே சிலையாகக் கூரம்பு
தொடுத்தானைப் புரமெரியச் சினமல்கு கயிலாயம்
எடுத்தானைத் தடுத்தானை யென்மனத்தே வைத்தேனே. ௰

திருச்சிற்றம்பலம்

பொது — பதிகம் ௮

சிவனெனுமோசை

பண் - பியந்தைக்காந்தாரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சிவனெனுமோசையல்ல தறையோவுலகிற்
றிருநின்றசெம்மை யுளதே
அவனுமொரையமுண்ணி யதளாடையாவ
ததன்மேலொராட லரவம்

கவணளவுள்ள * வுண்கு கரிகாடுகோயில்
கலனுவதோடு கருதில்
அவனதுபெற்றிகண்டு மவனீர்மைகண்டு
மகநேர்வர்தேவ ரவரே.

விரிகதிர்ஞாயிறல்லர் மதியல்லர்வேத
விதியல்லர்விண்ணு நிலனும்
திரிதருவாயுவல்லர் செறுதீயுமல்லர்
தெளிநீருமல்லர் தெரியில்
அரிதருகண்ணியாளை யொருபாகமாக
வருள்காரணத்தில் வருவார்
எரியரவாரமார்ப ரிமையாருமல்ல
ரிமைப்பாருமல்ல ரிவரே.

தேய்பொடிவெள்ளைபூசி யதன்மேலோர்திங்க
டிலகம்பதித்த நுதலர்
காய்கதிர்வேலைநீல வொளிமாமிடற்றர்
கரிகாடர்காலோர் கழலர்
வேயுடனுடுதோளி யவள்விம்மவெய்ய
மழுவீசிவேழ வுரிபோர்த்
தேயிவராடுமாறு மிவள்காணுமாறு
மிதுதானிவர்க்கொ ரியல்பே.

வளர்பொறியாமைபுல்கி வளர்கோதைவைகி
வடிதோலுநூலும் வளரக்
கிளர்பொறிநாகமொன்று மிளிர்கின்றமார்பர்
கிளர்காடுநாடு மகிழ்வர் †
நளிர்பொறிமஞ்ஞையன்ன தளிர்போன்றுசாய
லவடோன்றுவாய்மை பெருகிக்
குளிர்பொறிவண்டுபாடு குழலாளொருத்தி
யுளள்போல்குலாவி யுடனே.

(பா - ம்,) * உள்கு.   † நாடு கிழவர்.

உறைவதுகாடுபோலு முரிதோலுடுப்பர்
விடையூர்வதோடு கலனு
இறையிவர்வாழும்வண்ண மிதுவேலுமீச
ரொருபாலிசைந்த தொருபால்
பிறைநுதல்பேதைமாத ருமையென்னுநங்கை
பிறழ்பாடநின்று பிணைவான்
அறைகழல்வண்டுபாடு மடிநீழலாணை
கடவாதமர ருலகே.

கணிவளர்வேங்கையோடு கடிதிங்கள்கண்ணி
கழல்கால்சிலம்ப வழகார்
அணிகிளராரவெள்ளை தவழ்சுண்ணவண்ண
வியலாரொருவ ரிருவர்
மணிகிளர்மஞ்ஞையால மழையாடுசோலை
மலையான்மகட்கு மிறைவர்
அணிகிளரன்னவண்ண மவள்வண்ணவண்ண
மவர்வண்ணவண்ண மழலே.

நகைவளர்கொன்றைதுன்று நகுவெண்டலையர்
நளிர்கங்கைதங்கு முடியர்
மிகைவளர்வேதகீத முறையோடும்வல்ல
கறைகொண்மணிசெய் மிடறர்
முகைவளர்கோதைமாதர் முனிபாடுமாறு
மெரியாடுமாறு மிவர்கைப்
பகைவளர்நாகம்வீசி மதியங்குமாறு
மிதுபோலுமீச ரியல்பே.

ஒளிவளர்கங்கைதங்கு மொளிமாலயன்ற
னுடல்வெந்துவீய சுடர்நீ
றணிகிளராரவெள்ளை தவழ்சுண்ணவண்ணர்
தமியாரொருவ ரிருவர்
களிகிளர்வேடமுண்டோர் கடமாவுரித்த
வுடைதோலுடுத்த கலனர்
அணிகிளரன்னதொல்லை யவள்பாகமாக
வெழில்வேத மோதுமவரே.

மலைமடமங்கையோடும் வடகங்கைநங்கை
மணவாளராகி மகிழ்வர்
தலைகலனாகவுண்டு தனியேதிரிந்து
தவவாணராகி முயல்வர்
விலையிலிசாந்தமென்று வெறிநீறுபூசி
விளையாடும்வேட விகிர்தர்
அலைகடல்வெள்ளமுற்று மலறக்கடைந்த
வழனஞ்சமுண்ட வவரே.

புதுவிரிபொன்செயோலை யொருகாதொர்காது
சுரிசங்கநின்று புரள
விதிவிதிவேதகீத மொருபாடுமோத
மொருபாடுமெல்ல நகுமால்
மதுவிரிகொன்றைதுன்று சடைபாகமாதர்
குழல்பாகமாக வருவர்
இதுவிவர்வண்ணவண்ண மிவள்வண்ணவண்ண
மெழில்வண்ணவண்ண மியல்பே. ௰

திருச்சிற்றம்பலம்

பொது பதிகம் ௧௧

திருவங்கமாலை

பண் - சாதாரி

திருச்சிற்றம்பலம்

தலையே நீவணங்காய் - தலை
மாலை தலைக்கணிந்து
தலையா லேபலி தேருந் தலைவனைத்
தலையே நீவணங்காய்.

கண்காள் காண்மின்களோ - கடல்
நஞ்சுண்ட கண்டன்றன்னை
எண்டோள் வீசிநின் றாடும்பி ரான்றன்னைக்
கண்காள் காண்மின்களோ.

செவிகாள் கேண்மின்களோ - சிவன்
எம்மிறை செம்பவள
எரிபோன் மேனிப்பி ரான்றிற மெப்போதும்
செவிகாள் கேண்மின்களோ.

மூக்கே நீமுரலாய் - முது
காடுறை முக்கணனை
வாக்கே நோக்கிய மங்கைம ணாளனை
மூக்கே நீமுரலாய்.

வாயே வாழ்த்துகண்டாய் - மத
யானை யுரிபோர்த்துப்
பேய்வாழ் காட்டகத் தாடும்பி ரான்றன்னை
வாயே வாழ்த்துகண்டாய்.

நெஞ்சே நீநினையாய் - நிமிர்
புன்சடை நின்மலனை
மஞ்சா டும்மலை மங்கைம ணாளனை
நெஞ்சே நீநினையாய்.

கைகாள் கூப்பித்தொழீர் - கடி
மாமலர் தூவிநின்று
பைவாய்ப் பாம்பரை யார்த்த பரமனைக்
கைகாள் கூப்பித்தொழீர்.

ஆக்கை யாற்பயனென் - னரன்
கோயில் வலம்வந்து
பூக்கையா லட்டிப் போற்றியென் னாதவிவ்
ஆக்கை யாற்பயனென்.

கால்க ளாற்பயனென் - கறைக்
கண்ட னுறைகோயில்
கோலக் கோபுரக் கோகர ணஞ்சூழாக்
கால்க ளாற்பயனென்.

உற்றா ராருளரோ - வுயிர்
கொண்டு போம்பொழுது
குற்றா லத்துறை கூத்தனல் லானமக்
குற்றா ராருளரோ. ௰

இறுமாந் திருப்பன்கொலோ - விசன்
பல்கணத் தெண்ணப்பட்டுச்
சிறுமா னேந்திதன் சேவடிக் கீழ்ச்சென்று*
இறுமாந் திருப்பன்கொலோ. ௧௧

தேடிக் கண்டுகொண்டேன் - திரு
மாலொடு நான்முகனும்
தேடித் தேடொணாத் தேவனை யென்னுளே
தேடிக் கண்டுகொண்டேன். ௧௨

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவதிகைவீரட்டானம் — பதிகம் ௰

திருக்கெடிலவாணர்

பண் - காந்தாரபஞ்சமம்

திருச்சிற்றம்பலம்

முளைக்கதி ரிளம்பிறை மூழ்க வெள்ளநீர்
வளைத்தெழு சடையினர் மழலை வீணையர்
திளைத்ததோர் மான்மறிக் கையர் செய்யபொன்
கிளைத்துழித் தோன்றிடுங் கெடில வாணரே.

ஏறின ரேறினை யேழை தன்னொரு
கூறினர் கூறினர் வேத மங்கமும்
ஆறின ராறிடு சடையர் பக்கமும்
கீறின வுடையினர் கெடில வாணரே.

(பா - ம்.) * சென்றங்கு.

விடந்திகழ் கெழுதரு மிடற்றர் வெள்ளைநீ
றுடம்பழ கெழுதுவர் முழுதும் வெண்ணிலாப்
படர்ந்தழ கெழுதரு சடையிற் பாய்புனல்
கிடந்தழ கெழுதிய கெடில வாணரே.

விழுமணி யயிலெயிற் றம்பு வெய்யதோர்
கொழுமணி நெடுவரை கொளுவிக் கோட்டினார்
செழுமணி மிடற்றினர் செய்ய வெய்யதோர்
கெழுமணி யரவினர் கெடில வாணரே.

குழுவினர் தொழுதெழு மடியர் மேல்வினை
தழுவின கழுவுவர் பவள மேனியர்
மழுவினர் மான்மறிக் கையர் மங்கையைக்
கெழுவின யோகினர் கெடில வாணரே.

அங்கையி லனலெரி யேந்தி யாறெனும்
மங்கையைச் சடையிடை மணப்பர் மால்வரை
நங்கையைப் பாகமு நயப்பர் தென்றிசைக்
கெங்கைய தெனப்படுங் கெடில வாணரே.

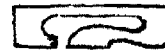
கழிந்தவர் தலைகல னேந்திக் காடுறைந்
திழிந்தவ ரொருவரென் றெள்க வாழ்பவர்
வழிந்திழி மதுகர மிழற்ற மந்திகள்
கிழிந்ததே னுகர்தருங் கெடில வாணரே.

கிடந்தபாம் பருகுகண் டரிவை பேதுறக்
கிடந்தபாம் பவளையோர் மயிலென் றையுறக்
கிடந்தநீர்ச் சடைமிசைப் பிறையு மேங்கவே
கிடந்துதா னகுதலைக் கெடில வாணரே.

வெறியுறு விரிசடை புரள வீசியோர்
பொறியுறு புலியுரி யரைய தாகவும்
நெறியுறு குழலுமை பாக மாகவும்
கிறிபட வுழிதர்வர் கெடில வாணரே.

பூண்டதே ரரக்கனைப் பொருவின் மால்வரைத்
தூண்டுதோ ளவைபட வடர்த்த தாளினார்
ஈண்டுநீர்க் கமலவாய் மேதி பாய்தரக்
கீண்டுதேன் சொரிதருங் கெடில வாணரே.

திருச்சிற்றம்பலம்

பொது பதிகம் கக

நமச்சிவாயத்திருப்பதிகம்

பண் - காந்தாரபஞ்சமம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சொற்றுணை வேதியன் சோதி வானவன்
பொற்றுணைத் திருந்தடி பொருந்தக் கைதொழக்
கற்றுணைப் பூட்டியோர் கடலிற் பாய்ச்சினும்
நற்றுணை யாவது நமச்சி வாயவே.

பூவினுக் கருங்கலம் பொங்கு தாமரை
ஆவினுக் கருங்கல மரனஞ் சாடுதல்
கோவினுக் கருங்கலங் கோட்ட மில்லது
நாவினுக் கருங்கல நமச்சி வாயவே.

விண்ணுற வடுக்கிய விறகின் வெவ்வழல்
உண்ணிய புகிலவை யொன்று மில்லையாம்
பண்ணிய வுலகினிற் பயின்ற பாவத்தை
நண்ணிநின் றறுப்பது நமச்சி வாயவே.

இடுக்கண்பட் டிருக்கினு மிரந்தி யாரையும்
விடுக்கிற் பிரானென்று வினவுவோ மல்லோம்
அடுக்கற்கீழ்க் கிடக்கினு மருளி னாமுற்ற
நடுக்கத்தைக் கெடுப்பது நமச்சி வாயவே.

வெந்தநீ றருங்கலம் விரதி கட்கெலாம்
அந்தணர்க் கருங்கல மருமறை யாறங்கம்
திங்களுக் கருங்கலந் திகழு நீண்முடி
நங்களுக் கருங்கல நமச்சி வாயவே.

சலமிலன் சங்கரன் சார்ந்த வர்க்கலால்
நலமில னாடொறு நல்கு வானலன்
குலமில ராகிலுங் குலத்துக் கேற்பதோர்
நலமிகக் கொடுப்பது நமச்சி வாயவே.

வீடினா ருலகினில் விழுமிய தொண்டர்கள்
கூடினா ரந்நெறி கூடிச் சென்றலும்*
ஓடினே னோடிச்சென் றுருவங் காண்டலும்
நாடினே னாடிற்று நமச்சி வாயவே.

இல்லக விளக்கது விருள்கெ டுப்பது
சொல்லக விளக்கது சோதி யுள்ளது
பல்லக விளக்கது பலருங் காண்பது
நல்லக விளக்கது நமச்சி வாயவே.

முன்னெறி யாகிய முதல்வன் முக்கணன்
தன்னெறி யேசர ணாத றிண்ணமே
அந்நெறி யேசென்றங் கடைந்த வர்க்கெலாம்
நன்னெறி யாவது நமச்சி வாயவே.

மாப்பிணை தழுவிய மாதொர் பாகத்தன்
பூப்பிணை திருந்தடி பொருந்தக் கைதொழ
நாப்பிணை தழுவிய நமச்சி வாயப்பத்
தேத்தவல் லார்தமக் கிடுக்க ணில்லையே.

திருச்சிற்றம்பலம்

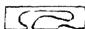
(பா - ம்.) *கூடசமசென்றலும்.

கல்விற் கட்டிக் கடலில் விடல்

பதிக வரலாறு :

சினமிக்குள்ள கொலைக்களிற்றை விட்டும் பதிகம்பாடி யாதொரு ஊறுபாடு மில்லாதிருந்த வாகீசத் திருவடிகளைப் பார்த்து மானமும் பொறாமையும் அச்சமும் மிகுந்த சமணர்கள் மீண்டும் பல்லவ அரசனை யடைந்து 'தருமசேனர் நமது சமயத்திற் பயின்ற மந்திரம் பாவனை முட்டி முதலிய நிலைகளாற் பிழைத்துக்கொண்டார். அவரைத் தொலைத் தாலன்றி நீயும் நாங்களும் பிழைக்க இல்லோம்' என்று கூற, அரசன் 'நமது தொல்லைச் சமய மழித்து நமக்கும் துயரம் விளைத்தவன் றன்னை யாது செய்வ'தென்று கேட்டான். அதற்குத் தாங்கள் எண்ணிய சூழ்ச்சி யையே முடிக்குந் தொழிலுடையவர்களாய அருகர் 'அவரைக் கல்லு டன் கயிற்றினாற் பிணித்துக் கடலிற் பாய்ச்சுக' என்று கூற, அரசனும் அவ்வாறே செய்யும்படி பணித்தான். கொடியவர்களாகிய அருகந்தர்க ளும் அப்படியே முடித்தார்கள். சிந்தனை உறைப்புடைய மெய்த்தொண்ட ராகிய வாகீசர் 'எது எப்பரிசாயினுமாகுக யான் என் எந்தையை ஏத்து வன்' என்று திருவைந்தெழுத்தைத் துதிக்கத் தொடங்குபவராய் 'சொற் றுணை வேதியன்' என்னு மிப்பதிகத்தைப் பாடிய வளவில் அவரைப் பிணித்த பாசங்கள் அற அவரை ஏற்றிய கல்லே தெப்பமாக அதன் மீது மிதந்தருளினர். முன் மிக்கநோன்பு இயற்றினவனாகிய வருணனும் அவரைத் தன் முதுகின்மீது சுமந்து கொண்டுவந்து திருப்பாதிரிப்புலி யூருக்கு அருகே கரையேற விட்டான். நாயனாரும் பல்லாயிரந் திருக் கூட்டத்தினருடன் அரவொலியினிடையே திருக்கோயிலுக் கெழுந் தருளினர்.

திருப்பழனம்   பதிகம் கஉ

பண் - பழந்தக்கராகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சொன்மாலை பயில்கின்ற குயிலினங்காள் சொல்லீரே
பன்மாலை வரிவண்டு பண்மிழற்றும் பழனத்தான்
முன்மாலை நகுதிங்கண் முகிழ்விளங்கு முடிச்சென்னிப்
பொன்மாலை மார்பனென் புதுநலமுண் டிகழ்வானோ. க

கண்டகங்காண் முண்டகங்காள் கைதைகா ளெய்தல்காள்
பண்டரங்க வேடத்தான் பாட்டோவாப் பழனத்தான்
வண்டுலாந் தடமூழ்கி மற்றவனென் றளிர்வண்ணம்
கொண்டநா ளானறிவான் குறிக்கொள்ளா தொழிவானே.

மனைக்காஞ்சி யிளங்குருகே மறந்தாயோ மதமுகத்த
பனைக்கைம்மா வுரிபோர்த்தான் பலர்பாடும் பழனத்தான்
நினைக்கின்ற நினைப்பெல்லா முரையாயோ நிகழ்வண்டே
சுனைக்குவளை மலர்க்கண்ணாள் சொற்றூதாய்ச் சோர்வாளோ. ௩

புதியையா யினியையாம் பூந்தென்றால் புறங்காடு
பதியாவ திதுவென்று பலர்பாடும் பழனத்தான்
மதியாதார் வேள்விதனை மதித்திட்ட மதிகங்கை
விதியாள னென்னுயிர்மேல் விளையாடல் விடுத்தானே.

மண்பொருந்தி வாழ்பவர்க்கு மாதீர்த்த வேதியர்க்கும்
விண்பொருந்து தேவர்க்கும் வீடுபேறாய் நின்றானைப்
பண்பொருந்த விசைபாடும் பழனஞ்சே ரப்பனையென்
கண்பொருந்தும் போதத்துங் கைவிடநான் கடவேனே.

பொங்கோத மால்கடலிற் புறம்புறம்போ யிரைதேரும்
செங்கால்வெண் மடநாராய் செயற்படுவ தறியேனான்
அங்கோல வளைகவர்ந்தா னணிபொழில்சூழ் பழனத்தான்
தங்கோல நறுங்கொன்றைத் தாரருளா தொழிவானே.

துணையார முயங்கிப்போய்த் துறைசேரு மடநாராய்
பணையார வாரத்தான் பாட்டோவாப் பழனத்தான்
கணையார விருவிசும்பிற் கடியரணம் பொடிசெய்த
இணையார மார்பனென் னெழினலமுண் டிகழ்வானே.

கூவைவாய் மணிவரன்றிக் கொழித்தோடுங் காவிரிப்பூம்
பாவைவாய் முத்திலங்கப் பாய்ந்தாடும் பழனத்தான்
கோவைவாய் மலைமகள்கோன் கொல்லேற்றின் கொடியாடைப்
பூவைகாண் மழலைகாள் போகாத பொழுதுளதே. ௮

புள்ளிமான் பொறியரவம் புள்ளுயர்த்தான் மணிநாகப்
பள்ளியான் றொழுதேத்த விருக்கின்ற பழனத்தான்
உள்ளுவார் வினைதீர்க்கு மென்றுரைப்ப ருலகெல்லாம்
கள்ளியே னானிவர்க்கென் கனவளையுங் கடவேனோ.

வஞ்சித்தென் வளைகவர்ந்தான் வாரானே யாயிடினும்
பஞ்சிக்காற் சிறகன்னம் பரந்தார்க்கும் பழனத்தான்
அஞ்சிப்போய்க் கலிமெலிய வழலோம்பு மப்பூதி
குஞ்சிப்பூ வாய்நின்ற சேவடியாய் கோடியையே.

திருச்சிற்றம்பலம்

பதிக வரலாறு:

அப்பூதியடிகணாயனார் தமது பிள்ளையாகிய மூத்த திருநாவுக்கரசு நஞ்சகற்றிய திருப்பதிகத்தினால் எழுந்ததைக் கண்டும் சிறிதும் மகிழாது வாகீசப் பெருந்தகையார் திருவுணவு செயாதிருந்த வதற்கே பெரிதுந் தளர்வெய்த அடிகள் அவரது திருவகத்தில் உணவு கொண்டு அவரை மகிழ்வித்தருளினார். பின்னும் அவரது அன்புக்கு இயைந்து ஆண்டுச் சின்னாட்டங்கிய அடிகள் பின்னர் அவரோடுந் திருப்பழனத்தை யடைந்து இறைவனைக் கண்டு தீந்தமிழின் றொடைமாலை 'சொன்மாலை' என்றெடுத்து அப்பதிகத்திறுதித் திருப்பாட்டில் புரிசடையார் பொற் கழற்கீழ் அடைமாலைச் சீலமுடை யப்பூதியடிகடமை 'அஞ்சிப்போய்க் கலிமெலிய வழலோம்பு மப்பூதிகுஞ்சிப் பூவாய்நின்ற சேவடியாய்' என்று நடைமாணச் சிறப்பித்துப் பாடியருளினார்.

திருவையாறு

பதிகம் க௫

பண் - பழந்தக்கராகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

விடகிலே னடிநாயேன் வேண்டியக்கா லியாதொன்றும்
இடகிலே னமணர்கட மறவுரைகேட் டலமந்தேன்
தொடர்கின்றே னுன்னுடைய தூமலர்ச்சே வடிகாண்பான்
அடைகின்றே னையாறர்க் காளாய்நா னுய்ந்தேனே.

செம்பவளத் திருவுருவர் திகழ்சோதி குழைக்காதர்
கொம்பமருங் கொடிமருங்குற் கோல்வளையா ளொருபாகர்
வம்பவிழு மலர்க்கொன்றை வளர்சடைமேல் வைத்துகந்த
அம்பவள வையாறர்க் காளாய்நா னுய்ந்தேனே.

நணியானே சேயானே நம்பானே செம்பொன்னின்
துணியானே தோலானே சுண்ணவெண் ணீற்றானே
மணியானே வானவர்க்கு மருந்தாகிப் பிணிதீர்க்கும்
அணியானே யையாறர்க் காளாய்நா னுய்ந்தேனே.

ஊழித்தீ யாய்நின்றா யுள்குவா ருள்ளத்தாய்
வாழித்தீ யாய்நின்றாய் வாழ்த்துவார் வாயானே
பாழித்தீ யாய்நின்றாய் படர்சடைமேற் பனிமதியம்
ஆழித்தீ யையாறர்க் காளாய்நா னுய்ந்தேனே.

சடையானே சடையிடையே தவழுந்தண் மதியானே
விடையானே விடையேறிப் புரமெரித்த வித்தகனே
உடையானே யுடைதலைகொண் டூருருண் பலிக்குழலும்
அடையானே யையாறர்க் காளாய்நா னுய்ந்தேனே.

நீரானே தீயானே நெதியானே கதியானே
ஊரானே யுலகானே யுடலானே யுயிரானே
பேரானே பிறைசூடி பிணிதீர்க்கும் பெருமானென்
றாராத வையாறர்க் காளாய்நா னுய்ந்தேனே.

கண்ணானாய் மணியானாய் கருத்தானா யருத்தானாய்
எண்ணானா யெழுத்தானா யெழுத்தினுக்கோ ரியல்பானாய்
விண்ணானாய் விண்ணிடையே புரமெரித்த வேதியனே
அண்ணான வையாறர்க் காளாய்நா னுய்ந்தேனே.

மின்னானா யுருவானாய் வேதத்தின் பொருளானாய்
பொன்னானாய் மணியானாய் பொருகடல்வாய் முத்தானாய்
நின்னானா ரிருவர்க்குங் காண்பரிய நிமிர்சோதி
அன்னானே யையாறர்க் காளாய்நா னுய்ந்தேனே.

முத்திசையும் புனற்பொன்னி மொய்பவளங் கொழித்துந்தப்
பத்தர்பலர் நீர்மூழ்கிப் பலகாலும் பணிந்தேத்த
எத்திசையும் வானவர்க ளெம்பெருமா னெனவிறைஞ்சும்
அத்திசையா மையாறர்க் காளாய்நா னுய்ந்தேனே.

கருவரைசூழ் கடலிலங்கைக் கோமானைக் கருத்தழியத்
திருவிரலா லுதகரணஞ் செய்துகந்த சிவமூர்த்தி
பெருவரைசூழ் வையகத்தார் பேர்நந்தி யென்றேத்தும்
அருவரைசூ ழையாறர்க் காளாய்நா னுய்ந்தேனே. ௰

திருச்சிற்றம்பலம்

பொது பதிகம் ௧௫

தசபுராணம்

பண் - பழம்பஞ்சுரம்*

திருச்சிற்றம்பலம்

பருவரை யொன்றுசுற்றி யரவங்கைவிட்ட
விமையோரிரிந்து பயமாய்த்
திருநெடு மானிறத்தை யடுவான்விசும்பு
சுடுவானெழுந்து விசைபோய்ப்
பெருகிட மற்றிதற்கொர் பிதிகாரமொன்றை
யருளாய்பிரானே யெனலும்
அருள்கொடு மாவிடத்தை யெரியாமலுண்ட
வவனண்டரண்ட ரரசே.

நிரவொலி வெள்ளமண்டி நெடுவண்டமூட
நிலநின்றுதம்ப மதுவப்
பரமொரு தெய்வமெய்த விதுவொப்பதில்லை
யிருபாலுநின்று பணியப்
பிரமனு மாலுமேலை முடியோடுபாத
மறியாமைநின்ற பெரியோன்
பரமுத லாயதேவர் சிவனாயமூர்த்தி
யவனாநமக்கொர் சரணே.

---

* இதனைச் சிலர் நட்டபாடை யென்ப.

காலமு நாள்களூழி படையாமு
னேகவுருவாகி மூவருருவில்
சாலவு மாகிமிக்க சமயங்களாறி
னுருவாகிநின்ற தழலோன்
ஞாலமு மேலைவிண்ணோ டுலகேழுமுண்டு
குறளாயொராலி னிலைமேல்
பாலனு மாயவற்கோர் பரமாயமூர்த்தி
யவனாநமக்கொர் சரணே.

நீடுயர் விண்ணுமண்ணு நெடுவேலைகுன்றொ
டுலகேழுமெங்கு நலியச்
சூடிய கையராகி யிமையோர்கணங்க
டுதியோதிநின்று தொழலும்
ஓடிய தாரகன்ற னுடலம்பிளந்து
மொழியாதகோப மொழிய
ஆடிய மாநடத்தெ மனலாடிபாத
மவையாநமக்கொர் சரணே.

நிலைவலி யின்றியெங்கு நிலனோடுவிண்ணு
நிதனஞ்செய்தோடு புரமூன்
றலைநலி வஞ்சியோடி யரியோடுதேவ
ரரணம்புகத்த னருளால்
கொலைநலி வாளிமூள வரவங்கைநாணு
மனல்பாயநீறு புரமா
மலைசிலை கையிலொல்க வளைவித்தவள்ள
லவனாநமக்கொர் சரணே.

நீலநன் மேனிசெங்கண் வளைவெள்ளெயிற்ற
னெரிகேச னேடிவருநாள்
காலைநன் மாலைகொண்டு வழிபாடுசெய்யு
மளவின்கண்வந்து குறுகிப்
பாலனை யோடவோடப் பயமெய்துவித்த
வுயிர்வவ்வுபாசம் விடுமக்
காலனை வீடுசெய்த கழல்போலுமண்டர்
தொழுதோது சூடுகழலே.

உயர்தவ மிக்கதக்க னுயர்வேள்விதன்னி
லவியுண்ணவந்த விமையோர்
பயமுறு மெச்சனங்கி மதியோனுமுற்ற
படிகண்டுநின்று பயமாய்
அயனொடு மாலுமெங்க ளறியாமையாதி
கமியென்றிறைஞ்சி யகலச்
சயமுறு தன்மைகண்ட தழல்வண்ணனெந்தை
கழல்கண்டுகொள்கை கடனே. எ

நலமலி மங்கைநங்கை விளையாடியோடி
நயனத்தலங்கள் கரமா
லுலகினை யேழுமுற்று மிருண்மூடமூட
விருளோடநெற்றி யொருகண்
அலர்தர வஞ்சிமற்றை நயனங்கைவிட்டு
மடவாளிறைஞ்ச மதிபோல்
அலர்தரு சோதிபோல வலர்வித்தமுக்க
ணவனாநமக்கொர் சரணே. அ

கழைபடு காடுதென்றல் குயில்கூவவஞ்சு
கணையோனணைந்து புகலும்
மழைவடி வண்ணனெண்ணி மகவோனைவிட்ட
மலரானதொட்ட மதனன்
எழில்பொடி வெந்துவீழ விமையோர்கணங்க
ளெரியென்றிறைஞ்சி யகலத்
தழல்படு நெற்றியொற்றை நயனஞ்சிவந்த
தழல்வண்ணனெந்தை சரணே. கூ

தடமல ராயிரங்கள் குறைவொன்றதாக
நிறைவென்றுதன்க ணதனால்
உடன்வழி பாடுசெய்த திருமாலையெந்தை
பெருமானுகந்து மிகவும்
சுடரடி யான்முயன்று சுழல்வித்தரக்க
னிதயம்பிளந்த கொடுமை
அடல்வலி யாழியாழி யவனுக்களித்த
வவனாநமக்கொர் சரணே. ய

கடுகிய தேர்செலாது கயிலாயமீது
கருதேலுன்வீர மொழிநீ
முடுகுவ தன்றுதன்ம மெனநின்றுபாகன்
மொழிவானைநன்று முனியா
விடுவிடு வென்றுசென்று விரைவுற்றரக்கன்
வரையுற்றெடுக்க முடிதோள்
நெடுநெடு விற்றுவீழ விரலுற்றபாத
நினைவுற்றதென்றன் மனனே.

திருச்சிற்றம்பலம்

பொது பதிகம் கரு

பாவநாசத்திருப்பதிகம்

பண் - பழம்பஞ்சுரம் *

திருச்சிற்றம்பலம்

பற்றற்றார்சேர் பழம்பதியைப் பாசூர்நிலாய பவளத்தைச்
சிற்றம்பலத்தெந் திகழ்கனியைத் தீண்டற்கரிய திருவுருவை
வெற்றியூரில் விரிசுடரை விமலர்கோனைத் திரைசூழ்ந்த
ஒற்றியூரெ முத்தமனை யுள்ளத்துள்ளே வைத்தேனே.

ஆனைக்காவி லணங்கினை யாரூர்நிலாய வம்மானைக்
கானப்பேரூர்க் கட்டியைக் கானூர்முளைத்த கரும்பினை
வானப்பேரார் வந்தேத்தும் வாய்மூர்வாழும் வலம்புரியை
மானக்கயிலை மழகளிற்றை மதியைச்சுடரை மறவேனே.

மதியங்கண்ணி ஞாயிற்றை மயக்கந்தீர்க்கு மருந்தினை
அதிகைமூதூ ரரசினை யையாறமர்ந்த வையனை
விதியைப்புகழை வானோர்கள் வேண்டித்தேடும் விளக்கினை
நெதியைஞானக் கொழுந்தினை நினைந்தேற்குள்ள நிறைந்ததே. ௩

* இதனைச் சிலர் நட்டபாடை யென்ப.

புறம்பயத்தெம் முத்தினைப் புகலூரிலங்கு பொன்னினை
உறந்தையோங்கு சிராப்பள்ளி யுலகம்விளக்கு ஞாயிற்றைக்
கறங்குமருவிக் கழுக்குன்றிற் காண்பார்காணுங் கண்ணுனை
அறஞ்சூழதிகை வீரட்டத் தரிமானேற்றை யடைந்தேனே. ச

கோலக்காவிற் குருமணியைக் குடமூக்குறையும் விடமுணியை
ஆலங்காட்டி லந்தேனை யமரர்சென்னி யாய்மலரைப்
பாலிற்றிகழும் பைங்கனியைப் பராய்த்துறையெம் பசும்பொன்னைச்
சூலத்தானைத் துணையிலியைத் தோளைக்குளிரத் தொழுதேனே. ரு

மருகலுறைமா ணிக்கத்தை வலஞ்சுழியின் மாலையைக்
கருகாவூரிற் கற்பகத்தைக் காண்டற்கரிய கதிரொளியைப்
பெருவேளூரெம் பிறப்பிலியைப் பேணுவார்கள் பிரிவரிய
திருவாஞ்சியத்தெஞ் செல்வனைச் சிந்தையுள்ளே வைத்தேனே. சு

எழிலாரிராச சிங்கத்தை யிராமேச்சுரத்தெ மெழிலேற்றைக்
குழலார்கோதை வரைமார்பிற் குற்றாலத்தெங் கூத்தனை
நிழலார்சோலை நெடுங்களத்து நிலாயநித்த மணாளனை
அழலார்வண்ணத் தம்மானை யன்பிலணைத்து வைத்தேனே. எ

மாலைத்தோன்றும் வளர்மதியை மறைக்காட்டுறையு மணாளனை
ஆலைக்கரும்பி னின்சாற்றை யண்ணாமலையெம் மண்ணலைச்
சோலைத்துருத்தி நகர்மேய சுடரிற்றிகழுந் துளக்கிலியை
மேலைவானோர் பெருமானை விருப்பால்விழுங்கி யிட்டேனே. அ

சோற்றுத்துறையெஞ் சோதியைத் துருத்திமேய தூமணியை
ஆற்றிற்பழனத் தம்மானை யாலவாயெம் மருமணியை
நீற்றிற்பொலிந்த நிமிர்திண்டோ ணெய்த்தானத்தெந் நிலாச்சுடரைத்
தோற்றக்கடலை யடலேற்றைத் தோளைக்குளிரத் தொழுதேனே. கூ

புத்தூருறையும் புனிதனைப் பூவணத்தெம் போரேற்றை
வித்தாய்மிழலை முளைத்தானை வேள்விக்குடியெம் வேதியனைப்
பொய்த்தார்புரமூன் றெரித்தானைப் பொதியின்மேய புராணனை
வைத்தேனென்றன் மனத்துள்ளே மாத்தூர்மேய மருந்தையே.

மூந்தித்தானே மூளைத்தானை மூரிவெள்ளே றூர்ந்தானை
அந்திச்செவ்வான் படியானை யரக்கனாற்ற லழித்தானைச்
சிந்தைவெள்ளப் புனலாட்டிச் செஞ்சொன்மாலை யடிச்சேர்த்தி
எந்தைபெம்மா னென்னெம்மா னென்பார்பாவ நாசமே. கக

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்புகலூர் பதிகம் கரு

பண் - இந்தளம்

திருச்சிற்றம்பலம்

செய்யர் வெண்ணூலர் கருமான் மறிதுள்ளும்
கையர் கனைகழல் கட்டிய காலினர்
மெய்யர் மெய்ந்நின் றவர்க்கல்லா தவர்க்கென்றும்
பொய்யர் புகலூர்ப் புரிசடை யாரே. க

மேகந லூர்தியர் மின்போன் மிளிர்சடைப்
பாக மதிநுத லாளையோர் பாகத்தர்
நாக வளையினர் நாக வுடையினர்
போகர் புகலூர்ப் புரிசடை யாரே. உ

பெருந்தாழ் சடைமுடி மேற்பிறை சூடிக்
கருந்தாழ் குழலியுந் தாமுங் கலந்து
திருந்தா மனமுடை யார்திறத் தென்றும்
பொருந்தார் புகலூர்ப் புரிசடை யாரே. ங

அக்கா ரணிவட மாகத்தர் நாகத்தர்
நக்கா ரிளமதிக் கண்ணியர் நாடொறும்
உக்கார் தலைபிடித் துண்பலிக் கூர்தொறும்
புக்கார் புகலூர்ப் புரிசடை யாரே. ச

ஆர்த்தா ருயிரடு மந்தகன் றன்னுடல்
பேர்த்தார் பிறைநுதற் பெண்ணினல் லாளுட்கக்
கூர்த்தார் மருப்பிற் கொலைக்களிற் றீருரி
போர்த்தார் புகலூர்ப் புரிசடை யாரே.

தூமன் சுறவந் துதைந்த கொடியுடைக்
காமன் கணைவலங் காய்ந்தமுக் கண்ணினார்
சேம நெறியினர் சீரை யுடையவர்
பூமன் புகலூர்ப் புரிசடை யாரே.

உதைத்தார் மறலி யுருளவொர் காலால்
சிதைத்தார் திகழ்தக்கன் செய்தநல் வேள்வி
பதைத்தார் சிரங்கரங் கொண்டுவெய் யோன்கண்
புதைத்தார் புகலூர்ப் புரிசடை யாரே.

கரிந்தார் தலையர் கடிமதின் மூன்றும்
தெரிந்தார் கணைகள் செழுந்தழ லுண்ண
விரிந்தார் சடைமேல் விரிபுனற் கங்கை
புரிந்தார் புகலூர்ப் புரிசடை யாரே.

ஈண்டா ரழலி னிருவருங் கைதொழ
நீண்டார் நெடுந்தடு மாற்ற நிலையஞ்ச
மாண்டார் தமெலும்பு மலர்க்கொன்றை மாலையும்
பூண்டார் புகலூர்ப் புரிசடை யாரே.

கறுத்தார் மணிகண்டங் கால்விர லூன்றி
இறுத்தா ரிலங்கையர் கோன்முடி பத்தும்
அறுத்தார் புலனைந்து மாயிழை பாகம்
பொறுத்தார் புகலூர்ப் புரிசடை யாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவாரூர் அரநெறி பதிகம் ௧௭

பண் - இந்தளம்

திருச்சிற்றம்பலம்

எத்தீ* புகினு மெமக்கொரு தீதிலை
தெத்தே யெனமுரன் றெம்மு ளுழிதர்வர்
முத்தீ யனையதொர் மூவிலை வேல்பிடித்
தத்தீ நிறத்தா ரரநெறி யாரே.

வீரமும் பூண்பர் விசயனொ டாயதொர்
தாரமும் பூண்பர் தமக்கன்பு பட்டவர்
பாரமும் பூண்பர்நற் பைங்கண் மிளிரர
வாரமும் பூண்ப ரரநெறி யாரே.

நஞ்ச வண்ணத்தர் சடையினர் தாமுமோர்
வஞ்ச வண்ணத்தர் வண்டார்குழ லாளொடும்
துஞ்ச வண்ணத்தர் துஞ்சாதகண் ணார்தொழும்
அஞ்ச வண்ணத்த ரரநெறி யாரே.

விழித்தனர் காமனை வீழ்தர விண்ணின்
றிழித்தனர் கங்கையை யேத்தினர் பாவம்
கழித்தனர் கல்சூழ் கடியரண் மூன்றும்
அழித்தன ராரூ ரரநெறி யாரே.

துற்றவர் வெண்டலை யிற்சுருள் கோவணம்
தற்றவர் தம்வினை யானவெ லாமற
அற்றவ ராரூ ரரநெறி கைதொழ
உற்றவர் தாமொளி பெற்றனர் தாமே.

கூடர வத்தர் குரற்கிண் கிணியடி
நீடர வத்தர்முன் மாலை யிடையிருள்
பாடர வத்தர் பணமஞ்சு பைவிரித்
தாடர வத்த ரரநெறி யாரே.

(பா - ம்.) * எத்திசை.

கூடவல் லார்குறிப் பில்லுமை யாளொடும்
பாடவல் லார்பயின் றந்தியுஞ் சந்தியும்
ஆடவல் லார்திரு வாரூ ரரநெறி
நாடவல் லார்வினை வீட வல்லாரே. ௭

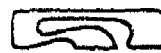
பாலை நகுபனி வெண்மதி பைங்கொன்றை
மாலையுங் கண்ணியு மாவன சேவடி
காலையு மாலையுங் கைதொழு வார்மனம்
ஆலய மாரூ ரரநெறி யார்க்கே.

முடிவண்ணம் வானமின் வண்ணந்தம் மார்பின்
பொடிவண்ணந் தம்புக ழூர்தியின் வண்ணம்
படிவண்ணம் பாற்கடல் வண்ணஞ்செஞ் ஞாயி
றடிவண்ண மாரூ ரரநெறி யார்க்கே.

பொன்னவில் புன்சடை யானடி யின்னிழல்
இன்னருள் சூடியெள் காதுமி ராப்பகல்
மன்னவர் கின்னரர் வானவர் தாந்தொழும்
அன்னவ ராரூ ரரநெறி யாரே. ௰

பொருண்மன் னனைப்பற்றிப் புட்பகங் கொண்ட
மருண்மன் னனையெற்றி வாளுட னீந்து
கருண்மன் னுகண்டங் கறுக்கநஞ் சுண்ட
அருண்மன்ன ராரூ ரரநெறி யாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்

பொது பதிகம் க௯

விடந்தீர்த்ததிருப்பதிகம்

பண் - இந்தளம்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஒன்றுகொ லாமவர் சிந்தை யுயர்வரை
ஒன்றுகொ லாமுய ரும்மதி சூடுவர்
ஒன்றுகொ லாமிடு வெண்டலை கையது
ஒன்றுகொ லாமவ ரூர்வது தானே.

இரண்டுகொ லாமிமை யோர்தொழு பாதம்
இரண்டுகொ லாமிலங் குங்குழை பெண்ணாண்
இரண்டுகொ லாமுரு வஞ்சிறு மான்மழு
இரண்டுகொ லாமவ ரெய்தின தாமே.

மூன்றுகொ லாமவர் கண்ணுத லாவன
மூன்றுகொ லாமவர் சூலத்தின் மொய்யிலை
மூன்றுகொ லாங்கணை கையது வின்னாண்
மூன்றுகொ லாம்புர மெய்தன தாமே.

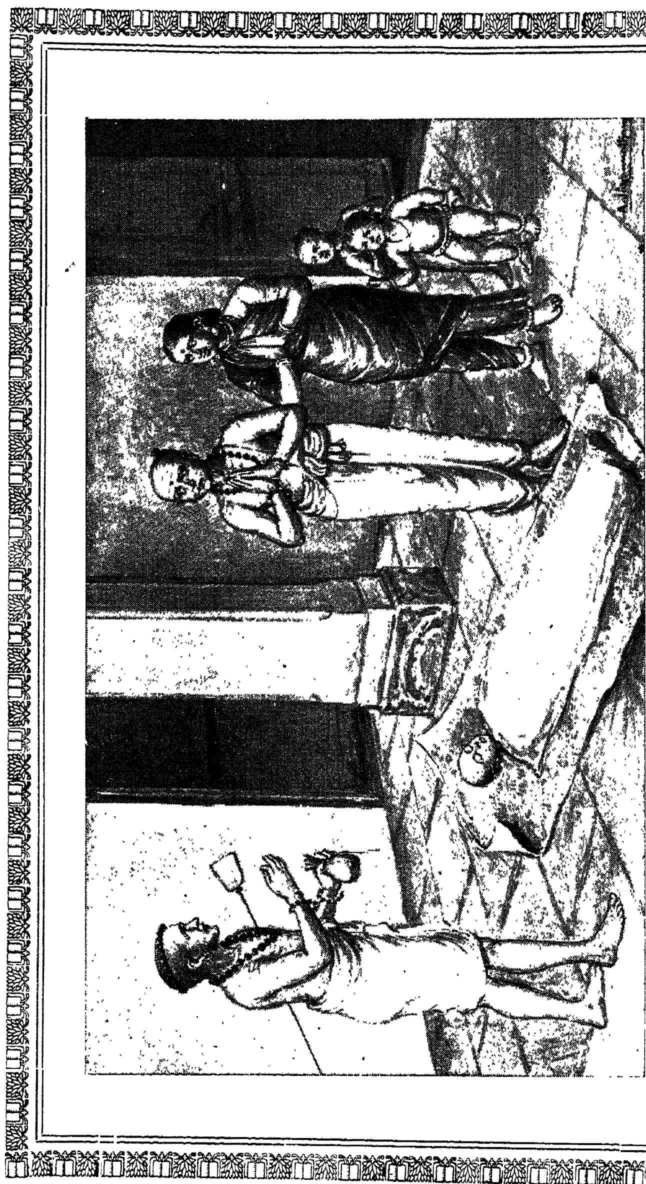
நாலுகொ லாமவர் தம்முக மாவன
நாலுகொ லாஞ்சன னம்முதற் றோற்றமும்
நாலுகொ லாமவ ரூர்தியின் பாதங்கள்
நாலுகொ லாமறை பாடின தாமே.

அஞ்சுகொ லாமவ ராடர வின்படம்
அஞ்சுகொ லாமவர் வெல்புல னவன
அஞ்சுகொ லாமவர் காயப்பட் டான்கணை
அஞ்சுகொ லாமவ ராடின தாமே.

ஆறுகொ லாமவ ரங்கம் படைத்தன
ஆறுகொ லாமவர் தம்மக னார்முகம்
ஆறுகொ லாமவர் தார்மிசை வண்டின்கால்
ஆறுகொ லாஞ்சுவை யாக்கின தாமே.

ஏழுகொ லாமவ ரூழிப டைத்தன
ஏழுகொ லாமவர் கண்டவி ருங்கடல்
ஏழுகொ லாமவ ராளுமு லகங்கள்
ஏழுகொ லாமிசை யாக்கின தாமே.

எட்டுக்கொ லாமவ ரீறில்பெ ருங்குணம்
எட்டுக்கொ லாமவர் சூடும்இ னமலர்
எட்டுக்கொ லாமவர் தோளிணை யாவன
எட்டுக்கொ லாந்திசை யாக்கின தாமே.

ஒன்பது போலவர் வாசல் வகுத்தன
ஒன்பது போலவர் மார்பினி னூலிழை
ஒன்பது போலவர் கோலக் குழற்சடை
ஒன்பது போலவர் பாரிடந் தானே. ௯

பத்துக்கொ லாமவர் பாம்பின்கண் பாம்பின்பல்
பத்துக்கொ லாமெயி றுந்நெரிந் துக்கன
பத்துக்கொ லாமவர் காயப்பட் டான்றலை
பத்துக்கொ லாமடி யார்செய்கை தானே. ௰

திருச்சிற்றம்பலம்

பதிக வரலாறு

திருநல்லூரை வணங்கி வழிபட்ட திருநாவுக்கரசு நாயனார் திருப்பழனத்தை வணங்கும் பொருட்டு வரும்போது திங்களூரில் அந்தணர் பெருமானாகிய அப்பூதியடிகணாயனார் தம்மிடத்து எல்லையில்லாத பேரன்பு கொண்டு தாஞ்செய்த அறங்களை யெல்லாம் வாகீசரதென்றும், தம் மக்களெல்லாம் திருநாவுக்கரசரென்றும் சொல்லி மேம்படுவதைக் கேள்வியுற்று அவர் மனையினெய்தினார். அதையறிந்த அப்பூதியடிகள் பெருமகிழ்ச்சி யெய்தி நாயனாரை வணங்கி வழிபட்டுத் தமது மனையிலே திருவுணவு கொள்ளக் குறையிரந்தாராக, அடிகளும் அதற்கிசைந் தருளினார். அப்பூதியடிகளும், பொருந்துமாறு போனகமுங் கறிகளும் சுவைபடச் செய்வித்ததன் பின்னர் நாயனாரை உண்பிக்கத் தமது மூத்த மகனை மூத்த திருநாவுக்கரசைத் தோட்டத்திற் சென்று குருநாளக் குருத்தரிந்து கொண்டுவர விடுத்தார். அப்பிள்ளையும் நல்ல தாய் தந்தை யேவ நானிது செயப்பெற்றேனென்று சென்று குருத்தரியும்போது பாம்பு தீண்ட ஓடோடியும்வந்து குருத்தைத் தாயர் கையிற்கொடுத்து வீழ்ந்திறந்தான். அவனது தாய் தந்தையர் இது நாயனார் உணவெடுத்தற்குத்தடையாகும் என்று எண்ணிச் சவத்தை மறைத்து நாயனாரை உண்பிக்கத் தொடங்கினார்கள். எனினும் அடிகள், திருவருளாற் றமது திருவுள்ளத்திற்றோன்றிய தடுமாற்றத்தால் அதனை யறிந்து அவர்களது அன்பின் பொருட்டு அளவிறந்த அருள்கொண்டு அச்சவத்தைத் திருப்பழனத்து இறைவரது திருமுன் கொணர்வித்து 'ஒன்று கொலாம்' என்னு மிப்பதிகத்தை யெடுத்து அதில் இறைவனது சீரை யெல்லாம் பாடி அப்பிள்ளையை யெழுப்பியருளினார்.

திருவாரூர் பதிகம் ௧௯

பண் - சீகாமரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சூலப் படையானைச் சூழாக வீழருவிக்
கோலத்தோட் குங்குமஞ்சேர் குன்றெட் டுடையானைப்
பாலொத்த மென்மொழியாள் பங்கனைப் பாங்காய
ஆலத்தின் கீழானை நான்கண்ட தாரூரே.

பக்கமே பாரிடங்கள் சூழப் படுதலையில்
புக்கவூர்ப் பிச்சையேற் றுண்டு பொலிவுடைத்தாய்க்
கொக்கிறகின் றூவல் கொடியெடுத்த கோவணத்தோ
டக்கணிந்த வம்மானை நான்கண்ட தாரூரே.

சேய வுலகமுஞ் செல்சார்வு மானானை
மாயப்போர் வல்லானை மாலைதாழ் மார்பானை
வேயொத்த தோளியர்த மென்முலைமேற் றண்சாந்தின்
ஆயத் திடையானை நான்கண்ட தாரூரே.

ஏறேற்ற மாவேறி யெண்கணமும் பின்படர
மாறேற்றார் வல்லரணஞ் சீறி மயானத்தில்
நீறேற்ற மேனியனாய் நீள்சடைமே னீர்ததும்ப
ஆறேற்ற வந்தணனை நான்கண்ட தாரூரே.

தாங்கோல வெள்ளெலும்பு பூண்டுதம் மேறேறிப்
பாங்கான வூர்க்கெல்லாஞ் செல்லும் பரமனார்
தேங்காவி நாறுந் திருவாரூர்த் தொன்னகரில்
பூங்கோயி லுண்மகிழ்ந்து போகா திருந்தாரே.

எம்பட்டம் பட்ட முடையானை யேர்மதியின்
நும்பட்டஞ் சேர்ந்த நுதலானை யந்திவாய்ச்
செம்பட் டுடுத்துச் சிறுமா னுரியாடை
அம்பட் டசைத்தானை நான்கண்ட தாரூரே.

போழொத்த வெண்மதியஞ் சூடிப் பொலிந்திலங்கு
வேழத் துரிபோர்த்தான் வெள்வளையா டான்வெருவ
ஊழித்தீ யன்னானை யோங்கொலிமாப் பூண்டதோர்
ஆழித்தேர் வித்தகனை நான்கண்ட தாரூரே. எ

வஞ்சனையா ரார்பாடுஞ் சாராத மைந்தனைத்
துஞ்சிருளி லாட லுகந்தானைத் தன்றொண்டர்
நெஞ்சிருள் கூரும் பொழுது நிலாப்பாரித்
தஞ்சுடராய் நின்றானை நான்கண்ட தாரூரே. அ

காரமுது கொன்றை கடிநாறு தண்ணென்ன
நீரமுது கோதையோ டாடிய நீண்மார்பன்
பேரமுத முண்டார்க ளுய்யப் பெருங்கடனஞ்
சாரமுதா வுண்டானை நான்கண்ட தாரூரே. கூ

தாடவுடுக் கையன்றா மரைப்பூஞ் சேவடியன்
கோடலா வேடத்தன் கொண்டதோர் வீணையினான்
ஆடரவக் கிண்கிணிக்கா லன்னானோர் சேடனை
ஆடுந்தீக் கூத்தனை நான்கண்ட தாரூரே. ய

மஞ்சாடு குன்றடர வூன்றி மணிவிரலால்
துஞ்சாப்போர் வாளரக்கன் றோணெரியக் கண்குருதிச்
செஞ்சாந் தணிவித்துத் தன்மார்பிற் பால்வெண்ணீற்
றஞ்சாந் தணிந்தானை நான்கண்ட தாரூரே. கக

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவாரூர் பதிகம் உங

பண் - சீகாமரம்*

திருச்சிற்றம்பலம்

காண்டலே கருத்தாய் நினைந்திருந்தேன்
மனம்புகுந்தாய் கழலடி
பூண்டுகொண் டொழிந்தேன்
புறம்போயி னலைறையோ

* இதனைச் சிலர் செவ்வழி யென்ப.

ஈண்டுமாடங்க ணீண்டமா ளிகைமேலெழுகொடி
வானி ளம்மதி
தீண்டிவந் துலவுந்
திருவாரூ ரம்மானே.

கடம்படந்நட மாடினாய்களை கண்ணினக்கொரு
காதல் செய்தடி
யொடுங்கி வந்தடைந்தே
னொழிப்பாய் பிழைப்பவெல்லாம்
முடங்கிறான்முது நீர்மலங்கிள வாளைசெங்கயல்
சேல்வ ரால்களி
றடைந்த தண்கழனி
யணியாரூ ரம்மானே.

அருமணித்தடம் பூண்முலை யரம்பையரொ
டருளிப் பாடியர்
உரிமையிற் றொழுவா
ருருத்திர பல்கணத்தார்
விரிசடைவிரதிக ளந்தணர் சைவர்பாசுப
தர்க பாலிகள்
தெருவினிற் பொலியுந்
திருவாரூ ரம்மானே.

பூங்கழறொழுதும் பரவியும் புண்ணியாபுனி
தாவுன் பொற்கழல்
ஈங்கிருக்கப் பெற்றே
னென்னகுறை யுடையேன்
ஓங்குதெங்கிலை யார்கமுகிள வாழைமாவொடு
மாது ளம்பல
தீங்கனி சிதறுந்
திருவாரூ ரம்மானே.

நீறுசேர்செழு மார்பினாய்நிறம் பாமதியொடு
நீள்ச டையிடை
ஆறுபாய வைத்தா
யடியே யடைந்தொழிந்தேன்

ஏறிவண்டொடு தும்பியஞ்சிற கூன்றவிண்ட
மலரி தழ்வழி
தேறல்பாய்ந் தொழுகுந்
திருவாரூ ரம்மானே. ௫

அளித்துவந்தடி கைதொழுமவர் மேல்வினைகெடு
மென்றி வையகம்
களித்துவந் துடனே
கலந்தாடக் காதலராய்க்
குளித்துமூழ்கியுந் தூவியுங்குடைந் தாடுகோதையர்
குஞ்சி யுட்புகத்
தெளிக்குந் தீர்த்தமருத்
திருவாரூ ரம்மானே. ௬

திரியுமூவெயி றீயெழச்சிலை வாங்கிநின்றவ
னேயென் சிந்தையுள்
பிரியுமா றெங்ஙனே
பிழைத்தேயும் போகலொட்டேன்
பெரியசெந்நெற் பிரம்புரிகெந்த சாலிதிப்பிய
மென்றி வையகத்
தரியுந் தண்கழனி
யணியாரூ ரம்மானே. ௭

பிறத்தலும்பிறந் தாற்பிணிப்பட வாய்ந்தசைந்துட
லம்பு குந்துநின்
றிறக்குமா றுளதே
யிழித்தேன் பிறப்பினைநான்
அறத்தையேபுரிந் தமனத்தனா யார்வச்செற்றக்கு
ரோத நீக்கியுன்
திறத்தனா யொழிந்தேன்
றிருவாரூ ரம்மானே. ௮

முளைத்தவெண்பிறை மொய்சடையுடை யாயெப்போதுமென்
னெஞ்சிடங் கொள்ள
வளைத்துக் கொண்டிருந்தேன்
வலிசெய்து போகலொட்டேன்

அளைப்பிரிந்த வலவன்போய்ப்புகு தந்தகாலமுங்
கண்டு தன்பெடை
திளைக்குந் தண்கழனித்
திருவாரூ ரம்மானே.

நாடினார்கம லம்மலரய னோடிரணிய
னாகங் கீண்டவன்
நாடிக் காணமாட்டாத்
தழலாய நம்பானைப்
பாடுவார்பணி வார்பல்லாண்டிசை கூறுபத்தர்கள்
சித்தத் துள்புக்குத்
தேடிக் கண்டுகொண்டேன்
திருவாரூ ரம்மானே.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவாரூர் பதிகம் உக

திருவாதிரைத் திருப்பதிகம்

பண் - குறிஞ்சி

திருச்சிற்றம்பலம்

முத்துவிதான மணிப்பொற்கவரி முறையாலே
பத்தர்களோடு பாவையர்சூழப் பலிப்பின்னே
வித்தகக்கோல வெண்டலைமாலை விரதிகள்
அத்தனாரூ ராதிரைநாளா லதுவண்ணம்.

நணியார்சேயார் நல்லார்தீயார் நாடோறும்
பிணிதான்தீரு மென்றுபிறங்கிக் கிடப்பாரும்
மணியேபொன்னே மைந்தாமணாளா வென்பார்கட்
கணியானாரூ ராதிரைநாளா லதுவண்ணம்.

குறிஞ்சி

வீதிகடோறும் வெண்கொடியோடு விதானங்கள்
சோதிகள்விட்டுச் சுடர்மாமணிக ளொளிதோன்றச்
சாதிகளாய பவளமுமுத்துத் தாமங்கள்
ஆதியாரூ ராதிரைநாளா லதுவண்ணம்.

குணங்கள்பேசிக் கூடிப்பாடித் தொண்டர்கள்
பிணங்கித்தம்மிற் பித்தரைப்போலப் பிதற்றுவார்
வணங்கிநின்று வானவர்வந்து வைகலும்
அணங்கனாரூ ராதிரை நாளா லதுவண்ணம்.

நிலவெண்சங்கும் பறையுமார்ப்ப நிற்கில்லாப்
பலருமிட்ட கல்லவடங்கள் பரந்தெங்கும்
கலவமஞ்ஞை காரென்றெண்ணிக் களித்துவந்
தலமராரூ ராதிரைநாளா லதுவண்ணம்.

விம்மாவெருவா விழியாத்தெழியா வெருட்டுவார்
தம்மாண்பிலராய்த் தரியார்தலையான் முட்டுவார்
எம்மானீச னெந்தையெனப்ப னென்பார்கட்
கம்மானாரூ ராதிரைநாளா லதுவண்ணம்.

செந்துவர்வாயார் செல்வனசேவடி சிந்திப்பார்
மைந்தர்களோடு மங்கையர்கூடி மயங்குவார்
இந்திரனாதி வானவர்சித்த ரெடுத்தேத்தும்
அந்திரனாரூ ராதிரைநாளா லதுவண்ணம்.

முடிகள்வணங்கி மூவாதார்கண் முன்செல்ல
அடிகொள்வேய்த்தோள் வானரமங்கையர் பின்செல்லப்
பொடிகள்பூசிப் பாடுந்தொண்டர் புடைசூழ
அடிகளாரூ ராதிரைநாளா லதுவண்ணம்.

துன்பநும்மைத் தொழாதநாள்க ளென்பாரும்
இன்பநும்மை யேத்துநாள்க ளென்பாரும்
நும்பினெம்மை நுழையப்பணியே யென்பாரும்
அன்பனாரூ ராதிரைநாளா லதுவண்ணம்.

பாரூர்பௌவத் தானைப்பத்தர் பணிந்தேத்தச்
சீரூர்பாட லாடலறாத செம்மாப்பார்ந்
தோரூரொழியா துலகமெங்கு மெடுத்தேத்தும்
ஆரூரன்ற னாதிரைநாளா லதுவண்ணம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

பதிக வரலாறு :

பல பதிகட்குஞ் சென்று வழிபட்டுத் திருவாரூரையடைந்து வணங்கி யாண்டிருந்த வாகீசப்பெருந்தகையார் வீதிவிடங்கப் பெருமானது திருவாதிரைத் திருநாட்பவனியைத் தேவர்களோடும் முனிவர்களோடும் வணங்கும் அடியர்களோடு தாமும் வணங்கிக் களிசிறந்து விடைகொண்டு திருப்புகலூருக்கு எழுந்தருளினர். இதற்கு முன்னரே திருப்புகலூரையடைந்து வழிபட்டு முருகநாயனாரது திருமடத்திலெழுந்தருளியிருந்த திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் இவரது வருகையைக் கேட்டு விருப்பத்தோடு அடியர் குழாத்துடன் எதிரெழுந்தருளினர். இரண்டு திருக்கூட்டங்களும் இரண்டு திருப்பாற்கடல்கள் ஒன்றை யொன்று எதிர்ந்தாற்போல அளவளாவிக் கலந்தன. நாயன்மார் இருவரும் ஒருவரை யொருவர் வணங்கியபின் பூழியர்கோன் வெப்பொழித்த புகலியர்கோன் ஆழிமிசைக் கன்மிதப்பிலணைந்த பிரானை நோக்கி, 'அப்பரே, தேவரீர் வருநாளிற் றிருவாரூர் நிகழ் பெருமை வகுத்துரைப்பீர்' என்று கேட்டருளச் சிவநாமம் பயிலுஞ் செந்நாவரான வாகீசர், 'சித்த நிலாவுந் தென் திருவாரூர் நகராளும், மைத்தழை கண்டர் ஆதிரை நாளின் மகிழ் செல்வம், இத்தகைமைத்தென்று என்மொழிகேன்' என்று 'முத்து விதான மணிப்பொற் கவரிமொழி மாலை' என்னு மித்திருப்பதிகம் பாடியதனாற் றிருவாரூர்த் திருவாதிரைச் சிறப்பை யெல்லாம் பிள்ளையாருக்குச் சொல்லியருளினர்.

கோயில் பதிகம் ௨௨

திருநேரிசை. பண் - கொல்லி

திருச்சிற்றம்பலம்

செஞ்சடைக் கற்றைமுற்றத் திளநிலா வெறிக்குஞ்சென்னி
நஞ்சடை கண்டனாரைக் காணலா நறவநாறு
மஞ்சடை சோலைத்தில்லை மல்குசிற் றம்பலத்தே
துஞ்சடை யிருள்கிழியத் துளங்கெரி யாடுமாறே.

ரு௰. சம்பந்தரும் அப்பரும் ஒருவருக்கொருவர் கண்டுவணங்கல்

ஏறனா ரேறுதம்பா லிளநிலா வெறிக்குஞ்சென்னி
ஆறனா ராறுசூடி யாயிழை யாளோர்பாக
நாறுபூஞ் சோலைத்தில்லை நவின்றசிற் றம்பலத்தே
நீறுமெய் பூசிநின்று நீண்டெரி யாடுமாறே. ௨

சடையனார் சாந்தநீற்றர் தனிநிலா வெறிக்குஞ்சென்னி
யுடையனா ருடைதலையி லுண்பதும் பிச்சையேற்றுக்
கடிகொள்பூந் தில்லைதன்னுட் கருதுசிற் றம்பலத்தே
அடிகழ லார்க்கநின்று வனலெரி யாடுமாறே. ௩

பையர வசைத்தவல்குற் பனிநிலா வெறிக்குஞ்சென்னி
மையரிக் கண்ணியாளு மாலுமோர் பாகமாகிச்
செய்யெரி தில்லைதன்னுட் டிகழ்ந்தசிற் றம்பலத்தே
கையெரி வீசிநின்று கனலெரி யாடுமாறே. ௪

ஓதினார் வேதம்வாயா லொளிநிலா வெறிக்குஞ்சென்னிப்
பூதனார் பூதஞ்சூழப் புலியுரி யதளனார்தா
நாதனார் தில்லைதன்னு ணவின்றசிற் றம்பலத்தே
காதில்வெண் குழைகடாழக் கனலெரி யாடுமாறே. ௫

ஓருடம் பிருவராகி யொளிநிலா வெறிக்குஞ்சென்னிப்
பாரிடம் பாணிசெய்யப் பயின்றவெம் பரமமூர்த்தி
காரிடந் தில்லைதன்னுட் கருதுசிற் றம்பலத்தே
பேரிடம் பெருகநின்று பிறங்கெரி யாடுமாறே. ௬

முதற்றனிச் சடையைமூழ்க முகிழ்நிலா வெறிக்குஞ்சென்னி
மதக்களிற் றுரிவைபோர்த்த மைந்தரைக் காணலாகு
மதத்துவண் டறையுஞ்சோலை மல்குசிற் றம்பலத்தே
கதத்ததோ ரரவமாடக் கனலெரி யாடுமாறே. ௭

மறையனார் மழுவொன்றேந்தி மணிநிலா வெறிக்குஞ்சென்னி
இறைவனா ரெம்பிரானா ரேத்துவா ரிடர்கடீர்ப்பார்
சிறைகொணீர்த் தில்லைதன்னுட் டிகழ்ந்தசிற் றம்பலத்தே
அறைகழ லார்க்கநின்று வனலெரி யாடுமாறே. ௮

விருத்தனைப் பாலனாகி விரிநிலா வெறிக்குஞ்சென்னி
நிருத்தனார் நிருத்தஞ்செய்ய நீண்டபுன் சடைகடாழக்
கருத்தனார் தில்லைதன்னுட் கருதுசிற் றம்பலத்தே
அருத்தமா மேனிதன்னோ டனலெரி யாடுமாறே. ௯

பாலனாய் விருத்தனாகிப் பனிநிலா வெறிக்குஞ்சென்னிக்
காலனைக் காலாற்காய்ந்த கடவுளார் விடையொன்றேறி
ஞாலமாந் தில்லைதன்னு ணவின்றசிற் றம்பலத்தே
நீலஞ்சேர் கண்டனார்தா நீண்டெரி யாடுமாறே. ௰

மதியிலா வரக்கனோடி மாமலை யெடுக்கநோக்கி
நெதியன்றோ ளொரியவூன்றி நீடிரும் பொழில்கள்சூழ்ந்த
மதியந்தோய் தில்லைதன்னுண் மல்குசிற் றம்பலத்தே
அதிசயம் போலநின்று வனலெரி யாடுமாறே. ௧௧

திருச்சிற்றம்பலம்

கோயில் பதிகம் ௨௫

திருநேரிசை. பண் - கொல்லி

திருச்சிற்றம்பலம்

பத்தனாய்ப் பாடமாட்டேன் பரமனே பரமயோகீ
எத்தினாற் பத்திசெய்கே னென்னைநீ யிகழவேண்டா
முத்தனே முதல்வாதில்லை யம்பலத் தாடுகின்ற
அத்தாவுன் னாடல்காண்பா னடியனேன் வந்தவாறே. ௧

கருத்தனாய்ப் பாடமாட்டேன் காம்பன தோளிபங்கா
ஒருத்தரா லறியவொண்ணாத் திருவுரு வுடையசோதீ
திருத்தமாந் தில்லைதன்னுட் டிகழ்ந்தசிற் றம்பலத்தே
நிருத்தநான் காணவேண்டி நேர்பட வந்தவாறே. ௨

கேட்டிலேன் கிளைபிரியேன் கேட்குமா கேட்டியாகில்
நாட்டினே னின்றன்பாத நடுப்பட நெஞ்சினுள்ளே
மாட்டினீர் வாளைபாயு மல்குசிற் றம்பலத்தே
கூட்டமாங் குவிமுலையாள் கூடநீ யாடுமாறே. ௩

சிந்தையைத் திகைப்பியாதே செறிவுடை யடிமைசெய்ய
எந்தைநீ யருளிச்செய்யா யாதுநான் செய்வதென்னே
செந்தியார் வேள்வியோவாத் தில்லைச்சிற் றம்பலத்தே
அந்தியும் பகலுமாட வடியிணை யலசுங்கொல்லோ. ௪

கண்டவா திரிந்துநாளுங் கருத்தினா னின்றன்பாதங்
கொண்டிருந் தாடிப்பாடிக் கூடுவன் குறிப்பினாலே
வண்டுபண் பாடுஞ்சோலை மல்குசிற் றம்பலத்தே
எண்டிசை யோருமேத்த விறைவநீ யாடுமாறே. ௫

பார்த்திருந் தடியனேனுன் பரவுவன் பாடியாடி
மூர்த்தியே யென்பனுன்னை மூவரின் முதல்வனென்பன்
ஏத்துவா ரிடர்கடீர்ப்பாய் தில்லைச்சிற் றம்பலத்துக்
கூத்தாவுன் கூத்துக்காண்பான் கூடநான் வந்தவாறே. ௬

பொய்யினைத் தவிரவிட்டுப் புறமலா வடிமைசெய்ய
ஐயநீ யருளிச்செய்யா யாதியே யாதிமூர்த்தி
வையகந் தன்னின்மிக்க மல்குசிற் றம்பலத்தே
பையநுன் னாடல்காண்பான் பரமநான் வந்தவாறே. ௭

மனத்தினார் திகைத்துநாளு மாண்பலா நெறிகண்மேலே
கனைப்பரா லென்செய்கேனோ கறையணி கண்டத்தானே
தினைத்தனை வேதங்குன்றாத் தில்லைச்சிற் றம்பலத்தே
அனைத்துநின் னிலயங்காண்பா னடியனேன் வந்தவாறே. ௮

நெஞ்சினைத் தூய்மைசெய்து நினைக்குமா நினைப்பியாதே
வஞ்சமே செய்தியாலோ வானவர் தலைவனேநீ
மஞ்சடை சோலைத்தில்லை மல்குசிற் றம்பலத்தே
அஞ்சொலாள் காணநின்று வழகநீ யாடுமாறே. ௯

மண்ணுண்ட மாலவனு மலர்மிசை மன்னினனும்
விண்ணுண்ட திருவுருவம் விரும்பினர் காணமாட்டார்
திண்ணுண்ட திருவேமிக்க தில்லைச்சிற் றம்பலத்தே
பண்ணுண்ட பாடலோடும் பரமநீ யாடுமாறே.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவதிகைவீரட்டானம் பதிகம் உச

கோப்பளித்த திருநேரிசை

திருச்சிற்றம்பலம்

இரும்புகொப் பளித்தயானை யீருரி போர்த்தவீசன்
கரும்புகொப் பளித்தவின்சொற் காரிகை பாகமாகச்
சுரும்புகொப் பளித்தகங்கைத் துவலைநீர் சடையிலேற்ற
அரும்புகொப் பளித்தசென்னி யதிகைவீ ரட்டனாரே.

கொம்புகொப் பளித்ததிங்கட் கோணல்வெண் பிறையுஞ்சூடி
வம்புகொப் பளித்தகொன்றை வளர்சடை மேலும்வைத்துச்
செம்புகொப் பளித்தமூன்று மதிலுடன் சுருங்கவாங்கி
அம்புகொப் பளிக்கவெய்தா ரதிகைவீ ரட்டனாரே.

விடையுங்கொப் பளித்தபாதம் விண்ணவர் பரவியேத்தச்
சடையுங்கொப் பளித்ததிங்கட் சாந்தம்வெண் ணீறுபூசி
உடையுங்கொப் பளித்தநாக முள்குவா ருள்ளத்தென்றும்
அடையுங்கொப் பளித்தசீரா ரதிகைவீ ரட்டனாரே.

கறையுங்கொப் பளித்தகண்டர் காமவே ளுருவமங்க
இறையுங்கொப் பளித்தகண்ணா ரேத்துவா ரிடர்கடீர்ப்பார்
மறையுங்கொப் பளித்தநாவர் வண்டுண்டு பாடுங்கொன்றை
அறையுங்கொப் பளித்தசென்னி யதிகைவீ ரட்டனாரே.

நீறுகொப் பளித்தமார்பர் நிழறிகழ் மழுவொன்றேந்திக்
கூறுகொப் பளித்தகோதைக் கோல்வளை மாதோர்பாகம்
ஏறுகொப் பளித்தபாத மிமையவர் பரவியேத்த
ஆறுகொப் பளித்தசென்னி யதிகைவீ ரட்டனாரே. ௫

வணங்குகொப் பளித்தபாதம் வானவர் பரவியேத்தப்
பிணங்குகொப் பளித்தசென்னிச் சடையுடைப் பெருமையண்ணல்
சுணங்குகொப் பளித்தகொங்கைச் சுரிகுழல் பாகமாக
அணங்குகொப் பளித்தமேனி யதிகைவீ ரட்டனாரே. ௬

சூலங்கொப் பளித்தகையர் சுடர்விடு மழுவாள்வீசி
நூலுங்கொப் பளித்தமார்பி னுண்பொறி யரவஞ்சேர்த்தி
மாலுங்கொப் பளித்தபாகர் வண்டுபண் பாடுங்கொன்றை
ஆலங்கொப் பளித்தகண்டத் ததிகைவீ ரட்டனாரே. ௭

நாகங்கொப் பளித்தகையர் நான்மறை யாயபாடி
மேகங்கொப் பளித்ததிங்கள் விரிசடை மேலும்வைத்துப்
பாகங்கொப் பளித்தமாதர் பண்ணுடன் பாடியாட
ஆகங்கொப் பளித்ததோளா ரதிகைவீ ரட்டனாரே. ௮

பரவுகொப் பளித்தபாடல் பண்ணுடன் பத்தரேத்த
விரவுகொப் பளித்தகங்கை விரிசடை மேவவைத்து
இரவுகொப் பளித்தகண்ட ரேத்துவா ரிடர்கடீர்ப்பார்
அரவுகொப் பளித்தகைய ரதிகைவீ ரட்டனாரே. ௯

தொண்டைகொப் பளித்தசெவ்வாய்த் துடியிடைப் பரவையல்குற்
கொண்டைகொப் பளித்தகோதைக் கோல்வளை பாகமாக
வண்டுகொப் பளித்ததீந்தேன் வரிக்கயல் பருகிமாந்தக்
கெண்டைகொப் பளித்ததெண்ணீர்க் கெடிலவீ ரட்டனாரே. ௰

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவதிகைவீரட்டானம் பதிகம் ௨௫

திருநேரிசை

திருச்சிற்றம்பலம்

வெண்ணிலா மதியந்தன்னை விரிசடை மேவவைத்து
உண்ணிலாப் புகுந்துநின்றங் குணர்வினுக் குணரக்கூறி
விண்ணிலார் மீயச்சூரார் வேண்டுவார் வேண்டுவார்க்கே
அண்ணியார் பெரிதுஞ்சேயா ரதிகைவீ ரட்டனாரே.

பாடினார் மறைகணான்கும் பாயிருள் புகுந்தென்னுள்ளம்
கூடினார் கூடலால வாயிலார் நல்லகொன்றை
சூடினார் சூடன்மேவிச் சூழ்சுடர் சுடலைவெண்ணீ
றாடினா ராடன்மேவி யதிகைவீ ரட்டனாரே.

ஊனையே கழிக்கவேண்டி லுணர்மின்க ளுள்ளத்துள்ளே
தேனைய மலர்கள்கொண்டு சிந்தையுட் சிந்திக்கின்ற
ஏனைய பலவுமாகி யிமையவ ரேத்தநின்று
ஆனையி னுரிவைபோர்த்தா ரதிகைவீ ரட்டனாரே.

துருத்தியாங் குரம்பைதன்னிற் றொண்ணூற் றறங் கறுவர்நின்று
விருத்திதான் றருகவென்று வேதனை பலவுஞ்செய்ய
வருத்தியால் வல்லவாறு வந்துவந் தடையநின்ற
அருத்தியார்க் கன்பர்போலு மதிகைவீ ரட்டனாரே.

பத்தியா லேத்திநின்று பணிபவர் நெஞ்சத்துள்ளார்
துத்தியைந் தலையநாகஞ் சூழ்சடை முடிமேல்வைத்து
உத்தர மலையர்பாவை யுமையவ ணடுங்கவன்று
அத்தியி னுரிவைபோர்த்தா ரதிகைவீ ரட்டனாரே.

வரிமுரி பாடியென்றும் வல்லவா றடைந்துநெஞ்சே
கரியுரி மூடவல்ல கடவுளைக் காலத்தாலே
சுரிபுரி விரிகுழலா டிடியிடைப் பரவையல்குல்
அரிவையோர் பாகர்போலு மதிகைவீ ரட்டனாரே.

நீதியா னினைசெய்நெஞ்சே நிமலனை நித்தமாகப்
பாதியா முமைதன்னோடும் பாகமாய் நின்றவெந்தை
சோதியாய்ச் சுடர்விளக்காய்ச் சுண்ணவெண் ணீறதாடி
ஆதியு மீறுமானா ரதிகைவீ ரட்டனாரே. எ

எல்லியும் பகலுமெல்லாந் துஞ்சுவேற் கொருவர்வந்து
புல்லிய மனத்துக்கோயில் புக்கனர் காமனென்னும்
வில்லியைங் கணையினானை வெந்துக நோக்கியிட்டார்
அல்லியம் பழனவேலி யதிகைவீ ரட்டனாரே. அ

ஒன்றவே யுணர்திராகி லோங்காரத் தொருவனாகும்
வென்றவைம் புலன்கடம்மை விலக்குதற் குரியீரெல்லாம்
நன்றவ னாரணனு நான்முக னடிக்காண்குற்
றன்றவர்க் கரியர்போலு மதிகைவீ ரட்டனாரே.

தடக்கையா லெடுத்துவைத்துத் தடவரை குலுங்கவார்த்துக்
கிடக்கையா லிடர்களோங்கக் கிளர்மணி முடிகள்சாய
முடக்கினார் திருவிரலான் முருகமர் கோதைபாகத்
தடக்கினா ரென்னையாளு மதிகைவீ ரட்டனாரே. ய

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவதிகைவீரட்டானம் — பதிகம் உகூ

திருநேரிசை

திருச்சிற்றம்பலம்

நம்பனே யெங்கள்கோவே நாதனே யாதிமூர்த்தி
பங்கனே பரமயோகி யென்றென்றே பரவிநாளும்
செம்பொனே பவளக்குன்றே திகழ்மலர்ப் பாதங்காண்பான்
அன்பனே யலந்துபோனே னதிகைவீ ரட்டனீரே.

பொய்யினுன் மிடைந்தபோர்வை புரைபுரை யழுகிவீழ
மெய்யனுய் வாழமாட்டேன் வேண்டிற்றுென் றைவர்வேண்டார்
செய்யதா மரைகளன்ன சேவடி யிரண்டுங்காண்பான்
ஐயநா னலந்துபோனே னதிகைவீ ரட்டனீரே.

நீதியால் வாழமாட்டே னித்தலுந் தூயேனல்லேன்
ஓதியு முணரமாட்டே னுன்னையுள் வைக்கமாட்டேன்
சோதியே சுடரேயுன்றன் றாமலர்ப் பாதங்காண்பான்
ஆதியே யலந்துபோனே னதிகைவீ ரட்டனீரே.

தெருளுமா தெருளமாட்டேன் றீவினைச் சுற்றமென்னும்
பொருளுளே யழுந்திநாளும் போவதோர் நெறியுங்காணேன்
இருளுமா மணிகண்டாநின் னிணையடி யிரண்டுங்காண்பான்
அருளுமா றருளவேண்டு மதிகைவீ ரட்டனீரே.

அஞ்சினு லியற்றப்பட்ட வாக்கைபெற் றதனுள்வாழும்
அஞ்சினு லடர்க்கப்பட்டிங் குழிதரு மாதனேனை
அஞ்சினு லுய்க்கும்வண்ணங் காட்டினுய்க் கச்சந்தீர்ந்தேன்
அஞ்சினுற் பொலிந்தசென்னி யதிகைவீ ரட்டனீரே. ரு

உறுகயி றூசல்போல வொன்றுவிட் டொன்றுபற்றி
மறுகயி றூசல்போல வந்துவந் துலவுநெஞ்சம்
பெறுகயி றூசல்போலப் பிறைபுல்கு சடையாய்பாதத்
தறுகயி றூசலானே னதிகைவீ ரட்டனீரே. சு

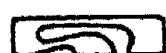
கழித்திலேன் காமவெந்நோய் காதன்மை யென்னும்பாசம்
ஒழித்திலே னூன்கணோக்கி யுணர்வெனு மிமைதிறந்து
விழித்திலேன் வெளிறுதோன்ற வினையெனுஞ் சரக்குக்கொண்டேன்
அழித்திலே னயர்த்துப்போனே னதிகைவீ ரட்டனீரே. எ

மன்றத்துப் புன்னைபோல மரம்படு துயரமெய்தி
ஒன்றினு லுணரமாட்டே னுன்னையுள் வைக்கமாட்டேன்
கன்றிய காலன்வந்து கருக்குழி விழுப்பதற்கே
அன்றினு னலமந்திட்டே னதிகைவீ ரட்டனீரே.

பிணிவிடா வாக்கைபெற்றேன் பெற்றமொன் றேறுவானே
பணிவிடா விடும்பையென்னும் பாசனத் தழுந்துகின்றேன்
துணிவிலேன் றாயனல்லேன் றாமலர்ப் பாதங்காண்பான்
அணியனு யறியமாட்டே னதிகைவீ ரட்டனீரே. சு

திருவினாள் கொழுநனாருந் திசைமுக முடையகோவும்
இருவரு மெழுந்தும்வீழ்ந்து மிணையடி காணமாட்டா
ஒருவனே யெம்பிரானே யுன்றிருப் பாதங்காண்பான்
அருவனே யருளாவேண்டு மதிகைவீ ரட்டனீரே. எ

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவதிகைவீரட்டானம்   பதிகம் உஎ

திருநேரிசை

திருச்சிற்றம்பலம்

மடக்கினார் புலியின்றோலை மாமணி நாகங்கச்சா
முடக்கினார் முகிழ்வெண்டிங்கள் மொய்சடைக் கற்றைதன்மேல்
தொடக்கினார் தொண்டைச்செவ்வாய்த் துடியிடைப் பரவையல்குல்
அடக்கினார் கெடிலவேலி யதிகைவீ ரட்டனாரே. க

சூடினார் கங்கையாளைச் சூடிய துழனிகேட்டங்
கூடினா ணங்கையாளு மூடலை யொழிக்கவேண்டிப்
பாடினார் சாமவேதம் பாடிய பாணியாலே
ஆடினார் கெடிலவேலி யதிகைவீ ரட்டனாரே. உ

கொம்பினார் குழைத்தவேனற் கோமகன் கோலநீர்மை
நம்பினார் காணலாகா வகையதோர் நடலைசெய்தார்
வெம்பினார் மதில்கண்மூன்றும் வில்லிடை யெரித்துவீழ்த்த
அம்பினார் கெடிலவேலி யதிகைவீ ரட்டனாரே. ௩

மறிபடக் கிடந்தகையர் வளரிள மங்கைபாகம்
செறிபடக் கிடந்தசெக்கர்ச் செழுமதிக் கொழுந்துசூடிப்
பொறிபடக் கிடந்தநாகம் புகையுமிழ்ந் தழலவீக்கிக்
கிறிபட நடப்பர்போலுங் கெடிலவீ ரட்டனாரே. ௪

நரிவரால் கவ்வச்சென்று நற்றசை யிழந்ததொத்த
தெரிவரான் மால்கொள்சிந்தை தீர்ப்பதோர் சிந்தைசெய்வார்
வரிவரா லுகளுந்தெண்ணீர்க் கழனிசூழ் பழனவேலி
அரிவரால் வயல்கள்சூழ்ந்த வதிகைவீ ரட்டனாரே. ௫

புள்ளலைத் துண்டவோட்டி லுண்டுபோய்ப் பலாசங்கொம்பின்
சுள்ளலைச் சுடலைவெண்ணீ றணிந்தவர் மணிவெள்ளேற்றுத்
துள்ளலைப் பாகன்றன்னைத் தொடர்ந்திங்கே கிடக்கின்றேனை
அள்ளலைக் கடப்பித்தாளு மதிகைவீ ரட்டனாரே. ௬

நீறிட்ட நுதலர்வேலை நீலஞ்சேர் கண்டர்மாதர்
கூறிட்ட மெய்யராகிக் கூறினா ராறுநான்கும்
கீறிட்ட திங்கள்சூடிக் கிளர்தரு சடையினுள்ளால்
ஆறிட்டு முடிப்பர்போலு மதிகைவீ ரட்டனாரே.

காணிலார் கருத்தில்வாரார் திருத்தலார் பொருத்தலாகார்
ஏணிலா ரிறப்புமில்லார் பிறப்பிலார் துறக்கலாகார்
நாணிலா ரைவரோடு மிட்டெனை விரவிவைத்தார்
ஆணலார் பெண்ணுமல்லா ரதிகைவீ ரட்டனாரே.

* * * * *

தீர்த்தமா மலையைநோக்கிச் செருவலி யரக்கன்சென்று
பேர்த்தலும் பேதையஞ்சப் பெருவிர லதனையூன்றிச்
சீர்த்தமா முடிகள்பத்துஞ் சிதறுவித் தவனையன்று
ஆர்த்தவா யலறவைத்தா ரதிகைவீ ரட்டனாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவதிகைவீரட்டானம்　　　　பதிகம் உ அ

திருநேரிசை

திருச்சிற்றம்பலம்

முன்பெலா மிளையகால மூர்த்தியை நினையாதோடிக்
கண்கண விருமிநாளுங் கருத்தழிந் தருத்தமின்றிப்
பின்பக லுணங்கலட்டும் பேதைமார் போன்றேனுள்ளம்
அன்பனாய் வாழமாட்டே னதிகைவீ ரட்டனீரே. க

கறைப்பெருங் கண்டத்தானே காய்கதிர் நமனையஞ்சி
நிறைப்பெருங் கடலுங்கண்டே னீள்வரை யுச்சிகண்டேன்
பிறைப்பெருஞ் சென்னியானே பிஞ்ஞகா வினையனைத்தும்
அறுப்பதோ ருபாயங்காணே னதிகைவீ ரட்டனீரே. உ

நாதனா ரென்னநாளு நடுங்கின ராகித்தங்கள்
ஏதங்க ளறியமாட்டா ரிணையடி தொழுதோமென்பார்
ஆதனா னவனென்றெள்கி யதிகைவீ ரட்டனேநின்
பாதநான் பரவாதுய்க்கும் பழவினைப் பரிசிலேனே. ௩

சுடலைசேர் சுண்ணமெய்யர் சுரும்புண விரிந்தகொன்றைப்
படலைசே ரலங்கன்மார்பர் பழனஞ்சேர் கழனித்தெங்கின்
மடலைநீர் கிழியவோடி யதனிடை மணிகள்சிந்தும்
கெடிலவீ ரட்டமேய கிளர்சடை முடியனாரே. ச

மந்திர முள்ளதாக மறிகட லெழுநெய்யாக
இந்திரன் வேள்வித்தீயி லெழுந்ததோர் கொழுந்தின்வண்ணம்
சிந்திர மாகநோக்கித் தெருட்டுவார் தெருட்டவந்து
கந்திர முரலுஞ்சோலைக் கானலங் கெடிலத்தாரே. ரு

* * * * * * . சு

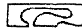
* * * * * * . எ

* * * * * * . அ

* * * * * * . கூ

மைஞ்ஞல மணியகண்ணாள் பங்கன்மா மலையையோடி
மெய்ஞ்ஞரம் புதிரம்பில்க விசைதணிந் தரக்கன்வீழ்ந்து
கைஞ்ஞரம் பெழுவிக்கொண்டு காதலா லினிதுசொன்ன
கின்னரங் கேட்டுகந்தார் கெடிலவீ ரட்டனாரே. ய

திருச்சிற்றம்பலம்

திருச்செம்பொன்பள்ளி பதிகம் உக

திருநேரிசை

திருச்சிற்றம்பலம்

ஊனினு ளுயிரைவாட்டி யுணர்வினார்க் கெளியராகி
வானினுள் வானவர்க்கு மறியலா காதவஞ்சர்
நானெனிற் றானேயென்னு ஞானத்தார் பத்தர்நெஞ்சுள்
தேனுமின் னமுதுமானார் திருச்செம்பொன் பள்ளியாரே. க

நொய்யவர் விழுமியாரு நூலினுண் ணெறியைக்காட்டும்
மெய்யவர் பொய்யுமில்லா ருடலெனு மிடிஞ்சிறன்னில்
நெய்யமர் திரியுமாகி நெஞ்சத்துள் விளக்குமாகிச்
செய்யவர் கரியகண்டர் திருச்செம்பொன் பள்ளியாரே. உ

வெள்ளியர் கரியர்செய்யர் விண்ணவ ரவர்கணெஞ்சுள்
ஒள்ளிய ரூழியூழி யுலகம தேத்தநின்ற
பள்ளியர் நெஞ்சத்துள்ளார் பஞ்சமம் பாடியாடும்
தெள்ளியார் கள்ளந்தீர்ப்பார் திருச்செம்பொன் பள்ளியாரே. ங

தந்தையுந் தாயுமாகித் தானவன் ஞானமூர்த்தி
முந்திய தேவர்கூடி முறைமுறை யிருக்குச்சொல்லி
எந்தைநீ சரணமென்றங் கிமையவர் பரவியேத்தச்
சிந்தையுட் சிவமதானார் திருச்செம்பொன் பள்ளியாரே. ச

ஆறுடைச் சடையர்போலு மன்பருக் கன்பர்போலும்
கூறுடை மெய்யர்போலுங் கோளர வரையர்போலும்
நீறுடை யழகர்போலு நெய்தலே கமழுநீர்மைச்
சேறுடைக் கமலவேலித் திருச்செம்பொன் பள்ளியாரே. ரு

ஞாலமு மறியவேண்டி னன்றென வாழலுற்றீர்
காலமுங் கழியலான கள்ளத்தை யொழியகில்லீர்
கோலமும் வேண்டாவார்வச் செற்றங்கள் குரோதநீக்கில்
சீலமுந் நோன்புமாவார் திருச்செம்பொன் பள்ளியாரே. சா

புரிகாலே நேசஞ்செய்ய விருந்தபுண் டரீகத்தாரும்
எரிகாலே மூன்றுமாகி யிமையவர் தொழநின்றாரும்
தெரிகாலே மூன்றுசந்தி தியானித்து வணங்கநின்று
திரிகாலங் கண்டவெந்தை திருச்செம்பொன் பள்ளியாரே. எ

காருடைக் கொன்றைமாலை கதிர்மதி யரவினோடும்
நீருடைச் சடையுள்வைத்த நீதியார் நீதியுள்ளார்
பாரொடு விண்ணுமண்ணும் பதினெட்டுக் கணங்களேத்தச்
சீரொடு பாடலானார் திருச்செம்பொன் பள்ளியாரே. அ

ஓவாத மறைவல்லானு மோதநீர் வண்ணன்காணா
மூவாத பிறப்பிலாரு முனிகளா னார்களேத்தும்
பூவான மூன்றுமுந்நூற் றறுபது மாகுமெந்தை
தேவாதி தேவரென்றுந் திருச்செம்பொன் பள்ளியாரே. கூ

அங்கங்க ளாறுநான்கு மந்தணர்க் கருளிச்செய்து
சங்கங்கள் பாடவாடுஞ் சங்கரன் மலையெடுத்தான்
அங்கங்க ளுதிர்ந்துசோர வலறிட வடர்த்துநின்றும்
செங்கண்வெள் ளேறதேறுந் திருச்செம்பொன் பள்ளியாரே. ய

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கழிப்பாலை பதிகம் ௩௰

திருநேரிசை

திருச்சிற்றம்பலம்

நங்கையைப் பாகம்வைத்தார் ஞானத்தை நவிலவைத்தார்
அங்கையி லனலும்வைத்தா ரானையி னுரிவைவைத்தார்
தங்கையின் யாழும்வைத்தார் தாமரை மலரும்வைத்தார்
கங்கையைச் சடையுள்வைத்தார் கழிப்பாலைச் சேர்ப்பனாரே.

விண்ணினை விரும்பவைத்தார் வேள்வியை வேட்கவைத்தார்
பண்ணினைப் பாடவைத்தார் பத்தர்கள் பயிலவைத்தார்
மண்ணினைத் தாவநீண்ட மாலினுக் கருளும்வைத்தார்
கண்ணினை நெற்றிவைத்தார் கழிப்பாலைச் சேர்ப்பனாரே.

வாமனை வணங்கவைத்தார் வாயினை வாழ்த்தவைத்தார்
சோமனைச் சடைமேல்வைத்தார் சோதியுட் சோதிவைத்தார்
ஆமனைய் யாடவைத்தா ரன்பெனும் பாசம்வைத்தார்
காமனைக் காய்ந்தகண்ணார் கழிப்பாலைச் சேர்ப்பனாரே.

அரியன வங்கம்வேத மந்தணர்க் கருளும்வைத்தார்
பெரியன புரங்கண்மூன்றும் பேரழ லுண்ணவைத்தார்
பரியதீ வண்ணராகிப் பவளம்போ னிறத்தைவைத்தார்
கரியதோர் கண்டம்வைத்தார் கழிப்பாலைச் சேர்ப்பனாரே.

கூரிருள் கிழியநின்ற கொடுமழுக் கையில்வைத்தார்
பேரிருள் கழியமல்கு பிறைபுனற் சடையில்வைத்தார்
ஆரிரு ளண்டம்வைத்தா ரறுவகைச் சமயம்வைத்தார்
காரிருள் கண்டம்வைத்தார் கழிப்பாலைச் சேர்ப்பனாரே.

உட்டங்கு சிந்தைவைத்தா ருள்குவார்க் குள்ளம்வைத்தார்
விட்டங்கு வேள்விவைத்தார் வெந்துயர் தீரவைத்தார்
நட்டங்கு நடமும்வைத்தார் ஞானமு நாவில்வைத்தார்
கட்டங்கந் தோண்மேல்வைத்தார் கழிப்பாலைச் சேர்ப்பனாரே

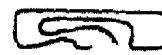
ஊனப்பே ரொழியவைத்தா ரோதியே யுணரவைத்தார்
ஞானப்பேர் நவிலவைத்தார் ஞானமு நடுவும்வைத்தார்
வானப்பே ராறுவைத்தார் வைகுந்தற் காழிவைத்தார்
கானப்பேர் காதல்வைத்தார் கழிப்பாலைச் சேர்ப்பனாரே. எ

கொங்கினு மரும்புவைத்தார் கூற்றங்கள் கெடுக்கவைத்தார்
சங்கினுண் முத்தம்வைத்தார் சாம்பரும் பூசவைத்தார்
அங்கமும் வேதம்வைத்தா ராலமு முண்டுவைத்தார்
கங்குலும் பகலும்வைத்தார் கழிப்பாலைச் சேர்ப்பனாரே. அ

சதுர்முகன் றானுமாலுந் தம்மிலே யிகலக்கண்டு
எதிர்முக மின்றிநின்ற வெரியுரு வதனைவைத்தார்
பிதிர்முகன் காலன்றன்னைக் காறனிற் பிதிரவைத்தார்
கதிர்முகஞ் சடையில்வைத்தார் கழிப்பாலைச் சேர்ப்பனாரே. கூ

மாலினா ணங்கையஞ்ச மதிலிலங் கைக்குமன்னன்
வேலினன் வெகுண்டெடுக்கக் காண்டலும் வேதநாவன்
நூலினா னோக்கிநக்கு நொடிப்பதோ ரளவில்வீழக்
காலினா லூன்றியிட்டார் கழிப்பாலைச் சேர்ப்பனாரே. ய

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கடவூர்வீரட்டம் — பதிகம் ௩க

திருநேரிசை

திருச்சிற்றம்பலம்

பொள்ளத்த காயமாயப் பொருளினைப் போகமாதர்
வெள்ளத்தைக் கழிக்கவேண்டில் விரும்புமின் விளக்குத்தூபம்
உள்ளத்த திரியொன்றேற்றி யுணருமா றுணரவல்லார்
கள்ளத்தைக் கழிப்பர்போலுங் கடவூர்வீ ரட்டனாரே. க

மண்ணிடைக் குரம்பைதன்னை மதித்துநீர் மையலெய்தில்
விண்ணிடைத் தருமராசன் வேண்டினால் விலக்குவாரார்
பண்ணிடைச் சுவைகள்பாடி யாடிடும் பத்தர்க்கென்றும்
கண்ணிடை மணியர்போலுங் கடவூர்வீ ரட்டனாரே. ௨

பொருத்திய குரம்பைதன்னுட் பொய்ந்நடை செலுத்துகின்றீர்
ஒருத்தனை யுணரமாட்டீ ருள்ளத்திற் கொடுமைநீக்கீர்
வருத்தின களிறுதன்னை வருத்துமா வருத்தவல்லார்
கருத்தினி லிருப்பர்போலுங் கடவூர்வீ ரட்டனாரே. ௩

பெரும்புலர் காலைமூழ்கிப் பித்தர்க்குப் பத்தராகி
அரும்பொடு மலர்கள்கொண்டாங் கார்வத்தை யுள்ளேவைத்து
விரும்பிநல் விளக்குத்தூபம் விதியினா லிடவல்லார்க்குக்
கரும்பினிற் கட்டிபோல்வார் கடவூர்வீ ரட்டனாரே. ௪

தலக்கமே செய்துவாழ்ந்து தக்கவா றொன்றுமின்றி
விலக்குவா ரிலாமையாலே விளக்கத்திற் கோழிபோன்றேன்
மலக்குவார் மனத்தினுள்ளே காலனார் தமர்கள்வந்து
கலக்கநான் கலக்குகின்றேன் கடவூர்வீ ரட்டனீரே. ௫

பழியுடை யாக்கைதன்னிற் பாழுக்கே நீரிறைத்து
வழியிடை வாழமாட்டேன் மாயமுந் தெளியகில்லேன்
அழிவுடைத் தாயவாழ்க்கை யைவரா லலைக்கப்பட்டுக்
கழியிடைத் தோணிபோன்றேன் கடவூர்வீ ரட்டனீரே. ௬

மாயத்தை யறியமாட்டேன் மையல்கொண் மனத்தனாகிப்
பேயொத்துக் கூகையானேன் பிஞ்ஞகா பிறப்பொன்றில்லீ
நேயத்தா னினையமாட்டே னீதனே நீசனேனான்
காயத்தைக் கழிக்கமாட்டேன் கடவூர்வீ ரட்டனீரே. ௭

பற்றிலா வாழ்க்கைவாழ்ந்து பாழுக்கே நீரிறைத்தேன்
உற்றலாற் கயவர்தேறா ரென்னுங்கட் டுரையோடொத்தேன்
எற்றுளே னென்செய்கேனா னிடும்பையால் ஞானமேதும்
கற்றிலேன் களைகண்காணேன் கடவூர்வீ ரட்டனீரே. ௮

சேலினே ரனையகண்ணார் திறம்விட்டுச் சிவனுக்கன்பாய்ப்
பாலுநற் றயிர்நெய்யோடு பலபல வாட்டியென்றும்
மாலினைத் தவிரநின்ற மார்க்கண்டற் காகவன்று
காலனை யுதைப்பர்போலுங் கடவூர்வீ ரட்டனாரே.

மூந்துரு விருவரோடு மூவரு மாயினாரும்
இந்திர னோடுதேவ ரிருடிக ளின்பஞ்செய்ய
வந்திரு பதுகடோளா லெடுத்தவன் வலியைவாட்டிக்
கந்திரு வங்கள்கேட்டார் கடவூர்வீ ரட்டனாரே. ௰

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பயற்றூர் பதிகம் ௩௨

திருநேரிசை

திருச்சிற்றம்பலம்

உரித்திட்டா ரானையின்றோ லுதிரவா றொழுகியோட
விரித்திட்டா ருமையாளஞ்சி விரல்விதிர்த் தலக்கணோக்கித்
தரித்திட்டார் சிறிதுபோது தரிக்கில ராகித்தாமுஞ்
சிரித்திட்டா ரெயிறுதோன்றத் திருப்பயற் றூரனாரே. ௧

உவந்திட்டங் குமையோர்பாகம் வைத்தவ ரூழியூழி
பவந்திட்ட பரமனார்தா மலைசிலை நாகமேற்றிக்
கவர்ந்திட்ட புரங்கண்மூன்றுங் கனலெரி யாகச்சீறிச்
சிவந்திட்ட கண்ணார்போலுந் திருப்பயற் றூரனாரே. ௨

நங்களுக் கருளதென்று நான்மறை யோதுவார்கள்
தங்களுக் கருளுமெங்க டத்துவன் றழலன்றன்னை
எங்களுக் கருள்செயென்ன நின்றவ னாகமஞ்சுந்
திங்களுக் கருளிச்செய்தார் திருப்பயற் றூரனாரே. ௩

பார்த்தனுக் கருளும்வைத்தார் பாம்பரை யாடவைத்தார்
சாத்தனை மகனைவைத்தார் சாமுண்டி சாமவேதம்
கூத்தொடும் பாடவைத்தார் கோளரா மதியநல்ல
தீர்த்தமுஞ் சடையில்வைத்தார் திருப்பயற் றூரனாரே. ௪

மூவகை மூவர்போலு முற்றுமா நெற்றிக்கண்ணர்
நாவகை நாவர்போலு நான்மறை ஞானமெல்லாம்
ஆவகை யாவர்போலு மாதிரை நாளர்போலும்
தேவர்க டேவர்போலுந் திருப்பயற் றாரனாரே. ரு

ஞாயிறாய் நமனுமாகி வருணனாய்ச் சோமனாகித்
தீயறா நிருதிவாயுத் திப்பிய சாந்தனாகிப்
பேயறாக் காட்டிலாடும் பிஞ்ஞக னெந்தைபெம்மான்
தீயறாக் கையர்போலுந் திருப்பயற் றாரனாரே. சா

ஆவியா யவியுமாகி யருக்கமாய்ப் பெருக்கமாகிப்
பாவியாய்* பாவந்தீர்க்கும் பரமனாய்ப் பிரமனாகிக்
காவியங் கண்ணளாகிக் கடல்வண்ண மாகிநின்ற
தேவியைப் பாகம்வைத்தார் திருப்பயற் றாரனாரே. எ

தந்தையாய்த் தாயுமாகித் தரணியாய்த் தரணியுள்ளார்க்
கெந்தையு மென்னநின்ற வேழுல குடனுமாகி
எந்தையெம் பிரானேயென்றென் றுள்குவா ருள்ளத்தென்றுஞ்
சிந்தையுஞ் சிவமுமாவார் திருப்பயற் றாரனாரே. அ

புலன்களைப் போகநீக்கிப் புந்தியை யொருங்கவைத்து
இலங்களைப் போகநின்று விரண்டையு நீக்கியொன்றாய்
மலங்களை மாற்றவல்லார் மனத்தினுட் போகமாகிச்
சினங்களைக் களைவர்போலுந் திருப்பயற் றாரனாரே. கூ

மூர்த்திதன் மலையின்மீது போகாதா முனிந்துநோக்கிப்
பார்த்துத்தான் பூமிமேலாற் பாய்ந்துடன் மலையைப்பற்றி
ஆர்த்திட்டான் முடிகள்பத்து மடர்த்துநல் லரிவையஞ்சத்
தேத்தெத்தா வென்னக்கேட்டார் திருப்பயற் றாரனாரே. ௰

திருச்சிற்றம்பலம்

இது சோழநாட்டிலுள்ளது.

இறைவன் - பயற்றூர்நாதர்; இறைவி - காவியங்கண்ணி.

(பா - ம்.) *பாவியர்.

திருமறைக்காடு   பதிகம் ௯௯

திருநேரிசை

திருச்சிற்றம்பலம்

இந்திர னோடுதேவ ரிருடிக ளேத்துகின்ற
சுந்தர மானார்போலுந் துதிக்கலாஞ் சோதிபோலும்
சந்திர னோடுகங்கை யரவையுஞ் சடையுள்வைத்து
மந்திர மானார்போலு மாமறைக் காடனாரே.

தேயன நாடராகித் தேவர்க டேவர்போலும்
பாயன நாடறுக்கும் பத்தர்கள் பணியவம்மின்
காயன நாடுகண்டங் கதனுளார் காளகண்டர்
மாயன நாடர்போலு மாமறைக் காடனாரே.

அறுமையிவ் வுலகுதன்னை யாமெனக் கருதிநின்று
வெறுமையின் மனைகள்வாழ்ந்து வினைகளா னலிவுணாதே
சிறுமதி யரவுகொன்றை திகழ்தரு சடையுள்வைத்து
மறுமையு மிம்மையாவார் மாமறைக் காடனாரே.

கால்கொடுத் திருகையேற்றிக் கழிநிரைத் திறைச்சிமேய்ந்து
தோல்படுத் துதிரநீராற் சுவரெடுத் திரண்டுவாசல்
ஏல்வுடைத் தாவமைத்தங் கேழுசா லேகம்பண்ணி
மால்கொடுத் தாவிவைத்தார் மாமறைக் காடனாரே.

விண்ணினார் விண்ணின்மிக்கார் வேதங்கள் விரும்பியோதப்
பண்ணினார் கின்னரங்கள் பத்தர்கள் பாடியாடக்
கண்ணினார் கண்ணினுள்ளே சோதியாய் நின்றவெந்தை
மண்ணினார் வலங்கொண்டேத்து மாமறைக் காடனாரே.

அங்கையு ளனலும்வைத்தா ரறுவகைச் சமயம்வைத்தார்
தங்கையில் வீணைவைத்தார் தம்மடி பரவவைத்தார்
திங்களைக் கங்கையோடு திகழ்தரு சடையுள்வைத்தார்
மங்கையைப் பாகம்வைத்தார் மாமறைக் காடனாரே.

கீதராய்க் கீதங்கேட்டுக் கின்னரந் தன்னைவைத்தார்
வேதராய் வேதமோதி விளங்கிய சோதிவைத்தார்
ஏதராய் நட்டமாடி யிட்டமாய்க் கங்கையோடு
மாதையோர் பாகம்வைத்தார் மாமறைக் காடனாரே.

கனத்தினார் வலியுடைய கடிமதி லரணமூன்றும்
சினத்தினுட் சினமாய்நின்று தீயெழச் செற்றார்போலும்
தனத்தினைத் தவிர்ந்துநின்று தம்மடி பரவுவார்க்கு
மனத்தினுண் மாசுதீர்ப்பார் மாமறைக் காடனாரே.

தேசனைத் தேசன்றன்னைத் தேவர்கள் போற்றிசைப்பார்
வாசனை செய்துநின்று வைகலும் வணங்குமின்கள்
காசினைக் கனலையென்றுங் கருத்தினில் வைத்தவர்க்கு
மாசினைத் தீர்ப்பர்போலு மாமறைக் காடனாரே.

பிணியுடை யாக்கைதன்னைப் பிறப்பறுத் துய்யவேண்டில்
பணியுடைத் தொழில்கள்பூண்டு பத்தர்கள் பற்றினாலே
துணிவுடை யரக்கனோடி யெடுத்தலுந் தோகையஞ்ச
மணிமுடிப் பத்திறுத்தார் மாமறைக் காடனாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருமறைக்காடு பதிகம் ௩௪

திருநேரிசை

திருச்சிற்றம்பலம்

தேரையு மேல்கடாவித் திண்ணமாத் தெழித்துநோக்கி
ஆரையு மேலுணரா வாண்மையான் மிக்கான்றன்னைப்
பாரையும் விண்ணுமஞ்சப் பரந்ததோள் முடியடர்த்துக்
காரிகை யஞ்சலென்பார் கலிமறைக் காடனாரே.

முக்கிமுன் வெகுண்டெடுத்த முடியுடை யரக்கர்கோனை
நக்கிருந் தூன்றிச்சென்னி நாண்மதி வைத்தவெந்தை
அக்கர வாமைபூண்ட வழகனார் கருத்தினாலே
தெக்குநீர்த் திரைகண்மோதுந் திருமறைக் காடனாரே. ௨

மிகப்பெருத் துலாவமிக்கா னக்கொரு தேர்கடாவி
அகப்படுத் தென்றுதானு மாண்மையான் மிக்கரக்கன்
உகைத்தெடுத் தான்மலையை யூன்றலு மவனையாங்கே
நகைப்படுத் தருளினானூர் நான்மறைக் காடுதானே. ௩

அந்தரந் தேர்கடாவி யாரிவ னென்றுசொல்லி
உந்தினான் மாமலையை யூன்றலு மொள்ளரக்கன்
பந்தமாந் தலைகள்பத்தும் வாய்கள்விட் டலறிவீழச்
சிந்தனை செய்துவிட்டார் திருமறைக் காடனாரே. ௪

தடுக்கவுந் தாங்கவொண்ணாத் தன்வலி யுடையனாகிக்
கடுக்கவோர் தேர்கடாவிக் கையிரு பதுகளாலும்
எடுப்பனா னென்னபண்ட மென்றெடுத் தானையேங்க
அடுக்கவே வல்லானூரா மணிமறைக் காடுதானே. ௫

நாண்முடிக் கின்றசீரா நடுங்கியே* மீதுபோகான்
கோள்பிடித் தார்த்தகையான் கொடியன்மா வலியனென்று
நீண்முடிச் சடையர்சேரு நீள்வரை யெடுக்கலுற்றான்
தோண்முடி நெரியவைத்தார் தொன்மறைக் காடனாரே. ௬

பத்துவா யிரட்டிக்கைக ளுடையன்மா வலியனென்று
பொத்திவாய் தீமைசெய்த பொருவலி யரக்கர்கோனைக்
கத்திவாய் கதறவன்று கால்விர லூன்றியிட்டார்
முத்துவாய் திரைகண்மோது முதுமறைக் காடனாரே. ௭

பக்கமே விட்டகையான் பாங்கிலா மதியனாகிப்
புக்கனன் மாமலைக்கீழ்ப் போதுமா றறியமாட்டான்
மிக்கமா மதிகள்கெட்டு வீரமு மிழந்தவாறே
நக்கன பூதமெல்லா நான்மறைக் காடனாரே. ௮

(பா - ம்.) *நடுங்கியோ.

நாணஞ்சு கையனாகி நன்முடி பத்திேனாடு
பாணஞ்சு முன்னிழந்து பாங்கிலா மதியனாகி
நீணஞ்சு தானுணரா நின்றெடுத் தானையன்று
ஏணஞ்சு கைகள்செய்தா ரெழின்மறைக் காடனாரே.

கங்கைநீர் சடையுள்வைக்கக் காண்டலு மங்கையூடத்
தென்கையான் றேர்கடாவிச் சென்றெடுத் தான்மலையை
முன்கைமா நரம்புவெட்டி முன்னிருக் கிசைகள்பாட
அங்கைவா ளருளினானா ரணிமறைக் காடுதானே.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவிடைமருதூர் பதிகம் ருரு

திருநேரிசை

திருச்சிற்றம்பலம்

காடுடைச் சுடலைநீற்றர் கையில்வெண் டலையர்தையல்
பாடுடைப் பூதஞ்சூழப் பரமனார் மருதவைப்பில்
தோடுடைக் கைதையோடு சூழ்கிடங் கதனைச்சூழ்ந்த
ஏடுடைக் கமலவேலி யிடைமரு திடங்கொண்டாரே.

முந்தையார் முந்தியுள்ளார் மூவர்க்கு முதல்வரானார்
சந்தியார் சந்தியுள்ளார் தவநெறி தரித்துநின்றார்
சிந்தையார் சிந்தையுள்ளார் சிவநெறி யனைத்துமானார்
எந்தையா ரெம்பிரானா ரிடைமரு திடங்கொண்டாரே.

காருடைக் கொன்றைமாலை கதிர்மணி யரவினோடு
நீருடைச் சடையுள்வைத்த நீதியார் நீதியாய
போருடை விடையொன்றேற வல்லவர் பொன்னித்தென்பால்
ஏருடைக் கமலமோங்கு மிடைமரு திடங்கொண்டாரே. ரு

விண்ணினார் விண்ணின்மிக்கார் வேதங்க ணான்குமங்கம்
பண்ணினார் பண்ணின்மிக்க பாடலார் பாவந்தீர்க்குங்
கண்ணினார் கண்ணின்மிக்க நுதலினார் காமற்காய்ந்த
எண்ணினா ரெண்ணின்மிக்க விடைமரு திடங்கொண்டாரே. ௪

வேதங்க ணான்குங்கொண்டு விண்ணவர் பரவியேத்தப்
பூதங்கள் பாடியாட லுடையவன் புநிதனெந்தை
பாதங்கள் பரவிநின்ற பத்தர்க டங்கண்மேலை
ஏதங்க டீரநின்றா ரிடைமரு திடங்கொண்டாரே. ௫

பொறியர வரையிலார்த்துப் பூதங்கள் பலவுஞ்சூழ
முறிதரு வன்னிகொன்றை முதிர்சடை மூழ்கவைத்து
மறிதரு கங்கைதங்க வைத்தவ ரெத்திசையும்
எறிதரு புனல்கொள்வேலி யிடைமரு திடங்கொண்டாரே. ௬

படரொளி சடையினுள்ளாற் பாய்புன லரவினோடு
சுடரொளி மதியம்வைத்துத் தூவொளி தோன்றுமெந்தை
அடரொளி விடையொன்றேற வல்லவ ரன்பர்தங்கள்
இடரவை கெடவுநின்றா ரிடைமரு திடங்கொண்டாரே. ௭

கமழ்தரு சடையினுள்ளாற் கடும்புன லரவினோடு
தவழ்தரு மதியம்வைத்துத் தன்னடி பலருமேத்த
மழுவது வலங்கையேந்தி மாதொரு பாகமாகி
எழிறரு பொழில்கள்சூழ்ந்த விடைமரு திடங்கொண்டாரே. ௮

பொன்றிகழ் கொன்றைமாலை புதுப்புனல் வன்னிமத்தம்
மின்றிகழ் சடையில்வைத்து மேதகத் தோன்றுகின்ற
அன்றவ ரளக்கலாகா வனலெரி யாகிநீண்டார்
இன்றுட னுலகமேத்த விடைமரு திடங்கொண்டாரே. ௯

மலையுடன் விரவிநின்று மதியிலா வரக்கனூக்கத்
தலையுட னடர்த்துமீண்டே தலைவனா வருள்கணல்கிச்
சிலையுடை மலையைவாங்கித் திரிபுர மூன்றுமெய்தார்
இலையுடைக் கமலவேலி யிடைமரு திடங்கொண்டாரே. ௰

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பழனம் பதிகம் ௩௬

திருநேரிசை

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆடினா ரொருவர்போலு மலர்கமழ் குழலினாளைக்
கூடினா ரொருவர்போலுங் குளிர்புனல் வளைந்ததிங்கள்
சூடினா ரொருவர்போலுந் தூயநன் மறைகளான்கும்
பாடினா ரொருவர்போலும் பழனத்தெம் பரமனாரே. க

போவதோர் நெறியுமானார் புரிசடைப் புநிதனார்நான்
வேவதோர் வினையிற்பட்டு வெம்மைதான் விடவுங்கில்லேன்
கூவல்தா னவர்கள்கேளார் குணமிலா வைவர்செய்யும்
பாவமே தீரநின்றார் பழனத்தெம் பரமனாரே. உ

கண்டராய் முண்டராகிக் கையிலோர் கபாலமேந்தித்
தொண்டர்கள் பாடியாடித் தொழுகழற் பரமனார்தாம்
விண்டவர் புரங்களெய்த வேதியர் வேதநாவர்
பண்டையென் வினைகடீர்ப்பார் பழனத்தெம் பரமனாரே. ௩

நீரவன் றீயினோடு நிழலவ னெழிலதாய
பாரவன் விண்ணின்மிக்க பரமவன் பரமயோகி
ஆரவ னண்டமிக்க திசையினோ டொளிகளாகிப்
பாரகத் தமிர்தமானார் பழனத்தெம் பரமனாரே. ச

ஊழியா ரூழிதோறு முலகினுக் கொருவராகிப்
பாழியார் பாவந்தீர்க்கும் பராபரர் பரமதாய
ஆழியா னன்னத்தானு மன்றவர்க் களப்பரிய
பாழியார் பரவியேத்தும் பழனத்தெம் பரமனாரே. ரு

ஆலின்கீ ழறங்களெல்லா மன்றவர்க் கருளிச்செய்து
நூலின்கீ ழவர்கட்கெல்லா நுண்பொரு ளாகிநின்று
காலின்கீழ்க் காலன்றன்னைக் கடுகத்தான் பாய்ந்துபின்னும்
பாலின்கீழ் நெய்யுமானார் பழனத்தெம் பரமனாரே. சு

ஆதித்த னங்கிசோம னயனொடு மால்புதனும்
போதித்து நின்றுலகிற் போற்றிசைத் தாரிவர்கள்
சோதித்தா ரேழுலகுஞ் சோதியுட் சோதியாகிப்
பாதிப்பெண் ணுருவமானார் பழனத்தெம் பரமனாரே. ௭

காற்றனாற் காலற்காய்ந்து காருரி போர்த்தவீசர்
தோற்றனார் கடலுணஞ்சைத் தோடுடைக் காதர்சோதி
ஏற்றினா ரிளவெண்டிங்க ளிரும்பொழில் சூழ்ந்தகாயம்
பாற்றினார் வினைகளெல்லாம் பழனத்தெம் பரமனாரே. ௮

கண்ணனும் பிரமனோடு காண்கில ராகிவந்தே
எண்ணியுந் துதித்துமேத்த வெரியுரு வாகிநின்று
வண்ணநன் மலர்கடூவி வாழ்த்துவார் வாழ்த்தியேத்தப்
பண்ணுலாம் பாடல்கேட்டார் பழனத்தெம் பரமனாரே. ௯

குடையுடை யரக்கன்சென்று குளிர்கயி லாயவெற்பின்
இடைமட வரலையஞ்ச வெடுத்தலு மிறைவனோக்கி
விடையுடை விகிர்தன்றானும் விரலினா லூன்றிமீண்டும்
படைகொடை யடிகள்போலும் பழனத்தெம் பரமனாரே. ௰

திருச்சிற்றம்பலம்

திருநெய்த்தானம்   பதிகம் ௩௮

திருநேரிசை

திருச்சிற்றம்பலம்

காலனை வீழச்செற்ற கழலடி யிரண்டும்வந்தென்
மேலவா யிருக்கப்பெற்றேன் மேதகத் தோன்றுகின்ற
கோலநெய்த் தானமென்னுங் குளிர்பொழிற் கோயின்மேய
நீலம்வைத் தனையகண்ட நினைக்குமா நினைக்கின்றேனே.

காமனை யன்றுகண்ணாற் கனலெரி யாகநோக்கித்
தூமமுந் தீபங்காட்டித் தொழுமவர்க் கருள்கள்செய்து
சேமநெய்த் தானமென்னுஞ் செறிபொழிற் கோயின்மேய
வாமனை நினைந்தநெஞ்சம் வாழ்வுற நினைந்தவாறே. ௨

பிறைதரு சடையின்மேலே பெய்புனற் கங்கைதன்னை
உறைதர வைத்தவெங்க ளுத்தம னூழியாய
நிறைதரு பொழில்கள்சூழ நின்றநெய்த் தானமென்று
குறைதரு மடியவர்க்குக் குழகனைக் கூடலாமே. ௩

வடிதரு மழுவொன்றேந்தி வார்சடை மதியம்வைத்துப்
பொடிதரு மேனிமேலே புரிதரு நூலர்போலும்
நெடிதரு பொழில்கள்சூழ நின்றநெய்த் தானமேவி
அடிதரு கழல்களார்ப்ப வாடுமெம் மண்ணலாரே. ௪

காடிட மாகநின்று கனலெரி கையிலேந்திப்
பாடிய பூதஞ்சூழப் பண்ணுடன் பலவுஞ்சொல்லி
ஆடிய கழலர்சீரா ரந்தணெய்த் தானமென்றுங்
கூடிய குழகனரைக் கூடுமா றறிகிலேனே. ௫

வானவர் வணங்கியேத்தி வைகலு மலர்கடூவத்
தானவர்க் கருள்கள்செய்யுஞ் சங்கரன் செங்கணேற்றன்
தேனமர் பொழில்கள்சூழத் திகழுநெய்த் தானமேய
கூனிள மதியினானைக் கூடுமா றறிகிலேனே. ௬

காலதிர்க்* கழல்களார்ப்பக் கனலெரி கையில்வீசி
ஞாலமுங் குழியநின்று நட்டம தாடுகின்ற
மேலவர் முகடுதோய விரிசடை திசைகள்பாய
மாலொரு பாகமாக மகிழ்ந்தநெய்த் தானனாரே. ௭

பந்தித்த சடையின்மேலே பாய்புன லதனைவைத்து
அந்திப்போ தனலுமாடி யடிகளை யாறுபுக்கார்
வந்திப்பார் வணங்கிநின்று வாழ்த்துவார் வாயினுள்ளார்
சிந்திப்பார் சிந்தையுள்ளார் திருந்துநெய்த் தானனாரே. ௮

(பா - ம்.) காலதிற்.

சோதியாய்ச் சுடருமானார் சுண்ணவெண் சாந்துபூசி
ஓதிவா யுலகமேத்த வுகந்துதா மருள்கள்செய்வார்
ஆதியா யந்தமானார் யாவரு மிறைஞ்சியேத்த
நீதியாய் நியமமாகி நின்றநெய்த் தானனாரே. ௯

இலையுடைப் படைகையேந்து மிலங்கையர் மன்னன்றன்னைத்
தலையுட னடர்த்துமீண்டே தானவற் கருள்கள்செய்து
சிலையுடன் கணையைச்சேர்த்துத் திரிபுர மெரியச்செற்ற
நிலையுடை யடிகள்போலு நின்றநெய்த் தானனாரே. ௰

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவையாறு   பதிகம் ௩௮

திருநேரிசை

திருச்சிற்றம்பலம்

கங்கையைச் சடையுள்வைத்தார் கதிர்பொறி யரவும்வைத்தார்
திங்களைத் திகழவைத்தார் திசைதிசை தொழவும்வைத்தார்
மங்கையைப் பாகம்வைத்தார் மான்மறி மழுவும்வைத்தார்
அங்கையு ளனலும்வைத்தா ரையனை யாறனாரே. ௧

பொடிதனைப் பூசவைத்தார் பொங்குவெண் ணூலும்வைத்தார்
கடியதோர் நாகம்வைத்தார் காலனைக் காலவைத்தார்
வடிவுடை மங்கைதன்னை மார்பிலோர் பாகம்வைத்தார்
அடியிணை தொழவும்வைத்தா ரையனை யாறனாரே. ௨

உடைதரு கீளும்வைத்தா ருலகங்க ளனைத்தும்வைத்தார்
படைதரு மழுவும்வைத்தார் பாய்புலித் தோலும்வைத்தார்
விடைதரு கொடியும்வைத்தார் வெண்புரி நூலும்வைத்தார்
அடைதர வருளும்வைத்தா ரையனை யாறனாரே. ௩

தொண்டர்க டொழவும்வைத்தார் தூமதி சடையில்வைத்தார்
இண்டையைத் திகழவைத்தா ரெமக்கென்று மின்பம்வைத்தார்
வண்டுசேர் குழலினாளை மருவியோர் பாகம்வைத்தார்
அண்டவா னவர்களேத்து மையனை யாறனாரே. ௪

வானவர் வணங்கவைத்தார் வல்வினை மாயவைத்தார்
கானிடை நடமும்வைத்தார் காமனைக் கனலாவைத்தார்
ஆனிடை யைந்தும்வைத்தா ராட்டுவார்க் கருளும்வைத்தார்
ஆனையி னுரிவைவைத்தா ரையனை யாறனாரே. ௫

சங்கணி குழையும்வைத்தார் சாம்பர்மெய்ப் பூசவைத்தார்
வெங்கதி ரெரியவைத்தார் விரிபொழி லனைத்தும்வைத்தார்
கங்குலும் பகலும்வைத்தார் கடுவினை களையவைத்தார்
அங்கம தோதவைத்தா ரையனை யாறனாரே. ௬

பத்தர்கட் கருளும்வைத்தார் பாய்விடை யேறவைத்தார்
சித்தத்தை யொன்றவைத்தார் சிவமதே நினையவைத்தார்
முத்தியை முற்றவைத்தார் முறைமுறை நெறிகள்வைத்தார்
அத்தியி னுரிவைவைத்தா ரையனை யாறனாரே. ௭

ஏறுகந் தேறவைத்தா ரிடைமரு திடமும்வைத்தார்
நாறுபூங் கொன்றைவைத்தார் நாகமு மரையில்வைத்தார்
கூறுமை யாகவைத்தார் கொல்புலித் தோலும்வைத்தார்
ஆறுமோர் சடையில்வைத்தா ரையனை யாறனாரே. ௮

பூதங்கள் பலவும்வைத்தார் பொங்குவெண் ணீறும்வைத்தார்
கீதங்கள் பாடவைத்தார் கின்னரந் தன்னைவைத்தார்
பாதங்கள் பரவவைத்தார் பத்தர்கள் பணியவைத்தார்
ஆதியு மந்தம்வைத்தா ரையனை யாறனாரே. ௯

இரப்பவர்க் கீயவைத்தா ரீபவர்க் கருளும்வைத்தார்
கரப்பவர் தங்கட்கெல்லாங் கடுநர கங்கள்வைத்தார்
பரப்புநீர்க் கங்கைதன்னைப் படர்சடைப் பாகம்வைத்தார்
அரக்கனுக் கருளும்வைத்தா ரையனை யாறனாரே. ௰

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவையாறு   பதிகம் ௩௧

திருநேரிசை

திருச்சிற்றம்பலம்

குண்டனாய்ச் சமணரோடே கூடிநான் கொண்டமாலைத்
துண்டனே சுடர்கொள்சோதீ தூநெறி யாகிநின்ற
அண்டனே யமரரேறே திருவையா றமர்ந்ததேனே
தொண்டனேன் றொழுதுன்பாதஞ் சொல்லிநான் றிரிகின்றேனே. ௧

பீலிகை யிடுக்கிநாளும் பெரியதோர் தவமென்றெண்ணி
வாலிய தறிகள்போல மதியிலார் பட்டதென்னே
வாலியார் வணங்கியேத்துந் திருவையா றமர்ந்ததேனே
டாலியா வெழுந்தநெஞ்ச மழகிதா வெழுந்தவாறே. ௨

தட்டிடு சமணரோடே தருக்கிநான் றவமென்றெண்ணி
ஒட்டிடு மனத்தினீரே யும்மையான் செய்வதென்னே
மொட்டிடு கமலப்பொய்கைத் திருவையா றமர்ந்ததேனே
டொட்டிடு முள்ளத்தீரே யும்மைநா னுகந்திட்டேனே. ௩

பாசிப்பன் மாசுமெய்யர் பலமிலாச் சமணரோடு
நேசத்தா லிருந்தநெஞ்சை நீக்குமா றறியமாட்டேன்
தேசத்தார் பரவியேத்துந் திருவையா றமர்ந்ததேனை
வாசத்தால் வணங்கவல்லார் வல்வினை மாயுமன்றே. ௪

கடுப்பொடி யட்டிமெய்யிற் கருதியோர் தவமென்றெண்ணி
வடுக்களோ டிசைந்தநெஞ்சே மதியிலீ பட்டதென்னே
மடுக்களில் வாளைபாயுந் திருவையா றமர்ந்ததேனை
அடுத்துநின் றுன்னுநெஞ்சே யருந்தவஞ் செய்தவாறே. ௫

துறவியென் றவமதோரேன் சொல்லிய செலவுசெய்து
உறவினு லமணரோடு முணர்விலே னுணர்வொன்றின்றி
நறவமார் பொழில்கள்சூழ்ந்த திருவையா றமர்ந்ததேனை
மறவிலா நெஞ்சமேநன் மதியுனக் கடைந்தவாறே. ௬

பல்லுரைச் சமணரோடே பலபல காலமெல்லாம்
சொல்லிய செலவுசெய்தேன் சோர்வனு னினைந்தபோது
மல்லிகை மலருஞ்சோலைத் திருவையா றமர்ந்ததேனை
எல்லியும் பகலுமெல்லா நினைந்தபோ தினியவாறே. எ

மண்ணுளார் விண்ணுளாரும் வணங்குவார் பாவம்போக
எண்ணிலாச் சமணரோடே யிசைந்தனை யேழைநெஞ்சே
தெண்ணிலா வெறிக்குஞ்சென்னித் திருவையா றமர்ந்ததேனைக்
கண்ணினாற் காணப்பெற்றுக் கருதிற்றே முடிந்தவாறே. அ

குருந்தம தொசித்தமாலுங் குலமலர் மேவினானும்
திருந்துநற் றிருவடியுந் திருமுடி காணமாட்டார்
அருந்தவ முனிவரேத்துந் திருவையா றமர்ந்ததேனைப்
பொருந்திநின் றன்னுநெஞ்சே பொய்வினை மாயுமன்றே.

அறிவிலா வரக்கனோடி யருவரை யெடுக்கலுற்று
முறுகினான் முறுகக்கண்டு மூதறி வாளனோக்கி
நிறுவினான் சிறுவிரலா னெரிந்துபோய் நிலத்தில்வீழ
அறிவினா லருள்கள்செய்தான் றிருவையா றமர்ந்ததேனே. ய

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவையாறு பதிகம் சுய

திருநேரிசை

திருச்சிற்றம்பலம்

தானலா துலகமில்லை சகமலா தடிமையில்லை
கானலா தாடலில்லை கருதுவார் தங்களுக்கு
வானலா தருளுமில்லை வார்குழன் மங்கையோடும்
ஆனலா தூர்வதில்லை யையனை யாறனார்க்கே. அய

ஆலலா லிருக்கையில்லை யருந்தவ முனிவர்க்கன்று
நூலலா னெடிவதில்லை நுண்பொரு ளாய்ந்துகொண்டு
மாலுநான் முகனுங்கூடி மலரடி வணங்கவேலை
ஆலலா லமுதமில்லை யையனை யாறனார்க்கே. உ

நரிபுரி சுடலைதன்னி னடமலா னவிற்றலில்லை
சுரிபுரி குழலியோடுந் துணையலா லிருக்கையில்லை
தெரிபுரி சிந்தையார்க்குத் தெளிவலா லருளுமில்லை
அரிபுரி மலர்கொடேத்து மையனை யாறனார்க்கே. ந

தொண்டலாற் றுணையுமில்லை தோலலா துடையுமில்லை
கண்டலா தருளுமில்லை கலந்தபின் பிரிவதில்லை
பண்டைநான் மறைகள்காணுப் பரிசின னென்றென்றெண்ணி
அண்டவா னவர்களேத்து மையனை யாறனார்க்கே. ச

எரியலா லுருவமில்லை யேறலா லேறலில்லை
கரியலாற் போர்வையில்லை காண்டகு சோதியார்க்குப்
பிரிவிலா வமரர்கூடிப் பெருந்தகைப் பிரானென்றேத்தும்
அரியலாற் றேவியில்லை யையனை யாறனார்க்கே. ரு

என்பலாற் கலனுமில்லை யெருதலா லூர்வதில்லை
புன்புலா னாறுகாட்டிற் பொடியலாற் சாந்துமில்லை
துன்பிலாத் தொண்டர்கூடித் தொழுதழு தாடிப்பாடும்
அன்பலாற் பொருளுமில்லை யையனை யாறனார்க்கே. சா

கீளலா லுடையுமில்லை கிளர்பொறி யரவம்பைம்பூண்
தோளலாற் றுணையுமில்லை தொத்தலர் கின்றவேனில்
வேளலாற் காயப்பட்ட வீரரு மில்லைமீளா
ஆளலாற் கைம்மாறில்லை யையனை யாறனார்க்கே. எ

சகமலா தடிமையில்லை தானலாற் றுணையுமில்லை
நகமெலாந் தேயக்கையா னாண்மலர் தொழுதுதூவி
முகமெலாங் கண்ணீர்மல்க முன்பணிந் தேத்துந்தொண்டர்
அகமலாற் கோயிலில்லை யையனை யாறனார்க்கே. அ

உமையலா துருவமில்லை யுலகலா துடையதில்லை
நமையெலா முடையராவர் நன்மையே தீமையில்லை
கமையெலா முடையராகிக் கழலடி பரவுந்தொண்டர்க்
கமைவிலா வருள்கொடுப்பா ரையனை யாறனார்க்கே. ௯

மலையலா லிருக்கையில்லை மதித்திடா வரக்கன்றன்னைத்
தலையலா னெரித்ததில்லை தடவரைக் கீழடர்த்து
நிலையிலார் புரங்கள்வேவ நெருப்பலால் விரித்ததில்லை
அலையினார் பொன்னிமன்னு மையனை யாறனார்க்கே. ௰

திருச்சிற்றம்பலம்

திருச்சோற்றுத்துறை பதிகம் ௪௧

திருநேரிசை

திருச்சிற்றம்பலம்

பொய்விரா மேனிதன்னைப் பொருளெனக் காலம்போக்கி
மெய்விரா மனத்தனல்லேன் வேதியா வேதநாவா
ஐவரா லலைக்கப்பட்ட வாக்கைகொண் டயர்த்துப்போனேன்
செய்வரா லுகளுஞ்செம்மைத் திருச்சோற்றுத் துறையனாரே. க

கட்டராய் நின்றுநீங்கள் காலத்தைக் கழிக்கவேண்டா
எட்டவாங் கைகள்வீசி யெல்லிநின் றாடுவானை
அட்டகா மலர்கள்*கொண்டே யானஞ்சு மாட்டவாடிச்
சிட்டரா யருள்கள்செய்வார் திருச்சோற்றுத் துறையனாரே. உ

கல்லினாற் புரமூன்றெய்த கடவுளைக் காதலாலே
எல்லியும் பகலுமுள்ளே யேகாந்த மாகவேத்தும்
பல்லில்வெண் டலைகையேந்திப் பல்லிலந் திரியுஞ்செல்வர்
சொல்லுநன் பொருளுமாவார் திருச்சோற்றுத் துறையனாரே. ங

(பா - ம்.) *அட்டமாமலர்கள்.

கறையராய்க் கண்டநெற்றிக் கண்ணராய்ப் பெண்ணோர்பாகம்
இறையரா யினியராகித் தனியராய்ப் பனிவெண்டிங்கட்
பிறையராய்ச் செய்தவெல்லாம் பீடராய்க் கேடில்சோற்றுத்
துறையராய்ப் புகுந்தென்னுள்ளச் சோர்வுகண் டருளினாரே. ச

பொந்தையைப் பொருளாவெண்ணிப் பொருக்கெனக் காலம்போனேன்
எந்தையே யேகமூர்த்தி யென்றுநின் றேத்தமாட்டேன்
பந்தமாய் வீடுமாகிப் பரம்பர மாகிநின்று
சிந்தையுட் டேறல்போலுந் திருச்சோற்றுத் துறையனாரே. ரு

பேர்த்தினிப் பிறவாவண்ணம் பிதற்றுமின் பேதைபங்கன்
பார்த்தனுக் கருள்கள்செய்த பாசுப தன்றிறமே
ஆர்த்துவந் திழிவதொத்த வலைபுனற் கங்கையேற்றுத்
தீர்த்தமாய்ப் போதவிட்டார் திருச்சோற்றுத் துறையனாரே. சா

கொந்தார்பூங் குழலினாரைக் கூறியே காலம்போன
எந்தையெம் பிரானாய்நின்ற விறைவனை யேத்தாதந்தோ
முந்தரா வல்குலாளை யுடன்வைத்த வாதிமூர்த்தி
செந்தாது புடைகள்சூழ்ந்த திருச்சோற்றுத் துறையனாரே. எ

அங்கதி ரோனவனை யண்ணலாக் கருதவேண்டா
வெங்கதி ரோன்வழியே போவதற் கமைந்துகொண்மின்
அங்கதி ரோனவனை யுடன்வைத்த வாதிமூர்த்தி
செங்கதி ரோன்வணங்குந் திருச்சோற்றுத் துறையனாரே. அ

ஓதியே கழிக்கின்றீர்க ளுலகத்தீ ரொருவன்றன்னை
நீதியா னினையமாட்டீர் நின்மல னென்றுசொல்லீர்
சாதியா நான்முகனுஞ் சக்கரத் தானுங்காணாச்
சோதியாய்ச் சுடரதானார் திருச்சோற்றுத் துறையனாரே. கூ

மற்றுநீர் மனம்வையாதே மறுமையைக் கழிக்கவேண்டில்
பெற்றதோ ருபாயந்தன்னாற் பிரானையே பிதற்றுமின்கள்
கற்றுவந் தரக்கனோடிக் கயிலாய மலையெடுக்கச்
செற்றுகந் தருளிச்செய்தார் திருச்சோற்றுத் துறையனாரே. ய

திருச்சிற்றம்பலம்

திருத்துருத்தி பதிகம் ௪௨

திருநேரிசை

திருச்சிற்றம்பலம்

பொருத்திய குரம்பைதன்னைப் பொருளெனக் கருதவேண்டா
இருத்தியெப் பொழுதுநெஞ்சு ளிறைவனை யேத்துமின்கள்
ஒருத்தியைப் பாகம்வைத்தங் கொருத்தியைச் சடையுள்வைத்த
துருத்தியஞ் சுடரினானைத் தொண்டனேன் கண்டவாறே. ௧

சவைதனைச் செய்துவாழ்வான் சலத்துளே யழுந்துகின்ற
இவையொரு பொருளுமல்ல விறைவனை யேத்துமின்னோ
அவைபுர மூன்றுமெய்து மடியவர்க் கருளிச்செய்த
சுவையினைத் துருத்தியானைத் தொண்டனேன் கண்டவாறே. ௨

உன்னியெப் போதுநெஞ்சு ளொருவனை யேத்துமின்னோ
கன்னியை யொருபால்வைத்துக் கங்கையைச் சடையுள்வைத்துப்
பொன்னியி னடுவுதன்னுட் பூம்புனல் பொலிந்துதோன்றும்
துன்னிய துருத்தியானைத் தொண்டனேன் கண்டவாறே. ௩

ஊன்றலை வலியனாகி யுலகத்து ளுயிர்கட்கெல்லாம்
தான்றலைப் பட்டுநின்று சார்கன லகத்துவீழ
வான்றலைத் தேவர்கூடி வானவர்க் கிறைவாவென்னும்
தோன்றலைத் துருத்தியானைத் தொண்டனேன் கண்டவாறே. ௪

உடறனைக் கழிக்கலுற்ற வுலகத்து ளுயிர்கட்கெல்லாம்
இடர்தனைக் கழியவேண்டி லிறைவனை யேத்துமின்னோ
கடறனி னஞ்சமுண்டு காண்பரி தாகிநின்ற
சுடர்தனைத் துருத்தியானைத் தொண்டனேன் கண்டவாறே. ௫

அள்ளலைக் கடக்கவேண்டி லரனையே நினைமினீர்கள்
பொள்ளலிக் காயந்தன்னுட் புண்டரீ கத்திருந்த
வள்ளலை வானவர்க்குங் காண்பரி தாகிநின்ற
துள்ளலைத் துருத்தியானைத் தொண்டனேன் கண்டவாறே. ௬

பாதியி லுமையாடன்னைப் பாகமா வைத்தபண்பன்
வேதிய னென்றுசொல்லி விண்ணவர் விரும்பியேத்தச்
சாதியாஞ் சதுர்முகனுஞ் சக்கரத் தானுங்காணுச்
சோதியைத் துருத்தியானைத் தொண்டனேன் கண்டவாறே. எ

சாமனை வாழ்க்கையான சலத்துளே யழுந்தவேண்டா
தூமநல் லகிலுங்காட்டித் தொழுதடி வணங்குமின்றோ
சோமனைச் சடையுள்வைத்துத் தொன்னெறி பலவுங்காட்டும்
தூமனத் துருத்தி*யானைத் தொண்டனேன் கண்டவாறே. அ

குண்டரே சமணர்புத்தர் குறியறி யாதுநின்று
கண்டதே கருதுவார்கள் கருத்தெண்ணு தொழிமினீர்கள்
விண்டவர் புரங்களெய்து விண்ணவர்க் கருள்கள்செய்த
தொண்டர்க டுணையினானைத் துருத்திநான் கண்டவாறே. கூ

பிண்டத்தைக் கழிக்கவேண்டிற் பிரானையே பிதற்றுமின்கள்
அண்டத்தைக் கழியநீண்ட வடலரக் கன்றனுண்மை
கண்டொத்துக் கால்விரலா லூன்றிமீண் டருளிச்செய்த
துண்டத்துத் துருத்தியானைத் தொண்டனேன் கண்டவாறே. ய

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கச்சிமேற்றளி பதிகம் சுகூ

திருநேரிசை

திருச்சிற்றம்பலம்

மறையது பாடிப்பிச்சைக் கென்றகந் திரிந்துவாழ்வார்
பிறையது சடைமுடிமேற் பெய்வளை யாடனோடும்
கறையது கண்டங்கொண்டார் காஞ்சிமா நகர்தன்னுள்ளால்
இறையவர் பாடலாட லிலங்குமேற் றளியனாரே.

(பா - ம்.) *தூமணற்றுருத்தி.

மாலன மாயன்றன்னை மகிழ்ந்தனர் விருத்தராகும்
பாலனர் பசுபதியார் பால்வெள்ளை நீறுபூசிக்
காலனைக் காலாற்செற்றார் காஞ்சிமா நகர்தன்னுள்ளால்
ஏலநற் கடம்பன்றந்தை யிலங்குமேற் றளியனாரே.

விண்ணிடை விண்ணவர்கள் விரும்பிவந் திறைஞ்சிவாழ்த்தப்
பண்ணிடைச் சுவையின்மிக்க கின்னரம் பாடல்கேட்பார்
கண்ணிடை மணியினொப்பார் காஞ்சிமா நகர்தன்னுள்ளால்
எண்ணிடை யெழுத்துமானா ரிலங்குமேற் றளியனாரே.

சோமனை யரவினோடு சூழ்தரக் கங்கைசூடும்
வாமனை வானவர்கள் வலங்கொடு வந்துபோற்றக்
காமனைக் காய்ந்தகண்ணார் காஞ்சிமா நகர்தன்னுள்ளால்
ஏமநின் றாடுமெந்தை யிலங்குமேற் றளியனாரே.

ஊனவ ருயிரினோடு முலகங்க ளூழியாகித்
தானவர் தனமுமாகித் தனஞ்சய னோடெதிர்ந்த
கானவர் காளகண்டர் காஞ்சிமா நகர்தன்னுள்ளால்
ஏனமக் கோடுபூண்டா ரிலங்குமேற் றளியனாரே.

மாயனாய் மாலனாகி மலரவ னாகிமண்ணாய்த்
தேயமாய்த் திசையெட்டாகித் தீர்த்தமாய்த் திரிதர்கின்ற
காயமாய்க் காயத்துள்ளார் காஞ்சிமா நகர்தன்னுள்ளால்
ஏயமென் றோளிபாக ரிலங்குமேற் றளியனாரே.

மண்ணினை யுண்டமாயன் றன்னையோர் பாகங்கொண்டார்
பண்ணினைப் பாடியாடும் பத்தர்கள் சித்தங்கொண்டார்
கண்ணினை மூன்றுங்கொண்டார் காஞ்சிமா நகர்தன்னுள்ளால்
எண்ணினை யெண்ணவைத்தா ரிலங்குமேற் றளியனாரே.

செல்வியைப் பாகங்கொண்டார் சேந்தனை மகனாக்கொண்டார்
மல்லிகைக் கண்ணியோடு மாமலர்க் கொன்றைசூடிக்
கல்வியைக் கரையிலாத காஞ்சிமா நகர்தன்னுள்ளால்
எல்லியை விளங்கநின்றா ரிலங்குமேற் றளியனாரே.

வேறிணை யின்றியென்றும் விளங்கொளி மருங்கினாளைக்
கூறியல் பாகம்வைத்தார் கோளரா மதியும்வைத்தார்
ஆறினைச் சடையுள்வைத்தா ரணிபொழிற் கச்சிதன்னுள்
ஏறினை யேறுமெந்தை யிலங்குமேற் றளியனாரே.

தென்னவன் மலையெடுக்கச் சேயிழை நடுங்கக்கண்டு
மன்னவன் விரலாலூன்ற மணிமுடி நெரியவாயால்
கன்னலின் கீதம்பாடக் கேட்டவர் காஞ்சிதன்னுள்
இன்னவற் கருளிச்செய்தா ரிலங்குமேற் றளியனாரே. ௰

திருச்சிற்றம்பலம்

இது தொண்டைநாட்டிலுள்ளது.

இறைவன் - மேற்றளிநாயகர்; இறைவி - காமாட்சியம்மை.

திருக்கச்சியேகம்பம் பதிகம் சரு

திருநேரிசை

திருச்சிற்றம்பலம்

நம்பனை நகரமூன்று மெரியுண வெருவநோக்கும்
அம்பனை யமுதையாற்றை யணிபொழிற் கச்சியுள்ளே
கம்பனைக் கதிர்வெண்டிங்கட் செஞ்சடைக் கடவுடன்னைச்
செம்பொனைப் பவளத்தூணைச் சிந்தியா வெழுகின்றேனே.

ஒருமுழ முள்ளகுட்ட மொன்பது துளையுடைத்தாய்*
அரைமுழ மதனகல மதனில்வாழ் முதலையைந்து
பெருமுழை வாய்தல்பற்றிக் கிடந்துநான் பிதற்றுகின்றேன்
கருமுகி றவழுமாடக் கச்சியே கம்பனீரே.

மலையினார் மகளோர்பாக மைந்தனார் மழுவொன்றேந்திச்
சிலையினான் மதில்கண்மூன்றுந் தீயெழச் செற்றசெல்வர்
இலையினார் சூலமேந்தி யேகம்ப மேவினாரைத்
தலையினால் வணங்கவல்லார் தலைவர்க்குந் தலைவர்தாமே.

(பா - ம்.) * ஒன்பது துறையுடைத்தாய்.

பூத்தபொற் கொன்றைமாலை புரிசடைக் கணிந்தசெல்வர்
தீர்த்தமாங் கங்கையாளைத் திருமுடி திகழவைத்து
ஏத்துவா ரேத்தநின்ற வேகம்ப மேவினானை
வாழ்த்துமா றறியமாட்டேன் மால்கொடு மயங்கினேனே. ௪

மையினார் மலர்நெடுங்கண் மங்கையோர் பங்கராகிக்
கையிலோர் கபாலமேந்திக் கடைதொறும் பலிகொள்வார்தாம்
எய்வதோ ரேனமோட்டி யேகம்ப மேவினானைக்
கையினாற் றொழவல்லார்க்குக் கடுவினை களையலாமே. ௫

தருவினை மருவுங்கங்கை தங்கிய சடையனெங்கள்
அருவினை யகலநல்கு மண்ணலை யமரர்போற்றும்
திருவினைத் திருவேகம்பஞ் செப்பிட வுறையவல்ல
உருவினை யுருகியாங்கே யுள்ளத்தா லுகக்கின்றேனே. ௬

கொண்டதோர் கோலமாகிக் கோலக்கா வுடையகூத்தன்
உண்டதோர் நஞ்சமாகி லுலகெலா முய்யவுண்டான்
எண்டிசை யோருமேத்த நின்றவே கம்பன்றன்னைக்
கண்டுநா னடிமைசெய்வான் கருதியே திரிகின்றேனே. ௭

படமுடை யரவினோடு பனிமதி யதனைச்சூடிக்
கடமுடை யுரிவைமூடிக் கண்டவ ரஞ்சவம்ம
இடமுடைக் கச்சிதன்னு ளேகம்ப மேவினான்றன்
நடமுடை யாடல்காண ஞாலந்தா னுய்ந்தவாறே. ௮

பொன்றிகழ் கொன்றைமாலை பொருந்திய நெடுந்தண்மார்பர்
நன்றியிற் புகுந்தெனுள்ள மெள்ளவே நவிலநின்று
குன்றியி லடுத்தமேனிக் குவளையங் கண்டரெம்மை
இன்றுயில் போதுகண்டா ரினியரே கம்பனாரே. ௯

துருத்தியார் பழனத்துள்ளார் தொண்டர்கள் பலருமேத்த
அருத்தியா லன்புசெய்வா ரவரவர்க் கருள்கள்செய்தே
எருத்தினை யிசையவேறி யேகம்ப மேவினார்க்கு
வருத்திநின் றடிமைசெய்வார் வல்வினை மாயுமன்றே. ௰

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவொற்றியூர்   பதிகம் சஙு

திருநேரிசை

திருச்சிற்றம்பலம்

வெள்ளத்தைச் சடையில்வைத்த வேதகீ தன்றன்பாதம்
மெள்ளத்தா னடையவேண்டின் மெய்தரு ஞானத்தீயால்
கள்ளத்தைக் கழியநின்றார் காயத்துக் கலந்துநின்று
உள்ளத்து ளொளியுமாகு மொற்றியூ ருடையகோவே. க

வசிப்பெனும் வாழ்க்கைவேண்டா வானவ ரிறைவனின்று
புசிப்பதோர் பொள்ளலாக்கை யதனொடும் புணர்வுவேண்டில்
அசிர்ப்பெனு மருந்தவத்தா லான்மாவி னிடமதாகி
உசிர்ப்பெனு முணர்வுமுள்ளா ரொற்றியூ ருடையகோவே. உ

தானத்தைச் செய்துவாழ்வான் சலத்துளே யழுந்துகின்றீர்
வானத்தை வணங்கவேண்டில் வம்மின்கள் வல்லீராகில்
ஞானத்தை விளக்கையேற்றி நாடியுள் விரவவல்லார்
ஊனத்தை யொழிப்பர்போலு மொற்றியூ ருடையகோவே. ங

காமத்து ளழுந்திநின்று கண்டரா லொறுப்புண்ணாதே
சாமத்து வேதமாகி நின்றதோர் சயம்புதன்னை
ஏமத்து மிடையிராவு மேகாந்த மியம்புவார்க்கு
ஓமத்து ளொளியதாகு மொற்றியூ ருடையகோவே. ச

சமையமே லாறுமாகித் தானொரு சயம்புவாகி
இமையவர் பரவியேத்த வினிதினங் கிருந்தவீசன்
கமையினை யுடையராகிக் கழலடி பரவுவார்க்கு
உமையொரு பாகர்போலு மொற்றியூ ருடையகோவே. ரு

ஒருத்திதன் றலைச்சென்றாளைக் கரந்திட்டா னுலகமேத்த
ஒருத்திக்கு நல்லனாகி மறுப்படுத் தொளித்துமீண்டே
ஒருத்தியைப் பாகம்வைத்தா னுணர்வினை லையமுண்ணி
ஒருத்திக்கு நல்லனல்ல னொற்றியூ ருடையகோவே. சா

பிணமுடை யுடலுக்காகப் பித்தராய்த் திரிந்துநீங்கள்
புணர்வெனும் போகம்வேண்டா போக்கலாம் பொய்யைநீங்க
நிணமுடை நெஞ்சினுள்ளா னினைக்குமா நினைக்கின்றார்க்கு
உணர்வினோ டிருப்பர்போலு மொற்றியூ ருடையகோவே. ௭

பின்னுவார் சடையான்றன்னைப் பிதற்றிலாப் பேதைமார்கள்
துன்னுவார் நரகந்தன்னுட் டொல்வினை தீரவேண்டின்
மன்னுவான் மறைகளோதி மனத்தினுள் விளக்கொன்றேற்றி
உன்னுவா ருள்ளத்துள்ளா ரொற்றியூ ருடையகோவே. ௮

முள்குவார் போகம்வேண்டின் முபற்றியா விடர்கள்வந்தால்
எள்குவா ரெள்கிநின்றங் கிதுவொரு மாயமென்பார்
பள்குவார் பத்தராகிப் பாடியு மாடிநின்றும்
உள்குவா ருள்ளத்துள்ளா ரொற்றியூ ருடையகோவே. ௯

வெறுத்துகப் புலன்களைந்தும் வேண்டிற்று வேண்டுநெஞ்சே
மறுத்துக வார்வச்செற்றக் குரோதங்க ளானமாயப்
பொறுத்துகப் புட்பகத்தே ருடையானை யடரவூன்றி
ஒறுத்துகந் தருள்கள்செய்தா ரொற்றியூ ருடையகோவே. ௰

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவொற்றியூர் பதிகம் ௪௬

திருநேரிசை

திருச்சிற்றம்பலம்

ஓம்பினேன் கூட்டைவாளா வுள்ளத்தோர் கொடுமைவைத்துக்
காம்பிலா மூழைபோலக் கருதிற்றே முகக்கமாட்டேன்
பாம்பின்வாய்த் தேரைபோலப் பலபல நினைக்கின்றேனை
ஓம்பிநீ யுய்யக்கொள்ளா யொற்றியூ ருடையகோவே. ௧

மனமெனுந் தோணிபற்றி மதியெனுங் கோலையூன்றிச்
சினமெனுஞ் சரக்கையேற்றிச் செறிகட லோடும்போது
மதனெனும் பாறைதாக்கி* மறியும்போ தறியவொண்ணா
துனையுனு முணர்வைநல்கா யொற்றியூ ருடையகோவே. உ

* * * * . ௩
* * * * . ௪
* * * * . ௫
* * * * . ௬
* * * * . ௭
* * * * . ௮
* * * * . ௯
* * * * . ௰

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கயிலாயம் பதிகம் சஅ

திருநேரிசை

திருச்சிற்றம்பலம்

கனகமா வயிரமுந்து மாமணிக் கயிலைகண்டும்
உனகனா யரக்கனோடி யெடுத்தலு முமையாளஞ்ச
அனகனாய் நின்றவீச னூன்றலு மலறிவீழ்ந்தான்
மனகனா யூன்றினானேல் மறித்துநோக் கில்லையன்றே.

கதித்தவன் கண்சிவந்து கயிலைநன் மலையையோடி
அதிர்த்தவ னெடுத்திடலு மரிவைதா னஞ்சவீசன்
நெதித்தவ னூன்றியிட்ட நிலையழிந் தலறிவீழ்ந்தான்
மதித்திறை யூன்றினானேல் மறித்துநோக் கில்லையன்றே.

(பா - ம.) * பாரைத்தாக்கி.

கறுத்தவன் கண்சிவந்து கயிலைநன் மலையைக்கையால்
மறித்தலு மங்கையஞ்ச வானவ ரிறைவனக்கு
நெறித்தொரு விரலாலூன்ற நெடுவரை போலவீழ்ந்தான்
மறித்திறை யூன்றினானேல் மறித்துநோக் கில்லையன்றே. ௩

கடுத்தவன் கண்சிவந்து கயிலைநன் மலையையோடி
எடுத்தலு மங்கையஞ்ச விறையவ னிறையேநக்கு
நொடிப்பள விரலாலூன்ற நோவது மலறியிட்டான்
மடித்திறை யூன்றினானேல் மறித்துநோக் கில்லையன்றே. ௪

கன்றித்தன் கண்சிவந்து கயிலைநன் மலையையோடி
வென்றித்தன் கைத்தலத்தா லெடுத்தலும் வெருவமங்கை
நன்றுத்தா னக்குநாத னூன்றலு நகழவீழ்ந்தான்
மன்றித்தா னூன்றினானேல் மறித்துநோக் கில்லையன்றே. ௫

களித்தவன் கண்சிவந்து கயிலைநன் மலையையோடி
நெளித்தவ னெடுத்திடலு நேரிழை யஞ்சநோக்கி
வெளித்தவ னூன்றியிட்ட வெற்பினா லலறிவீழ்ந்தான்
மளித்திறை யூன்றினானேல் மறித்துநோக் கில்லையன்றே. ௬

கருத்தனாய்க் கண்சிவந்து கயிலைநன் மலையைக்கையால்
எருத்தனா யெடுத்தவாறே யேந்திழை யஞ்சவீசன்
திருத்தனாய் நின்றதேவன் திருவிர லூன்றவீழ்ந்தான்
வருத்துவா னூன்றினானேல் மறித்துநோக் கில்லையன்றே. ௭

கடியவன் கண்சிவந்து கயிலைநன் மலையையோடி
வடிவுடை மங்கையஞ்ச வெடுத்தலு மருவநோக்கிச்
செடிபடத் திருவிரல்லா லூன்றலுஞ் சிதைந்துவீழ்ந்தான்
வடிவுற வூன்றினானேல் மறித்துநோக் கில்லையன்றே. ௮

கரியத்தான் கண்சிவந்து கயிலைநன் மலையைப்பற்றி
இரியத்தா னெடுத்திடலு மேந்திழை யஞ்சவீசன்
நெரியத்தா னூன்றாமுன்ன நிற்கிலா தலறிவீழ்ந்தான்
மரியத்தா னூன்றினானேல் மறித்துநோக் கில்லையன்றே. ௯

கற்றனன் கயிலைதன்னைக் காண்டலு மரக்கனோடிச்
செற்றவ னெடுத்தவாறே சேயிழை யஞ்சவீசன்
உற்றிறை யூன்றுமுன்ன முணர்வழி வகையால்வீழ்ந்தான்
மற்றிறை யூன்றினானேன் மறித்துநோக் கில்லையன்றே. ௰

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவாப்பாடி   பதிகம் ௪௯

திருநேரிசை

திருச்சிற்றம்பலம்

கடலக மேழினோடும் புவனமுங் கலந்தவிண்ணும்
உடலகத் துயிரும்பாரு மொள்ளழ லாகிநின்று
தடமலர்க் கந்தமாலை தண்மதி பகலுமாகி
மடலவிழ் கொன்றைசூடி மன்னுமாப் பாடியாரே.

ஆதியு மறிவுமாகி யறிவினுட் செறிவுமாகிச்
சோதியுட் சுடருமாகித் தூநெறிக் கொருவனாகிப்
பாதியிற் பெண்ணுமாகிப் பரவுவார் பாங்கராகி
வேதியர் வாழுஞ்சேய்ஞல் விரும்புமாப் பாடியாரே. ௨

எண்ணுடை யிருக்குமாகி யிருக்கினுட் பொருளுமாகிப்
பண்ணொடு பாடறன்னைப் பரவுவார் பாங்கராகிக்
கண்ணொரு நெற்றியாகிக் கருதுவார் கருதலாகாப்
பெண்ணொரு பாகமாகிப் பேணுமாப் பாடியாரே. ௩

அண்டமா ரமரர்கோமா னாதியெம் மண்ணல்பாதம்
கொண்டவன் குறிப்பினாலே கூப்பினான் றாபரத்தைக்
கண்டவன் றாதைபாய்வான் காலற வெறியக்கண்டு
சண்டியார்க் கருள்கள்செய்த தலைவராப் பாடியாரே. ௪

சிந்தையுந் தெளிவுமாகித் தெளிவினுட் சிவமுமாகி
வந்தனன் பயனுமாகி வாணுதல் பாகமாகி
மந்தமாம் பொழில்கள்சூழ்ந்த மண்ணித்தென் கரைமேன்மன்னி
அந்தமோ டளவிலாத வடிகளாப் பாடியாரே. ரு

வன்னிவா ளரவுமத்த மதியமு மாறுஞ்சூடி
மின்னிய வுருவாஞ்சோதி மெய்ப்பொருட் பயனுமாகிக்
கன்னியோர் பாகமாகிக் கருதுவார் கருத்துமாகி
இன்னிசை தொண்டர்பாட விருந்தவாப் பாடியாரே. சா

உள்ளுமாய்ப் புறமுமாகி யுருவுமா யருவுமாகி
வெள்ளமாய்க் கரையுமாகி விரிகதிர் ஞாயிறாகிக்
கள்ளமாய்க் கள்ளத்துள்ளார் கருத்துமா யருத்தமாகி
அள்ளுவார்க் கள்ளல்செய்திட் டிருந்தவாப் பாடியாரே. எ

மயக்கமாய்த் தெளிவுமாகி மால்வரை வளியுமாகித்
தியக்கமா யொருக்கமாகிச் சிந்தையு ளொன்றிநின்று
இயக்கமா யிறுதியாகி யெண்டிசைக் கிறைவராகி
அயக்கமா யடக்கமாய வைவராப் பாடியாரே. அ

ஆரழ லுருவமாகி யண்டமேழ் கடந்தவெந்தை
பேரொளி யுருவினானைப் பிரமனு மாலுங்காணச்
சீரவை பரவியேத்திச் சென்றடி வணங்குவார்க்குப்
பேரரு ளருளிச்செய்வார் பேணுமாப் பாடியாரே. கூ

திண்டிற லரக்கனோடிச் சீகயி லாயந்தன்னை
எண்டிற லிலனுமாகி யெடுத்தலு மேழையஞ்ச
விண்டிற நெரியவூன்றி மிகக்கடுத் தலறிவீழப்
பண்டிறல் கேட்டுகந்த பரமராப் பாடியாரே. ய

திருச்சிற்றம்பலம்

இது சோழநாட்டிலுள்ளது

இறைவன் - பாலுகந்தநாதர்; இறைவி - பெரியநாயகி.

திருக்குறுக்கைவீரட்டம் பதிகம் சகூ

திருநேரிசை

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆதியிற் பிரமனார்தா மர்ச்சித்தா ரடியிணைக்கீழ்
ஓதிய வேதநாவ னுணருமா றுணர லுற்றார்
சோதியுட் சுடராய்த்தோன்றிச் சொல்லினை பிறந்தார்பல்பூக்
கோதிவண் டறையுஞ்சோலைக் குறுக்கைவீ ரட்டனாரே. க

நீற்றினை நிறையப்பூசி நித்தலு நியமஞ்செய்து
ஆற்றுநீர் பூரித்தாட்டு மந்தண றனைக்கொல்வான்
சாற்றுநா ளற்றதென்று தருமரா சற்காய்வந்த
கூற்றினைக் குமைப்பர்போலுங் குறுக்கைவீ ரட்டனாரே. உ

தழைத்ததோ ராத்தியின்கீழ்த் தாபர மணலாற்கூப்பி
அழைத்தங்கே யாவின்பாலைக் கறந்துகொண் டாட்டக்கண்டு
பிழைத்ததன் றாதைதாளைப் பெருங்கொடு மழுவால்வீசக்
குழைத்ததோ ரமுதமீந்தார் குறுக்கைவீ ரட்டனாரே. ங

சிலந்தியு மானைக்காவிற் றிருநிழற் பந்தர்செய்து
உலந்தவ ணிறந்தபோதே கோச்செங்க ணானுமாகக்
கலந்தநீர்க் காவிரிசூழ் சோணாட்டுச் சோழர்தங்கள்
குலந்தனிற் பிறப்பித்திட்டார் குறுக்கைவீ ரட்டனாரே. ச

ஏறுட னேழடர்த்தா னெண்ணியா யிரம்பூக்கொண்டு
ஆறுடைச் சடையினானை யர்ச்சித்தா னடியிணைக்கீழ்
வேறுமோர் பூக்குறைய மெய்ம்மலர்க் கண்ணையீண்டக்
கூறுமோ ராழியீந்தார் குறுக்கைவீ ரட்டனாரே. ரு

கல்லினா லெறிந்துகஞ்சி தாமுணுஞ் சாக்கியனார்
நெல்லினார் சோறுணாமே நீள்விசும் பாளவைத்தார்
எல்லியாங் கெரிகையேந்தி யெழிறிகழ் நட்டமாடிக்
கொல்லியாம் பண்ணுகந்தார் குறுக்கைவீ ரட்டனாரே. சா

காப்பதோர் வில்லுமம்புங் கையதோ ரிறைச்சிப்பாரம்
தோற்பெருஞ் செருப்புத்தொட்டுத் தூயவாய்க் கலசமாட்டித்
தீப்பெருங் கண்கள்செய்ய குருதிநீ ரொழுகத்தன்கண்
கோப்பதும் பற்றிக்கொண்டார் குறுக்கைவீ ரட்டனாரே. ௭

நிறைமறைக் காடுதன்னி னீண்டெரி தீபந்தன்னைக்
கறைநிறத் தெலிதன்மூக்குச் சுட்டிடக் கனன்றுதூண்ட
நிறைகடன் மண்ணும்விண்ணும் நீண்டவா னுலகுமெல்லாம்
குறைவறக் கொடுப்பர்போலுங் குறுக்கைவீ ரட்டனாரே. ௮

அணங்குமை பாகமாக வடக்கிய வாதிமூர்த்தி
வணங்குவா ரிடர்கடீர்க்கு மருந்துநல் லருந்தவத்த
கணம்புல்லர்க் கருள்கள்செய்து காதலா மடியார்க்கென்றும்
குணங்களைக் கொடுப்பர்போலுங் குறுக்கைவீ ரட்டனாரே. ௯

எடுத்தன னெழிற்கயிலை யிலங்கையர் மன்னன்றன்னை
அடுத்தொரு விரலாலூன்ற வலறிப்போ யவனும்வீழ்ந்து
விடுத்தனன் கைநரம்பால் வேதகீ தங்கள்பாடக்
கொடுத்தனர் கொற்றவாளள் குறுக்கைவீ ரட்டனாரே. ௰

திருச்சிற்றம்பலம்

இது சோழநாட்டிலுள்ளது.

இறைவன் - வீரட்டேசுரர்; இறைவி - ஞானம்பிகை.

திருக்குறுக்கைவீரட்டம் பதிகம் ருய

திருநேரிசை

திருச்சிற்றம்பலம்

நெடியமால் பிரமனோடு நீரெனும் பிலயங்கொள்ள
அடியொடு முடியுங்காணா ரருச்சுனற் கம்பும்வில்லும்
துடியுடை வேடராகித் தூயமந் திரங்கள்சொல்லிக்
கொடிநெடுந் தேர்கொடுத்தார் குறுக்கைவீ ரட்டனாரே. ௧

ஆத்தமா மயனுமாலு மன்றிமற் றொழிந்ததேவர்
சோத்தமெம் பெருமானென்று தொழுதுதோத் திரங்கள்சொல்லத்
தீர்த்தமா மட்டமீமுன் சீருடை யேழுநாளும்
கூத்தராய் வீதிபோந்தார் குறுக்கைவீ ரட்டனாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்

இது சோழநாட்டிலுள்ளது.
இறைவன் - வீரட்டேச்சுவரர்; இறைவி - ஞானம்பிகையம்மை.

திருக்கோடிகா பதிகம் ௫௨

திருநேரிசை

திருச்சிற்றம்பலம்

நெற்றிமேற் கண்ணினானே நீறுமெய் பூசினானே
கற்றைப்புன் சடையினானே கடல்விடம் பருகினானே
செற்றவர் புரங்கண்மூன்றுஞ் செவ்வழல் செலுத்தினானே
குற்றமில் குணத்தினானே கோடிகா வுடையகோவே.

கடிகமழ் கொன்றையானே கபாலங்கை யேந்தினானே
வடிவுடை மங்கைதன்னை மார்பிலோர் பாகத்தானே
அடியிணை பரவநாளு மடியவர்க் கருள்செய்வானே
கொடியணி விழவதோவாக் கோடிகா வுடையகோவே. ௨

நீறுமெய் பூசினானே நிழறிகழ் மழுவினானே
ஏறுகந் தேறினானே யிருங்கட லமுதொப்பானே
ஆறுமோர் நான்குவேத மறமுரைத் தருளினானே
கூறுமோர் பெண்ணினானே கோடிகா வுடையகோவே. ௩

காலனைக் காலாற்செற்றன் றருள்புரி கருணையானே
நீலமார் கண்டத்தானே நீண்முடி யமரர்கோவே
ஞாலமாம் பெருமையானே நளிரிளந் திங்கள்சூடும்
கோலமார் சடையினானே கோடிகா வுடையகோவே. ௪

பூணர வாரத்தானே புலியுரி யரையினானே
காணில்வெண் கோவணமுங் கையிலோர் கபாலமேந்தி
ஊணுமோர் பிச்சையானே யுமையொரு பாகத்தானே
கோணல்வெண் பிறையினானே கோடிகா வுடையகோவே. ரு

கேழல்வெண் கொம்புபூண்ட கிளரொளி மார்பினானே
ஏழையே னேழையேனா னென்செய்கே னெந்தைபெம்மான்
மாழையொண் கண்ணினார்கள் வலைதனின் மயங்குகின்றேன்
கூழையே னுடையசெல்வா கோடிகா வுடையகோவே. சு

அழலுமிழ் ழங்கையானே யரிவையோர் பாகத்தானே
தழலுமிழ் ழரவமார்த்துத் தலைதனிற் பலிகொள்வானே
நிழலுமிழ் சோலைசூழ நீள்வரி வண்டினங்கள்
குழலுமிழ் கீதம்பாடுங் கோடிகா வுடையகோவே. எ

ஏவடு சிலையினானே புரமவை யெரிசெய்தானே
மாவடு வகிர்கொள்கண்ணாண் மலைமகள் பாகத்தானே
ஆவடு துறையுளானே யைவரா லாட்டப்பட்டேன்
கோவடு குற்றந்தீராய் கோடிகா வுடையகோவே. அ

ஏற்றநீர்க் கங்கையானே யிருநிலந் தாவினானும்
நாற்றமா மலர்மேலேறு நான்முக னிவர்கள்கூடி
ஆற்றலா லளக்கலுற்றார்க் கழலுரு வாயினானே
கூற்றுக்குங் கூற்றதானாய் கோடிகா வுடையகோவே. கூ

பழகநா னடிமைசெய்வேன் பசுபதீ பாவநாசா
மழகளி யானையின்றோன் மலைமகள் வெருவப்போர்த்த
அழகனே யரக்கன்றிண்டோ ளருவரை நெரியவூன்றுங்
குழகனே கோலமார்பா கோடிகா வுடையகோவே. ய

திருச்சிற்றம்பலம்

இது சோழநாட்டிலுள்ளது

இறைவன் - கோடீசுவரர்; இறைவி - வடிவாம்பிகை.

திருவாரூர் பதிகம் ௫௨

திருநேரிசை

திருச்சிற்றம்பலம்

படுகுழிப் பவ்வத்தன்ன பண்டியைப் பெய்தவாற்றால்
கெடுவதிம் மனிதர்வாழ்க்கை காண்டொறுங் கேதுகின்றேன்
முடுகுவ ரிருந்துளைவர் மூர்க்கரே யிவர்களோடும்
அடியனேன் வாழமாட்டே னாரூர்மூ லட்டனீரே. ௧

புழுப்பெய்த பண்டிதன்னைப் புறமொரு தோலான்மூடி
ஒழுக்கறா வொன்பதுவா யொற்றுமை யொன்றுமில்லை
சழக்குடை யிதனுளைவர் சங்கடம் பலவுஞ்செய்ய
அழிப்பனாய் வாழமாட்டே னாரூர்மூ லட்டனீரே. ௨

பஞ்சின்மெல் லடியினார்கள் பாங்கரா யவர்களின்று
நெஞ்சினைப் பலவுஞ்செய்து நினையினு நினையவொட்டார்
நஞ்சணி மிடற்றினானே நாதனே நம்பனேநான்
அஞ்சினேற் கஞ்சலென்னீ ராரூர்மூ லட்டனீரே. ௩

கெண்டையந் தடங்கணல்லார் தம்மையே கெழுமவேண்டிக்
குண்டராய்த் திரிதந்தைவர் குலைத்திடர்க் குழியினாக்கக்
கண்டுநான் றரிக்ககில்லேன் காத்துக்கொள் கறைசேர்கண்டா
அண்டவா னவர்கள்போற்று மாரூர்மூ லட்டனீரே. ௪

தாழ்குழ லின்சொனல்லார் தங்களைத் தஞ்சமென்று
ஏழையே னாகினாளு மென்செய்கே னெந்தைபெம்மான்
வாழ்வதே லரிதுபோலும் வைகலு மைவர்வந்து
ஆழ்குழிப் படுக்கவாற்றே னாரூர்மூ லட்டனீரே. ௫

மாற்றமொன் றருளகில்லீர் மதியிலேன் விதியிலாமை
சீற்றமுந் தீர்த்தல்செய்யீர் சிக்கன வுடையராகிக்
கூற்றம்போ லைவர்வந்து குலைத்திட்டுக் கோதுசெய்ய
ஆற்றவுங் கில்லேனாயே னாரூர்மூ லட்டனீரே. ௬

உயிர்நிலை யுடம்பேகாலா வுள்ளமே தாழியாகத்
துயரமே யேற்றமாகத் துன்பக்கோ லதனைப்பற்றிப்
பயிர்தனைச் சுழியவிட்டுப் பாழ்க்குநீ ரிறைத்துமிக்க
அயர்வினா லவர்க்காற்றே னாரூர்மூ லட்டனீரே. ௭

கற்றதே லொன்றுமில்லை காரிகை யாரோடாடிப்
பெற்றதேற் பெரிதுந்துன்பம் பேதையேன் பிழைப்பினாலே
முற்றினா லைவர்வந்து முறைமுறை துயரஞ்செய்ய
அற்றுநா னலந்துபோனே னாரூர்மூ லட்டனீரே. ௮

பத்தனாய் வாழமாட்டேன் பாவியேன் பரவிவந்து
சித்தத்து ளைவர்தீய செய்வினை பலவுஞ்செய்ய
மத்துறு தயிரேபோல மறுகுமென் னுள்ளந்தானும்
அத்தனே யமரர்கோவே யாரூர்மூ லட்டனீரே. ௯

தடக்கைநா லைந்துங்கொண்டு தடவரை தன்னைப்பற்றி
எடுத்தவன் பேர்க்கவோடி யிரிந்தன பூதமெல்லாம்
முடித்தலை பத்துந்தோளு முறிதர விறையேயூன்றி
அடர்த்தருள் செய்ததென்னே யாரூர்மூ லட்டனீரே. ௰

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவாரூர் — பதிகம் ௫௩

திருநேரிசை

திருச்சிற்றம்பலம்

குழல்வலங் கொண்டசொல்லாள் கோலவேற் கண்ணிதன்னைக்
கழல்வலங் கொண்டுநீங்காக் கணங்களக் கணங்களார
அழல்வலங் கொண்டகையா னருட்கதி றெறிக்குமாரூர்
தொழல்வலங் கொண்டல்செய்வான் றோன்றினார் தோன்றினாரே.

நாகத்தை நங்கையஞ்ச நங்கையை மஞ்ஞையென்று
வேகத்தைத் தவிரநாகம் வேழத்தி னுரிவைபோர்த்துப்
பாகத்தி னிமிர்தல்செய்யாத் திங்களை மின்னென்றஞ்சி
ஆகத்திற் கிடந்தநாக மடங்குமா ரூரனார்க்கே. ௨

தொழுதகங் குழையமேவித் தோட்டிமை யுடையதொண்டர்
அழுதகம் புகுந்துநின்று ரவரவர் போலுமாரூர்
எழிலக நடுவெண்முத்த மன்றியு மேர்கொள்வேலிப்
பொழிலகம் விளங்குதிங்கட் புதுமுகிழ் சூடினாரே. ௩

நஞ்சிருண் மணிகொள்கண்டர் நகையிரு ளீமக்கங்குல்
வெஞ்சுடர் விளக்கத்தாடி விளங்கினார் போலுமூவா
வெஞ்சுடர் முகடுதீண்டி வெள்ளிநா ராசமன்ன
அஞ்சுட ரணிவெண்டிங்க ளணியுமா ரூரனாரே. ௪

எந்தளிர் நீர்மைகோல மேனியென் றிமையோரேத்தப்
பைந்தளிர்க் கொம்பரன்ன படர்கொடி பயிலப்பட்டுத்
தஞ்சடைத் தொத்தினாலுந் தம்மதோர் நீர்மையாலும்
அந்தளி ராகம்போலும் வடிவரா ரூரனாரே. ௫

வானகம் விளங்கமல்கும் வளங்கெழு மதியஞ்சூடித்
தானக மழியவந்து தாம்பலி தேர்வர்போலும்
ஊனகங் கழிந்தவோட்டி லுண்பது மொளிகொணஞ்சம்
ஆனக மஞ்சுமாடு மடிகளா ரூரனாரே. ௬

அஞ்சணை கணையினானை யழலுற வன்றுநோக்கி
அஞ்சணை குழலினாளை யமுதமா வணைந்துநக்கு
அஞ்சணை யஞ்சுமாடி யாடர வாட்டுவார்தாம்
அஞ்சணை வேலியாரூ ராதரித் திடங்கொண்டாரே. ௭

வணங்கிமுன் னமரரேத்த வல்வினை யானதீரப்
பிணங்குடைச் சடையில்வைத்த பிறையுடைப் பெருமையண்ண
மணங்கம ழோதிபாகர் மதிநிலா வட்டத்தாடி
அணங்கொடி மாடவீதி யாரூரெம் மடிகளாரே.

நகலிடம் பிறர்கட்காக நான்மறை யோர்கடங்கள்
புகலிட மாகிவாழும் புகலிலி யிருவர்கூடி
இகலிட மாகநீண்டங் கீண்டெழி லழலதாகி
அகலிடம் பரவியேத்த வடிகளா ரூரனாரே.

ஆயிரந் திங்கண்மொய்த்த வலைகட லமுதம்வாங்கி
ஆயிர மசுரர்வாழு மணிமதின் மூன்றும்வேவ
ஆயிரந் தோளுமட்டித் தாடிய வசைவுதீர
ஆயிர மடியும்வைத்த வடிகளா ரூரனாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்

இது சோழநாட்டிலுள்ளது.

இறைவன் - திருமூலநாயகர், சபாநாயகர், வன்மீகநாதர்;
இறைவி - உமாதேவியார், சிவகாமியம்மை, அல்லியங்கோதையம்மை.

திருப்புகலூர்

பதிகம் ௬௪

திருநேரிசை

திருச்சிற்றம்பலம்

பகைத்திட்டார் புரங்கண்மூன்றும் பாறிநீ றாகிவீழப்
புகைத்திட்ட தேவர்கோவே பொறியிலே னுடலந்தன்னுள்
அகைத்திட்டங் கதனைநாளு மைவர்கொண் டாட்டவாடித்
திகைத்திட்டேன் செய்வதென்னே திருப்புக லூரனீரே.

மையரி மதர்த்தவொண்கண் மாதரார் வலையிற்பட்டுக்
கையெரி சூலமேந்துங் கடவுளை நினையமாட்டேன்
ஐநெரிந் தகமிடற்றே யடைக்கும்போ தாவியார்தாம்
செய்வதொன் றறியமாட்டேன் திருப்புக லூரனீரே.

முப்பது முப்பத்தாறு முப்பது மிடுகூரம்பை
அப்பர்போ லைவர்வந்து வதுதரு கிதுவிடென்று
ஒப்பவே நலியலுற்றா லுய்யுமா றறியமாட்டேன்
செப்பமே திகழுமேனித் திருப்புக லூரனீரே.

பொறியிலா வழுக்கையோம்பிப் பொய்யினை மெய்யென்றெண்ணி
நெறியலா நெறிகள்சென்றே னீதனே நீதியேதும்
அறிவிலே னமரர்கோவே யமுதினை மண்ணில் வைக்கும்
செறிவிலேன் செய்வதென்னே திருப்புக லூரனீரே.

அளியினார் குழலினார்க ளவர்களுக் கன்பதாகிக்
களியினார் பாடலோவாக் கடவூர்வீ ரட்டமென்னும்
தளியினார் பாதநாளுந் நினைவிலாத் தகவினெஞ்சம்
தெளிவிலேன் செய்வதென்னே திருப்புக லூரனீரே. ௫

இலவினார் மாதர்பாலே யிசைந்துநா னிருந்துபின்னும்
நிலவுநாள் பலவென்றெண்ணி நீதனே னாதியுன்னை
உலவினா னுள்கமாட்டே னுன்னடி பரவுஞானம்
செலவிலேன் செய்வதென்னே திருப்புக லூரனீரே. ௬

காத்திலே னிரண்டுமூன்றுங் கல்வியே யில்லையென்பால்
வாய்த்திலே னடிமைதன்னுள் வாய்மையாற் றாயேனல்லேன்
பார்த்தனுக் கருள்கள்செய்த பரமனே பரவுவார்கள்
தீர்த்தமே திகழும்பொய்கைத் திருப்புக லூரனீரே. ௭

நீருமாய்த் தீயுமாகி நிலனுமாய் விசும்புமாகி
ஏருடைக் கதிர்களாகி யிமையவ ரிறைஞ்சநின்று
ஆய்வதற் கரியராகி யங்கங்கே யாடுகின்ற
தேவர்க்குந் தேவராவார் திருப்புக லூரனாரே. ௮

மெய்யுளே விளக்கையேற்றி வேண்டள வுயரத்தூண்டி
உய்வதோ ருபாயம்பற்றி யுகக்கின்றே னுகவாவண்ணம்
ஐவரை யகத்தேவைத்தீ ரவர்களே வலியர்சாலச்
செய்வதொன் றறியமாட்டேன் திருப்புக லூரனீரே. ௯

அருவரை தாங்கினானு மருமறை யாதியானும்
இருவரு மறியமாட்டா வீசனா ரிலங்கைவேந்தன்
கருவரை யெடுத்தஞான்று கண்வழி குருதிசோரத்
திருவிரல் சிறிதுவைத்தார் திருப்புக லூரனாரே. ௰

திருச்சிற்றம்பலம்

இது சோழநாட்டிலுள்ளது.

இறைவன் - அக்கினீச்சுவரர்; இறைவி - கருந்தார்க்குழலியம்மை.

திருவலம்புரம் பதிகம் ௫௫

திருநேரிசை

திருச்சிற்றம்பலம்

தெண்டிரை தேங்கியோதஞ் சென்றடி வீழுங்காலைத்
தொண்டிரைத் தண்டர்கோனைத் தொழுதடி வணங்கியெங்கும்
வண்டுகண் மதுக்கண்மாந்தும் வலம்புரத் தடிகடம்மைக்
கொண்டுநற் கீதம்பாடக் குழகர்தா மிருந்தவாறே. க

மடுக்களில் வாளைபாய வண்டினை மிரிந்தபொய்கைப்
பிடிக்களி றென்னத்தம்மிற் பிணைபயின் றணைவரால்கள்
தொடுத்தநன் மாலையேந்தித் தொண்டர்கள் பரவியேத்த
வடித்தடங் கண்ணிபாகர் வலம்புரத் திருந்தவாறே. உ

தேனுடை மலர்கள்கொண்டு திருந்தடி பொருந்தச்சேர்த்தி
ஆனிடை யஞ்சுங்கொண்டு வன்பினா லமரவாட்டி
வானிடை மதியஞ்சூடும் வலம்புரத் தடிகடம்மை
நானடைந் தேத்தப்பெற்று நல்வினைப் பயனுற்றேனே. ௩

முளையெயிற் றிளநல்லேனம் பூண்டுமொய் சடைகடாழ
வளையெயிற் றிளையநாகம் வலித்தரை யிசையவீக்கிப்
புழைகைய போர்வைபோர்த்துப் புனலொடு மதியஞ்சூடி
வளைபயி லிளையரேத்தும் வலம்புரத் தடிகடாமே. ௪

சுருளுறு வரையின்மேலாற் றுளங்கிளம் பளிங்குசிந்த
இருளுறு கதிர்நுழைந்த விளங்கதிர்ப் பசலைத்திங்கள்
அருளுறு மடியரெல்லா மங்கையின் மலர்களேந்த
மருளுறு கீதங்கேட்டார் வலம்புரத் தடிகளாரே. ௫

நினைக்கின்றே னெஞ்சுதன்னா னீண்டபுன் சடையினானே
அனைத்துடன் கொண்டுவந்தங் கன்பினா லமையவாட்டிப்
புனைக்கின்றேன் பொய்ம்மைதன்னை மெய்ம்மையைப் புணரமாட்டேன்
எனக்குநான் செய்வதென்னே யினிவலம் புரவனீரே. ௬

செங்கயல் சேல்கள்பாய்ந்து தேம்பழ மினியநாடித்
தங்கயந் துறந்துபோந்து தடம்பொய்கை யடைந்துநின்று
கொங்கையர் குடையுங்காலைக் கொழுங்கனி யழுங்கினூராம்
மங்கல மனையின்மிக்கார் வலம்புரத் தடிகளாரே. ௭

அருகெலாங் குவளைசெந்நெ லகவிலை யாம்பனெய்தல்
தெருவெலாந் தெங்குமாவும் பழம்விழும் படப்பையெல்லாம்
குருகினங் கூடியாங்கே கும்மலித் திறகுலர்த்தி
மருவலா மிடங்கள்காட்டும் வலம்புரத் தடிகளாரே. ௮

கருவரை யனையமேனிக் கடல்வண்ண னவனுங்காணான்
திருவரை யனையபூமேற் றிசைமுக னவனுங்காணான்
ஒருவரை யுச்சியேறி யோங்கினூ ரோங்கிவந்து
அருமையி லெளிமையானா ரவர்வலம் புரவனாரே. ௯

வாளெயி றிலங்கநக்கு வளர்கயி லாயந்தன்னை
ஆள்வலி கருதிச்சென்ற வரக்கனை வரைக்கீழன்று
தோளொடு பத்துவாயுந் தொலைந்துட னழுந்தவூன்றி
ஆண்மையும் வலியுந்தீர்ப்பா ரவர்வலம் புரவனாரே. ௰

திருச்சிற்றம்பலம்

இது சோழநாட்டிலுள்ளது.

இறைவன் - வலம்புரநாதர்; இறைவி - வடுவகிர்க்கண்ணியம்மை.

திருவாவடுதுறை பதிகம் ௩௭

திருநேரிசை

திருச்சிற்றம்பலம்

மாயிரு ஞாலமெல்லா மலரடி வணங்கும்போலும்
பாயிருங் கங்கையாளைப் படர்சடை வைப்பர்போலும்
காயிரும் பொழில்கள்சூழ்ந்த கழுமல வூரர்க்கம்பொன்
ஆயிரங் கொடுப்பர்போலு மாவடு துறையனாரே.

மடந்தைபா கத்தர்போலு மான்மறிக் கையர்போலும்
குடந்தையிற் குழகர்போலுங் கொல்புலித் தோலர்போலும்
கடைந்தநஞ் சுண்பர்போலுங் காலனைக் காய்வர்போலும்
அடைந்தவர்க் கன்பர்போலு மாவடு துறையனாரே. ௨

உற்றநோய் தீர்ப்பர்போலு முறுதுணை யாவர்போலும்
செற்றவர் புரங்கண்மூன்றுந் தீயெழச் செறுவர்போலும்
கற்றவர் பரவியேத்தக் கலந்துலந் தலந்துபாடும்
அற்றவர்க் கன்பர்போலு மாவடு துறையனாரே. ௩

மழுவமர் கையர்போலு மாதவள் பாகர்போலும்
எழுநுனை வேலர்போலு மென்புகொண் டணிவர்போலும்
தொழுதெழுந் தாடிப்பாடித் தோத்திரம் பலவுஞ்சொல்லி
அழுமவர்க் கன்பர்போலு மாவடு துறையனாரே. ௪

பொடியணி மெய்யர்போலும் பொங்குவெண் ணூலர்போலும்
கடியதோர் விடையர்போலுங் காமனைக் காய்வர்போலும்
வெடிபடு தலையர்போலும் வேட்கையாற் பரவுந்தொண்டர்
அடிமையை யளப்பர்போலு மாவடு துறையனாரே. ௫

வக்கர னுயிரைவவ்வக் கண்மலர் கொண்டுபோற்றச்
சக்கரங் கொடுப்பர்போலுந் தானவர் தலைவர்போலும்
துக்கமா மூடர்தம்மைத் துயரிலே வீழ்ப்பர்போலும்
அக்கரை யார்ப்பர்போலு மாவடு துறையனாரே. ௬

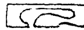
விடைதரு கொடியர்போலும் வெண்புரி நூலர்போலும்
படைதரு மழுவர்போலும் பாய்புலித் தோலர்போலும்
உடைதரு கீளர்போலு முலகமு மாவர்போலும்
அடைபவ ரிடர்கடீர்க்கு மாவடு துறையனாரே. ௭

முந்திவா னோர்கள்வந்து முறைமையால் வணங்கியேத்த
நந்திமா காளரென்பார் நடுவுடை யார்கணிற்பர்
சிந்தியா தேயொழிந்தார் திரிபுர மெரிப்பர்போலும்
அந்திவான் மதியஞ்சூடு மாவடு துறையனாரே.

பானமு ரேனமாகிப் பாரிடந் திட்டமாலும்
தேனமர்ந் தேறுமல்லித் திசைமுக முடையகோவும்
தீனரைத் தியக்கறுத்த திருவுரு வுடையர்போலும்
ஆனரை யேற்றர்போலு மாவடு துறையனாரே. சு

பார்த்தனுக் கருள்வர்போலும் படர்சடை முடியர்போலும்
ஏத்துவா ரிடர்கடீர வின்பங்கள் கொடுப்பர்போலும்
கூத்தராய்ப் பாடிபாடிக் கொடுவலி யரக்கன்றன்னை
ஆர்த்தவா யலறுவிப்பா ராவடு துறையனாரே. ய

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவாவடுதுறை   பதிகம் ருஎ

திருநேரிசை

திருச்சிற்றம்பலம்

மஞ்சனே மணியுமானாய் மரகதத் திரளுமானாய்
நெஞ்சுளே புகுந்துநின்று நினைதரு நிகழ்வினானே
துஞ்சும்போ தாகவந்து துணையெனக் காகிநின்று
அஞ்சலென் றருளவேண்டு மாவடு துறையுளானே. க

நானுகந் துன்னைநாளு நணுகுமா கருதியேயும்
ஊனுகந் தோம்புநாயே னுள்ளுற வைவர்நின்றார்
தானுகந் தேயுகந்த தகவிலாத் தொண்டனேனான்
ஆனுகந் தேறுவானே யாவடு துறையுளானே. உ

கட்டமே வினைகளான காத்திவை நோக்கியாளாய்
ஒட்டவே யொட்டிநாளு முன்னையுள் வைக்கமாட்டேன்
பட்டவான் றலைகையேந்திப் பலிதிரிந் தூர்கடோறும்
அட்டமா வுருவினானே யாவடு துறையுளானே. ஙு

பெருமைநன் றுடையதில்லை யென்றுநான் பேசமாட்டேன்
ஒருமையா லுன்னையுள்கி யுகந்துவா னேறமாட்டேன்
கருமையிட் டாயவூனைக் கட்டமே கழிக்கின்றேனுன்
அருமையா நஞ்சமுண்ட வாவடு துறையுளானே. ௪

துட்டனாய் வினையதென்னுஞ் சுழித்தலை யகப்பட்டேனைக்
கட்டறு வைவர்வந்து கலக்காமைக் காத்துக்கொள்வாய்
மட்டவிழ் கோதைதன்னை மகிழ்ந்தொரு பாகம்வைத்து
அட்டமா நாகமாட்டு மாவடு துறையுளானே. ௫

காரழல் கண்டமேயாய் கடிமதிற் புரங்கண்மூன்றும்
ஓரழ லம்பினாலே யுகைத்துத்தீ யெரியமூட்டி
நீரழற் சடையுளானே நினைப்பவர் வினைகடீர்ப்பாய்
ஆரழ லேந்தியாடு மாவடு துறையுளானே. ௬

செறிவிலேன் சிந்தையுள்ளே சிவனடி தெரியமாட்டேன்
குறியிலேன் குணமொன்றில்லேன் கூறுமா கூறமாட்டேன்
நெறிபடு மதியொன்றில்லே னினையுமா நினையமாட்டேன்
அறிவிலே னயர்த்துப்போனே னாவடு துறையுளானே. ௭

கோலமா மங்கைதன்னைக் கொண்டொரு கோலமாய
சீலமே யறியமாட்டேன் செய்வினை மூடிநின்று
ஞாலமா மிதனுளென்னை நைவியா வண்ணநல்காய்
ஆலமா நஞ்சமுண்ட வாவடு துறையுளானே. ௮

நெடியவன் மலரினானுந் நேர்ந்திரு பானுநேடக்
கடியதோ ருருவமாகிக் கனலெரி யாகிநின்ற
வடிவின வண்ணமென்றே யென்றுதாம் பேசலாகார்
அடியனே னெஞ்சினுள்ளா ராவடு துறையுளானே. ௯

மலைக்குநே ராயரக்கன் சென்றுற மங்கையஞ்சத்
தலைக்குமேற் கைகளாலே தாங்கினான் வலியைமாள
வுலப்பிலா விரலாலூன்றி யொறுத்தவற் கருள்கள்செய்து
அலைத்தவான் கங்கைசூடு மாவடு துறையுளானே. ௰

திருச்சிற்றம்பலம்

இது சோழநாட்டிலுள்ளது.

இறைவன் - மாசிலாமணியீசர், செம்பொற்றியாகர்;
இறைவி - ஒப்பிலாமுலையம்மை.

திருப்பருப்பதம் பதிகம் ௫அ

திருநேரிசை

திருச்சிற்றம்பலம்

கன்றினார் புரங்கண்மூன்றுங் கனலெரி யாகச்சீறி
நின்றதோ ருருவந்தன்னு னீர்மையு நிறையுங்கொண்டு
ஒன்றியாங் குமையுந்தாமு மூர்பலி தேர்ந்துபின்னும்
பன்றிப்பின் வேடராகிப் பருப்பத நோக்கினாரே.

கற்றமா மறைகள்பாடிக் கடைதொறும் பலியுந்தேர்வார்
வற்றலோர் தலைகையேந்தி வானவர் வணங்கிவாழ்த்த
முற்றவோர் சடையினீரை யேற்றமுக் கண்ணர்தம்மைப்
பற்றினார்க் கருள்கள்செய்து பருப்பத நோக்கினாரே. ௨

கரவிலா மனத்தராகிக் கைதொழு வார்கட்கென்றும்
இரவுநின் றெரியதாடி யின்னருள் செய்யுமெந்தை
மருவலார் புரங்கண்மூன்று மாட்டிய வகையராகிப்
பரவுவார்க் கருள்கள்செய்து பருப்பத நோக்கினாரே. ௩

கட்டிட்ட தலைகையேந்திக் கனலெரி யாடிச்சீறிச்
சுட்டிட்ட நீறுபூசிச் சுடுபிணக் காடராகி
விட்டிட்ட வேட்கையார்க்கு வேறிருந் தருள்கள்செய்து
பட்டிட்ட வுடையராகிப் பருப்பத நோக்கினாரே. ௪

கையராய்க் கபாலமேந்திக் காமனைக் கண்ணாற்காய்ந்து
மெய்யராய் மேனிதன்மேல் விளங்குவெண் ணீறுபூசி
உய்வரா யுள்குவார்கட் குவகைகள் பலவுஞ்செய்து
பையரா வரையிலார்த்துப் பருப்பத நோக்கினாரே. ௫

வேடராய் வெய்யராகி வேழத்தி னுரிவைபோர்த்து
ஓடரா யுலகமெல்லா முழிதர்வ ருமையுந்தாமும்
காடராய்க் கனல்கையேந்திக் கடியதோர் விடைமேல்கொண்டு
பாடராய்ப் பூதஞ்சூழப் பருப்பத நோக்கினாரே. ௬

மேகம்போன் மிடற்றராகி வேழத்தி னுரிவைபோர்த்து
ஏகம்ப மேவினார்தா மிமையவர் பரவியேத்தக்
காகம்பர் கழறராகிக் கடியதோர் விடையொன்றேறிப்
பாகம்பெண் ணுருவமானார் பருப்பத நோக்கினாரே. ௭

பேரிடர்ப் பிணிகடீர்க்கும் பிஞ்ஞக னெந்தைபெம்மான்
காருடைக் கண்டராகிக் கபாலமோர் கையிலேந்திச்
சீருடைச் செங்கண்வெள்ளே றேறிய செல்வர்நல்ல
பாரிடம் பாணிசெய்யப் பருப்பத நோக்கினாரே. ௮

அங்கண்மா லுடையராய வைவரா லாட்டுணாதே
உங்கண்மா றீரவேண்டி லுள்ளத்தா லுள்கியேத்தும்
செங்கண்மால் பரவியேத்திச் சிவனென நின்றசெல்வர்
பைங்கண்வெள் ளேறதேறிப் பருப்பத நோக்கினாரே. ௯

அடல்விடை யூர்தியாகி யரக்கன்றோ ளடரவூன்றிக்
கடலிடை நஞ்சமுண்ட கறையணி கண்டனார்தாம்
சுடர்விடு மேனிதன்மேற் சுண்ணவெண் ணீறுபூசிப்
படர்சடை மதியஞ்சேர்த்திப் பருப்பத நோக்கினாரே. ௰

திருச்சிற்றம்பலம்

இது வடநாட்டிலுள்ளது

இறைவன் - பருப்பதநாதர்; இறைவி - பருப்பதநாயகி.

திருவவளிவணல்லூர் பதிகம் ௫௯

திருநேரிசை

திருச்சிற்றம்பலம்

தோற்றினா னெயிறுகவ்வித் தொழிலுடை யரக்கன்றன்னைத்
தேற்றுவான் சென்றுசொல்லச் சிக்கெனத் தவிருமென்று
வீற்றினை யுடையனாகி வெடுவெடுத் தெழுந்தவன்றன்
ஆற்றலை யழிக்கவல்லா ரவளிவ ணல்லூராரே.

வெம்பினா ரரக்கரெல்லா மிகச்சழக் காயிற்றென்று
செம்பினா லெடுத்தகோயில் சிக்கெனச் சிதையுமென்ன
நம்பினா ரென்றுசொல்லி நன்மையான் மிக்குநோக்கி
அம்பினா லழியவெய்தா ரவளிவ ணல்லூராரே. ௨

கீழ்ப்படக் கருதலாமோ கீர்த்திமை யுள்ளதாகில்
தோட்பெரு வலியினாலே தொலைப்பனான் மலையையென்று
வேட்பட வைத்தவாறே விதிர்விதிர்த் தரக்கன்வீழ்ந்து
ஆட்படக் கருதிப்புக்கா ரவளிவ ணல்லூராரே. ௩

நிலைவலம் வல்லனல்ல னேர்மையை நினையமாட்டான்
சிலைவலங் கொண்டசெல்வன் சீரிய கயிலைதன்னைத்
தலைவலங் கருதிப்புக்குத் தாக்கினான் றன்னையன்று
அலைகுலை யாக்குவித்தா ரவளிவ ணல்லூராரே. ௪

தவ்வலி யொன்றனாகித் தனதொரு பெருமையாலே
மெய்வ்வலி யுடையனென்று மிகப்பெருந் தேரையூர்ந்து
செவ்வலி கூர்விழியாற் சிரம்பத்தா லெடுக்குற்றானை
அவ்வலி தீர்க்கவல்லா ரவளிவ ணல்லூராரே. ௫

நன்மைதா னறியமாட்டா னடுவிலா வரக்கர்கோமான்
வன்மையே கருதிச்சென்று வலிதனைச் செலுத்தலுற்றுக்
கன்மையான் மலையையோடிக் கருதித்தா னெடுத்துவாயால்
அம்மையோ வென்னவைத்தா ரவளிவ ணல்லூராரே. ௬

கதம்படப் போதுவார்கள் போதுமக் கருத்தினாலே
சிதம்பட நின்றநீர்கள் சிக்கெனத் தவிருமென்று
மதம்படு மனத்தனாகி வன்மையான் மிக்குநோக்க
அதம்பழத் துருவுசெய்தா ரவளிவ ணல்லூராரே. ௭

நாடுமிக் குழிதர்கின்ற நடுவிலா வரக்கர்கோனை
ஓடுமிக் கென்றுசொல்லி யூன்றினா னுகிரினாலே
பாடுமிக் குய்வனென்று பணியநற் றிறங்கள்காட்டி
ஆடுமிக் கரவம்பூண்டா ரவளிவ ணல்லூராரே. ௮

ஏனமா யிடந்தமா லு மெழிறரு முளரியானும்
ஞானந்தா னுடையராகி நன்மையை யறியமாட்டார்
சேனந்தா னிலாவரக்கன் செழுவரை யெடுக்கவூன்றி
ஆனந்த வருள்கள்செய்தா ரவளிவ ணல்லூராரே.

ஊக்கினான் மலையையோடி யுணர்விலா வரக்கன்றன்னைத்
தாக்கினான் விரலினாலே தலைபத்துந் தகரவூன்றி
நோக்கினா னஞ்சத்தன்னை நோன்பிற வூன்றுசொல்லி
ஆக்கினா ரமுதமாக வவளிவ ணல்லூராரே. ௰

திருச்சிற்றம்பலம்

இது சோழநாட்டிலுள்ளது.

இறைவன் - சாட்சிநாதர்; இறைவி - சவுந்தரவல்லி.

திருப்பெருவேளூர் பதிகம் ௬௰

திருநேரிசை

திருச்சிற்றம்பலம்

மறையணி நாவினானை மறப்பிலார் மனத்துளானைக்
கறையணி கண்டன்றன்னைக் கனலெரி யாடினானைப்
பிறையணி சடையினானைப் பெருவேளூர் பேணினானை
நறையணி மலர்கடூவி நாடொறும் வணங்குவேனே. ௧

நாதனா யுலகமெல்லா நம்பிரா னெனவுநின்ற
பாதனாம் பரமயோகி பலபல திறத்தினாலும்
பேதனாய்த் தோன்றினானைப் பெருவேளூர் பேணினானை
ஓதநா வுடையனாகி யுரைக்குமா றுரைக்குற்றேனே. ௨

குறவிதோண் மணந்தசெல்வக் குமரவே டாதையென்றும்
நறவிள நறுமென்கூந்த னங்கையோர் பாகத்தானைப்
பிறவியை மாற்றுவானைப் பெருவேளூர் பேணினானை
உறவினால் வல்லனாகி யுணருமா றுணர்த்துவேனே. ௩

மைஞ்ஞவில் கண்டன்றன்னை வலங்கையின் மழுவொன்றேந்திக்
கைஞ்ஞவின் மானினோடுங் கனலெரி யாடினானைப்
பிஞ்ஞகன் றன்னையந்தண் பெருவேளூர் பேணினானைப்
பொய்ஞ்ஞெக நினையமாட்டாப் பொறியிலா வறிவிலேனே. ௪

ஓடைசேர் நெற்றியானை யுரிவைமை மூடினானை
வீடதே காட்டுவானை வேதநான் காயினானைப்
பேடைசேர் புறவநீங்காப் பெருவேளூர் பேணினானைக்
கூடநான் வல்லமாற்றங் குறுகுமா றறிகிலேனே. ௫

கச்சைசேர் நாகத்தானைக் கடல்விடங் கண்டத்தானைக்
கச்சியே கம்பன்றன்னைக் கனலெரி யாடுவானைப்
பிச்சைசேர்ந் துழல்வினானைப் பெருவேளூர் பேணினானை
இச்சைசேர்ந் தமரநானு மிறைஞ்சுமா றிறைஞ்சுவேனே. ௬

சித்தராய் வந்துதன்னைத் திருவடி வணங்குவார்கள்
முத்தனை மூர்த்தியாய முதல்வனை முழுதுமாய
பித்தனைப் பிறருமேத்தப் பெருவேளூர் பேணினானை
மெத்தநே யவனைநாளும் விரும்புமா றறிகிலேனே. ௭

முண்டமே தாங்கினானை முற்றிய ஞானத்தானை
வண்டுலாங் கொன்றைமாலை வளர்மதிக் கண்ணியானைப்
பிண்டமே யாயினானைப் பெருவேளூர் பேணினானை
அண்டமா மாதியானை யறியுமா றறிகிலேனே. ௮

விரிவிலா வறிவினார்கள் வேறொரு சமயஞ்செய்து
எரிவினாற் சொன்னாரேனு மெம்பிராற் கேற்றதாகும்
பரிவினாற் பெரியோரேத்தும் பெருவேளூர் பற்றினானை
மருவிநான் வாழ்த்தியுய்யும் வகையது நினைக்கின்றேனே. ௯

பொருகட லிலங்கைமன்ன னுடல்கெடப் பொருத்திநல்ல
கருகிய கண்டத்தானைக் கதிரிளங் கொழுந்துசூடும்
பெருகிய சடையினானைப் பெருவேளூர் பேணினானை
உருகிய வடியரேத்து முள்ளத்தா னுள்குவேனே. ௰

திருச்சிற்றம்பலம்

இது சோழநாட்டிலுள்ளது.

இறைவன் - பிரியாதநாதர்; இறைவி - ஏலவார்குழலியம்மை.

திருவிராமேச்சுரம் பதிகம் சுக

திருநேரிசை

திருச்சிற்றம்பலம்

பாசமுங் கழிக்ககில்லா வரக்கரைப் படுத்துத்தக்க
வாசமிக் கலர்கள்கொண்டு மதியினன் மால்செய்கோயில்
நேசமிக் கன்பினாலே நினைமினீர் நின்றுநாளும்
தேசமிக் கானிருந்த திருவிரா மேச்சுரமே. க

முற்றின நாள்களென்று முடிப்பதே காரணமாய்
உற்றவன் போர்களாலே யுணர்விலா வரக்கர்தம்மைச்
செற்றமால் செய்தகோயி றிருவிரா மேச்சுரத்தைப்
பற்றிநீ பரவுநெஞ்சே படர்சடை யீசன்பாலே. உ

கடலிடை மலைகடம்மா லடைத்துமால் கருமமுற்றித்
திடலிடைச் செய்தகோயிற் றிருவிரா மேச்சுரத்தைத்
தொடலிடை வைத்துநாவிற் சுழல்கின்றேன் றூய்மையின்றி
உடலிடை நின்றும்பேரா வைவராட் டுண்டுநானே. ந

குன்றுபோற் றோளுடைய குணமிலா வரக்கர்தம்மைக்
கொன்றுபோ ராழியம்மால் வேட்கையாற் செய்தகோயில்
நன்றுபோ னெஞ்சமேநீ நன்மையை யறிதியாயில்
சென்றுநீ தொழுதுய்கண்டாய் திருவிரா மேச்சுரமே. ச

வீரமிக் கெயிறுகாட்டி விண்ணுற நீண்டரக்கன்
கூரமிக் கவனைச்சென்று கொன்றுடன் கடற்படுத்துத்
தீரமிக் கானிருந்த திருவிரா மேச்சுரத்தைக்
கோரமிக் கார்தவத்தாற் கூடுவார் குறிப்புளாரே. ரு

ஆர்வல நம்மின்மிக்கா ரென்றவவ் வரக்கர்கூடிப்
போர்வலஞ் செய்துமிக்குப் பொருதவர் தம்மைவீட்டித்
தேர்வலஞ் செற்றமால்செய் திருவிரா மேச்சுரத்தைச்
சேர்மட நெஞ்சமேநீ செஞ்சடை யெந்தைபாலே. சா

வாக்கினு லின்புரைத்து வாழ்கிலார் தம்மையெல்லாம்
போக்கினாற் புடைத்தவர்க ளுயிர்தனை யுண்டுமாறன்
தேக்குநீர் செய்தகோயி றிருவிரா மேச்சுரத்தை
நோக்கினால் வணங்குவார்க ணோய்வினை நுணுகுமன்றே. எ

பலவுநா ளுமைசெய்து பார்தன்மேற் குழுமிவந்து
கொலைவிலார் கொடியரராய வரக்கரைக் கொன்றுவீழ்த்த
சிலையினான் செய்தகோயி றிருவிரா மேச்சுரத்தைத்
தலையினால் வணங்குவார்க டாழ்வராந் தவமதாமே. அ

கோடிமா தவங்கள்செய்து குன்றினார் தம்மையெல்லாம்
வீடவே சக்கரத்தா லெறிந்துபின் னன்புகொண்டு
தேடிமால் செய்தகோயி றிருவிரா மேச்சுரத்தை
நாடிவாழ் நெஞ்சமேநீ நன்னெறி யாகுமன்றே. கூ

வன்கண்ணர் வாளரக்கர் வாழ்வினை யொன்றறியார்
புன்கண்ண ராகிநின்று போர்கள்செய் தாரைமாட்டிச்
செங்கண்மால் செய்தகோயி றிருவிரா மேச்சுரத்தைத்
தங்கணா லெய்தவல்லார் தாழ்வராந் தலைவன்பாலே. ய

வரைகளொத் தேயுயர்ந்த மணிமுடி யரக்கர்கோனை
விரையமுற் றறவொடுக்கி மீண்டுமால் செய்தகோயில்
திரைகள்முத் தால்வணங்குந் திருவிரா மேச்சுரத்தை
உரைகள்பத் தாலுரைப்பா ருள்குவா ரன்பினாலே. கக

திருச்சிற்றம்பலம்

இது பாண்டிநாட்டிலுள்ளது.

இறைவன் - இராமலிங்கேச்சுரர்; இறைவி - பருவதவர்த்தனியம்மை.

திருவாலவாய் பதிகம் கூஉ

திருநேரிசை

திருச்சிற்றம்பலம்

வேதியா வேதகீதா விண்ணவ ரண்ணாவென்றென்
றோதியே மலர்கள்தூவி யொருங்கிநின் கழல்கள்காணப்
பாதியோர் பெண்ணைவைத்தாய் படர்சடை மதியஞ்சூடும்
ஆதியே யாலவாயி லப்பனே யருள்செயாயே.

நம்பனே நான்முகத்தாய் நாதனே ஞானமூர்த்தி
என்பொனே யீசாவென்றென் றேத்திநா னேசற்றென்றும்
பின்பினே திரிந்துநாயேன் பேர்த்தினிப் பிறவாவண்ணம்
அன்பனே யாலவாயி லப்பனே யருள்செயாயே.

ஒருமருந் தாகியுள்ளா யும்பரோ டுலகுக்கெல்லாம்
பெருமருந் தாகிநின்றாய் பேரமு தின்சுவையாய்க்
கருமருந் தாகியுள்ளா யாளும்வல் வினைகடீர்க்கும்
அருமருந் தாலவாயி லப்பனே யருள்செயாயே. ௩

செய்யநின் கமலபாதஞ் சேருமா தேவர்தேவே
மையணி கண்டத்தானே மான்மறி மழுவொன்றேந்தும்
சைவனே சாலஞானங் கற்றறி விலாதநாயேன்
ஐயனே யாலவாயி லப்பனே யருள்செயாயே. ௪

வெண்டலை கையிலேந்தி மிகவுமூர் பலிகொண்டென்றும்
உண்டது மில்லைசொல்லி லுண்டது நஞ்சுதன்னைப்
பண்டுனை நினையமாட்டாப் பளகனே னுளமதார
அண்டனே யாலவாயி லப்பனே யருள்செயாயே. ௫

எஞ்சலில் புகலிதென்றென் றேத்திநா னேசற்றென்றும்
வஞ்சக மொன்றுமின்றி மலரடி காணும்வண்ணம்
நஞ்சினை மிடற்றில்வைத்த நற்பொருட் பதமேநாயேற்
கஞ்சலென் றாலவாயி லப்பனே யருள்செயாயே. ௬

வழுவிலா துன்னைவாழ்த்தி வழிபடுந் தொண்டனேனுன்
செழுமலர்ப் பாதங்காணத் தெண்டிரை நஞ்சமுண்ட
குழகனே கோலவில்லீ கூத்தனே மாத்தாயுள்ள
அழகனே யாலவாயி லப்பனே யருள்செயாயே. ௭

நறுமலர் நீருங்கொண்டு நாடொறு மேத்திவாழ்த்திச்
செறிவன சித்தம்வைத்துத் திருவடி சேரும்வண்ணம்
மறிகடல் வண்ணன்பாகா மாமறை யங்கமாறும்
அறிவனே யாலவாயி லப்பனே யருள்செயாயே.

நலந்திகழ் வாயினூலாற் சருகிலைப் பந்தர்செய்த
சிலந்தியை யரசதாள வருளினா யென்றுதிண்ணம்
கலந்துடன் வந்துநின்றாள் கருதிநான் காண்பதாக
அலந்தனனாலவாயி லப்பனே யருள்செயாயே. கூ

பொடிக்கொடு பூசிப்பொல்லாக் குரம்பையிற் புந்திபொன்றிப்
பிடித்துநின் றாள்களென்றும் பிதற்றிநா னிருக்கமாட்டேன்
எடுப்பனென் றிலங்கைக்கோன்வந் தெடுத்தலு மிருபதுதோள்
அடர்த்தனே யாலவாயி லப்பனே யருள்செயாயே. ய

திருச்சிற்றம்பலம்

இது பாண்டிநாட்டிலுள்ளது.

இறைவன் - சொக்கநாதேச்சுரர்; இறைவி - மீனாட்சியம்மை.

திருவண்ணாமலை பதிகம் சாஎ

திருநேரிசை

திருச்சிற்றம்பலம்

ஓதிமா மலர்கடூவி யுமையவள் பங்காமிக்க
சோதியே துளங்குமெண்டோட் சுடர்மழுப் படையினானே
ஆதியே யமரர்கோவே யணியணா மலையுளானே
நீதியா னின்னையல்லா னினையுமா நினைவிலேனே. க

பண்டனை வென்றவின்சொற் பாவையோர் பங்கநீல
கண்டனே கார்கொள்கொன்றைக் கடவுளே கமலபாதா
அண்டனே யமரர்கோவே யணியணா மலையுளானே
தொண்டனே னுன்னையல்லாற் சொல்லுமா சொல்லிலேனே. உ

உருவமு முயிருமாகி யோதிய வுலகுக்கெல்லாம்
பெருவினை பிறப்புவீடாய் நின்றவெம் பெருமான்மிக்க
அருவிபொன் சொரியுமண்ணா மலையுளா யண்டர்கோவே
மருவிநின் பாதமல்லான் மற்றொரு மாடிலேனே. ங

பைம்பொனே பவளக்குன்றே பரமனே பால்வெண்ணீறு
செம்பொனே மலர்செய்பாதா சீர்தரு மணியேமிக்க
அம்பொனே கொழித்துவீழு மணியணு மலையுளானே
என்பொனே யுன்னையல்லா லேதுநா னினைவிலேனே. ௪

பிறையணி முடியினானே பிஞ்ஞகா பெண்ணோர்பாகா
மறைவலா விறைவாவண்டார் கொன்றையாய் வாமதேவா
அறைகழ லமரரேத்து மணியணு மலையுளானே
இறைவனே யுன்னையல்லா லியாதுநா னினைவிலேனே. ௫

புரிசடை முடியின்மேலோர் பொருபுனற் கங்கைவைத்துக்
கரியுரி போர்வையாகக் கருதிய காலகாலா
அரிகுல மலிந்தவண்ணா மலையுளா யலரின்மிக்க
வரிமிகு வண்டுபண்செய் பாதநான் மறப்பிலேனே. ௬

இரவியு மதியும்விண்ணு மிருநிலம் புனலுங்காற்றும்
உரகமார் பவனமெட்டுந் திசையொளி யுருவமானாய்
அரவுமிழ் மணிகொள்சோதி யணியணு மலையுளானே
பரவுநின் பாதமல்லாற் பரமநான் பற்றிலேனே. ௭

பார்த்தனுக் கன்றுநல்கிப் பாசுப தத்தையீந்தாய்
நீர்த்ததும் புலாவுகங்கை நெடுமுடி நிலாவவைத்தாய்
ஆர்த்துவந் தீண்டுகொண்ட லணியணு மலையுளானே
தீர்த்தனே நின்றன்பாதத் திறமலாற் றிறமிலேனே. ௮

பாலுநெய் முதலாமிக்க பசுவிலைந் தாடுவானே
மாலுநான் முகனுங்கூடிக் காண்கிலா வகையுணின்றாய்
ஆலுநீர் கொண்டல்பூக மணியணு மலையுளானே
வாலுடை விடையாயுன்றன் மலரடி மறப்பிலேனே. ௯

இரக்கமொன் றியாதுமில்லாக் காலனைக் கடிந்தவெம்மான்
உரத்தினால் வரையையூக்க வொருவிர னுதியினாலே
அரக்கனை நெரித்தவண்ணா மலையுளா யமரரேறே
சிரத்தினால் வணங்கியேத்தித் திருவடி மறப்பிலேனே. ௰

திருச்சிற்றம்பலம்

இது நடுநாட்டிலுள்ளது

இறைவன் - அருணாசலேச்சுரர்; இறைவி - உண்ணாமுலையம்மை.

திருவீழிமிழலை பதிகம் ௬௪

திருநேரிசை

திருச்சிற்றம்பலம்

பூதத்தின் படையர்பாம்பின் பூணினர் பூணநூலர்
சீதத்திற் பொலிந்ததிங்கட் கொழுந்தர்நஞ் சமுந்துகண்டர்
கீதத்திற் பொலிந்தவோசைக் கேள்வியர் வேள்வியாளர்
வேதத்தின் பொருளர்வீழி மிழலையுள் விகிர்தனாரே.

காலையிற் கதிர்செய்மேனி கங்குலிற் கறுத்தகண்டர்
மாலையின் மதியஞ்சேர்ந்த மகுடத்தர் மதுவும்பாலும்
ஆலையிற் பாகும்போல வண்ணித்திட் டடியார்க்கென்றும்
வேலையி னமுதர்வீழி மிழலையுள் விகிர்தனாரே. ௨

வருந்தின நெருநலின்றாய் வழங்கின நாளராற்கீழ்
இருந்துநன் பொருள்கணால்வர்க் கியம்பின ரிருவரோடும்
பொருந்தினர் பிரிந்துதம்பாற் பொய்யரா மவர்கட்கென்றும்
விருந்தினர் திருந்துவீழி மிழலையுள் விகிர்தனாரே. ௩

நிலையிலா வூர்மூன்றொன்ற நெருப்பரி காற்றம்பாகச்
சிலையுநா ணதுவுநாகங் கொண்டவர் தேவர்தங்கள்
தலையினாற் றரித்தவென்புந் தலைமயிர் வடமும்பூண்ட
விலையிலா வேடர்வீழி மிழலையுள் விகிர்தனாரே. ௪

மறையிடைப் பொருளர்மொட்டின் மலர்வழி வாசத்தேனர்
கறவிடைப் பாலினெய்யர் கரும்பினிற் கட்டியாளர்
பிறையிடைப் பாம்புகொன்றைப் பிணையல்சேர் சடையுணீரர்
விறகிடைத் தீயர்வீழி மிழலையுள் விகிர்தனாரே. ௫

எண்ணகத் தில்லையல்ல ருளரல்ல ரிமவான்பெற்ற
பெண்ணகத் தரையர்காற்றிற் பெருவலி யிருவராகி
மண்ணகத் தைவர்நீரி னால்வர்தீ யதனில்மூவர்
விண்ணகத் தொருவர்வீழி மிழலையுள் விகிர்தனாரே.

சந்தணி கொங்கையாளோர் பங்கினர் சாமவேதர்
எந்தையு மெந்தைதந்தை தந்தையு மாயவீசர்
அந்தியோ டுதயமந்த ணாளரா னெய்யால்வேட்கும்
வெந்தழ லுருவர்வீழி மிழலையுள் விகிர்தனாரே. ௭

நீற்றினை நிறையப்பூசி நித்தலா யிரம்பூக்கொண்டு
ஏற்றுழி யொருநாளொன்று குறையக்கண் ணிறையவிட்ட
ஆற்றலுக் காழிநல்கி யவன்கொணர்ந் திழிச்சுங்கோயில்
வீற்றிருந் தளிப்பர்வீழி மிழலையுள் விகிர்தனாரே. ௮

சித்திசெய் பவர்கட்கெல்லாஞ் சேர்விடஞ் சென்றுகூடப்
பத்திசெய் பவர்கள்பாவம் பறிப்பவ ரிறப்பிலாளர்
முத்திசெய் பவளமேனி முதிரொளி நீலகண்டர்
வித்தினின் முளையர்வீழி மிழலையுள் விகிர்தனாரே. ௯

தருக்கின வரக்கன்றேரூர் சாரதி தடைநிலாது
பொருப்பினை யெடுத்ததோளும் பொன்முடி பத்தும்புண்ணாய்
நெரிப்புண்டங் கலறிமீண்டு நினைந்தடி பரவத்தம்வாள்
விருப்பொடுங் கொடுப்பர்வீழி மிழலையுள் விகிர்தனாரே. ௰

திருச்சிற்றம்பலம்

இது சோழநாட்டிலுள்ளது.

இறைவன் - வீழியழகீச்சுவரர்; இறைவி - சுந்தராம்பிகை.

திருச்சாய்க்காடு பதிகம் ௬௫

திருநேரிசை

திருச்சிற்றம்பலம்

தோடுலா மலர்கடூவித் தொழுதெழு மார்க்கண்டேயன்
வீடுநா ளணுகிற்றென்று மெய்கொள்வான் வந்தகாலன்
பாடுதான் செலலுமஞ்சிப் பாதமே சரணமென்னச்
சாடினார் காலன்மாளச் சாய்க்காடு மேவினாரே.

வடங்கெழு மலைமத்தாக வானவ ரசுரரோடு
கடைந்திட வெழுந்தநஞ்சங் கண்டுபஃ றேவரஞ்சி
அடைந்துநுஞ் சரணமென்ன வருள்பெரி துடையராகித்
தடங்கட னஞ்சமுண்டார் சாய்க்காடு மேவினாரே. ௨

அரணிலா வெளியநாவ லருநிழ லாகவீசன்
வரணிய லாகித்தன்வாய் நூலினாற் பந்தர்செய்ய
முரணிலாச் சிலந்திதன்னை முடியுடை மன்னனாக்கித்
தரணிதா னாளவைத்தார் சாய்க்காடு மேவினாரே. ௩

அரும்பெருஞ் சிலைக்கைவேட னாய்விறற் பார்த்தற்கன்று
உரம்பெரி துடைமைகாட்டி யொள்ளமர் செய்துமீண்டே
வரம்பெரி துடையனாக்கி வாளமர் முகத்தின்மன்னுஞ்
சரம்பொலி தூணியீந்தார் சாய்க்காடு மேவினாரே. ௪

இந்திரன் பிரமனங்கி யெண்வகை வசுக்களோடு
மந்திர மறையதோதி வானவர் வணங்கிவாழ்த்தத்
தந்திர மறியாத்தக்கன் வேள்வியைத் தகர்த்தஞான்று
சந்திரற் கருள்செய்தாருஞ் சாய்க்காடு மேவினாரே. ௫

ஆமலி பாலுநெய்யு மாட்டியர்ச் சனைகள்செய்து
பூமலி கொன்றைசூட்டப் பொறாததன் றாதைதாளைக்
கூர்மழு வொன்றாலோச்சக் குளிர்சடைக் கொன்றைமாலைத்
தாமநற் சண்டிக்கீந்தார் சாய்க்காடு மேவினாரே. ௬

மையறு மனத்தனாய பகீரதன் வரங்கள்வேண்ட
ஐயமி லமரரேத்த வாயிர முகமதாகி
வையக நெளியப்பாய்வான் வந்திழி கங்கையென்னுந்
தையலைச் சடையிலேற்றார் சாய்க்காடு மேவினாரே. ௭

குவப்பெருந் தடக்கைவேடன் கொடுஞ்சிலை யிறைச்சிப்பாரந்
துவர்ப்பெருஞ் செருப்பானீக்கித் தூயவாய்க் கலசமாட்ட
உவப்பெருங் குருதிசோர வொருகணை யிடந்தங்கப்பத்
தவப்பெருந் தேவுசெய்தார் சாய்க்காடு மேவினாரே. ௮

நக்குலா மலர்பன்னூறு கொண்டுநன் ஞானத்தோடு
மிக்கபூ சனைகள்செய்வான் மென்மல ரொன்றுகாணு
தொக்குமென் மலர்க்கணென்றங் கொருகணை யிடந்துமப்பச்
சக்கரங் கொடுப்பர்போலுஞ் சாய்க்காடு மேவினாரே. ௯

புயங்களோ ஞான்கும்பத்து மாயகொண் டரக்கனோடிச்
சிவன்றிரு மலையைப்பேர்க்கத் திருமலர்க் குழலியஞ்ச
வியன்பெற வெய்திவீழ விரல்சிறி தூன்றிமீண்டே
சயம்பெற நாமமீந்தார் சாய்க்காடு மேவினாரே. ௰

திருச்சிற்றம்பலம்

இது சோழநாட்டிலுள்ளது.

இறைவன் - சாயாவனேச்சுரர்; இறைவி - குயிலினுநன்மொழியம்மை.

திருநாகேச்சரம் பதிகம் ௬௬

திருநேரிசை

திருச்சிற்றம்பலம்

கச்சைசே ரரவர்போலுங் கறையணி மிடறர்போலும்
பிச்சைகொண் டுண்பர்போலும் பேரரு ளாளர்போலும்
இச்சையான் மலர்கடூவி யிரவொடு பகலுந்தம்மை
நச்சுவார்க் கினியர்போலு நாகவீச் சரவனாரே. க

வேடுறு வேடராகி விசயனோ டெய்தார்போலும்
காடுறு பதியர்போலுங் கடிபுனற் கங்கைநங்கை
சேடெறி சடையர்போலுந் தீவினை தீர்க்கவல்ல
நாடறி புகழர்போலு நாகவீச் சரவனாரே. உ

கற்றுணை வில்லதாகக் கடியரண் செற்றார்போலும்
பொற்றுணைப் பாதர்போலும் புலியத ளுடையர்போலும்
சொற்றுணை மாலைகொண்டு தொழுதெழு வார்கட்கெல்லாம்
நற்றுணை யாவர்போலு நாகவீச் சரவனாரே. ௩

கொம்பனாள் பாகர்போலுங் கொடியுடை விடையர்போலுஞ்
செம்பொனா ருருவர்போலுந் திகழ்திரு நீற்றர்போலும்
எம்பிரா னெம்மையாளு மிறைவனே யென்றுதம்மை
நம்புவார்க் கன்பர்போலு நாகவீச் சரவனாரே.

கடகரி யுரியர்போலுங் கனன்மழு வாளர்போலும்
படவர வரையர்போலும் பாரிடம் பலவுங்கூடிக்
குடமுடை முழவமார்ப்பக் கூளிகள் பாடநாளும்
நடநவி லடிகள்போலு நாகவீச் சரவனாரே. ரு

பிறையுறு சடையர்போலும் பெண்ணொரு பாகர்போலும்
மறையுறு மொழியர்போலு மான்மறை யவன்றனோடும்
முறைமுறை யமரர்கூடி முடிகளால் வணங்கநின்ற
நறவமர் கழலர்போலு நாகவீச் சரவனாரே. சா

வஞ்சகர்க் கரியர்போலு மருவினோர்க் கெளியர்போலுங்
குஞ்சரத் துரியர்போலுங் கூற்றினைக் குமைப்பர்போலும்
விஞ்சைய ரிரியவன்று வேலைவாய் வந்தெழுந்த
நஞ்சணி மிடற்றர்போலு நாகவீச் சரவனாரே. எ

போகமார் மோடிகொங்கை புணர்தரு புனிதர்போலும்
வேகமார் விடையர்போலும் வெண்பொடி யாடுமேனிப்
பாகமா லுடையர்போலும் பருப்பத வில்லர்போலும்
நாகநா ணுடையர்போலு நாகவீச் சரவனாரே. அ

கொக்கரை தாளம்வீணை பாணிசெய் துழகர்போலும்
அக்கரை யணிவர்போலு மைந்தலை யரவர்போலும்
வக்கரை யமர்வர்போலு மாதரை மையல்செய்யும்
நக்கரை யுருவர்போலு நாகவீச் சரவனாரே. கூ

வின்மையாற் புரங்கண்மூன்றும் வெந்தழல் விரித்தார்போலுந்
தன்மையா லமரர்தங்க டலைவர்க்குந் தலைவர்போலும்
வன்மையான் மலையெடுத்தான் வலியினைத் தொலைவித்தாங்கே
நன்மையா லளிப்பர்போலு நாகவீச் சரவனாரே. ய

திருச்சிற்றம்பலம்

இது சோழநாட்டிலுள்ளது.

இறைவன் - சண்பகாரண்ணியேச்சுரர்; இறைவி - குன்றமுலைநாயகி.

திருக்கொண்டீச்சரம் பதிகம் ௬௭

திருநேரிசை

திருச்சிற்றம்பலம்

வரைகிலேன் புலன்களைந்தும் வரைகிலாப் பிறவிமாயப்
புரையிலே யடங்கிநின்று புறப்படும் வழியுங்காணேன்
அரையிலே மிளிருநாகத் தண்ணலே யஞ்சலென்னாய்
திரையுலாம் பழனவேலித் திருக்கொண்டீச் சரத்துளானே. ௧

தொண்டனேன் பிறந்துவாளா தொல்வினைக் குழியில்வீழ்ந்து
பிண்டமே சுமந்துநைந்து பேர்வதோர் வழியுங்காணேன்
அண்டனே யண்டவாணா வறிவனே யஞ்சலென்னாய்
தெண்டிரைப் பழனஞ்சூழ்ந்த திருக்கொண்டீச் சரத்துளானே.

கால்கொடுத் தெலும்புமூட்டிக் கதிர்நரம் பாக்கையார்த்துத்
தோலுடுத் துதிரமட்டித் தொகுமயிர் மேய்ந்தகூரை
ஓலெடுத் துழைஞர்கூடி யொளிப்பதற் கஞ்சுகின்றேன்
சேலுடைப் பழனஞ்சூழ்ந்த திருக்கொண்டீச் சரத்துளானே. ௩

கூட்டமா யைவர்வந்து கொடுந்தொழிற் குணத்தராகி
ஆட்டுவார்க் காற்றகில்லே னாடர வசைத்தகோவே
காட்டிடை யரங்கமாக வாடிய கடவுளேயோ
சேட்டிரும் பழனவேலித் திருக்கொண்டீச் சரத்துளானே.

பொக்கமாய் நின்றபொல்லாப் புழுமிடை முடைகொளாக்கை
தொக்குநின் றைவர்தொண்ணூற் றறுவருந் துயக்கமெய்த
மிக்குநின் றிவர்கள்செய்யும் வேதனைக் கலந்துபோனேன்
செக்கரே திகழுமேனித் திருக்கொண்டீச் சரத்துளானே. ௫

ஊனுலா முடைகொளாக்கை யுடைகல மாவதென்றும்
மானுலா மழைக்கணார்தம் வாழ்க்கையை மெய்யென்றெண்ணி
நானெலா மினையகால நண்ணிலே னெண்ணமில்லேன்
தேனுலாம் பொழில்கள்சூழ்ந்த திருக்கொண்டீச் சரத்துளானே.

சாணிரு மடங்குநீண்ட சழக்குடைப் பதிக்குநாதர்
வாணிக ரைவர்தொண்ணூற் றறுவரு மயக்கஞ்செய்து
பேணிய பதியினின்று பெயரும்போ தறியமாட்டேன்
சேணுயர் மாடநீடு திருக்கொண்டீச் சரத்துளானே. எ

பொய்ம்மறித் தியற்றிவைத்துப் புலால்கமழ் பண்டம்பெய்து
பைம்மறித் தியற்றியன்ன பாங்கிலாக் குரம்பைநின்று
கைம்மறித் தனையவாவி கழியும்போ தறியமாட்டேன்
செந்நெறிச் செலவுகாணேன் திருக்கொண்டீச் சரத்துளானே. அ

பாலனாய்க் கழிந்தநாளும் பனிமலர்க் கோதைமார்தம்
மேலனாய்க் கழிந்தநாளு மெலிவொடு மூப்புவந்து
கோலனாய்க் கழிந்தநாளுங் குறிக்கோளி லாதுகெட்டேன்
சேலுலாம் பழனவேலித் திருக்கொண்டீச் சரத்துளானே. கூ

விரைதரு கருமென்கூந்தல் விளங்கிழை வேலொண்கண்ணாள்
வெருவர விலங்கைக்கோமான் விலங்கலை யெடுத்தஞான்று
பருவரை யனையதோளு முடிகளும் பாறிவீழத்
திருவிர லூன்றினானே திருக்கொண்டீச் சரத்துளானே. ௰

திருச்சிற்றம்பலம்

இது சோழநாட்டிலுள்ளது.

இறைவன் - பசுபதீச்சுரர்; இறைவி - சாந்தநாயகி.

திருவாலங்காடு பதிகம் கூஅ

திருநேரிசை

திருச்சிற்றம்பலம்

வெள்ளநீர்ச் சடையர்போலும் விரும்புவார்க் கெளியர்போலும்
உள்ளுளே யுருகிநின்றங் குகப்பவர்க் கன்பர்போலும்
கள்ளமே வினைகளெல்லாங் கரிசறுத் திடுவர்போலும்
அள்ளலம் பழனமேய வாலங்காட் டடிகளாரே.

செந்தழ லுருவர்போலுஞ் சினவிடை யுடையர்போலும்
வெந்தவெண் ணீறுகொண்டு மெய்க்கணிந் திடுவர்போலும்
மந்தமாம் பொழிற்பழனை மல்கிய வள்ளல்போலும்
அந்தமி லடிகள்போலு மாலங்காட் டடிகளாரே. ௨

கண்ணினாற் காமவேளைக் கனலெழ விழிப்பர்போலும்
எண்ணிலார் புரங்கண்மூன்று மெரியுணச் சிரிப்பர்போலும்
பண்ணினார் முழவமோவாப் பைம்பொழிற் பழனைமேய
அண்ணலா ரெம்மையாளு மாலங்காட் டடிகளாரே. ௩

காறிடு விடத்தையுண்ட கண்டரெண் டோளர்போலும்
தூறிடு சுடலைதன்னிற் சுண்ணவெண் ணீற்றர்போலும்
கூறிடு முருவர்போலுங் குளிர்பொழிற் பழனைமேய
ஆறிடு சடையர்போலு மாலங்காட் டடிகளாரே. ௪

பார்த்தனோ டமர்பொருது பத்திமை காண்பர்போலும்
கூர்த்தவா யம்புகோத்துக் குணங்களை யறிவர்போலும்
பேர்த்துமோ ராவநாழி யம்பொடுங் கொடுப்பர்போலும்
தீர்த்தமாம் பழனைமேய திருவாலங் காடனாரே. ௫

வீட்டினார் சுடுவெண்ணீறு மெய்க்கணிந் திடுவர்போலும்
காட்டினின் றாடல்பேணுங் கருத்தினை யுடையர்போலும்
பாட்டினார் முழவமோவாப் பைம்பொழிற் பழனைமேயார்
ஆட்டினா ரரவந்தன்னை யாலங்காட் டடிகளாரே. ௬

தாளுடைச் செங்கமலத் தடங்கொள்சே வடியர்போலும்
நாளுடைக் காலன்வீழ வுதைசெய்த நம்பர்போலும்
கோளுடைப் பிறவிதீர்ப்பார் குளிர்பொழிற் பழனைமேய
ஆளுடை யண்ணல்போலு மாலங்காட் டடிகளாரே. ௭

கூடினா ருமைதன்னோடே குறிப்புடை வேடங்கொண்டு
சூடினார் கங்கையாளைச் சுவறிடு சடையர்போலும்
பாடினார் சாமவேதம் பைம்பொழிற் பழனைமேயார்
ஆடினார் காளிகாண வாலங்காட் டடிகளாரே. ௮

வெற்றரைச் சமணரோடு விலைபுடைச் சூறைபோர்க்கும்
ஒற்றரைச் சொற்கள்கொள்ளார் குணங்களை யுகப்பர்போலும்
பெற்றமே யுகந்தங்கேறும் பெருமையை யுடையர்போலும்
அற்றங்க ளறிவர்போலு மாலங்காட் டடிகளாரே. கூ

மத்தனாய் மலையெடுத்த வரக்கனைக் கரத்தோடொல்க
ஒத்தினார் திருவிரலா லூன்றியிட் டருள்வர்போலும்
பத்தர்தம் பாவந்தீர்க்கும் பைம்பொழிற் பழனைமேய
அத்தனார் நம்மையாள்வா ராலங்காட் டடிகளாரே. ய

திருச்சிற்றம்பலம்

இது தொண்டைநாட்டிலுள்ளது.

இறைவன் - ஊர்த்ததாண்டவேச்சுரர்; இறைவி - வண்டார்குழலியம்மை.

திருக்கோவலூர் வீரட்டம் பதிகம் சுகூ

திருநேரிசை

திருச்சிற்றம்பலம்

செத்தையேன் சிதம்பநாயேன் செடியனே னழுக்குப்பாயும்
பொத்தையே போற்றிநாளும் புகலிட மறியமாட்டேன்
எத்தைநான் பற்றிநிற்கே னிருளற நோக்கமாட்டாக்
கொத்தையேன் செய்வதென்னே கோவல்வீ ரட்டனீரே. க

தலைசுமந் திருகைநாற்றித் தரணிக்கே பொறையதாகி
நிலையிலா நெஞ்சந்தன்னு ணித்தலு மைவர்வேண்டும்
விலைகொடுத் தறுக்கமாட்டேன் வேண்டிற்றே வேண்டியெய்த்தேன்
குலைகொண்மாங் கனிகள்சிந்துங் கோவல்வீ ரட்டனீரே. உ

வழித்தலைப் படவுமாட்டேன் வைகலுந் தூய்மைசெய்து
பழித்திலேன் பாசமற்றுப் பரமநான் பரவமாட்டேன்
இழித்திலேன் பிறவிதன்னை யென்னினைந் திருக்கமாட்டேன்
கொழித்துவந் தலைக்குந்தெண்ணீர்க் கோவல்வீ ரட்டனீரே. ந

சாற்றுவ ரைவர்வந்து சந்தித்த குடிமைவேண்டிக்
காற்றுவர் கனலப்பேசிக் கண்செவி மூக்குவாயுள்
ஆற்றுவ ரலந்துபோனே னாதியை யறிவொன்றின்றிக்
கூற்றுவர் வாயிற்பட்டேன் கோவல்வீ ரட்டனீரே. ௪

தடுத்திலே னைவர்தம்மைத் தத்துவத் துயர்வுநீர்மைப்
படுத்திலேன் பரப்புநோக்கிப் பன்மலர்ப் பாதமுற்ற
அடுத்திலேன் சிந்தையார வார்வலித் தன்புதிண்ணம்
கொடுத்திலேன் கொடியவாநான் கோவல்வீ ரட்டனீரே. ௫

மாச்செய்த குரம்பைதன்னை மண்ணிடை மயக்கமெய்து
நாச்செய்த நாலுமைந்து நல்லன வாய்தல்வைத்துக்
காச்செய்த காயந்தன்னு ணித்தலு மைவர்வந்து
கோச்செய்து குமைக்கவாற்றேன் கோவல்வீ ரட்டனீரே. ௬

படைகள்போல் வினைகள்வந்து பற்றியென் பக்கனின்றும்
விடகிலா வாதலாலே விகிர்தனை விரும்பியேத்தும்
இடையிலே னென்செய்கேனா னிரப்பவர் தங்கட்கென்றும்
கொடையிலேன் கொள்வதேநான் கோவல்வீ ரட்டனீரே. ௭

பிச்சிலேன் பிறவிதன்னைப் பேதையேன் பிணக்கமென்னும்
துச்சுளே யழுந்திவீழ்ந்து துயரமே யிடும்பைதன்னுள்
அச்சனா யாதிமூர்த்திக் கன்பனாய் வாழமாட்டாக்
கொச்சையேன் செய்வதென்னே கோவல்வீ ரட்டனீரே. ௮

நிணத்திடை யாக்கைபேணி நியமஞ்செய் திருக்கமாட்டேன்
மணத்திடை யாட்டம்பேசி மக்களே சுற்றமென்னும்
கணத்திடை யாட்டப்பட்டுக் காதலா லுன்னைப்பேணும்
குணத்திடை வாழமாட்டேன் கோவல்வீ ரட்டனீரே. ௯

விரிகட லிலங்கைக்கோனை வியன்கயி லாயத்தின்கீழ்
இருபது தோளும்பத்துச் சிரங்களு நெரியவூன்றிப்
பரவிய பாடல்கேட்டுப் படைகொடுத் தருளிச்செய்தார்
குரவொடு கோங்குசூழ்ந்த கோவல்வீ ரட்டனாரே. ௰

திருச்சிற்றம்பலம்

இது நடுநாட்டிலுள்ளது.

இறைவன் - வீரட்டநாதர்; இறைவி - சிவாநந்தவல்லி.

திருநனிபள்ளி

பதிகம் எ௰

திருநேரிசை

திருச்சிற்றம்பலம்

முற்றுணை யாயி னானை மூவர்க்கு முதல்வன் றன்னைச்
சொற்றுணை யாயி னானைச் சோதியை யாத ரித்து
உற்றுணர்ந் துருகியூறி யுள்கசி வுடையவர்க்கு
நற்றுணை யாவர்போலு நனிபள்ளி யடிகளாரே.

புலர்ந்தகால் பூவுநீருங் கொண்டடி போற்றமாட்டா
வலஞ்செய்து வாயினூலால் வட்டணைப் பந்தர்செய்த
சிலந்தியை யரையனாக்கிச் சீர்மைக ளருளவல்லார்
நலந்திகழ் சோலைசூழ்ந்த நனிபள்ளி யடிகளாரே.

எண்பதும் பத்துமாறு மென்னுளே யிருந்துமன்னிக்
கண்பழக் கொன்றுமின்றிக் கலக்கநா னலக்கழிந்தேன்
செண்பகந் திகழும்புன்னை செழுந்திரட் குரவம்வேங்கை
நண்புசெய் சோலைசூழ்ந்த நனிபள்ளி யடிகளாரே.

பண்ணினார் பாடலாகிப் பழத்தினி லிரதமாகிக்
கண்ணினார் பார்வையாகிக் கருத்தொடு கற்பமாகி
எண்ணினா ரெண்ணமாகி யேழுல கனைத்துமாகி
நண்ணினார் வினைகடீர்ப்பார் நனிபள்ளி யடிகளாரே.

துஞ்சிருள் காலைமாலை தொடர்ச்சியை மறந்திராதே
அஞ்செழுத் தோதினாளு மரனடிக் கன்பதாகும்
வஞ்சனைப் பாற்சோறாக்கி வழக்கிலா வமணர்தந்த
நஞ்சமு தாக்குவித்தார் நனிபள்ளி யடிகளாரே.

செம்மலர்க் கமலத்தோனுந் திருமுடி காணமாட்டான்
அம்மலர்ப் பாதங்காண்பா னாழியா னகழ்ந்துங்காணான்
நின்மல னென்றங்கேத்த நினைப்பினை யருளிநாளும்
நம்மல மறுப்பர்போலு நனிபள்ளி யடிகளாரே.

அரவத்தால் வரையைச்சுற்றி யமரரோ டசுரர்கூடி
அரவித்துக் கடையத்தோன்று மாலநஞ் சமுதாவுண்டார்
விரவித்தம் மடியராகி வீடிலாத் தொண்டர்தம்மை
நரகத்தில் வீழவொட்டார் நனிபள்ளி யடிகளாரே. ௭

மண்ணுளே திரியும்போது வருவன பலவுங்குற்றம்
புண்ணுளே புரைபுரையன் புழுப்பொதி பொள்ளலாக்கை
* * * *
* * * * . ௮

* * * * * . ௯

பத்துமோ ரிரட்டிதோளான் பாரித்து மலையெடுக்கப்
பத்துமோ ரிரட்டிதோள்கள் படருடம் படரவூன்றிப்
பத்துவாய் கீதம்பாடப் பரிந்தவற் கருள்கொடுத்தார்
பத்தர்தாம் பரவியேத்து நனிபள்ளிப் பரமனாரே. ௰

திருச்சிற்றம்பலம்

இது சோழநாட்டிலுள்ளது.

இறைவன் - நற்றுணையப்பர்; இறைவி - பருவதராசபுத்திரி.

திருநாகைக்காரோணம் பதிகம் ௭௧

திருநேரிசை

திருச்சிற்றம்பலம்

மனைவிதாய் தந்தைமக்கள் மற்றுள சுற்றமென்னும்
வினையுளே விழுந்தழுந்தி வேதனைக் கிடமாகாதே
கனையுமா கடல்சூழ்நாகை மன்னுகா ரோணத்தானை
நினையுமா வல்லீராகி லுய்யலா நெஞ்சினீரே.

வையனை வையமுண்ட மாலங்கந் தோண்மேற்கொண்ட
செய்யனைச் செய்யபோதிற் றிசைமுகன் சிரமொன்றேந்தும்
கையனைக் கடல்சூழ்நாகைக் காரோணங் கோயில்கொண்ட
ஐயனை நினைந்தநெஞ்சே யம்மநா முய்ந்தவாறே. உ

நிருத்தனை நிமலன்றன்னை நீணிலம் விண்ணின்மிக்க
விருத்தனை வேதவித்தை விளைபொருண் மூலமான
கருத்தனைக் கடல்சூழ்நாகைக் காரோணங் கோயில்கொண்ட
ஒருத்தனை யுணர்தலாறு முய்ந்தவா நெஞ்சினீரே. ௩

மண்டனை யிரந்துகொண்ட மாயனோ டசுரர்வானோர்
தெண்டிரை கடையவந்த தீவிடந் தன்னையுண்ட
கண்டனைக் கடல்சூழ்நாகைக் காரோணங் கோயில்கொண்ட
அண்டனை நினைந்தநெஞ்சே யம்மநா முய்ந்தவாறே. ௪

நிறைபுன லணிந்தசென்னி நீணிலா வரவஞ்சூடி
மறையொலி பாடியாடன் மயானத்து மகிழ்ந்தமைந்தன்
கறைமலி கடல்சூழ்நாகைக் காரோணங் கோயில்கொண்ட
இறைவனை நாளுமேத்த விடும்பைபோ யின்பமாமே. ௫

வெம்பனைக் கருங்கையானை வெருவவன் றுரிவைபோர்த்த
கம்பனைக் காலற்காய்ந்த காலனை ஞாலமேத்தும்
உம்பனை யும்பர்கோனை நாகைக்கா ரோணமேய
செம்பொனை நினைந்தநெஞ்சே திண்ணநா முய்ந்தவாறே. ௬

வெங்கடுங் கானத்தேழை தன்னொடும் வேடனாய்ச்சென்
றங்கமர் மலைந்துபார்த்தற் கடுசர மருளினானை
மங்கைமா ராடலோவா மன்னுகா ரோணத்தானைக்
கங்குலும் பகலுங்காணப் பெற்றுநாங் களித்தவாறே. ௭

தெற்றினர் புரங்கண்மூன்றுந் தீயினில் விழவோரம்பால்
செற்றவெஞ் சிலையர்வஞ்சர் சிந்தையுட் சேர்விலாதார்
கற்றவர் பயிலுநாகைக் காரோணங் கருதியேத்தப்
பெற்றவர் பிறந்தார்மற்றுப் பிறந்தவர் பிறந்திலாரே. ௮

கருமலி கடல்சூழ்நாகைக் காரோணர் கமலபாதத்
தொருவிர னுதிக்குநில்லா தொண்டிற லரக்கனுக்கான்
இருதிற மங்கைமாரோ டெம்பிரான் செம்பொனாகம்
திருவடி தரித்துநிற்கத் திண்ணநா முய்ந்தவாறே. ய

திருச்சிற்றம்பலம்

இது சோழநாட்டிலுள்ளது.

இறைவன் - காயாரோகணேசர்; இறைவி - நீலாயதாட்சி.

திருவின்னம்பர் பதிகம் எஉ

திருநேரிசை

திருச்சிற்றம்பலம்

விண்ணவர் மகுடகோடி மிடைந்தசே வடியர்போலும்
பெண்ணொரு பாகர்போலும் பேடலி யாணர்போலும்
வண்ணமா லயனுங்காணா மால்வரை யெரியர்போலும்
எண்ணுரு வநேகர்போலு மின்னம்ப ரீசனாரே.

பன்னிய மறையர்போலும் பாம்பரை யுடையர்போலும்
துன்னிய சடையர்போலுந் தூமதி மத்தர்போலும்
மன்னிய மழுவர்போலு மாதிட மகிழ்வர்போலும்
என்னையு முடையர்போலு மின்னம்ப ரீசனாரே.

மறியொரு கையர்போலு மாதுமை யுடையர்போலும்
பறிதலைப் பிறவிநீக்கிப் பணிகொள வல்லர்போலும்
செறிவுடை யங்கமாலை சேர்திரு வுருவர்போலும்
எறிபுனற் சடையர்போலு மின்னம்ப ரீசனாரே.

விடமலி கண்டர்போலும் வேள்வியை யழிப்பர்போலும்
கடவுநல் விடையர்போலுங் காலனைக் காய்வர்போலும்
படமலி யரவர்போலும் பாய்புலித் தோலர்போலும்
இடர்களைந் தருள்வர்போலு மின்னம்ப ரீசனாரே. ச

அளிமலர்க் கொன்றைதுன்று மவிர்சடை யுடையர்போலும்
களிமயிற் சாயலோடுங் காமனை விழிப்பர்போலும்
வெளிவள ருருவர்போலும் வெண்பொடி யணிவர்போலும்
எளியவ ரடியர்க்கென்று மின்னம்ப ரீசனாரே. ரு

கணையமர் சிலையர்போலுங் கரியுரி யுடையர்போலும்
துணையமர் பெண்ணர்போலுந் தூமணிக் குன்றர்போலும்
அணையுடை யடியர்கூடி யன்பொடு மலர்கடூவும்
இணையடி யுடையர்போலு மின்னம்ப ரீசனாரே. சா

பொருப்பமர் புயத்தர்போலும் புனலணி சடையர்போலும்
மருப்பிள வாமைதாங்கு மார்பில்வெண் ணூலர்போலும்
உருத்திர மூர்த்திபோலு முணர்விலார் புரங்கண்மூன்றும்
எரித்திடு சிலையர்போலு மின்னம்ப ரீசனாரே. எ

காடிட முடையர்போலுங் கடிகுரல் விளியர்போலும்
வேடுரு வுடையர்போலும் வெண்மதிக் கொழுந்தர்போலும்
கோடலர் வன்னிதும்பை கொக்கிற கலர்ந்தகொன்றை
ஏடமர் சடையர்போலு மின்னம்ப ரீசனாரே. அ

காறிடு விடத்தையுண்ட கண்டரெண் டோளர்போலும்
நீறுடை யுருவர்போலு நினைப்பினை யரியர்போலும்
பாறுடைத் தலைகையேந்திப் பலிதிரிந் துண்பர்போலும்
ஏறுடைக் கொடியர்போலு மின்னம்ப ரீசனாரே. கூ

ஆர்த்தெழு மிலங்கைக்கோனை யருவரை யடர்ப்பர்போலும்
பார்த்தனோ டமர்பொருது படைகொடுத் தருள்வர்போலும்
தீர்த்தமாங் கங்கைதன்னைத் திருச்சடை வைப்பர்போலும்
ஏத்தவே முலகும்வைத்தா ரின்னம்ப ரீசனாரே. ய

திருச்சிற்றம்பலம்

இது சோழநாட்டிலுள்ளது.

இறைவன் - எழுத்தறிந்தநாதர்; இறைவி - பூங்கொம்புநாயகி.

திருச்சேறை பதிகம் எ௩

திருநேரிசை

திருச்சிற்றம்பலம்

பெருந்திரு விமவான்பெற்ற பெண்கொடி பிரிந்தபின்னை
வருந்துவான் றவங்கள்செய்ய மாமணம் புணர்ந்துமன்னும்
அருந்திரு மேனிதன்பா லங்கொரு பாகமாகத்
திருந்திட வைத்தார்சேறைச் செந்நெறிச் செல்வனாரே. க

ஓர்த்துள வாறுநோக்கி யுண்மையை யுணராக்குண்டர்
வார்த்தையை மெய்யென்றெண்ணி மயக்கில்வீழ்ந் தழுந்துவேனைப்
பேர்த்தெனை யாளாக்கொண்டு பிறவிவான் பிணிகளெல்லாம்
தீர்த்தருள் செய்தார்சேறைச் செந்நெறிச் செல்வனாரே. உ

ஒன்றிய தவத்துமன்னி யுடையனா யுலப்பில்காலம்
நின்றுதங் கழல்களேத்து நீள்சிலை விசயனுக்கு
வென்றிகொள் வேடனாகி விரும்பிவெங் கானகத்துச்
சென்றருள் செய்தார்சேறைச் செந்நெறிச் செல்வனாரே. ௩

அஞ்சையு மடக்கியாற்ற லுடையனா யநேககாலம்
வஞ்சமி றவத்துணின்று மன்னிய பகீரதற்கு
வெஞ்சின முகங்களாகி விசையொடு பாயுங்கங்கை
செஞ்சடை யேற்றார்சேறைச் செந்நெறிச் செல்வனாரே. ௪

நிறைந்தமா மணலைக்கூப்பி நேசமோ டாவின்பாலைக்
கறந்துகொண் டாட்டக்கண்டு கறுத்ததன் றாதைதாளை
எறிந்தமா ணிக்கப்போதே யெழில்கொள்தண் டீசனென்னச்
சிறந்தபே ரளித்தார்சேறைச் செந்நெறிச் செல்வனாரே. ரு

விரித்தபல் கதிர்கொள்சூலம் வெடிபடு தமருகங்கை
தரித்ததோர் கோலகால பயிரவ னாகிவேழம்
உரித்துமை யஞ்சக்கண்டு வொண்டிரு மணிவாய்விள்ளச்
சிரித்தருள் செய்தார்சேறைச் செந்நெறிச் செல்வனாரே. சா

சுற்றுமுன் னிமையோர்நின்று தொழுதுதா மலர்கடூவி
மற்றெமை யுயக்கொளென்ன மன்னுவான் புரங்கண்மூன்றும்
உற்றொரு நொடியின்முன்ன மொள்ளழல் வாயின்வீழச்
செற்றருள் செய்தார்சேறைச் செந்நெறிச் செல்வனாரே. ௭

முந்தியிவ் வுலகமெல்லாம் படைத்தவன் மாலினோடும்
எந்தனி நாதனேயென் றிறைஞ்சிநின் றேத்தல்செய்ய
அந்தமில் சோதிதன்னை யடிமுடி யறியாவண்ணம்
செந்தழ லானார்சேறைச் செந்நெறிச் செல்வனாரே. அ

. .. .

ஒருவரு நிகரிலாத வொண்டிற லரக்கனோடிப்
பெருவரை யெடுத்ததிண்டோள் பிறங்கிய முடிகளிற்று
மருவியெம் பெருமானென்ன மலரடி மெள்ளவாங்கித்
திருவருள் செய்தார்சேறைச் செந்நெறிச் செல்வனாரே. ௰

திருச்சிற்றம்பலம்

இது சோழநாட்டிலுள்ளது.

இறைவன் - செந்நெறியப்பர் ; இறைவி - ஞானவல்லியம்மை.

பொது பதிகம் எச

நினைந்த திருநேரிசை

திருச்சிற்றம்பலம்

முத்தினை மணியைப்பொன்னை முழுமுதற் பவளமேய்க்கும்
கொத்தினை வயிரமாலைக் கொழுந்தினை யமரர்சூடும்
வித்தினை வேதவேள்விக் கேள்வியை விளங்கநின்ற
அத்தனை நினைந்தநெஞ்ச மழகிதா நினைந்தவாறே.

முன்பனை யுலகுக்கெல்லா மூர்த்தியை முனிகளேத்தும்
இன்பனை யிலங்குசோதி யிறைவனை யரிவையஞ்ச
வன்பனைத் தடக்கைவேள்விக் களிற்றினை யுரித்தவெங்கள்
அன்பனை நினைந்தநெஞ்ச மழகிதா நினைந்தவாறே. உ

கரும்பினு மினியான்றன்னைக் காய்கதிர்ச் சோதியானை
இருங்கட லமுதந்தன்னை யிறப்பொடு பிறப்பிலானைப்
பெரும்பொருட் கிளவியானைப் பெருந்தவ முனிவரேத்தும்
அரும்பொனை நினைந்தநெஞ்ச மழகிதா நினைந்தவாறே. ௩

செருத்தனை யருத்திசெய்து செஞ்சரஞ் செலுத்தியூர்மேல்
கருத்தனைக் கனகமேனிக் கடவுளைக் கருதும்வானோர்க்
கொருத்தனை யொருத்திபாகம் பொருத்தியு மருத்திதீரா
நிருத்தனை நினைந்தநெஞ்ச நேர்பட நினைந்தவாறே. ச

கூற்றினை யுதைத்தபாதக் குழகனை மழலைவெள்ளே
றேற்றனை யிமையோரேத்த விருஞ்சடைக் கற்றைதன்மேல்
ஆற்றனை யடியரேத்து மமுதனை யமுதயோக
நீற்றனை நினைந்தநெஞ்ச நேர்பட நினைந்தவாறே. ரு

கருப்பனைத் தடக்கைவேழக் களிற்றினை யுரித்தகண்டன்
விருப்பனை விளங்குசோதி வியன்கயி லாயமென்னும்
பொருப்பனைப் பொருப்பன்மங்கை பங்கனை யங்கையேற்ற
நெருப்பனை நினைந்தநெஞ்ச நேர்பட நினைந்தவாறே. சா

நீதியா னினைப்புளானை நினைப்பவர் மனத்துளானைச்
சாதியைச் சங்கவெண்ணீற் றண்ணலை விண்ணில்வானோர்
சோதியைத் துளக்கமில்லா விளக்கினை யளக்கலாகா
ஆதியை நினைந்தநெஞ்ச மழகிதா நினைந்தவாறே. எ

பழகனை யுலகுக்கெல்லாம் பருப்பனைப் பொருப்போடொக்கும்
மழகளி யானையின்றோன் மலைமக ணடுங்கப்போர்த்த
குழகனைக் குழவித்திங்கள் குளிர்சடை மருவவைத்த
அழகனை நினைந்தநெஞ்ச மழகிதா நினைந்தவாறே. அ

விண்ணிடை மின்னொப்பானை மெய்ப்பெரும் பொருளொப்பானைக்
கண்ணிடை மணியொப்பானைக் கடுவிருட் சுடரொப்பானை
எண்ணிடை யெண்ணலாகா விருவரை வெருவநீண்ட
அண்ணலை நினைந்தநெஞ்ச மழகிதா நினைந்தவாறே. க௯

உரவனைத் திரண்டதிண்டோ ளரக்கனை யூன்றிமூன்றார்
நிரவனை நிமிர்ந்தசோதி நீண்முடி யமரர்தங்கள்
குரவனைக் குளிர்வெண்டிங்கட் சடையிடைப் பொதியுமைவாய்
அரவனை நினைந்தநெஞ்ச மழகிதா நினைந்தவாறே. ௰

திருச்சிற்றம்பலம்

பொது   பதிகம் எரு

தனித் திருநேரிசை

திருச்சிற்றம்பலம்

தொண்டனேன் பட்டதென்னே தூயகா விரியினன்னீர்
கொண்டிருக் கோதியாட்டிக் குங்குமக் குழம்புசாத்தி
இண்டைகொண் டேறநோக்கி யீசனை யெம்பிரானைக்
கண்டனைக் கண்டிராதே காலத்தைக் கழித்தவாறே. க

பின்னிலேன் முன்னிலேனான் பிறப்பறுத் தருள்செய்வானே
என்னிலே னுயினேனு னிளங்கதிர்ப் பயலைத்திங்கள்
சின்னிலா வெறிக்குஞ்சென்னிச் சிவபுரத் தமரரேறே
நின்னலாற் களைகணூரே நீறுசே ரகலத்தானே. உ

கள்ளனேன் கள்ளத்தொண்டாய்க் காலத்தைக் கழித்துப்போக்கித்
தெள்ளியே னாகிநின்று தேடினே னாடிக்கண்டேன்
உள்குவா ருள்கிற்றெல்லா முடனிருந் தறிதியென்று
வெள்கினேன் வெள்கினாளும் விலாவிறச் சிரித்திட்டேனே. ௩

உடம்பெனு மனையகத்து வுள்ளமே தகளியாக
மடம்படு முணர்நெய்யட்டி யுயிரெனுந் திரிமயக்கி
இடம்படு ஞானத்தீயா லெரிகொள விருந்துநோக்கில்
கடம்பமர் காளைதாதை கழலடி காணலாமே.

வஞ்சப்பெண் ணரங்குகோயில் வாளெயிற் றரவந்துஞ்சா
வஞ்சப்பெண் ணிருந்தசூழல் வான்றவழ் மதியந்தோயும்
வஞ்சப்பெண் வாழ்க்கையாளன் வாழ்வினை வாழலுற்று
வஞ்சப்பெண் ணுறக்கமானேன் வஞ்சனே னென்செய்கேனே. ரு

உள்குவா ருள்ளத்தானை யுணர்வெனும் பெருமையானை
உள்கினே னுனுங்காண்பா னுருகினே னூறியூறி
எள்கினே னெந்தைபெம்மா னிருதலை மின்னுகின்ற
கொள்ளிமே லெறும்பெனுள்ள மெங்ஙனங் கூடுமாறே. சா

மோத்தையைக் கண்டகாக்கை போலவல் வினைகள்மொய்த்துன்
வார்த்தையைப் பேசவொட்டா மயக்கநான் மயங்குகின்றேன்
சீத்தையைச் சிதம்புதன்னைச் செடிகொணோய் வடிவொன்றில்லா
ஊத்தையைக் கழிக்கும்வண்ண முணர்வுதா வுலகமூர்த்தீ. எ

அங்கத்தை மண்ணுக்காக்கி யார்வத்தை யுனக்கேதந்து
பங்கத்தைப் போகமாற்றிப் பாவித்தேன் பரமாநின்னைச்
சங்கொத்த மேனிச்செல்வா சாதனு ளாயேனுன்னை
எங்குற்றா யென்றபோதா விங்குற்றே னென்கண்டாயே. அ

வெள்ளநீர்ச் சடையனார்தாம் வினவுவார் போலவந்தென்
உள்ளமே புகுந்துநின்றார்க் குறங்குநான் புடைகள்போந்து
கள்ளரோ புகுந்தீரென்னக் கலந்துதா னோக்கிநக்கு
வெள்ளரோ மென்றுநின்றார் விளங்கிளம் பிறையனாரே.

பெருவிர லிறைதானூன்றப் பிறையெயி றிலங்கவங்காந்
தருவரை யனையதோளா னரக்கனன் றலறிவீழ்ந்தான்
இருவரு மொருவனாய வுருவமங் குடையவள்ளல்
திருவடி சுமந்துகொண்டு காண்கநான் றிரியுமாறே.

திருச்சிற்றம்பலம்

பொது

பதிகம் ௭௬

தனித் திருநேரிசை

திருச்சிற்றம்பலம்

மருளவா மனத்தனாகி மயங்கினேன் மதியிலாதேன்
இருளவா வறுக்குமெந்தை யிணையடி நீழலென்னும்
அருளவாப் பெறுதலின்றி யஞ்சிநா னலமந்தேற்குப்
பொருளவாத் தந்தவாறே போதுபோய்ப் புலர்ந்ததன்றே. ௧

மெய்ம்மையா முழவைச்செய்து விருப்பெனும் வித்தைவித்திப்
பொய்ம்மையாங் களையைவாங்கிப் பொறையெனு நீரைப்பாய்ச்சித்
தம்மையு நோக்கிக்கண்டு தகவெனும் வேலியிட்டுச்
செம்மையு ணிற்பராகிற் சிவகதி விளையுமன்றே. ௨

எம்பிரா னென்றதேகொண் டென்னுளே புகுந்துநின்றிங்
கெம்பிரா னாட்டவாடி யென்னுளே யுழிதர்வேனை
எம்பிரா னென்னைப்பின்னைத் தன்னுளே கரக்குமென்றால்
எம்பிரா னென்னினல்லா லென்செய்கே னேழையேனே. ௩

காயமே கோயிலாகக் கடிமன மடிமையாக
வாய்மையே தூய்மையாக மனமணி யிலிங்கமாக
நேயமே நெய்யும்பாலா நிறையநீ ரமையவாட்டிப்
பூசனை யீசனார்க்குப் போற்றவிக் காட்டினோமே. ௪

வஞ்சகப் புலையனேனை வழியறத் தொண்டிற்பூட்டி
அஞ்சலென் றாண்டுகொண்டா யதுவுநின் பெருமையன்றே
நெஞ்சகங் கனியமாட்டே னின்னையுள் வைக்கமாட்டேன்
நஞ்சிடங் கொண்டகண்டா வென்னெனன நன்மைதானே. ௫

நாயினுங் கடைப்பட்டேனை நன்னெறி காட்டியாண்டாய்
ஆயிர மரவமார்த்த வமுதனே யமுதமொத்து
நீயுமென் னெஞ்சினுள்ளே நிலாவினாய் நிலாவிநிற்க
நோயவை சாருமாகி னோக்கிநீ யருள்செய்வாயே.

விள்ளத்தா னென்றுமாட்டேன் விருப்பெனும் வேட்கையாலே
வள்ளத்தேன் போலநுன்னை வாய்மடுத் துண்டிடாமே
உள்ளத்தே நிற்றியேனு முயிர்ப்புளே வருதியேனும்
கள்ளத்தே நிற்றியம்மா வெங்ஙனங் காணுமாறே. எ

ஆசைவன் பாசமெய்தி யங்குற்றே னிங்குற்றேனாய்
ஊசலாட் டுண்டுவாளா வுழந்துநா னுழிதராமே
தேசனே தேசமூர்த்தீ திருமறைக் காடுமேய
ஈசனே யுன்றன்பாத மேத்துமா றருளெம்மானே. அ

நிறைவிலே னேசமில்லே னினைவிலேன் வினையின்பாச
மறைவிலே புறப்பட்டேறும் வகையெனக் கருளெனெம்மான்
சிறையிலேன் செய்வதென்னே திருவடி பரவியேத்தக்
குறைவிலேன் குற்றந்தீராய் கொன்றைசேர் சடையினானே. கூ

நடுவிலாக் காலன்வந்து நணுகும்போ தறியவொண்ணா
அடுவன வஞ்சுபூத மவைதமக் காற்றலாகேன்
படுவன பலவுங்குற்றம் பாங்கிலா மனிதர்வாழ்க்கை
கெடுவதிப் பிறவிசீசீ கிளரொளிச் சடையினீரே. ௰

திருச்சிற்றம்பலம்

பொது பதிகம் எஎ

தனித் திருநேரிசை

திருச்சிற்றம்பலம்

கடம்பக னட்டமாடிக் கையிலோர் கபாலமேந்தி
இடும்பலிக் கில்லந்தோறு முழிதரு மிறைவனீரே
நெடும்பொறை மலையர்பாவை நேரிழை நெறிமென்கூந்தற்
கொடுங்குழை புகுந்தவன்றுங் கோவண மரையதேயோ. க

கோவண முடுத்தவாறுங் கோளர வசைத்தவாறும்
தீவணச் சாம்பர்பூசித் திருவுரு விருந்தவாறும்
பூவணக் கிழவனாரைப் புலியுரி யரையனாரை
ஏவணச் சிலையினாரை யாவரே யெழுதுவாரே. உ

விளக்கினார் பெற்றவின்ப மெழுக்கினாற் பதிற்றியாகும்
துளக்கினன் மலர்தொடுத்தாற் றூயவிண் ணேறலாகும்
விளக்கிட்டார் பேறுசொல்லின் மெய்ஞ்ஞெறி ஞானமாகும்
அளப்பில கீதஞ்சொன்னார்க் கடிகடா மருளுமாறே. ந

சந்திரற் சடையில்வைத்த சங்கரன் சாமவேதி
அந்தரத் தமரர்பெம்மா னானல்வெள் ளூர்தியான்றன்
மந்திர நமச்சிவாய வாகநீ றணியப்பெற்றால்
வெந்தறும் வினையுநோயும் வெவ்வழல் விறகிட்டன்றே. ச

புள்ளுவ ரைவர்கள்வர் புனத்திடைப் புகுந்துநின்று
துள்ளுவர் சூறைகொள்வர் தூநெறி விளையவொட்டார்
முள்ளுடை யவர்கடம்மை முக்கணான் பாதநீழல்
உள்ளிடை மறைந்துநின்றங் குணர்விலு லெய்யலாமே. ரு

தொண்டனேன் பிறந்துவாளாத் தொல்வினைக் குழியில்வீழ்ந்து
பிண்டமே சுமந்துநாளும் பெரியதோ ரவாவிற் பட்டேன்
அண்டனே யமரர்கோவே யறிவனே யஞ்சலென்னாய்
தெண்டிரைக் கங்கைசூடுந் திகழ்தரு சடையினானே. சு

* * * * * . எ

* * * * * . அ

பாறினாய் பாவிநெஞ்சே பன்றிபோ லளற்றிற்பட்டுத்
தேறிநீ நினைதியாயிற் சிவகதி திண்ணமாகும்
ஊறலே யுவர்ப்புநாறி யுதிரமே யொழுகும்வாசல்
கூறையான் மூடக்கண்டு கோலமாக் கருதினாயே. கூ

உய்த்தகா லுதயத்தும்ப ருமையவ ணடுக்கந்தீர
வைத்தகா லரக்கனோதன் வான்முடி தனக்குநேர்ந்தான்
மொய்த்தகான் முகிழ்வெண்டிங்கண் மூர்த்தியெ னுச்சிதன்மேல்
வைத்தகால் வருந்துமென்று வாடிநா னொடுங்கினேனே. ௰

திருச்சிற்றம்பலம்

பொது பதிகம் ௭௮

குறைந்த திருநேரிசை

திருச்சிற்றம்பலம்

வென்றிலேன் புலன்களைந்தும் வென்றவர் வளாகந்தன்னுள்
சென்றிலே னாதலாலே செந்நெறி யதற்குஞ்சேயேன்
நின்றுளே துளும்புகின்றே னீசனே னீசனேயோ
இன்றுளே னாளையில்லே னென்செய்வான் றோன்றினேனே. க

கற்றிலேன் கலைகள்ஞானங் கற்றவர் தங்களோடும்
உற்றிலே னாதலாலே யுணர்வுக்குஞ் சேயனானேன்
பெற்றிலேன் பெருந்தடங்கட் பேதைமார் தமக்கும்பொல்லேன்
எற்றுளே னிறைவனேநா னென்செய்வான் றோன்றினேனே. உ

மாட்டினேன் மனத்தைமுன்னே மறுமையை யுணரமாட்டேன்
மூட்டிநான் முன்னைநாளே முதல்வனை வணங்கமாட்டேன்
பாட்டினாய் போலநின்று பற்றதாம் பாவந்தன்னை
ஈட்டினேன் களையமாட்டே னென்செய்வான் றோன்றினேனே.

கரைக்கடந் தோதமேறுங் கடல்விட முண்டகண்டன்
உரைக்கடந் தோதுநீர்மை யுணர்ந்திலே னாதலாலே
அரைக்கிடந் தசையுநாக மசைப்பனே யின்பவாழ்க்கைக்
கிரைக்கடைந் துருகுகின்றே னென்செய்வான் றோன்றினேனே.

செம்மைவெண் ணீறுபூசுஞ் சிவனவன் றேவதேவன்
வெம்மைநோய் வினைகடீர்க்கும் விகிர்தனுக் கார்வமெய்தி
அம்மைநின் றடிமைசெய்யா வடிவிலா முடிவில்வாழ்க்கைக்
கிம்மைநின் றுருகுகின்றே னென்செய்வான் றோன்றினேனே. ௫

பேச்சொடு பேச்சுக்கெல்லாம் பிறர்தமைப் புறமேபேசக்
கூச்சிலே னாதலாலே கொடுமையை விடுமாறோரேன்
நாச்சொலி நாளுமூர்த்தி நன்மையை புணரமாட்டேன்
ஏச்சுளே நின்றுமெய்யே யென்செய்வான் றோன்றினேனே.

தேசனைத் தேசமாகுந் திருமாலோர் பங்கன்றன்னைத்
பூசனைப் புனிதன்றன்னைப் புணரும்புண் டரிகத்தானை
நேசனை நெருப்பன்றன்னை நிவஞ்சகத் தகன்றசெம்மை
ஈசனை யறியமாட்டே னென்செய்வான் றோன்றினேனே.

விளைக்கின்ற வினையைநோக்கி வெண்மயிர் விரவிமேலும்
முளைக்கின்ற வினையைப்போக முயல்கிலே னியலவெள்ளம்
திளைக்கின்ற முடியினான்றன் றிருவடி பரவமாட்டா
திளைக்கின்றே னிருமியூன்றி யென்செய்வான் றோன்றினேனே.

விளைவறி விலாமையாலே வேதனைக் குழியிலாழ்ந்து
களைகணு மில்லேனெந்தாய் சாமரங் கற்றுமில்லேன்
தளையவிழ் கோதைநல்லார் தங்களோ டின்பமெய்த
இளையனு மல்லேனெந்தா யென்செய்வான் றோன்றினேனே.

வெட்டன வுடையனாகி வீரத்தான் மலையெடுத்த
துட்டனைத் துட்டுத்தீர்த்துச் சுவைபடக் கீதங்கேட்ட
அட்டமா மூர்த்தியாய வாதியை யோதிநாளும்
எட்டனை யெட்டமாட்டே னென்செய்வான் றோன்றினேனே. ௰

திருச்சிற்றம்பலம்

பொது பதிகம் எகூ

குறைந்த திருநேரிசை

திருச்சிற்றம்பலம்

தம்மானங் காப்பதாகித் தையலார் வலையுளாழ்ந்து
அம்மானை யமுதன்றன்னை யாதியை யந்தமாய
செம்மான வொளிகொண்மேனிச் சிந்தையு ளொன்றிநின்ற
எம்மானை நினையமாட்டே னென்செய்வான் றோன்றினேனே. க

மக்களே மணந்ததார மவ்வயிற் றவரையோம்பும்
சிக்குளே யழுந்தியீசன் றிறம்படேன் றவமதோரேன்
கொப்புளே போலத்தோன்றி யதனுளே மறையக்கண்டும்
இக்களே பரத்தையோம்ப வென்செய்வான் றோன்றினேனே. உ

கூழையே னாகமாட்டேன் கொடுவினைக் குழியில்வீழ்ந்து
ஏழினின் னிசையினாலு மிறைவனை யேத்தமாட்டேன்
மாழையொண் கண்ணினல்ல மடந்தைமார் தமக்கும்பொல்லேன்
ஏழையே னாகிநாளு மென்செய்வான் றோன்றினேனே. ந

முன்னையென் வினையினாலே மூர்த்தியை நினையமாட்டேன்
பின்னைநான் பித்தனாகிப் பிதற்றுவன் பேதையேனான்
என்னுளே மன்னிநின்ற சீர்மைய தாயினானை
என்னுளே நினையமாட்டே னென்செய்வான் றோன்றினேனே.

கறையணி கண்டன்றன்னைக் காமரங் கற்றுமில்லேன்
பிறைநுதற் பேதைமாதர் பெய்வளை யார்க்குமல்லேன்
மறைநவி லுவினானை மன்னிநின் றிறைஞ்சிநாளும்
இறையேயு மேத்தமாட்டே னென்செய்வான் றோன்றினேனே.

* * * * * . சா

* * * * * . எ

* * * * * . அ

* * * * * . கூ

வளைத்துநின் றைவர் கள்வர் வந்தெனை நடுக்கஞ் செய்யத்
தளைத்துவைத் துலையை யேற்றித் தழலெரி மடுத்த நீரில்
திளைத்துநின் றாடு கின்ற வாமைபோற் றெளிவி லாதேன்
இளைத்துநின் றாடு கின்றே னென்செய்வான் றோன்றி னேனே.௰

திருச்சிற்றம்பலம்

கோயில்   பதிகம் அ௰

திருவிருத்தம் பண் - கோல்லி

திருச்சிற்றம்பலம்

பாளை யுடைக்கமு கோங்கிப்பன் மாட நெருங்கியெங்கும்
வாளை யுடைப்புனல் வந்தெறி வாழ்வயற் றில்லைதன்னுள்
ஆள வுடைக்கழற் சிற்றம் பலத்தர னாடல்கண்டாற்
பீளை யுடைக்கண்க ளாற்பின்னைப் பேய்த்தொண்டர் காண்பதென்னே.

பொருவிடை யொன்றுடைப் புண்ணிய மூர்த்தி புலியதளன்
உருவுடை யம்மலை மங்கை மணாள னுலகுக்கெல்லாம்
திருவுடை யந்தணர் வாழ்கின்ற தில்லைச்சிற் றம்பலவன்
றிருவடி யைக்கண்ட கண்கொண்டு மற்றினிக் காண்பதென்னே.

தொடுத்த மலரொடு தூபமுஞ் சாந்துங்கொண் டெப்பொழுதும்
அடுத்து வணங்கு மயனொடு மாலுக்குங் காண்பரியான்
பொடிக்கொண் டணிந்துபொன் னாகிய தில்லைச்சிற் றம்பலவன்
உடுத்த துகில்கண்ட கண்கொண்டு மற்றினிக் காண்பதென்னே.

வைச்ச பொருணமக் காகுமென் றெண்ணி நமச்சிவாய
அச்ச மொழிந்தே னணிதில்லை யம்பலத் தாடுகின்ற
பிச்சன் பிறப்பிலி பேர்நந்தி யுந்தியின் மேலசைத்த
கச்சி னழகுகண் டாற்பின்னைக் கண்கொண்டு காண்பதென்னே.

செய்ஞ்ஞின்ற நீல மலர்கின்ற தில்லைச்சிற் றம்பலவன்
மைஞ்ஞின்ற வொண்கண் மலைமகள் கண்டு மகிழ்ந்துநிற்க
நெய்ஞ்ஞின் றெரியும் விளக்கொத்த நீல மணிமிடற்றான்
கைஞ்ஞின்ற வாடல்கண் டாற்பின்னைக் கண்கொண்டு காண்பதென்னே.

ஊனத்தை நீக்கி யுலகறிய வென்னை யாட்கொண்டவன்
றேனைத் தெனக்கினி யான்றில்லைச் சிற்றம் பலவனெங்கோன்
வானத் தவருய்ய வன்னஞ்சை யுண்டகண் டத்திலங்கும்
ஏனத் தெயிறுகண் டாற்பின்னைக் கண்கொண்டு காண்பதென்னே.

தெரித்த கணையாற் றிரிபுர மூன்றுஞ்செந் தீயின்மூழ்க
எரித்த விறைவ னிமையவர் கோமா னிணையடிகள்
தரித்த மனத்தவர் வாழ்கின்ற தில்லைச்சிற் றம்பலவன்
சிரித்த முகங்கண்ட கண்கொண்டு மற்றினிக் காண்பதென்னே.

சுற்று மமரர் சுரபதி நின்றிருப் பாதமல்லாற்
பற்றொன் றிலோமென் றழைப்பப் பரவையு ணஞ்சையுண்டான்
செற்றங் கநங்கனைத் தீவிழித் தான்றில்லை யம்பலவன்
நெற்றியிற் கண்கண்ட கண்கொண்டு மற்றினிக் காண்பதென்னே.

சித்தத் தெழுந்த செழுங்கம லத்தன்ன சேவடிகள்
வைத்த மனத்தவர் வாழ்கின்ற தில்லைச்சிற் றம்பலவன்
முத்தும் வயிரமு மாணிக்கந் தன்னுள் விளங்கியதூ
மத்த மலர்கண்ட கண்கொண்டு மற்றினிக் காண்பதென்னே. ௫

தருக்கு மிகுத்துத் தன்றோள் வலியுன்னித் தடவரையை
வரைக்கைக ளாலெடுத் தார்ப்ப மலைமகள் கோன்சிரித்து
அரக்கன் மணிமுடி பத்து மணிதில்லை யம்பலவன்;
நெருக்கி மிதித்த விரல்கண்ட கண்கொண்டு காண்பதென்னே. ௰

திருச்சிற்றம்பலம்

இது சோழநாட்டிலுள்ளது.

இறைவன் - திருமூலத்தானநாதர்; இறைவி - உமையம்மை.

இறைவன் - சபாநாயகர்; இறைவி - சிவகாமியம்மை.

கோயில்

பதிகம் அக

திருவிருத்தம். பண் - கோல்லி

திருச்சிற்றம்பலம்

கருநட்ட கண்டனை யண்டத் தலைவனைக் கற்பகத்தைச்
செருநட்ட மும்மதி லெய்யவல் லானைச்செந் தீமுழங்கத்
திருநட்ட மாடியைத் தில்லைக் கிறைவைச்சிற் றம்பலத்துப்
பெருநட்ட மாடியை வானவர் கோனென்று வாழ்த்துவனே. க

ஒன்றி யிருந்து நினைமின்க ளுந்தமக் கூனமில்லைக்
கன்றிய காலனைக் காலாற் கடிந்தா னடியவற்காய்ச்
சென்று தொழுமின்க டில்லையுட் சிற்றம் பலத்துநட்டம்
என்றுவந் தாயென்னு மெம்பெரு மான்றன் றிருக்குறிப்பே. உ

கன்மன வீர்கழி யுங்கருத் தேசொல்லிக் காண்பமென்னே
நன்மன வாநவி றில்லையுட் சிற்றம் பலத்துநட்டம்
பொன்மலை யில்வெள்ளிக் குன்றது போலப் பொலிந்திலங்கி
என்மன மேயொன்றிப் புக்கனன் போந்த சுவடில்லையே. ங

குனித்த புருவமுங் கொவ்வைச்செவ் வாயிற் குமிண்சிரிப்பும்
பனித்த சடையும் பவளம்போன் மேனியிற் பால்வெண்ணீறும்
இனித்த முடைய வெடுத்தபொற் பாதமுங் காணப்பெற்றால்
மனித்தப் பிறவியும் வேண்டுவ தேயிந்த மாநிலத்தே. ச

வாய்த்தது நந்தமக் கீதோர் பிறவி மதித்திடுமின்
பார்த்தற்குப் பாசு பதமருள் செய்தவன் பத்தருள்ளீர்
கோத்தன்று முப்புரந் தீவளைத் தான்றில்லை யம்பலத்துக்
கூத்தனுக் காட்பட் டிருப்பதன் றோநந்தங் கூழைமையே. ரு

பூத்தன பொற்சடை பொன்போன் மிளிரப் புரிகணங்கள்
ஆர்த்தன கொட்டி யரித்தன பல்குறட் பூதகணந்
தேத்தென வென்றிசை வண்டுகள் பாடுசிற் றம்பலத்துக்
கூத்தனிற் கூத்துவல் லாருள ரோவென்றன் கோல்வளைக்கே. சு

முடிகொண்ட மத்தமு முக்கண்ணி னோக்கு முறுவலிப்புந்
துடிகொண்ட கையுந் துதைதந்தவெண் ணீறுஞ் சுரிகுழலாள்
படிகொண்ட பாகமும் பாய்புலித் தோலுமென் பாவிநெஞ்சிற்
குடிகொண்ட வாதில்லை யம்பலக் கூத்தன் குரைகழலே. எ

படைக்கல மாகவுன் னாமத் தெழுத்தஞ்செ னாவிற்கொண்டேன்
இடைக்கல மல்லே னெழுபிறப் பும்முனக் காட்செய்கின்றேன்
றுடைக்கினும் போகேன் றொழுது வணங்கித் தூநீறணிந்துன்
அடைக்கலங் கண்டா யணிதில்லைச் சிற்றம் பலத்தரனே. அ

பொன்னொத்த மேனிமேல் வெண்ணீ றணிந்து புரிசடைகண்
மின்னொத் திலங்கப் பலிதேர்ந் துழலும் விடங்கர்வேடச்
சின்னத்தி னான்மலி தில்லையுட் சிற்றம் பலத்துநட்டம்
என்னத்த னாடல்கண் டின்புற்ற தாலிவ் விருநிலமே.

சாட வெடுத்தது தக்கன்றன் வேள்வியிற் சந்திரனை
வீட வெடுத்தது காலனை நாரண னான்முகனுந்
தேட வெடுத்தது தில்லையுட் சிற்றம் பலத்துநட்டம்
ஆட வெடுத்திட்ட பாதமன் றோநம்மை யாட்கொண்டதே. ய

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கழுமலம் பதிகம் அஉ

திருவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பார்கொண்டு மூடிக் கடல்கொண்ட ஞான்றுநின் பாதமெல்லாம்
நாலஞ்சு புள்ளின மேந்தின வென்பர் நளிர்மதியங்
கால்கொண்ட வண்கைச் சடைவிரித் தாடுங் கழுமலவர்க்
காளன்றி மற்று முண்டோ வந்தணுழி யகலிடமே.

கடையார் கொடிநெடு மாடங்க ளெங்குங் கலந்திலங்க
உடையா னுடைதலை மாலையுஞ் சூடி யுகந்தருளி
விடைதா னுடையவவ் வேதியன் வாழுங் கழுமலத்துள்
அடைவார் வினைக ளவைபெள்க நாடொறு மாடுவரே. உ

திரைவாய்ப் பெருங்கடன் முத்தங் குவிப்ப முகந்துகொண்டு
நுரைவாய் நுளைச்சிய ரோடிக் கழுமலத் துள்ளழுந்து
விரைவாய் நறுமலர் சூடிய விண்ணவன் றன்னடிக்கே
வரையாப் பரிசிவை நாடொறு நந்தமை யாள்வனவே. ௩

விரிக்கு மரும்பதம் வேதங்க ளோதும் விழுமியநூல்
உரைக்கி லரும்பொரு ளுள்ளுவர் கேட்கி லுலகமுற்றும்
இரிக்கும் பறையொடு பூதங்கள் பாடக் கழுமலவன்
நிருத்தம் பழம்படி யாடுங் கழனம்மை யாள்வனவே. ௪

சிந்தித் தெழுமன மேநினை யாமுன் கழுமலத்தைப்
பந்தித்த வல்வினை தீர்க்கவல் லானைப் பசுபதியைச்
சந்தித்த கால மறுத்துமென் றெண்ணி யிருந்தவர்க்கு
முந்தித் தொழுகழ னாடொறு நந்தமை யாள்வனவே. ரு

நிலையும் பெருமையு நீதியுஞ் சால வழகுடைத்தாய்
அலையும் பெருவெள் ளத்தன்று மிதந்தவித் தோணிபுரஞ்
சிலையிற் றிரிபுர மூன்றெரித் தார்தங் கழுமலவர்
அலருங் கழலடி நாடொறு நந்தமை யாள்வனவே. சா

முற்றிக் கிடந்து முந்நீரின் மிதந்துடன் மொய்த்தமரர்
சுற்றிக் கிடந்து தொழப்படு கின்றது சூழரவந்
தெற்றிக் கிடந்துவெங் கொன்றளந் துன்றிவெண் டிங்கள்சூடுங்
கற்றைச் சடைமுடி யார்க்கிட மாய கழுமலமே. எ

உடலு முயிரு மொருவழிச் செல்லு முலகத்துள்ளே
அடையு முனைவந் தடைந்தா ரமர ரடியிணைக்கீழ்
நடையும் விழவொடு நாடொறு மல்குங் கழுமலத்துள்
விடையன் றணிப்பத நாடொறு நந்தமை யாள்வனவே. அ

பரவைக் கடனஞ்ச முண்டது மில்லையிப் பார்முழுதும்
நிரவிக் கிடந்து தொழப்படு கின்றது நீண்டிருவர்
சிரமப் படவந்து சார்ந்தார் கழலடி காண்பதற்கே
அரவக் கழலடி நாடொறு நந்தமை யாள்வனவே. ௯

கரையார் கடல்சூ ழிலங்கையர் கோன்றன் முடிசிதறத்
தொலையா மலரடி யூன்றலு முள்ளம் விதிர்விதிர்த்துத்
தலையாய்க் கிடந்துயர்ந் தான்றன் கழுமலங் காண்பதற்கே
அலையாப் பரிசிவை நாடொறு நந்தமை யாள்வனவே. ௰

திருச்சிற்றம்பலம்

இது சோழநாட்டிலுள்ளது.

இறைவன் - பிரமபுரீசர்; இறைவி - திருநிலைநாயகி.
திருத்தோணியில் வீற்றிருப்பவர் தோணியப்பர்.

திருக்கழுமலம் பதிகம் ௮௩

திருவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

படையார் மழுவொன்று பற்றிய கையன் பதிவினவில்
கடையார் கொடிநெடு மாடங்க ளோங்குங் கழுமலமாம்
மடைவாய்க் குருகினம் பாளை விரிதொறும் வண்டினங்கள்
பெடைவாய் மதுவுண்டு பேரா திருக்கும் பெருப்பதியே.

திருச்சிற்றம்பலம்

: இத்திருப்பதிகத்தில் ஏனைய செய்யுட்கள் மறைந்து போயின.

பொது   பதிகம் அச

ஆருயிர்த்திருவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

எட்டாந் திசைக்கு மிருதிசைக் கும்மிறை வாமுறையென்
றிட்டா ரமரர்வெம் பூச லெனக்கேட் டெரிவிழியா
ஒட்டாக் கயவர் திரிபுர மூன்றையு மோரம்பினால்
அட்டா னடிநிழற் கிழதன் றேவென்ற னாருயிரே. க

பேழ்வா யரவி னரைக்கமர்ந் தேறிப் பிறங்கிலங்கு
தேய்வா யிளம்பிறை செஞ்சடை மேல்வைத்த தேவர்பிரான்
மூவா விளகான் முழுவுல கோடுமண் விண்ணுமற்றும்
ஆவா னடிநிழற் கிழதன் றேவென்ற னாருயிரே. உ

தெரியா வெகுளிய னாய்த்தக்கன் வேள்வி தகர்த்துகந்த
எரியா ரிலங்கிய சூலத்தி னானிமை யாதமுக்கட்
பெரியான் பெரியார் பிறப்பறுப் பானென்றுந் தன்பிறப்பை
அரியா னடிநிழற் கிழதன் றேவென்ற னாருயிரே. ங

வடிவுடை வாணெடுங் கண்ணுமை யாளையோர் பான்மகிழ்ந்து
வெடிகொ ளரவொடு வேங்கை யதள்கொண்டு மேன்மருவிப்
பொடிகொ ளகலத்துப் பொன்பிதிர்ந் தன்னபைங் கொன்றையந்தார்
அடிக ளடிநிழற் கிழதன் றேவென்ற னாருயிரே. ச

பொறுத்தா னமரர்க் கமுதருளி நஞ்ச முண்டுகண்டம்
கறுத்தான் கழப்பழ காவுடை யான்கங்கை செஞ்சடைமேல்
செறுத்தான் றனஞ்சயன் சேணா ரகலங் கணையொன்றினால்
அறுத்தா னடிநிழற் கிழதன் றேவென்ற னாருயிரே. ரு

காய்ந்தான் செறற்கரி யானென்று காலனைக் காலொன்றினால்
பாய்ந்தான் பணைமதில் மூன்றுங் கணையென்னு மொள்ளழலால்
மேய்ந்தான் வியனுல கேழும் விளங்க விழுமியநூல்
ஆய்ந்தா னடிநிழற் கிழதன் றேவென்ற னாருயிரே.

உளைந்தான் செறுதற் கரியான் றலையை யுகிரொன்றினாற்
களைந்தா னதனை நிறைய நெடுமால் கணூர்குருதி
வளைந்தா னொருவிர லின்னொடு வீழ்வித்துச் சாம்பர்வெண்ணீ
றளைந்தா னடிநிழற் கீழதன் றேவென்ற னாருயிரே. எ

முந்திவட் டத்திடைப் பட்டதெல் லாமுடி வேந்தர்தங்கள்
பந்திவட் டத்திடைப் பட்டலைப் புண்பதற் கஞ்சிக்கொல்லோ
நந்திவட் டந்நறு மாமலர்க் கொன்றையு நக்கசென்னி
அந்திவட் டத்தொளி யானடிச் சேர்ந்ததென் னாருயிரே. அ

மிகத்தான் பெரியதொர் வேங்கை யதள்கொண்டு மெய்ம்மருவி
அகத்தான் வெருவநல் லாளை நடுக்குறுப் பான்வரும்பொன்
முகத்தாற் குளிர்ந்திருந் துள்ளத்தி னாலுகப் பானிசைந்த
அகத்தா னடிநிழற் கீழதன் றேவென்ற னாருயிரே. கூ

பைம்மா ணரவல்குற் பங்கயச் சீறடி யாள்வெருவக்
கைம்மா வரிசிலைக் காமனை யட்ட கடவுண்முக்கண்
எம்மா னிவனென் றிருவரு மேத்த வெரிநிமிர்ந்த
அம்மா னடிநிழற் கீழதன் றேவென்ற னாருயிரே. ய

பழகவொ ரூர்தியரன் பைங்கட் பாரிடம் பாணிசெய்யக்
குழலு முழவொடு மாநட மாடி யுயரிலங்கைக்
கிழவ னிருபது தோளு மொருவிர லாலிறுத்த
அழக னடிநிழற் கீழதன் றேவென்ற னாருயிரே. கக

திருச்சிற்றம்பலம்

திருச்சோற்றுத்துறை பதிகம் அரு

திருவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

காலை யெழுந்து கடிமலர் தூயன தாங்கொணர்ந்து
மேலை யமரர் விரும்பு மிடம்விரை யான்மலிந்த
சோலை மணங்கமழ் சோற்றுத் துறையுறை வார்சடைமேல்
மாலை மதியமன் றேவெம் பிரானுக் கழகியதே. க

வண்டணை கொன்றையும் வன்னியு மத்தமும் வாளரவும்
கொண்டணை ந்தேறு முடியுடை யான்குரை சேர்கழற்கே
தொண்டணைந் தாடிய சோற்றுத் துறையுறை வார்சடைமேல்
வெண்டலை மாலையன் றோவெம் பிரானுக் கழகியதே. ௨

அளக்கு நெறியின னன்பர்க டம்மனத் தாய்ந்துகொள்வான்
விளக்கு மடியவர் மேல்வினை தீர்த்திடும் விண்ணவர்கோன்
துளக்குங் குழையணி சோற்றுத் துறையுறை வார்சடைமேல்
திளைக்கு மதியமன் றோவெம் பிரானுக் கழகியதே. ௩

ஆய்ந்தகை வாளர வத்தொடு மால்விடை யேறியெங்கும்
பேர்ந்தகை மானட மாடுவர் பின்னு சடையிடையே
சேர்ந்தகைம் மாமலர் துன்னிய சோற்றுத் துறையுறைவார்
ஏந்துகைச் சூல மழுவெம் பிரானுக் கழகியதே. ௪

கூற்றைக் கடந்ததுங் கோளர வார்த்ததுங் கோளுழுவை
நீற்றிற் றுதைந்து திரியும் பரிசது நாமறியோம்
ஆற்றிற் கிடந்தங் கலைப்ப வலைப்புண் டசைந்தொழுகுஞ்
சோற்றுத் துறையுறை வார்சடை மேலதொர் தூமதியே. ௫

வல்லாடி நின்று வலிபேசு வார்கோளர் வல்லசுரர்
கொல்லாடி நின்று குமைக்கிலும் வானவர் வந்திறைஞ்சச்
சொல்லாடி நின்று பயில்கின்ற சோற்றுத் துறையுறைவார்
வில்லாடி நின்ற நிலையெம் பிரானுக் கழகியதே. ௬

ஆய முடையது நாமறி யோமர ணத்தவரைக்
காயக் கணைசிலை வாங்கியு மெய்துந் துயக்கறுத்தான்
தூயவெண் ணீற்றினன் சோற்றுத் துறையுறை வார்சடைமேல்
பாயும்வெண் ணீர்த்திரைக் கங்கையெம் மானுக் கழகியதே. ௭

அண்ட ரமரர் கடைந்தெழுந் தோடிய நஞ்சதனை
உண்டு மதனை யொடுக்கவல் லான்மிக்க வும்பர்கள்கோன்
தொண்டு பயில்கின்ற சோற்றுத் துறையுறை வார்சடைமேல்
இண்டை மதியமன் றோவெம் பிரானுக் கழகியதே. ௮

கடன்மணி வண்ணன் கருதிய நான்முகன் றானறியா
விடமணி கண்ட முடையவன் றனெனை யாளுடையான்
சுடரணிந் தாடிய சோற்றுத் துறையுறை வார்சடைமேல்
படமணி நாகமன் றேயெம் பிரானுக் கழகியதே. க

இலங்கைக் கிறைவ னிருபது தோளு முடிநெரியக்
கலங்க விரலினா லூன்றி யவனைக் கருத்தழித்த
துலங்கன் மழுவினன் சோற்றுத் துறையுறை வார்சடைமேல்
இலங்கு மதியமன் றேயெம் பிரானுக் கழகியதே. ம்

திருச்சிற்றம்பலம்

இது சோழநாட்டிலுள்ளது.

இறைவன் - தொலையாச்செல்வர்; இறைவி - ஒப்பிலாவம்மை.

திருவொற்றியூர் பதிகம் அக

திருவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

செற்றுக் களிற்றுரி கொள்கின்ற ஞான்று செருவெண்கொம்பொன்
றிற்றுக் கிடந்தது போலு மிளம்பிறை பாம்பதனைச்
சுற்றிக் கிடந்தது கிம்புரி போலச் சுடரிமைக்கும்
நெற்றிக்கண் மற்றதன் முத்தொக்கு மாலொற்றி யூரனுக்கே. க

சொல்லக் கருதிய தொன்றுண்டு கேட்கிற்றெண் டாயடைந்தா
அல்லற் படக்கண்டு பின்னென் கொடுத்தி யலைகொண்முந்நீர்
மல்லற் றிரைச்சங்க நித்திலங் கொண்டுவம் பக்கரைக்கே
ஒல்லைத் திரைகொணர்ந் தெற்றொற்றி யூருறை யுத்தமனே. உ

பரவை வருதிரை நீர்க்கங்கை பாய்ந்துக்க பல்சடைமேல்
அரவ மணிதரு கொன்றை யிளந்திங்கள் சூடியதோர்
குரவ நறுமலர் கோங்க மணிந்து குலாயசென்னி
உரவு திரைகொணர்ந் தெற்றொற்றி யூருறை யுத்தமனே. ௩

தானகங் காடரங் காக வுடையது தன்னடைந்தார்
ஊனக நாறு முடைதலை யிற்பலி கொள்வதுந்தான்
தேனக நாறுந் திருவொற்றி யூருறை வாரவர்தாம்
தானக மேவந்து போனகம் வேண்டி யுழிதர்வரே. ௪

வேலைக் கடனஞ்ச முண்டுவெள் ளேற்றொடும் வீற்றிருந்த
மாலைச் சடையார்க் குறைவிட மாவது வாரிகுன்று
ஆலைக் கரும்பொடு செந்நெற் கழனி யருகணைந்த
சோலைத் திருவொற்றி யூரை யெப்போதுந் தொழுமின்களே. ௫

புற்றினில் வாழு மரவுக்குந் திங்கட்குங் கங்கையென்னும்
சிற்றிடை யாட்குஞ் செறிதரு கண்ணிக்குஞ் சேர்விடமாம்
பெற்றுடை யான்பெரும் பேச்சுடை யான்பிரி யாதெனையாள்
விற்றுடை யானொற்றி யூருடை யான்றன் விரிசடையே. ௬

இன்றரைக் கண்ணுடை யாரெங்கு மில்லை யிமயமென்னும்
குன்றரைக் கண்ணன் குலமகட் பாவைக்குக் கூறிட்டநாள்
அன்றரைக் கண்ணுங் கொடுத்துமை யாளையும் பாகம்வைத்த
ஒன்றரைக் கண்ணன்கண் டீரொற்றி யூருறை யுத்தமனே. ௭

சுற்றிவண் டியாழ்செயுஞ் சோலையுங் காவுந் துதைந்திலங்கு
பெற்றிகண் டான்மற் றியாவருங் கொள்வர் பிறரிடைநீ
ஒற்றிகொண் டாயொற்றி யூரையுங் கைவிட் டுறுமென்றெண்ணி
விற்றிகண் டாய்மற் றிதுவொப்ப தில்லிடம் வேதியனே. ௮

சுற்றிக் கிடந்தொற்றி யூரனென் சிந்தை பிரிவறியான்
ஒற்றித் திரிதந்து நீயென்ன செய்தி யுலகமெல்லாம்
பற்றித் திரிதந்து பல்லொடு நாமென்று கண்குழித்துத்
தெற்றித் திருப்பதல் லாலென்ன செய்யுமித் தீவினையே.

அங்கட் கடுக்கைக்கு முல்லைப் புறவ முறுவல்செய்யும்
பைங்கட் டலைக்குச் சுடலைக் களரி பருமணிசேர்
கங்கைக்கு வேலை யரவுக்குப் புற்றுக் கலைநிரம்பாத்
திங்கட்கு வானந் திருவொற்றி யூரர் திருமுடியே. ௰

தருக்கின வாளரக் கன்முடி பத்திறப் பாதந்தன்னால்
ஒருக்கின வாறடி யேனைப் பிறப்பறுத் தாளவல்லான்
நெருக்கின வானவர் தானவர் கூடிக் கடைந்தநஞ்சைப்
பருக்கினவா றென்செய்கே னொற்றி யூருறை பண்டங்கனே. ௧௧

திருச்சிற்றம்பலம்

இது தொண்டைநாட்டிலுள்ளது.

இறைவன் - மாணிக்கத்தியாகர்; இறைவி - வடிவுடைநாயகி.

திருப்பழனம் — பதிகம் ௮௭

திருவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மேவித்து நின்று விளைந்தன வெந்துயர் துக்கமெல்லாம்
ஆவித்து நின்று கழிந்தன வல்ல லவையறுப்பான்
பாவித்த பாவனை நீயறி வாய்பழ னத்தரசே
கூவித்துக் கொள்ளுந் தனையடி யேனைக் குறிக்கொள்வதே.

சுற்றிநின் றார்புறங் காவ லமரர் கடைத்தலையில்
மற்றுநின் றார்திரு மாலொடு நான்முகன் வந்தடிக்கீழ்ப்
பற்றிநின் றார்பழ னத்தர சேயுன் பணியறிவான்
உற்றுநின் றாரடி யேனைக் குறிக்கொண் டருளுவதே.

ஆடிநின் றாயண்ட மேழுங் கடந்துபோய் மேலவையும்
கூடிநின் றாய்குவி மென்முலை யாளையுங் கொண்டுடனே
பாடிநின் றாய்பழ னத்தர சேயங்கோர் பான்மதியம்
சூடிநின் றாயடி யேனையஞ் சாமைக் குறிக்கொள்வதே.

எரித்துவிட் டாயம்பி னாற்புர மூன்றுமுன் னேபடவும்
உரித்துவிட் டாயுமை யாணடுக் கெய்தவோர் குஞ்சரத்தைட்
பரித்துவிட் டாய்பழ னத்தர சேகங்கை வார்சடைமேல்
தரித்துவிட் டாயடி யேனைக் குறிக்கொண் டருளுவதே.

முன்னியு முன்னை மூனைத்தன மூவெயி லும்முடனே
மன்னியு மங்கு மிருந்தனை மாய மனத்தவர்கள்
பன்னிய நூலின் பரிசறி வாய்பழ னத்தரசே
உன்னியு முன்னடி யேனைக் குறிக்கொண் டருளுவதே. ரு

ஏய்ந்தறுத் தாயின்ப னுயிருந் தேபடைத் தான்றலையைக்
காய்ந்தறுத் தாய்கண்ணி னலன்று காமனைக் காலனையும்
பாய்ந்தறுத் தாய்பழ னத்தர சேயென் பழவினைநோய்
ஆய்ந்தறுத் தாயடி யேனைக் குறிக்கொண் டருளுவதே. சா

மற்றுவைத் தாயங்கொர் மாலொரு பாக மகிழ்ந்துடனே
உற்றுவைத் தாயுமை யாளொடுங் கூடும் பரிசெனவே
பற்றிவைத் தாய்பழ னத்தர சேயங்கொர் பாம்பொருகை
சுற்றிவைத் தாயடி யேனைக் குறிக்கொண் டருளுவதே. எ

ஊரினின் றுயொன்றி நின்றுவிண் டாரையு மொள்ளழலால்
போரினின் றய்பொறை யாயுயி ராவி சுமந்துகொண்டு
பாரினின் றய்பழ னத்தர சேபணி செய்பவர்கட்
காரநின் றயடி யேனைக் குறிக்கொண் டருளுவதே. அ

போகம்வைத் தாய்புரி புன்சடை மேலொர் புனலதனை
யாகம்வைத் தாய்மலை யார்மட மங்கை மகிழ்ந்துடனே
பாகம்வைத் தாய்பழ னத்தர சேயுன் பணியருளால்
ஆகம்வைத் தாயடி யேனைக் குறிக்கொண் டருளுவதே. கூ

அடுத்திருந் தாயரக் கன்முடி வாயொடு தோணெரியக்
கெடுத்திருந் தாய்கிளர்ந் தார்வலி யைக்கிளை யோடுடனே
படுத்திருந் தாய்பழ னத்தர சேபுலி யின்னுரிதோல்
உடுத்திருந் தாயடி யேனைக் குறிக்கொண் டருளுவதே. ய

திருச்சிற்றம்பலம்

இது சோழநாட்டிலுள்ளது.

இறைவன் - ஆபத்சகாயர்; இறைவி - பெரியநாயகி.

திருப்பூந்துருத்தி பதிகம் அஅ

திருவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மாலினை மாலுற நின்றான் மலைமக டன்னுடைய
பாலனைப் பான்மதி சூடியைப் பண்புண ரார்மதின்மேல்
போலனைப் போர்விடை யேறியைப் பூந்துருத் திம்மகிழும்
ஆலனை யாதிபு ராணனை நாமடி போற்றுவதே. க

மறியுடை யான்மழு வாளினன் மாமலை மங்கையொர்பால்
குறியுடை யான்குண மொன்றறிந் தாரில்லை கூறிலவன்
பொறியுடை வாளர வத்தவன் பூந்துருத் திய்யுறையும்
அறிவுடை யாதிபு ராணனை நாமடி போற்றுவதே. உ

மறுத்தவர் மும்மதின் மாயவொர் வெஞ்சிலை கோத்தொரம்பால்
அறுத்தனை யாலதன் கீழனை யால்விட முண்டதனைப்
பொறுத்தனைப் பூதப் படையனைப் பூந்துருத் திய்யுறையும்
நிறத்தனை நீல மிடற்றனை யானடி போற்றுவதே. ந

உருவினை யூழி முதல்வனை யோதி நிறைந்துநின்ற
திருவினைத் தேசம் படைத்தனைச் சென்றடைந் தேனுடைய
பொருவினை யெல்லாந் துரந்தனைப் பூந்துருத் திய்யுறையும்
கருவினைக் கண்மூன் றுடையனை யானடி போற்றுவதே. ச

தக்கன்றன் வேள்வி தகர்த்தவன் சார மதுவன்றுகோள்
மிக்கன மும்மதில் வீயவொர் வெஞ்சிலை கோத்தொரம்பால்
புக்கனன் பொன்றிகழ்ந் தன்னதொர் பூந்துருத் திய்யுறையும்
நக்கனை நங்கள்பி ரான்றனை நானடி போற்றுவதே. ரு

அருகடை மாலையுந் தானுடை யானழ காலமைந்த
உருவுடை மங்கையுந் தன்னொரு பாலுல காய்நின்றான்
பொருபடை வேலினன் வில்லினன் பூந்துருத் திய்யுறையும்
திருவுடைத் தேச மதியனை யானடி போற்றுவதே. சு

மன்றியுந் நின்ற மதிலரை மாய வகைகெடுக்கக்
கன்றியுந் நின்று கடுஞ்சிலை வாங்கிக் கனலம்பினாற்
பொன்றியும் போகப் புரட்டினன் பூந்துருத் தியுறையும்
அன்றியுஞ் செய்தபி ரான்றனை யானடி போற்றுவதே. ௭

மின்னிற மிக்க விடையுமை நங்கையோர் பான்மகிழ்ந்தான்
என்னிற மென்றமரர் பெரியா ரின்னந் தாமறியார்
பொன்னிற மிக்க சடையவன் பூந்துருத் தியுறையும்
என்னிற வெந்தைபி ரான்றனை யானடி போற்றுவதே. ௮

அந்தியை நல்ல மதியினை யார்க்கு மறிவரிய
செந்தியை வாட்டுஞ் செம்பொன் னினைச்சென் றடைந்தேனுடைய
புந்தியைப் புக்க வறிவினைப் பூந்துருத் தியுறையும்
நந்தியை நங்கள்பி ரான்றனை நானடி போற்றுவதே. ௯

பைக்கையும் பாந்தி விழிக்கையும் பாம்பு சடையிடையே
வைக்கையும் வானிழி கங்கையு மங்கை நடுக்குறவே
மொய்க்கை யரக்கனை யூன்றினன் பூந்துருத் தியுறையும்
மிக்கநல் வேத விகிர்தனை நானடி போற்றுவதே. ௰

திருச்சிற்றம்பலம்

இது சோழநாட்டிலுள்ளது.

இறைவன் - புட்பவனநாதர், இறைவி - அழகார்ந்தநாயகி.

திருநெய்த்தானம்　　பதிகம் அக

திருவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பாரிடஞ் சாடிய பல்லுயிர் வானம ரர்க்கருளிக்
காரடைந் தகடல் வாயுமிழ் நஞ்சமு தாகவுண்டான்
ஊரடைந் திவ்வுல கிற்பலி கொள்வது நாமறியோம்
நீரடைந் தகரை நின்றநெய்த் தானத் திருந்தவனே.

தேய்ந்திலங் குஞ்சிறு வெண்மதி யாய்நின் றிருச்சடைமேல்
பாய்ந்த கங்கைப் புனல்பன் முகமாகிப் பரந்தொலிப்ப
ஆய்ந்திலங் கும்மழு வேலுடை யாயடி யேற்குரைநீ
ஏந்திள மங்கையு நீயுநெய்த் தானத் திருந்ததுவே. ௨

கொன்றடைந் தாடிக் குமைத்திடுங் கூற்றமொன் றார்மதின்மேல்
சென்றடைந் தாடிப் பொருததுந் தேசமெல் லாமறியும்
குன்றடைந் தாடுங் குளிர்பொழிற் காவிரி யின்கரைமேல்
சென்றடைந் தார்வினை தீர்க்குநெய்த் தானத் திருந்தவனே. ௩

கொட்டு முழவர வத்தொடு கோலம் பலவணிந்து
நட்டம் பலபயின் றாடுவர் நாக மரைக்கசைத்துச்
சிட்டர் திரிபுரந் தீயெழச் செற்ற சிலையுடையான்
இட்ட முமையொடு நின்றநெய்த் தானத் திருந்தவனே. ௪

கொய்ம்மலர்க் கொன்றை துழாய்வன்னி மத்தமுங் கூவிளமும்
மெய்ம்மலர் வேய்ந்த விரிசடைக் கற்றைவிண் ணோர்பெருமான்
மைம்மலர் நீல நிறங்கருங் கண்ணியோர் பான்மகிழ்ந்தான்
நின்மல னாட னிலயநெய்த் தானத் திருந்தவனே. ௫

பூந்தார் நறுங்கொன்றை மாலையை வாங்கிச் சடைக்கணிந்து
கூர்ந்தார் விடையினை யேறிப்பல் பூதப் படைநடுவே
போந்தார் புறவிசை பாடவு மாடவுங் கேட்டருளிச்
சேர்ந்தா ருமையவ ளோடுநெய்த் தானத் திருந்தவனே. ௬

பற்றின பாம்பன் படுத்த புலியுரித் தோலுடையன்
முற்றின மூன்று மதில்களை மூட்டி யெரித்தறுத்தான்
சுற்றிய பூதப் படையினன் சூல மழுவொருமான்
செற்றுநந் தீவினை தீர்க்குநெய்த் தானத் திருந்தவனே. ௭

விரித்த சடையினன் விண்ணவர் கோன்விட முண்டகண்டன்
உரித்த கரியுரி மூடியொன் றார்மதின் மூன்றுடனே
எரித்த சிலையின னீடழி யாதென்னை யாண்டுகொண்ட
தரித்த வுமையவ ளோடுநெய்த் தானத் திருந்தவனே. ௮

தூங்கான் றுளங்கான் றழாய்கொன்றை துன்னிய செஞ்சடைமேல்
வாங்கா மதியமும் வாளர வுங்கங்கை தான்புனைந்தான்
தேங்கார் திரிபுரந் தீயெழ வெய்து தியக்கறுத்து
நீங்கா னுமையவ ளோடுநெய்த் தானத் திருந்தவனே.

ஊட்டிநின் றான்பொரு வானில மும்மதி றம்பினால்
மாட்டிநின் றானன்றி னார்வெந்து வீழவும் வானவர்க்குக்
காட்டிநின் றான்கத மாக்கங்கை பாயவோர் வார்சடையை
நீட்டிநின் றான்றிரு நின்றநெய்த் தானத் திருந்தவனே. ய

திருச்சிற்றம்பலம்

இது சோழநாட்டிலுள்ளது.

இறைவன் - நெய்யாடியப்பர்; இறைவி - வாலாம்பிகை.

திருவேதிகுடி பதிகம் கூய

திருவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

கையது காலெரி நாகங் கனல்விடு சூலமது
வெய்யது வேலைநஞ் சுண்ட விரிசடை விண்ணவர்கோன்
செய்யினி னீல மணங்கம ழுந்திரு வேதிகுடி
ஐயனை யாரா வமுதினை நாமடைந் தாடுதுமே.

கைத்தலை மான்மறி யேந்திய கையன் கனன்மழுவன்
பொய்த்தலை யேந்திநற் பூதி யணிந்து பலிதிரிவான்
செய்த்தலை வாளைகள் பாய்ந்துக ளுந்திரு வேதிகுடி
அத்தனை யாரா வமுதினை நாமடைந் தாடுதுமே.

முன்பின் முதல்வன் முனிவனெம் மேலை வினைகழித்தான்
அன்பி னிலையி லவுணர் புரம்பொடி யானசெய்யும்
செம்பொனை நன்மலர் மேலவன் சேர்திரு வேதிகுடி
அன்பனை நம்மை யுடையனை நாமடைந் தாடுதுமே.

பத்தர்க ளூரு மறவார் பிறவியை யொன்றறுப்பான்
முத்தர்கண் முன்னம் பணிசெய்து பாரிட முன்னுயர்த்தான்
கொத்தன கொன்றை மணங்கம ழுந்திரு வேதிகுடி
அத்தனை யாரா வமுதினை நாமடைந் தாடுதுமே. ௪

ஆனணைந் தேறுங் குறிகுண மாரறி வாரவர்கை
மானணைந் தாடு மதியும் புனலுஞ் சடைமுடியன்
தேனணைந் தாடிய வண்டு பயிறிரு வேதிகுடி
ஆனணைந் தாடு மழுவனை நாமடைந் தாடுதுமே. ௫

எண்ணு மெழுத்துங் குறியு மறிபவர் தாமொழியப்
பண்ணி னிசைமொழி பாடிய வானவர் தாம்பணிவார்
திண்ணென் வினைகளைத் தீர்க்கும் பிரான்றிரு வேதிகுடி
நண்ண வரிய வமுதினை நாமடைந் தாடுதுமே. ௬

ஊர்ந்த விடையுகந் தேறிய செல்வனை நாமறியோம்
ஆர்ந்த மடமொழி மங்கையொர் பாக மகிழ்ந்துடையான்
சேர்ந்த புனற்சடைச் செல்வப் பிரான்றிரு வேதிகுடிச்
சார்ந்த வயலணி தண்ணமு தையடைந் தாடுதுமே. ௭

எரியு மழுவின னெண்ணியு மற்றொரு வன்றலையுள்
திரியும் பலிப்பினன் றேயமு நாடுமெல் லாமுடையான்
விரியும் பொழிலணி சேறு திகழ்திரு வேதிகுடி
அரிய வமுதினை யன்பர்க ளோடடைந் தாடுதுமே. ௮

மையணி கண்டன் மறைவிரி நாவன் மதித்துகந்த
மெய்யணி நீற்றன் விழுமிய வெண்மழு வாட்படையான்
செய்ய கமல மணங்கம ழுந்திரு வேதிகுடி
ஐயனை யாரா வமுதினை நாமடைந் தாடுதுமே. ௯

வருத்தனை வாளரக் கன்முடி தோளொடு பத்திறுத்த
பொருத்தனைப் பொய்யா வருளனைப் பூதப் படையுடைய
திருத்தனைத் தேவர்பி ரான்றிரு வேதி குடியுடைய
அருத்தனை யாரா வமுதினை நாமடைந் தாடுதுமே. ௰

திருச்சிற்றம்பலம்

இது சோழநாட்டிலுள்ளது.

இறைவன் - வேதபுரியீசர்; இறைவி - மங்கையர்க்கரசியம்மை.

திருவையாறு   பதிகம் கக

திருவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

குறுவித்த வாகுற்ற நோய்வினை காட்டிக் குறுவித்தநோய்
உறுவித்த வாவுற்ற நோய்வினை தீர்ப்பா னுகந்தருளி
அறிவித்த வாறடி யேனையை யாற னடிமைக்கணே
செறிவித்த வாதொண்ட னேனைத்தன் பொன்னடிக் கீழெனையே.

கூர்வித்த வாகுற்ற நோய்வினை காட்டியுங் கூர்வித்தநோய்
ஊர்வித்த வாவுற்ற நோய்வினை தீர்ப்பா னுகந்தருளி
ஆர்வித்த வாறடி யேனையை யாற னடிமைக்கணே
சேர்வித்த வாதொண்ட னேனைத்தன் பொன்னடிக் கீழெனையே. உ

தாக்கின வாசல மேவினை காட்டியுந் தண்டித்தநோய்
நீக்கின வாநெடு நீரினின் றேற நினைந்தருளி
ஆக்கின வாறடி யேனையை யாற னடிமைக்கணே
நோக்கின வாதொண்ட னேனைத்தன் பொன்னடிக் கீழெனையே. ங

தருக்கின நான்றக வின்றியு மோடச் சலமதனால்
நெருக்கின வாநெடு நீரினின் றேற நினைந்தருளி
உருக்கின வாறடி யேனையை யாற னடிமைக்கணே
பெருக்கின வாதொண்ட னேனைத்தன் பொன்னடிக் கீழெனையே. ச

இழிவித்த வாறிட்ட நோய்வினை காட்டி யிடர்ப்படுத்துக்
கழிவித்த வாகட்ட நோய்வினை தீர்ப்பான் கலந்தருளி
அழிவித்த வாறடி யேனையை யாற னடிமைக்கணே
தொழுவித்த வாதொண்ட னேனைத்தன் பொன்னடிக் கீழெனையே. ரு

இடைவித்த வாறிட்ட நோய்வினை காட்டி யிடர்ப்படுத்து
உடைவித்த வாறுற்ற நோய்வினை தீர்ப்பா னுகந்தருளி
அடைவித்த வாறடி யேனையை யாற னடிமைக்கணே
தொடர்வித்த வாதொண்ட னேனைத்தன் பொன்னடிக் கீழெனையே. சு

படக்கின வாபட நின்றுபன் னாளும் படக்கினநோய்
அடக்கின வாறது வன்றியுந் தீவினை பாவமெல்லாம்
அடக்கின வாறடி யேனையை யாற னடிமைக்களே
தொடக்கின வாதொண்ட னேனைத்தன் பொன்னடிக் கீழெனையே. ௭

மறப்பித்த வாவல்லை நோய்வினை காட்டி மறப்பித்தநோய்
துறப்பித்த வாதுக்க நோய்வினை தீர்ப்பா னுகந்தருளி
இறப்பித்த வாறடி யேனையை யாற னடிமைக்களே
சிறப்பித்த வாதொண்ட னேனைத்தன் பொன்னடிக் கீழெனையே.

துயக்கின வாதுக்க நோய்வினை காட்டித் துயக்கினநோய்
இயக்கின வாறிட்ட நோய்வினை தீர்ப்பா னிசைந்தருளி
அயக்கின வாறடி யேனையை யாற னடிமைக்களே
மயக்கின வாதொண்ட னேனைத்தன் பொன்னடிக் கீழெனையே.

கறுத்துமிட் டார்கண்டங் கங்கை சடைமேற் கரந்தருளி
இறுத்துமிட் டாரிலங் கைக்கிறை தன்னை யிருபதுதோள்
அறுத்துமிட் டாரடி யேனையை யாற னடிமைக்களே
பொறுத்துமிட் டார்தொண்ட னேனைத்தன் பொன்னடிக் கீழெனையே.

திருச்சிற்றம்பலம்

இது சோழநாட்டிலுள்ளது.

இறைவன் - செம்பொற்சோதி; இறைவி - அறம்வளர்த்தநாயகி.

திருவையாறு பதிகம் ௯௨

திருவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சிந்திப் பரியன சிந்திப் பவர்க்குச் சிறந்துசெந்தேன்
முந்திப் பொழிவன முத்தி கொடுப்பன மொய்த்திருண்டு
பந்தித்து நின்ற பழவினை தீர்ப்பன பாம்புசுற்றி
அந்திப் பிறையணிந் தாடுமை யாற னடித்தலமே.

இழித்தன வேழேழ் பிறப்பு மறுத்தன வென்மனத்தே
பொழித்தன பேரெழிற் கூற்றை யுதைத்தன போற்றவர்க்காய்க்
கிழித்தன தக்கன் கிளரொளி வேள்வியைக் கீழ்முன்சென்
றழித்தன வாறங்க மானவை யாற னடித்தலமே. உ

மணிநிற மொப்பன பொன்னிற மன்னின மின்னியல்வாய்
கணிநிற மன்ன கயிலைப் பொருப்பன காதல்செய்யத்
துணிவன சீலத்த ராகித் தொடர்ந்துவி டாததொண்டர்க்
கணியன சேயன தேவர்க்கை யாற னடித்தலமே. ங

இருடரு துன்பப் படல மறைப்பமெய்ஞ் ஞானமென்னும்
பொருடரு கண்ணிழந் துண்பொரு ளறிப் புகலிழந்த
குருடருந் தம்மைப் பரவக் கொடுநர கக்குழிநின்
றருடரு கைகொடுத் தேற்றுமை யாற னடித்தலமே. ச

எழுவா யிறுவா யிலாதன வெங்கட் பிணிதவிர்த்து
வழுவா மருத்துவ மாவன மாநர கக்குழிவாய்
விழுவா ரவர்தம்மை வீழ்ப்பன மீட்பன மிக்கவன்போ
டழுவார்க் கமுதங்கள் காண்கவை யாற னடித்தலமே ரு

துன்பக் கடலிடைத் தோணித் தொழில்பூண்ட தொண்டர்தம்மை
இன்பக் கரைமுகந் தேற்றுந் திறத்தன மாற்றயலே
பொன்பட் டொழுகப் பொருந்தொளி செய்யுமப் பொய்பொருந்தா
அன்பர்க் கணியன காண்கவை யாற னடித்தலமே. சு

களித்துக் கலந்ததொர் காதற் கசிவொடு காவிரிவாய்க்
குளித்துத் தொழுதுமுன் னின்றவிப் பத்தரைக் கோதில்செந்தேன்
தெளித்துச் சுவையமு தூட்டி யமரர்கள் சூழிருப்ப
அளித்துப் பெருஞ்செல்வ மாக்குமை யாற னடித்தலமே. எ

திருத்திக் கருத்தினைச் செவ்வே நிறுத்திச் செறுத்துடலை
வருத்திக் கடிமலர் வாளெடுத் தோச்சி மருங்குசென்று
விருத்திக் குழக்கவல் லோர்கட்கு விண்பட் டிகையிடுமால்
அருத்தித் தருந்தவ ரேத்துமை யாற னடித்தலமே. அ

பாடும் பறண்டையு மாந்தையு மார்ப்பப் பரந்துபல்பேய்
கூடி முழவக் குவிகவிழ் கொட்டக் குறுநரிகள்
நீடுங் குழல்செய்ய வைய நெளிய நிணப்பிணக்காட்
டாடுந் திருவடி காண்கவை யாற னடித்தலமே.

நின்போ லமரர்க ணீண்முடி சாய்த்து நிமிர்த்துகுத்த
பைம்போ துழக்கிப் பவளந் தழைப்பன பாங்கறியா
என்போ லிகள்பறித் திட்ட விலையு முகையுமெல்லாம்
அம்போ தெனக்கொள்ளு மைய்னை யாற னடித்தலமே.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவையாறு

பதிகம் கூங

திருவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மலையார் மடந்தை மனத்தன வானோர் மகுடமன்னி
நிலையா யிருப்பன நின்றோர் மதிப்பன நீணிலத்துப்
புலையாடு புன்மை தவிர்ப்பன பொன்னுல கம்மளிக்கும்
அலையார் புனற்பொன்னி சூழ்ந்தவை யாற னடித்தலமே. க

பொலம்புண் டரீகப் புதுமலர் போல்வன போற்றியென்பார்
புலம்பும் பொழுதும் புணர்துணை யாவன பொன்னனையாள்
சிலம்புஞ் செறிபா டகமுஞ் செழுங்கிண் கிணித்திரளும்
அலம்புந் திருவடி காண்கவை யாற னடித்தலமே. உ

உற்றா ரிலாதார்க் குறுதுணை யாவன வோதிநன்னூல்
கற்றார் பரவப் பெருமை யுடையன காதல்செய்ய
கிற்பார் தமக்குக் கிளரொளி வானகந் தான்கொடுக்கும்
அற்றார்க் கரும்பொருள் காண்கவை யாற னடித்தலமே. ங

வானைக் கடந்தண்டத் தப்பான் மதிப்பன மந்திரிப்பார்
ஊனைக் கழித்துய்யக் கொண்டருள் செய்வன வுத்தமர்க்கு
ஞானச் சுடராய் நடுவே யுதிப்பன நங்கையஞ்ச
ஆனை யுரித்தன காண்கவை யாற னடித்தலமே.

மாதிர மானில மாவன வானவர் மாமுகட்டின்
மீதன மென்கழல் வெங்கச்சு வீக்கின வெந்நமனார்
தூதரை யோடத் துரப்பன துன்பறத் தொண்டுபட்டார்க்
காதர மாவன காண்கவை யாற னடித்தலமே. ௫

பேணித் தொழுமவர் பொன்னுல காளப் பிறங்கருளால்
ஏணிப் படிநெறி யிட்டுக் கொடுத்திமை யோர்முடிமேல்
மாணிக்க மொத்து மரகதம் போன்று வயிரமன்னி
ஆணிக் கனகமு மொக்குமை யாற னடித்தலமே. ௬

ஓதிய ஞானமு ஞானப் பொருளு மொலிசிறந்த
வேதியர் வேதமும் வேள்வியு மாவன விண்ணுமண்ணும்
சோதியுஞ் செஞ்சுடர் ஞாயிறு மொப்பன தூமதியோ
டாதியு மந்தமு மானவை யாற னடித்தலமே. ௭

சுணங்கு முகத்துத் துணைமுலைப் பாவை சுரும்பொடுவண்
டணங்குங் குழலி யணியார் வளைக்கரங் கூப்பிநின்று
வணங்கும் பொழுதும் வருடும் பொழுதுமவண் காந்தளொண்போ
தணங்கு மரவிந்த மொக்குமை யாற னடித்தலமே. ௮

சுழலார் துயர்வெயிற் சுட்டிடும் போதடித் தொண்டர்துன்னும்
நிழலா வனவென்று நீங்காப் பிறவி நிலைகெடுத்துக்
கழலா வினைகள் கழற்றுவ கால வனங்கடந்த
அழலா ரொளியன காண்கவை யாற னடித்தலமே.

வலியான் றலைபத்தும் வாய்விட் டலற வரையடர்த்து
மெலியா வலியுடைக் கூற்றை யுதைத்துவிண் ணோர்கண்முன்னே
பலிசேர் படுகடைப் பார்த்துப்பன் னாளும் பலரிகழ
அலியா நிலைநிற்கு மையனை யாற னடித்தலமே. ௰

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கண்டியூர்வீரட்டம் பதிகம் ௯௪

திருவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

வானவர் தானவர் வைகன் மலர்கொணர்ந் திட்டிறைஞ்சித்
தானவர் மால்பிர மன்னறி யாத தகைமையினன்
ஆனவ னாதிபு ராணனன் றோடிய பன்றியெய்த
கானவ னைக்கண்டி யூரண்ட வாணர் தொழுகின்றதே. க

வான மதியமும் வாளர வும்புன லோடுசடைத்
தான மதுவென வைத்துழல் வான்றழல் போலுருவன்
கான மறியொன்று கையுடை யான்கண்டி யூரிருந்த
ஊனமில் வேத முடையனை நாமடி யுள்குவதே. உ

பண்டங் கறுத்ததோர் கையுண் யான்படைத் தான்றலையை
உண்டங் கறுத்தது மூன்றோடு நாடவை தானறியும்
கண்டங் கறுத்த மிடறுடை யான்கண்டி யூரிருந்த
தொண்டர் பிரானைக்கண் டீரண்ட வாணர் தொழுகின்றதே. ௩

முடியின்முற் றாததொன் றில்லையெல் லாமுடன் றானுடையான்
கொடியு முற்றவ்விடை யேறியொர் கூற்றொரு பாலுடையான்
கடியமுற் றவ்வினை நோய்களை வான்கண்டி யூரிருந்தான்
அடியுமுற் றார்தொண்ட ரில்லைகண் டீரண்ட வானவரே.

பற்றியொ ரானையு ரித்தபி ரான்பவ ளத்திரள்போல்
முற்றும ணிந்ததோர் நீறுடை யான்முன்ன மேகொடுத்த
கற்றங் குடையவன் றானறி யான்கண்டி யூரிருந்த
குற்றமில் வேத முடையானை யாமண்டர் கூறுவதே. ௫

போர்ப்பனை யானையு ரித்தபி ரான்பொறி வாயரவம்
சேர்ப்பது வானத் திரைகடல் சூழுல கம்மிதனைக்
காப்பது காரண மாகக்கொண் டான்கண்டி யூரிருந்த
கூர்ப்புடை யொள்வாண் மழுவனை யாமண்டர் கூறுவதே.

அட்டது காலனை யாய்ந்தது வேதமா றங்கமன்று
சுட்டது காமனைக் கண்ணாத னாலே தொடர்ந்தெரியக்
கட்டவை மூன்றுமெ ரித்தபி ரான்கண்டி யூரிருந்த
குட்டமுன் வேதப் படையனை யாமண்டர் கூறுவதே. எ

அட்டு மொலிநீ ரணிமதி யும்மல ரானவெல்லாம்
இட்டுப் பொதியுஞ் சடைமுடி யானிண்டை மாலையங்கைக்
கட்டு மரவது தானுடை யான்கண்டி யூரிருந்த
கொட்டும் பறையுடைக் கூத்தனை யாமண்டர் கூறுவதே. அ

மாய்ந்தன தீவினை மங்கின நோய்கண் மறுகிவிழத்
தேய்ந்தன பாவஞ் செறுக்ககில் லாநம்மைச் செற்றநங்கைக்
காய்ந்தபி ரான்கண்டி யூரெம் பிரானங்க மாறினையும்
ஆய்ந்தபி ரானல்ல னோவடி யேனையாட் கொண்டவனே. கூ

மண்டி மலையை யெடுத்துமத் தாக்கியவ் வாசுகியைத்
தண்டி யமரர் கடைந்த கடல்விடங் கண்டருளி
உண்டபி ரானஞ் சொளித்தபி ரானஞ்சி யோடிநண்ணக்
கண்டபி ரானல்ல னோகண்டி யூரண்ட வானவனே. ௰

திருச்சிற்றம்பலம்

இது சோழநாட்டிலுள்ளது.

இறைவன் - வீரட்டானேசுரர்; இறைவி - மங்களநாயகி.

திருப்பாதிரிப்புலியூர் பதிகம் கூ௬

திருவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஈன்றாளு மாயெனக் கெந்தையு மாயுடன் றோன்றினராய்
மூன்றா யுலகம் படைத்துகந் தான்மனத் துள்ளிருக்க
ஏன்றா னிமையவர்க் கன்பன் றிருப்பா திரிப்புலியூர்த்
தோன்றாத் துணையா யிருந்தனன் றன்னடி யோங்களுக்கே. க

பற்றாய் நினைந்திடப் போதுநெஞ் சேயிந்தப் பாரைமுற்றும்
சுற்றா யலைகடன் மூடினுங் கண்டேன் புகனமக்கு
உற்றா னுமையவட் கன்பன் றிருப்பா திரிப்புலியூர்
முற்றா முளைமதிக் கண்ணியி னான்றன மொய்கழலே. ௨

விடையான் விரும்பியென் னுள்ளத் திருந்தா னினிநமக்கிங்
கடையா வவல மருவினை சாரா நமனையஞ்சோம்
புடையார் கமலத் தயன்போல் பவர்பா திரிப்புலியூர்
உடையா னடிய ரடியடி யோங்கட் கரியதுண்டே. ௩

மாயமெல் லாமுற்ற விட்டிரு ளீங்க மலைமகட்கே
நேயநிலாவ விருந்தா னவன்றன் றிருவடிக்கே
தேயமெல் லாநின் றிறைஞ்சுந் திருப்பா திரிப்புலியூர்
மேயநல் லான்மலர்ப் பாதமென் சிந்தையு ணின்றனவே.

வைத்த பொருணமக் காமென்று சொல்லி மனத்தடைத்துச்
சித்த மொருக்கிச் சிவாய நமவென் றிருக்கினல்லால்
மொய்த்த கதிர்மதி போல்வா ரவர்பா திரிப்புலியூர்
அத்த னருள்பெற லாமோ வறிவிலாப் பேதைநெஞ்சே. ரு

கருவாய்க் கிடந்துன் கழலேநி னையுங் கருத்துடையேன்
உருவாய்த் தெரிந்துன்ற னாமம் பயின்றே னுனதருளால்
திருவாய்ப் பொலியச் சிவாய நமவென்று நீறணிந்தேன்
தருவாய் சிவகதி நீபா திரிப்புலி யூரரனே. சா

எண்ணா தமர ரிரக்கப் பரவையு ணஞ்சையுண்டாய்
திண்ணா ரசுரர் திரிபுரந் தீயெழச் செற்றவனே
பண்ணார்ந் தமைந்த பொருள்கள் பயில்பா திரிப்புலியூர்க்
கண்ணார் நுதலாய் கழனங் கருத்தி லுடையனவே.

புழுவாய்ப் பிறக்கினும் புண்ணியா வுன்னடி யென்மனத்தே
வழுவா திருக்க வரந்தர வேண்டுமிவ் வையகத்தே
தொழுவார்க் கிரங்கி யிருந்தருள் செய்பா திரிப்புலியூர்ச்
செழுநீர்ப் புனற்கங்கை செஞ்சடை மேல்வைத்த தீவண்ணனே.

மண்பாத லம்புக்கு மால்கடன் மூடிமற் றேழுலகும்
விண்பா றிசைகெட் டிருசுடர் வீழினு மஞ்சனெஞ்சே
திண்பா னமக்கொன் று கண்டோந் திருப்பா திரிப்புலியூர்க்
கண்பாவு நெற்றிக் கடவுட் சுடரான் கழலிணையே.

திருந்தா வமணர்தந் தீநெறிப் பட்டுத் திகைத்துமுத்தி
தருந்தா ளிணைக்கே சரணம் புகுந்தேன் வரையெடுத்த
பொருந்தா வரக்க னுடனெரித் தாய்பா திரிப்புலியூர்
இருந்தா யடியே னினிப்பிற வாமல்வந் தேன்றுகொள்ளே. ய

திருச்சிற்றம்பலம்

இது நடுநாட்டிலுள்ளது.

இறைவன் - தோன்றாத்துணையீசர்; இறைவி - தோகையம்பிகையம்மை.

திருவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

வான்சொட்டச் சொட்டநின் றட்டும் வளர்மதி யோடயலே
தேன்சொட்டச் சொட்டநின் றட்டுந் திருக்கொன்றை சென்னிவைத்தீர்
மான்பெட்டை நோக்கி மணாளீர் மணிநீர் மிழலையுளீர்
நான்சட்ட வும்மை மறக்கினு மென்னைக் குறிக்கொண்மினே. க

அந்தமு மாதியு மாகிநின் றீரண்ட மெண்டிசையும்
பந்தமும் வீடும் பரப்புகின் றீர்பசு வேற்றுகந்தீர்
வெந்தழ லோம்பு மிழலையுள் ளீரென்னைத் தென்றிசைந்தே
உந்திடும் போது மறக்கினு மென்னைக் குறிக்கொண்மினே. உ

அலைக்கின்ற நீர்நிலங் காற்றன லம்பர மாகிநின்றீர்
கலைக்கன்று சேருங் கரத்தீர் கலைப்பொரு ளாகிநின்றீர்
விலக்கின்றி நல்கு மிழலையு ளீர்மெய்யிற் கையொடுகால்
குலைக்கின்று நும்மை மறக்கினு மென்னைக் குறிக்கொண்மினே.

தீத்தொழி லான்றலை தீயிலிட் டுச்செய்த வேள்விசெற்றீர்
பேய்த்தொழி லாட்டியைப் பெற்றுடை யீர்பிடித் துத்திரியும்
வேய்த்தொழி லாளர் மிழலையுள் ளீர்விக்கி யஞ்செழுத்தும்
ஓத்தொழிந் தும்மை மறக்கினு மென்னைக் குறிக்கொண்மினே.

தோட்பட்ட நாகமுஞ் சூலமுஞ் சுற்றியும் பத்திமையால்
மேற்பட்ட வந்தணர் வீழியு மென்னையும் வேறுடையீர்
நாட்பட்டு வந்து பிறந்தே னிறக்க நமன்றமர்தம்
கோட்பட்டு நும்மை மறக்கினு மென்னைக் குறிக்கொண்மினே.

கண்டியிற் பட்ட கழுத்துடை யீர்கரி காட்டிலிட்ட
பண்டியிற் பட்ட பரிகலத் தீர்பதி வீழிகொண்டீர்
உண்டியிற் பட்டினி நோயி லுறக்கத்தி லும்மையைவர்
கொண்டியிற் பட்டு மறக்கினு மென்னைக் குறிக்கொண்மினே. சு

தோற்றங்கண் டான்சிர மொன்றுகொண் டீர்தூய வெள்ளெருத்தொன்
றேற்றங்கொண் டீரெழில் வீழி மிழலை யிருக்கைகொண்டீர்
சீற்றங்கொண் டென்மேற் சிவந்ததொர் பாசத்தால் வீசியவெங்
கூற்றங்கண் டும்மை மறக்கினு மென்னைக் குறிக்கொண்மினே. எ

சுழிப்பட்ட கங்கையுந் திங்களுஞ் சூடிச்சொக் கம்பயின்றீர்
பழிப்பட்ட பாம்பரைப் பற்றுடை யீர்படர் தீப்பருக
விழிப்பட்ட காமனை விட்டீர் மிழலையுள் ளீர்பிறவிச்
சுழிப்பட்டு நும்மை மறக்கினு மென்னைக் குறிக்கொண்மினே. அ

பிள்ளையிற் பட்ட பிறைமுடி யீர்மறை யோதவல்லீர்
வெள்ளையிற் பட்டதொர் நீற்றீர் விரிநீர் மிழலையுள்ளீர்
நள்ளையிற் பட்டைவர் நக்கரைப் பிக்க நமன்றமர்தம்
கொள்ளையிற் பட்டு மறக்கினு மென்னைக் குறிக்கொண்மினே. கூ

கறுக்கொண் டரக்கன் கயிலையைப் பற்றிய கையுமெய்யும்
நெறுக்கென் றிறச்செற்ற சேவடி யாற்கூற்றை நீறுசெய்தீர்
வெறிக்கொன்றை மாலை முடியீர் விரிநீர் மிழலையுள்ளீர்
இறக்கின்று நும்மை மறக்கினு மென்னைக் குறிக்கொண்மினே. ய

திருச்சிற்றம்பலம்

இது சோழநாட்டிலுள்ளது.

இறைவன் - வீழியழகர்; இறைவி - சுந்தரகுசாம்பிகை.

திருச்சத்திமுற்றம் பதிகம் ௬எ

திருவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

கோவாய் முடுகி யடுதிறற் கூற்றங் குமைப்பதன்முன்
பூவா ரடிச்சுவ டென்மேற் பொறித்துவை போகவிடில்
மூவா முழுப்பழி மூடுங்கண் டாய்முழங் குந்தழற்கைத்
தேவா திருச்சத்தி முற்றத் துறையுஞ் சிவக்கொழுந்தே. ௧

காய்ந்தா யனங்க னுடலம் பொடிபடக் காலனைமுன்
பாய்ந்தா யுயிர்செகப் பாதம் பணிவார்தம் பல்பிறவி
ஆய்ந்தாய்ந் தறுப்பா யடியேற் கருளாயுன் னன்பர்சிந்தை
சேர்ந்தாய் திருச்சத்தி முற்றத் துறையுஞ் சிவக்கொழுந்தே. ௨

பொத்தார் குரம்பை புகுந்தைவர் நாளும் புகலழிப்ப
மத்தார் தயிர்போன் மறுகுமென் சிந்தை மறுக்கொழிவி
அத்தா வடியே னடைக்கலங் கண்டா யமரர்கடம்
சித்தா திருச்சத்தி முற்றத் துறையுஞ் சிவக்கொழுந்தே. ௩

நில்லாக் குரம்பை நிலையாக் கருதியிந் நீணிலத்தொன்
றல்லாக் குழிவீழ்ந் தயர்வுறு வேனைவந் தாண்டுகொண்டாய்
வில்லேர் புருவத் துமையாள் கணவா விடிற்கெடுவேன்
செல்வா திருச்சத்தி முற்றத் துறையுஞ் சிவக்கொழுந்தே. ௪

கருவுற் றிருந்துன் கழலே நினைந்தேன் கருப்புவியில்
தெருவிற் புகுந்தேன் றிகைத்தடி யேனைத் திகைப்பொழிவி
உருவிற் றிகழு முமையாள் கணவா விடிற்கெடுவேன்
திருவிற் பொலிசத்தி முற்றத் துறையுஞ் சிவக்கொழுந்தே. ௫

வெம்மை நமன்றமர் மிக்கு விரவி விழுப்பதன்முன்
இம்மையுன் றாளென்றன் னெஞ்சத் தெழுதிவை யீங்கிகழில்
அம்மை யடியேற் கருளுதி யென்பதிங் காரறிவார்
செம்மை தருசத்தி முற்றத் துறையுஞ் சிவக்கொழுந்தே.

விட்டார் புரங்க ளொருநொடி வேவவொர் வெங்கணையால்
சுட்டாயென் பாசத் தொடர்பறுத் தாண்டுகொ டும்பிபம்பும்
மட்டார் குழலி மலைமகள் பூசை மகிழ்ந்தருளும்
சிட்டா திருச்சத்தி முற்றத் துறையுஞ் சிவக்கொழுந்தே. ௭

இகழ்ந்தவன் வேள்வி யழித்திட் டிமையோர் பொறையிரப்ப
நிகழ்ந்திட வன்றே விசயமுங் கொண்டது நீலகண்டா
புகழ்ந்த வடியேன்றன் புன்மைக டீரப் புரிந்துநல்காய்
திகழ்ந்த திருச்சத்தி முற்றத் துறையுஞ் சிவக்கொழுந்தே. ௮

தக்கார்வ மெய்திச் சமண்டவிர்ந் துன்றன் சரண்புகுந்தேன்
எக்காத லெப்பய னுன்றிற மல்லா லெனக்குளதே
மிக்கார் தில்லையுள் விருப்பா மிகவட மேருவென்னும்
திக்கா திருச்சத்தி முற்றத் துறையுஞ் சிவக்கொழுந்தே. ௯

பொறித்தே ரரக்கன் பொருப்பெடுப் புற்றவன் பொன்முடிதோள்
இறத்தா ளொருவிர லூன்றிட் டலற விரங்கியொள்வாள்
குறித்தே கொடுத்தாய் கொடியேன் செய்குற்றக் கொடுவினைநோய்
செறுத்தாய் திருச்சத்தி முற்றத் துறையுஞ் சிவக்கொழுந்தே. ௰

திருச்சிற்றம்பலம்

இது சோழநாட்டிலுள்ளது.

இறைவன் - சிவக்கொழுந்தீசர்; இறைவி - பெரியநாயகி.

திருநல்லூர் பதிகம் ௯௮

திருவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

அட்டுமி னில்பலி யென்றென் றகங்கடை தோறும்வந்து
மட்டவி ழுங்குழ லார்வளை கொள்ளும்வ கையென்கொலோ
கொட்டிய பாணி யெடுத்திட்ட பாதமுங் கோளரவும்
நட்டநின் றாடிய நாதர்நல் லூரிடங் கொண்டவரே.

பெண்ணிட்டம் பண்டைய தன்றிவை பெய்பலிக் கென்றுழல்வார்
நண்ணிட்டு வந்து மனைபுகுந் தாருநல் லூரகத்தே
பண்ணிட்ட பாடல ராடல ராய்ப்பற்றி நோக்கிநின்று
கண்ணிட்டுப் போயிற்றுக் காரண முண்டு கறைக்கண்டரே. உ

படவே ரரவல்குற் பாவைநல் லீர்பக லேயொருவர்
இடுவா ரிடைப்பலி கொள்பவர் போலவந் தில்புகுந்து
நடவா ரடிக ணடம்பயின் றாடிய கூத்தர்கொலோ
வடபாற் கயிலையுந் தென்பானல் லூருந்தம் வாழ்பதியே. ங

செஞ்சுடர்ச் சோதிப் பவளத் திரடிகழ் முத்தனைய
நஞ்சணி கண்டனல் லூருறை நம்பனை நானொருகால்
துஞ்சிடைக் கண்டு கனவின் றலைத்தொழு தேற்கவன்றான்
நெஞ்சிடை நின்றக லான்பல காலமு நின்றனனே. ச

வெண்மதி சூடி விளங்கநின் றானைவிண் ணோர்கடொழ
நண்ணில யத்தொடு பாடல றாதநல் லூரகத்தே
திண்ணில யங்கொண்டு நின்றான் றிரிபுர மூன்றெரித்தான்
கண்ணுளு நெஞ்சத் தகத்துளு முளகழற் சேவடியே. ரு

தேற்றப் படத்திரு நல்லூ ரகத்தே சிவனிருந்தால்
தோற்றப் படச்சென்று கண்டுகொள் வார்தொண்டர் துன்மதியால்
ஆற்றிற் கெடுத்துக் குளத்தினிற் றேடிய வாதரைப்போல்
காற்றிற் கடுத்துல கெல்லாந் திரிதர்வர் காண்பதற்கே. சு

நாட்கொண்ட தாமரைப் பூத்தடஞ் சூழ்ந்தநல் லூரகத்தே
கீட்கொண்ட கோவணங் காவென்று சொல்லிக் கிறிபடத்தான்
வாட்கொண்ட நோக்கி மனைவியொடு மங்கோர் வாணிகனை
ஆட்கொண்ட வார்த்தை யுரைக்குமன் றேயிவ் வகலிடமே. எ

அறைமல்கு பைங்கழ லார்க்கநின் றானணி யார்சடைமேல்
நறைமல்கு கொன்றையந் தாருடை யானுநல் லூரகத்தே
பறைமல்கு பாடல னாடல னாகிப் பரிசழித்தான்
பிறைமல்கு செஞ்சடை தாழநின் றாடிய பிஞ்ஞகனே. அ

மன்னிய மாமறை யோர்மகிழ்ந் தேத்த மருவியெங்கும்
துன்னிய தொண்டர்க ளின்னிசை பாடித் தொழுதுநல்லூர்க்
கன்னியர் தாமுங் கனவிடை யுன்னிய காதலரை
அன்னிய ரற்றவ ரங்கண னேயரு ணல்கென்பரே. கூ

திருவமர் தாமரை சீர்வளர் செங்கழு நீர்கொணெய்தல்
குருவமர் கோங்கங் குராமகிழ் சண்பகங் கொன்றைவன்னி
மருவமர் நீள்கொடி மாட மலிமறை யோர்கணல்லூர்
உருவமர் பாகத் துமையவள் பாகனை யுள்குதுமே. ய

செல்லோ கொடியன் சிவன்பெருங் கோயில் சிவபுரமும்
வல்லேன் புகவு மதில்சூ ழிலங்கையர் காவலனைக்
கல்லார் முடியொடு தோளிறச் செற்ற கழலடியான்
நல்லூ ரிருந்தபி ரானல்ல னேநம்மை யாள்பவனே. கக

திருச்சிற்றம்பலம்

இது சோழநாட்டிலுள்ளது.

இறைவன் - பெரியவாண்டவர்; இறைவி - பருவதசுந்தரி.

திருவையாறு பதிகம் கூகூ

திருவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

அந்திவட் டத்திங்கட் கண்ணிய னையா றமர்ந்துவந்தென்
புந்திவட் டத்திடைப் புக்குநின் றானையும் பொய்யென்பனோ
சிந்திவட் டச்சடைக் கற்றை யலம்பச் சிறிதலர்ந்த
நந்திவட் டத்தொடு கொன்றை வளாவிய நம்பனையே. க

பாடகக் கால்கழற் கால்பரி திக்கதி ருக்கவந்தி
நாடகக் கானங்கை முன்செங்க ணேனத்தின் பின்னடந்த
காடகக் கால்கணங் கைதொழுங் காலெங்க ணையநின்றகால்
ஆடகக் காலரி மான்றேர் வலவனை யாற்றனவே. உ

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கச்சியேகம்பம் பதிகம் ௱

திருவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஓதுவித் தாய்முன் னறவுரை காட்டி யமணரொடே
காதுவித் தாய்கட்ட நோய்பிணி தீர்த்தாய் கலந்தருளிப்
போதுவித் தாய்நின் பணிபிழைக் கிற்புளி யம்வளாரால்
மோதுவிப் பாயுகப் பாய்முனி வாய்கச்சி யேகம்பனே. ௧

எத்தைக்கொண் டெத்தகை யேழை யமணொ டிசைவித்தெனைக்
கொத்தைக்கு மூங்கர்வழி காட்டுவித் தென்னைக் கோகுசெய்தாய்
முத்திற் றிரளும் பளிங்கினிற் சோதியு மொய்பவளத்
தொத்தினை யேய்க்கும் படியாய் பொழிற்கச்சி யேகம்பனே. ௨

மெய்யம்பு கோத்த விசயனொ டன்றொரு வேடுவனாய்ப்
பொய்யம்பெய் தாவ மருளிச்செய் தாய்புர மூன்றெரியக்
கையம்பெய் தாய்நுன் கழலடி போற்றாக் கயவர்நெஞ்சில்
குய்யம்பெய் தாய்கொடி மாமதில் சூழ்கச்சி யேகம்பனே. ௩

குறிக்கொண் டிருந்துசெந் தாமரை யாயிரம் வைகல்வைகல்
நெறிப்பட வின்டை புனைகின்ற மாலை நிறையழிப்பான்
கறைக்கண்ட நீயொரு பூக்குறை வித்துக்கண் சூல்விப்பதே
பிறைத்துண்ட வார்சடை யாய்பெருங் காஞ்சியெம் பிஞ்ஞகனே.

உரைக்குங் கழிந்திங் குணர்வரி யானுள்கு வார்வினையைக்
கரைக்கு மெனக்கை தொழுவதல் லாற்கதி ரோர்களெல்லாம்
விரைக்கொண் மலரவன் மாலெண் வசுக்களே காதசர்கள்
இரைக்கு மமிர்தர்க் கறியவொண் ணானெங்க ளேகம்பனே. ௫

கருவுற்ற நாண்முத லாகவுன் பாதமே காண்பதற்கு
உருகிற்றெ னுள்ளமு நானுங் கிடந்தலந் தெய்த்தொழிந்தேன்
திருவொற்றி யூரா திருவால வாயா திருவாரூரா
ஒருபற்றி லாமையுங் கண்டிரங் காய்கச்சி யேகம்பனே.

அரியய னிந்திரன் சந்திரா தித்த ரமரரெல்லாம்
உரியநின் கொற்றக் கடைத்தலை யாருணங் காக்கிடந்தார்
புரிதரு புன்சடைப் போக முனிவர் புலம்புகின்றார்
எரிதரு செஞ்சடை யேகம்ப வென்னோ திருக்குறிப்பே. எ

பாம்பரைச் சேர்த்திப் படருஞ் சடைமுடிப் பால்வண்ணனே
கூம்பலைச் செய்த கரதலத் தன்பர்கள் கூடிப்பன்னாள்
சாம்பரைப் பூசித் தரையிற் புரண்டுநின் றாள்சரணென்
றேம்பலிப் பார்கட் கிரங்குகண் டாய்கச்சி யேகம்பனே. அ

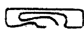
ஏன்றுகொண் டாயென்னை யெம்பெரு மானினி யல்லமென்னில்
சான்றுகண் டாயிவ் வுலகமெல் லாந்தனி யேனென்றென்னை
ஊன்றிநின் றாரைவர்க் கொற்றிவைத் தாய்பின்னை யொற்றியெல்லாம்
சோன்றுகொண் டாய்கச்சி யேகம்பமேய சுடர்வண்ணனே. கூ

உந்திநின் றாருன்ற னோலக்கச் சூளைகள் வாய்தல்பற்றித்
துன்றிநின் றார்தொல்லை வானவ ரீட்டம் பணியறிவான்
வந்துநின் றாரய னுந்திரு மாலு மதிற்கச்சியாய்
இந்தநின் றோமினி யெங்ஙன மோவந் திறைஞ்சுவதே. ய

திருச்சிற்றம்பலம்

இது தொண்டைநாட்டிலுள்ளது.

இறைவன் - ஏகாம்பரநாதர்; இறைவி - காமாட்சியம்மை.

திருவின்னம்பர் பதிகம் ௱க

திருவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மன்னு மலைமகள் கையால் வருடின மாமறைகள்
சொன்ன துறைதொறுந் தூப்பொரு ளாயின தூக்கமலத்
தன்ன வடிவின வன்புடைத் தொண்டர்க் கமுதருந்தி
இன்னல் களைவன வின்னம்ப ரான்ற னிணையடியே. க

பைதற் பிணக்குழைக் காளிவெங் கோபம்பங் கப்படுப்பான்
செய்தற் கரிய திருநடஞ் செய்தன சீர்மறையோன்
உய்தற் பொருட்டுவெங் கூற்றை யுதைத்தன வும்பர்க்கெல்லாம்
எய்தற் கரியன வின்னம்ப ரான்ற னிணையடியே. உ

சுணங்குநின் றார்கொங்கை யாளுமை சூடின தூமலரால்
வணங்கிநின் றும்பர்கள் வாழ்த்தின மன்னு மறைகடம்மில்
பிணங்கிநின் றின்னன வென்றறி யாதன பேய்க்கணத்தோ
டிணங்கிநின் றாடின வின்னம்ப ரான்ற னிணையடியே. ங

ஆறொன் றியசம யங்களி னவ்வவர்க் கப்பொருள்கள்
வேறொன்றி லாதன விண்ணோர் மதிப்பன மிக்குவமன்
மாறொன்றி லாதன மண்ணொடு விண்ணக மாய்ந்திடினும்
ஈறொன்றி லாதன வின்னம்ப ரான்ற னிணையடியே. ச

அரக்கர்தம் முப்புர மம்பொன்றி னாலட லங்கியின்வாய்க்
கரக்கமுன் வைதிகத் தேர்மிசை நின்றன கட்டுருவம்
பரக்கவெங் கானிடை வேடுரு வாயின பல்பதிதோ
றிரக்க நடந்தன வின்னம்ப ரான்ற னிணையடியே. ரு

கீண்டுங் கிளர்ந்தும்பொற் கேழன்முன் றேடின கேடுபடா
ஆண்டும் பலபல வூழியு மாயின வாரணத்தின்
வேண்டும் பொருள்கள் விளங்கநின் றாடின மேவுசிலம்
பீண்டுங் கழலின வின்னம்ப ரான்ற னிணையடியே. சு

போற்றுந் தகையன பொல்லா முயலகன் கோபப்புன்மை
ஆற்றுந் தகையன வாறு சமயத் தவரவரைத்
தேற்றுந் தகையன தேறிய தொண்டரைச் செந்நெறிக்கே
ஏற்றுந் தகையன வின்னம்ப ரான்ற னிணையடியே. எ

பயம்புன்மை சேர்தரு பாவந் தவிர்ப்பன பார்ப்பதிதன்
குயம்பொன்மை மாமல ராகக் குலாவின கூடவொண்ணாச்
சயம்புவென் றேதகு தானுவென் றேசதுர் வேதங்கணின்
றியம்புங் கழலின வின்னம்ப ரான்ற னிணையடியே. அ

அயனொடு மாலிந் திரன்சந்தி ராதித்த ரமரரெலாம்
சயசய வென்றுமுப் போதும் பணிவன தண்கடல்சூழ்
வியனில முற்றுக்கும் விண்ணுக்கு நாகர் வியனகர்க்கும்
இயபர மாவன வின்னம்ப ரான்ற னிணையடியே.

தருக்கிய தக்கன்றன் வேள்வி தகர்த்தன தாமரைப்போ
துருக்கிய செம்பொ னுவமனி லாதன வொண்கயிலை
நெருக்கிய வாளரக் கன்றலை பத்து நெரித்தவன்றன்
இருக்கியல் பாயின வின்னம்ப ரான்ற னிணையடியே. ய

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவாரூர் பதிகம் ௱உ

திருவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

குலம்பலம் பாவரு குண்டர்முன்
னேநமக் குண்டுகொலோ
அலம்பலம் பாவரு தண்புன
லாரு ரவிர்சடையான்
சிலம்பலம் பாவரு சேவடி
யான்றிரு மூலட்டானம்
புலம்பலம் பாவரு தொண்டர்க்குத்
தொண்டராம் புண்ணியமே.

மற்றிட மின்றி மனைதுறந்
தல்லுணா வல்லமணர்
சொற்றிட மென்று துரிசுபட்
டேனுக்கு முண்டுகொலோ
விற்றிடம் வாங்கி விசயனொ
டன்றொரு வேடுவனாய்ப்
புற்றிடங் கொண்டான்றன் றொண்டர்க்குத்
தொண்டராம் புண்ணியமே.

ஒருவடி வின்றிநின் றுண்குண்டா
முன்னமக் குண்டுகொலோ
செருவடி வெஞ்சிலை யாற்புர
மட்டவன் சென்றடையாத்
திருவுடை யான்றிரு வாரூர்த்
திருமூலட் டானன்செங்கண்
பொருவிடை யானடித் தொண்டர்க்குத்
தொண்டராம் புண்ணியமே.

மாசினை யேறிய மேனியர்
வன்கண்ணர் மொண்ணரைவிட்
டீசனை யேநினைந் தேசறு
வேனுக்கு முண்டுகொலோ
தேசனை யாரூர்த் திருமூலட்
டானனைச் சிந்தைசெய்து
பூசனைப் பூசுரர் தொண்டர்க்குத்
தொண்டராம் புண்ணியமே.

அருந்தும் பொழுதுரை யாடா
வமணர் திறமகன்று
வருந்தி நினைந்தர னேயென்று
வாழ்த்துவேற் குண்டுகொலோ
திருந்திய மாமதி லாரூர்த்
திருமூலட் டானனுக்குப்
பொருந்துந் தவமுடைத் தொண்டர்க்குத்
தொண்டராம் புண்ணியமே. ௫

வீங்கிய தோள்களுந் தாள்களு
மாய்நின்று வெற்றரையே
மூங்கைகள் போலுண்ணு மூடர்முன்
னேநமக் குண்டுகொலோ
தேங்கமழ் சோலைத்தென் னாரூர்த்
திருமூலட் டானன்செய்ய
பூங்கழ லானடித் தொண்டர்க்குத்
தொண்டராம் புண்ணியமே.

பண்ணிய சாத்திரப் பேய்கள்
பறிதலைக் குண்டரைவிட்
டெண்ணில் புகழீசன் றன்னருள்
பெற்றேற்கு முண்டுகொலோ
திண்ணிய மாமதி லாரூர்த்
திருமூலட் டானனெங்கள்
புண்ணியன் றன்னடித் தொண்டர்க்குத்
தொண்டராம் புண்ணியமே.

கரப்பர்கண் மெய்யைத் தலைபறிக்
கச்சுக மென்னுங்குண்டர்
உரைப்பன கேளாதிங் குய்யப்போந்
தேனுக்கு முண்டுகொலோ
திருப்பொலி யாரூர்த் திருமூலட்
டானன் றிருக்கயிலைப்
பொருப்பன் விருப்பமர் தொண்டர்க்குத்
தொண்டராம் புண்ணியமே.

கையிலிடு சோறு நின்றுண்ணுங்
காத லமணரைவிட்
டுய்யு நெறிகண்டிங் குய்யப்போந்
தேனுக்கு முண்டுகொலோ
ஐய னணிவய லாரூர்த்
திருமூலட் டானனுக்குப்
பொய்யன் பிலாவடித் தொண்டர்க்குத்
தொண்டராம் புண்ணியமே.

குற்ற முடைய வமணர்
திறமது கையகன்றிட்
டுற்ற கருமஞ்செய் துய்யப்போந்
தேனுக்கு முண்டுகொலோ

மற்பொலி தோளா னிராவணன்
றன்வலி வாட்டுவித்த
பொற்கழ லானடித் தொண்டர்க்குத்
தொண்டராம் புண்ணியமே. ௰

திருச்சிற்றம்பலம்

பதிக வரலாறு :

திருநாவுக்கரசுநாயனர் திருவாரூருக்கு எழுந்தருள்கையில் அவ்வூர்த் திருவருட் டொண்டர்கள், வல்லமண் குண்டர் மாயை நீங்கிக்கல்லே மிதப்பாகக் கடனீந்திய கடவுட் டொண்டர் வந்தார் என்று திரு வீதியைத் திருமலி மங்கலஞ் செய்து எல்லேப் புறத்து எதிர்கொள்ள, அடிகள் 'புற்றிடங் கொண்டார் தம் தொண்டர்க்குத் தொண்டராம் புண்ணியமே, பாதக வமணர் தம்மால் உற்றபிணி யொழிந்துய்யப் போந் தேன் பெறலாவதோ?' என்று அவ் வடியவரை விறைவி யித் திருவிருத் தத்தை அருளிச் செய்து அவரோடு கலந்து திருவீதியுள் ளணைந்தார்.

திருவாரூர் பதிகம் ௱௩

திருவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

வேம்பினைப் பேசி விடக்கினை யோம்பி வினைபெருக்கித்
தூம்பினைத் தூர்த்தங்கோர் சுற்றந் துணையென் றிருத்திர்தொண்டீர்
ஆம்பலம் பூம்பொய்கை யாரூ ரமர்ந்தா னடிநிழற்கீழ்ச்
சாம்பலைப் பூசிச் சலமின்றித் தொண்டுபட் டுய்ம்மின்களே.

ஆராய்ந் தடித்தொண்ட ராணிப்பொ னாரூ ரகத்தடக்கிப்
பாரூர் பரிப்பத்தம் பங்குனி யுத்திரம் பாற்படுத்தான்
ஆரூர் நறுமலர் நாத னடித்தொண்ட னம்பிநந்தி
நீராற் றிருவிளக் கிட்டமை நீணா டறியுமன்றே.

பூம்படி மக்கலம் பொற்படி மக்கல மென்றிவற்றால்
ஆம்படி மக்கல மாகிலு மாரூ ரினிதமர்ந்தார்
தாம்படி மக்கலம் வேண்டுவ ரேற்றமிழ் மாலைகளால்
நாம்படி மக்கலஞ் செய்து தொழுது மடநெஞ்சமே.

துடிக்கின்ற பாம்பரை யார்த்துத் துளங்கா மதியணிந்து
முடித்தொண்ட ராகிமுனிவர் பணிசெய்வ தேயுமன்றிப்
பொடிக்கொண்டு பூசிப் புகுந்தொண்டர் பாதம் பொறுத்தபொற்பால்
அடித்தொண்ட னந்தியென் பானுள னாரூ ரமுதினுக்கே.

கரும்பு பிடித்தவர் காயப்பட் டாரங்கோர் கோடலியால்
இரும்பு பிடித்தவ ரின்புறப் பட்டா ரிவர்கணிற்க
அரும்பவிழ் தண்பொழில் சூழணி யாரூ ரமர்ந்தபெம்மான்
விரும்பு மனத்தினை யாதொன்று நானுன்னை வேண்டுவனே. ௫

கொடிகொள் விதானங் கவரி பறைசங்கங் கைவிளக்கோ
டிடிவில் பெருஞ்செல்வ மெய்துவ ரெய்திய மூனமில்லா
அடிகளு மாரூ ரகத்தின ராயினு மந்தவளப்
பொடிகொண் டணிவார்க் கிருளொக்கு நந்தி புறப்படிலே. ௬

*   *   *   *   * ௭

*   *   *   *   * ௮

*   *   *   *   * ௯

சங்கொலிப் பித்திடு மின்சிறு காலைத் தடவழலில்
குங்குலி யப்புகைக் கூட்டென்றுங் காட்டி யிருபதுதோள்
அங்குலம் வைத்தவன் செங்குரு திப்புன லோடவஞ்ஞான்
றங்குலி வைத்தா னடித்தா மரையென்னை யாண்டனவே. ௰

திருச்சிற்றம்பலம்

பதிக வரலாறு :

ஆளுடைய அரசுகள் திருவாரூரை வணங்கிப்பாடி வழிபட்டவர் அங்கேயுள்ள அரனெறியை யடைந்து வணங்கும்போது அக்கோயிலில்

நீருடறிய நீரால் விளக்கெரித்த நமிநந்தி யடிகளுடைய அருந் திருத்தொண்டின் நன்மைத் தன்மையை இரண்டாந் திருப்பாட்டில், 'அடித்தொண்டர் ஆணிப்பொன்' என்றும், 'பங்குனியுத் திரம்பாற் படுத்தான்' என்றும், 'நீராற் றிருவிளக் கிட்டமை நீணா டறியுமன்றே' என்றும் வைத்துச் சிறப்பித்தருளினர்.

திருநாகைக்காரோணம்   பதிகம் ௯௪

திருவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

வடிவுடை மாமலை மங்கைபங் காகங்கை வார்சடையாய்
கடிகமழ் சோலை சுலவு கடனாகைக் காரோணனே
பிடிமதவா ரணம் பேணுந் துரகநிற் கப்பெரிய
இடிகுரல் வெள்ளெரு தேறுமி தென்னைகொ லெம்மிறையே. ௧

கற்றார் பயில்கட னாகைக்கா ரோணத்தெங் கண்ணுதலே
விற்றாங் கியகரம் வேனெடுங் கண்ணி வியன்கரமே
நற்றா ணெடுஞ்சிலை நாண்வலித் தகர நின்கரமே
செற்றார் புரஞ்செற்ற சேவக மென்னைகொல் செப்புமினே. ௨

தூமென் மலர்க்கணை கோத்துத்தீ வேள்வி தொழிற்படுத்த
காமன் பொடிபடக் காய்ந்த கடனாகைக் காரோணநின்
நாமம் பரவி நமச்சி வாயவென் னுமஞ்செழுத்தும்
சாமன் றுரைக்கத் தருதிகண் டாயெங்கள் சங்கரனே. ௩

பழிவழி யோடிய பாவிப் பறிதலைக் குண்டர்தங்கள்
மொழிவழி யோடி முடிவேன் முடியாமைக் காத்துக்கொண்டாய்
கழிவழி யோத முலவு கடனாகைக் காரோணவென்
வழிவழி யாளாகும் வண்ண மருளெங்கள் வானவனே. ௪

செந்துவர் வாய்க்கருங் கண்ணிணை வெண்ணகைத் தேன்மொழியார்
வந்து வலஞ்செய்து மாநட மாட மலிந்தசெல்வக்
கந்த மலிபொழில் சூழ்கட னாகைக்கா ரோணமென்றும்
சிந்தை செய்வாரைப் பிரியா திருக்குந் திருமங்கையே. ௫

பனைபுரை கைம்மத யானை யுரித்த பரஞ்சுடரே
கனைகடல் சூழ்தரு நாகைக்கா ரோணத்தெங் கண்ணுதலே
மனைதுறந் தல்லுணா வல்லமண் குண்டர் மயக்கநீக்கி
எனைநினைந் தாட்கொண்டாய்க் கென்னினி யான்செயு மிச்சைகளே. ௬

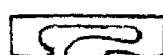
சீர்மலி செல்வம் பெரிதுடைய செம்பொன் மாமலையே
கார்மலி சோலை சுலவு கடனாகைக் காரோணனே
வார்மலி மென்முலை யார்பலி வந்திடச் சென்றிரந்து
ஊர்மலி பிச்சைகொண் டுண்பது மாதிமை யோவுரையே. ௭

வங்க மலிகட னாகைக்கா ரோணத்தெம் வானவனே
எங்கள் பெருமானோர் விண்ணப்ப முண்டது கேட்டருளீர்
கங்கை சடையுட் கரந்தாயக் கள்ளத்தை மெள்ளவுமை
நங்கை யறியிற்பொல் லாதுகண் டாயெங்க ணாயகனே. ௮

* * * * * . ௯

கருந்தடங் கண்ணியுந் தானுங் கடனாகைக் காரோணத்தான்
இருந்த திருமலை யென்றிறைஞ் சாதன் றெடுக்கலுற்றான்
பெருந்தலை பத்து மிருபது தோளும் பிதிர்ந்தலற
இருந்தரு ளிச்செய்த தேமற்றுச் செய்தில னெம்மிறையே. ௰

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவதிகைவீரட்டானம்   பதிகம் ௫

திருவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மாசிலொள் வாள்போன் மறியு மணிநீர்த் திரைத்தொகுதி
ஊசலை யாடியங் கொண்சிறை யன்ன முறங்கலுற்றால்
பாசறை நீலம் பருகிய வண்டுபண் பாடல்கண்டு
வீசுங் கெடில வடகரைத் தேயெந்தை வீரட்டமே. ௧

பைங்காற் றவளை பறைகொட்டப் பாசிலை நீர்ப்படுகர்
அங்காற் குவளைமே லாவி யுயிர்ப்ப வருகுலவும்
செங்காற் குருகிவை சேருஞ் செறிகெடி லக்கரைத்தே
வெங்காற் குருசிலை வீர னருள்வைத்த வீரட்டமே. ௨

அம்மலர்க் கண்ணிய ரஞ்சனஞ் செந்துவர் வாயிளையார்
வெம்முலைச் சாந்தம் விலைபெறு மாலை யெடுத்தவர்கள்
தம்மருங் குற்கிரங் கார்தடந் தோண்மெலி யக்குடைவார்
விம்மு புனற்கெடி லக்கரைத் தேயெந்தை வீரட்டமே. ௩

மீனுடைத் தண்புனல் வீரட்ட ரேறும்மை வேண்டுகின்ற
தியானுடைச் சில்குறை யொன்றுள தானறுந் தண்ணெருக்கின்
தேனுடைக் கொன்றைச் சடையுடைக் கங்கைத் திரைதவழும்
கூனுடைத் திங்கட் குழவியெப் போதுங் குறிக்கொண்மினே. ௪

ஆரட்ட தேனு மிரந்துண் டகமக வன்றிரிந்து
வேரட்ட நிற்பித் திடுகின்ற தால்விரி நீர்ப்பரவைச்
சூரட்ட வேலவன் றாதையைச் சூழ்வய லாரதிகை
வீரட்டத் தானை விரும்பா வரும்பாவ வேதனையே. ௫

படர்பொற் சடையும் பகுவா யரவும் பனிமதியும்
சுடலைப் பொடியுமெல் லாமுள வேயவர் தூயதெண்ணீர்க்
கெடிலக் கரைத்திரு வீரட்ட ராவர்கெட் டேனடைந்தார்
நடலைக்கு நற்றுணை யாகுங்கண் டீரவர் நாமங்களே. ௬

காளங் கடந்ததொர் கண்டத்த ராகிக்கண் ணார்கெடில
நாளங் கடிக்கொர் நகரமு மாதிற்கு நன்கிசைந்த
தாளங்கள் கொண்டுங் குழல்கொண்டுந் தாமங்ஙனே
வேடங்கள் கொண்டும் விசும்புசெல் வாரவர் வீரட்டரே. ௭

* * * * *. ௮

* * * * *. ௯

* * * * *. ௰

திருச்சிற்றம்பலம்

இது நடுநாட்டிலுள்ளது.

இறைவன் - அதிகைவீரட்டநாதர்; இறைவி - அதிகைநாயகி.

திருப்புகலூர் பதிகம் ௱௬

திருவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

தன்னைச் சரணென்று தாளடைந் தேன்றன் னடியடையப்
புன்னைப் பொழிற்புக லூரண்ணல் செய்வன கேண்மின்களோ
என்னைப் பிறப்பறுத் தென்வினை கட்டறுத் தேழ்நரகத்
தென்னைக் கிடக்கவொட் டான்சிவ லோகத் திருத்திடுமே. ௧

பொன்னை வகுத்தன்ன மேனிய னேபுணர் மென்முலையாள்
தன்னை வகுத்தன்ன பாகத்த னேதமி யேற்கிரங்காய்
புன்னை மலர்த்தலை வண்டுறங் கும்புக லூரரசே
என்னை வகுத்திலை யேலிடும் பைக்கிடம் யாதுசொல்லே. ௨

* * * * *. ௩

பொன்னள வார்சடைக் கொன்றையி னாய்புக லூரரசே
மன்னுள தேவர்கள் தேடு மருந்தே வலஞ்சுழியாய்
என்னள வேயுனக் காட்பட் டிடைக்கலத் தேகிடப்பார்
உன்னள வேயெனக் கொன்று மிரங்காத வுத்தமனே.

* * * * * . ௫

* * * * * . ௬

* * * * * . ௭

* * * * * . ௮

* * * * * . ௯

ஓணப் பிரானு மொளிர்மா மலர்மிசை யுத்தமனும்
காணப் பராவியுங் காண்கின் றிலர்கர நாலைந்துடைத்
தோணப் பிரானை வலிதொலைத் தோன்றொல்லை நீர்ப்புகலூர்க்
கோணப் பிரானைக் குறுகக் குறுகா கொடுவினையே. ௰

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கழிப்பாலை பதிகம் ௭௭

திருவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

நெய்தற் குருகுதன் பிள்ளையென் றெண்ணி நெருங்கிச்சென்று
கைதை மடற்புல்கு தென்கழிப் பாலை யதனுறைவாய்
பைதற் பிறையொடு பாம்புடன் வைத்த பரிசறியோம்
எய்தப் பெறினிரங் காதுகண் டாய்நம் மிறையவனே. ௧

பருமா மணியும் பவளமு முத்தும் பரந்துந்திவரை
பொருமால் கரைமேற் றிரைகொணர்ந் தெற்றப் பொலிந்திலங்கும்
கருமா மிடறுடைக் கண்டனெம் மான்கழிப் பாலையெந்தை
பெருமா னவனென்னை யாளுடை யானிப் பெருநிலத்தே. ௨

நாட்பட் டிருந்தின்ப மெய்தலுற் றிங்கு நமன்றமராற்
கோட்பட் டொழிவதன் முந்துற வேகுளி ரார்தடத்துத்
தாட்பட்ட தாமரைப் பொய்கையந் தண்கழிப் பாலையண்ணற்
காட்பட் டொழிந்தமன் றேவல்ல மாயிவ் வகலிடத்தே. ௩

* * * * * . ௪

* * * * * . ௫

* * * * * . ௬

* * * * * . ௭

* * * * * . ௮

* * * * * . ௯

* * * * * . ௰

திருச்சிற்றம்பலம்

இது சோழநாட்டிலுள்ளது.

இறைவன் - பால்வண்ணநாதர்; இறைவி - வேதநாயகி.

திருக்கடவூர்வீரட்டம் பதிகம் ௱௮

திருவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மருட்டுயர் தீரவன் றர்ச்சித்த மாணிமார்க் கண்டேயற்காய்
இருட்டிய மேனி வளைவா ளெயிற்றெரி போலுங்குஞ்சிச்
சுருட்டிய நாவில்வெங் கூற்றம் பதைப்ப வுதைத்துங்ஙனே
உருட்டிய சேவடி யான்கடவூருறை யுத்தமனே. ௧

பதத்தெழு மந்திர மஞ்செழுத் தோதிப் பரிவினொடும்
இதத்தெழு மாணித னின்னுயி ருண்ணவெ குண்டடர்த்த
கதத்தெழு காலனைக் கண்குரு திப்புன லாறொழுக
உதைத்தெழு சேவடி யான்கட வூருறை யுத்தமனே. ௨

கரப்புறு சிந்தையர் காண்டற் கரியவன் காமனையும்
நெருப்புமிழ் கண்ணின னீள்புனற் கங்கையும் பொங்கரவும்
பரப்பிய செஞ்சடைப் பால்வண்ணன் காலனைப் பண்டொருகால்
உரப்பிய சேவடி யான்கட வூருறை யுத்தமனே. ௩

மறித்திகழ் கையினன் வானவர் கோனை மனமகிழ்ந்து
குறித்தெழு மாணித னாருயிர் கொள்வான் கொதித்தசிந்தைக்
கறுத்தெழு மூவிலை வேலுடைக் காலனைத் தானலற
உறுக்கிய சேவடி யான்கட வூருறை யுத்தமனே. ௪

குழைத்திகழ் காதினன் வானவர் கோனைக் குளிர்ந்தெழுந்து
பழக்கமோ டர்ச்சித்த மாணித னாருயிர் கொள்ளவந்த
தழற்பொதி மூவிலை வேலுடைக் காலனைத் தானலற
உழக்கிய சேவடி யான்கட வூருறை யுத்தமனே. ௫

பாலனுக் காயன் றுபாற்கட லீந்து பணைத்தெழுந்த
ஆலினிற் கீழிருந் தாரண மோதி யருமுனிக்காய்ச்
சூலமும் பாசமுங் கொண்டு தொடர்ந்தடர்ந் தோடிவந்த
காலனைக் காய்ந்தபி ரான்கட வூருறை யுத்தமனே. ௬

படர்சடைக் கொன்றையும் பன்னக மாலை பணிகயிறா
உடைதலை கோத்துழன் மேனிய னுண்பலிக் கென்றுழல்வோன்
சுடர்பொதி மூவிலை வேலுடைக் காலனைத் துண்டமதா
உடறிய சேவடி யான்கட வூருறை யுத்தமனே. ௭

வெண்டலை மாலையுங் கங்கை கரோடி விரிசடைமேல்
பெண்டணி நாயகன் பேயுகந் தாடும் பெருந்தகையான்
கண்டணி நெற்றியன் காலனைக் காய்ந்து கடலின்விடம்
உண்டருள் செய்தபி ரான்கட வூருறை யுத்தமனே. ௮

கேழல தாகிக் கிளறிய கேசவன் காண்பரிதாய்
வாழிநன் மாமலர்க் கண்ணிடந் திட்டவம் மாலவற்கன்
றாழியு மீந்து வடிதிறற் காலனை யன்றடர்த்து
ஊழியு மாயபி ரான்கட வூருறை யுத்தமனே. ௯

தேன்றிகழ் கொன்றையுங் கூவிளமாலை திருமுடிமேல்
ஆன்றிக ழைந்துகந் தாடும்பி ரான்மலை யார்த்தெடுத்த
கூன்றிகழ் வாளரக் கன்முடி பத்துங் குலைந்துவிழ
ஊன்றிய சேவடி யான்கட வூருறை யுத்தமனே. ௰

திருச்சிற்றம்பலம்

இது சோழநாட்டிலுள்ளது.

இறைவர் - அமிர்தகடேசர்; இறைவி - அபிராமி.

திருமாற்பேறு பதிகம் ௱௯

திருவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மாணிக் குயிர்பெறக் கூற்றை யுதைத்தன மாவலிபால்
காணிக் கிரந்தவன் காண்டற் கரியன கண்டதொண்டர்
பேணிக் கிடந்து பரவப் படுவன பேர்த்துமஃதே
மாணிக்க மாவன மாற்பே றுடையான் மலரடியே. ௧

கருடத் தனிப்பாகன் காண்டற் கரியன காதல்செய்யில்
குருடர்க்கு முன்னே குடிகொண் டிருப்பன கோலமல்கு
செருடக் கடிமலர்ச் செல்விதன் செங்க மலக்கரத்தால்
வெருடச் சிவப்பன மாற்பே றுடையான் மலரடியே. ௨

* * * * * . ௩

* * * * * . ௪

* * * * * . ௫

* * * * * . ௬

* * * * * . ௭

* * * * * . ௮

* * * * * . ௯

* * * * * . ௰

திருச்சிற்றம்பலம்

இது தொண்டைநாட்டிலுள்ளது.

இறைவர் - மால்வணங்குமீசர்; இறைவி - கருணைநாயகி.

திருத்தூங்கானைமாடம் பதிகம் ௱௰

திருவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பொன்னார் திருவடிக் கொன்றுண்டு விண்ணப்பம் போற்றிசெய்யும்
என்னாவி காப்பதற் கிச்சையுண் டேலிருங் கூற்றகல
மின்னாரு மூவிலைச் சூலமென் மேற்பொறி மேவுகொண்டல்
துன்னார் கடந்தையுட் டூங்கானை மாடச் சுடர்க்கொழுந்தே. ௧

ஆவா சிறுதொண்ட னென்னினைந் தானென் றரும்பிணிநோய்
காவா தொழியிற் கலக்குமுன் மேற்பழி காதல்செய்வார்
தேவா திருவடி நீறென்னைப் பூசுசெந் தாமரையின்
பூவார் கடந்தையுட் டூங்கானை மாடத்தெம் புண்ணியனே. ௨

* * * * *. ௩
* * * * *. ௪
* * * * *. ௫
* * * * *. ௬
* * * * *. ௭
* * * * *. ௮
* * * * *. ௯

கடவுந் திகிரி கடவா தொழியக் கயிலையுற்றான்
படவுந் திருவிர லொன்றுவைத் தாய்பனி மால்வரைபோல்
இடவம் பொறித்தென்னை யேன்றுகொள் ளாயிருஞ் சோலைதிங்கள்
தடவுங் கடந்தையுட் டூங்கானை மாடத்தெந் தத்துவனே. ௰

திருச்சிற்றம்பலம்

இது நடுநாட்டிலுள்ளது.

இறைவன் - சுடர்க்கொழுந்துநாதர் ; இறைவி - கடந்தைநாயகி.

பதிக வரலாறு :

திருவதிகைத் திருவீரட்டானத்தில் எழுந்தருளியிருந்த இனிய தமிழரசராகிய வாகீசர் இறைவனது பல திருப் பதிகளையுங் கண்டு வணங்கிப் பாடித் தொண்டுசெய்ய விரும்பிப் புறப்பட்டுத் திருவெண்ணெய்நல்லூர்,

திருவாமாத்தூர், திருக்கோவலூர் முதலிய திருப்பதிகளை வழிபட்டுத் திருப்பெண்ணாகடத்தை யடைந்து ஆண்டுள்ள திருத்தூங்கானைமாடத் திருக்கோயிலை உற்று முன்னவனை இறைஞ்சி நின்று, 'எம்பிரானே, புன்னெறியாய சமணசமயத் தொடக்குண்டு வந்தவிந்த உடலோடுவாழத் தரிக்கமாட்டேன்; அதனைப் பொருந்தி வாழ்தற்கு உன்னுடைய சூல விடப விலச்சினைகளை இட்டருளவேண்டு' மென்று 'பொன்னார் திருவடிக் கொன்றுண்டு விண்ணப்பம்' என்னும் இத்திருவிருத்தத்தைப் பாடியரு ளலும், இறைவன தின்னருளால் ஓர் சிவபூதம் ஒருவருமறியாமல் ஆண்ட வரசினது திருத்தோளில் மூவிலைச் சூலத்தைச் சின விடையினுடன் சாத்திச் சென்றது. அதனைக்கண்ட தமிழ் முனிவர் மனங்களித்துத் திருவருளை நினைந்து ஆனந்த வருவி பொழிய விழுந்தெழுந்து ஆர்வம் பெருகிய சிந்தையுடன் உய்ந்தொழிந்தேன் என்று அடிபரவிப் பிறபதி களையும் வணங்கச் சென்றார்.

பொது பதிகம் ககக

பசுபதித் திருவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சாம்பலைப் பூசித் தரையிற் புரண்டுநின் றாள்பரவி
ஏம்பலிப் பார்கட் கிரங்குகண் டாயிருங் கங்கையென்னும்
காம்பலைக் கும்பணைத் தோளி கதிர்ப்பூண் வனமுலைமேல்
பாம்பலைக் குஞ்சடை யாயெம்மை யாளும் பசுபதியே.

உடம்பைத் தொலைவித் துன்பாதந் தலைவைத்த வுத்தமர்கள்
இடும்பைப் படாம லிரங்குகண் டாயிரு ளோடச்செந்தீ
அடும்பொத் தனைய வழன்மழு வாவழ லேயுமிழும்
படம்பொத் தரவரை யாயெம்மை யாளும் பசுபதியே.

தாரித் திரந்தவி ராவடி யார்தடு மாற்றமென்னும்
மூரித் திரைப்பௌவ நீக்குகண் டாய்முன்னை நாளொருகால்
வேரித்தண் பூஞ்சுட ரைங்கணை வேள்வெந்து வீழச்செந்தீப்
பாரித்த கண்ணுடை யாயெம்மை யாளும் பசுபதியே.

ஒருவரைத் தஞ்சமென் றெண்ணா துன்பாத மிறைஞ்சுகின்றார்
அருவினைச் சுற்ற மகல்விகண் டாயண்ட மேயணவும்
பெருவரைக் குன்றம் பிளிறப் பிளந்துவேய்த் தோளியஞ்சப்
பருவரைத் தோலுரித் தாயெம்மை யாளும் பசுபதியே. ச

இடுக்கொன் றுமின்றியெஞ் சாமையுன் பாதமிறைஞ்சுகின்றார்க்
கடர்க்கின்ற நோயை விலக்குகண் டாயண்ட மெண்டிசையும்
சுடர்த்திங்கள் சூடிச் சுழல்கங்கை யோடுஞ் சுரும்புதுன்றிப்
படர்க்கொண்ட செஞ்சடை யாயெம்மை யாளும் பசுபதியே. ரு

அடலைக் கடல்கழி வானின் னடியிணை யேயடைந்தார்
நடலைப் படாமை விலக்குகண் டாய்நறுங் கொன்றைதிங்கள்
சுடலைப் பொடிச்சுண்ண மாசுணஞ் சூளா மணிகிடந்து
படரச் சுடர்மகு டாவெம்மை யாளும் பசுபதியே. சா

துறவித் தொழிலே புரிந்துன் சுரும்படி யேதொழுவார்
மறவித் தொழிலது மாற்றுகண் டாய்மதின் மூன்றுடைய
அறவைத் தொழில்புரிந் தந்தரத் தேசெல்லு மந்திரத்தேர்ப்
பறவைப் புரமெரித் தாயெம்மை யாளும் பசுபதியே. எ

* * * * * . அ

* * * * * . கூ

சித்தத் துருகிச் சிவனெம் பிரானென்று சிந்தையுள்ளே
பித்துப் பெருகப் பிதற்றுகின் றார்பிணி தீர்த்தருளாய்
மத்தத் தரக்க னிருபது தோளு முடியுமெல்லாம்
பத்துற் றுறநெரித் தாயெம்மை யாளும் பசுபதியே. ய

திருச்சிற்றம்பலம்

பொது பதிகம் கக௨

சரக்கறைத் திருவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

விடையும் விடைப்பெரும் பாகாவென் விண்ணப்பம் வெம்மழுவாட்
படையும் படையாய் நிரைத்தபல் பூதமும் பாய்புலித்தோல்
உடையு முடைதலை மாலையு மாலைப் பிறையொதுங்கும்
சடையு மிருக்குஞ் சரக்கறை யோவென் றனிநெஞ்சமே. க

விஞ்சத் தடவரை வெற்பாவென் விண்ணப்ப மேலிலங்கு
சங்கக் கலனுஞ் சரிகோ வணமுந் தமருகமும்
அந்திப் பிறையு மனல்வா யரவும் விரவியெல்லாம்
சந்தித் திருக்குஞ் சரக்கறை யோவென் றனிநெஞ்சமே. உ

வீந்தார் தலைகல னேந்தியென் விண்ணப்ப மேலிலங்கு
சாந்தாய வெந்த தவளவெண் ணீறுந் தகுணிச்சமும்
பூந்தா மரைமே னிப்புள்ளி யுழைமா னதள்புலித்தோல்
தாந்தா மிருக்குஞ் சரக்கறை யோவென் றனிநெஞ்சமே. ௩

வெஞ்சமர் வேழத் துரியாயென் விண்ணப்ப மேலிலங்கு
வஞ்சமா வந்த வருபுனற் கங்கையும் வான்மதியும்
நஞ்சமா நாக நகுசிர மாலை நகுவெண்டலை
தஞ்சமா வாழுஞ் சரக்கறை யோவென் றனிநெஞ்சமே. ச

வேலைக் கடனஞ்ச முண்டாயென் விண்ணப்ப மேலிலங்கு
காலற்க டந்தா னிடங்கயி லாயமுங் காமர்கொன்றை
மாலைப் பிறையு மணிவா யரவும் விரவியெல்லாம்
சாலக் கிடக்குஞ் சரக்கறை யோவென் றனிநெஞ்சமே. ரு

வீழிட்ட கொன்றையந் தாராயென் விண்ணப்ப மேலிலங்கு
சூழிட் டிருக்குநற் சூளா மணியுஞ் சுடலைநீறும்
ஏழிட் டிருக்குநல் லக்கு மரவுமென் பாவையோடும்
தாழிட் டிருக்குஞ் சரக்கறை யோவென் றனிநெஞ்சமே.

விண்டார் புரமூன்று மெய்தாயென் விண்ணப்ப மேலிலங்கு
தொண்டா டியதொண் டடிப்பொடி நீறுந் தொழுதுபாதம்
கண்டார்கள் கண்டிருக் குங்கயி லாயமுங் காமர்கொன்றைத்
தண்டா ரிருக்குஞ் சரக்கறை யோவென் றனிநெஞ்சமே. எ

விடுபட்டி யேறுகந் தேறீயென் விண்ணப்ப மேலிலங்கு
கொடுகொட்டி கொக்கரை தக்கை குழலுளம் வீணைமொந்தை
வடுவிட்ட கொன்றையும் வன்னியு மத்தமும் வாளரவும்
தடுகுட்ட மாடுஞ் சரக்கறை யோவென் றனிநெஞ்சமே. அ

வெண்டிரைக் கங்கை விகிர்தாவென் விண்ணப்ப மேலிலங்கு
கண்டிகை பூண்டு கடிசூத் திரமேற் கபாலவடம்
குண்டிகை கொக்கரை கோணற் பிறைகுறட் பூதப்படை
தண்டிவைத் திட்ட சரக்கறை யோவென் றனிநெஞ்சமே. கூ

வேதித்த வெம்மழு வாளீயென் விண்ணப்ப மேலிலங்கு
சோதித் திருக்குநற் சூளா மணியுஞ் சுடலைநீறும்
பாதிப் பிறையும் படுதலைத் துண்டமும் பாய்புலித்தோல்
சாதித் திருக்குஞ் சரக்கறை யோவென் றனிநெஞ்சமே. ம

விவந்தா டியகழ லெந்தாயென் விண்ணப்ப மேலிலங்கு
தவந்தா னெடுக்கத் தலைபத் திறுத்தனை தாழ்புலித்தோல்
சிவந்தா டியபொடி நீறுஞ் சிரமாலை சூடிநின்று
தவந்தா னிருக்குஞ் சரக்கறை யோவென் றனிநெஞ்சமே. கக

திருச்சிற்றம்பலம்

பொது பதிகம் ககங

தனித் திருவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

வெள்ளிக் குழைத்துணி போலுங் கபாலத்தன் வீழ்ந்திலங்கு
வெள்ளிப் புரியன்ன வெண்புரி நூலன் விரிசடைமேல்
வெள்ளித் தகடன்ன வெண்பிறை சூடிவெள் ளென்பணிந்து
வெள்ளிப் பொடிப்பவ ளப்புறம் பூசிய வேதியனே.

உடலைத் துறந்துல கேழுங் கடந்துல வாததுன்பக்
கடலைக் கடந்துய்யப் போயிட லாகுங் கனகவண்ணப்
படலைச் சடைப்பர வைத்திரைக் கங்கைப் பனிப்பிறைவெண்
சுடலைப் பொடிக்கட வுட்கடி மைக்கட் டுணிநெஞ்சமே. ௨

முன்னே யுரைத்தான் முகமனே யொக்குமிம் மூவுலகுக்
கன்னையு மத்தனு மாவா யழல்வணா நீயலையோ
உன்னை நினைந்தே கழியுமென் றாவி கழிந்ததற்பின்
என்னை மறக்கப் பெறுமெம் பிரானுன்னை வேண்டியதே.

நின்னையெப் போது நினையலொட் டாய்நீ நினையப்புகில்
பின்னையப் போதே மறப்பித்துப் பேர்த்தொன்று நாடுவித்தி
உன்னையெப் போது மறந்திட் டுனக்கினி தாவிருக்கும்
என்னையொப் பாருள ரோசொல்லு வாழி யிறையவனே. ௪

முழுத்தழன் மேனித் தவளப் பொடியன் கனகக்குன்றத்
தெழிற்பரஞ் சோதியை யெங்கள்பி ரானை யிகழ்திர்கண்டீர்
தொழப்படுந் தேவர் தொழப்படு வானைத் தொழுதபின்னைத்
தொழப்படுந் தேவர்தம் மாற்றொழு விக்குந்தன் றொண்டரையே. ௫

விண்ணகத் தான்மிக்க வேதத்து ளான்விரி நீருடுத்த
மண்ணகத் தான்றிரு மாலகத் தான்மரு வற்கினிய
பண்ணகத் தான்பத்தர் சித்தத்து ளான்பழ நாயடியேன்
கண்ணகத் தான்மனத் தான்சென்னி யானெங் கறைக்கண்டனே. ௬

பெருங்கடன் மூடிப் பிரளயங் கொண்டு பிரமனும்போய்
இருங்கடன் மூடி யிறக்கு மிறந்தான் களேபரமும்
கருங்கடல் வண்ணன் களேபர முங்கொண்டு கங்காளராய்
வருங்கடன் மீளநின் றெம்மிறை நல்வீணை வாசிக்குமே. ௭

வானந் துளங்கிலென் மண்கம்ப மாகிலென் மால்வரையும்
தானந் துளங்கித் தலைதடு மாறிலென் தண்கடலும்
மீனம் படிலென் விரிசுடர் வீழிலென் வேலைநஞ்சுண்
டூனமொன் றில்லா வொருவனுக் காட்பட்ட வுத்தமர்க்கே. ௮

சிவனெனு நாமந் தனக்கே யுடையசெம் மேனியெம்மான்
அவனெனை யாட்கொண் டளித்திடு மாகி லவன்றனையான்
பவனெனு நாமம் பிடித்துத் திரிந்துபன் னாளழைத்தால்
இவனெனைப் பன்னா ளழைப்பொழி யானென் றெதிர்ப்படுமே.

என்னையொப் பாருன்னை யெங்ஙனங் காண்ப ரிகலியுன்னை
நின்னையொப் பார்நின்னைக் காணும் படித்தன்று நின்பெருமை
பொன்னையொப் பாரித் தழலைவ ளாவிச்செம் மானஞ்செற்று
மின்னையொப் பார மிளிருஞ் சடைக்கற்றை வேதியனே. ம

திருச்சிற்றம்பலம்

பொது பதிகம் ககரு

தனித் திருவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பவளத் தடவரை போலுந்திண் டோள்களத் தோண்மிசையே
பவளக் குழைதழைத் தாலொக்கும் பல்சடை யச்சடைமேல்
பவளக் கொழுந்தன்ன பைம்முக நாகமந் நாகத்தொடும்
பவளக்கண் வால மதியெந்தை சூடும் பனிமலரே. க

முருகார் நறுமல ரிண்டை தழுவிவண் டேமுரலும்
பெருகா றடைசடைக் கற்றையி னாய்பிணி மேய்ந்திருந்த
இருகாற் குரம்பை யிதுநா னுடைய திதுபிரிந்தால்
தருவா யெனக்குன் றிருவடிக் கீழோர் தலைமறைவே. உ

மூவா வுருவத்து முக்கண் முதல்வமிக் கூரிடும்பை
காவா யெனக்கடை தூங்கு மணியைக் கையாலமரர்
நாவா யசைத்த வொலியொலி மாறிய தில்லையப்பால்
தீயா யெரிந்து பொடியாய்க் கழிந்த திரிபுரமே. ந

பந்தித்த பாவங்க ளம்மையிற் செய்தன விம்மைவந்து
சந்தித்த பின்னைச் சமழ்ப்பதென் னேவந் தமரர்முன்னாள்
முந்திச் செழுமல ரிட்டு முடி தாழ்த் தடிவணங்கும்
நந்திக்கு முந்துற வாட்செய்கி லாவிட்ட நன்னெஞ்சமே. ௪

அந்திவட் டத்திளங் கண்ணிய னறமர் செஞ்சடையான்
புந்திவட் டத்திடைப் புக்குநின் றானையும் பொய்யென்பனோ
சந்திவட் டச்சடைக் கற்றை யலம்பச் சிறிதலர்ந்த
நந்திவட் டத்தொடு கொன்றைவ ளாவிய நம்பனையே. ௫

உன்மத் தகமலர் சூடி யுலகந் தொழச்சுடலைப்
பன்மத் தகங்கொண்டு பல்கடை தோறும் பலிதிரிவான்
என்மத் தகத்தே யிரவும் பகலும் பிரிவரியான்
தன்மத் தகத்தோ ரிளம்பிறை சூடிய சங்கரனே. ௬

அரைப்பா லுடுப்பன கோவணச் சின்னங்க ளையமுணல்
வரைப்பா வையைக்கொண்ட தெக்குடி வாழ்க்கைக்கு வானிரைக்கும்
இரைப்பா படுதலை யேந்துகை யாமறை தேடுமெந்தாய்
உரைப்பா ருரைப்பன வேசெய்தி யாலெங்க ளுத்தமனே. ௭

துறக்கப் படாத வுடலைத் துறந்துவெந் தூதுவரோ
டிறப்ப னிறந்தா லிருவிசும் பேறுவ னேறிவந்து
பிறப்பன் பிறந்தாற் பிறையணி வார்சடைப் பிஞ்ஞகன்பேர்
மறப்பன்கொ லோவென்றென் னுள்ளங் கிடந்து மறுகிடுமே. ௮

வேரி வளாய விரைமலர்க் கொன்றை புனைந்தனகன்
சேரி வளாயவென் சிந்தை புகுந்தான் றிருமுடிமேல்
வாரி வளாய வருபுனற் கங்கை சடைமறிவாய்
ஏரி வளாவிக் கிடந்தது போலு மிளம்பிறையே.

கன்னெடுங் காலம் வெதும்பிக் கருங்கட னீர்சுருங்கிப்
பன்னெடுங் கால மழைதான் மறுக்கினும் பஞ்சமுண்டென்
றென்னொடுஞ் சூளறு மஞ்சனெஞ் சேயிமை யாதமுக்கண்
பொன்னெடுங் குன்றமொன் றுண்டுகண் டீரிப் புகலிடத்தே. ௰

மேலு மறிந்தில னான்முகன் மேற்சென்று கீழிடந்து
மாலு மறிந்திலன் மாலுற்ற தேவழி பாடுசெய்யும்
பாலன் மிசைச்சென்று பாசம் விசிறி மறிந்தசிந்தைக்
கால னறிந்தா னறிதற் கரியான் கழலடியே.

திருச்சிற்றம்பலம்

விடுபட்ட பதிக வரலாறுகள்

நகூ-ம் பதிக வரலாறு : (பக்கம் ௱எ)

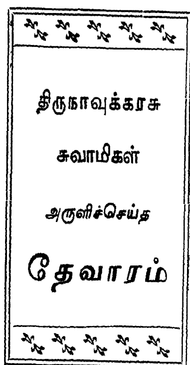
திருநாவுக்கரசுநாயனார் திருவீழிமிழலையினின்றும் புறப்பட்டுப் பிற தலங்களையும் வணங்கிக் கொண்டு திருவாவடுதுறையை யடைந்து ஆவுக்கருளு மாவடுதண்டுறையார் பாத மணைந்திறைஞ்சி, ஞான போனகராகிய பிள்ளையாருக்குச் செம்பொனாயிரங் கொண்ட வுலவாக் கிழியருளிய செய்தியைத் தமது திருநேரிசையில் 'காயிரும் பொழில்கள் சூழ்ந்த கழுமலவூரர்க் கம்பொன், ஆயிரங்கொடுப்பர் போலு மாவடு துறையனாரே' என்று வைத்துப்பாடி யருளினார்.

அக-ம் பதிக வரலாறு : (பக்கம் கசஅ)

சிதம்பரத்திலே திருக்கோயிலை யடைந்து நடேசப்பிரானது திரு முன்னரிருந்து கும்பிட்டு ஆர்வம் பெருகிய வாகீசர் 'என்றெய்தினை யென மன்றாடும் அத்தன் றிருவருள் பொழியுங் கடைவிழி யருள்பெற் றிடவரும் ஆநந்தமெய்த் தன்மையில்' 'கருநட்டகண்டனை' என்னுந் திரு விருத்தத்தை எடுத்து அதில் இரண்டாந் திருப்பாட்டில் 'என்றுவந்தா யென்னு மெம்பெருமான் றன்றிருக் குறிப்பே' என்று இறைவன் றமக் குச்செய்த திருவருட் டிறத்தைக் குறிப்பித்துப் பாடியருளினார்.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருமுறை

– ௫ –

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள்

அருளிச்செய்த

தேவாரப்பதிகங்கள்

ஐந்தாந் திருமுறை

கோயில் — பதிகம் ககரு

திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

அன்னம் பாலிக்குந் தில்லைச்சிற் றம்பலம்
பொன்னம் பாலிக்கு மேலுமிப் பூமிசை
என்னம் பாலிக்கு மாறுகண் டின்புற
இன்னம் பாலிக்கு மோவிப் பிறவியே. க

அரும்பற் றப்பட வாய்மலர் கொண்டுநீர்
சுரும்பற் றப்படத் தூவித் தொழுமினோ
கரும்பற் றச்சிலைக் காமனைக் காய்ந்தவன்
பெரும்பற் றப்புலி யூரெம் பிரானையே. உ

அரிச்சுற் றவினை யாலடர்ப் புண்டுநீர்
எரிச்சுற் றக்கிடந் தாரென் றயலவர்
சிரிச்சுற் றுப்பல பேசப்ப டாமுனந்
திருச்சிற் றம்பலஞ் சென்றடைந் துய்ம்மினே. ௩

அல்ல லென்செயு மருவினை யென்செயுந்
தொல்லை வல்வினைத் தொண்டன்று னென்செயுந்
தில்லை மாநகர்ச் சிற்றம் பலவனார்க்
கெல்லை யில்லதோ ரடிமைபூண் டேனுக்கே. ௪

ஊனி லாவி யுயிர்க்கும் பொழுதெலாம்
நானி லாவி யிருப்பனென் னாதனைத்
தேனி லாவிய சிற்றம் பலவனார்
வானி லாவி யிருக்கவும் வைப்பரே. ௫

சிட்டர் வானவர் சென்று வரங்கொளுஞ்
சிட்டர் வாழ்தில்லைச் சிற்றம் பலத்துறை
சிட்டன் சேவடி கைதொழச் செல்லுமச்
சிட்டர் பாலணு கான்செறு காலனே. ௬

ஒருத்த னாருல கங்கட் கொருசுடர்
திருத்த னார்தில்லைச் சிற்றம் பலவனார்
விருத்த னாரிளை யார்விட முண்டவெம்
அருத்த னாரடி யாரை யறிவரே. ௭

விண்ணி றைந்ததோர் வெவ்வழ லின்னுரு
எண்ணி றைந்த விருவர்க் கறிவொணாக்
கண்ணி றைந்த கடிபொழி லம்பலத்
துண்ணி றைந்துநின் றாடு மொருவனே. ௮

வில்லைவட் டப்பட வாங்கி யவுணர்தம்
வல்லைவட் டம்மதின் மூன்றுடன் மாய்த்தவன்
றில்லைவட் டத்திசை கைதொழு வார்வினை
ஒல்லைவட் டங்கடந் தோடுத லுண்மையே. ௯

நாடி நாரண னான்முக னென்றிவர்
தேடி யுந்திரிந் துங்காண வல்லரோ
மாட மாளிகை சூழ்தில்லை யம்பலத்
தாடி பாதமென் னெஞ்சு ளிருக்கவே. ௰

மதுர வாய்மொழி மங்கையோர் பங்கினன்
சதுரன் சிற்றம் பலவன் றிருமலை
அதிர வார்த்தெடுத் தான்முடி பத்திற
மிதிகொள் சேவடி சென்றடைந் துய்ம்மினே. கக

திருச்சிற்றம்பலம்

கோயில் பதிகம் ககசு

திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

பனைக்கை மும்மத வேழ முரித்தவன்
நினைப்ப வர்மனங் கோயிலாக் கொண்டவன்
அனைத்து வேடமா மம்பலக் கூத்தனைத்
தினைத்த னைப்பொழு தும்மறந் துய்வனே. க

தீர்த்த னைச்சிவ னைச்சிவ லோகனை
மூர்த்தி யைமுத லாய வொருவனைப்
பார்த்த னுக்கருள் செய்தசிற் றம்பலக்
கூத்த னைக்கொடி யேன்மறந் துய்வனே. உ

கட்டும் பாம்புங் கபாலங்கை மான்மறி
இட்ட மாயிடு காட்டெரி யாடுவான்
சிட்டர் வாழ்தில்லை யம்பலக் கூத்தனை
எட்ட னைப்பொழு தும்மறந் துய்வனே. ௩

மாணி பால்கறந் தாட்டி வழிபட
நீணு லகெலா மாளக் கொடுத்தவென்
ஆணி யைச்செம்பொ னம்பலத் துண்ணின்ற
தாணு வைத்தமி யேன்மறந் துய்வனே. ச

பித்த னைப்பெருங் காடரங் காவுடை
முத்த னைமுளை வெண்மதி சூடியைச்
சித்த னைச்செம்பொ னம்பலத் துண்ணின்ற
அத்த னையடி யேன்மறந் துய்வனே. ரு

நீதி யைநிறை வைமறை நான்குடன்
ஓதி யையொரு வர்க்கு மறிவொணாச்
சோதி யைச்சுடர்ச் செம்பொனி னம்பலத்
தாதி யையடி யேன்மறந் துய்வனே. சா

மைகொள் கண்டனெண் டோளன்முக் கண்ணினன்
பைகொள் பாம்பரை யார்த்த பரமனார்
செய்ய மாதுறை சிற்றம் பலத்தெங்கள்
ஐய னையடி யேன்மறந் துய்வனே. எ

முழுதும் வானுல கத்துள தேவர்கள்
தொழுதும் போற்றியுந் தூயசெம் பொன்னினால்
எழுதி மேய்ந்தசிற் றம்பலக் கூத்தனை
இழுதை யேன்மறந் தெங்ஙன முய்வனே. அ

காரு லாமலர்க் கொன்றையந் தாரனை
வாரு லாமுலை மங்கை மணாளனைத்
தேரு லாவிய 'தில்லையுட் கூத்தனை
ஆர்கி லாவமு தைமறந் துய்வனே. சு

ஓங்கு மால்வரை யேந்தலுற் றான்சிரம்
வீங்கி விம்முற வூன்றிய தாளினான்
றேங்கு நீர்வயல் சூழ்தில்லைக் கூத்தனைப்
பாங்கி லாத்தொண்ட னேன்மறந் துய்வனே. ய

திருச்சிற்றம்பலம்

பதிக வரலாறு :

திருவேட்களம், திருக்கழிப்பாலை என்னுந் திருப்பதிகளை வணங்கிய திருநாவுக்கரசுநாயனார் மீண்டுந் திருக்கோயிலை (சிதம்பரத்தை) வணங்க விரும்பி எழுந்தருளும்போது 'பனைக்கை முமமத வேழம்' என்னுமித் திருப்பதிகத்தை எடுத்து 'அம்பலக் கூத்தனைத் தினைத் தனைப் பொழுதும் மறந்துய்வனோ' என்று பாடிக்கொண்டே திருத்தில்லையை யடைந்தார்.

திருநெல்வாயிலரத்துறை   பதிகம் ௧௧௭

திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

கடவு ளைக்கட லுள்ளெழு நஞ்சுண்ட
உடலு ளானையொப் பாரியி லாதவெம்
அடலு ளானை யரத்துறை மேவிய
சுடரு ளானைக்கண் டீர்நாந் தொழுவதே. ௧

கரும்பொப் பானைக் கரும்பினிற் கட்டியை
விரும்பொப் பானைவிண் ணோரு மறிகிலா
அரும்பொப் பானை யரத்துறை மேவிய
சுரும்பொப் பானைக்கண் டீர்நாந் தொழுவதே. ௨

ஏறொப் பானையெல் லாவுயிர்க் கும்மிறை
வேறொப் பானைவிண் ணோரு மறிகிலா
ஆறொப் பானை யரத்துறை மேவிய
ஊறொப் பானைக்கண் டீர்நாந் தொழுவதே. ௩

பரப்பொப் பானைப் பகலிரு ணன்னிலா
இரப்பொப் பானை யிளமதி சூடிய
அரப்பொப் பானை யரத்துறை மேவிய
சுரப்பொப் பானைக்கண் டீர்நாந் தொழுவதே. ௪

நெய்யொப் பானைநெய் யிற்சுடர் போல்வதோர்
மெய்யொப் பானைவிண் ணோரு மறிகிலார்
ஐயொப் பானை யரத்துறை மேவிய
கையொப் பானைக்கண் டீர்நாந் தொழுவதே. ௫

நெதியொப் பானை நெதியிற் கிழவனை
விதியொப் பானைவிண் ணோரு மறிகிலார்
அதியொப் பானை யரத்துறை மேவிய
கதியொப் பானைக்கண் டீர்நாந் தொழுவதே. ௬

புனலொப் பானைப் பொருந்தலர் தம்மையே
மினலொப் பானைவிண் ணேரு மறிகிலார்
அனலொப் பானை யரத்துறை மேவிய
கனலொப் பானைக்கண் டீர்நாந் தொழுவதே. ௭

பொன்னைப் பானைப்பொன் னிற்சுடர் போல்வதோர்
மின்னைப் பானைவிண் ணேரு மறிகிலார்
அன்னைப் பானை யரத்துறை மேவிய
தன்னைப் பானைக்கண் டீர்நாந் தொழுவதே. ௮

காழி யானைக் கனவிடை யூருமெய்
வாழி யானைவல் லோருமென் றின்னவர்
ஆழி யான்பிர மற்கு மரத்துறை
ஊழி யானைக்கண் டீர்நாந் தொழுவதே. ௯

கலையொப் பானைக்கற் றார்க்கோ ரமுதினை
மலையொப் பானை மணிமுடி யூன்றிய
அலையொப் பானை யரத்துறை மேவிய
நிலையொப் பானைக்கண் டீர்நாந் தொழுவதே. ௰

திருச்சிற்றம்பலம்

இது நடுநாட்டிலுள்ளது.
இறைவன் - அரத்துறைநாதர்; இறைவி - ஆனந்தநாயகி.

திருவண்ணாமலை பதிகம் ௧௧௮

திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

வட்ட னைம்மதி சூடியை வானவர்
சிட்ட னைத்திரு வண்ணா மலையனை
இட்ட னையிகழ்ந் தார்புர மூன்றையும்
அட்ட னையடி யேன்மறந் துய்வனோ. ௧

வானனைம்மதி சூடிய மைந்தனைத்
தேனனைத்திரு வண்ணா மலையனை
ஏனனையிகழ்ந் தார்புர மூன்றெய்த
ஆனனையடி யேன்மறந் துய்வனோ. ௨

மத்தனைம்மத யானை யுரித்தவெம்
சித்தனைத்திரு வண்ணா மலையனை
முத்தனைம்முனிந் தார்புரமூன் றெய்த
அத்தனையடி யேன்மறந் துய்வனோ. ௩

காற்றனைக்கலக் கும்வினை போயறத்
தேற்றனைத்திரு வண்ணா மலையனைக்
கூற்றனைக்கொடி யார்புர மூன்றெய்த
ஆற்றனையடி யேன்மறந் துய்வனோ. ௪

மின்னனைவினை தீர்த்தெனை யாட்கொண்ட
தென்னனைத்திரு வண்ணா மலையனை
என்னனையிகழ்ந் தார்புர மூன்றெய்த
அன்னனையடி யேன்மறந் துய்வனோ. ௫

மன்றனைம்மதி யாதவன் வேள்விமேல்
சென்றனைத்திரு வண்ணா மலையனை
வென்றனைவெகுண் டார்புர மூன்றையும்
கொன்றனைக்கொடி யேன்மறந் துய்வனோ. ௬

வீரனைவிட முண்டனை விண்ணவர்
தீரனைத்திரு வண்ணா மலையனை
ஊரனையுண ரார்புர மூன்றெய்த
ஆரனையடி யேன்மறந் துய்வனோ. ௭

கருவினைக்கடல் வாய்விட முண்டவெம்
திருவினைத்திரு வண்ணா மலையனை
உருவினையுண ரார்புர மூன்றெய்த
அருவினையடி யேன்மறந் துய்வனோ. ௮

அருத்த னையர வைந்தலை நாகத்தைத்
திருத்த னைத்திரு வண்ணா மலையனைக்
கருத்த னைக்கடி யார்புர மூன்றெய்த
அருத்த னையடி யேன்மறந் துய்வனே.

அரக்க னையல றவ்விர லூன்றிய
திருத்த னைத்திரு வண்ணா மலையனை
இரக்க மாயென் னுடலுறு நோய்களைத்
துரக்க னைத்தொண்ட னேன்மறந் துய்வனே.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவண்ணாமலை பதிகம் ககக

திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

பட்டி யேறுகந் தேறிப் பலவிலம்
இட்ட மாக விரந்துண் டுழிதரும்
அட்ட மூர்த்தியண் ணாமலை கைதொழக்
கெட்டுப் போம்வினை கேடில்லை காண்மினே.

பெற்ற மேறுவர் பெய்பலிக் கென்றவர்
சுற்ற மாமிகு தொல்புக ழாளொடும்
அற்றந் தீர்க்குமண் ணாமலை கைதொழ
நற்ற வத்தொடு ஞானத் திருப்பரே.

பல்லி லோடுகை யேந்திப் பலவிலம்
ஒல்லை சென்றுணங் கல்கவர் வாரவர்
அல்லல் தீர்க்குமண் ணாமலை கைதொழ
நல்ல வாயின நம்மை யடையுமே.

பாடிச் சென்று பலிக்கென்று நின்றவர்
ஓடிப் போயினர் செய்வதொன் றென்கொலோ
ஆடிப் பாடியண் ணாமலை கைதொழ
ஓடிப் போகுநம் மேலைவி னைகளே.

தேடிச் சென்று திருந்தடி யேத்துமின்
நாடி வந்தவர் நம்மையு மாட்கொள்வர்
ஆடிப் பாடியண் ணாமலை கைதொழ
ஓடிப் போநம துள்ள வினைகளே. ரு

கட்டி யொக்குங் கரும்பி னிடைத்துணி
வெட்டி வீணைகள் பாடும் விகிர்தனார்
அட்ட மூர்த்தியண் ணாமலை மேவிய
நட்ட மாடியை நண்ணநன் காகுமே. சா

கோணிக் கொண்டையர் வேடமுன் கொண்டவர்
பாணி நட்டங்க ளாடும் பரமனார்
ஆணிப் பொன்னனண் ணாமலை கைதொழப்
பேணி நின்ற பெருவினை போகுமே. எ

கண்டந் தான்கறுத் தான்கால னாருயிர்
பண்டு கால்கொடு பாய்ந்த பரமனார்
அண்டத் தோங்குமண் ணாமலை கைதொழ
விண்டு போகுநம் மேலை வினைகளே. அ

முந்திச் சென்றுமுப் போதும் வணங்குமின்
அந்தி வாயொளி யான்றனண் ணாமலை
சிந்தி யாவெழு வார்வினை தீர்த்திடும்
கந்த மாமலர் சூடுங் கருத்தனே. கூ

மறையி னானொடு மாலவன் காண்கிலா
நிறையு நீர்மையு நின்றருள் செய்தவன்
உறையு மாண்பினண் ணாமலை கைதொழப்
பறையு நாஞ்செய்த பாவங்க ளானவே. ω

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவாரூர் பதிகம் ௬௨

திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

எப்போ தும்மிறை யும்மற வாதுநீர்
முப்போ தும்பிர மன்முரு ழ நின்றவன்
செப்போ தும்பொனின் மேனிச் சிவனவன்
அப்போ தைக்கஞ்ச லென்னுமா ரூரனே.

சடையின் மேலுமொர் தையலை வைத்தவர்
அடைகி லாவர வையரை யார்த்தவர்
படையி னேர்தடங் கண்ணுமை பாகமா
அடைவர் போலிடு காடரா ரூரரே.

விண்ட வெண்டலை யேகல னாகவே
கொண்ட கம்பலி தேருங் குழகனார்
துண்ட வெண்பிறை வைத்த விறையவர்
அண்ட வாணர்க் கருளுமா ரூரரே.

விடையு மேறுவர் வெண்டலை யிற்பலி
கடைக டோறுந் திரியுமெங் கண்ணுதல்
உடையுஞ் சீரை யுறைவது காட்டிடை
அடைவர் போலரங் காகவா ரூரரே.

துளைக்கை வேழத் துரியுடல் போர்த்தவர்
வளைக்கை யாளையொர் பாக மகிழ்வெய்தித்
திளைக்குந் திங்கட் சடையிற் றிசைமுழு
தளக்குஞ் சிந்தையர் போலுமா ரூரரே.

பண்ணி னின்மொழி யாளையொர் பாகமா
விண்ணி னார்விளங் கும்மதி சூடியே
சுண்ண நீறுமெய்ப் பூசிச் சுடலையின்
அண்ணி யாடுவர் போலுமா ரூரரே.

மட்டு வார்குழ லாளொடு மால்விடை
இட்ட மாவுகந் தேறு மிறைவனார்
கட்டு வாங்கங் கனன்மழு மான்றனோ
டட்ட மாம்புய மாகுமா ரூரரே. ௭

தேய்ந்த திங்கட் கமழ்சடை யன்கனல்
ஏந்தி யெல்லியு ளாடு மிறைவனார்
காய்ந்து காமனை நோக்கின கண்ணினார்
ஆய்ந்த நான்மறை யோதுமா ரூரரே. ௮

உண்டு நஞ்சுகண் டத்து ளடக்கியங்
கிண்டை செஞ்சடை வைத்த வியல்பினான்
கொண்ட கோவண வாடையன் கூரெரி
அண்ட வாண ரடையுமா ரூரரே. ௯

மாலு நான்முக னும்மறி கிற்கிலார்
கால னைய வவனைக் கடந்திட்டுச்
சூல மான்மழு வேந்திய கையினார்
ஆல முண்டழ காயவா ரூரரே. ௰

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவாரூர்　　　　பதிகம் கஉக

திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

கொக்க ரைகுழல் வீணை கொடுகொட்டி
பக்க மேபகு வாயன பூதங்கள்
ஒக்க வாட லுகந்துடன் கூத்தராய்
அக்கி னோடர வார்ப்பரா ரூரரே. ௧

எந்த மாதவஞ் செய்தனை நெஞ்சமே
பந்தம் வீடவை யாய பராபரன்
அந்த மில்புக ழாரூ ரரனெறி
சிந்தை யுள்ளுஞ் சிரத்துளுந் தங்கவே. ௨

வண்டு லாமலர் கொண்டு வளர்சடைக்
கிண்டை மாலை புனைந்து மிராப்பகல்
தொண்ட ராகித் தொடர்ந்து விடாதவர்க்
கண்ட மாளவும் வைப்பரா ரூரரே. ௩

துன்பெ லாமற நீங்கிச் சுபத்தராய்
என்பெ லாநெக் கிராப்பக லேத்திநின்
றின்ப ராய்நினைந் தென்று மிடையறு
அன்ப ராமவர்க் கன்பரா ரூரரே. ௪

முருட்டு மெத்தையின் முன்கிடத் தாமுனம்
அரட்ட ரைவரை யாசறுத் திட்டுநீர்
முரட்ட டித்தவத் தக்கன்றன் வேள்வியை
அரட்ட டக்கித னாரூ ரடைமினே. ௫

எம்மை யாரிலை யானு முளேனலேன்
எம்மை யாரு மிதுசெய வல்லரே
அம்மை யாரெனக் கென்றென் றரற்றினேற்
கம்மை யாரைத்தந் தாராரூ ரையரே. ௬

தண்ட வாளியைத் தக்கன்றன் வேள்விசைச்
செண்ட தாடிய தேவ ரகண்டனைக்
கண்டு கண்டிவள் காதலித் தன்பதாய்க்
கொண்டி யாயின வாறென்றன் கோதையே. ௭

இவண மைப்பல பேசத் தொடங்கினாள்
அவண மன்றெனி லாரூ ரரனெனும்
பவனி வீதி விடங்கனைக் கண்டிவள்
தவனி யாயின வாறென்றன் றையலே.

நீரைச் செஞ்சடை வைத்த நிமலனார்
காரொத் தமிடற் றர்கனல் வாயரா
ஆரத் தருறை யும்மணி யாரூரைத்
தூரத் தேதொழு வார்வினை தூளியே. க௯

உள்ள மேயொ ருறுதி யுரைப்பனன்
வெள்ளந் தாங்கு விரிசடை வேதியன்
அள்ளல் நீர்வய லாரூ ரமர்ந்தவெம்
வள்ளல் சேவடி வாழ்த்தி வணங்கிடே. ௰

விண்ட மாமலர் மேலுறை வானொடும்
கொண்டல் வண்ணனுங் கூடி யறிகிலா
அண்ட வாணன்ற னாரூ ரடிதொழப்
பண்டை வல்வினை நில்லா பறையுமே. கக

மையு லாவிய கண்டத்த னண்டத்தன்
கையு லாவிய சூலத்தன் கண்ணுதல்
ஐய னாரூ ரடிதொழு வார்க்கெலாம்
உய்ய லாமல்ல லொன்றிலை காண்மினே. கஉ

திருச்சிற்றம்பலம்

திருஅன்னியூர் பதிகம் கஉஉ

திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

பாற லைத்த படுவெண் டலையினன்
நீற லைத்தசெம் மேனியன் நேரிழை
கூற லைத்தமெய் கோளர வாட்டிய
ஆற லைத்தச டையன்னி யூரரே. க

பண்டொத் தமொழி யாளையொர் பாகமாய்
இண்டைச் செஞ்சடை யன்னிருள் சேர்ந்ததோர்
கண்டத் தன்கரி யின்னுரி போர்த்தவன்
அண்டத் தப்புறத் தானன்னி யூரரே. உ

பரவி நாளும் பணிந்தவர் தம்வினை
துரவை யாகத் துடைப்பவர் தம்மிடம்
குரவ நாறுங் குழலுமை கூறராய்
அரவ மாட்டுவர் போலன்னி யூரரே. ௩

வேத கீதர்விண் ணோர்க்கு முயர்ந்தவர்
சோதி வெண்பிறை துன்று சடைக்கணி
நாதர் நீதியி னலடி யார்தமக்
காதி யாகிநின் றரன்னி யூரரே. ௪

எம்பி ரானிமை யோர்க டமக்கெலாம்
இன்ப ராகி யிருந்தவெம் மீசனார்
துன்ப வல்வினை போகத் தொழுமவர்க்
கன்ப ராகிநின் றரன்னி யூரரே. ௫

வெந்த நீறுமெய் பூசுநன் மேனியர்
கந்த மாமலர் சூடுங் கருத்தினர்
சிந்தை யார்சிவ னார்செய்ய தீவண்ணர்
அந்த ணாளர்கண் டரன்னி யூரரே. ௬

ஊனை யார்தலை யிற்பலி கொண்டுழல்
வானை வானவர் தாங்கள் வணங்கவே
தேனை யார்குழ லாளையொர் பாகமா
ஆனை யீருரி யாரன்னி யூரரே. ௭

காலை போய்ப்பலி தேர்வர்கண் ணார்நெற்றி
மேலை வானவர் வந்து விரும்பிய
சோலை சூழ்புறங் காடரங் காகவே
ஆலின் கீழறத் தாரன்னி யூரரே. ௮

எரிகொண் மேனிய ரென்பணிந் தின்பராய்த்
திரியு மூவெயி றீயெழச் செற்றவர்
கரிய மாலொடு நான்முகன் காண்பதற்
கரிய ராகிநின் றூரன்னி யூரரே. கூ

வஞ்ச ரக்கன் கரமுஞ் சிரத்தொடும்
அஞ்சு மஞ்சுமொ ராறுநான் கும்மிறப்
பஞ்சின் மெல்விர லாலடர்த் தாயிழை
அஞ்ச லஞ்சலென் றூரன்னி யூரரே. ௰

திருச்சிற்றம்பலம்

இது சோழநாட்டிலுள்ளது.
இறைவன் - ஆபத்சகாயர்; இறைவி - பெரியநாயகி.

திருமறைக்காடு பதிகம் கஉசு

திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

ஓத மால்கடல் பாவி யுலகெலாம்
மாத ரார்வலங் கொண்மறைக் காடரோ
காதல் செய்து கருதப் படுமவர்
பாத மேத்தப் பறையுநம் பாவமே. க

பூக்குந் தாழை புறணி யருகெலாம்
ஆக்கந் தானுடை மாமறைக் காடரோ
ஆர்க்குங் காண்பரி யீரடி யார்தம்மை
நோக்கிக் காண்பது நும்பணி செய்பிலே. உ

புன்னை ஞாழல் புறணி யருகெலாம்
மன்னி னார்வலங் கொண்மறைக் காடரோ
அன்ன மென்னடை யாளையொர் பாகமாச்
சின்ன வேட முகப்பது செல்வமே. ௩

அட்ட மாமலர் சூடி யடும்பொடு
வட்டப் புன்சடை மாமறைக் காடரோ
நட்ட மாடியு நான்மறை பாடியும்
இட்ட மாக விருக்கு மிடமிதே. ௪

நெய்த லாம்பல் நிறைவயல் சூழ்தரும்
மெய்யி னார்வலங் கொண்மறைக் காடரோ
தையல் பாகங்கொண் டீர்கவர் புன்சடைப்
பைதல் வெண்பிறை பாம்புடன் வைப்பதே. ௫

துஞ்சும் போதுந் துயிலின்றி யேத்துவார்
வஞ்சின் றிவலங் கொண்மறைக் காடரோ
பஞ்சின் மெல்லடிப் பாவை பலிகொணர்ந்
தஞ்சி நிற்பது மைந்தலை நாகமே. ௬

திருவி னார்செல்வ மல்கு விழாவணி
மருவி னார்வலங் கொண்மறைக் காடரோ
உருவி னாளுமை யாளையொர் பாகமாய்
மருவி னாய்கங்கை யைச்சென்னி தன்னிலே. ௭

சங்கு வந்தலைக் குந்தடங் கானல்வாய்
வங்க மார்வலங் கொண்மறைக் காடரோ
கங்கை செஞ்சடை வைப்பது மன்றியே
அங்கை யில்லன லேந்த லழகிதே. ௮

* * * * * . ௯

குறைக்காட் டான்விட்ட தேர்குத்த மாமலை
இறைக்காட் டியெடுத் தான்றலை யீரைந்தும்
மறைக்காட் டானிறை யூன்றலும் வாய்விட்டான்
இறைக்காட் டாயெம்பி ரானுனை யேத்தவே. ௰

திருச்சிற்றம்பலம்

திருமறைக்காடு

பதிகம் கஉச

திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

பண்ணி னேர்மொழி யாளுமை பங்கரோ
மண்ணி னார்வலஞ் செய்ம்மறைக் காடரோ
கண்ணி னாலுமைக் காணக் கதவினைத்
திண்ண மாகத் திறந்தருள் செய்ம்மினே. க

ஈண்டு செஞ்சடை யாகத்து ளீசரோ
மூண்ட கார்முகி லின்முறிக் கண்டரோ
ஆண்டு கொண்டநீ ரேயருள் செய்திடும்
நீண்ட மாக்கத வின்வலி நீக்குமே. உ

அட்ட மூர்த்திய தாகிய வப்பரோ
துட்டர் வான்புரஞ் சுட்ட சுவண்டரோ
பட்டங் கட்டிய சென்னிப் பரமரோ
சட்ட விக்கத வந்திறப் பிம்மினே. ங

அரிய நான்மறை யோதிய நாவரோ
பெரிய வான்புரஞ் சுட்டசு வண்டரோ
விரிகொள் கோவண வாடை விருத்தரோ
பெரிய வான்கத வம்பிரி விக்கவே. ச

மலையி னீடிருக் கும்மறைக் காடரோ
கலைகள் வந்திறைஞ் சுங்கழ லேத்தரோ
விலையின் மாமணி வண்ண வுருவரோ
தொலைவி லாக்கத வந்துணை நீக்குமே. ரு

பூக்குந் தாழை புறணி யருகெலாம்
ஆக்குந் தண்பொழில் சூழ்மறைக் காடரோ
ஆர்க்குங் காண்பரி யீரடி கேளுமை
நோக்கிக் காணக் கதவைத் திறவுமே. சா

வெந்த வெண்பொடிப் பூசும் விகிர்தரோ
அந்த மில்லி யணிமறைக் காடரோ
எந்தை நீயடி யார்வந் திறைஞ்சிட
இந்த மாக்கத வம்பிணி நீக்குமே. எ

ஆறு சூடு மணிமறைக் காடரோ
கூறு மாதுமைக் கீந்த குழகரோ
ஏற தேறிய வெம்பெரு மானிந்த
மாறி லாக்கத வம்வலி நீக்குமே அ

சுண்ண வெண்பொடிப் பூசுஞ் சுவண்டரோ
பண்ணி யேறுகந் தேறும் பரமரோ
அண்ண லாதி யணிமறைக் காடரோ
திண்ண மாக்கத வந்திறப் பிம்மினே. கூ

விண்ணு ளார்விரும் பியெதிர் கொள்ளவே
மண்ணு ளார்வணங் கும்மறைக் காடரோ
கண்ணி னாலுமைக் காணக் கதவினைத்
திண்ண மாகத் திறந்தருள் செய்ம்மினே. ௰

அரக்க னைவிர லாலடர்த் திட்டநீர்
இரக்க மொன்றிலீ ரெம்பெரு மானிரே
சுரக்கும் புன்னைகள் சூழ்மறைக் காடரோ
சரக்க விக்கத வந்திறப் பிம்மினே. கக

திருச்சிற்றம்பலம்

இது சோழநாட்டிலுள்ளது.

இறைவன் - மறைக்காட்டீசர்; இறைவி - யாழைப்பழித்தமொழியம்மை.

பதிக வரலாறு :

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனாரும், திருநாவுக்கரசுநாயனாரும் திருமறைக்காட்டை யடைந்து திருக்கோயிலிற்சென்று வலம்வந்து கடவுள் திருமுன் சென்று, முன்னுள் மறைகள் வழிபாடுசெய்து திருக் காப்பிட்ட திருக்கதவம் திறக்கப் பெறாமையால், அங்குள்ளவர்கள் வேறு வழியாற்சென்று கடவுளை வணங்குகின்றார்கள் என்பதைக் கேட்டார் கள். அப்போது பிள்ளையார் அரசரை, அப்பரே ! யாம் எப்படியும்

இறைவனை நேர்முகத்துத் திருவாயிலைத் திறந்தே வணங்கவேண்டும். ஆதலால் தேவரீர் இத் திருக்கதவு திறக்கப்பாடும் என்றருள, அரசுகளும் அவ்வாறே 'பண்ணினேர்மொழியாள்' என்னு மித் திருக்குறுந்தொகையை யெடுத்துப் பத்துப் பாட்டுப் பாடியும் கதவு திறக்கப்படாமையால், 'இரக்கமொன்றிலீர்' என்று பாடி யிறைஞ்சுதலும் திருக்கதவு திறக்கப்பட, நாயன்மார் இருவரும் உள்ளே சென்று கடவுளை வணங்கினார்கள்.

திருமீயச்சூரிளங்கோயில்   பதிகம் ௧௨௬

திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

தோற்றுங் கோயிலுந் தோன்றிய கோயிலும்
வேற்றுக் கோயில் பலவுள மீயச்சூர்க்
கூற்றம் பாய்ந்த குளிர்புன் சடையரற்
கேற்றங் கோயில்கண் டீரிளங் கோயிலே. ௧

வந்த னையடைக் கும்மடித் தொண்டர்கள்
பந்த னைசெய்து பாவிக்க நின்றவன்
சிந்த னைதிருத் துந்திரு மீயச்சூர்
எந்த மையுடை யாரிளங் கோயிலே. ௨

பஞ்ச மந்திர மோதும் பரமனார்
அஞ்ச வானை யுரித்தன லாடுவார்
நெஞ்சம் வாழி நினைந்திரு மீயச்சூர்
எந்த மையுடை யாரிளங் கோயிலே. ௩

நாறு மல்லிகை கூவிளஞ் செண்பகம்
வேறு வேறு விரித்த சடையிடை
ஆறு கொண்டுகந் தான்றிரு மீயச்சூர்
ஏறு கொண்டுகந் தாரிளங் கோயிலே. ௪

வெவ்வ வண்ணத்து நாகம் வெருவவே
கவ்வ வண்ணக் கனல்விரித் தாடுவர்
செவ்வ வண்ணந் திகழ்திரு மீயச்சூர்
எவ்வ வண்ணம் பிரானிளங் கோயிலே. ௫

பொன்னங் கொன்றையும் பூவணி மாலையும்
பின்னுஞ் செஞ்சடை மேற்பிறை சூடிற்று
மின்னு மேகலை யாளொடு மீயச்சூர்
இன்ன நாளக லாரிளங் கோயிலே. ௬

படைகொள் பூதத்தன் பைங்கொன்றைத் தாரினன்
சடைகொள் வெள்ளத்தன் சாந்தவெண் ணீற்றினன்
விடைகொ ளூர்தியி னன்திரு மீயச்சூர்
இடைகொண் டேத்தநின் றாரிளங் கோயிலே. ௭

ஆறு கொண்ட சடையினர் தாமுமோர்
வேறு கொண்டதொர் வேடத்த ராகிலும்
கூறு கொண்டுகந் தாளொடு மீயச்சூர்
ஏறு கொண்டுகந் தாரிளங் கோயிலே. ௮

வேதத் தானென்பர் வேள்வியு ளானென்பர்
பூதத் தானென்பர் புண்ணியன் றன்னையே
கீதத் தான்கிள ருந்திரு மீயச்சூர்
ஏதந் தீர்க்கநின் றாரிளங் கோயிலே. ௯

கடுக்கண் டன்கயி லாய மலைதனை
எடுக்க லுற்ற விரா்வண னீடற
விடுக்க ணின்றி வெகுண்டவன் மீயச்சூர்
இடுக்கண் டீர்க்கநின் றாரிளங் கோயிலே. ௰

திருச்சிற்றம்பலம்

இது சோழநாட்டிலுள்ளது.

இறைவன் - சகலபுவனேசர்; இறைவி - மின்னுமேகலையாள்.

திருவீழிமிழலை   பதிகம் ௧௨௬

திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

கரைந்து கைதொழு வாரையுங் காதலன்
வரைந்து வைதெழு வாரையும் வாடலன்
நிரந்த பாரிடத் தோடவர் நித்தலும்
விரைந்து போவது வீழி மிழலைக்கே. ௧

ஏற்று வெல்கொடி யீசன்ற னாதிரை
நாற்றஞ் சூடுவர் நன்னறுந் திங்களார்
நீற்றுச் சந்தன வெள்ளை விரவலார்
வேற்றுக் கோலங்கொள் வீழி மிழலையே. ௨

புனைபொற் சூலத்தன் போர்விடை யூர்தியான்
வினைவெ னாகத்தன் வெண்மழு வாளினான்
நினைய நின்றவ னீசனை யேயெனா
வினையி லார்தொழும் வீழி மிழலையே. ௩

மாடத் தாடு மனத்துடன் வைத்தவர்
கோடத் தார்குருக் கேத்திரத் தார்பலர்
பாடத் தார்பழிப் பார்பழிப் பல்லதோர்
வேடத் தார்தொழும் வீழி மிழலையே. ௪

எடுத்த வெல்கொடி யேறுடை யான்றமர்
உடுப்பர் கோவண முண்பது பிச்சையே
கெடுப்ப தாவது கீழ்நின்ற வல்வினை
விடுத்துப் போவது வீழி மிழலைக்கே. ௫

குழலை யாழ்மொழி யாரிசை வேட்கையால்
உழலை யாக்கையை யூனு முணர்விலீர்
தழலை நீர்மடிக் கொள்ளன்மின் சாற்றினோம்
மிழலை யானடி சாரவிண் ணாள்வரே. ௬

தீரன் றீத்திர ளன்சடைத் தங்கிய
நீர னாடிய நீற்றன்வண் டார்கொன்றைத்
தாரன் மாலையன் றண்ணறுங் கண்ணியன்
வீரன் வீழி மிழலை விகிர்தனே.

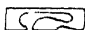
எரிய னாிறை* யாரிடு காட்டிடை
நரியி னார்பரி யாமகிழ் கின்றதோர்
பெரிய னார்தம் பிறப்பொடு சாதலை
விரியி னார்தொழும் வீழி மிழலையே.

நீண்ட சூழ்சடை மேலொர் நிலாமதி
காண்டு சேவடி மேலோர் கனைகழல்
வேண்டு வாரவர் வீதி புகுந்திலர்
மீண்டும் போவது வீழி மிழலைக்கே.

பாலை யாழொடு செவ்வழி பண்கொள
மாலை வானவர் வந்து வழிபடும்
ஆலை யாரழ லந்தண ராகுதி
வேலை யார்தொழும் வீழி மிழலையே.

மழலை யேற்று மணாளன் றிருமலை
சுழல வார்த்தெடுத் தான்முடி தோளிறக்
கழல்கொள் காலிற் றிருவிர லூன்றலும்
மிழலை யானடி வாழ்கென விட்டதே.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவீழிமிழலை பதிகம் கஉ௪

திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

என்பொ னேயிமை யோர்தொழு பைங்கழல்
நன்பொ னேநலந் தீங்கறி வொன்றிலேன்
செம்பொ னேதிரு வீழி மிழலையுள்
அன்ப னேயடி யேனைக் குறிக்கொளே.

(பா - ம்) *எரியி னாிறை.

கண்ணி னுற்களி கூரக்கை யாற்றொழு
தெண்ணு மாறறி யாதிளைப் பேன்றனை
விண்ணு ளார்தொழும் வீழி மிழலையுள்
அண்ண லேயடி யேனைக் குறிக்கொளே. உ

ஞால மேவிசும் பேநலந் தீமையே
கால மேகருத் தேகருத் தாற்றொழும்
சீல மேதிரு வீழி மிழலையுள்
கோல மேயடி யேனைக் குறிக்கொளே. ந

முத்த னேமுதல் வாமுகி ழும்முளை
ஒத்த னேயொரு வாவுரு வாகிய
சித்த னேதிரு வீழி மிழலையுள்
அத்த னேயடி யேனைக் குறிக்கொளே. ச

கருவ னேகரு வாய்த்தெளி வார்க்கெலாம்
ஒருவ னேயுயிர்ப் பாயுணர் வாய்நின்ற
திருவ னேதிரு வீழி மிழலையுள்
குருவ னேயடி யேனைக் குறிக்கொளே. ரு

காத்த னேபொழி லேழையுங் காதலால்
ஆத்த னேயம ரர்க்கயன் றன்றலை
சேர்த்த னேதிரு வீழி மிழலையுள்
கூத்த னேயடி யேனைக் குறிக்கொளே. சா

நீதி வானவர் நித்த னியமஞ்செய்
தோதி வானவ ரும்முண ராததோர்
வேதி யாவிகிர் தாதிரு வீழியுள்
ஆதி யேயடி யேனைக் குறிக்கொளே. எ

பழகி நின்னடி சூடிய பாலனைக்
கழகின் மேல்வைத்த காலனைச் சாடிய
அழக னேயணி வீழி மிழலையுள்
குழக னேயடி யேனைக் குறிக்கொளே. அ

அண்ட வானவர் கூடிக் கடைந்தநஞ்
சுண்ட வானவ னேயுணர் வொன்றிலேன்
விண்ட வான்பொழில் வீழி மிழலையுள்
கொண்ட னேயடி யேனைக் குறிக்கொளே. ௯

ஒருத்த னேங்கலைத் தாங்கலுற் றானுரம்
வருத்தி னாய்வஞ்ச னேன்மன மன்னிய
திருத்த னேதிரு வீழி மிழலையுள்
ஒருத்த னேயடி யேனைக் குறிக்கொளே. ௰

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவிடைமருதூர் பதிகம் ௧௨௮

திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

பாச மொன்றில ராய்ப்பல பத்தர்கள்
வாச நாண்மலர் கொண்டடி வைகலும்
ஈச னெம்பெரு மானிடை மருதினில்
பூச நாம்புகு தும்புன லாடவே. ௧

மறையி னண்மலர் கொண்டடி வானவர்
முறையி னன்முனி கள்வழி பாடுசெய்
இறைவ னெம்பெரு மானிடை மருதினில்
உறையு மீசனை யுள்குமெ னுள்ளமே. ௨

கொன்றை மாலையுங் கூவிள மத்தமும்
சென்று சேரத் திகழ்சடை வைத்தவன்
என்று மெந்தை பிரானிடை மருதினை
நன்று கைதொழு வார்வினை நாசமே. ௩

இம்மை வானவர் செல்வம் விளைத்திடும்
அம்மை யேற்பிற வித்துயர் நீத்திடும்
எம்மை யாளு மிடைமரு தன்கழல்
செம்மை யேதொழு வார்வினை சிந்துமே. ச

வண்ட ணைந்தன வன்னியுங் கொன்றையும்
கொண்ட ணிந்த சடைமுடிக் கூத்தனார்
எண்டி சைக்கு மிடைமரு தாவென
விண்டு போயறு மேலை வினைகளே. ரு

ஏற தேறு மிடைமரு தீசனார்
கூறு வார்வினை தீர்க்குங் குழகனார்
ஆறு செஞ்சடை வைத்த வழகனார்க்
கூறி யூறி யுருகுமெ னுள்ளமே. சா

விண்ணு ளாரும் விரும்பப் படுபவர்
மண்ணு ளாரு மதிக்கப் படுபவர்
எண்ணி னார்பொழில் சூழிடை மருதினை
நண்ணி னாரைநண் ணாவினை நாசமே. எ

வெந்த வெண்பொடிப் பூசும் விகிர்தனார்
கந்த மாலைகள் சூடுங் கருத்தனார்
எந்தை யென்னிடை மருதினி லீசனைச்
சிந்தை யானினை வார்வினை தேயுமே. அ

வேத மோதும் விரிசடை யண்ணலார்
பூதம் பாடநின் றாடும் புனிதனார்
ஏதந் தீர்க்கு மிடைமரு தாவென்று
பாத மேத்தப் பறையுநம் பாவமே. கூ

கனியி னுங்கட்டி பட்ட கரும்பினும்
பனிம லர்க்குழற் பாவைநல் லாரினும்
தனிமு டிகவித் தாளு மரசினும்
இனியன் றன்னடைந் தார்க்கிடை மருதனே. ய

முற்றி லாமதி சூடு முதல்வனார்
ஒற்றி னார்மலை யாலரக் கன்முடி
எற்றி னார்கொடி யாரிடை மருதினைப்
பற்றி னாரைப்பற் றாவினை பாவமே.

திருச்சிற்றம்பலம்

இது சோழநாட்டிலுள்ளது.

இறைவன் - மருதப்பர் ; இறைவி - நன்முலைநாயகி.

திருவிடைமருதூர் பதிகம் கஉகூ

திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

பறையி னோசையும் பாடலி னோசையும்
மறையி னோசையும் வைகு மயலெலாம்
இறைவ னெங்கள் பிரானிடை மருதினில்
உறையு மீசனை யுள்குமென் னுள்ளமே. க

மனத்துண் மாயனை மாசறு சோதியைப்
புனிற்றுப் பிள்ளைவெள் ளைம்மதி சூடியை
எனக்குத் தாயையெம் மானிடை மருதனை
நினைத்திட் டூறி நிறைந்தெதன் னுள்ளமே. உ

வண்ட லணைந்தன வன்னியு மத்தமும்
கொண்ட ணிந்த சடைமுடிக் கூத்தனை
எண்டி சைக்கு மிடைமரு தாவென
விண்டு போயறு மேலை வினைகளே. ங

துணையி லாமையிற் றூங்கிருட் பேய்களோ
டணைய லாவதெ மக்கரி தேயெனா
இணையி லாவிடை மாமரு தில்லெழு
பணையி லாகமஞ் சொல்லுந்தன் பாங்கிக்கே. ச

மண்ணை யுண்டமால் காணான் மலரடி
விண்ணை விண்டயன் காணான் வியன்முடி
மொண்ணை மாமரு தாவென்றென் மொய்குழல்
பண்ணை யாயமுந் தானும் பயிலுமே. ரு

மங்கை காணக்கொ டார்மண மாலையைக்
கங்கை காணக்கொ டார்முடிக் கண்ணியை
நங்கை மீரிடை மருதரீங் நங்கைக்கே
எங்கு வாங்கிக் கொடுத்தா ரிதழியே. சு

* * * * * . எ
* * * * * . அ
* * * * * . கூ
* * * * * . ய

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பேரெயில் பதிகம் கஙூ

திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

மறையு மோதுவர் மான்மறிக் கையினர்
கறைகொள் கண்ட முடைய கபாலியார்
துறையும் போகுவர் தூயவெண் ணீற்றின
பிறையுஞ் சூடுவர் பேரெயி லாளரே.

கணக்கி லாரையுங் கற்றுவல் லாரையும்
வணக்கி லாநெறி கண்டுகொண் டாரையும்
தணக்கு வார்தணிப் பாரெப் பொருளையும்
பிணக்கு வாரவர் பேரெயி லாளரே.

சொரிவிப் பார்மழை சூழ்கதிர்த் திங்களை
விரிவிப் பார்வெயிற் பட்ட விளங்கொளி
எரிவிப் பார்தணிப் பாரெப் பொருளையும்
பிரிவிப் பாரவர் பேரெயி லாளரே. ௩

செறுவிப் பார்சிலை யான்மதி தீர்த்தங்கள்
உறுவிப் பார்பல பத்தர்க ளூழ்வினை
அறுவிப் பாரது வன்றியு நல்வினை
பெறுவிப் பாரவர் பேரெயி லாளரே. ௪

மற்றை யாரறி யார்மழு வாளினார்
பற்றி யாட்டியோ ரைந்தலைப் பாம்பரைச்
சுற்றி யாரவர் தூநெறி யான்மிகு
பெற்றி யாரவர் பேரெயி லாளரே. ௫

திருக்கு வார்குழற் செல்வன சேவடி
இருக்கு வாய்மொழி யாற்றனை யேத்துவார்
சுருக்கு வார்துயர் தோற்றங்க ளாற்றறப்
பெருக்கு வாரவர் பேரெயி லாளரே. ௬

முன்னை யார்மயி லூர்தி முருகவேள்
தன்னை யாரெனிற் றானோர் தலைமகன்
என்னை யாளு மிறையவ னெம்பிரான்
பின்னை யாரவர் பேரெயி லாளரே. ௭

உழைத்துந் துள்ளியு முள்ளத்து ளேயுரு
இழைத்து மெந்தை பிரானென் றிராப்பகல்
அழைக்கு மன்பின ராய வடியவர்
பிழைப்பு நீக்குவர் பேரெயி லாளரே. ௮

நீரு லாகிமிர் புன்சடை யாவெனா
எரு லாவநங் கன்றிறல் வாட்டிய
வாரு லாவன மென்முலை யாளொடும்
பேரு ளாரவர் பேரெயி லாளரே. ௯

பாணி யார்படு தம்பெயர்ந் தாடுவர்
தூணி யார்விச யற்கருள் செய்தவர்
மாணி யாய்மண் ணளந்தவ னான்முகன்
பேணி யாரவர் பேரெயி லாளரே. ௰

மதத்த வாளரக் கன்மணிப் புட்பகம்
சிதைக்க வேதிரு மாமலைக் கீழ்ப்புக்குப்
பதைத்தங் கார்த்தெடுத் தான்பத்து நீண்முடி
பிதக்க வூன்றிய பேரெயி லாளரே. ௧௧

திருச்சிற்றம்பலம்

இது சோழநாட்டிலுள்ளது.

இறைவன் - ஜகதீச்சுரர்; இறைவி - பெண்ணமிர்தநாயகி.

திருவெண்ணியூர் பதிகம் கஉஉ

திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

முத்தி னைப்பவ ளத்தை முளைத்தவெம்
தொத்தி னைச்சுட ரைச்சுடர் போலொளிப்
பித்தி னைக்கொலு நஞ்சினை வானவர்
நித்த னைநெரு நற்கண்ட வெண்ணியே. ௧

வெண்ணித் தொன்னகர் மேயவெண் டிங்களார்
கண்ணித் தொத்த சடையர் கபாலியார்
எண்ணித் தம்மை நினைந்திருந் தேனுக்கு
அண்ணித் திட்டமு தாறுமென் னாவுக்கே. ௨

காற்றி னைக்கன லைக்கதிர் மாமணி
நீற்றி னைநினைப் பார்வினை நீக்கிடும்
கூற்றி னையுதைத் திட்ட குணமுடை
வீற்றி னைநெரு நற்கண்ட வெண்ணியே. ௩

நல்ல னைத்திகழ் நான்மறை யோதியைச்
சொல்ல னைச்சுட ரைச்சுடர் போலொளிர்
கல்ல னைக்கடி மாமதின் மூன்றெய்த
வில்ல னைநெரு நற்கண்ட வெண்ணியே. ௪

சுடரைப் போலொளிர் சுண்ணவெண் ணீற்றனை
அடருஞ் சென்னியில் வைத்த வமுதினைப்
படருஞ் செஞ்சடைப் பான்மதி சூடியை
இடரை நீக்கியை யான்கண்ட வெண்ணியே. ௫

பூத நாதனைப் பூம்புக லூரனைத்
தாதெ னத்தவ ழும்மதி சூடியை
நாத னைநல்ல நான்மறை யோதியை
வேத னைநெரு நற்கண்ட வெண்ணியே. ௬

ஒருத்தி யையொரு பாகத் தடக்கியும்
பொருத்தி யபுனி தன்புரி புன்சடைக்
கருத்த னைக்கறைக் கண்டனைக் கண்ணுதல்
நிருத்த னைநெரு நற்கண்ட வெண்ணியே. ௭

சடைய னைச்சரி கோவண வாடைகொண்
டுடைய னையுணர் வார்வினை தீர்த்திடும்
படைய னைமழு வாளொடு பாய்தரும்
விடைய னைநெரு நற்கண்ட வெண்ணியே. ௮

பொருப்ப னைப்புன லாளொடு புன்சடை
அருப்ப னையிளந் திங்களங் கண்ணியான்
பருப்ப தம்பர வித்தொழுந் தொண்டர்கள்
விருப்ப னைநெரு நற்கண்ட வெண்ணியே. ௯

சூல வஞ்சனை வல்லவெஞ் சுந்தரன்
கோல மாவருள் செய்ததோர் கொள்கையான்
கால னஞ்ச வுதைத்திருள் கண்டமாம்
வேலை நஞ்சனைக் கண்டது வெண்ணியே. ௰

இலையி னார்கொன்றை சூடிய வீசனார்
மலையி னலரக் கன்றிறல் வாட்டினார்
சிலையி னன்மதி லெய்தவன் வெண்ணியைத்
தலையி னாற்றொழு வார்வினை தாவுமே. கக

திருச்சிற்றம்பலம்

இது சோழநாட்டிலுள்ளது.

இறைவன் - வெண்ணிநாதர்; இறைவி - அழகியநாயகி.

திருக்கடம்பந்துறை   பதிகம் கஙஉ

திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

முற்றி லாமுலை யாளிவ ளாகிலும்
அற்றந் தீர்க்கு மறிவில ளாகிலும்
கற்றைச் செஞ்சடை யான்கடம் பந்துறைப்
பெற்ற மூர்தியென் றாளெங்கள் பேதையே. க

தனகி ருந்ததொர் தன்மைய ராகிலும்
முனகு தீரத் தொழுதெழு மின்களோ
கனகப் புன்சடை யான்கடம் பந்துறை
நினைய வல்லவர் நீள்விசும் பாள்வரே. உ

ஆரி யந்தமி ழோடிசை யானவன்
கூரி யகுணத் தார்குறி நின்றவன்
காரி கையுடை யான்கடம் பந்துறைச்
சீரி யல்பத்தர் சென்றடை மின்களே. ங

பண்ணி னின்மொழி கேட்கும் பரமனை
வண்ண நன்மல ரான்பல தேவரும்
கண்ண னும்மறி யான்கடம் பந்துறை
நண்ண நம்வினை யாயின நாசமே. ச

மறைகொண் டம்மனத் தானை மனத்துளே
நிறைகொண் டந்நெஞ்சி னுள்ளுற வைம்மினோ
கறைகொண் டானுறை யுங்கடம் பந்துறை
சிறைகொண் டவ்வினை தீரத் தொழுமினே. ௫

நங்கை பாகம்வைத் தந்நறுஞ் சோதியைப்
பங்க மின்றிப் பணிந்தெழு மின்களோ
கங்கைச் செஞ்சடை யான்கடம் பந்துறை
அங்க மோதி யரனுறை கின்றதே. ௬

அரிய நான்மறை யாறங்க மாயைந்து
புரியன் றேவர்க ளேத்தநஞ் சுண்டவன்
கரிய கண்டத்தி னன்கடம் பந்துறை
உரிய வாறு நினைமட நெஞ்சமே. ௭

பூமென் கோதை யுமையொரு பாகனை
ஓமஞ் செய்து முணர்மின்க ளுள்ளத்தால்
காமற் காய்ந்த பிரான்கடம் பந்துறை
நாம மேத்தநந் தீவினை நாசமே. ௮

பார ணங்கி வணங்கிப் பணிசெய
நார ணன்பிர மன்னறி யாததோர்
கார ணன்கடம் பந்துறை மேவிய
ஆர ணங்கொரு பாலுடை மைந்தனே. ௯

நூலா னன்று நினைமின்க ளேய்கெடப்
பாலா னஞ்சுட னாடும் பரமனார்
காலா லூன்றுகந் தான்கடம் பந்துறை
மேலா னுஞ்செய்த வல்வினை வீடுமே. ௰

திருச்சிற்றம்பலம்

இது சோழநாட்டிலுள்ளது.

இறைவன் - கடம்பவனநாதர்; இறைவி - முற்றிலாமுலையாள்

திருக்கடம்பூர் பதிகம் கநடு

திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

தளருங் கோளர வத்தொடு தண்மதி
வளருங் கோல வளர்சடை யார்க்கிடம்
கிளரும் பேரிசைக் கின்னரம் பாட்டறாக்
களருங் கார்க்கடம் பூர்க்கரக் கோயிலே. க

வெலவ லான்புல னைந்தொடு வேதமும்
சொலவ லான்சுழ லுந்தடு மாற்றமும்
அலவ லான்மனை யார்ந்தமென் றோளியைக்
கலவ லான்கடம் பூர்க்கரக் கோயிலே. உ

பொய்தொ ழாது புலியுரி யோன்பணி
செய்தெ ழாவெழு வார்பணி செய்தெழா
வைதெ ழாதெழு வாரவ ரெள்கநீர்
கைதொ ழாவெழு மின்கரக் கோயிலே. ங

துண்ணெ னுமனத் தாற்றொழு நெஞ்சமே
பண்ணி னுன்முனம் பாடலது செய்தே
எண்ணி லாரெயின் மூன்று மெரித்தழுக்
கண்ணி னுன்கடம் பூர்க்கரக் கோயிலே. ச

சுனையு ணீல மலரன கண்டத்தன்
புனையும் பொன்னிறக் கொன்றை புரிசடைக்
கனையும் பைங்கழ லான்கரக் கோயிலை
நினையு முள்ளத் தவர்வினை நீங்குமே. ரு

குணங்கள் சொல்லியுங் குற்றங்கள் பேசியும்
வணங்கி வாழ்த்துவ ரன்புடை யாரெலாம்
வணங்கி வான்மலர் கொண்டடி வைகலும்
கணங்கள் போற்றிசைக் குங்கரக் கோயிலே. சா

பண்ணி னார்மறை பல்பல பூசனை
மண்ணி னார்செய்வ தன்றியும் வைகலும்
விண்ணி னார்கள் வியக்கப் படுவன
கண்ணி னார்கடம் பூர்க்கரக் கோயிலே. ௭

அங்கை யாரழ லேந்திநின் றாடலன்
மங்கை பாட மகிழ்ந்துடன் வார்சடைக்
கங்கை யானுறை யுங்கரக் கோயிலைத்
தங்கை யாற்றொழு வார்வினை சாயுமே. ௮

நங்க டம்பனைப் பெற்றவள் பங்கினன்
தென்க டம்பைத் திருக்கரக் கோயிலான்
தன்க டன்னடி யேனையுந் தாங்குதல்
என்க டன்பணி செய்து கிடப்பதே. ௯

பணங்கொள் பாற்கடற் பாம்பணை யானொடு
மணங்க மழ்மலர்த் தாமரை யானவன்
பிணங்கும் பேரழ லெம்பெரு மாற்கிடம்
கணங்கள் போற்றிசைக் குங்கரக் கோயிலே. ௰

வரைக்க ணுலஞ்சு தோளுடை யான்றலை
அரைக்க வூன்றி யருள்செய்த வீசனார்
திரைக்குந் தண்புனல் சூழ்கரக் கோயிலை
உரைக்கு முள்ளத் தவர்வினை போயுமே. ௧௧

திருச்சிற்றம்பலம்

இது சோழநாட்டிலுள்ளது.

இறைவன்-அமுதகடேச்சுவரர்; இறைவி - சோதிமின்னம்மை.

ம்பூர் பதிகம் க௱ச

திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

பரு மூவரு மாயவன்
ய குழக னுறைவிடம்
குதி கொள்ளும் பழனஞ்சூழ்
தாங்கடம் பூர்க்கரக் கோயிலே...

வன்னி மத்தம் வளரிளந் திங்களோர்
கன்னி யாளைக் கதிர்முடி வைத்தவன்
பொன்னின் மல்கு புணர்முலை யாளொடும்
மன்னி னான்கடம் பூர்க்கரக் கோயிலே.

இல்லக் கோலமு மிந்த விளமையும்
அல்லற் கோல மறுத்துய வல்லிரே
ஒல்லைச் சென்றடை யுங்கடம் பூர்நகர்ச்
செல்வக் கோயி றிருக்கரக் கோயிலே. ௩

வேறு சிந்தை யிலாதவர் தீவினை
கூறு செய்த குழக னுறைவிடம்
ஏறு செல்வத் திமையவர் தாந்தொழும்
ஆறு சேர்கடம் பூர்க்கரக் கோயிலே. ௪

திங்க டங்கிய செஞ்சடை மேலுமோர்
மங்கை தங்கு மணாள னிருப்பிடம்
பொங்கு சேர்மணற் புன்னையு ஞாழலும்
தெங்கு சேர்கடம் பூர்க்கரக் கோயிலே. ௫

மல்லை ஞாலத்து வாழு முயிர்க்கெலாம்
எல்லை யான பிரானா ரிருப்பிடம்
கொல்லை முல்லை கொழுந்தகை மல்லிகை
நல்ல சேர்கடம் பூர்க்கரக் கோயிலே. ௬

தளரும் வாளர வத்தொடு தண்மதி
வளரும் பொற்சடை யார்க்கிட மாவது
கிளரும் பேரொலி கின்னரம் பாட்டறாக்
களரி யார்கடம் பூர்க்கரக் கோயிலே. ௭

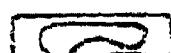
உற்றா ராயுற வாகி யுயிர்க்கெலாம்
பெற்றா ராய பிரானா ருறைவிடம்
முற்றார் மும்மதி லெய்த முதல்வனார்
கற்றார் சேர்கடம் பூர்க்கரக் கோயிலே. ௮

* * * * ௯

வெள்ளை நீறணி மேனி யவர்க்கெலாம்
உள்ள மாய பிரானு ருறைவிடம்
பிள்ளை வெண்பிறை சூடிய சென்னியான்
கள்வன் சேர்கடம் பூர்க்கரக் கோயிலே. ௰

பரப்பு நீரிலங் கைக்கிறை வன்னவன்
உரத்தி னலடிக் கல்லெடுக் கல்லுற
இரக்க மின்றி யிறைவிர லாற்றலை
அரக்கி னன்கடம் பூர்க்கரக் கோயிலே. ௧௧

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவின்னம்பர் பதிகம் ௧௩௫

திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

என்னி லாரு மெனக்கினி யாரில்லை
என்னி லும்மினி யானொரு வன்னுளன்
என்னு ளேயுயிர்ப் பாய்ப்புறம் போந்துபுக்
கென்னு ளேநிற்கு மின்னம்ப ரீசனே. ௧

மட்டுண் பார்கண் மடந்தையர் வாட்கணால்
கட்டுண் பார்கள் கருதுவ தென்கொலோ
தட்டி முட்டித்தள் ளாடித் தழுக்குழி
எட்டு மூர்த்திய ரின்னம்ப ரீசனே. ௨

கனலுங் கண்ணியுந் தண்மதி யோடுடன்
புனலுங் கொன்றையுஞ் சூடும் புரிசடை
அனலுஞ் சூலமு மான்மறிக் கையினர்
எனலு மென்மனத் தின்னம்ப ரீசனே. ௩

மழைக்கண் மாமயி லாலு மகிழ்ச்சியான்
அழைக்குந் தன்னடி யார்கட மன்பினைக்
குழைக்குந் தன்னைக் குறிக்கொள வேண்டியே
இழைக்கு மென்மனத் தின்னம்ப ரீசனே. ௪

தென்ன வன்னென்னை யாளுஞ் சிவனவன்
மன்ன வன்மதி யம்மறை யோதியான்
முன்ன மன்னவன் சேர்வன பூழியான்
இன்ன மின்புற்ற வின்னம்ப ரீசனே. ௫

விளக்கும் வேறு படப்பிற ருள்ளத்தில்
அளக்குந் தன்னடி யார்மனத் தன்பினைக்
குளக்கு மென்னைக் குறிக்கொள வேண்டியே
இளக்கு மென்மனத் தின்னம்ப ரீசனே. ௬

சடைக்க ணாள்புன லாளனல் கையதோர்
கடைக்க ணான்மங்கை நோக்கிம வான்மகள்
படைக்க ணாற்பரு கப்படு வானமக்
கிடைக்க ணாய்நின்ற வின்னம்ப ரீசனே. ௭

தொழுது தூமலர் தூவித் துதித்துநின்
றழுது காமுற் றரற்றுகின் றாரையும்
பொழுது போக்கிப் புறக்கணிப் பாரையும்
எழுதுங் கீழ்க்கணக் கின்னம்ப ரீசனே. ௮

விரியுந் தண்ணிள வேனிலில் வெண்பிறை
புரியுங் காமனை வேவப் புருவமும்
திரியு மெல்லையின் மும்மதி தீயெழுந்
தெரிய நோக்கிய வின்னம்ப ரீசனே. ௯

சனியும் வெள்ளியுந் திங்களு ஞாயிறும்
முனிவ னாய்முடி பத்துடை யான்றனைக்
கனிய வூன்றிய காரண மென்கொலோ
இனிய னாய்நின்ற வின்னம்ப ரீசனே. ௰

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்குடமூக்கு பதிகம் ௧௩௯

திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

பூவ ணத்தவன் புண்ணிய னண்ணியங்
காவ ணத்துடை யானடி யார்களைத்
தீவ ணத்திரு நீறுமெய் பூசியோர்
கோவ ணத்துடை யான்குட மூக்கிலே. ௧

பூத்தா டிக்கழி யாதேநீர் பூமியீர்
தீத்தா டித்திறஞ் சிந்தையுள் வைம்மினோ
வேர்த்தா டுங்காளி தன்விசை தீர்கென்று
கூத்தா டியுறை யுங்குட மூக்கிலே. ௨

நங்கை யாளுமை யாளுறை நாதனார்
அங்கை யாளொ டறுபதந் தாழ்சடைக்
கங்கை யாளவள் கன்னி யெனப்படுங்
கொங்கை யாளுறை யுங்குட மூக்கிலே. ௩

ஓதா நாவன் றிறத்தை யுரைத்திரேல்
ஏதா னும்மினி தாகும் மியமுனை
சேதா வேறுடை யானமர்ந் தவிடம்
கோதா விரியுறை யுங்குட மூக்கிலே. ௪

நக்க ரையனை நாடொறு நன்னெஞ்சே
வக்க ரையுறை வானை வணங்குநீ
அக்க ரையோ டரவரை யார்த்தவன்
கொக்க ரையுடை யான்குட மூக்கிலே. ௫

துறவி நெஞ்சின ராகிய தொண்டர்காள்
பிறவி நீங்கப் பிதற்றுமின் பித்தராய்
மறவ னாய்ப்பார்த்தன் மேற்கணை தொட்டவெங்
குறவ னாருறை யுங்குட மூக்கிலே. ௬

தொண்ட ராகித் தொழுது பணிமினோ
பண்டை வல்வினை பற்றற வேண்டுவீர்
விண்ட வர்புர மூன்றொரு மாத்திரைக்
கொண்ட வன்னுறை யுங்குட மூக்கிலே. எ

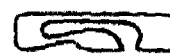
காமி யஞ்செய்து காலங் கழியாதே
ஓமி யஞ்செய்தங் குள்ளத் துணர்மினோ
சாமி யோடு சரச்சு வதியவள்
கோமி யும்முறை யுங்குட மூக்கிலே. அ

சிரமஞ் செய்து சிவனுக்குப் பத்தராய்ப்
பரம னைப்பல நாளும் பயிற்றுமின்
பிரமன் மாலொடு மற்றொழிந் தார்க்கெலாம்
குரவ னுறை யுங்குட மூக்கிலே. கூ

அன்று தானரக் கன்கயி லாயத்தைச்
சென்று தானெடுக் கவுமை யஞ்சலும்
நன்று தானக்கு நல்விர லூன்றிப்பின்
கொன்று கீதங்கேட் டான்குட மூக்கிலே. ய

திருச்சிற்றம்பலம்

இது சோழநாட்டிலுள்ளது.
இறைவன் - கும்பேசர்; இறைவி - மங்களநாயகி.

திருநின்றியூர் பதிகம் கந-எ

திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

கொடுங்கண் வெண்டலை கொண்டு குறைவிலை
படுங்க ணொன்றில ராய்ப்பலி தேர்ந்துண்பர்
நெடுங்கண் மங்கைய ராட்டயர் நின்றியூர்க்
கடுங்கைக் கூற்றுதைத் திட்ட கருத்தரே.

வீதி வேனெடுங் கண்ணியர் வெள்வளை
நீதி யேகொளப் பாலது நின்றியூர்
வேத மோதி விளங்குவெண் டோட்டராய்க்
காதில் வெண்குழை வைத்தவெங் கள்வரே.

புற்றி னாரர வம்புலித் தோல்மிசைச்
சுற்றி னார்சுண்ணப் போர்வைகொண் டார்சுடர்
நெற்றிக் கண்ணுடை யாரமர் நின்றியூர்
பற்றி னாரைப்பற் றாவினை பாவமே.

பறையி னோசையும் பாடலி னோசையும்
மறையி னோசையு மல்கி யயலெலாம்
நிறையும் பூம்பொழில் சூழ்திரு நின்றியூர்
உறையு மீசனை யுள்குமென் னுள்ளமே

சுனையு ணீலஞ் சுளியு நெடுங்கணாள்
இனைய னென்றென்று மேசுவ தென்கொலோ
நினையுந் தண்வயல் சூழ்திரு நின்றியூர்ப்
பனையி னீருரி போர்த்த பரமரே.

உரைப்பக் கேண்மினு முச்சியு ளான்றனை
நிரைப்பொன் மாமதில் சூழ்திரு நின்றியூர்
உரைப்பொற் கற்றைய ராரிவ ரோவெனில்
திரைத்துப் பாடித் திரிதருஞ் செல்வரே.

கன்றி யூர்முகில் போலுங் கருங்களி
றின்றி யேறல னாலிது வென்கொலோ
நின்றி யூர்பதி யாக நிலாயவன்
வென்றி யேறுடை யெங்கள் விகிர்தனே.

நிலையி லாவெள்ளை மாலைய னீண்டதோர்
கொலைவி லாலெயி லெய்த கொடியவன்
நிலையி னார்வயல் சூழ்திரு நின்றியூர்
உரையி னாற்றொழு வார்வினை யோயுமே.

அஞ்சி யாகிலு மன்புபட் டாகிலும்
நெஞ்சம் வாழி நினைநின்றி யூரைநீ
இஞ்சி மாமதி லெய்திமை யோர்தொழக்
குஞ்சி வான்பிறை சூடிய கூத்தனே. ௯

எளிய னமொழி யாவிலங் கைக்கிறை
களியி னற்கயி லாய மெடுத்தவன்
நெளிய வூன்றவ லானமர் நின்றியூர்
அளியி னற்றொழு வார்வினை யல்குமே. ௰

திருச்சிற்றம்பலம்

இது சோழநாட்டிலுள்ளது.

இறைவன் - மகாலட்சுமிநாதர்; இறைவி - உலகநாயகி.

திருவொற்றியூர் பதிகம் கூ௲அ

திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

ஒற்றி யூரு மொளிமதி பாம்பினை
ஒற்றி யூருமப் பாம்பு மதனையே
ஒற்றி யூர வொருசடை வைத்தவன்
ஒற்றி யூர்தொழ நம்வினை யோயுமே. ௧

வாட்ட மொன்றுரைக் கும்மலை யான்மகள்
ஈட்ட வேயிரு ளாடி யிடுபிணக்
காட்டி லோரி கடிக்க வெடுத்ததோர்
ஓட்டை வெண்டலைக் கையொற்றி யூரரே. ௨

கூற்றுத் தண்டத்தை யஞ்சிக் குறிக்கொண்மின்
ஆற்றுத் தண்டத் தடக்கு மரனடி
நீற்றுத் தண்டத்த ராய்வினை வார்க்கெலாம்
ஊற்றுத் தண்டொப்பர் போலொற்றி யூரரே. ௩

சுற்றும் பேய்சுழ லச்சுடு காட்டெரி
பற்றி யாடுவர் பாய்புலித் தோலினர்
மற்றை யூர்களெல் லாம்பலி தேர்ந்துபோய்
ஒற்றி யூர்புக் குறையு மொருவரே.

புற்றில் வாளர வாட்டி யுமையொடு
பெற்ற மேறுகந் தேறும் பெருமையான்
மற்றை யாரொடு வானவ ருந்தொழ
ஒற்றி யூருறை வானோர் கபாலியே.

போது தாழ்ந்து புதுமலர் கொண்டுநீர்
மாது தாழ்சடை வைத்த மணாளனார்
ஓது வேதிய னார்திரு வொற்றியூர்
பாத மேத்தப் பறையுநம் பாவமே.

பலவு மன்னங்கள் பன்மலர் மேற்றுஞ்சும்
கலவ மஞ்ஞைகள் காரென வெள்குறும்
உலவு பைம்பொழில் சூழ்திரு வொற்றியூர்
நிலவி னானடி யேயடை நெஞ்சமே.

ஒன்று போலு முகந்தவ ரேறிற்று
ஒன்று போலு முதைத்துக் களைந்தது
ஒன்று போலொளி மாமதி சூடிற்று
ஒன்று போலுகந் தாரொற்றி யூரரே.

படைகொள் பூதத்தர் வேதத்தர் கீதத்தர்
சடைகொள் வெள்ளத்தர் சாந்தவெண் ணீற்றின
உடையுந் தோலுகந் தாருறை யொற்றியூர்
அடையு முள்ளத் தவர்வினை யல்குமே.

வரையி னாலுயர் தோளுடை மன்னனை
வரையி னார்வலி செற்றவர் வாழ்விடம்
திரையி னார்புடை சூழ்திரு வொற்றியூர்
உரையி னாற்பொலிந் தாருயர்ந் தார்களே.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பாசூர் பதிகம் கடுக

திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

முந்தி மூவெயி லெய்த முதல்வனார்
சிந்திப் பார்வினை தீர்த்திடுஞ் செல்வனார்
அந்திக் கோன்றனக் கேயருள் செய்தவர்
பந்திச் செஞ்சடைப் பாசூ ரடிகளே. க

மடந்தை பாக மகிழ்ந்த மணாளனார்
தொடர்ந்த வல்வினை போக்கிடுஞ் சோதியார்
கடந்த காலனைக் கால்கொடு பாய்ந்தவர்
படர்ந்த நாகத்தர் பாசூ ரடிகளே. உ

நாறு கொன்றையு நாகமுந் திங்களும்
ஆறுஞ் செஞ்சடை வைத்த வழகனார்
காறு கண்டத்தர் கையதோர் சூலத்தர்
பாறி னோட்டினர் பாசூ ரடிகளே. ங

வெற்றி யூருறை வேதிய ராவர்நல்
ஒற்றி யேறுகந் தேறு மொருவனார்
நெற்றிக் கண்ணினர் நீள ரவந்தனைப்
பற்றி யாட்டுவர் பாசூ ரடிகளே. ச

மட்ட விழ்ந்த மலர்நெடுங் கண்ணிபால்
இட்ட வேட்கைய ராகி யிருப்பவர்
துட்ட ரேலறி யேனிவர் சூழ்ச்சிமை
பட்ட நெற்றியர் பாசூ ரடிகளே. ரு

பல்லி லோடுகை யேந்திப் பகலெலாம்
எல்லி நின்றிடு பெய்பலி யேற்பவர்
சொல்லிப் போய்ப்புகு மூரறி யேன்சொலீர்
பல்கு நீற்றினர் பாசூ ரடிகளே. சா

கட்டி விட்ட சடையர் கபாலியர்
எட்டி நோக்கிவந் தில்புகுந் தவ்வவர்
இட்ட மாவறி யேனிவர் செய்வன
பட்ட நெற்றியர் பாசூ ரடிகளே. எ

வேத மோதிவந் தில்புகுந் தாரவர்
காதில் வெண்குழை வைத்த கபாலியார்
நீதி யொன்றறி யார்நிறை கொண்டனர்
பாதி வெண்பிறைப் பாசூ ரடிகளே. அ

சாம்பல் பூசுவர் தாழ்சடை கட்டுவர்
ஓம்பன் மூதெரு தேறு மொருவனார்
தேம்பல் வெண்மதி சூடுவர் தீயதோர்
பாம்பு மாட்டுவர் பாசூ ரடிகளே. கூ

மாலி னோடு மறையவன் றானுமாய்
மேலுங் கீழு மளப்பரி தாயவர்
ஆலி னீழ லறம்பகர்ந் தார்மிகப்
பால்வெண் ணீற்றினர் பாசூ ரடிகளே. ய

திரியு மூவெயில் செங்கணை யொன்றினால்
எரிய வெய்தன ரேறு மிலங்கைக்கோன்
நெரிய வூன்றியிட் டார்விர லொன்றினால்
பரியர் நுண்ணியர் பாசூ ரடிகளே. கக

திருச்சிற்றம்பலம்

இது தொண்டைநாட்டிலுள்ளது.

இறைவன் - பாசூர்நாதர்; இறைவி - பசுபதிநாயகி.

திருவன்னியூர் பதிகம் கசுமி

திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

காடு கொண்டரங் காக்கங்குல் வாய்க்கணம்
பாட மாநட மாடும் பரமனார்
வாட மானிறங் கொள்வர் மணங்கமழ்
மாட மாமதில் சூழ்வன்னி யூரரே. க

செங்கணாகமரையது தீத்திரள்
அங்கை யேந்திநின் றெரி யாடுவர்
கங்கை வார்சடை மேலிடங் கொண்டவர்
மங்கை பாகம்வைத் தார்வன்னி யூரரே. உ

ஞானங் காட்டுவர் நன்னெறி காட்டுவர்
தானங் காட்டுவர் தம்மடைந் தார்க்கெலாம்
தானங் காட்டித்தன் றாளடைந் தார்கட்கு
வானங் காட்டுவர் போல்வன்னி யூரரே. ங

இம்மை யம்மை யெனவிரண் டும்மிவை
மெய்ம்மை தானறி யாது விளம்புவர்
மெய்ம்மை யானினை வார்கடம் வல்வினை
வம்மின் றீர்ப்பர்கண் டீர்வன்னி யூரரே. ச

பிறைகொள் வாணுதற் பெய்வளைத் தோளியர்
நிறையைக் கொள்பவர் நீறணி மேனியர்
கறைகொள் கண்டத்தர் வெண்மழு வாளினர்
மறைகொள் வாய்மொழி யார்வன்னி யூரரே. ரு

திளைக்கும் வண்டொடு தேன்படு கொன்றையர்
துளைக்கை வேழத்தர் தோலர் சுடர்மதி
முளைக்கு மூரற் கதிர்கண்டு நாகந்நா
வளைக்கும் வார்சடை யார்வன்னி யூரரே. சு

குணங்கொள் கோளெட்டு மூர்த்தி யிணையடி
இணங்கு வார்கட் கினியனு மாய்நின்றான்
வணங்கி மாமலர் கொண்டவர் வைகலும்
வணங்கு வார்மனத் தார்வன்னி யூரரே.

இயலு மாலொடு நான்முகன் செய்தவம்
முயலிற் காண்பரி தாய்நின்ற மூர்த்திதான்
அயலெ லாமன்ன மேயுமந் தாமரை
வயலெ லாங்கயல் பாய்வன்னி யூரரே.

* * * *

நலங்கொள் பாகனை நன்று முனிந்திடா
விலங்கல் கோத்தெடுத் தானது மிக்கிட
இலங்கை மன்ன னிருபது தோளினை
மலங்க வூன்றிவைத் தார்வன்னி யூரரே.

திருச்சிற்றம்பலம்

இது சோழநாட்டிலுள்ளது.

இறைவன் - அக்கினீச்சுரர்; இறைவி - பார்வதியம்மை.

திருவையாறு

பதிகம் ௧௩௪

திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

சிந்தை வாய்தலு ளான்வந்து சீரியன்
பொந்து வார்புலால் வெண்டலைக் கையினன்
முந்தி வாயதோர் மூவிலை வேல்பிடித்
தந்தி வாயதோர் பாம்பரை யாறரே.

பாக மாலை மகிழ்ந்தனர் பான்மதி
போக வானையி னீருரி போர்த்தவர்
கோக மாலை குலாயதோர் கொன்றையும்
ஆக வானெயஞ் சாடுமை யாறரே.

நெஞ்ச மென்பதோர் நீள்கயந் தன்னுளே
வஞ்ச மென்பதோர் வான்சுழிப் பட்டுநான்
துஞ்சும் போழ்துநின் னுமைத் திருவெழுத்
தஞ்சுந் தோன்ற வருளுமை யாறரே. ௩

நினைக்கு நெஞ்சினு ளார்நெடு மாமதில்
அனைத்து மொள்ளழல் வாயெரி யூட்டினார்
பனைக்கை வேழத் துரியுடல் போர்த்தவர்
அனைத்து வாய்தலு ளாருமை யாறரே. ௪

பரியர் நுண்ணியர் பார்த்தற் கரியவர்
அரிய பாடல ராடல ரன்றியும்
கரிய கண்டத்தர் காட்சி பிறர்க்கெலாம்
அரியர் தொண்டர்க் கெளியரை யாறரே. ௫

புலரும் போது மிலர்பட்ட பொற்சுடர்
மலரும் போதுக ளாற்பணி யச்சிலர்
இலரும் போதுமி லாதது மன்றியும்
அலரும் போது மணியுமை யாறரே. ௬

பங்க மாலைக் குழலியோர் பானிறக்
கங்கை மாலையர் காதன்மை செய்தவர்
மங்கை மாலை மதியமுங் கண்ணியும்
அங்க மாலையுஞ் சூடுமை யாறரே. ௭

முன்னை யாறு முயன்றெழு வீரெலாம்
பின்னை யாறு பிரியெனும் பேதைகாள்
மன்னை யாறு மருவிய மாதவன்
தன்னை யாறு தொழத்தவ மாகுமே. ௮

ஆனை யாறென வாடுகின் றான்முடி
வானை யாறு வளாயது காண்மினோ
நானை யாறுபுக் கேற்கவ னின்னருள்
தேனை யாறு திறந்தாலே யொக்குமே. ௯

அரக்கின் மேனி யனந்தளிர் மேனியள்
அரக்கின் சேவடி யாளஞ்ச வஞ்சிலின்
றரக்க னீரைந்து வாயு மலறவே
அரக்கி னானடி யாலுமை யாறனே. ௰

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவையாறு பதிகம் ௬௰௨

திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

சிந்தை வண்ணத்த ராய்த்திறம் பாவணம்
முந்தி வண்ணத்த ராய்முழு நீறணி
சந்தி வண்ணத்த ராய்த்தழல் போல்வதோர்
அந்தி வண்ணமு மாவரை யாறரே.

மூல வண்ணத்த ராய்முத லாகிய
கோல வண்ணத்த ராகிக் கொழுஞ்சுடர்
நீல வண்ணத்த ராகி நெடும்பளிங்
கால வண்ணத்த ராவரை யாறரே.

சிந்தை வண்ணமுந் தீயதோர் வண்ணமும்
அந்திப் போதழ காகிய வண்ணமும்
பந்திக் காலனைப் பாய்ந்ததோர் வண்ணமும்
அந்தி வண்ணமு மாவரை யாறரே.

இருளின் வண்ணமு மேழிசை வண்ணமும்
சுருளின் வண்ணமுஞ் சோதியின் வண்ணமும்
மருளு நான்முகன் மாலொடு வண்ணமும்
அருளும் வண்ணமு மாவரை யாறரே.

இழுக்கின் வண்ணங்க ளாகிய வெவ்வழல்
குழைக்கும் வண்ணங்க ளாகியுங் கூடியும்
மழைக்கண் மாமுகி லாகிய வண்ணமும்
அழைக்கும் வண்ணமு மாவரை யாறரே. ரு

இண்டை வண்ணமு மேழிசை வண்ணமும்
தொண்டர் வண்ணமுஞ் சோதியின் வண்ணமும்
கண்ட வண்ணங்க ளாய்க்கனன் மாமணி
அண்ட வண்ணமு மாவரை யாறரே. சா

விரும்பும் வண்ணமும் வேதத்தின் வண்ணமும்
கரும்பி னின்மொழிக்* காரிகை வண்ணமும்
விரும்பு வார்வினை தீர்த்திடும் வண்ணமும்
அரும்பின் வண்ணமு மாவரை யாறரே. எ

ஊழி வண்ணமு மொண்சுடர் வண்ணமும்
வேழ வீருரி போர்த்ததோர் வண்ணமும்
வாழித் தீயுரு வாகிய வண்ணமும்
ஆழி வண்ணமு மாவரை யாறரே. அ

செய்த வன்றிரு நீறணி வண்ணமும்
எய்த நோக்கரி தாகிய வண்ணமுங்
கைது காட்சி யரியதோர் வண்ணமும்
ஐது வண்ணமு மாவரை யாறரே. கூ

எடுத்த வாளரக் கன்றிறல் வண்ணமும்
இடர்க்கள் போற்பெரி தாகிய வண்ணமும்
கடுத்த கைந்நரம் பாலிசை வண்ணமும்
அடுத்த வண்ணமு மாவரை யாறரே. ய

திருச்சிற்றம்பலம்

(பா - ம்) *கரும்பின்மென்மொழி.

திருவாவடுதுறை பதிகம் ௧௪௩

திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

நிறைக்க வாலிய ளல்லளிந் நேரிழை
மறைக்க வாலிய ளல்லளிம் மாதராள்
பிறைக்க வாலப் பெரும்புன லாவடு
துறைக்க வாலியோ டாடிய சுண்ணமே. ௧

தவள மாமதிச் சாயலோர் சந்திரன்
பிளவு சூடிய பிஞ்ஞக னெம்மிறை
அளவு கண்டில ளாவடு தண்டுறைக்
களவு கண்டன ளொத்தனள் கன்னியே. ௨

பாதிப் பெண்ணொரு பாகத்தன் பன்மறை
ஓதி யென்னுளங் கொண்டவ னொண்பொருள்
ஆதி யாவடு தண்டுறை மேவிய
சோதி யேசுட ரேயென்று சொல்லுமே. ௩

கார்க்கொண் மாமுகில் போல்வதோர் கண்டத்தன்
வார்க்கொண் மென்முலை சேர்ந்திறு மார்ந்திவள்
ஆர்க்கொள் கொன்றைய னாவடு தண்டுறைத்
தார்க்கு நின்றிவ டாழுமா காண்மினே. ௪

கருகு கண்டத்தன் காய்கதிர்ச் சோதியன்
பருகு பாலமு தேயெனும் பண்பினன்
அருகு சென்றில ளாவடு தண்டுறை
ஒருவ னென்னை யுடையகோ வென்னுமே. ௫

குழலுங் கொன்றையுங் கூவிள மத்தமும்
தழலுந் தையலோர் பாகமாத் தாங்கினான்
அழக னாவடு தண்டுறை யாவெனக்
கழலுங் கைவளை காரிகை யாளுக்கே. ௬

பஞ்சின் மெல்லடிப் பாவையோர் பங்கனைத்
தஞ்ச மென்றிறு மாந்திவ ளாரையும்
அஞ்சு வாளல்ல ளாவடு தண்டுறை
மஞ்ச னேடிவ ளாடிய மையலே. எ

பிறையுஞ் சூடிநற் பெண்ணொடா ணாகிய
நிறையு நெஞ்சமு நீர்மையுங் கொண்டவன
அறையும் பூம்பொழி லாவடு தண்டுறை
இறைவ னென்னை யுடையவ னென்னுமே. அ

வையந் தானளந் தானு மயனுமாய்
மெய்யைக் காணலுற் றார்க்கழ லாயினான்
ஐய னாவடு தண்டுறை யாவெனக்
கையில் வெள்வளை யுங்கழல் கின்றதே.

பக்கம் பூதங்கள் பாடப் பலிகொள்வான்
மிக்க வாளரக் கன்வலி வீட்டினான்
அக்க ணிந்தவ னாவடு தண்டுறை
நக்க னென்னுமிந் நாணிலி காண்மினே. ய

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பராய்த்துறை பதிகம் கஉச

திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

கரப்பர் கால மடைந்தவர் தம்வினை
சுருக்கு மாறுவல் லார்கங்கை செஞ்சடைப்
பரப்பு நீர்வரு காவிரித் தென்கரைத்
திருப்ப ராய்த்துறை மேவிய செல்வரே.

ஓடி னார்களி யானையி னீருரி
பாடி னார்மறை நான்கினோ டாறங்கம்
சேட னார்தென் பராய்த்துறைச் செல்வரைத்
தேடிக் கொண்டடி யேன்சென்று காண்பனே. உ

பட்ட நெற்றியர் பான்மதிக் கீற்றினர்
நட்ட மாடுவர் நள்ளிரு ளேமமும்
சிட்ட னார்தென் பராய்த்துறைச் செல்வனார்
இட்ட மாயிருப் பாரை யறிவரே. ங

முன்பெ லாஞ்சில மோழைமை பேசுவர்
என்பெ லாம்பல பூண்டங் குழிதர்வர்
தென்ப ராய்த்துறை மேவிய செல்வனார்
அன்ப ராயிருப் பாரை யறிவரே. ச

போது தாதொடு கொண்டு புனைந்துடன்
தாத விழ்சடைச் சங்கரன் பாதத்துள்
வாதை தீர்க்கவென் றேத்திப் பராய்த்துறைச்
சோதி யானைத் தொழுதெழுந் துய்ம்மினே. ரு

நல்ல நான்மறை யோதிய நம்பனைப்
பல்லில் வெண்டலை யிற்பலி கொள்வனைத்
தில்லை யான்றென் பராய்த்துறைச் செல்வனை
வல்லை யாய்வணங் கித்தொழு வாய்மையே. சு

நெருப்பி னுற்குவித் தாலொக்கு நீள்சடைப்
பருப்ப தம்மத யானை யுரித்தவன்
திருப்ப ராய்த்துறை யார்திரு மார்பினால்
பொருப்ப ராவி யிழிபுனல் போன்றதே. எ

எட்ட விட்ட விடுமண லெக்கர்மேல்
பட்ட நுண்டுளி பாயும் பராய்த்துறைச்
சிட்டன் சேவடி சென்றடை கிற்றிரேல்
விட்டு நம்வினை யுள்ளன விடுமே.

நெருப்ப ராய்நிமிர்ந் தாலொக்கு நீள்சடை
மருப்ப ராய்வளைந் தாலொக்கும் வாண்மதி
திருப்ப ராய்த்துறை மேவிய செல்வனார்
விருப்ப ராயிருப் பாரை யறிவரே.

தொண்டு பாடியுந் தூமலர் தூவியும்
இண்டை கட்டி யிணையடி யேத்தியும்
பண்ட ரங்கர் பராய்த்துறைப் பாங்கரைக்
கண்டு கொண்டடி யேனுய்ந்து போவனே. ௰

அரக்க னுற்ற லழித்த வழகனைப்
பரக்கு நீர்ப்பொன்னி மன்னு பராய்த்துறை
இருக்கை மேவிய வீசனை யேத்துமின்
பொருக்க நும்வினை போயறுங் காண்மினே. கக

திருச்சிற்றம்பலம்

இது சோழநாட்டிலுள்ளது.

இறைவன் - பராய்த்துறைநாதர்; இறைவி - பொன்மயிலம்மை.

திருவானைக்கா பதிகம் கசரு

திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

கோனைக் காவிக் குளிர்ந்த மனத்தராய்த்
தேனைக் காவியுண் ணார்சில தெண்ணர்கள்
ஆனைக் காவிலெம் மானை யணைகிலார்
ஊனைக் காவி யுழிதர்வ ருமரே.

திருகு சிந்தையைத் தீர்த்துச்செம் மைசெய்து
பருகி யூறலைப் பற்றிப் பதமறிந்
துருகி நைபவர்க் கூனமொன் றின்றியே
அருகு நின்றிடு மானைக்கா வண்ணலே. ௨

துன்ப மின்றித் துயரின்றி யென்றுநீர்
இன்பம் வேண்டி லிராப்பக லேத்துமின்
என்பொ னீசனி றைவனென் றுள்குவார்க்
கன்ப னாயிடு மானைக்கா வண்ணலே.

நாவா லன்று நறுமலர்ச் சேவடி
ஓவா தேத்தி யுளத்தடைத் தார்வினை
காவா யென்றுதங் கைதொழு வார்க்கெலாம்
ஆவா வென்றிடு மானைக்கா வண்ணலே.

வஞ்ச மின்றி வணங்குமின் வைகலும்
வெஞ்சொ லின்றி விலகுமின் வீடற
நைஞ்சு நைஞ்சுநின் றுள்குளிர் வார்க்கெலாம்
அஞ்ச லென்றிடு மானைக்கா வண்ணலே.

நடையை மெய்யென்று நாத்திகம் பேசாதே
படைகள் போல்வரும் பஞ்சமா பூதங்கள்
தடையொன் றின்றியே தன்னடைந் தார்க்கெலாம்
அடைய நின்றிடு மானைக்கா வண்ணலே.

ஒழுகு மாடத் துளொன்பது வாய்தலும்
கழுக ரிப்பதன் முன்னங் கழலடி
தொழுது கைகளாற் றூமலர் தூவிநின்
றழும வர்க்கன்ப னானைக்கா வண்ணலே.

உருளும் போதறி வொண்ணா வுலகத்தீர்
தெருளுஞ் சிக்கெனத் தீவினை சேராதே
இருள றுத்துநின் றீசனென் பார்க்கெலாம்
அருள்கொ டுத்திடு மானைக்கா வண்ணலே.

நேச மாகி நினைமட நெஞ்சமே
நாச மாய குலநலஞ் சுற்றங்கள்
பாச மற்றுப் பராபர வானந்த
ஆசை யுற்றிடு மானைக்கா வண்ணலே.

உ௱அ

ஓத மாகடல் சூழிலங் கைக்கிறை
கீதங் கின்னரம் பாடக் கெடுவினான்
பாதம் வாங்கிப் பரிந்தருள் செய்தங்கோர்
ஆதி யாயிடு மானைக்கா வண்ணலே. ௰

திருச்சிற்றம்பலம்.

இது சோழநாட்டிலுள்ளது.

இறைவன் - சம்புகேசுவரர்; இறைவி - அகிலாண்டநாயகி.

திருப்பூந்துருத்தி

பதிகம் ௧௪௯

திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

கொடிகொள் செல்வ விழாக்குண லையறாக்
கடிகொள் பூம்பொழிற் கச்சியே கம்பனார்
பொடிகள் பூசிய பூந்துருத் திந்நகர்
அடிகள் சேவடிக் கீழ்நா மிருப்பதே. ௧

ஆர்த்த தோலுடை கட்டியோர் வேடனாய்ப்
பார்த்த னோடு படைதொடு மாகிலும்
பூத்த நீள்பொழிற் பூந்துருத் திந்நகர்த்
தீர்த்தன் சேவடிக் கீழ்நா மிருப்பதே. ௨

மாதி னைமதித் தானொரு பாகமாக்
காத லாற்கரந் தான்சடைக் கங்கையைப்
பூத நாயகன் பூந்துருத் திந்நகர்க்
காதி சேவடிக் கீழ்நா மிருப்பதே. ௩

மூவ னாய்முத லாயிவ் வுலகெலாம்
காவ னாய்க்கடுங் காலனைக் காய்ந்தவன்
பூவி னாயகன் பூந்துருத் திந்நகர்த்
தேவன் சேவடிக் கீழ்நா மிருப்பதே. ௪

செம்பொ னேயொக்கு மேனியன் றேசத்தில்
உம்ப ராரவ ரோடங் கிருக்கிலும்
பொன்பொ னூர்செல்வப் பூந்துருத் திந்நகர்
நம்பன் சேவடிக் கீழ்நா மிருப்பதே.

வல்லம் பேசி வலிசெய்மூன் றாரினைக்
கொல்லம் பேசிக் கொடுஞ்சர நூறினன்
புல்லம் பேசியும் பூந்துருத் திந்நகர்ச்
செல்வன் சேவடிக் கீழ்நா மிருப்பதே.

ஒருத்த னுயுல கேழுந் தொழநின்று
பருத்த பாம்பொடு பான்மதி கங்கையும்
பொருத்த னுகிலும் பூந்துருத் திந்நகர்த்
திருத்தன் சேவடிக் கீழ்நா மிருப்பதே.

அதிரர் தேவ ரியக்கர்விச் சாதரர்
கருத நின்றவர் காண்பரி தாயினன்
பொருத நீர்வரு பூந்துருத் திந்நகர்ச்
சதுரன் சேவடிக் கீழ்நா மிருப்பதே.

செதுக ருமனத் தார்புறங் கூறினும்
கொதுக ருக்கண்ணி னேன்பிகள் கூறினும்
பொதுவி னுயகன் பூந்துருத் திந்நகர்க்
கதிபன் சேவடிக் கீழ்நா மிருப்பதே.

துடித்த தோள்வலி வாளரக் கன்றனைப்
பிடித்த கைஞ்ஞெரிந் துற்றன கண்ணெலாம்
பொடிக்க வூன்றிய பூந்துருத் திந்நகர்ப்
படிக்கொள் சேவடிக் கீழ்நா மிருப்பதே.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருச்சோற்றுத்துறை பதிகம் கசஎ

திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

கொல்லை யேற்றினர் கோளர வத்தினர்
தில்லைச் சிற்றம் பலத்துறை செல்வனார்
தொல்லை யூழியர் சோற்றுத் துறையர்க்கே
வல்லை யாய்ப்பணி செய்மட நெஞ்சமே.

முத்தி யாக வொருதவஞ் செய்திலை
அத்தி யாலடி யார்க்கொன் றளித்திலை
தொத்து நின்றலர் சோற்றுத் துறையர்க்கே
பத்தி யாய்ப்பணி செய்மட நெஞ்சமே.

ஒட்டி நின்ற வுடலுறு நோய்வினை
கட்டி நின்ற கழிந்தவை போயறத்
தொட்டு நின்றுமச் சோற்றுத் துறையர்க்கே
பட்டி யாய்ப்பணி செய்மட நெஞ்சமே.

ஆதி யானண்ட வாணர்க் கருணல்கும்
நீதி யானென்று நின்மல னேயென்றும்
சோதி யானென்றுஞ் சோற்றுத் துறையர்க்கே
வாதி யாய்ப்பணி செய்மட நெஞ்சமே.

ஆட்டி னுயடி யேன்வினை யாயின
ஓட்டி னுயொரு காதி லிலங்குவெண்
தோட்டி னுயென்று சோற்றுத் துறையர்க்கே
நீட்டி நீபணி செய்மட நெஞ்சமே.

பொங்கி நின்றெழுந் தகட னஞ்சினைப்
பங்கி யுண்டதோர் தெய்வமுண் டோசொலாய்
தொங்கி நீயென்றுஞ் சோற்றுத் துறையர்க்குத்
தங்கி நீபணி செய்மட நெஞ்சமே.

ஆணி போலநீ யாற்ற வலியைகாண்
ஏணி போலிழிந் தேறியு மேங்கியும்
தோணி யாகிய சோற்றுத் துறையர்க்கே
பூணி யாய்ப்பணி செய்மட நெஞ்சமே. எ

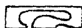
பெற்ற மேறிலென் பேய்படை யாகிலென்
புற்றி லாடர வேயது பூணிலென்
சுற்றி நீயென்றுஞ் சோற்றுத் துறையர்க்கே
பற்றி நீபணி செய்மட நெஞ்சமே. அ

அல்லி யானர வைந்தலை நாகணைப்
பள்ளி யானறி யாத பரிசெலாம்
சொல்லி நீயென்றுஞ் சோற்றுத் துறையர்க்கே
புல்லி நீபணி செய்மட நெஞ்சமே. க

மிண்ட ரோடு விரவியும் விறிலாக்
குண்டர் தம்மைக் கழிந்துய்யப் போந்துநீ
தொண்டு செய்தென்றுஞ் சோற்றுத் துறையர்க்கே
உண்டு நீபணி செய்மட நெஞ்சமே. ய

வாழ்ந்த வன்வலி வாளரக் கன்றனை
ஆழ்ந்து போயல றவ்விர லூன்றினான்
சூழ்ந்த பாரிடஞ் சோற்றுத் துறையர்க்குத்
தாழ்ந்து நீபணி செய்மட நெஞ்சமே. கக

திருச்சிற்றம்பலம்

திருநெய்த்தானம் பதிகம் கசஅ

திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

கொல்லி யான்குளிர் தூங்குகுற் றாலத்தான்
புல்லி யார்புர மூன்றெரி செய்தவன்
நெல்லி யானிலை யானநெய்த் தானனைச்
சொல்லி மெய்தொழு வார்சுடர் வாணரே.

இரவ னையிடு வெண்டலை யேந்தியைப்
பரவ னைப்படை யார்மதின் மூன்றையும்
நிரவ னைநிலை யானநெய்த் தானனைக்
குரவ னைத்தொழு வார்கொடி வாணரே. ௨

ஆனி டையைந்து மாடுவ ராரிருள்
கானி டைநட மாடுவர் காண்மினோ
தேனி டைமலர் பாயுநெய்த் தானனை
வானி டைத்தொழு வார்வலி வாணரே. ௩

விண்ட வர்புர மூன்றும்வெண் ணீறெழக்
கண்ட வன்கடி தாகிய நஞ்சினை
உண்ட வன்னொளி யானநெய்த் தானனைத்
தொண்ட ராய்த்தொழு வார்சுடர் வாணரே. ௪

மூன்கை நோவக் கடைந்தவர் நிற்கவே
சங்கி யாது சமுத்திர நஞ்சுண்டான்
நங்கை யோடு நவின்றநெய்த் தானனைத்
தங்கை யாற்றொழு வார்தலை வாணரே. ௫

சுட்ட நீறுமெய் பூசிச் சுடலையுள்
நட்ட மாடுவர் நள்ளிருட் பேயொடே
சிட்டர் வானவர் தேருநெய்த் தானனை
இட்ட மாய்த்தொழு வாரின்ப வாணரே. ௬

கொள்ளித் தீயெரி வீசிக் கொடியதோர்
கள்ளிக் காட்டிடை யாடுவர் காண்மினோ
தெள்ளித் தேறித் தெளிந்துநெய்த் தானனை
உள்ளத் தாற்றொழு வாரும்பர் வாணரே. ௭

உச்சி மேல்விளங் கும்மிள வெண்பிறை
பற்றி யாடர வோடுஞ் சடைப்பெய்தான்
நெற்றி யாரழற் கண்டநெய்த் தானனைச்
சுற்றி மெய்தொழு வார்சுடர் வாணரே. ௮

மாலோ டும்மறை யோதிய நான்முகன்
காலோ டும்முடி காண்பரி தாயினான்
சேலோ டுஞ்செருச் செய்யுநெய்த் தானனை
மாலோ டுந்தொழ வார்வினை வாடுமே. ௯

வலிந்த தோள்வலி வாளரக் கன்றனை
நெருங்க நீள்வரை யூன்றுநெய்த் தானனார்
புரிந்து கைந்நரம் போடிசை பாடலும்
பரிந்த னைப்பணி வார்வினை பாறுமே. ௰

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பழனம் பதிகம் கசஅ

திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

அருவ னாயத்தி யீருரி போர்த்துமை
உருவ னாயொற்றி யூர்பதி யாகிலும்
பருவ ரால்வயல் சூழ்ந்த பழனத்தான்
திருவி னாற்றிரு வேண்டுமித் தேவர்க்கே. க

வையம் வந்து வணங்கி வலங்கொளும்
ஐய னையறி யார்சில ராதர்கள்
பைகொ ளாட்டர வார்த்த பழனன்பால்
பொய்யர் காலங்கள் போக்கிடு வார்களே. உ

வண்ண மாக முறுக்கிய வாசிகை
திண்ண மாகத் திருச்சடைச் சேர்த்தியே
பண்ணு மாகவே பாடும் பழனத்தான்
எண்ணு நீரவ னாயிர நாமமே. ௩

மூர்க்கப் பாம்பு பிடித்தது மூச்சிட
வாக்கப் பாம்பினைக் கண்ட துணிமதி
பாக்கப் பாம்பினைப் பற்றும் பழனத்தான்
தார்க்கொண் மாலை சடைக்கணிந் திட்டதே.

நீல முண்ட மிடற்றின னேர்ந்ததோர்
கோல முண்ட குணத்தா னிறைந்ததோர்
பாலு முண்டு பழனன்பா லென்னிடை
மாலு முண்டிறை யென்றன் மனத்துளே. ௫

மந்த மாக வளர்பிறை சூடியோர்
சந்த மாகத் திருச்சடை சாத்துவான்
பந்த மாயின தீர்க்கும் பழனத்தான்
எந்தை தாய்தந்தை யெம்பெரு மானுமே. ௬

மார்க்க மொன்றறி யார்மதி யில்லிகள்
பூக்க ரத்திற் புரிகிலர் மூடர்கள்
பார்க்க நின்று பரவும் பழனத்தான்
தாட்க ணின்று தலைவணங் கார்களே. ௭

ஏறி னாரிமை யோர்கள் பணிகண்டு
தேறு வாரலர் தீவினை யாளர்கள்
பாறி னார்பணி வேண்டும் பழனத்தான்
கூறி னானுமை யாளொடுங் கூடவே. ௮

சுற்று வார்தொழு வார்சுடர் வண்ணன்மேல்
தெற்றி னார்திரி யும்புர மூன்றெய்தான்
பற்றி னார்வினை தீர்க்கும் பழனனை
எற்றி னான்மறக் கேனெம் பிரானையே. ௯

பொங்கு மாகடல் சூழிலங் கைக்கிறை
அங்க மான விறுத்தருள் செய்தவன்
பங்க னென்றும் பழன னுமையொடும்
தங்கன் றாளடி யேனுடை யுச்சியே. ௰

திருச்சிற்றம்பலம்

திருச்செம்பொன்பள்ளி பதிகம் கநுய

திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

கான றாத கடிபொழில் வண்டினம்
தேன றாத திருச்செம்பொன் பள்ளியான்
ஊன றாததோர் வெண்டலை யிற்பலி
தான றாததோர் கொள்கையன் காண்மினே. க

என்பு மாமையும் பூண்டங் குழிதர்வர்க்
கன்பு மாயிடு மாயிழை யீரினிச்
செம்பொன் பள்ளியு ளான்சிவ லோகனை
நம்பொன் பள்ளியுள் கவினை நாசமே. உ

வேறு கோலத்த ராணலர் பெண்ணலர்
கீறு கோவண வைதுகி லாடையர்
தேற லாவதொன் றன்றுசெம் பொன்பள்ளி
ஆறு சூடிய வண்ண லவனையே. ௩

அருவ ராததோர் வெண்டலை யேந்திவந்
திருவ ராயிடு வார்கடை தேடுவார்
தெருவெ லாமுழல் வார்செம்பொன் பள்ளியார்
ஒருவர் தாம்பல பேருளர் காண்மினே. ச

பூவு லாஞ்சடை மேற்புனல் சூடினன்
ஏவ லாலெயின் மூன்று மெரித்தவன்
தேவர் சென்றிறைஞ் சுஞ்செம்பொன் பள்ளியான்
மூவ ராய்முத லாய்நின்ற மூர்த்தியே. ரு

சலவ ராயொரு பாம்பொடு தண்மதிக்
கலவ ராவதின் காரண மென்கொலோ
திலக நீண்முடி யார்செம்பொன் பள்ளியார்
குலவி லாலெயில் மூன்றெய்த கூத்தரே. சா

கைகொள் சூலத்தர் கட்டுவாங் கத்தினர்
மைகொள் கண்டத்த ரர்கி யிருசுடர்
செய்ய மேனிவெண் ணீற்றர்செம் பொன்பள்ளி
ஐயர் கையதோ ரைந்தலை நாகமே. எ

வெங்க ணாகம் வெருவுற வார்த்தவர்
பைங்க ணானையி னீருரி போர்த்தவர்
செங்கண் மால்விடை யார்செம்பொன் பள்ளியார்
அங்க ணாயடைந் தார்வினை தீர்ப்பரே. அ

நன்றி நாரண னான்முக னென்றிவர்
நின்ற நீண்முடி யோடடி காண்புற்றுச்
சென்று காண்பரி யான்செம்பொன் பள்ளியான்
நின்ற சூழலி னீளெரி யாகியே. கூ

திரியு மும்மதிள் செங்கணை யொன்றினால்
எரிய வெய்தன லோட்டி யிலங்கைக்கோன்
நெரிய வூன்றியிட் டார்செம்பொன் பள்ளியார்
அரிய வான மவரருள் செய்வரே. ம

திருச்சிற்றம்பலம்

இது சோழநாட்டிலுள்ளது.

இறைவன் - சொர்ணபுரீசர்; இறைவி - சுகந்தவனநாயகி.

திருக்கடவூர் வீரட்டம் பதிகம் கஙுக

திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

மலைக்கொ ளானை மயக்கிய வல்வினை
நிலைக்கொ ளானை நினைப்புறு நெஞ்சமே
கொலைக்கை யானையுங் கொன்றிடு மாதலால்
கலைக்கை யானைகண் டீர்கட வூரரே. க

வெள்ளி மால்வரை போல்வதொ ரானையார்
உள்ள வாறெனை யுள்புகு மானையார்
கொள்ள மாகிய கோயிலு ளானையார்
கள்ள வானைகண் டேர்கட வூரரே.

ஞான மாகிய நன்குண ரானையார்
ஊனை வேவ வுருக்கிய வானையார்
வேன லானை யுரித்துமை யஞ்சவே
கான லானைகண் டேர்கட வூரரே.

ஆல முண்டழ காயதொ ரானையார்
நீல மேனி நெடும்பளிங் கானையார்
கோல மாய கொழுஞ்சுட ரானையார்
கால வானைகண் டேர்கட வூரரே.

அளித்த வானஞ்சு மாடிய வானையார்
வெளுத்த நீள்கொடி யேறுடை யானையார்
எளித்த வேழத்தை யெள்குவித் தானையா
களித்த வானைகண் டேர்கட வூரரே.

விடுத்த மால்வரை விண்ணுற வானையார்
தொடுத்த மால்வரை தூயதொ ரானையார்
கடுத்த காலனைக் காய்ந்ததொ ரானையார்
கடுத்த வானைகண் டேர்கட வூரரே.

மண்ணு ளாரை மயக்குறு மானையார்
எண்ணு ளார்பல ரேத்திடு மானையார்
விண்ணு ளார்பல ரும்மறி யானையார்
கண்ணு ளானைகண் டேர்கட வூரரே.

சினக்குஞ் செம்பவ ளத்திர ளானையார்
மனக்கும் வல்வினை தீர்த்திடு மானையார்
அனைக்கு மன்புடை யார்மனத் தானையார்
கனைக்கு மானைகண் டேர்கட வூரரே.

வேத மாகிய வெஞ்சுட ரானையார்
நீதி யானில னாகிய வானையார்
ஓதி யூழி தெரிந்துண ரானையார்
காத லானைகண் டீர்கட வூரரே. ௯

நீண்ட மாலொடு நான்முகன் றானுமாய்க்
காண்டு மென்றுபுக் கார்களி ருவரும்
மாண்ட வாரழ லாகிய வானையார்
காண்ட லானைகண் டீர்கட வூரரே. ௰

அடுத்து வந்த விலங்கையர் மன்னனை
எடுத்த தோள்க ளிறநெரித் தானையார்
கடுத்த காலனைக் காய்ந்தவொ ரானையார்
கடுக்கை யானைகண் டீர்கட வூரரே. ௧௧

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கடவூர்மயானம்　　பதிகம் கஙஉ

திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

குழைகொள் காதினர் கோவண வாடையர்
உழையர் தாங்கட வூரின் மயானத்தார்
பழைய தம்மடி யார்செய்த பாவமும்
பிழையுந் தீர்ப்பர் பெருமா னடிகளே. ௧

உன்னி வானவ ரோதிய சிந்தையில்
கன்ன றேன்கட வூரின்ம யானத்தார்
தன்னை நோக்கித் தொழுதெழு வார்க்கெலாம்
பின்னை யென்னார் பெருமா னடிகளே. ௨

சூல மேந்துவர் தோ லுடை யாடையர்
ஆல முண்டமு தேமிகத் தேக்குவர்
கால காலர் கடவூர் மயானத்தார்
மாலை மார்பர் பெருமா னடிகளே.

இறைவ னாரிமை யோர்தொழு பைங்கழல்
மறவ னார்கட வூரின் மயானத்தார்
அறவ னாரடி யாரடி யார்தங்கள்
பிறவி தீர்ப்பர் பெருமா னடிகளே.

கத்து காளி கதந்தணி வித்தவர்
மத்தர் தாங்கட வூரின் மயானத்தார்
ஒத்தொவ் வாதன செய்துழல் வாரொரு
பித்தர் காணும் பெருமா னடிகளே.

எரிகொண் மேனி யிளம்பிறை வைத்தவர்
கரியர் தாங்கட வூரின் மயானத்தார்
அரிய ரண்டத்து ளோரயன் மாலுக்கும்
பெரியர் காணும் பெருமா னடிகளே.

அணங்கு பாகத்த ராரண நான்மறை
கணங்கள் சேர்கட வூரின் மயானத்தார்
வணங்கு வாரிடர் தீர்ப்பர் மயக்குறும்
பிணங்கொள் காடர் பெருமா னடிகளே.

அரவு கையின ராதி புராணனார்
மரவு சேர்கட வூரின் மயானத்தார்
பரவு வாரிடர் தீர்ப்பர் பணிகொள்வர்
பிரமன் மாற்கும் பெருமா னடிகளே.

* * * * *
* * * * *

திருச்சிற்றம்பலம்

இது சோழநாட்டிலுள்ளது.

இறைவன் - பிரமபுரீசர்; இறைவி - அமலக்குயமின்.

திருமயிலாடுதுறை பதிகம் க௫௩

திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

கொள்ளுங் காதன்மை பெய்துறுங் கோல்வளை
உள்ள முள்கி யுரைக்குந் திருப்பெயர்
வள்ளன் மாமயி லாடு துறையுறை
வெள்ளந் தாங்கு சடையனை வேண்டியே. ௧

சித்தந் தேறுஞ் செறிவளை சிக்கெனும்
பச்சை தீருமென் பைங்கொடி பான்மதி
வைத்த மாமயி லாடு துறையரன்
கொத்தி னிற்பொலி கொன்றை கொடுக்கிலே. ௨

அண்டர் வாழ்வு மமர ரிருக்கையுங்
கண்டு வீற்றிருக் குங்கருத் தொன்றிலோம்
வண்டு சேர்மயி லாடு துறையரன்
தொண்டர் பாதங்கள் சூடித் துதையிலே. ௩

வெஞ்சி னக்கடுங் காலன் விரைகிலான்
அஞ்சி றப்பும் பிறப்பு மறுக்கலாம்
மஞ்சன் மாமயி லாடு துறையுறை
அஞ்சொ லாளுமை பங்க னருளிலே. ௪

குறைவி லோங்கொடு மாநுடர் வாழ்க்கையால்
கறைநி லாவிய கண்டனெண் டோளினன்
மறைவ லான்மயி லாடு துறையுறை
இறைவ னீள்கழ லேத்தி யிருக்கிலே. ௫

நிலைமை சொல்லுநெஞ் சேதவ மென்செய்தாய்
கலைக ளாயவல் லான்கயி லாயநல்
மலையன் மாமயி லாடு துறையனம்
தலையின் மேலு மனத்துளுந் தங்கவே. ௬

நீற்றி னானிமிர் புன்சடை யான்விடை
ஏற்றி னானமை யாளுடை யான்புலன்
மாற்றி னான்மயி லாடு துறையென்று
போற்று வார்க்குமுண் டோபுவி வாழ்க்கையே. எ

கோலும் புல்லு மொருகையிற் கூர்ச்சமும்
தோலும் பூண்டு துயரமுற் றென்பயன்
நீல மாமயி லாடு துறையனே
நூலும் வேண்டுமோ நுண்ணுணர்ந் தோர்கட்கே. அ

பணங்கொ ளாடர வல்குற் பகீரதி
மணங்கொ ளச்சடை வைத்த மறையவன்
வணங்கு மாமயி லாடு துறையரன்
அணங்கொர் பால்கொண்ட கோல மழகிதே. கூ

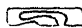
நீணி லாவர வச்சடை நேசனைப்
பேணி லாதவர் பேதுற வோட்டினோம்
வாணி லாமயி லாடு துறைதனைக்
காணி லார்க்குங் கடுந்துய ரில்லையே. ω

பருத்த தோளு முடியும் பொடிபட
இருத்தி னானவ னின்னிசை கேட்டலும்
வரத்தி னான்மயி லாடு துறைதொழும்
கரத்தி னார்வினை கட்டறுங் காண்மினே. கக

திருச்சிற்றம்பலம்

இது சோழநாட்டிலுள்ளது.

இறைவன் - மாயூரநாதர் ; இறைவி - அஞ்சனாயகி.

திருக்கழிப்பாலை பதிகம் கடுச

திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

வண்ண மும்வடி வுஞ்சென்று கண்டிலள்
எண்ணி நாமங்க ளோத்தி நிறைந்திலள்
கண்ணு லாம்பொழில் சூழ்கழிப் பாலையெம்
அண்ண லேயறி வானிவ டன்மையே.

மருந்து வானவ ருய்யநஞ் சுண்டுகந்
திருந்த வன்கழிப் பாலையு ளெம்பிரான்
றிருந்து சேவடி சிந்தையுள் வைத்திவள்
பரிந்து ரைக்கினு மென்சொற் பழிக்குமே. ௨

மழலை தான்வரச் சொற்றெரி கின்றிலள்
குழலி னேர்மொழி கூறிய கேண்மினோ
அழக னேகழிப் பாலையெம் மண்ணலே
இகழ்வ தோவெனை யென்றுகொ ளென்னுமே. ௩

செய்ய மேனிவெண் ணீறணி வான்றனை
மைய லாகி மதிக்கில ளாரையுங்
கைகொள் வெண்மழு வன்கழிப் பாலையெம்
ஐய னேயறி வானிவ டன்மையே. ௪

கருத்த னைக்கழிப் பாலையுண் மேவிய
ஒருத்த னையுமை யாளொரு பங்கனை
அருத்தி யாற்சென்று கண்டிட வேண்டுமென்
றொருத்தி யாருள மூசல தாடுமே. ௫

கங்கை யைச்சடை வைத்து மலைமகள்
நங்கை யையுட னேவைத்த நாதனார்
திங்கள் சூடித் திருக்கழிப் பாலையான்
இங்கு வந்திடு மென்றிறு மாக்குமே. ௬

ஐய னேயழ கேயன லேந்திய
கைய னேகறை சேர்தரு கண்டனே
மையு லாம்பொழில் சூழ்கழிப் பாலையெம்
ஐய னேவிதி யேயரு ளென்னுமே. ௭

பத்தர் கட்கமு தாய பரத்தினை
முத்த னைமுடி வொன்றிலா மூர்த்தியை
அத்த னையணி யார்கழிப் பாலையெம்
சித்த னைச்சென்று சேருமா செப்புமே. ௮

*　　*　　*　　*　　* ௯

பொன்செய் மாமுடி வாளரக் கன்றலை
அஞ்சு நான்குமொன் றும்மிறுத் தானவன்
என்செ யான்கழிப் பாலையு ளெம்பிரான்
றஞ்சும் போதுந் துணையென லாகுமே. ௰

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பைஞ்ஞீலி பதிகம் ௬௫

திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

உடையர் கோவண மொன்றுங் குறைவிலா
படைகொள் பாரிடஞ் சூழ்ந்தபைஞ் ஞீலியார்
சடையிற் கங்கை தரித்த சதுரரை
அடைய வல்லவர்க் கில்லை யவலமே.

மத்த மாமலர் சூடிய மைந்தனார்
சித்த ராய்த்திரி வார்வினை தீர்ப்பரால்
பத்தர் தாந்தொழு தேத்துபைஞ் ஞீலியெம்
அத்த னைத்தொழ வல்லவர் நல்லரே.

விழுது சூலத்தன் வெண்மழு வாட்படைக்
கழுது துஞ்சிருட் காட்டகத் தாடலான்
பழுதொன் றின்றிப்பைஞ் ஞீலிப் பரமனைத்
தொழுது செல்பவர் தம்வினை தூளியே.

ஒன்றி மாலும் பிரமனுந் தம்மிலே
நின்ற சூழ லறிவரி யானிடம்
சென்று பாரிட மேத்துபைஞ் ஞீலியுள்
என்று மேவி யிருந்த வடிகளே.

வேழத் தின்னுரி போர்த்த விகிர்தனர்
தாழச் செஞ்சடை மேற்பிறை வைத்தவர்
தாழைத் தண்பொழில் சூழ்ந்தபைஞ் ஞீலியார்
யாழின் பாட்டை யுகந்த வடிகளே. ரு

குண்டு பட்டுக் குறியறி யாச்சமண்
மிண்ட ரோடு படுத்துய்யப் போந்துநான்
கண்டங் கார்வயல் சூழ்ந்தபைஞ் ஞீலியெம்
அண்ட வாண னடியடைந் துய்ந்தனே. சு

வரிப்பை யாட ரவாட்டி மதகரி
உரிப்பை மூடிய வுத்தம னுறை
திருப்பைஞ் ஞீலி திசைதொழு வார்கள்போய்
இருப்பர் வானவ ரோடினி தாகவே. எ

கோடல் கோங்கம் புறவணி முல்லைமேல்
பாடல் வண்டிசை கேட்கும்பைஞ் ஞீலியார்
பேடு மாணும் பிறரறி யாததோர்
ஆடு நாக மசைத்த வடிகளே. அ

காரு லாமலர்க் கொன்றையந் தாரினன்
வாரு லாமுலை மங்கையொர் பங்கினன்
தேரு லாம்பொழில் சூழ்ந்தபைஞ் ஞீலியெம்
ஆர்கி லாவமு தையடைந் துய்ம்மினே. கூ

தருக்கிச் சென்று தடவரை பற்றலும்
நெருக்கி யூன்ற நினைந்து சிவனையே
அரக்கன் பாட வருளுமெம் மானிடம்
இருக்கை ஞீலியென் பார்க்கிட ரில்லையே. ய

திருச்சிற்றம்பலம்

இது சோழநாட்டிலுள்ளது.

இறைவன் - நீலகண்டேசுவரர் ; இறைவி - விசாலாட்சியம்மை.

திருவேட்களம் பதிகம் ௧௱௯

திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

நன்று நாடொறு நம்வினை போயறும்
என்று மின்பந் தழைக்க விருக்கலாஞ்
சென்று நீர்திரு வேட்களத் துள்ளுறை
துன்று பொற்சடை யானைத் தொழுமினே.

கருப்பு வெஞ்சிலைக் காமனைக் காய்ந்தவன்
பொருப்பு வெஞ்சிலை யாற்புரஞ் செற்றவன்
விருப்பன் மேவிய வேட்களங் கைதொழு
திருப்ப னாகி லெனக்கிட ரில்லையே.

வேட்க ளத்துறை வேதிய னெம்மிறை
ஆக்க ளேறுவ ரானஞ்சு மாடுவர்
பூக்கள் கொண்டவன் பொன்னடி போற்றினாற்
காப்பர் நம்மைக் கறைமிடற் றண்ணலே.

அல்ல லில்லை யருவினை தானில்லை
மல்கு வெண்பிறை சூடு மணாளனார்
செல்வ னார்திரு வேட்களங் கைதொழ
வல்ல ராகில் வழியது காண்மினே.

துன்ப மில்லைத் துயரில்லை யாமினி
நம்ப னாகிய நன்மணி கண்டனார்
என்பொ னாருறை வேட்கள நன்னகர்
இன்பன் சேவடி யேத்தி யிருப்பதே.

கட்டப் பட்டுக் கவலையில் வீழாதே
பொட்ட வல்லுயிர் போவதன் முன்னநீர்
சிட்ட னார்திரு வேட்களங் கைதொழப்
பட்ட வல்வினை யாயின பாறுமே.

வட்ட மென்முலை யாளுமை பங்கனார்
எட்டு மொன்று மிரண்டுமூன் றாயினார்
சிட்டர் சேர்திரு வேட்களங் கைதொழு
திட்ட மாகி யிருமட நெஞ்சமே.

நட்ட மாடிய நம்பனை நாடொறும்
இட்டத் தாலினி தாக நினைமினோ
வட்ட வார்முலை யாளுமை பங்கனார்
சிட்ட னார்திரு வேட்களந் தன்னையே.

வட்ட மாமதின் மூன்றுடை வல்லரண்
சுட்ட கொள்கைய ராயினுஞ் சூழ்ந்தவர்
குட்ட வல்வினை தீர்த்துக் குளிர்விக்கும்
சிட்டர் பொற்றிரு வேட்களச் செல்வரே.

சேட னாருறை யுஞ்செழு மாமலை
ஓடி யாங்கெடுத் தான்முடி பத்திற
வாட வூன்றி மலரடி வாங்கிய
வேட னாருறை வேட்களஞ் சேர்மினே

திருச்சிற்றம்பலம்

இது சோழநாட்டிலுள்ளது.
இறைவன் - பாசுபதேச்சுரர் ; இறைவி - நல்லநாயகி.

திருநல்லம் பதிகம் கஙிஎ

திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

கொல்லத் தானம னார்தமர் வந்தக்கால்
இல்லத் தார்செய்ய லாவதெ னேழைகாள்
நல்லத் தானமை யாளுடை யான்கழல்
சொல்லத் தான்வல்லி ரேற்றுயர் தீருமே.

பொக்கம் பேசிப் பொழுது கழியாதே
துக்கந் தீர்வகை சொல்லுவன் கேண்மினோ
தக்கன் வேள்வி தகர்த்த தழல்வண்ணன்
நக்கன் சேர்நல்ல நண்ணு தனன்மையே. ௨

பிணிகொள் வார்குழற் பேதையர் காதலால்
பணிகண் மேவிப் பயனில்லை பாவிகாள்
அணுக வேண்டி லரனெறி யாவது
நணுகு நாத னகர்திரு நல்லமே. ௩

தமக்கு நல்லது தம்முயிர் போயினால்
இமைக்கும் போது மிராதிக் குரம்பைதான்
உமைக்கு நல்லவன் றானுறை யும்பதி
நமக்கு நல்லது நல்ல மடைவதே. ௪

உரைத ளர்ந்துட லார்நடுங் காமுனம்
நரைவி டையுடை யானிட நல்லமே
பரவு மின்பணி மின்பணி வாரொடே
விரவு மின்விர வாரை விடுமினே. ௫

அல்ல லாகவைம் பூதங்க ளாட்டினும்
வல்ல வாறு சிவாய நமவென்று
நல்ல மேவிய நாத னடிதொழ
வெல்ல வந்த வினைப்பகை வீடுமே. ௬

மாத ராரொடு மக்களுஞ் சுற்றமும்
பேத மாகிப் பிரிவதன் முன்னமே
நாதன் மேவிய நல்ல நகர்தொழப்
போது மின்னெழு மின்புக லாகுமே. ௭

வெம்மை யான வினைக்கட னீங்கிநீர்
செம்மை யாய சிவகதி சேரலாம்
சும்மை யார்மலர் தூவித் தொழுமினோ
நம்மை யாளுடை யானிட நல்லமே. ௮

கால மான கழிவதன் முன்னமே
ஏலு மாறு வணங்கிநின் றேத்துமின்
மாலு மாமல ரானொடு மாமறை
நாலும் வல்லவர் கோனிட நல்லமே.

மல்லை மல்கிய தோளரக் கன்வலி
ஒல்லை யில்லொழித் தானுறை யும்பதி
நல்ல நல்லமெ னும்பெயர் நாவினால்
சொல்ல வல்லவர் தூநெறி சேர்வரே.

திருச்சிற்றம்பலம்

இது சோழநாட்டிலுள்ளது.

இறைவன் - உமாமகேசுவரர் ; இறைவி - மங்களநாயகி.

திருவாமாத்தூர் பதிகம் கருஅ

திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

மாமாத் தாகிய மாலயன் மால்கொடு
தாமாத் தேடியுங் காண்கிலர் தாண்முடி
ஆமாத் தூரர னேயரு ளாயென்றென்
றேமாப் பெய்திக்கண் டாரிறை யானையே.

சந்தி யானைச் சமாதிசெய் வார்தங்கள்
புந்தி யானைப்புத் தேளிர் தொழப்படும்
அந்தி யானை யாமாத்தூ ரழகனைச்
சிந்தி யாதவர் தீவினை யாளரே.

காமாத் தம்மெனுங் கார்வலைப் பட்டுநான்
போமாத் தையறி யாது புலம்புவேன்
ஆமாத் தூரர னேயென் றழைத்தலும்
தேமாத் தீங்கனி போலத்தித் திக்குமே.

பஞ்ச பூத வலையிற் படுவதற்
கஞ்சி நானுமா மாத்தூ ரழகனை
நெஞ்சி னுனினைந் தேனினை வெய்த்தும்
வஞ்ச வாறுகள் வற்றின காண்மினே. ௪

சூராம னுங்குழ லாளொரு கூற்றனார்
அராம னுஞ்சண்ட யான்றிரு வாமாத்தூர்
இராம னும்வழி பாடுசெய் யீசனை
நிராம யன்றனை நாளு நினைமினே. ௫

பித்த னைப்பெருந் தேவர் தொழப்படும்
அத்த னையணி யாமாத்தூர் மேவிய
முத்தி னையடி யேனுண் முயறலும்
பத்தி வெள்ளம் பரந்தது காண்மினே. ௬

நீற்றி னார்திரு மேனிய னேரிழை
கூற்றி னன்குழற் கோலச் சடையிலோர்
ஆற்றி னனணி யாமாத்தூர் மேவிய
ஏற்றி னெனமை யாளுடை யீசனே. ௭

பண்ணிற் பாடல்கள் பத்திசெய் வித்தகர்க்
கண்ணித் தாகு மமுதினை யாமாத்தூர்
சண்ணிப் பானைத் தமர்க்கணித் தாயதோர்
கண்ணிற் பாவையன் னானவன் காண்மினே. ௮

குண்டர் பீலிகள் கொள்ளுங் குணமிலா
மிண்ட ரோடெனை வேறு படுத்துய்யக்
கொண்ட நாதன் குளிர்புனல் வீரட்டத்
தண்ட னாரிட மாமாத்தூர் காண்மினே. ௯

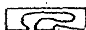
வானஞ் சாடு மதியர வத்தொடு
தானஞ் சாதுடன் வைத்த சடையிடைத்
தேனஞ் சாடிய தெங்கிள நீரொடும்
ஆனஞ் சாடிய வாமாத்தூ ரையனே. ௰

விடலை யாய்விலங் கல்லெடுத் தான்முடி
அடர வோர்விர லூன்றிய வாமாத்தூர்
இடம தாக்கொண்ட வீசனுக் கென்னுளம்
இடம தாகக்கொண் டேன்புறந் திருப்பனே. கக

திருச்சிற்றம்பலம்

இது சோணாட்டிலுள்ளது.

இறைவன் - அழகுகாதலர்; இறைவி - அழகியநாயகி.

திருத்தோணிபுரம்   பதிகம் கஙுகூ

திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

மாதி யன்று மனைக்கிரு வென்றக்கால்
நீதி தான்சொல நீயெனக் காரெனுஞ்
சோதி யார்தரு தோணி புரவர்க்குத்
தாதி யாவனு னென்னுமென் னையயே. க

நக்கம் வந்து பலியிடென் றூர்க்கிட்ட
மிக்க தையலை வெள்வளை கொள்வது
தொக்க நீர்வயற் றோணி புரவர்க்குத்
தக்க தன்று தமது பெருமைக்கே. உ

கெண்டை போனய னத்திம வான்மகள்
வண்டு வார்குழ லாளுட னாகவே
துண்ட வான்பிறைத் தோணி புரவனைக்
கண்டு காமுறு கின்றனள் கன்னியே. ௩

பாலை யாழ்மொழி யாளவ டாழ்சடை
மேல ளாவது கண்டனள் விண்ணுறச்
சோலை யார்தரு தோணி புரவர்க்குச்
சால நல்லளா கின்றன டையலே. ௪

பண்ணி னேர்மொழி யாள்பலி யிட்டவிப்
பெண்ணை மால்கொடு பெய்வளை கொள்வது
சுண்ண மாடிய தோணி புரத்துறை
அண்ண லாருக்குச் சால வழகிதே. ௩

முல்லை வெண்ணகை மொய்குழ லாயுனக்
கல்ல னவ தறிந்திலை நீகனித்
தொல்லை யார்பொழிற் றோணி புரவர்க்கே
நல்லை யாயிடு கின்றனை நங்கையே. ௪

ஒன்று தானறி யாருல கத்தவர்
நின்று சொல்லி நிகழ்ந்த நினைப்பிலர்
துன்று வார்பொழிற் றோணி புரவர்தங்
கொன்றை சூடுங் குறிப்பது வாகுமே. ௫

உறவு பேய்க்கண முண்பது வெண்டலை
உறைவ தீம முடலிலோர் பெண்கொடி
துறைக ளார்கடற் றோணி புரத்துறை
இறைவ னார்க்கிவ ளென்கண்டன் பாவதே. ௬

மாக யானை மருப்பேர் முலையினர்
போக யானு மவள்புக்க தேபுகத்
தோகை சேர்தரு தோணி புரவர்க்கே
ஆக யானு மவர்க்கினி யாளதே. ௭

இட்ட மாயின செய்வாளென் பெண்கொடி
கட்டம் பேசிய காரரக் கன்றனைத்
துட்ட டக்கிய தோணி புரத்துறை
அட்ட மூர்த்திக்கு வன்பது வாகியே. ௰

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்புகலூர்   பதிகம் ககூய

திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

துன்னக் கோவணச் சுண்ணவெண் ணீறணி
பொன்னக் கன்ன சடைப்புக லூரரோ
மின்னக் கன்னவெண் டிங்களைப் பாம்புடன்
என்னுக் கோவுடன் வைத்திட் டிருப்பதே. க

இரைக்கும் பாம்பு மெறிதரு திங்களும்
நுரைக்குங் கங்கையு நுண்ணிய செஞ்சடைப்
புரைப்பி லாத பொழிற்புக லூரரை
உரைக்கு மாசொல்லி யொள்வளை சோருமே. உ

ஊச லாமர வல்குலென் சோர்குழல்
ஏச லாம்பழி தந்தெழில் கொண்டனர்
ரோசொ லாய்மக ளேமுறை யோவென்று
பூச ளுமிடு தும்புக லூரர்க்கே. ங

மின்னி னேரிடை யாளுமை பங்கனைத்
தன்னை நேரொப்பி லாத தலைவனைப்
புன்னைக் கானற் பொழிற்புக லூரனை
என்னு ளாகவைத் தின்புற் றிருப்பனே. ச

விண்ணி னார்மதி சூடிய வேந்தனை
எண்ணி நாமங்க ளோதி யெழுத்தஞ்சும்
கண்ணி னாற்கழல் காண்பிட மேதெனிற்
புண்ணி யன்புக லூருமென் னெஞ்சுமே. ரு

அண்ட வாண ரமுதுண நஞ்சுண்டு
பண்டு நான்மறை யோதிய பாடலன்
தொண்ட ராகித் தொழுது மதிப்பவர்
புண்ட ரீகத் துளார்புக லூரரே. சு

தத்து வந்தலை கண்டறி வாரிலைத்
தத்து வந்தலை கண்டவர் கண்டிலர்
தத்து வந்தலை நின்றவர்க் கல்லது
தத்து வனலன் றண்புக லூரனே.

பெருங்கை யாகிப் பிளிறி வருவதோர்
கருங்கை யானைக் களிற்றுரி போர்த்தவர்
வருங்கை யானை மதகளி றஞ்சினைப்
பொருங்கை யானைகண் டீர்புக லூரரே.

பொன்னொத் தநிறத் தானும் பொருகடல்
தன்னொத் தநிறத் தானு மறிகிலாப்
புன்னைத் தாதுபொ ழிற்புக லூரரை
என்னத் தாவென வென்னிடர் தீருமே.

மத்த னாய்மதி யாது மலைதனை
எத்தி னான்றிர டோண்முடி பத்திற
ஒத்தி னான்விர லாலொருங் கேத்தலும்
பொத்தி னான்புக லூரைத் தொழுமினே.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கச்சியேகம்பம் — பதிகம் க௬க

திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

பண்டு செய்த பழவினை யின்பயன்
கண்டுங் கண்டுங் களித்திகா ணெஞ்சமே
வண்டு லாமலர்ச் செஞ்சடை யேகம்பன்
தொண்ட னாய்த்திரி யாய்துயர் தீரவே.

நச்சி நாளு நயந்தடி யார்தொழ
இச்சை யாலுமை நங்கை வழிபடக்
கொச்சை யார்குறு கார்செறி தீம்பொழிற்
கச்சி யேகம்ப மேகை தொழுமினே. ௨

ஊனி லாவி யியங்கி யுலகெலாந்
தானு லாவிய தன்மைய ராகிலும்
வானு லாவிய பாணி பிறங்கவெங்
கானி லாடுவர் கச்சியே கம்பரே. ௩

இமையா முக்கண ரென்னெஞ்சத் துள்ளவர்
தமையா ரும்மறி வொண்ணாத் தகைமையர்
இமையோ ரேத்த விருந்தவ னேகம்பன்
நமையா ளும்மவ னைத்தொழு மின்களே. ௪

மருந்தி னோடுநற் சுற்றமு மக்களும்
பொருந்தி நின்றெனக் காயவெம் புண்ணியன்
கருந்த டங்கண்ணி னாளுமை கைதொழ
இருந்த வன்கச்சி யேகம்பத் தெந்தையே. ௫

பொருளி னோடுநற் சுற்றமும் பற்றிலர்க்
கருளு நன்மைதந் தாய வரும்பொருள்
சுருள்கொள் செஞ்சடை யான்கச்சி யேகம்பம்
இருள்கெ டச்சென்று கைதொழு தேத்துமே. ௬

மூக்கு வாய்செவி கண்ணுட லாகிவந்
தாக்கு மைவர்த மாப்பை யவிழ்த்தருள்
நோக்கு வானமை நோய்வினை வாராமே
காக்கு நாயகன் கச்சியே கம்பனே. ௭

பண்ணி லோசை பழத்தினி லின்சுவை
பெண்ணொ டாணென்று பேசற் கரியவன்
வண்ண மில்லி வடிவுவே றாயவன்
கண்ணி லுண்மணி கச்சியே கம்பனே. ௮

திருவி னாயகன் செம்மலர் மேலயன்
வெருவ நீண்ட விளங்கொளிச் சோதியான்
ஒருவ னாயுணர் வாயுணர் வல்லதோர்
கருவு னாயகன் கச்சியே கம்பனே.

இடுகு நுண்ணிடை யேந்திள மென்முலை
வடிவின் மாதர் திறமனம் வையன்மின்
பொடிகொண் மேனியன் பூம்பொழிற் கச்சியுள்
அடிக ளெம்மை யருந்துயர் தீர்ப்பரே.

இலங்கை வேந்த னிராவணன் சென்றுதன்
விலங்க லையெடுக் கவ்விர லூன்றலும்
கலங்கிக் கச்சியே கம்பவோ வென்றலும்
நலங்கொள் செல்வளித் தானெங்க ளாதனே.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கச்சியேகம்பம் பதிகம் கசுஉ

திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

பூமே லானும் பூமகள் கேள்வனும்
நாமே தேவரெ னாமை நடுக்குறத்
தீமே வும்முரு வாதிரு வேகம்பா
ஆமோ வல்லற் படவடி யோங்களே.

அருந்தி றலம ரரயன் மாலொடு
திருந்த நின்று வழிபடத் தேவியோ
டிருந்த வன்னெழி லார்கச்சி யேகம்பம்
பொருந்தச் சென்று புடைபட் டெழுதுமே.

கறைகொள் கண்டத்தெண் டோளிறை முக்கணன்
மறைகொ ளாவினன் வானவர்க் காதியான்
உறையும் பூம்பொழில் சூழ்கச்சி யேகம்பம்
முறைமை யாற்சென்று முந்தித் தொழுதுமே. ௩

பொறிப்பு லன்களைப் போக்கறுத் துள்ளத்தை
நெறிப்ப டுத்து நினைந்தவர் சிந்தையுள்
அறிப்பு றும்மமு தாயவ னேகம்பம்
குறிப்பி னாற்சென்று கூடித் தொழுதுமே. ௪

சிந்தை யுட்சிவ மாய்நின்ற செம்மையோ
டந்தி யாயன லாய்ப்புனல் வானமாய்ப்
புந்தி யாய்ப்புகுந் துள்ள நிறைந்தவெம்
எந்தை யேகம்ப மேத்தித் தொழுமினே. ௫

சாக்கி யத்தொடு மற்றுஞ் சமண்படும்
பாக்கி யம்மிலார் பாடுசெ லாதுறப்
பூக்கொள் சேவடி யான்கச்சி யேகம்பம்
நாக்கொ டேத்தி நயந்து தொழுதுமே. ௬

மூப்பி னோடு முனிவுறுத் தெந்தமை
ஆர்ப்ப தன்முன் னணியம ரர்க்கிறை
காப்ப தாய கடிபொழி லேகம்பம்
சேர்ப்ப தாகநாஞ் சென்றடைந் துய்துமே. ௭

ஆறு மாமயிற் சாயனல் லாரொடும்
சால நீயுழ மாறவிர் நெஞ்சமே
நீல மாமிடற் றண்ணலே கம்பனார்
கோல மாமலர்ப் பாதமே கும்பிடே. ௮

பொய்ய னைத்தையும் விட்டவர் புந்தியுள்
மெய்ய னைச்சுடர் வெண்மழு வேந்திட
கைய னைக்கச்சி யேகம்ப மேவிய
ஐய னைத்தொழு வார்க்கில்லை யல்லலே. ௯

அரக்கன் றன்வலி யுன்னிக் கயிலையை
நெருக்கிச் சென்றெடுத் தான்முடி தோளொடித்
திரக்க வின்னிசை கேட்டவ னேகம்பம்
தருக்க தாக்கரன் சார்ந்து தொழுதுமே.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவெண்காடு

பதிகம் கரு

திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

பண்காட் டிப்படி யாயதன் பத்தர்க்குக்
கண்காட் டிக்கண்ணி னின்ற மணியொக்கும்
பெண்காட் டிப்பிறைச் சென்னிவைத் தான்திரு
வெண்காட் டையடைந் துய்ம்மட நெஞ்சமே.

கொள்ளி வெந்தழல் வீசிநின் றாடுவார்
ஒள்ளி யகணஞ் சூழுமை பங்கனார்
வெள்ளி யன்கரி யன்பசு வேறிய
தெள்ளி யன்திரு வெண்கா டடைநெஞ்சே.

ஊனைக் குமின்பம் வேண்டிக் குழலாதே
வானைக் கும்வழி யாவது நின்மினோ
தானைக் குந்தன் னடியவர் நாவினிற்
றேனைக் குந்திரு வெண்கா டடைநெஞ்சே.

பருவெண் கோட்டுப்பைங் கண்மத வேழத்தின்
உருவங் காட்டிநின் றானுமை யஞ்சவே
பெருவெண் காட்டிறை வன்னுறை யும்மிடந்
திருவெண் காடடைந் துய்ம்மட நெஞ்சமே.

பற்ற வன்கங்கை பாம்பு மதியுடன்
உற்ற வன்சடை யானுயர் ஞானங்கள்
கற்ற வன்கய வர்புர மோரம்பாற்
செற்ற வன்றிரு வெண்கா டடைநெஞ்சே. ௫

கூடி னானுமை யாளொரு பாகமாய்
வேட னாய்விச யற்கருள் செய்தவன்
சேட னார்சிவ னார்சிந்தை மேயவெண்
காட னாரடி யேயடை நெஞ்சமே. ௬

தரித்த வன்கங்கை பாம்பு மதியுடன்
புரித்த புன்சடை யான்கய வர்புரம்
எரித்த வன்மறை நான்கினோ டாறங்கம்
விரித்த வன்னுறை வெண்கா டடைநெஞ்சே. ௭

பட்ட மிண்டை யவைகொடு பத்தர்கள்
சிட்ட னாதியென் றுசிந்தை செய்யவே
நட்ட மூர்த்திஞா னச்சுட ராய்நின்ற
அட்ட மூர்த்திதன் வெண்கா டடைநெஞ்சே. ௮

ஏன வேடத்தி னானும் பிரமனுந்
தான வேடமுன் னாழ்ந்தறி கின்றிலா
ஞான வேடன் விசயற் கருள்செயுங்
கான வேடன்றன் வெண்கா டடைநெஞ்சே. ௯

பாலை யாடுவர் பன்மறை யோதுவர்
சேலை யாடிய கண்ணுமை பங்கனார்
வேலை யார்விட முண்டவெண் காடர்க்கு
மாலை யாவது மாண்டவ ரங்கமே. ௰

இராவ ணஞ்செய மாமதி பற்றவை
யிராவ ணம்முடை யான்றனை யுள்குமின்
இராவ ணன்றனை யூன்றி யருள்செய்த
இராவ ணன்றிரு வெண்கா டடைமினே. ௧௧

திருச்சிற்றம்பலம்

இது சோழநாட்டிலுள்ளது.

இறைவன் - சுவேதாரணியேசுரர்; இறைவி - பிரமவித்தியாநாயகி.

திருவாய்மூர்

பதிகம் ௧௬௪

திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

எங்கே யென்னை யிருந்திடந் தேடிக்கொண்
டங்கே வந்தடை யாள மருளினார்
தெங்கே தோன்றுந் திருவாய்மூர்ச் செல்வனார்
அங்கே வாவென்று போனா ரதென்கொலோ. ௧

மன்னு மாமறைக் காட்டு மணாளனார்
உன்னி யுன்னி யுறங்குகின் றேனுக்குத்
தன்னை வாய்மூர்த் தலைவனா மாசொல்லி
என்னை வாவென்று போனா ரதென்கொலோ. ௨

தஞ்சே கண்டேன் றரிக்கிலா தாரென்றேன்
அஞ்சே லுன்னை யழைக்கவந் தேனென்றார்
உஞ்சே னென்றுகந் தேயெழுந் தோட்டந்தேன்
வஞ்சே வல்லரே வாய்மூ ரடிகளே. ௩

கழியக் கண்டிலேன் கண்ணெதி ரேகண்டேன்
ஒழியப் போந்திலே னொக்கவே யோட்டந்தேன்
வழியிற் கண்டிலேன் வாய்மூ ரடிகடம்
சுழியிற் பட்டுச் சுழல்கின்ற தென்கொலோ. ௪

ஒள்ளி யாரிவ ரன்றிமற் றில்லையென்
றுள்கி யுள்கி யுகந்திருந் தேனுக்குத்
தெள்ளி யாரிவர் போலத் திருவாய்மூர்க்
கள்ளி யாரவர் போலக் கரந்ததே. ௫

யாதே செய்து மியாமலோ நீயென்னில்
ஆதே யேயு மளவில் பெருமையான்
மாதே வாகிய வாய்மூர் மருவினார்
போதே யென்றும் புகுந்ததும் பொய்கொலோ. ௬

பாடிப் பெற்ற பரிசில் பழங்காசு
வாடி வாட்டந் தவிர்ப்பா ரவரைப்போல்
தேடிக் கொண்டு திருவாய்மூர்க் கேயெனா
ஓடிப் போந்திங் கொளித்தவா றென்கொலோ. எ

திறக்கப் பாடிய வென்னினுஞ் செந்தமிழ்
உறைப்புப் பாடி யடைப்பித்தா ருந்நின்றார்
மறைக்க வல்லரோ தம்மைத் திருவாய்மூர்ப்
பிறைக்கொள் செஞ்சடை யாரிவர் பித்தரே. அ

தனக்கே றுமை தவிர்க்கென் று வேண்டினும்
நினைத்தேன் பொய்க்கருள் செய்திடு நின்மலன்
எனக்கே வந்தெதிர் வாய்மூருக் கேயெனாப்
புனற்கே பொற்கோயில் புக்கதும் பொய்கொலோ. கூ

தீண்டற் கரிய திருவடி யொன்றினால்
மீண்டற் கும்மிதித் தாரரக் கன்றனை
வேண்டிக் கொண்டேன் திருவாய்மூர் விளக்கினைத்
தூண்டிக் கொள்வனா னென்றலுந் தோன்றுமே. ய

திருச்சிற்றம்பலம்

இது சோழநாட்டிலுள்ளது.

இறைவன் - வாய்மூர்நாதர்; இறைவி - பாலினுநன்மொழியாள்.

பதிக வரலாறு :

சொல்வேந்தர் திருமறைக்காட்டிற் றமது திருமடத்தில் திருக்கதவினைத் தாம் அரிதிற் பாடித்திறந்ததையும் பிள்ளையார் எளிதிற் பாடியடைத்ததையும் எண்ணிப் பேழ்கணித்திருக்கையில் சிவபெருமான் அவரிடத்திற் சென்று யாம் வாய்மூரிலிருப்போம்வா என்று முன்னே செல்ல, நாயனார் எழுந்து இத்திருக்குறுந்தொகையைப் பாடிக்கொண்டே சுவாமி பின்னே திருவாய்மூருக் கெழுந்தருளினார்.

திருப்பாலைத்துறை பதிகம் ககூரு

திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

நீல மாமணி கண்டத்தர் நீள்சடைக்
கோல மாமதி கங்கையுங் கூட்டினார்
சூல மான்மழு வேந்திச் சுடர்முடிப்
பானெய் யாடுவர் பாலைத் துறையரே.

கவள மாகளிற் றின்னுரி போர்த்தவர்
தவள வெண்ணகை மங்கையொர் பங்கினர்
திவள வானவர் போற்றித் திசைதொழும்
பவள மேனியர் பாலைத் துறையரே.

மின்னி னுண்ணிடைக் கன்னியர் மிக்கெங்கும்
பொன்னி நீர்மூழ்கிப் போற்றி யடிதொழ
மன்னி நான்மறை யோடுபல் கீதமும்
பன்னி னாரவர் பாலைத் துறையரே.

நீடு காடிட மாய்நின்ற பேய்க்கணம்
கூடு பூதங் குழுமிநின் றார்க்கவே
ஆடி னாரழ காகிய நான்மறை
பாடி னாரவர் பாலைத் துறையரே.

சித்தர் கன்னியர் தேவர்க டானவர்
பித்தர் நான்மறை வேதியர் பேணிய
அத்த னேநமை யாளுடை யாயெனும்
பத்தர் கட்கன்பர் பாலைத் துறையரே.

விண்ணி னார்பணிந் தேத்த வியப்புறும்
மண்ணி னார்மற வாது சிவாயவென்
றெண்ணி னார்க்கிட மாவெழில் வானகம்
பண்ணி னாரவர் பாலைத் துறையரே.

குரவ னார்கொடு கொட்டியுங் கொக்கரை
விரவி னார்பண் கெழுமிய வீணையும்
மருவு நாண்மலர் மல்லிகை செண்பகம்
பரவு நீர்ப்பொன்னிப் பாலைத் துறையரே. எ

தொடருந் தொண்டரைத் துக்கந் தொடர்ந்துவந்
தடரும் போதர னையருள் செய்பவர்
கடலி னஞ்சணி கண்டர் கடிபுனல்
படருஞ் செஞ்சடைப் பாலைத் துறையரே. அ

மேகந் தோய்பிறை சூடுவர் மேகலை
நாகந் தோய்ந்த வரையினர் நல்லியல்
போகந் தோய்ந்த புணர்முலை மங்கையோர்
பாகந் தோய்ந்தவர் பாலைத் துறையரே. க

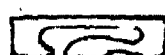
வெங்கண் வாளர வாட்டி வெருட்டுவர்
அங்க ணாரடி யார்க்கரு ணல்குவர்
செங்கண் மாலயன் றேடற் கரியவர்
பைங்க ணேற்றினர் பாலைத் துறையரே. ய

உரத்தி னலரக் கன்னுயர் மாமலை
நெருக்கி னானை நெரித்தவன் பாடலும்
இரக்க மாவருள் செய்தபா லைத்துறை
கரத்தி னாற்றொழு வார்வினை யோயுமே. கக

திருச்சிற்றம்பலம்

இது சோழநாட்டிலுள்ளது.

இறைவன் - பாலைவனநாதர்; இறைவி - தவளவெண்ணகையாள்.

திருநாகேச்சரம் பதிகம் கஎ௯

திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

நல்லர் நல்லதோர் நாகங்கொண் டாட்டுவார்
வல்லர் வல்வினை தீர்க்கு மருந்துகள்
பல்லி லோடுகை யேந்திப் பலிதிரி
செல்வர் போற்றிரு நாகேச் சரவரே.

நாவ லம்பெருந் தீவினில் வாழ்பவர்
மேவி வந்து வணங்கி வினையொடு
பாவ மாயின பற்றறு வித்திடும்
தேவர் போற்றிரு நாகேச் சரவரே.

ஓத மார்கட லின்விட முண்டவர்
ஆதி யாரய னோடம ரர்க்கெலாம்
மாதோர் கூறர் மழுவல னேந்திய
நாதர் போற்றிரு நாகேச் சரவரே.

சந்தி ரன்னொடு சூரியர் தாமுடன்
வந்து சீர்வழி பாடுகள் செய்தபின்
ஐந்த லையர வின்பணி கொண்டருள்
மைந்தர் போன்மணி நாகேச் சரவரே.

பண்டோர் நாளிகழ் வான்பழித் தக்கனார்
கொண்ட வேள்விக் குமண்டை யதுகெடத்
தண்ட மாவிதா தாவின் றலைகொண்ட
செண்டர் போற்றிரு நாகேச் சரவரே.

வம்பு பூங்குழல் மாது மறுகவோர்
கம்ப யானை யுரித்த கரத்தினர்
செம்பொ னாரித ழிம்மலர்ச் செஞ்சடை
நம்பர் போற்றிரு நாகேச் சரவரே.

மானை யேந்திய கையினர் மையறு
ஞானச் சோதிய ராதியர் நாமந்தான்
ஆன வஞ்செழுத் தோதவந் தண்ணிக்கும்
தேனர் போற்றிரு நாகேச் சரவரே.

கழல்கொள் காலினர் காலனைக் காய்ந்தவர்
தழல்கொண் மேனியர் சாந்தவெண் ணீறணி
அழக ரானிழற் கீழற மோதிய
குழகர் போற்குளிர் நாகேச் சரவரே.

வட்ட மாமதிண் மூன்றுடன் வல்லரண்
சுட்ட செய்கைய ராகிலுஞ் சூழ்ந்தவர்
குட்ட வல்வினை தீர்த்துக் குளிர்விக்குஞ்
சிட்டர் போற்றிரு நாகேச் சரவரே.

ஆர்த்தன் றோண்முடி தாளுந் தொலையவே
சேர்த்தி னார்திருப் பாதத் தொருவிரல்
ஆர்த்து வந்துல கத்தவ ராடிடும்
தீர்த்தர் போற்றிரு நாகேச் சரவரே.　　ய

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவதிகைவீரட்டானம்　　பதிகம் கசுஎ

திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

கோணன் மாமதி சூடியோர் கோவணம்
நாணில் வாழ்க்கை நயந்தும் பயனிலை
பாணில் வீணை பயின்றவன் வீரட்டம்
காணி லல்லதென் கண்டுயில் கொள்ளுமே.

பண்ணி னேப்பவ ளத்திரண் மாமணி
அண்ண லேயம ரர்தொழு மாதியைச்
சுண்ண வெண்பொடி யான்றிரு வீரட்டம்
நண்ணி லல்லதென் கண்டுயில் கொள்ளுமே. உ

உற்ற வர்தம் முறுநோய் களைபவர்
பெற்ற மேறும் பிறங்கு சடையினர்
சுற்றும் பாய்புனல் சூழ்திரு வீரட்டம்
கற்கி லல்லதென் கண்டுயில் கொள்ளுமே. ௩

முற்று வெண்மதி சூடு முதல்வனுர்
செற்றுர் வாழுந் திரிபுரந் தீயெழ
விற்றன் கொண்டெயி லெய்தவர் வீரட்டம்
கற்று லல்லதென் கண்டுயில் கொள்ளுமே. ௪

பல்லா ரும்பல தேவர் பணிபவர்
நல்லா ருந்நயந் தேத்தப் படுபவன்
வில்லான் மூவெயி லெய்தவன் வீரட்டம்
கல்லே னுகிலென் கண்டுயில் கொள்ளுமே. ௫

வண்டார் கொன்றையு மத்தம் வளர்சடைக்
கொண்டான் கோல மதியோ டரவமும்
விண்டார் மும்மதி லெய்தவன் வீரட்டம்
கண்டா லல்லதென் கண்டுயில் கொள்ளுமே. ௬

அரையார் கோவண வாடைய னுறெலாம்
திரையா ரொண்புனல் பாய்கெடி லக்கரை
விரையார் நீற்றன் விளங்குவீ ரட்டன்பால்
கரையே னுகிலென் கண்டுயில் கொள்ளுமே. ௭

நீறு டைத்தடந் தோளுடை நின்மலன்
ஆறு டைப்புனல் பாய்கெடி லக்கரை
ஏறு டைக்கொடி யான்றிரு வீரட்டம்
கூறி லல்லதென் கண்டுயில் கொள்ளுமே. ௮

செங்கண் மால்விடை யேறிய செல்வனார்
பைங்க ணானையி னீருரி போர்த்தவர்
அங்கண் ஞாலம தாகிய வீரட்டம்
கங்கு லாகவென் கண்டுயில் கொள்ளுமே. ௯

பூணா ணாரம் பொருந்த வுடையவர்
நாணா கவ்வரை வில்லிடை யம்பினால்
பேணார் மும்மதி லெய்தவன் வீரட்டம்
காணே னாகிலென் கண்டுயில் கொள்ளுமே. ௰

வரையார்ந் தவயி ரத்திரண் மாமணிக்கும்
திரையார்ந் தபுனல் பாய்கெடி லக்கரை
விரையார் நீற்றன் விளங்கிய வீரட்டம்
உரையே னாகிலென் கண்டுயில் கொள்ளுமே. ௧௧

உலந்தார் வெண்டலை யுண்கல னாகவே
வலந்தான் மிக்கவவ் வாளரக் கன்றனைச்
சிலம்பார் சேவடி யூன்றினான் வீரட்டம்
புலம்பே னாகிலென் கண்டுயில் கொள்ளுமே. ௧௨

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவதிகைவீரட்டானம் பதிகம் கசுஅ

திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

எட்டு நாண்மலர் கொண்டவன் சேவடி
மட்ட லரிடு வார்வினை மாயுமால்
கட்டித் தேன்கலந் தன்ன கெடிலவீ
ரட்ட னாரடி சேரு மவருக்கே.

நீள மாநினைந் தெண்மல ரிட்டவர்
கோள வல்வினை யுங்குறை விப்பரால்
வாள மாலிழி யுங்கெடி லக்கரை
வேளி சூழ்ந்தழ காயவீ ரட்டரே. ௨

கள்ளி ஞண்மல ரோரிரு நான்குகொண்
டுள்கு வாரவர் வல்வினை யோட்டுவார்
தெள்ளு நீர்வயல் பாய்கெடி லக்கரை
வெள்ளை நீறணி மேனிவீ ரட்டரே. ௩

பூங்கொத் தாயின மூன்றொடோ ரைந்திட்டு
வாங்கி நின்றவர் வல்வினை யோட்டுவார்
வீங்கு தண்புனல் பாய்கெடி லக்கரை
வேங்கைத் தோலுடை யாடைவீ ரட்டரே. ௪

தேனப் போதுகண் மூன்றொடோ ரைந்துடன்
தானப் போதிடு வார்வினை தீர்ப்பவர்
மீனத் தண்புனல் பாய்கெடி லக்கரை
வேன லானை யுரித்தவீ ரட்டரே. ௫

ஏழித் தொன்மலர் கொண்டு பணிந்தவர்
ஊழித் தொல்வினை யோட வகற்றுவார்
பாழித் தண்புனல் பாய்கெடி லக்கரை
வேழத் தின்னுரி போர்த்தவீ ரட்டரே. ௬

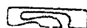
உரைசெய் நூல்வழி யொண்மல ரெட்டிடத்
திரைகள் போல்வரு வல்வினை தீர்ப்பரால்
வரைகள் வந்திழி யுங்கெடி லக்கரை
விரைகள் சூழ்ந்தழ காயவீ ரட்டரே. ௭

ஒலி வண்டறை யொண்மல ரெட்டினால்
காலை யேத்த வினையைக் கழிப்பரால்
ஆலி வந்திழி யுங்கெடி லக்கரை
வேலி சூழ்ந்தழ காயவீ ரட்டரே. ௮

தாரித் துள்ளித் தடமல ரெட்டினல்
பாரித் தேத்தவல் லார்வினை பாற்றுவார்
மூரித் தெண்டிரை பாய்கெடி லக்கரை
வேரிச் செஞ்சடை வேய்ந்தவி ரட்டரே. ௯

அட்ட புட்ப மவைகொளு மாறுகொண்
டட்ட மூர்த்திய னாதிதன் பாலணை
தட்டு மாறுசெய் கிற்ப வதிகைவீ
ரட்ட னாரடி சேரு மவர்களே. ௰

திருச்சிற்றம்பலம்

திருநாரையூர்

பதிகம் ௧௨௰

திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

விறு தானுடை வெற்பன் மடந்தையோர்
கூற னாகிலுங் கூன்பிறை சூடிலும்
நாறு பூம்பொழி னாரையூர் நம்பனுக்
காறு சூடனு மம்ம வழகிதே. ௧

புள்ளி கொண்ட புலியுரி யாடையும்
வெள்ளி கொண்டவெண் பூதிமெய் யாடலும்
நள்ளி தெண்டிரை நாரையூ ரானஞ்சை
அள்ளி யுண்டலு மம்ம வழகிதே. ௨

வேடு தங்கிய வேடமும் வெண்டலை
ஓடு தங்கிய வுண்பலி கொள்கையும்
நாடு தங்கிய நாரையூ ரானடம்
ஆடு பைங்கழ லம்ம வழகிதே. ௩

கொக்கின் றூவலுங் கூவிளங் கண்ணியும்
மிக்க வெண்டலை மாலை விரிசடை
நக்க னாகிலு நாரையூர் நம்பனுக்
கக்கி னாரமு மம்ம வழகிதே. ௪

வடிகொள் வெண்மழு மானமர் கைகளும்
பொடிகொள் செம்பவ ளம்புரை மேனியும்
நடிகொ ணன்மயில் சேர்திரு நாரையூர்
அடிக டம்வடி வம்ம வழகிதே. ௫

சூல மல்கிய கையுஞ் சுடரொடு
பாலு நெய்தயி ராடிய பான்மையும்
ஞால மல்கிய நாரையூர் நம்பனுக்
கால நீழலு மம்ம வழகிதே. ௬

பண்ணி னுன்மறை பாடலோ டாடலும்
எண்ணி லார்புர மூன்றெரி செய்ததும்
நண்ணி னார்துயர் தீர்த்தலு நாரையூர்
அண்ண லார்செய்கை யம்ம வழகிதே. ௭

என்பு பூண்டொரு தேறி யிளம்பிறை
மின்பு ரிந்த சடைமேல் விளங்கவே
நன்ப கற்பலி தேரினு நாரையூர்
அன்ப னுக்கது வம்ம வழகிதே. ௮

முரலும் கின்னர மொந்தை முழங்கவே
இரவி னின்றெரி யாடலு நீடெலாம்
நரலும் வாரிநன் னுரையூர் நம்பனுக்
கரவும் பூணுத லம்ம வழகிதே. ௯

கடுக்கை யஞ்சடை யன்கயி லைம்மலை
எடுத்த வாளரக் கன்றலை யீரஞ்சும்
நடுக்கம் வந்திற நாரையூ ரான்விரல்
அடுத்த தன்மையு மம்ம வழகிதே. ௰

திருச்சிற்றம்பலம்

இது சோழநாட்டிலுள்ளது.

இறைவன் - சவுந்தரேசுவரர்; இறைவி - திரிபுரசுந்தரி.

திருக்குறுந்தொகை
பதிகம் ௧௭௰

திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

மைக்கொள் கண்ணுமை பங்கினன் மான்மழுத்
தொக்க கையினன் செய்யதோர் சோதியன்
கொக்க மர்பொழில் சூழ்தரு கோளிலி
நக்க னைத்தொழ நம்வினை நாசமே. ௧

முத்தி னைமுத லாகிய மூர்த்தியை
வித்தி னைவினை யாய விகிர்தனைக்
கொத்த லர்பொழில் சூழ்தரு கோளிலி
அத்த னைத்தொழ நீங்குநம் மல்லலே. ௨

வெண்டி ரைப்பர வைவிட முண்டதோர்
கண்ட னைக்கலந் தார்தமக் கன்பனைக்
கொண்ட லம்பொழிற் கோளிலி மேவிய
அண்ட னைத்தொழு வார்க்கல்ல லில்லையே. ௩

பலவும் வல்வினை பாறும் பரிசினால்
உலவுங் கங்கையுந் திங்களு மொண்சடை
குலவி னான்குளி ரும்பொழிற் கோளிலி
நிலவி னான்றனை நித்தல் நினைமினே. ௪

அல்ல லாயின தீரு மழகிய
முல்லை வெண்முறு வல்லுமை யஞ்சவே
கொல்லை யானை யுரித்தவன் கோளிலிச்
செல்வன் சேவடி சென்று தொழுமினே. ௫

ஆவின் பால்கண் டளவி லருந்தவப்
பாலன் வேண்டலுஞ் செல்லென்று பாற்கடல்
கூவி னான்குளி ரும்பொழிற் கோளிலி
மேவி னானைத் தொழவினை வீடுமே. ௬

சீர்த்த நன்மனை யாளுஞ் சிறுவரும்
ஆர்த்த சுற்றமும் பற்றிலை யாதலால்
கூத்த னுறையுந் திருக் கோளிலி
ஏத்தி நீர்தொழு மின்னிடர் தீருமே.

மால தாகி மயங்கு மனிதர்காள்
காலம் வந்து கடைமுடி யாமுனம்
கோல வார்பொழிற் கோளிலி மேவிய
நீல கண்டனை நின்று நினைமினே.

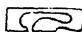
கேடு மூடிக் கிடந்துண்ணு நாடது
தேடி நீர்திரி யாதே சிவகதி
கூட லாந்திருக் கோளிலி யீசனைப்
பாடு மின்னிர வோடு பகலுமே.

மடுத்து மாமலை யேந்தலுற் றான்றனை
அடர்த்துப் பின்னு மிரங்கி யவற்கருள்
கொடுத்த வன்னுறை கோளிலி யேதொழ
விடுத்து நீங்கிடு மேலை வினைகளே.

திருச்சிற்றம்பலம்

இது சோழநாட்டிலுள்ளது.

இறைவன் - கோளிலிநாதர்; இறைவி - வண்டமர்பூங்குழலம்மை

திருக்கோளிலி

பதிகம் ௩௯௪

திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

முன்ன மேநினை யாதொழிந் தேனுனை
இன்ன நாளுன சேவடி யேத்திலேன்
செந்நெ லார்வயல் சூழ்திருக் கோளிலி
மன்ன னேயடி யேனை மறவலே.

விண்ணு ளார்தொழு தேத்தும் விளக்கினை
மண்ணு ளார்வினை தீர்க்கு மருந்தினைப்
பண்ணு ளார்பயி லுந்திருக் கோளிலி
அண்ண லாரடி யேதொழு துய்ம்மினே. ௨

நாளு நம்முடை நாள்க ளறிகிலோம்
ஆளு நோய்களோ ரைம்பதோ டாறெட்டும்
ஏழை மைப்பட் டிருந்துநீர் நையாதே
கோளி லியரன் பாதமே கூறுமே. ௩

விழவி னோசை யொலியறாத் தண்பொழில்
பழகி னார்வினை தீர்க்கும் பழம்பதி
அழல்கை யானம ருந்திருக் கோளிலிச்
குழக னார்திருப் பாதமே கூறுமே. ௪

மூல மாகிய மூவர்க்கு மூர்த்தியைக்
கால னாகிய காலற்குங் காலனைக்
கோல மாம்பொழில் சூழ்திருக் கோளிலிச்
சூல பாணிதன் பாதந் தொழுமினே. ௫

காற்ற னைக்கட னஞ்சமு துண்டவெண்
நீற்ற னைமிளிர் புன்சடை யண்ணலை
ஆற்ற னையம ருந்திருக் கோளிலி
ஏற்ற னாரடி யேதொழு தேத்துமே. ௬

வேத மாயவிண் ணோர்க டலைவனை
ஓதி மன்னுயி ரேத்து மொருவனைக்
கோதி வண்டறை யுந்திருக் கோளிலி
வேத நாயகன் பாதம் விரும்புமே. ௭

நீதி யாற்றொழு வார்க டலைவனை
வாதை யான விடுக்கு மணியினைக்
கோதி வண்டறை யுந்திருக் கோளிலி
வேத நாயகன் பாதம் விரும்புமே. ௮

மாலு நான்முக னாலு மறிவொணாப்
பாலின் மென்மொழி யாளொரு பங்கனைக்
கோல மாம்பொழில் சூழ்திருக் கோளிலி
நீல கண்டனை நித்தல் நினைமினே. கூ

அரக்க னாய விலங்கையர் மன்னனை
நெருக்கி யம்முடி பத்திறுத் தானவற்
கிரக்க மாகி யவன்றிருக் கோளிலி
அருத்தி யாயடி யேதொழு துய்ம்மினே. ம

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பழையாறைவடதளி பதிகம் கள௨

திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

தலையெ லாம்பறிக் குஞ்சமண் கையருள்
நிலையி னன்மறைத் தான்மறைக் கொண்ணுமே
அலையி னார்பொழி லாறை வடதளி
நிலையி னானடி யேநினைந் துய்ம்மினே.

மூக்கி னன்முரன் றோதியக் குண்டிகை
தூக்கி னார்குலந் தூரறுத் தேதனக்
காக்கி னானணி யாறை வடதளி
நோக்கி னார்க்கில்லை யாலரு நோய்களே.

குண்ட ரைக்குண மில்லரைக் கூறையில்
மிண்ட ரைத்துரந் தவிம லன்றனை
அண்ட ரைப்பழை யாறை வடதளிக்
கண்ட ரைத்தொழு துய்ந்தன கைகளே.

முடைய ரைத்தலை முண்டிக்கு மொட்டரைக்
கடைய ரைக்கடிந் தார்கனல் வெண்மழுப்
படைய ரைப்பழை யாறை வடதளி
உடைய ரைக்குளிர்ந் துள்குமென் னுள்ளமே.

ஒள்ள ரிக்கணார் முன்னம ணின்றுணும்
கள்ள ரைக்கடிந் தகருப் பூறலை
அள்ள லம்புன லாறை வடதளி
வள்ள லைப்புக ழத்துயர் வாடுமே.

நீதி யைக்கெட நின்றம ணேயுணும்
சாதி யைக்கெடு மாசெய்த சங்கரன்
ஆதி யைப்பழை யாறை வடதளிச்
சோதி யைத்தொழு வார்துயர் தீருமே.

திரட்டி ரைக்க வளந்திணிக் குஞ்சமண்
பிரட்ட ரைப்பிரித் தபெரு மான்றனை
அரட்டி றத்தணி யாறை வடதளித்
தெருட்ட ரைத்தொ ழத்தீவினை தீருமே.

ஓதி னத்தெழுத் தஞ்சுண ராச்சமண்
வேதி னைப்படுத் தானைவெங் கூற்றுதை
பாத னைப்பழை யாறை வடதளி
நாத னைத்தொழ நம்வினை நாசமே.

வாயி ருந்தமி ழேபடித் தாளுறு
ஆயி ரஞ்சம ணும்மழி வாக்கினான்
பாயி ரும்புன லாறை வடதளி
மேய வன்னென வல்வினை வீடுமே.

செருத்த னைச்செயுஞ் சேணரக் கன்னுடல்
எருத்தி றவிர லாலிறை யூன்றிய
அருத்த னைப்பழை யாறை வடதளித்
திருத்த னைத்தொழு வார்வினை தேயுமே.

திருச்சிற்றம்பலம்

இது சோழநாட்டிலுள்ளது.

இறைவர் - சோமேசுவரர்; இறைவி - சோமகலாநாயகி.

பதிக வரலாறு :

திருநாவுக்கரசு நாயனார் திருப்பழையாறையை யடைந்து அங்கு வடதளியிற் சிவபெருமானைச் சமணர் மறைத்திருத்தலைக் கேள்வியுற்று

அவ் விமானத்தினருகே ஓரிடத்தில், 'சுவாமி, தேவரீரது வண்ணங் கண்டு வணங்கி யன்றிப்போகேன், பந்தங்கொண்ட குண்டர் திறம்பாற்றி யருளும்' என்று திருவமுது செய்யாது எழுந்தருளி யிருந்தார். அதனை யுணர்ந்த இறைவனும் அவரெண்ணம் முடித்தற்குத் திருவுளங்கொண்டு அரசனது கனவிற் சென்று 'மன்னனே, அறிவிலமணர் மறைக்க நாமிருந்தோம். வாகீசன் நம்மைக் கண்டு கும்பிட உண்ணாதிருக்கின்றான், நம்மை வெளிப்படுத்தி நெறியிலமணரை யழித்து நீக்கிப்போக்கு' என்று அருளிச் செய்து அடையாளங்களைத் தெரிவித்துப் போயினார். அரசனும் விழித்தெழுந்து வணங்கிக் கண்ட வியப்பினை மந்திரிகட் கியம்பி அவரோடு விரைந்து சென்று அடையாளத்தின் வழியே இறைவனைக் கண்டு சமணர் செய்த வஞ்சனையை எண்ணி வருந்திச் சுவாமிகளைக் கண்டு திருவடியிலே வணங்கிச் சமணர்களையெல்லாம் யானைகளான் மிதிப்பித்துக்கொன்றொழித்து இறைவனுக்கு விமான முதலிய திருப்பணிகளைச் செய்து நிபந்தங்களையும் அமைத்து வணங்கினான். பின்னர் நாயனார் ஆலயத்தினுள்ளே எழுந்தருளிச் சுவாமி தரிசனஞ் செய்து 'தலையெலாம் பறிக்குஞ் சமண்கையருள் நிலையினான் மறைத்தான் மறைக்கொண்ணுமே' என்று இத் திருக்குறுந்தொகையைப் பாடி யருளினார்.

திருமாற்பேறு

பதிகம் ௧௱௩

திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

பொருமாற் றின்படை வேண்டிநற் பூம்புனல்
வருமாற் றின்மலர் கொண்டு வழிபடும்
கருமாற் கின்னருள் செய்தவன் காண்டகு
திருமாற் பேறு தொழவினை தேயுமே.

ஆலத் தார்நிழ லில்லற நால்வர்க்குக்
கோலத் தாலுரை செய்தவன் குற்றமில்
மாலுக் காரருள் செய்தவன் மாற்பேறு
ஏலத் தான்றொழு வார்க்கிட ரில்லையே.

துணிவண் ணச்சுட ராழிகொள் வானெண்ணி
அணிவண் ணத்தலர் கொண்டடி யர்ச்சித்த
மணிவண் ணற்கருள் செய்தவன் மாற்பேறு
பணிவண் ணத்தவர்க் கில்லையாம் பாவமே. ௩

தீதவை செய்து தீவினை வீழாதே
காதல் செய்து கருத்தினி னின்றநன்
மாத வர்பயின் மாற்பேறு கைதொழப்
போது மின்வினை யாயின போகுமே. ௪

வார்கொண் மென்முலை மங்கையொர் பங்கினன்
வார்கொ ணன்முர சம்மறை யவ்வறை
வார்கொள் பைம்பொழின் மாற்பேறு கைதொழு
வார்கண் மன்னுவர் பொன்னுல கத்திலே. ௫

பண்டை வல்வினை பற்றறுக் கும்வகை
உண்டு சொல்லுவன் கேண்மி னொளிகிளர்
வண்டு சேர்பொழில் சூழ்திரு மாற்பேறு
கண்டு கைதொழத் தீருங் கவலையே. ௬

மழுவ லான்திரு நாம மகிழ்ந்துரைத்
தழுவ லார்களுக் கன்புசெய் தின்பொடும்
வழுவி லாவருள் செய்தவன் மாற்பேறு
தொழுவ லார்தமக் கில்லை துயரமே. ௭

முன்ன வன்னுல குக்கு முழுமணிப்
பொன்ன வன்றிகழ் முத்தொடு போகமாம்
மன்ன வன்றிரு மாற்பேறு கைதொழும்
அன்ன வரெமை யாளுடை யார்களே. ௮

வேட னாய்விச யன்னொடு மெய்துவெங்
காடு நீடுகந் தாடிய கண்ணுதல்
மாட நீடுய ருந்திரு மாற்பேறு
பாடு வார்பெறு வார்பர லோகமே. ௯

கருத்த னாய்க்கயி லாய மலைதனைத்
தருக்கி னாலெடுத் தானைத் தகரவே
வருத்தி யாரருள் செய்தவன் மாற்பேறு
அருத்தி யாற்றொழு வார்க்கில்லை யல்லலே.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருமாற்பேறு பதிகம் ௩௪

திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

ஏது மொன்று மறிவில ராயினும்
ஓதி யஞ்செழுத் தும்முணர் வார்கட்குப்
பேத மின்றி யவரவ ருள்ளத்தே
மாதுந் தாமு மகிழ்வர்மாற் பேறரே. ௧

அச்ச மில்லைநெஞ் சேயர னாமங்கள்
நிச்ச லுந்நினை யாய்வினை போயறக்
கச்ச மாவிட முண்டகண் டாவென
வைச்ச மாநிதி யாவர்மாற் பேறரே. ௨

சாத்தி ரம்பல பேசுஞ் சழக்கர்காள்
கோத்தி ரமுங் குலமுங்கொண் டென்செய்வீர்
பாத்தி ரஞ்சிவ மென்று பணிதிரேல்
மாத்தி ரைக்கு ளருளுமாற் பேறரே. ௩

இருந்து சொல்லுவன் கேண்மின்க ளேழைகாள்
அருந்த வந்தரு மஞ்செழுத் தோதினால்
பொருந்து நோய்பிணி போகத் துரப்பதோர்
மருந்து மாகுவர் மன்னுமாற் பேறரே. ௪

சாற்றிச் சொல்லுவன் கேண்மின் றரணியீர்
ஏற்றின் மேல்வரு வான்கழ லேத்தினால்
கூற்றை நீக்கிக் குறைவறுத் தாள்வதோர்
மாற்றி லாச்செம் பொனாவர் மாற்பேறரே.

ஈட்டு மாநிதி சால விழக்கினும்
வீட்டுங் காலன் விரைய வழைக்கினும்
காட்டின் மாநட மாடுவாய் காவெனில்
வாட்டந் தீர்க்கவும் வல்லர்மாற் பேறரே. சா

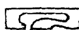
ஐய னேயர னேயென் றரற்றினால்
உய்ய லாமுல கத்தவர் பேணுவர்
செய்ய பாத மிரண்டு நினையவே
வைய மாளவும் வைப்பர்மாற் பேறரே. எ

* * * * * . அ

* * * * * . கூ

உந்திச் சென்று மலையை யெடுத்தவன்
சந்து தோளொடு தாளிற வூன்றினான்
மந்தி பாய்பொழில் சூழுமாற் பேறெனா
அந்த மில்லதோ ரின்ப மணுகுமே.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவரிசிற்கரைப்புத்தூர் பதிகம் கஎ௬

திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

முத்தா ரும்புனன் மொய்யரி சிற்கரைப்
புத்தூ ரன்னடி போற்றியென் பாரெல்லாம்
பொய்த்தா ரும்புல னைந்தொடு புல்கிய
மைத்தா ரும்வினை மாற்றவும் வல்லரே.

பிறைக்க ணிச்சடை யெம்பெரு மானென்று
கறைக்க ணித்தவர் கண்டவ ணக்கத்தாய்
உறக்க ணித்துரு காமனத் தார்களைப்
புறக்க ணித்திடும் புத்தூர்ப் புனிதரே. உ

அரிசி லின்கரை மேலணி யார்தரு
புரிசை நந்திருப் புத்தூர்ப் புனிதனைப்
பரிசொ டும்பர விப்பணி வார்க்கெலாம்
துரிசி னன்னெறி தோன்றிடுங் காண்மினே. ங

வேத னைமிகு வீணையின் மேவிய
கீத னைக்கிள ருந்நறுங் கொன்றையம்
போத னைப்புனல் சூழ்ந்தபுத் தூரனை
நாத னைநினைந் தென்மன நையுமே. ச

அருப்புப் போன்முலை யாரல்லல் வாழ்க்கைமேல்
விருப்புச் சேர்நிலை விட்டுநல் லிட்டமாய்த்
திருப்புத் தூரனைச் சிந்தைசெ யச்செயக்
கருப்புச் சாற்றிலு மண்ணிக்குங் காண்மினே. ரு

பாம்பொ டுமதி யும்படர் புன்சடைப்
பூம்பு னலும் பொதிந்தபுத் தூருளான்
நாம்ப ணிந்தடி போற்றிட நாடொறும்
சாம்ப லென்பு தனக்கணி யாகுமே. சு

கனலங் கைதனி லேந்திவெங் காட்டிடை
அனலங் கெய்திநின் றாடுவர் பாடுவர்
பினலஞ் செஞ்சடை மேற்பிறை யுந்தரு
புனலுஞ் சூடுவர் போலும்புத் தூரரே. எ

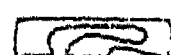
காற்றி னுங்கடி தாகி நடப்பதோர்
ஏற்றி னும்மிசைந் தேறுவ ரென்பொடு
நீற்றி னையணி வர்நினை வாய்த்தமைப்
போற்றி யென்பவர்க் கன்பர்புத் தூரரே. அ

முன்னு முப்புரஞ் செற்றன ராயினும்
அன்ன மொப்ப ரலந்தடைந் தார்க்கெலாம்
மின்னு மொப்பர் விரிசடை மேனிசெம்
பொன்னு மொப்பர்புத் தூரெம் புனிதரே.

செருத்த னுற்றன தேர்செல வுய்த்திடும்
கருத்த னுய்க்கயி லையெடுத் தானுடல்
பருத்த தோள்கெடப் பாதத் தொருவிரல்
பொருத்தி னார்பொழி லார்ந்தபுத் தூரரே. ௰

திருச்சிற்றம்பலம்

இது சோழநாட்டிலுள்ளது.
இறைவன் - படிக்காசுவைத்தநாதர்; இறைவி - அழகம்மை.

திருக்கடுவாய்க்கரைப்புத்தூர் — பதிகம் கஎரு

திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

ஒருத்த னைமூ வுலகொடு தேவர்க்கும்
அருத்த னையடி யேன்மனத் துள்ளமர்
கருத்த னைக்கடு வாய்ப்புன லாடிய
திருத்த னைப்புத்தூர்ச் சென்றுகண் டுய்ந்தேனே. க

யாவ ருமறி தற்கரி யான்றனை
மூவ ரின்முத லாகிய மூர்த்தியை
நாவி னல்லுரை யாகிய நாதனைத்
தேவ னைப்புத்தூர்ச் சென்றுகண் டுய்ந்தேனே. உ

அன்ப னையடி யாரிடர் நீக்கியைச்
செம்பொ னைத்திக ழுந்திருக் கச்சியே
கம்ப னைக்கடு வாய்க்கரைத் தென்புத்தூர்
நன்பொ*னைக்கண்டு நானுய்யப் பெற்றேனே. ௩

(பா - ம்.) *நம்பனை.

மாத னத்தைமா தேவனை மாறிலாக்
கோத னத்திலைந் தாடியை வெண்குழைக்
காத னைக்கடு வாய்க்கரைத் தென்புத்தூர்
நாத னைக்கண்டு நானுய்யப் பெற்றேனே. ௪

குண்டு பட்டகுற் றந்தவிர்த் தென்னையாட்
கொண்டு நற்றிறங் காட்டிய கூத்தனைக்
கண்ட னைக்கடு வாய்க்கரைத் தென்புத்தூர்
அண்ட னைக்கண் டருவினை யற்றேனே. ௫

பந்த பாச மறுத்தெனை யாட்கொண்ட
மைந்த னைமண வாளனை மாமலர்க்
கந்த நீர்க்கடு வாய்க்கரைத் தென்புத்தூர்
எந்தை யீசனைக் கண்டினி தாயிற்றே. ௬

உம்ப ரானை யுருத்திர மூர்த்தியை
அம்ப ரானை யமலனை யாதியைக்
கம்பு நீர்க்கடு வாய்க்கரைத் தென்புத்தூர்
எம்பி ரானைக்கண் டின்பம தாயிற்றே. ௭

மாசார் பாச மயக்கறு வித்தெனுள்
நேச மாகிய நித்த மணாளனைப்
பூச நீர்க்கடு வாய்க்கரைத் தென்புத்தூர்
ஈச னேயெனை வின்பம தாயிற்றே. ௮

இடுவா ரிட்ட கவளங் கவர்ந்திரு
கடுவா யிட்டவர் கட்டுரை கொள்ளாதே
கடுவாய்த் தென்கரைப் புத்தூ ரடிகட்காட்
படவே பெற்றநான் பாக்கியஞ் செய்தேனே. ௯

அரக்க னுற்ற லழித்தவன் பாடல்கேட்
டிரக்க மாகி யருள்புரி யீசனைத்
திரைக்கொ ணீர்க்கடு வாய்க்கரைத் தென்புத்தூர்
இருக்கு நாதனைக் காணப்பெற் றுய்ந்தேனே. ௰

திருச்சிற்றம்பலம்

இது சோழநாட்டிலுள்ளது.

இறைவன் - சொர்ணபுரீசுவரர்; இறைவி - சொர்ணபுரிநாயகி.

திருத்தென்குரங்காடுதுறை பதிகம் கஎஎ

திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

இரங்கா வன்மனத் தார்க ளியங்குமுப்
புரங்கா வல்லழி யப்பொடி யாக்கினான்
தரங்கா டுந்தட நீர்ப்பொன்னித் தென்கரைக்
குரங்கா டுதுறைக் கோலக்க பாலியே. க

முத்தி னைமணி யைப்பவ ளத்தொளிர்
தொத்தி னைச்சுடர்ச் சோதியைச் சோலைசூழ்
கொத்த லர்குரங் காடு துறையுறை
அத்த னென்னவண் ணித்திட் டிருந்ததே. உ

குளிர்பு னற்குரங் காடு துறையனைத்
தளிர்நி றத்தையல் பங்கனைத் தண்மதி
ஒளிய னைநினைந் தேனுக்கென் னுள்ளமும்
தெளிவி னைத்தெளி யத்தெளிந் திட்டதே. ௩

மணவன் காண்மலை யாளொடு மங்கலக்
கணவன் காண்கலை ஞானிகள் காதலெண்
குணவன் காண்குரங் காடு துறைதனில்
அணவன் காணன்பு செய்பு மடியர்க்கே. ௪

ஞாலத் தார்தொழு தேத்திய நன்மையன்
காலத் தானுயிர் போக்கிய காலினன்
நீலத் தார்மிட றன்வெள்ளை நீறணி
கோலத் தான்குரங் காடு துறையனே. ரு

ஆட்டி னான்முன் னமணரோ டென்றனைப்
பாட்டி னான்றன பொன்னடிக் கின்னிசை
வீட்டி னான்வினை மெய்யடி யாரொடும்
கூட்டி னான்குரங் காடு துறையனே. சா

மாத்தன் றான்மறை யார்முறை யான்மறை
ஓத்தன் றாரகன் றன்னுயி ருண்டபெண்
போத்தன் றானவன் பொங்கு சினந்தணி
கூத்தன் றான்குரங் காடு துறையனே.

நாடி நந்தம ராயின தொண்டர்காள்
ஆடு மின்னழு மின்றொழு மின்னடி
பாடு மின்பர மன்பயி லும்மிடம்
கூடு மின்குரங் காடு துறையையே. அ

தென்ற னன்னெடுந் தேருடை யானுடல்
பொன்ற வெங்கனல் பொங்க விழித்தவன்
அன்ற வந்தக னையயிற் சூலத்தால்
கொன்ற வன்குரங் காடு துறையனே. கூ

நற்ற வஞ்செய்த நால்வர்க்கு நல்லறம்
உற்ற நன்மொழி யாலருள் செய்தநல்
கொற்ற வன்குரங் காடு துறைதொழப்
பற்றுந் தீவினை யாயின பாறுமே. ய

கடுத்த தேரரக் கன்கயி லைம்மலை
எடுத்த தோடலை யிற்றல றவ்விரல்
அடுத்த லும்மவ னின்னிசை கேட்டருள்
கொடுத்த வன்குரங் காடு துறையனே. கக

திருச்சிற்றம்பலம்

இது சோழநாட்டிலுள்ளது.

இறைவன் - ஆபத்சகாயர்; இறைவி - பவளக்கொடியம்மை.

திருக்கோழம்பம் பதிகம் ௧௭௮

திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

வேழம் பத்தைவர் வேண்டிற்று வேண்டிப்போய்
ஆழம் பற்றிவீழ் வார்பல வாதர்கள்
கோழம் பத்துறை கூத்தன் குரைகழல்
தாழும் பத்தர்கள் சாலச் சதுரரே.

கயிலை நன்மலை யாளுங்க பாலியை
மயிலி யன்மலை மாதின் மணாளனைக்
குயில்ப யில்பொழிற் கோழம்ப மேயவென்
உயிரி னைநினைந் துள்ள முருகுமே. ௨

வாழும் பான்மைய ராகிய வான்செல்வம்
தாழும் பான்மைய ராகித்தம் வாயினால்
தாழம் பூமண நாறிய தாழ்பொழிற்
கோழம் பாவெனக் கூடிய செல்வமே. ௩

பாட லாக்கிடும் பண்ணொடு பெண்ணிவள்
கூட லாக்கிடுங் குன்றின் மணற்கொடு
கோடல் பூத்தலர் கோழம்பத் தண்மகிழ்ந்
தாடுங் கூத்தனுக் கன்புபட் டாளன்றே. ௪

தளிர்கொண் மேனிய டான்மிக வஞ்சவோர்
பிளிறு வாரணத் தீருரி போர்த்தவன்
குளிர்கொ ணீர்வயற் கோழம்ப மேவினான்
நளிர்கொ ணீர்சடை மேலு நயந்ததே. ௫

நாத ராவர் நமக்கும் பிறர்க்குந்தாம்
வேத நாவர் விடைக்கொடி யார்வெற்பில்
கோதை மாதொடுங் கோழம்பங் கோயில்கொண்
டாதி பாத மடையவல் லார்களே. ௬

முன்னை நான்செய்த பாவ முதலறப்
பின்னை நான்பெரி தும்மருள் பெற்றது
அன்ன மார்வயற் கோழம்பத் துள்ளமர்
பின்னல் வார்சடை யானைப் பிதற்றியே. ௭

ஏழை மாரிட நின்றிரு கைக்கொடுண்
கோழை மாரொடுங் கூடிய குற்றமாம்
கூழை பாய்வயற் கோழம்பத் தானடி
ஏழை யேன்முன் மறந்தங் கிருந்ததே. ௮

அரவ ணைப்பயின் மாலயன் வந்தடி
பரவ னைப்பர மாம்பரஞ் சோதியைக்
குரவ னைக்குர வார்பொழிற் கோழம்பத்
துரவ னையொரு வர்க்குணர் வொண்ணுமே. ௯

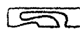
சமர சூரபன் மாவைத் தடிந்தவேற்
குமரன் றாதைநற் கோழம்ப மேவிய
அமரர் கோவினுக் கன்புடைத் தொண்டர்கள்
அமர லோகம தாள்வுடை யார்களே. ௰

துட்ட னாகி மலையெடுத் தஃதின்கீழ்ப்
பட்டு வீழ்ந்து படர்ந்துய்யப் போயினான்
கொட்ட நாறிய கோழம்பத் தீசனென்
றிட்ட கீத மிசைத்த வரக்கனே. ௧௧

திருச்சிற்றம்பலம்

இது சோழநாட்டிலுள்ளது.

இறைவன் - கோகிலேசுவரர்; இறைவி - சவுந்தரியம்மை.

திருப்பூவணூர்   பதிகம் ௧௪௪

திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

பூவ ணூர்ப்புனி தன்றிரு நாமந்தான்
நாவி னூறுநூ றாயிர நண்ணினார்
பாவ மாயின பாறிப் பறையவே
தேவர் கோவினுஞ் செல்வர்க ளாவரே. ௧

என்ன னென்மனை யெந்தையெ னாருயிர்
தன்னன் றன்னடி யேன்றன மாகிய
பொன்னன் பூவணூர் மேவிய புண்ணியன்
இன்ன னென்றறி வொண்ணு னியற்கையே. ௨

குற்றங் கூடிக் குணம்பல கூடாதீர்
மற்றுந் தீவினை செய்தன மாய்க்கலாம்
புற்ற ராவினன் பூவணூ ரீசன்பேர்
கற்று வாழ்த்துங் கழிவதன் முன்னமே. ௩

ஆவின் மேவிய வைந்தமர்ந் தாடுவான்
தூவெண் ணீறு துதைந்தசெம் மேனியான்
மேவ நூல்விரி வெண்ணியின் றென்கரைப்
பூவ ணூர்புகு வார்வினை போகுமே. ௪

புல்ல மூர்தியூர் பூவணூர் பூம்புனல்
நல்ல மூர்திநல் லூர்நனி பள்ளியூர்
தில்லை யூர்திரு வாரூர்சீர் காழிநல்
வல்ல மூரென வல்வினை மாயுமே.

அனுச யப்பட் டதுவிது வென்னாதே
கனிம னத்தொடு கண்களு நீர்மல்கிப்
புனித னைப்பூவ ணூரனைப் போற்றுவார்
மனித ரிற்றலை யான மனிதரே.

ஆதி நாத னமரர்க ளர்ச்சிதன்
வேத நாவன்வெற் பின்மடப் பாவையோர்
பாதி யானான் பரந்த பெரும்படைப்
பூத நாதன்றென் பூவனூர் நாதனே. எ

பூவ னூர்தண் புறம்பயம் பூம்பொழில்
நாவ லூர்நள் ளாறொடு நன்னிலம்
கோவ லூர்குட வாயில் கொடுமுடி
மூவ லூருமுக் கண்ணனூர் காண்மினே. அ

ஏவ மேதுமி லாவம ணேதலர்
பாவ காரிகள் சொல்வலைப் பட்டுநான்
தேவ தேவன் றிறநெறி யாகிய
பூவ னூர்புகு தப்பெற்ற நாளின்றே. கூ

நார ணன்னொடு நான்முக னிந்திரன்
வார ணன்கும ரன்வணங் குங்கழற்
பூர ணன்றிருப் பூவனூர் மேவிய
கார ணன்னெனை யானுடைக் காளையே. ய

மைக்க டுத்த நிறத்தரக் கன்வரை
புக்கெ டுத்தலும் பூவனூ ரன்னடி
மிக்க டுத்த விரல்சிறி தூன்றலும்
பக்க டுத்தபின் பாடியுய்ந் தானன்றே. கக

திருச்சிற்றம்பலம்

இது சோழநாட்டிலுள்ளது.

இறைவன் - புட்பவனநாதர் ; இறைவி - கற்பகவல்லியம்மை.

திருவலஞ்சுழி பதிகம் ௧௮௰

திருக்குறுந்தோகை

திருச்சிற்றம்பலம்

ஓத மார்கட லின்விட முண்டவர்
பூத நாயகர் பொற்கயி லைக்கிறை
மாதோர் பாகன் வலஞ்சுழி யீசனைப்
பாத மேத்தப் பறையுநம் பாவமே.

கயிலை நாதன் கறுத்தவர் முப்புரம்
எயில்க டீயெழ வெல்வல வித்தகன்
மயில்க ளாலும் வலஞ்சுழி யீசனைப்
பயில்கி லார்சிலர் பாவித் தொழும்பரே. ௨

இளைய காலமெம் மானை யடைகிலாத்
துளையி லாச்செவித் தொண்டர்கா ணும்முடல்
வளையுங் காலம் வலஞ்சுழி யீசனைக்
களைக ணாகக் கருதிநீ ருய்ம்மினே. ௩

நறைகொள் பூம்புனல் கொண்டெழு மாணிக்காய்க்
குறைவி லாக்கொடுங் கூற்றுதைத் திட்டவன்
மறைகொ ணாவன் வலஞ்சுழி மேவிய
இறைவ னையினி யென்றுகொல் காண்பதே. ௪

விண்ட வர்புர மூன்று மெரிகொளத்
திண்டி றற்சிலை யாலெரி செய்தவன்
வண்டு பண்முர லுந்தண் வலஞ்சுழி
அண்ட னுக்கடி மைத்திறத் தாவனே. ௫

படங்கொள் பாம்பொடு பான்மதி யஞ்சடை
அடங்க வாழவல் லானும்பர் தம்பிரான்
மடந்தை பாகன் வலஞ்சுழி யானடி
அடைந்த வர்க்கடி மைத்திறத் தாவனே. ௬

நாக்கொண் டேபர வும்மடி யார்வினை
போக்க வல்ல புரிசடைப் புண்ணியன்
மாக்கொள் சோலை வலஞ்சுழி யீசன்றன்
ஏக்கொ ளப்புர மூன்றெரி யானவே. ௭

தேடு வார்பிர மன்றிரு மாலவர்
ஆடு பாத மவரு மறிகிலார்
மாட வீதி வலஞ்சுழி யீசனைத்
தேடு வானுறு கின்றதென் சிந்தையே. ௮

கண்ப னிக்குங்கை கூப்புங்கண் மூன்றுடை
நண்ப னுக்கெனை நான்கொடுப் பேனெனும்
வண்பொ னித்தென் வலஞ்சுழி மேவிய
பண்ப னிப்பொனைச் செய்த பரிசிதே. ௯

இலங்கை வேந்த னிருபது தோளிற
நலங்கொள் பாதத் தொருவிர லூன்றினான்
மலங்கு பாய்வயல் சூழ்ந்த வலஞ்சுழி
வலங்கொள் வாரடி யென்றலை மேலவே. ௰

திருச்சிற்றம்பலம்

இது சோழநாட்டிலுள்ளது.

இறைவன் - கபர்த்தேசுவரர்; இறைவி - பெரியநாயகி.

திருவாஞ்சியம் பதிகம் ௬௭

திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

படையும் பூதமும் பாம்புமபுல் வாயதள்
உடையுந் தாங்கிய வுத்தம னார்க்கிடம்
புடைநி லாவிய பூம்பொழில் வாஞ்சியம்
அடைய வல்லவர்க் கல்லலொன் றில்லையே. ௧

பறப்பை யும்பசு வும்படுத் துப்பல
திறத்த வும்முடை யோர்திக ழும்பதி
கறைப்பி றைச்சடைக் கண்ணுதல் சேர்தரு
சிறப்பு டைத்திரு வாஞ்சியஞ் சேர்மினே. ௨

புற்றி லாடர வோடு புனன்மதி
தெற்றுஞ் செஞ்சடைத் தேவர் பிரான்பதி
சுற்று மாடங்கள் சூழ்திரு வாஞ்சியம்
பற்றிப் பாடுவார்க் குப்பாவ மில்லையே. ௩

அங்க மாறு மருமறை நான்குடன்
தங்கு வேள்வியர் தாம்பயி லுந்நகர்
செங்கண் மாலிட மார்திரு வாஞ்சியம்
தங்கு வார்நம் மமரர்க் கமரரே. ௪

நீறு பூசி நிமிர்சடை மேற்பிறை
ஆறு சூடு மடிக ளுறைபதி
மாறு தானெருங் கும்வயல் வாஞ்சியம்
தேறி வாழ்பவர்க் குச்செல்வ மாகுமே. ௫

அற்றுப் பற்றின்றி யாரையு மில்லவர்க்
குற்ற நற்றுணை யாவா னுறைபதி
தெற்று மாடங்கள் சூழ்திரு வாஞ்சியம்
கற்றுச் சேர்பவர்க் குக்கருத் தாவதே. ௬

* * * * *. ௭
* * * * *. ௮
* * * * *. ௯

அருக்க னங்கி யமனொடு தேவர்கள்
திருத்துஞ் சேவடி யான்றிக ழுந்நகர்
ஒருத்தி பாக முகந்தவன் வாஞ்சியம்
அருத்தி யாலடை வார்க்கில்லை யல்லலே. ௰

திருச்சிற்றம்பலம்

இது சோழநாட்டிலுள்ளது.

திருநள்ளாறு பதிகம் ௧அ௨

திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

உள்ளா றாதததோர் புண்டரி கத்திரள்
தெள்ளா றாச்சிவச் சோதித் திரளினைக்
கள்ளா றாதபொற் கொன்றை கமழ்சடை
நள்ளா றாவென நம்வினை நாசமே. ௧

ஆர ணப்பொரு ளாமரு ளாளனார்
வார ணத்துரி போர்த்த மணாளனார்
நார ணன்னண்ணி யேத்துநள் ளாறனார்
கார ணக்கலை ஞானக் கடவுளே. ௨

மேகம் பூண்டதோர் மேருவிற் கொண்டெயில்
சோகம் பூண்டழல் சோரத்தொட் டானவன்
பாகம் பூண்டமால் பங்கயத் தானொடு
நாகம் பூண்டுகூத் தாடுநள் ளாறனே. ௩

மலியுஞ் செஞ்சடை வாளர வம்மொடு
பொலியும் பூம்புனல் வைத்த புனிதனார்
நலியுங் கூற்றை நலிந்தநள் ளாறர்தம்
வலியுங் கண்டிறு மாந்து மகிழ்வனே. ௪

உறவ னாய்நிறைந் துள்ளங் குளிர்ப்பவன்
இறைவ னாகிநின் றெண்ணிறைந் தானவன்
நறவ நாறும் பொழிற்றிரு நள்ளாறன்
மறவ னாய்ப்பன்றிப் பின்சென்ற மாயமே. ௫

செக்க ரங்கழி செஞ்சுடர்ச் சோதியார்
நக்க ரங்கர வார்த்தநள் ளாறனார்
வக்க ரன்னுயிர் வவ்விய மாயற்குச்
சக்க ரம்மருள் செய்த சதுரரே. ௬

வஞ்சநஞ் சிற்பொலி கின்ற கண்டத்தர்
விஞ்சை யிற்செல்வப் பாவைக்கு வேந்தனார்
வஞ்ச நெஞ்சத் தவர்க்கு வழிகொடார்
நஞ்ச நெஞ்சர்க் கருளுநள் ளாறரே. ௭

அல்ல னென்று மலர்க்கரு ளாயின
சொல்ல னென்றுசொல் லாமறைச் சோதியான்
வல்ல னென்றும்வல் லார்வள மிக்கவர்
நல்ல னென்றுநல் லார்க்குநள் ளாறனே. ௮

பாம்ப ணைப்பள்ளி கொண்ட பரமனும்
பூம்ப ணைப்பொலி கின்றபு ராணனும்
தாம்ப ணிந்தளப் பொண்ணாத் தனித்தழல்
நாம்ப ணிந்தடி போற்றுநள் ளாறனே. ௯

இலங்கை மன்ன னிருபது தோளிற
மலங்க மால்வரை மேல்விரல் வைத்தவர்
நலங்கொ ணீற்றர்நள் ளாறரை நாடொறும்
வலங்கொள் வார்வினை யாயின மாயுமே. ௰

திருச்சிற்றம்பலம்

இது சோழநாட்டிலுள்ளது.
இறைவன் - தர்ப்பாரணியேசுவரர்;
இறைவி - போகமார்த்தபூண்முலையாள்.

திருக்கருவிலிக்கொட்டிட்டை பதிகம் கஅ௩

திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

மட்டிட் டகுழ லார்சுழ லில்வலைப்
பட்டிட் டுமயங் கிப்பரி யாதுநீர்
கட்டிட் டவினை போகக் கருவிலிக்
கொட்டிட் டையுறை வான்கழல் கூடுமே. ௧

ஞால மல்கு மனிதர்கா ணாடொறும்
ஏல மாமல ரோடிலை கொண்டுநீர்
கால னார்வரு தன்முன் கருவிலிக்
கோல வார்பொழிற் கொட்டிட்டை சேர்மினே. ௨

பங்க மாயின பேசப் பறைந்துநீர்
மங்கு மாநினை யாதே மலர்கொடு
கங்கை சேர்சடை யான்றன் கருவிலிக்
கொங்கு வார்பொழிற் கொட்டிட்டை சேர்மினே. ௩

வாடி நீர்வருந் தாதே மனிதர்காள்
வேட னாய்விச யற்கருள் செய்தவெண்
காட னாருறை கின்ற கருவிலிக்
கோடு நீள்பொழிற் கொட்டிட்டை சேர்மினே. ௪

உய்யு மாறிது கேண்மி னுலகத்தீர்
பைகொள் பாம்பரை யான்படை யார்மழுக்
கையி னானுறை கின்ற கருவிலிக்
கொய்கொள் பூம்பொழிற் கொட்டிட்டை சேர்மினே. ௫

ஆற்ற வும்மவ லத்தழுந் தாதுநீர்
தோற்றுந் தீயொடு நீர்நிலந் தூவெளி
காற்று மாகிநின் றான்றன் கருவிலிக்
கூற்றங் காய்ந்தவன் கொட்டிட்டை சேர்மினே. ௬

நில்லா வாழ்வு நிலைபெறு மென்றெண்ணிப்
பொல்லா வாறுசெ யப்புரி யாதுநீர்
கல்லா ரும்மதிள் சூழ்தண் கருவிலிக்
கொல்லே றூர்பவன் கொட்டிட்டை சேர்மினே. ௭

பிணித்த நோய்ப்பிற விப்பிரி வெய்துமா
றுணர்த்த லாமிது கேண்மி னுருத்திர
கணத்தி னார்தொழு தேத்துங் கருவிலிக்
குணத்தி னானுறை கொட்டிட்டை சேர்மினே. ௮

நம்பு வீரிது கேண்மின்க ளுடொறும்
எம்பி ரானென் றிமையவ ரேத்துமே
கம்ப னுருறை கின்ற கருவிலிக்
கொம்ப னார்பயில் கொட்டிட்டை சேர்மினே. கூ

பாரு ளீரிது கேண்மின் பருவரை
பேரு மாறெடுத் தானை யடர்த்தவன்
கார்கொ ணீர்வயல் சூழ்தண் கருவிலிக்
கூர்கொள் வேலினன் கொட்டிட்டை சேர்மினே. ய

திருச்சிற்றம்பலம்

இது சோழநாட்டிலுள்ளது.

இறைவன் - சற்குணநாதர்; இறைவி - சர்வாங்கநாயகி.

திருக்கொண்டீச்சரம் பதிகம் கஅரு

திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

கண்ட பேச்சினிற் காளையர் தங்கள்பால்
மண்டி யேச்சுணு மாதரைச் சேராதே
சண்டி யீச்சுர வர்க்கருள் செய்தவக்
கொண்டி யீச்சுர வன்கழல் கூறுமே. க

சுற்ற முந்துணை நன்மட வாளொடு
பெற்ற மக்களும் பேண லொழிந்தனர்
குற்ற மில்புகழ்க் கொண்டீச் சுரவனார்
பற்ற லாலொரு பற்றுமற் றில்லையே. உ

மாடு தானது வில்லெனின் மாநுடர்
பாடு தான்செல்வா ரில்லைபன் மாலையால்
கூட நீர்சென்று கொண்டீச் சுரவனைப்
பாடு மின்பர லோகத் திருத்துமே. ங

தந்தை தாயொடு தாரமெ னுந்தளைப்
பந்த மாங்கறுத் துப்பயில் வெய்திய
கொந்த விழ்பொழிற் கொண்டீச் சுரவனைச்
சிந்தை செய்ம்மி னவனடி சேரவே. ௪

கேளு மின்னிள மைய்யது கேடுவந்
தீளை யோடிரு மல்லது வெய்தன்முன்
கோள ரவணி கொண்டீச் சுரவனை
நாளு மேத்தித் தொழுமினன் காகுமே. ௫

வெம்பு நோயு மிடரும் வெறுமையும்
துன்ப முந்துய ரும்மெனுஞ் சூழ்வினை
கொம்ப ரார்பயில் கொண்டீச் சுரவனை
எம்பி ரானென வல்லவர்க் கில்லையே. ௬

அல்ல லோடரு நோயி லழுந்திநீர்
செல்லு மாநினை யாதே கனைகுரல்
கொல்லை யேறுடைக் கொண்டீச் சுரவனை
வல்ல வாறு தொழவினை மாயுமே. ௭

நாறு சாந்தணி நன்முலை மென்மொழி
மாறி லாமலை மங்கையொர் பாகமாக்
கூற னுறுறை கொண்டீச் சுரநினைந்
தூறு வார்தமக் கூனமொன் றில்லையே. ௮

அயிலா ரம்பெரி மேருவி லாகவே
எயிலா ரும்பொடி யாய்விழ வெய்தவன்
குயிலா ரும்பொழிற் கொண்டீச் சுரவனைப்
பயில்வா ரும்பெரு மைபெறும் பாலரே. ௯

நிலையி னார்வரை நின்றெடுத் தான்றனை
மலையி னாலடர்த் துவிறல் வாட்டினான்
குலையி னார்பொழிற் கொண்டீச் சுரவனைத்
தலையி னால்வணங் கத்தவ மாகுமே. ௰

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவிசயமங்கை   பதிகம் கஅகூ

திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

குசையு மங்கையிற் கோசமுங் கொண்டவவ்
வசையின் மங்கல வாசகர் வாழ்த்தவே
இசைய மங்கையுந் தானுமொன் றாயினன்
விசைய மங்கையுள் வேதியன் காண்மினே. க

ஆதி நாத னடல்விடை மேலமர்
பூத நாதன் புலியத ளாடையன்
வேத நாதன் விசயமங் கையுளான்
பாத மோதவல் லார்க்கில்லை பாவமே. உ

கொள்ளி டக்கரைக் கோவந்த புத்தூரில்
வெள்வி டைக்கருள் செய்விச யமங்கை
உள்ளி டத்துறை கின்றவு ருத்திரன்
கிள்ளி டத்தலை யற்ற தயனுக்கே. ௩

திசையு மெங்குங் குலுங்கத் திரிபுரம்
அசைய வங்கெய்திட் டாரழ லூட்டினன்
விசைய மங்கை விருத்தன் புறத்தடி
விசையின் மங்கி விழுந்தனன் காலனே. ௪

பொள்ள லாக்கை யகத்திலைம் பூதங்கள்
கள்ள மாக்கிக் கலக்கிய காரிருள்
விள்ள லாக்கி விசயமங் கைப்பிரான்
உள்ள ளுைக்கியென் னுள்ளு ளுறையுமே. ௫

கொல்லை யேற்றுக் கொடியொடு பொன்மலை
வில்லை யேற்றுடை யான்விச யமங்கைச்
செல்வ போற்றியென் பாருக்குத் தென்றிசை
எல்லை யேற்றலு மின்சொலு மாகுமே. ௬

கண்ப னுக்கக பாலமங் கைக்கொண்டு
உண்ப லிக்குழ னுத்தம னுள்ளொளி
வெண்பி றைக்கண்ணி யான்விச யமங்கை
நண்ப னைத்தொழப் பெற்றது நன்மையே. எ

பாண்டு வின்மகன் பார்த்தன் பணிசெய்து
வேண்டு நல்வரங் கொள்வி சயமங்கை
ஆண்ட வன்னடி யேநினைந் தாசையால்
காண்ட லேகருத் தாகியி ருப்பனே. அ

வந்து கேண்மின் மயறீர் மனிதர்காள்
வெந்த நீற்றன் விசயமங் கைப்பிரான்
சிந்தை யானினை வார்களைச் சிக்கெனப்
பந்து வாக்கி யுயக்கொளுங் காண்மினே. கூ

இலங்கை வேந்த னிருபது தோளிற
விலங்கல் சேர்விர லான்வி சயமங்கை
வலஞ்செய் வார்களும் வாழ்த்திசைப் பார்களும்
நலஞ்செய் வாரவர் நன்னெறி நாடியே. ௰

திருச்சிற்றம்பலம்

இது சோழநாட்டிலுள்ளது.
இறைவன் - விசயநாதர்; இறைவி - மங்கைநாயகி.

திருநீலக்குடி

பதிகம் ௧௮௬

திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

வைத்த மாடு மனைவியு மக்கணீர்
செத்த போது செறியார் பிரிவதே
நித்த நீலக் குடியர னைநினை
சித்த மாகிற் சிவகதி சேர்திரே.

செய்ய மேனியன் றேனொடு பாறயிர்
நெய்ய தாடிய நீலக் குடியரன்
மைய லாய்மற வாமனத் தார்க்கெலாம்
கையி லாமல கக்கனி யொக்குமே. ௨

ஆற்ற நீள்சடை யாயிழை யாளொரு
கூற்றன் மேனியிற் கோலம தாகிய
நீற்ற னீலக் குடியுடை யானடி
போற்றி னரிடர் போக்கும் புநிதனே. ௩

நாலு வேதியர்க் கின்னரு ளன்னிழல்
ஆல னாலநஞ் சுண்டகண் டத்தமர்
நீல னீலக் குடியுறை நின்மலன்
கால னாருயிர் போக்கிய காலனே. ௪

நேச நீலக் குடியர னேயெனா
நீச ராய்நெடு மால்செய்த மாயத்தால்
ஈச னோர்சர மெய்ய வெரிந்துபோய்
நாச மானார் திரிபுர நாதரே. ௫

கொன்றை சூடியைக் குன்ற மகளொடு
நின்ற நீலக் குடியர னேயெனீர்
என்றும் வாழ்வுகந் தேயிறு மாக்குநீர்
பொன்றும் போது நுமக்கறி வொண்ணுமே. ௬

கல்வி னோடெனைப் பூட்டி யமண்கையர்
ஒல்லை நீர்புக நூக்கவென் வாக்கினால்
நெல்லு நீள்வய னீலக் குடியரன்
நல்ல நாம நவிற்றியுய்ந் தேனன்றே. ௭

அழகி யோமிளை யோமெனு மாசையால்
ஒழுகி யாவி யுடல்விடன் முன்னமே
நிழல தார்பொழி னீலக் குடியரன்
கழல்கொள் சேவடி கைதொழு துய்ம்மினே. ௮

கற்றைச் செஞ்சடைக் காய்கதிர் வெண்டிங்கள்
பற்றிப் பாம்புடன் வைத்த பராபரன்
நெற்றிக் கண்ணுடை நீலக் குடியரன்
சுற்றித் தேவர் தொழுங்கழற் சோதியே. கூ

தருக்கி வெற்பது தாங்கிய வீங்குதோள்
அரக்க னுருட லாங்கொர் விரலினால்
நெரித்து நீலக் குடியரன் பின்னையும்
இரக்க மாயருள் செய்தன னென்பரே. ய

திருச்சிற்றம்பலம்.

இது சோழநாட்டிலுள்ளது.
இறைவன் - நீலக்குடியீசுவரர் ; இறைவி - அழகம்மை.

திருமங்கலக்குடி பதிகம் கஅஎ

திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

தங்க லப்பிய தக்கன் பெருவேள்வி
அங்க லக்கழித் தாரருள் செய்தவன்
கொங்க லர்க்குழற் கொம்பனை யாளொடு
மங்க லக்குடி மேயம ணாளனே. க

காவி ரியின்வ டகரைக் காண்டகு
மாவி ரியும்பொ ழின்மங் கலக்குடித்
தேவ ரியும்பி ரமனுந் தேடொணாத்
தூவெ ரிச்சுடர்ச் சோதியுட் சோதியே. உ

மங்க லக்குடி யீசனை மாகாளி
வெங்க திர்ச்செல்வன் விண்ணொடு மண்ணுநேர்
சங்கு சக்கர தாரி சதுர்முகன்
அங்க கத்திய னும்மர்ச்சித் தாரன்றே. ௩

மஞ்சன் வார்கடல் சூழ்மங் கலக்குடி
நஞ்ச மாரமு தாக நயந்துகொண்
டஞ்சு மாட லமர்ந்தடி யேனுடை
நெஞ்ச மாலய மாக்கொண்டு நின்றதே. ௪

செல்வ மல்கு திருமங் கலக்குடி
செல்வ மல்கு சிவநிய மத்தராய்ச்
செல்வ மல்கு செழுமறை யோர்தொழச்
செல்வன் றேவி யொடிருந் திகழ் கோயிலே. ௫

மன்னு சீர்மங் கலக்குடி மன்னிய
பின்னு வார்சடைப் பிஞ்ஞகன் றன்பெயர்
உன்னு வாரு முரைக்கவல் லார்களுந்
துன்னு வார்நன் னெறிதொடர் வெய்தவே. ௬

மாத ரார்மரு வும்மங்க லக்குடி
ஆதி நாயக னண்டர்க ணாயகன்
வேத நாயகன் வேதியர் நாயகன்
பூத நாயகன் புண்ணிய மூர்த்தியே. ௭

வண்டு சேர்பொழில் சூழ்மங் கலக்குடி
விண்ட தாதையைத் தாளற வீசிய
சண்ட நாயக னுக்கருள் செய்தவன்
துண்ட மாமதி சூடிய சோதியே. ௮

கூசு வாரலர் குண்டர் குணமிலர்
நேச மேதுமி லாதவர் நீசர்கள்
மாசர் பான்மங் கலக்குடி மேவிய
ஈசன் வேறு படுக்கவுய்ந் தேனன்றே. ௯

மங்க லக்குடி யான்கயி லைம்மலை
அங்க லைத்தெடுக் குற்றவ ரக்கர்கோன்
தன்க ரத்தொடு தாடலை தோடகர்ந்
தங்க லைத்தழு துய்ந்தனன் றானன்றே. ௰

திருச்சிற்றம்பலம்

இது சோழநாட்டிலுள்ளது.

இறைவன் - புராணேசுவரர்; இறைவி - மங்களநாயகி.

திருவெறும்பியூர் பதிகம் ௬௮

திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

விரும்பி யூறு விடேன்மட நெஞ்சமே
கரும்பி னூறல்கண் டாய்கலந் தார்க்கவன்
இரும்பி னூறல றாததோர் வெண்டலை
எறும்பி யூர்மலை யானெங்க ளீசனே.

பிறங்கு செஞ்சடைப் பிஞ்ஞகன் பேணுசீர்க்
கறங்கு பூத கணமுடைக் கண்ணுதல்
நறுங்கு ழன்மட வாளொடு நாடொறும்
எறும்பி யூர்மலை யானெங்க ளீசனே.

மருந்து வானவர் தானவர்க் கின்சுவை
புரிந்த புன்சடைப் புண்ணியன் கண்ணுதல்
பொருந்து பூண்முலை மங்கைநல் லாளொடும்
எறும்பி யூர்மலை யானெங்க ளீசனே.

நிறங்கொள் கண்டத்து நின்மல னெம்மிறை
மறங்கொள் வேற்கண்ணி வாணுதல் பாகமா
அறம்பு ரிந்தருள் செய்தவெ மங்கணன்
எறும்பி யூர்மலை யானெங்க ளீசனே.

நறும்பொ னுண்மலர்க் கொன்றையு நாகமும்
துறும்பு செஞ்சடைத் தூமதி வைத்துவான்
உறும்பொன் மால்வரைப் பேதையோ டேர்தொறும்
எறும்பி யூர்மலை யானெங்க ளீசனே.

கறும்பி யூர்வன வைந்துள காயத்தில்
திறம்பி யூர்வன மற்றும் பலவுள
குறும்பி யூர்வதோர் கூட்டகத் திட்டென்னை
எறும்பி யூரரன் செய்த வியற்கையே.

மறந்து மற்றிது பேரிடர் நாடொறும்
திறம்பி நீநினை யேன்மட நெஞ்சமே
புறஞ்செய் கோலக் குரம்பையி லிட்டெனை
எறும்பி யூரரன் செய்த வியற்கையே.

இன்ப மும்பிறப் பும்மிறப் பின்னொடு
துன்ப மும்முட னேவைத்த சோதியான்
அன்ப னேயர னேயென் றரற்றுவார்க்
கின்ப னாகு மெறும்பியூ ரீசனே.

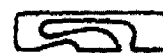
கண்ணி றைந்த கனபவ ளத்திரள்
விண்ணி றைந்த விரிசுடர்ச் சோதியான்
உண்ணி றைந்துரு வாயுயி ராயவன்
எண்ணி றைந்த வெறும்பியூ ரீசனே.

நிறங்கொண் மால்வரை யூன்றி யெடுத்தலும்
நறுங்கு ழன்மட வாணடுக் கெய்திட
மறங்கொள் வாளரக் கன்வலி வாட்டினான்
எறும்பி யூர்மலை யெம்மிறை காண்மினே.

திருச்சிற்றம்பலம்

இது சோழநாட்டிலுள்ளது.

இறைவன் - எறும்பீசுவரர்; இறைவி - நறுங்குழலநாயகி.

திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

மரக்கொக் காமென வாய்விட் டலறிநீர்
சரக்குக் காவித் திரிந்தய ராதுகால்
பரக்குங் காவிரி நீரலைக் குங்கரைக்
குரக்குக் காவடை யக்கெடுங் குற்றமே.

கட்டா றேகழி காவிரி பாய்வயல்
கொட்டா றேபுன லூறு குரக்குக்கா
முட்டா ரூவடி யேத்த முயல்பவர்க்
கிட்டா ருவிட ரோட வெடுக்குமே. உ

கைய னைத்துங் கலந்தெழு காவிரி
செய்ய னைத்திலுஞ் சென்றிடுஞ் செம்புனல்
கொய்ய னைத்துங் கொணருங் குரக்குக்கா
ஐய னைத்தொழு வார்க்கல்ல லில்லையே. ௩

மிக்க னைத்துத் திசையு மருவிகள்
புக்குக் காவிரி போந்த புனற்கரைக்
கொக்கி னம்பயில் சோலைக் குரக்குக்கா
நக்க னைநவில் வார்வினை நாசமே. ச

விட்டு வெள்ளம் விரிந்தெழு காவிரி
இட்ட நீர்வய லெங்கும் பரந்திடக்
கொட்ட மாமுழ வோங்கு குரக்குக்கா
இட்ட மாயிருப் பார்க்கிட ரில்லையே. ரு

மேலை வானவ ரோடு விரிகடல்
மாலு நான்முக னும்மளப் பொணுக்
கோல மாளிகைக் கோயிற் குரக்குக்காப்
பால ராய்த்திரி வார்க்கில்லை பாவமே. சா

ஆல நீழ லமர்ந்த வழகனார்
கால னையுதை கொண்ட கருத்தனார்
கோல மஞ்ஞைக ளாலுங் குரக்குக்காப்
பால ருக்கருள் செய்வர் பரிவொடே. எ

செக்க ரங்கெழு செஞ்சுடர்ச் சோதியார்
அக்க ரையரெம் மாதி புராணனார்
கொக்கி னம்வயல் சேருங் குரக்குக்கா
நக்க னைத்தொழ நம்வினை நாசமே. அ

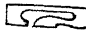
உருகி யூன்குழைந் தேத்தி யெழுமினீர்
கரிய கண்டன் கழலடி தன்னையே
குரவ னஞ்செழுங் கோயிற் குரக்குக்கா
இரவு மெல்லியு மேத்தித் தொழுமினே. கூ

இரக்க மின்றி மலையெடுத் தான்முடி
உரத்தை யொல்க வடர்த்தா னுறைவிடம்
குரக்கி னங்குதி கொள்ளுங் குரக்குக்கா
வரத்த னைப்பெற வானல காள்வரே. ௰

திருச்சிற்றம்பலம்

இது சோழநாட்டிலுள்ளது.

இறைவன் - குந்தளநாதர்; இறைவி - குந்தளநாயகி.

திருக்கானூர் பதிகம் ககூ௲

திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவி னாதனுஞ் செம்மலர் மேலுறை
உருவ னாயுல கத்தி னுயிர்க்கெலாம்
கருவ னாகி முளைத்தவன் கானூரில்
பரம னாய பரஞ்சுடர் காண்மினே. க

பெண்டிர் மக்கள் பெருந்துணை நன்னிதி
உண்டின் றேயென் றுகவன்மி னேழைகாள்
கண்டு கொண்மினீர் கானூர் முளையினைப்
புண்ட ரீகப் பொதும்பி லொதுங்கியே. உ

தாயத் தார்தமர் நன்னிதி யென்னுமிம்
மாயத் தேகிடந் திட்டு மயங்கிடேல்
காயத் தேயுளன் கானூர் முளையினை
வாயத் தால்வணங் கீர்வினை மாயவே. ௩

குறியி னின்றுண்டு கூறையி லாச்சமண்
நெறியை விட்டு நிறைகழல் பற்றினேன்
அறிய னூற்றிரேற் கானூர் முளையவன்
செறிவு செய்திட் டிருப்பதென் சிந்தையே. ௪

பொத்தன் மண்சுவர்ப் பொல்லாக் குரம்பையை
மெய்த்த னென்று வியந்திட லேழைகாள்
சித்தர் பத்தர்கள் சேர்திருக் கானூரில்
அத்தன் பாத மடைதல் கருமமே. ௫

கல்வி ஞானக் கலைப்பொரு ளாயவன்
செல்வ மல்கு திருக்கானூ ரீசனை
எல்லி யும்பக லும்மிசை வானவா
சொல்லி டீர்நுந் துயரங்க டீரவே. ௬

நீரும் பாரு நெருப்பு மருக்கனும்
காரு மாருதங் கானூர் முளைத்தவன்
சேர்வு மொன்றறி யாது திசைதிசை
ஓர்வு மொன்றில ரோடித் திரிவரே. ௭

ஓமத் தோடயன் மாலறி யாவணம்
வீமப் பேரொளி யாய விழுப்பொருள்
காமற் காய்ந்தவன் கானூர் முளைத்தவன்
சேமத் தாலிருப் பாவதென் சிந்தையே. ௮

* * * * * ௯

வன்னி கொன்றை யெருக்கணிந் தான்மலை
உன்னி யேசென் றெடுத்தவ னொண்டிறல்
தன்னை வீழத் தனிவிரல் வைத்தவன்
கன்னி மாமதிற் கானூர்க் கருத்தனே. ௰

திருச்சிற்றம்பலம்

இது சோழநாட்டிலுள்ளது.

இறைவன் - செம்மேனிநாயகர்; இறைவி - சிவயோகநாயகி.

திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

பூரி யாவரும் புண்ணியம் பொய்கெடும்
கூரி தாய வறிவுகை கூடிடும்
சீரி யார்பயில் சேறையுட் செந்நெறி
நாரி பாகன்ற னாம நவிலவே. க

என்ன மாதவஞ் செய்தனை நெஞ்சமே
மின்னு வார்சடை வேத விழுப்பொருள்
செந்நெ லார்வயற் சேறையுட் செந்நெறி
மன்னு சோதிநம் பால்வந்து வைகவே. உ

பிறப்பு மூப்புப் பெரும்பசி வான்பிணி
இறப்பு நீங்கியிங் கின்பம்வந் தெய்திடும்
சிறப்பர் சேறையுட் செந்நெறி யான்கழல்
மறப்ப தின்றி மனத்தினுள் வைக்கவே. ந

மாடு தேடி மயக்கினில் வீழ்ந்துநீர்
ஓடி யெய்த்தும் பயனிலை யூமர்காள்
சேடர் வாழ்சேறைச் செந்நெறி மேவிய
ஆட லான்றன் னடியடைந் துய்ம்மினே. ச

எண்ணி நாளு மெரிமயிர்க் கூற்றுவன்
துண்ணென் றோன்றிற் றுரக்கும் வழிகண்டேன்
திண்ணன் சேறைத் திருச்செந் நெறியுறை
அண்ண லருளா ரஞ்சுவ தென்னுக்கே. ரு

தப்பி வானந் தரணிகம் பிக்கிலென்
ஒப்பில் வேந்த ரொருங்குடன் சீறிலென்
செப்ப மாஞ்சேறைச் செந்நெறி மேவிய
அப்ப னருளா ரஞ்சுவ தென்னுக்கே. சு

வைத்த மாடு மடந்தைநல் லார்களும்
ஒத்தொவ் வாதவுற் றார்களு மென்செய்வார்
சித்தர் சேறைத் திருச்செந் நெறியுறை
அத்தர் தாமுள ரஞ்சுவ தென்னுக்கே. எ

குலங்க ளென்செய்வ குற்றங்க ளென்செய்வ
துலங்கி நீநின்று சோர்ந்திட னெஞ்சமே
இலங்கு சேறையிற் செந்நெறி மேவிய
அலங்க னுருள ரஞ்சுவ தென்னுக்கே. அ

பழகி னல்வரும் பண்டுள சுற்றமும்
விழவி டாவிடில் வேண்டிய வெய்தொணு
திகழ்கொள் சேறையிற் செந்நெறி மேவிய
அழக னுருள ரஞ்சுவ தென்னுக்கே. கூ

பொருந்து நீண்மலை யைப்பிடித் தேந்தினன்
வருந்த வூன்றி மலரடி வாங்கினன்
திருந்து சேறையிற் செந்நெறி மேவியங்
கிருந்த சோதியென் பார்க்கிட ரில்லையே. ய

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கோடிகா பதிகம் ௧௬௨

திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

சங்குலா முன்கைத் தையலோர் பாகத்தன்
வெங்கு லாமத வேழம் வெகுண்டவன்
கொங்கு லாம்பொழிற் கோடிகா வாவென
எங்கி லாததோ ரின்பம்வந் தெய்துமே.

வாடி வாழ்வதென் னாவது மாதர்பால்
ஓடி வாழ்வினை யுள்கிநீர் நாடொறும்
கோடி காவனைக் கூறீரேற் கூறினேன்
பாடி காவலிற் பட்டுக் கழிதிரே.

முல்லை நன்முறு வல்லுமை பங்கனார்
தில்லை யம்பலத் தில்லுறை செல்வனார்
கொல்லை யேற்றினர் கோடிகா வாவென்றங்
கொல்லை யேத்துவார்க் கூனமொன் றில்லையே.

நாவ ளம்பெறு மாறும வன்னுதல்
ஆம ளஞ்சொலி யன்புசெ யின்னலால்
கோம ளஞ்சடைக் கோடிகா வாவென
ஏவ லின்றெனை யேசுமவ் வேழையே.

வீறு தான்பெறு வார்சில ராகிலும்
நாறு பூங்கொன்றை தான்மிக நல்கானேல்
கூறு வேன்கோடி காவுளா யென்றுமால்
ஏறு வேனும்மா லேசப் படுவனே. ௫

நாடி நாரண னான்முகன் வானவர்
தேடி யேசற வுந்தெரி யாததோர்
கோடி காவனைக் கூறாத நாளெலாம்
பாடி காவலிற் பட்டுக் கழியுமே. ௬

* * * * * . ௭

* * * * * . ௮

* * * * * . ௯

வரங்க ளால்வரை யையெடுத் தான்றனை
அரங்க வூன்றி யருள்செய்த வப்பனார்
குரங்கு சேர்பொழிற் கோடிகா வாவென
இரங்கு வேன்மனத் தேதங்க டரவே.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்புள்ளிருக்குவேளூர் பதிகம் ௧௧௩

திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

வெள்ளெ ருக்கர வம்விர வுஞ்சடைப்
புள்ளி ருக்குவே ளூரரன் பொற்கழல்
உள்ளி ருக்கு முணர்ச்சியில் லாதவர்
நள்ளி ருப்பர் நரகக் குழியிலே.

மாற்ற மொன்றறி யீர்மனை வாழ்க்கைபோய்க்
கூற்றம் வந்துமைக் கொள்வதன் முன்னமே
போற்ற வல்லீரேற் புள்ளிருக்கு வேளூர்
சீற்ற மாயின தேய்ந்தறுங் காண்மினே. ௨

அரும றையனை யானொடு பெண்ணனைக்
கருவி டம்மிக வுண்டவெங் கண்டனைப்
புரிவெண் ணூலனைப் புள்ளிருக்கு வேளூர்
உருகி நைபவ ருள்ளங் குளிருமே. ௩

தன்னு ருவை யொருவர்க் கறிவொணா
மின்னு ருவனை மேனிவெண் ணீற்றனைப்
பொன்னு ருவனைப் புள்ளிருக்கு வேளூர்
என்ன வல்லவர்க் கில்லை யிடர்களே. ௪

செங்கண் மால்பிர மற்கு மறிவொணா
அங்கி யின்னுரு வாகி யழல்வதோர்
பொங்க ரவனைப் புள்ளிருக்கு வேளூர்
மங்கை பாகனை வாழ்த்த வருமின்பே. ௫

குற்ற மில்லியைக் கோலச் சிலையினாற்
செற்ற வர்புரஞ் செந்தழ லாக்கியைப்
புற்ற ரவனைப் புள்ளிருக்கு வேளூர்
பற்ற வல்லவர் பாவம் பறையுமே.

கையி னோடுகால் கட்டி யுமரெலாம்
ஐயன் வீடின னென்பதன் முன்னநீர்
பொய்யி லாவரன் புள்ளிருக்கு வேளூர்
மையு லாவிய கண்டனை வாழ்த்துமே.

உள்ள முள்கி யுகந்து சிவனென்று
மெள்ள வுள்க வினைகெடு மெய்ம்மையே
புள்ளி னார்பணி புள்ளிருக்கு வேளூர்
வள்ளல் பாதம் வணங்கித் தொழுமினே.

அரக்க னார்தலை பத்து மழிதர
நெருக்கி மாமலர்ப் பாத நிறுவிய
பொருப்ப னுறைபுள்ளிருக்கு வேளூர்
விருப்பி னாற்றொழு வார்வினை வீடுமே. ௰

திருச்சிற்றம்பலம்

இது சோழநாட்டிலுள்ளது.

இறைவன் - வைத்தியநாதர்; இறைவி - தையனாயகி.

திருவன்பிலாலந்துறை　　　　　　பதிகம் கககூ

திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

வானஞ் சேர்மதி சூடிய மைந்தனை
நீநெஞ் சேகெடு வாய்நினை கிற்கிலை
ஆனஞ் சாடியை யன்பிலா லந்துறைக்
கோனெஞ் செல்வனைக் கூறிட கிற்றியே.

கார ணத்தர் கருத்தர் கபாலியார்
வார ணத்துரி போர்த்த மணாளனார்
ஆர ணப்பொரு ளன்பிலா லந்துறை
நார ணற்கரி யானொரு நம்பியே.

அன்பி னானஞ் சமைந்துட னாடிய
என்பி னானை யுரித்துக் களைந்தவன்
அன்பி லானையம் மானையள் ளூறிய
அன்பி னானினைந் தாரறிந் தார்களே. ௩

சங்கை யுள்ளதுஞ் சாவது மெய்யுமை
பங்க னாரடி பாவியே னானுய
அங்க ணனெந்தை யன்பிலா லந்துறைச்
செங்க ணாரடி சேரவும் வல்லனே. ௪

கொக்கி றகர் குளிர்மதிச் சென்னியர்
மிக்க ரக்கர் புரமெரி செய்தவர்
அக்க ரையின ரன்பிலா லந்துறை
நக்கு ருவரு நம்மை யறிவரே. ௫

வெள்ள முள்ள விரிசடை நந்தியைக்
கள்ள முள்ள மனத்தவர் காண்கிலார்
அள்ள லார்வய லன்பிலா லந்துறை
உள்ள வாறறி யார்சில ரூமரே. ௬

பிறவி மாயப் பிணக்கி லழுந்தினும்
உறவெ லாஞ்சிந் தித்துன்னி யுகவாதே
அறவ னெம்பிரா னன்பிலா லந்துறை
மறவா தேதொழு தேத்தி வணங்குமே. ௭

நுணங்கு நூலயன் மாலு மிருவரும்
பிணங்கி யெங்குந் திரிந்தெய்த்துங் காண்கிலா
அணங்க னெம்பிரா னன்பிலா லந்துறை
வணங்கு நும்வினை மாய்ந்தறும் வண்ணமே. ௮

பொய்யெ லாமுரைக் குஞ்சமண் சாக்கியக்
கையன் மாருரை கேளா தெழுமினோ
ஐய னெம்பிரா னன்பிலா லந்துறை
மெய்யன் சேவடி யேத்துவார் மெய்யரே. ௯

இலங்கை வேந்த னிருபது தோளிற்று
மலங்க மாமலை மேல்விரல் வைத்தவன்
அலங்க லெம்பிரா னன்பிலா லந்துறை
வலங்கொள் வாரைவா னோர்வலங் கொள்வரே. ௰

திருச்சிற்றம்பலம்

இது சோழநாட்டிலுள்ளது.
இறைவன் - சத்தியவாகீசர்; இறைவி - சௌந்தரநாயகி.

திருப்பாண்டிக்கொடுமுடி

பதிகம் ககரு

திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

சிட்ட னைச்சிவ னைச்செழுஞ் சோதியை
அட்ட மூர்த்தியை யால நிழலமர்
பட்ட னைத்திருப் பாண்டிக் கொடுமுடி
நட்ட னைத்தொழ நம்வினை நாசமே. க

பிரமன் மாலறி யாத பெருமையன்
தரும மாகிய தத்துவ னெம்பிரான்
பரம னுறைபாண்டிக் கொடுமுடி
கரும மாகத்தொ ழுமட நெஞ்சமே. உ

ஊச லாளல்ல ளொண்கழ லாளல்லள்
தேச மாந்திருப் பாண்டிக் கொடுமுடி
ஈச னேயெனு மித்தனை யல்லது
பேசு மாறறி யாளொரு பேதையே. ௩

தூண்டி யசுடர் போலொக்குஞ் சோதியான்
காண்ட லுமெளி யன்னடி யார்கட்குப்
பாண்டிக் கொடுமுடி மேய பரமனைக்
காண்டு மென்பவர்க் கேதுங் கருத்தொணான். ௪

நெருக்கி யம்முடி நின்றிசை வானவர்
இருக்கொ டும்பணிந் தேத்த விருந்தவன்
திருக்கொ டும்முடி யென்றலுந் தீவினைக்
கருக்கெ டும்மிது கைகண்ட யோகமே.

* * * * * .
* * * * * .
* * * * * .
* * * * * .
* * * * * .

திருச்சிற்றம்பலம்.

இது கொங்குநாட்டிலுள்ளது.

இறைவன் - கொடுமுடிநாதர்; இறைவி - பண்மொழியம்மை.

திருவான்மியூர் பதிகம் கக௯

திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

விண்ட மாமலர் கொண்டு விரைந்துநீர்
அண்டர் நாயகன் றன்னடி சூழ்மின்கள்
பண்டுநீர்செய்த பாவம் பறைந்திடும்
வண்டு சேர்பொழில் வான்மியூ ரீசனே.

பொருளுஞ் சுற்றமும் பொய்ம்மையும் விட்டுநீர்
மருளு மாந்தரை மாற்றி மயக்கறுத்
தருளு மாவல்ல வாதியா யென்றலும்
மருள றுத்திடும் வான்மியூ ரீசனே.

மந்த மாகிய சிந்தை மயக்கறுத்
தந்த மில்குணத் தானை யடைந்துநின்
றெந்தை யீசனென் றேத்திட வல்லீரேல்
வந்து நின்றிடும் வான்மியூ ரீசனே. ௩

உள்ள முள்கலந் தேத்தவல் லார்க்கலால்
கள்ள முள்ள வழிக்கசி வானலன்
வெள்ள மும்மர வும்விர வுஞ்சடை
வள்ள லாகிய வான்மியூ ரீசனே. ௪

படங்கொள் பாம்பரைப் பான்மதி சூடியை
வடங்கொண் மென்முலை மாதொரு கூறனைத்
தொடர்ந்து நின்று தொழுதெழு வார்வினை
மடங்க நின்றிடும் வான்மியூ ரீசனே. ௫

நெஞ்சி லேவர் நினைக்க நினைக்குறார்
பஞ்சின் மெல்லடி யாளுமை பங்கவென்
றஞ்சி நாண்மலர் தூவி யழுதிரேல்
வஞ்சந் தீர்த்திடும் வான்மியூ ரீசனே. ௬

நுணங்கு நூலயன் மாலு மறிகிலாக்
குணங்க டான்பர விக்குறைந் துக்கவர்
சுணங்கு பூண்முலைத் தூமொழி யாரவர்
வணங்க நின்றிடும் வான்மியூ ரீசனே. ௭

ஆதி யும்மர னுமயன் மாலுமாய்ப்
பாதி பெண்ணுரு வாய பரமனென்
றோதி யுள்குழைந் தேத்தவல் லாரவர்
வாதை தீர்த்திடும் வான்மியூ ரீசனே. ௮

ஒட்டை மாடத்தி லொன்பது வாசலும்
காட்டில் வேவதன் முன்னங் கழலடி
நாட்டி நாண்மலர் தூவி வலஞ்செயில்
வாட்டந் தீர்த்திடும் வான்மியூ ரீசனே. ௯

பார மாக மலையெடுத் தான்றனைச்
சீர மாகத் திருவிர லூன்றினான்
ஆர்வ மாக வழைத்தவ னேத்தலும்
வார மாயினன் வான்மியூ ரீசனே. ௰

திருச்சிற்றம்பலம்

இது தொண்டைநாட்டிலுள்ளது.

இறைவன் - பால்வண்ணநாதர்; இறைவி - சுந்தரநாயகி.

திருநாகைக்காரோணம் பதிகம் கஙள

திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

பாணத் தான்மதின் மூன்று மெரித்தவன்
பூணத் தானர வாமை பொறுத்தவன்
காணத் தானினி யான்கட னாகைக்கா
ரோணத் தானென நம்வினை யோயுமே.

வண்ட லம்பிய வார்சடை யீசனை
விண்ட லம்பணிந் தேத்தும் விகிர்தனைக்
கண்ட லங்கமழ் நாகைக்கா ரோணனைக்
கண்ட லும்வினை யான கழலுமே. உ

புனையு மாமலர் கொண்டு புரிசடை
நனையு மாமலர் சூடிய நம்பனைக்
கனையும் வார்கட னாகைக்கா ரோணனை
நினைய வேவினை யாயின நீங்குமே.

கொல்லை மால்விடை யேறிய கோவினை
எல்லி மாநட மாடு மிறைவனைக்
கல்லி னார்மதி னாகைக்கா ரோணனைச்
சொல்ல வேவினை யானவை சோருமே.

மெய்ய னைவிடை யூர்தியை வெண்மழுக்
கைய னைக்கட னாகைக்கா ரோணனை
மைய னுக்கிய கண்டனை வானவர்
ஐய னைத்தொழு வார்க்கல்ல லில்லையே.

அலங்கல் சேர்சடை யாதி புராணனை
விலங்கன் மெல்லியல் பாகம் விருப்பனைக்
கலங்கள் சேர்கட னாகைக்கா ரோணனை
வலங்கொள் வார்வினை யாயின மாயுமே.

சினங்கொண் மால்கரி சீறிய வேறினை
இனங்கொள் வானவ ரேத்திய வீசனைக்
கனங்கொண் மாமதி னாகைக்கா ரோணனை
மனங்கொள் வார்வினை யாயின மாயுமே.

அந்த மில்புக ழாயிழை யார்பணிந்
தெந்தை யீசனென் றேத்து மிறைவனைக்
கந்த வார்பொழி னாகைக்கா ரோணனைச்
சிந்தை செய்யக் கெடுந்துயர் திண்ணமே.

கருவ னைக்கட னாகைக்கா ரோணனை
இருவ ருக்கறி வொண்ணா விறைவனை
ஒருவ னையுண ரார்புர மூன்றெய்த
செருவ னைத்தொழத் தீவினை தீருமே.

கடல்க ழிதழி நாகைக்கா ரோணன்றன்
வடவ ரையெடுத் தார்த்த வரக்கனை
அடர வூன்றிய பாத மணைதரத்
தொடர வஞ்சுந் துயக்கறுங் காலனே.

திருச்சிற்றம்பலம்

மேலைத்திருக்காட்டுப்பள்ளி பதிகம் கக௲அ

திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

மாட்டுப் பள்ளி மகிழ்ந்துறை வீர்க்கெலாம்
கேட்டுப் பள்ளிகண் டீர்கெடு வீரிது
ஓட்டுப் பள்ளிவிட் டோடலு றாமுனம்
காட்டுப் பள்ளியு ளான்கழல் சேர்மினே.

மாட்டைத் தேடி மகிழ்ந்துநீர் நும்முளே
நாட்டுப் பொய்யெலாம் பேசிடு நாணிலீர்
கூட்டை விட்டுயிர் போவதன் முன்னமே
காட்டுப் பள்ளியு ளான்கழல் சேர்மினே.

தேனை வென்றசொல் லாளொடு செல்வமும்
ஊனை விட்டுயிர் போவதன் முன்னமே
கான வேடர் கருதுங்காட் டுப்பள்ளி
ஞான நாயக னைச்சென்று நண்ணுமே.

அருத்த மும்மனை யாளொடு மக்களும்
பொருத்த மில்லைபொல் லாதது போகடும்
கருத்தன் கண்ணுத லண்ணல்காட் டுப்பள்ளித்
திருத்தன் சேவடி யைச்சென்று சேர்மினே.

சுற்ற முந்துணை யும்மனை வாழ்க்கையும்
அற்ற போதணை யாரவ ரென்றென்றே
கற்ற வர்கள் கருதுங்காட் டுப்பள்ளிப்
பெற்ற மேறும் பிரானடி சேர்மினே.

அடும்புங் கொன்றையும் வன்னியு மத்தமும்
துடும்பல் செய்சடைத் தூமணிச் சோதியான்
கடம்பன் றாதை கருதுங்காட் டுப்பள்ளி
உடம்பி னார்க்கோ ருறுதுணை யாகுமே.

மெய்யின் மாசுடை யாருடல் மூடுவார்
பொய்யை மெய்யென்று புக்குடன் வீழன்மின்
கையின் மானுடை யான்காட்டுப் பள்ளியெம்
ஐயன் றன்னடி யேயடைந் துய்ம்மினே. ௭

வேலை வென்றகண் ணாரை விரும்பிநீர்
சீலங் கெட்டுத் திகையன்மின் பேதைகாள்
காலை யேதொழுங் காட்டுப்பள் ளியுறை
நீல கண்டனை நித்த னினைமினே. ௮

இன்று ளார்நாளை யில்லை யெனும்பொருள்
ஒன்று மோரா துழிதரு மூமர்காள்
அன்று வானவர்க் காக விடமுண்ட
கண்ட னார்காட்டுப் பள்ளிகண் டுய்ம்மினே. ௯

எண்ணி லாவரக் கன்மலை யேந்திட
எண்ணி நீண்முடி பத்து மிறுத்தவன்
கண்ணு ளார்கரு துங்காட்டுப் பள்ளியை
நண்ணு வாரவர் தம்வினை நாசமே. ௰

திருச்சிற்றம்பலம்

இது சோழநாட்டிலுள்ளது.

இறைவன் - தீயாடியப்பர்; இறைவி - வார்கொண்டமுலையாள்.

திருச்சிராப்பள்ளி பதிகம் ௧௧௨

திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

மட்டு வார்குழ லாளொடு மால்விடை
இட்ட மாவுகந் தேறு மிறைவனார்
கட்டு நீத்தவர்க் கின்னரு ளேசெயும்
சிட்டர் போலுஞ் சிராப்பள்ளிச் செல்வரே. ௧

அரிய யன்றலை வெட்டிவட் டாடினார்
அரிய யன்றொழு தேத்து மரும்பொருள்
பெரிய வன்சிராப் பள்ளியைப் பேணுவார்
அரிய யன்றொழ வங்கிருப் பார்களே. உ

அரிச்சி ராப்பக லைவரா லாட்டுண்டு
சுரிச்சி ராதுநெஞ் சேயொன்று சொல்லக்கேள்
திருச்சி ராப்பள்ளி யென்றலுந் தீவினை
நரிச்சி ராது நடக்கு நடக்குமே. ந

* * * * * . ச
* * * * * . ரு
* * * * * . சு
* * * * * . எ
* * * * * . அ
* * * * * . கூ

தாயு மாயெனக் கேதலை கண்ணுமாய்ப்
பேய னேனையு மாண்ட பெருந்தகை
தேய நாதன் சிராப்பள்ளி மேவிய
நாய னாரென நம்வினை நாசமே. ம

திருச்சிற்றம்பலம்

இது சோழநாட்டிலுள்ளது.

இறைவன் - தாயுமானவர்; இறைவி - மட்டுவார்குழலம்மை.

திருவாட்போக்கி பதிகம் உரு

திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

கால பாசம் பிடித்தெழு தூதுவர்
பால கர்விருத் தர்பழை யாரெனார்
ஆல நீழ லமர்ந்தவாட் போக்கியார்
சீல மார்ந்தவர் செம்மையு ளிற்பரே. க

விடுத்த தூதுவர் வந்து வினைக்குழிப்
படுத்த போது பயனில்லை பாவிகாள்
அடுத்த கின்னரங் கேட்கும்வாட் போக்கியை
எடுத்து மேத்தியு மின்புறு மின்களே. ௨

வந்திவ் வாறு வளைத்தெழு தூதுவர்
உந்தி யோடி நரகத் திடாமுனம்
அந்தி யின்னொளி தாங்கும்வாட் போக்கியார்
சிந்தி யாவெழு வார்வினை தீர்ப்பரே. ௩

கூற்றம் வந்து குமைத்திடும் போதினால்
தேற்றம் வந்து தெளிவுற லாகுமே
ஆற்ற வும்மருள் செய்யும்வாட் போக்கிபால்
ஏற்று மின்விளக் கையிரு ணீங்கவே. ௪

மாறு கொண்டு வளைத்தெழு தூதுவர்
வேறு வேறு படுப்பதன் முன்னமே
ஆறு செஞ்சடை வைத்தவாட் போக்கியார்க்
கூறி யூறி யுருகுமென் னுள்ளமே. ௫

கான மோடிக் கடிதெழு தூதுவர்
தான மோடு தலைபிடி யாமுனம்
ஆனஞ் சாடி யுகந்தவாட் போக்கியார்
ஊன மில்லவர்க் குண்மைபி னிற்பரே. ௬

பார்த்துப் பாசம் பிடித்தெழு தூதுவர்
கூர்த்த வேலாற் குமைப்பதன் முன்னமே
ஆர்த்த கங்கை யடக்கும்வாட் போக்கியார்
கீர்த்தி மைகள் கிளர்ந்துரை மின்களே. ௭

நாடி வந்து நமன்றமர் நல்லிருள்
கூடி வந்து குமைப்பதன் முன்னமே
ஆடல் பாட லுகந்தவாட் போக்கியை
வாடி யேத்தநம் வாட்டந் தவிருமே. ௮

கட்ட றுத்துக் கடிதெழு தூதுவர்
பொட்ட நூக்கிப் புறப்படா முன்னமே
அட்ட மாமலர் சூடும்வாட் போக்கியார்க்
கிட்ட மாகி யிணையடி யேத்துமே.

இரக்க முன்னறி யாதெழு தூதுவர்
பரக்க ழித்தவர் பற்றுதன் முன்னமே
அரக்க னுக்கருள் செய்தவாட் போக்கியார்
கரப்ப துங்கரப் பாரவர் தங்கட்கே.

திருச்சிற்றம்பலம்

இது சோழநாட்டிலுள்ளது.

இறைவன் - இரத்தினகிரீசுவரர்; இறைவி - சுரும்பார்குழலம்மை.

திருமணஞ்சேரி பதிகம் உ௱

திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

பட்ட நெற்றியர் பாய்புலித் தோலினர்
நட்ட நின்று நவில்பவர் நாடொறுஞ்
சிட்டர் வாழ்திரு வார்மணஞ் சேரியெம்
வட்ட வார்சடை யார்வண்ணம் வாழ்த்துமே.

துன்னு வார்குழ லாளுமை யாளொடும்
பின்னு வார்சடை மேற்பிறை வைத்தவர்
மன்னு வார்மணஞ் சேரி மருந்தினை
உன்னு வார்வினை யாயின வோயுமே.

புற்றி லாடர வாட்டும் புனிதனார்
தெற்றி னார்புரந் தீயெழச் செற்றவர்
சுற்றி னார்மதில் சூழ்மணஞ் சேரியார்
பற்றி னாரவர் பற்றவர் காண்மினே.

மத்த மும்மதி யும்வளர் செஞ்சடை
முத்தர் முக்கணர் மூசர வம்மணி
சித்தர் தீவணர் சீர்மணஞ் சேரியெம்
வித்தர் தாம்விருப் பாரை விருப்பரே.

துள்ளு மான்மறி தூமழு வாளினர்
வெள்ள நீர்கரந் தார்சடை மேலவர்
அள்ள லார்வயல் சூழ்மணஞ் சேரியெம்
வள்ள லார்கழல் வாழ்த்தல்வாழ் வாவதே.

நீர்ப ரந்த நிமிர்புன் சடையின்மேல்
ஊர்ப ரந்த வுரக மணிபவர்
சீர்ப ரந்த திருமணஞ் சேரியார்
ஏர்ப ரந்தங் கிலங்குசூ லத்தரே.

சுண்ணத் தர்சுடு நீறுகந் தாடலார்
விண்ணத் தம்மதி சூடிய வேதியர்
மண்ணத் தம்முழ வார்மணஞ் சேரியார்
வண்ணத் தம்முலை யாளுமை வண்ணரே.

துன்ன வாடையர் தூமழு வாளினர்
பின்னு செஞ்சடை மேற்பிறை வைத்தவர்
மன்னு வார்பொழில் சூழ்மணஞ் சேரியெம்
மன்ன னார்கழ லேதொழ வாய்க்குமே.

சித்தர் தேவர்கண் மாலொடு நான்முகன்
புத்தர் தேரமண் கையர் புகழவே
மத்தர் தாமறி யார்மணஞ் சேரியெம்
அத்த னாரடி யார்க்கல்லல் இல்லையே.

கடுத்த மேனி யரக்கன் கயிலையை
எடுத்த வன்னெடு நீண்முடி பத்திறப்
படுத்த லும்மணஞ் சேரி யருளெனக்
கொடுத்த னன்கொற்ற வாளொடு நாமமே.

திருச்சிற்றம்பலம்

இது சோழநாட்டிலுள்ளது.

இறைவன் - அருள்வள்ளனாதர்; இறைவி - யாழினுமென்மொழியாள்.

திருமருகல் பதிகம் உ௱உ

திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

பெருக லாந்தவம் பேதைமை தீரலாம்
திருக லாகிய சிந்தை திருத்தலாம்
பருக லாம்பர மாயதோ ரானந்தம்
மருக லானடி வாழ்த்தி வணங்கவே. ௧

பாடங் கொள்பனு வற்றிறங் கற்றுப்போய்
நாடங் குள்ளன தட்டிய நாணிலீர்
மாடஞ் சூழ்மரு கற்பெரு மான்றிரு
வேடங் கைதொழ வீடெளி தாகுமே. ௨

சினத்தி னல்வருஞ் செய்தொழி லாமவை
அனைத்து நீங்கினின் றுதர வாய்மிக
மனத்தி னன்மரு கற்பெரு மான்றிறம்
நினைப்பி னார்க்கில்லை நீணில வாழ்க்கையே. ௩

ஓது பைங்கிளிக் கொண்பா லமுதட்டிப்
பாது காத்துப் பலபல கற்பித்து
மாது தான்மரு கற்பெரு மானுக்குத்
தூது சொல்ல விடத்தான் றொடங்குமே.

இன்ன வாறென்ப துண்டறி யேனின்று
துன்னு கைவளை சோரக்கண் ணீர்மல்கும்
மன்னு தென்மரு கற்பெரு மான்றிறம்
உன்னி யொண்கொடி யுள்ள முருகுமே. ௫

சங்கு சோரக் கலையுஞ் சரியவே
மங்கை தான்மரு கற்பெரு மான்வரும்
அங்க வீதி யருகணை யாநிற்கும்
நங்கை மீரிதற் கென்செய்கே ணாளுமே.

காட்சி பெற்றில ளாகிலுங் காதலே
மீட்சி யொன்றறி யாது மிருவதே
மாட்சி யார்மரு கற்பெரு மானுக்குத்
தாழ்ச்சி சாலவுண் டாகுமென் றையலே.

நீடு நெஞ்சு ணினைந்துகண் ணீர்மல்கும்
ஓடு மாலினோ டொண்கொடி மாதராள்
மாட நீண்மரு கற்பெரு மான்வரில்
கூடுநீ யென்று கூட விழைக்குமே.

கந்த வார்குழல் கட்டிலள் காரிகை
அந்தி மால்விடை யோடுமன் பாய்மிக
வந்தி டாய்மரு கற்பெரு மானென்று
சிந்தை செய்து திகைத்திடுங் காண்மினே.

ஆதி மாமலை யன்றெடுத் தானிற்றுச்
சோதி யென்றலுந் தொல்லருள் செய்திடும்
ஆதி யான்மரு கற்பெரு மான்றிறம்
ஓதி யாரவ ரும்பர்க்கு மும்பரே.

திருச்சிற்றம்பலம்

இது சோழநாட்டிலுள்ளது.

இறைவன் - மாணிக்கவண்ணர்; இறைவி - வண்டுவார்குழலி.

பொது பதிகம் உ௱௩

தனித் திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

ஒன்று வெண்பிறைக் கண்ணியோர் கோவணம்
ஒன்று கீளுமை யோடு முடுத்தது
ஒன்று வெண்டலை யேந்திய முள்ளத்தே
ஒன்றி நின்றங் குறையு மொருவனே.

இரண்டு மாமவர்க் குள்ளன செய்தொழில்
இரண்டு மாமவர்க் குள்ளன கோலங்கள்
இரண்டு மில்லிள மானெமை யாளுகந்
திரண்டு போதுமென் சிந்தையுள் வைகுமே. ௨

மூன்று மூர்த்தியு ணின்றிய லுந்தொழில்
மூன்று மாயின மூவிலைச் சூலத்தன்
மூன்று கண்ணினன் றீத்தொழின் மூன்றினன்
மூன்று போதுமென் சிந்தையுண் மூழ்குமே. ௩

நாலு மேன்முகஞ் செற்றது மன்னிழல்
நாலு நன்குணர்ந் திட்டது மின்பமா
நாலு வேதஞ் சரித்தது நன்னெறி
நாலு போலெம கத்துறை நாதனே. ௪

அஞ்சு மஞ்சுமோ ராடி யரைமிசை
அஞ்சு போலரை யார்த்ததின் றத்துவம்
அஞ்சு மஞ்சுமோ ரோரஞ்சு மாயவன்
அஞ்சு மாமெம கத்துறை யாதியே. ௫

ஆறு கால்வண்டு மூசிய கொன்றையன்
ஆறு சூடிய வண்ட முதல்வனார்
ஆறு கூர்மையர்க் கச்சம யப்பொருள்
ஆறு போலெம கத்துறை யாதியே. ௬

ஏழு மாமலை யேழ்பொழில் சூழ்கடல்
ஏழு போற்று மிராவணன் கைந்நரம்
பேழு கேட்டருள் செய்தவன் பொற்கழல்
ஏழுஞ் சூழடி யேன்மனத் துள்ளவே. ௭

எட்டு மூர்த்தியாய் நின்றிய லுந்தொழில்
எட்டு வான்குணத் தீசனெம் மான்றனை
எட்டு மூர்த்தியு மெம்மிறை யெம்முளே
எட்டு மூர்த்தியு மெம்மு ளொடுங்குமே. ௮

ஒன்ப தொன்ப தியானை யொளிகளி
ஒன்ப தொன்பது பல்கணஞ் சூழவே
ஒன்ப தாமவை நீத்தொழி லின்னுரை
ஒன்ப தொத்துநின் றென்னு ளொடுங்குமே. ௯

பத்து நூறவன் வெங்கண்வெள் ளேற்றண்ணல்
பத்து நூறவன் பல்சடை தோண்மிசை
பத்தி யாமில மாதலின் ஞானத்தால்
பத்தி யானிடங் கொண்டது பள்ளியே. ௰

திருச்சிற்றம்பலம்

பொது பதிகம் ௨௱௫

தனித் திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

மாசில் வீணையு மாலை மதியமும்
வீசு தென்றலும் வீங்கிள வேனிலும்
மூசு வண்டறை பொய்கையும் போன்றதே
ஈச னெந்தை யிணையடி நீழலே. ௧

நமச்சி வாயவே ஞானமுங் கல்வியும்
நமச்சி வாயவே நானறி விச்சையும்
நமச்சி வாயவே நாநவின் றேத்துமே
நமச்சி வாயவே நன்னெறி காட்டுமே. ௨

ஆளா னார்க்கா ளானாரை யடைந்துய்யார்
மீளா வாட்செய்து மெய்ம்மையு ணிற்கிலார்
தோளா தசுரை யோதொழும் பர்செவி
வாளா மாய்ந்துமண் ணாகிக் கழிவரே. ௩

நடலை வாழ்வுகொண் டென்செய்திர் நாணிலீர்
சுடலை சேர்வது சொற்பிர மாணமே
கடலி னஞ்சமு துண்டவர் கைவிட்டால்
உடலி னார்கிடந் தூர்முனி பண்டமே. ௪

பூக்கைக் கொண்டரன் பொன்னடி போற்றிலார்
நாக்கைக் கொண்டர னாமம் நவில்கிலார்
ஆக்கைக் கேயிரை தேடி யலமந்து
காக்கைக் கேயிரை யாகிக் கழிவரே. ௫

குறிக ளும்மடை யாளமுங் கோயிலும்
நெறிக ளும்மவர் நின்றதோர் நேர்மையும்
அறிய வாயிர மாரண மோதிலும்
பொறியி லீர்மன மென்கொல் புகாததே. ௬

வாழ்த்த வாயு நினைக்க மடநெஞ்சும்
தாழ்த்தச் சென்னியுந் தந்த தலைவனைச்
சூழ்த்த மாமலர் தூவித் துதியாதே
வீழ்த்த வாவினை யேனெடுங் காலமே. ௭

எழுது பாவைநல் லார்திறம் விட்டுநான்
தொழுது போற்றிநின் றேனையுஞ் சூழ்ந்துகொண்
டுழுத சால்வழி யேயுழு வான்பொருட்
டிழுதை நெஞ்சமி தென்படு கின்றதே. ௮

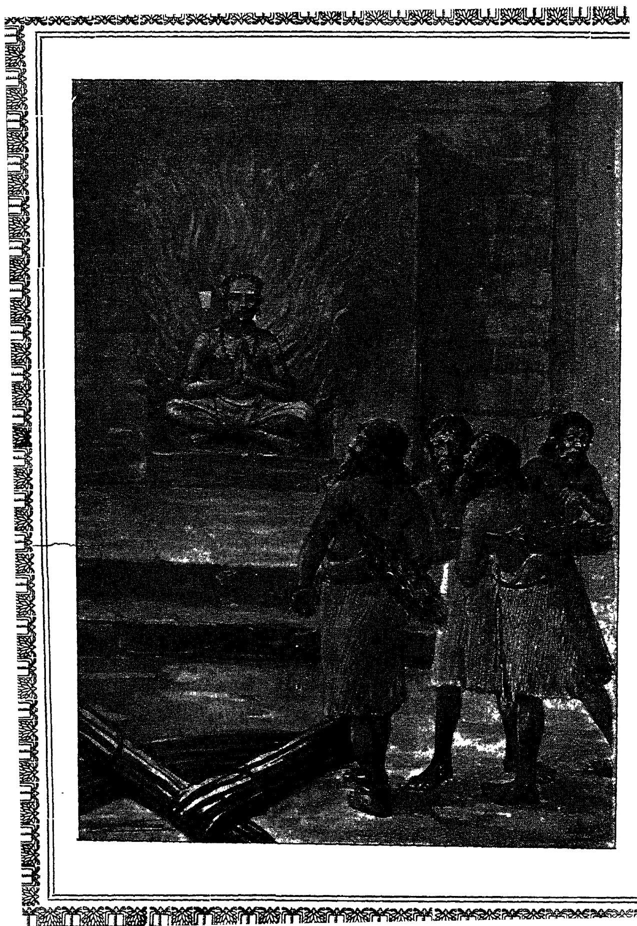
நெக்கு நெக்கு நினைபவர் நெஞ்சுளே
புக்கு நிற்கும்பொன் னார்சடைப் புண்ணியன்
பொக்க மிக்கவர் பூவுநீ ருங்கண்டு
நக்கு நிற்ப ரவர்தம்மை நாணியே. ௯

விறகிற் றீயினன் பாலிற் படுநெய்போல்
மறைய நின்றுளன் மாமணிச் சோதியான்
உறவு கோனட் டுணர்வு கயிற்றினால்
முறுக வாங்கிக் கடையமுன் னிற்குமே. ௰

திருச்சிற்றம்பலம்

பதிக வரலாறு:

திருநாவுக்கரசு நாயனர் மறுமாற்றத் திருத்தாண்டகத்தை யருளி நாம் சிவபெருமானை யன்றி வேறுயார்க்கும் குடியல்லோம் என்றுகூறி மறுத்தருளியும் அமைச்சர்பால் வைத்த அருளால் அவர் வேண்டு

கோளுக்கு, ஈண்டு வரும் வினைகளுக்கு எம்பிரான் உளன் என்று இயைந்து அவரோடு சென்றபோது பல்லவ அரசன் இவனை இனி என்ன செய்வது எனக் கேட்க, அறந்துறந்து தமக் குறுதியறியாத புல்லறிவின ராகிய சமணர்கள் சிறிதும் அஞ்சாது நீற்றறையிலிடும்படிச் சொன்னார்கள். கொடுங்கோலனாகிய வரசன் அவ்வாறே செய்கவென அருகுள்ளோரை யேவ, அவரும் நாயனாரை உலோகங்களும் உருகும் தழல் வெம்மையினை யுடைய நீற்றறையிலிட்டுத் திருகலான கருந்தாளிட்டுச் சேமஞ் செய் தொழிந்தார்கள். ஆண்ட வரசுகளும் அதனுள்ளணைந்து அம்பலத்துத் தாண்டவம் புரியுந் தம்பிரான் தாள் நினைந்து சிவனடியார்க்கு ஈண்டு வருந் துயருளதோ வென்று மனவுறுதி கொண்டு, 'மாசில் வீணையும்' என்னுமித் திருக்குறுந்தொகையைப் பாடியருள, அந்நீற்றறை குற்றமற்ற யாழிசையையும், வெண்ணிலாவையும், தென்றற்காற்றையும், இளவே னிலையும், நீர்நிலையையும் ஒத்துச் சிவபெருமானுடைய திருவடி நீழ லைப்போற் குளிர்ந்து ஊனஞ் செய்யாதாக, இன்பவெள்ளத் தழுந்தி அம்பலவர் தேனுந்து சேவடியின் றேனுண்டு ஈனமில்லா திருந்தார். அரசனும் அமணர்களும் எழுநாட் சென்று அறையைத் திறந்து அடி களின் நிலையைக் கண்டு வியந்தார்கள்.

பொது பதிகம் உ௱௫

தனித் திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

ஏயி லானையெ னிச்சை யகம்படிக்
கோயி லானைக் குணப்பெருங் குன்றினை
வாயி லானை மனோன்மனி யைப்பெற்ற
தாயி லானைத் தழுவுமென் னாவியே.

முன்னை ஞான முதற்றனி வித்தினைப்
பின்னை ஞானப் பிறங்கு சடையனை
என்னை ஞானத் திருளறுத் தாண்டவன்
தன்னை ஞானத் தளையிட்டு வைப்பனே.

ஞானத் தாற்றொழு வார்சில ஞானிகள்
ஞானத் தாற்றொழு வேனுனை நானலேன்
ஞானத் தாற்றொழு வார்க டொழக்கண்டு
ஞானத் தாயுனை நானுந் தொழுவனே.

புழுவுக் குங்குண நான்கெனக் கும்மதே
புழுவுக் கிங்கெனக் குள்ளபொல் லாங்கில்லை
புழுவி னுங்கடை யேன்புனி தன்றமர்
குழுவுக் கெவ்விடத் தேன்சென்று கூடவே.

மலையே வந்து விழினு மனிதர்காள்
நிலையி னின்று கலங்கப் பெறுதிரேல்
தலைவ னாகிய வீசன் றமர்களைக்
கொலைசெய் யானைதான் கொன்றிடு கிற்குமே. ௫

கற்றுக் கொள்வன வாயுள நாவுள
இட்டுக் கொள்வன பூவுள நீருள
கற்றைச் செஞ்சடை யானுள னுழேளோம்
எற்றுக் கோநம னுன்முனி வுண்பதே ௬

மனிதர் காளிங்கே வம்மொன்று சொல்லுகேன்
கனிதந் தாற்கனி யுண்ணவும் வல்லீரே
புனிதன் பொற்கழ லீச னெனுங்கனி
இனிது சாலவு மேசற்ற வர்க்கட்கே. ௭

என்னை யேதும றிந்தில னெம்பிரான்
தன்னை நானுமுன் னேது மறிந்திலேன்
என்னைத் தன்னடி யானென் றறிதலும்
தன்னை நானும் பிரானென் றறிந்தேனே. ௮

* * * * * ௯

தெள்ளத் தேறித் தெளிந்துதித் திப்பதோர்
உள்ளத் தேற லமுத வொளிவெளி
கள்ளத் தேன்கடி யேன்கவ லைக்கடல்
வெள்ளத் தேனுக்கெவ் வாறு விளைந்ததே. ௰

திருச்சிற்றம்பலம்

பொது பதிகம் உ௱கூ

காலபாசத் திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

கண்டு கொள்ளரி யானைக் கனிவித்துப்
பண்டு நான்செய்த பாழிமை கேட்டிரேல்
கொண்ட பாணி கொடுகொட்டி தாளங்கைக்
கொண்ட தொண்டரைத் துன்னிலுஞ் சூழலே. க

நடுக்கத் துள்ளு நகையுளு நம்பர்க்குக்
கடுக்கக் கல்ல வடமிடு வார்கட்குக்
கொடுக்கக் கொள்க வெனவுரைப் பார்களை
இடுக்கண் செய்யப்பெ றீரிங்கு நீங்குமே. உ

கார்கொள் கொன்றைக் கடிமலர்க் கண்ணியான்
சீர்கொ ணாமஞ் சிவனென் றரற்றுவார்
ஆர்க ளாகிலு மாக வவர்களை
நீர்கள் சாரப் பெறீரிங்கு நீங்குமே. ௩

சாற்றி னேன்சடை நீண்முடிச் சங்கரன்
சீற்றங் காமன்கண் வைத்தவன் சேவடி
ஆற்ற வுங்களிப் பட்ட மனத்தராய்ப்
போற்றி யென்றுரைப் பார்புடை போகலே. ௪

இறையென் சொன்மற வேனமன் றூதுவீர்
பிறையும் பாம்பு முடைப்பெரு மான்றமர்
நறவ நாறிய நன்னறுஞ் சாந்திலும்
நிறைய நீறணி வாரெதிர் செல்லலே. ரு

வாம தேவன் வளநகர் வைகலும்
காம மொன்றில ராய்க்கை விளக்கொடு
தாமந் தூபமுந் தண்ணறுஞ் சாந்தமும்
ஏம மும்புனை வாரெதிர் செல்லலே. சா

படையும் பாசமும் பற்றிய கையினீர்
அடையன் மின்னம தீச னடியரை
விடைகொ ளூர்தியி னானடி யார்குழாம்
புடைபு காதுநீர் போற்றியே போமினே. ௭

விச்சை யாவதும் வேட்கைமை யாவதும்
நிச்ச னீறணி வாரை நினைப்பதே
அச்ச மெய்தி யருகணை யாதுநீர்
பிச்சை புக்கவ னன்பரைப் பேணுமே. ௮

இன்னங் கேண்மி னிளம்பிறை சூடிய
மன்னன் பாத மனத்துட னேத்துவார்
மன்னு மஞ்செழுத் தாகிய மந்திரம்
தன்னி லொன்றுவல் லாரையுஞ் சாரலே. ௯

மற்றுங் கேண்மின் மனப்பரிப் பொன்றின்றிச்
சுற்றும் பூசிய நீற்றொடு கோவணம்
ஒற்றை யேறுடை யானடி யேயலால்
பற்றொன் றில்லிகண் மேற்படை போகலே. ௰

அரக்க னீரைந் தலையுமோர் தாளினால்
நெருக்கி யூன்றியிட் டான்றமர் நிற்கிலும்
சுருக்கெ னாதங்குப் பேர்மின்கண் மற்றுநீர்
சுருக்கெ னிற்சுட ரான்கழல் சூடுமே. ௧௧

திருச்சிற்றம்பலம்

பொது பதிகம் ௨௱௭

மறக்கிற்பனேயென்னுந் திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

காச னைக்கன லைக்கதிர் மாமணித்
தேச னைப்புக ழார்சிலர் தெண்ணர்கள்
மாசி னைக்கழித் தாட்கொள வல்லவெம்
ஈச னையினி நான்மறக் கிற்பனே. ௧

புந்திக் குவிளக் காய புராணனைச்
சந்திக் கண்ணட மாடுஞ் சதுரனை
அந்தி வண்ணனை யாரழன் மூர்த்தியை
வந்தெ னுள்ளங்கொண் டானை மறப்பனே. உ

ஈச னீசனென் றென்று மரற்றுவன்
ஈசன் றானென் மனத்திற் பிரிவிலன்
ஈசன் றன்னையு மென்மனத் துக்கொண்டு
ஈசன் றன்னையும் யான்மறக் கிற்பனே. ௩

ஈச னென்னை யறிந்த தறிந்தனன்
ஈசன் சேவடி யேத்தப் பெறுதலால்
ஈசன் சேவடி யேத்தப்பெற் றேனினி
ஈசன் றன்னையும் யான்மறக் கிற்பனே. ௪

தேனைப் பாலினைத் திங்களை ஞாயிற்றை
வான வெண்மதி சூடிய மைந்தனை
வேனி லானை மெலிவுசெய் தீயழல்
ஞான மூர்த்தியை நான்மறக் கிற்பனே. ௫

கன்ன லைக்கரும் பூறிய தேறலை
மின்ன னைமின் னனைய வுருவனைப்
பொன்ன னைமணிக் குன்று பிறங்கிய
என்ன னையினி யான்மறக் கிற்பனே. ௬

கரும்பி னைக்கட்டி யைக்கந்த மாமலர்ச்
சுரும்பி னைச்சுடர்ச் சோதியுட் சோதியை
அரும்பி னிற்பெரும் போதுகொண் டாய்மலர்
விரும்பு மீசனை நான்மறக் கிற்பனே. ௭

துஞ்சும் போதுஞ் சுடர்விடு சோதியை
நெஞ்சு ணின்று நினைப்பிக்கு நீதியை
நஞ்சு கண்டத் தடக்கிய நம்பனை
வஞ்ச னேனினி நான்மறக் கிற்பனே. ௮

புதிய பூவினைப் புண்ணிய நாதனை
நிதியை நீதியை நித்திலக் குன்றினைக்
கதியைக் கண்டங் கறுத்த கடவுளை
மதியை மைந்தனை நான்மறக் கிற்பனே ௯

கருகு கார்முகில் போல்வதொர் கண்டனை
உருவ நோக்கியை யூழி முதல்வனைப்
பருகு பாலனைப் பான்மதி சூடியை
மருவு மைந்தனை நான்மறக் கிற்பனே. ௰

திருச்சிற்றம்பலம்

பொது

பதிகம் ௨௱௮

தொழற்பாலதேயென்னுந் திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

அண்டத் தானை யமரர் தொழப்படும்
பண்டத் தானைப் பவித்திர மார்திரு
முண்டத் தானைமுற் றுதவி ளம்பிறைத்
துண்டத் தானைக்கண் டீர்தொழற் பாலதே. ௧

முத்தொப் பானை முளைத்தெழு கற்பக
வித்தொப் பானை விளக்கிடை நேரொளி
ஒத்தொப் பானை யொளிர்பவ ளத்திரட்
டொத்தொப் பானைக்கண் டீர்தொழற் பாலதே. ௨

பண்ணொத் தானைப் பவளந் திரண்டதோர்
வண்ணத் தானை வகையுணர் வான்றனை
எண்ணத் தானை யிளம்பிறை போல்வெள்ளைச்
சுண்ணத் தானைக்கண் டீர்தொழற் பாலதே. ௩

விடலை யானை விரைகமழ் தேன்கொன்றைப்
படலை யானைப் பலிதிரி வான்செலும்
நடலை யானை நரிபிரி யாததோர்
சுடலை யானைக்கண் டீர்தொழற் பாலதே.

பரிதி யானைப் பல்வேறு சமயங்கள்
கருதி யானைக்கண் டார்மன மேவிய
பிரிதி யானைப் பிறரறி யாததோர்
சுருதி யானைக்கண் டீர்தொழற் பாலதே. ௫

ஆதி யானை யமரர் தொழப்படும்
நீதி யானை நியம நெறிகளை
ஓதி யானை யுணர்தற் கரியதோர்
சோதி யானைக்கண் டீர்தொழற் பாலதே. ௬

ஞாலத் தானைநல் லானைவல் லார்தொழும்
கோலத் தானைக் குணப்பெருங் குன்றினை
மூலத் தானை முதல்வனை மூவிலைச்
சூலத் தானைக்கண் டீர்தொழற் பாலதே. ௭

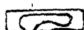
ஆதிப் பாலட்ட மூர்த்தியை யானஞ்சும்
வேதிப் பானைநம் மேல்வினை வெந்தறச்
சாதிப் பானைத் தவத்திடை மாற்றங்கள்
சோதிப் பானைக்கண் டீர்தொழற் பாலதே. ௮

நீற்றி னானை நிகரில்வெண் கோவணக்
கீற்றி னானைக் கிளரொளிச் செஞ்சடை
ஆற்றி னானை யமரர்தம் மாருயிர்
தோற்றி னானைக்கண் டீர்தொழற் பாலதே. ௯

விட்டிட் டானைமெய்ஞ் ஞானத்து மெய்ப்பொருள்
கட்டிட் டானைக் கனங்குழை பாலன்பு
பட்டிட் டானைப் பகைத்தவர் முப்புரம்
சுட்டிட் டானைக்கண் டீர்தொழற் பாலதே. ௰

முற்றி னானை யிராவண னீண்முடி
ஒற்றி னானை யொருவிர லானுறப்
பற்றி னானையோர் வெண்டலைப் பாம்பரைச்
சுற்றி னானைக்கண் டீர்தொழற் பாலதே. கக

திருச்சிற்றம்பலம்

பொது பதிகம் உ௱கூ

இலிங்கபுராணத் திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

புக்க ணைந்து புரிந்தல ரிட்டிலர்
நக்க ணைந்து நறுமலர் கொய்திலர்
சொக்க ணைந்த சுடரொளி வண்ணனை
மிக்குக் காணலுற் றாரங் கிருவரே.

அலரு நீருங்கொண் டாட்டித் தெளிந்திலர்
திலக மண்டலந் தீட்டித் திரிந்திலர்
உலக மூர்த்தி யொளிநிற வண்ணனைச்
செலவு காணலுற் றாரங் கிருவரே.

ஆப்பி நீரோ டலகுகைக் கொண்டிலர்
பூப்பெய் கூடை புனைந்து சுமந்திலர்
காப்புக் கொள்ளி கபாலிதன் வேடத்தை
ஒப்பிக் காணலுற் றாரங் கிருவரே.

நெய்யும் பாலுங்கொண் டாட்டி நினைந்திலர்
பொய்யும் பொக்கமும் போக்கிப் புகழ்ந்திலர்
ஐயன் வெய்ய வழனிற வண்ணனை
மெய்யைக் காணலுற் றாரங் கிருவரே.

எருக்கங் கண்ணிகொண் டிண்டை புனைந்திலர்
பெருக்கக் கோவணம் பீறி யுடுத்திலர்
தருக்கி னாற்சென்று தாழ்சடை யண்ணலை
நெருக்கிக் காணலுற் றாரங் கிருவரே.

மரங்க ளேறி மலர்பறித் திட்டிலர்
நிரம்ப நீர்சுமந் தாட்டி நினைந்திலர்
உரம்பொ ருந்தி யொளிநிற வண்ணனை
நிரம்பக் காணலுற் றாரங் கிருவரே.

கட்டு வாங்கங் கபாலங்கைக் கொண்டிலர்
அட்ட மாங்கங் கிடந்தடி வீழ்ந்திலர்
சிட்டன் சேவடி சென்றெய்திக் காணிய
பட்ட கட்டமுற் றாரங் கிருவரே.

வெந்த நீறு விளங்க வணிந்திலர்
கந்த மாமல ரிண்டை புனைந்திலர்
எந்தை யேறுகந் தேறெரி வண்ணனை
அந்தங் காணலுற் றாரங் கிருவரே.

இளவெ ழுந்த விருங்குவ ளைம்மலர்
பிளவு செய்து பிணைத்தடி யிட்டிலர்
களவு செய்தொழிற் காமனைக் காய்ந்தவன்
அளவு காணலுற் றாரங் கிருவரே.

கண்டி பூண்டு கபாலங்கைக் கொண்டிலர்
விண்ட வான்சங்கம் விம்மவாய் வைத்திலர்
அண்ட மூர்த்தி யழனிற வண்ணனைக்
கெண்டிக் காணலுற் றாரங் கிருவரே.

செங்க ணானும் பிரமனுந் தம்முளே
எங்குந் தேடித் திரிந்தவர் காண்கிலார்
இங்குற் றேனென் றிலிங்கத்தே தோன்றினான்
பொங்கு செஞ்சடைப் புண்ணிய மூர்த்தியே.

திருச்சிற்றம்பலம்

பொது பதிகம் உாய

மனத்தொகைத் திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

பொன்னுள் ளத்திரள் புன்சடை யின்புறம்
மின்னுள் ளத்திரள் வெண்பிறை யாயிறை
நின்னுள் ளத்தருள் கொண்டிரு ணீங்குதல்
என்னுள் ளத்துள தெந்தை பிரானிரே.

மூக்க ணும்முடை யாய்முனி கள்பலர்
தொக்கெ ணுங்கழ லாயொரு தோலினை
டக்க ணும்மரை யாயரு ளேயலா
தெக்க ணும்மில னெந்தை பிரானிரே.

பனியாய் வெங்கதிர் பாய்படர் புன்சடை
முனியாய் நீயுல கம்முழு தாளினும்
தனியாய் நீசர ணீசல மேபெரி
தினியாய் நீயெனக் கெந்தை பிரானிரே.

மறையும் பாடுதிர் மாதவர் மாலினுக்
குறையு மாயினை கோளர வோடொரு
பிறையுஞ் சூடினை யென்பத லாற்பிறி
திறையுஞ் சொல்லிலை யெந்தை பிரானிரே.

பூத்தார் கொன்றையி னய்புலி யின்னதள்
ஆர்த்தா யாடர வோடன லாடிய
கூத்தா நின்குரை யார்கழ லேயல
தேத்தா நாவெனக் கெந்தை பிரானிரே.

பைம்மா னும்மர வாபர மாபசு
மைம்மால் கண்ணியோ டேறுமைந் தாவெனும்
அம்மா லல்லது மற்றடி நாயினேன்
எம்மா னும்மில னெந்தை பிரானிரே.

வெப்பத் தின்மன மாசு விளக்கிய
செப்பத் தாற்சிவ னென்பவர் தீவினை
ஒப்பத் தீர்த்திடு மொண்கழ லாற்கலா
தெப்பற் றும்மில னெந்தை பிரானிரே. எ

திகழுஞ் சூழ்சுடர் வானொடு வைகலும்
நிகழு மொண்பொரு ளாயின நீதியென்
புகழு மாறும லானுன பொன்னடி
இகழு மாறில னெந்தை பிரானிரே. அ

கைப்பற் றித்திரு மால்பிர மன்னுனை
எப்பற் றியறி தற்கரி யாயருள்
அப்பற் றல்லது மற்றடி நாயினேன்
எப்பற் றும்மில னெந்தை பிரானிரே. கூ

எந்தை யெம்பிரா னென்றவர் மேன்மனம்
எந்தை யெம்பிரா னென்றிறைஞ் சித்தொழூ
தெந்தை யெம்பிரா னென்றடி யேத்துவார்
எந்தை யெம்பிரா னென்றடி சேர்வரே. ώ

திருச்சிற்றம்பலம்

பொது

பதிகம் உகக

சித்தத்தொகைத் திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

சிந்திப் பார்மனத் தான்சிவன் செஞ்சுடர்
அந்தி வானிறத் தானணி யார்மதி
முந்திச் சூடிய முக்கண்ணி னையடி
வந்திப் பாரவர் வானுல காள்வரே. க

நட-சுசு

அண்ட மாரிரு ளூடுக டந்தும்பர்
உண்டு போலுமோ ரொண்சுட ரச்சுடர்
கண்டிங் காரறி வாரறி வாரெலாம்
வெண்டிங் கட்கண்ணி வேதிய னென்பரே. ௨

ஆதி யாயவ னாரும் லாதவன்
போது சேர்புனை நீண்முடிப் புண்ணியன்
பாதி பெண்ணுரு வாகிப் பரஞ்சுடர்ச்
சோதி யுட்சோதி யாய்நின்ற சோதியே. ௩

இட்ட திட்டதோ ரேறுகந் தேறியூர்
பட்டி துட்டங்க ளைப்பலி தேர்வதோர்
கட்ட வாழ்க்கைய னாகிலும் வானவர்
அட்ட மூர்த்தி யருளென் றடைவரே. ௪

ஈறில் கூறைய னாகி யெரிந்தவெண்
நீறு பூசி நிலாமதி சூடிலும்
வீறி லாதன செய்யினும் விண்ணவர்
ஊற லாயரு ளாயென் றுரைப்பரே. ௫

உச்சி வெண்மதி சூடிலு மூனறுப்
பச்சை வெண்டலை யேந்திப் பலவிலம்
பிச்சை யேபுகு மாகிலும் வானவர்
அச்சந் தீர்த்தரு ளாயென் றடைவரே.

ஊரிலா யென்றொன் றாக வுரைப்பதோர்
பேரி லாய்பிறை சூடிய பிஞ்ஞகா
காரு லாங்கண்ட னேயுன் கழலடி
சேர்வி லார்கட்குத் தீயவை தீயவே. ௭

எந்தை யேயெம்பி ரானே யெனவுள்கிச்
சிந்திப் பாரவர் தீவினை தீருமால்
வெந்த நீறுமெய் பூசிய வேதியன்
அந்த மாவளப் பாரடைந் தார்களே.

ஏன வெண்மருப் போடென்பு பூண்டெழில்
ஆனை யீருரி போர்த்தன லாடிலும்
தான வண்ணத்த னாகிலுந் தன்னையே
வான நாடர் வணங்குவர் வைகலே.

ஐய னந்தண னாணொடு பெண்ணுமாம்
மெய்யன் மேதகு வெண்பொடி பூசிய
மைகொள் கண்டத்தன் மான்மறிக் கையினன்
பைகொள் பாம்பரை யார்த்த பரமனே. ௰

ஒருவ னாகிநின் றானிவ் வுலகெலாம்
இருவ ராகிநின் றார்கட் கறிகிலான்
அருவ ராவரை யார்த்தவ னார்கழல்
பரவு வாரவர் பாவம் பறையுமே. ௧௧

ஓத வண்ணனு மொண்மலர்ச் செல்வனும்
நாத னேயரு ளாயென்று நாடொறும்
காதல் செய்து கருதப் படுமவர்
பாத மேத்தப் பறையுநம் பாவமே. ௧௨

ஔவ தன்மை யவரவ ராக்கையான்
வெவ்வ தன்மைய னென்ப தொழிமினோ
மௌவ னீண்மலர் மேலுறை வானொடு
பௌவ வண்ணனு மாய்ப்பணி வார்களே. ௧௩

அக்கு மாமையும் பூண்டன லேந்தியில்
புக்குப் பல்பலி தேரும் புராணனை
நக்கு நீர்க ணரகம் புகேன்மினோ
தொக்க வானவ ராற்றொழு வானையே. ௧௪

கங்கை தங்கிய செஞ்சடை மேலிளம்
திங்கள் சூடிய தீநிற வண்ணனார்
இங்க னாரெழில் வானம் வணங்கவே
அங்க னாற்கது வாலவன் றன்மையே. ௧௫

நகர* வெல்கொடி யானொடு நன்னெஞ்சே
நுகர நீயுனைக் கொண்டுய்ப் போக்குறில்
மகர வெல்கொடி மைந்தனைக் காய்ந்தவன்
புகரில் சேவடி யேபுக லாகுமே. ௧௬

சரண மாம்படி யார்பிற ரியாவரோ
கரணந் தீர்த்துயிர் கையி லிகழ்ந்தபின்
மரண மெய்திய பின்னவை நீக்குவான்
அரண மூவெயி லெய்தவ னல்லனே. ௧௭

ஞமனென் பானர கர்க்கு நமக்கெலாம்
சிவனென் பான்செழு மான்மறிக் கையினான்
கவனஞ் செய்யுங் கனவிடை யூர்தியான்
தமரென் றாலுங் கெடுந்தடு மாற்றமே. ௧௮

இடப மேறியு மில்பலி யேற்பவர்
அடவி காதலித் தாடுவ ரைந்தலைப்
படவம் பாம்பரை யார்த்த பரமனைக்
கடவி ராய்ச்சென்று கைதொழு துய்ம்மினே. ௧௯

இணர்ந்து கொன்றைபொற் றாது சொரிந்திடும்
புணர்ந்த வாளர வம்மதி யோடுடன்
அணைந்த வஞ்சடை யானவன் பாதமே
உணர்ந்த வுள்ளத் தவருணர் வார்களே. ௨௰

தருமந் தான்றவந் தான்றவத் தால்வரும்
கருமந் தான்கரு மான்மறிக் கையினான்
அருமந் தன்ன வதிர்கழல் சேர்மினோ
சிரமஞ் சேரழற் றீவினை யாளரே. ௨௧

நமச்சி வாயவென் பாருள ரேலவர்
தமச்ச நீங்கத் தவநெறி சார்தலால்
அமைத்துக் கொண்டதோர் வாழ்க்கைய னாகிலும்
இமைத்து நிற்பது சால வரியதே. ௨௨

(பா - ம்.) * வகர

பற்பல் காலம் பயிற்றிப் பரமனைச்
சொற்பல் காலநின் றேத்துமின் றொல்வினை
வெற்பிற் றோன்றிய வெங்கதிர் கண்டவப்
புற்ப னிக்கெடு மாறது போலுமே. உங

மணிசெய் கண்டத்து மான்மறிக் கையினான்
கணிசெய் வேடத்த ராயவர் காப்பினால்
பணிக டாஞ்செய வல்லவர் யாவர்தம்
பிணிசெய் யாக்கையை நீக்குவர் பேயரே. உச

இயக்கர் கின்னர ரிந்திரன் றானவர்
நயக்க நின்றவ னான்முக னாழியான்
மயக்க மெய்தவன் மாலெரி யாயினான்
வியக்குந் தன்மையி னானெம் விகிர்தனே. உரு

அரவ மார்த்தன லாடிய வண்ணலைப்
பரவு வாரவர் பாவம் பறைதற்குக்
குரவை கோத்தவ னுங்குளிர் போதின்மேல்
கரவி னான்முக னுங்கரி யல்லரே. உசா

அழலங் கையின னந்தரத் தோங்கிநின்
றுழலு மூவெயி லொள்ளழ லூட்டினான்
தழலுந் தாமரை யானொடு தாவினான்
கழலுஞ் சென்னியுங் காண்டற் கரியனே. உஎ

இளமை கைவிட் டகறலு மூப்பினார்
வளமை போய்ப்பிணி யோடு வருதலால்
உளமெ லாமொளி யாய்மதி யாயினான்
கிளமை யேகிளை யாக நினைப்பனே. உஅ

தன்னிற் றன்னை யறியுந் தலைமகன்
தன்னிற் றன்னை யறியிற் றலைப்படும்
தன்னிற் றன்னை யறிவில னாயிடில்
தன்னிற் றன்னையுஞ் சார்தற் கரியனே. உகூ

இலங்கை மன்னனை யீரைந்து பத்துமன்
றலங்க லோடுட னேசெல வூன்றிய
நலங்கொள் சேவடி நாடொறு நாடொறும்
வலங்கொண் டேத்துவார் வானுல காள்வரே. ௩௰

திருச்சிற்றம்பலம்

பொது பதிகம் ௨௧௨

உள்ளத் திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

நீற லைத்ததோர் மேனி நிமிர்சடை
ஆற லைக்கஙின் றூடு மமுதினைத்
தேற லைத்தெளி யைத்தெளி வாய்த்ததோர்
ஊற லைக்கண்டு கொண்டதெ னுள்ளமே.

பொந்தை யைப்புக்கு நீக்கப் புகுந்திடும்
தந்தை யைத்தழல் போல்வதோர் மேனியைச்
சிந்தை யைத்தெளி வைத்தெளி வாய்த்ததோர்
எந்தை யைக்கண்டு கொண்டதெ னுள்ளமே.

வெள்ளத் தார்விஞ்சை யார்கள் விரும்பவே
வெள்ளத் தைச்சடை வைத்த விகிர்தனார்
கள்ளத் தைக்கழி யம்மன மொன்றிநின்
றுள்ளத் தில்லொளி யைக்கண்ட துள்ளமே.

அம்மா னையமு தின்னமு தேயென்று
தம்மா னைத்தத்து வத்தடி யார்தொழும்
செம்மா னநிறம் போல்வதோர் சிந்தையுள்
எம்மா னைக்கண்டு கொண்டதெ னுள்ளமே.

கூறே றாம்முமை பாகமோர் பாலராய்
ஆறே றுஞ்சடை மேற்பிறை சூடுவர்
பாறே றுந்தலை யேந்திப் பலவிலம்
ஏறே றுமெந்தை யைக்கண்ட தெ னுள்ளமே. ௫

முன்னெஞ் சம்மின்றி மூர்க்கராய்ச் சாகின்றார்
தந்நெஞ் சந்தமக் குத்தா மிலாதவர்
வன்னெஞ் சம்மது நீங்குதல் வல்லீரே
என்னெஞ்சி லீசனைக் கண்டதெ னுள்ளமே. ௬

வென்றா னைப்புல னைந்துமென் றீவினை
கொன்றா னைக்குணத் தாலே வணங்கிட
நன்றா நன்மனம் வைத்திடு ஞானமாம்
ஒன்றா னைக்கண்டு கொண்டதெ னுள்ளமே. ௭

மருவி னைமட நெஞ்ச மனம்புகும்
குருவி னைக்குணத் தாலே வணங்கிடும்
திருவி னைச்சிந்தை யுட்சிவ னாய்நின்ற
உருவி னைக்கண்டு கொண்டதெ னுள்ளமே. ௮

தேச னைத்திரு மால்பிர மன்செயும்
பூச னைப்புண ரிற்புணர் வாயதோர்
நேச னைநெஞ்சி னுண்ணிறை வாய்நின்ற
ஈச னைக்கண்டு கொண்டதெ னுள்ளமே. ௯

வெறுத்தா னைம்புல னும்பிர மன்றலை
அறுத்தா னையரக் கன்கயி லாயத்தைக்
கறுத்தா னைக்காலி னில்விர லொன்றினால்
ஒறுத்தா னைக்கண்டு கொண்டதெ னுள்ளமே. ௰

திருச்சிற்றம்பலம்

பொது பதிகம் ௨௧௯

பாவநாசத் திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

பாவ மும்பழி பற்றற வேண்டுவீர்
ஆவி லஞ்சுகந் தாடு மவன்கழல்
மேவ ராய்மிக வும்மகிழ்ந் துள்குமின்
காவ லாளன் கலந்தருள் செய்யுமே. ௧

கங்கை யாடிலென் காவிரி யாடிலென்
கொங்கு தண்கும ரித்துறை யாடிலென்
ஒங்கு மாகட லோதநீ ராடிலென்
எங்கு மீசனெ ன்னாதவர்க் கில்லையே. ௨

பட்ட ராகிலென் சாத்திரங் கேட்கிலென்
இட்டு மட்டியு மீதொழில் பூணிலென்
எட்டு மொன்று மிரண்டு மறியிலென்
இட்ட மீசனென் னாதவர்க் கில்லையே. ௩

வேத மோதிலென் வேள்விகள் செய்கிலென்*
நீதி நூல்பல நித்தல் பயிற்றிலென்
ஓதி யங்கமோ ராறு முணரிலென்
ஈச னையுள்கு வார்க்கன்றி யில்லையே. ௪

காலை சென்று கலந்துநீர் மூழ்கிலென்
வேலை தோறும் விதிவழி நிற்கிலென்
ஆலை வேள்வி யடைந்தது வேட்கிலென்
ஏல வீசனென் பார்க்கன்றி யில்லையே. ௫

கான நாடு கலந்து திரியிலென்
ஈன மின்றி யிருந்தவஞ் செய்யிலென்
ஊனை யுண்ட லொழிந்துவா னோக்கிலென்
ஞான னென்பவர்க் கன்றிநன் கில்லையே.

(பா - ம்.) * சாத்திரங் கேட்கிலென்.

கூட வேடத்த ராகிக் குழுவிலென்
வாடி யூனை வருத்தித் திரியிலென்
ஆடல் வேடத்த னம்பலக் கூத்தனைப்
பாட லாளர்க்கல் லாற்பய னில்லையே.

நன்று நோற்கிலென் பட்டினி யாகிலென்
குன்ற மேறி யிருந்தவஞ் செய்யிலென்
சென்று நீரிற் குளித்துத் திரியிலென்
என்று மீசனென் பார்க்கன்றி யில்லையே

கோடி தீர்த்தங் கலந்து குளித்தவை
ஆடி னாலு மரனுக்கன் பில்லையேல்
ஓடு நீரினை யோட்டைக் குடத்தட்டி
மூடி வைத்திட்ட மூர்க்கனோ டொக்குமே.

மற்று நற்றவஞ் செய்து வருந்திலென்
பொற்றை யுற்றெடுத் தானுடல் புக்கிறக்
குற்ற நற்குரை யார்கழற் சேவடி
பற்றி லாதவர்க் குப்பய னில்லையே.

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆதிபுராணத் திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

வேத நாயகன் வேதியர் நாயகன்
மாதி னாயகன் மாதவர் நாயகன்
ஆதி நாயக னாதிரை நாயகன்
பூத நாயகன் புண்ணிய மூர்த்தியே.

செத்துச் செத்துப் பிறப்பதே தேவென்று
பத்தி செய்மனப் பாறைகட் கேறுமோ
அத்த னென்றரி யோடு பிரமனும்
துத்தி யஞ்செய நின்றநற் சோதியே. ௨

நூறு கோடி பிரமர்க ணொந்தினார்
ஆறு கோடி நாராயண ரங்ஙனே
ஏறு கங்கை மணலெண்ணி லிந்திரர்
ஈறி லாதவ னீச னொருவனே. ௩

வாது செய்து மயங்கு மனத்தராய்
ஏது சொல்லுவீ ராகிலு மேழைகாள்
யாதோர் தேவ ரெனப்படு வார்க்கெலாம்
மாதே வனலாற் றேவர்மற் றில்லையே. ௪

கூவ லாமை குரைகட லாமையைக்
கூவ லோடொக்கு மோகட லென்றல்போல்
பாவ காரிகள் பார்ப்பரி தென்பரால்
தேவ தேவன் சிவன்பெருந் தன்மையே. ௫

பேய்வ னத்தமர் வானைப் பிரார்த்தித்தார்க்
கீவ னையிமை யோர்முடி தன்னடிச்
சாய்வ னைச்சல வார்க டமக்குடற்
சீவ னைச்சிவ னைச்சிந்தி யார்களே. ௬

எரிபெ ருக்குவ ரவ்வெரி யீசன
துருவ ருக்கம தாவ துணர்கிலார்
அரிய யற்கரி யானை யயர்த்துப்போய்
நரிவி ருத்தம தாகுவர் நாடரே. ௭

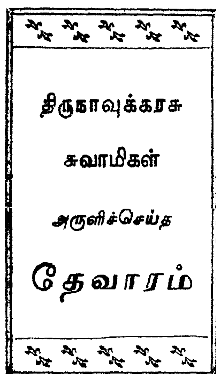
அருக்கன் பாதம் வணங்குவ ரந்தியில்
அருக்க னாவா னரனுரு வல்லனோ
இருக்கு நான்மறை யீசனை யேதொழும்
கருத்தி னைநினை யார்கன் மனவரே. ௮

தாயி னுநல்ல சங்கர னுக்கன்பர்
ஆய வுள்ளத் தமுதருந் தப்பெறார்
பேயர் பேய்முலை யுண்டுயிர் போக்கிய
மாயன் மாயத்துப் பட்ட மனத்தரே. ௯

அரக்கன் வல்லரட் டாங்கொழித் தாருன்
பெருக்கச் செய்த பிரான்பெருந் தன்மையை
அருத்தி செய்தறி யப்பெறு கின்றிலர்
கருத்தி லாக்கய வக்கணத் தோர்களே. ௰

திருச்சிற்றம்பலம்

திருமுறை

௬

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள்

அருளிச்செய்த

தேவாரப்பதிகங்கள்

ஆறாந்திருமுறை

கோயில் பதிகம் உகரு

பெரிய திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

அரியானை யந்தணர்தஞ் சிந்தை யானை
யருமறையி னகத்தானை யணுவை யார்க்குந்
தெரியாத தத்துவனைத் தேனைப் பாலைத்
திகழொளியைத் தேவர்கடங் கோனை மற்றைக்
கரியானை நான்முகனைக் கனலைக் காற்றைக்
கனைகடலைக் குலவரையைக் கலந்து நின்ற
பெரியானைப் பெரும்பற்றப் புலியூ ரானைப்
பேசாத நாளெல்லாம் பிறவா நாளே.

கற்றானைக் கங்கைவார் சடையான் றன்னைக்
காவிரிசூழ் வலஞ்சுழியுங் கருதி னானை
அற்றார்க்கு மலந்தார்க்கு மருள்செய் வானை
யாரூரும் புகுவானை யறிந்தோ மன்றே
மற்றாருந் தன்னொப்பா ரில்லா தானை
வானவர்க ளெப்பொழுதும் வணங்கி யேத்தப்
பெற்றானைப் பெரும்பற்றப் புலியூ ரானைப்
பேசாத நாளெல்லாம் பிறவா நாளே.

கருமானி னுரியதளே யுடையா வீக்கிக்
கனைகழல்கள் கலந்தொலிப்ப வனல்கை யேந்தி
வருமானத் திரடோள்கண் மட்டித் தாட
வளர்மதியஞ் சடைக்கணிந்து மானேர் நோக்கி
அருமான வாண்முகத்தா ளமர்ந்து காண
வமரர்கண முடிவணங்க வாடு கின்ற
பெருமானைப் பெரும்பற்றப் புலியூ ரானைப்
பேசாத நாளெல்லாம் பிறவா நாளே.

அருந்தவர்க டொழுதேத்து மப்பன் றன்னை
யமரர்கடம் பெருமானை யரனை மூவா
மருந்தமரர்க் கருள்புரிந்த மைந்தன் றன்னை
மறிகடலுங் குலவரையும் மண்ணும் விண்ணுந்
திருந்தொளிய தாரகையுந் திசைக ளெட்டுந்
திரிசுடர்க ளோரிரண்டும் பிறவு மாய
பெருந்தகையைப் பெரும்பற்றப் புலியூ ரானைப்
பேசாத நாளெல்லாம் பிறவா நாளே.

அருந்துணையை யடியார்த மல்ல றீர்க்கு
மருமருந்தை யகன்ஞாலத் தகத்துட் டோன்றி
வருந்துணையுஞ் சுற்றமும் பற்றும் விட்டு
வான்புலன்க ளகத்தடக்கி மடவா ரோடும்
பொருந்தணைமேல் வரும்பயனைப் போக மாற்றிப்
பொதுநீக்கித் தனைநினைய வல்லோர்க் கென்றும்
பெருந்துணையைப் பெரும்பற்றப் புலியூ ரானைப்
பேசாத நாளெல்லாம் பிறவா நாளே.

கரும்பமரு மொழிமடவாள் பங்கன் றன்னைக்
கனவயிரக் குன்றனைய காட்சி யானை
அரும்பமரும் பூங்கொன்றைத் தாரான் றன்னை
யருமறையோ டாறங்க மாயி னானைச்
சுரும்பமருங் கடிபொழில்கள் சூழ்தென் னாரூர்ச்
சுடர்க்கொழுந்தைத் துளக்கில்லா விளக்கை மிக்க
பெரும்பொருளைப் பெரும்பற்றப் புலியூ ரானைப்
பேசாத நாளெல்லாம் பிறவா நாளே.

வரும்பயனை யெழுநரம்பி னோசை யானை
　　வரைசிலையா வானவர்கண் முயன்ற வாளி
அரும்பயஞ்செ யவுணர்புர மெரியக் கோத்த
　　வம்மானை யலைகடனஞ் சயின்றான் றன்னைச்
சுரும்பமருங் குழன்மடவார் கடைக்க ணோக்கிற்
　　றுளங்காத சிந்தையராய்த் துறந்தோ ருள்ளப்
பெரும்பயனைப் பெரும்பற்றப் புலியூ ரானைப்
　　பேசாத நாளெல்லாம் பிறவா நாளே.

காரானை யீருரிவைப் போர்வை யானைக்
　　காமருபூங் கச்சியே கம்பன் றன்னை
ஆரேனு மடியவர்கட் கணியான் றன்னை
　　யமரர்களுக் கறிவரிய வளவி லானைப்
பாரோரும் விண்ணோரும் பணிய நட்டம்
　　பயில்கின்ற பரஞ்சுடரைப் பரனை யெண்ணில்
பேரானைப் பெரும்பற்றப் புலியூ ரானைப்
　　பேசாத நாளெல்லாம் பிறவா நாளே.

முற்றாத பான்மதியஞ் சூடி னானை
　　மூவுலகுந் தானாய முதல்வன் றன்னைச்
செற்றார்கள் புரமூன்றுஞ் செற்றான் றன்னைத்
　　திகழொளியை மரகதத்தைத் தேனைப் பாலைக்
குற்றாலத் தமர்ந்துறையுங் குழகன் றன்னைக்
　　கூத்தாட வல்லானைக் கோனை ஞானம்
பெற்றானைப் பெரும்பற்றப் புலியூ ரானைப்
　　பேசாத நாளெல்லாம் பிறவா நாளே.

காரொளிய திருமேனிச் செங்கண் மாலுங்
　　கடிக்கமலத் திருந்தவனுங் காணா வண்ணஞ்
சீரொளிய தழற்பிழம்பாய் நின்ற தொல்லைத்
　　திகழொளியைச் சிந்தைதனை மயக்கந் தீர்க்கும்
ஏரொளியை யிருநிலனும் விசும்பும் விண்ணு
　　மேழுலகுங் கடந்தண்டத் தப்பா னின்ற
பேரொளியைப் பெரும்பற்றப் புலியூ ரானைப்
　　பேசாத நாளெல்லாம் பிறவா நாளே.　　ய

திருச்சிற்றம்பலம்

நஅடு

கோயில் பதிகம் ௨கக

புக்க திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மங்குன் மதிதவழு மாட வீதி
மயிலாப்பி லுள்ளார் மருக லுள்ளார்
கொங்கிற் கொடுமுடியார் குற்றா லத்தார்
குடமூக்கி லுள்ளார்போய்க் கொள்ளம் பூதூர்த்
தங்கு மிடமறியார் சால நாளார்
தரும புரத்துள்ளார் தக்க ளூரார்
பொங்குவெண் ணீறணிந்து பூதஞ் சூழப்
புலியூர்ச்சிற் றம்பலமே புக்கார் தாமே.

நாக மரைக்கசைத்த நம்ப ரிந்நா
ணனிபள்ளி யுள்ளார்போய் நல்லூர்த் தங்கிப்
பாகப் பொழுதெலாம் பாசூர்த் தங்கிப்
பரிதி நியமத்தார் பன்னி ருநாள்
வேதமும் வேள்விப் புகையு மோவா
விரிநீர் மிழலை யெழுநாட் டங்கிப்
போகமும் பொய்யாப் பொருளு மானார்
புலியூர்ச்சிற் றம்பலமே புக்கார் தாமே.

துறங்காட்டி யெல்லாம் விரித்தார் போலுந்
தூமதியும் பாம்பு முடையார் போலும்
மறங்காட்டி மும்மதிலு மெய்தார் போலு
மந்திரமுந் தந்திரமுந் தாமே போலும்
அறங்காட்டி யந்தணர்க்கன் றால நீழ
லறமருளிச் செய்த வரனா ரிங்காட்
புறங்காட் டெரியாடிப் பூதஞ் சூழப்
புலியூர்ச்சிற் றம்பலமே புக்கார் தாமே.

வாரேறு வனமுலையாள் பாக மாக
மழுவாள் கையேந்தி மயானத் தாடிச்
சீரேறு தண்வயல்சூ ழோத வேலித்
திருவாஞ் சியத்தார் திருநள் ளாற்றார்
காரேறு கண்டத்தார் காமற் காய்ந்த
கண்விளங்கு நெற்றியார் கடனஞ் சுண்டார்
போரேறு தாமேறிப் பூதஞ் சூழப்
புலியூர்ச்சிற் றம்பலமே புக்கார் தாமே.

காரார் கமழ்கொன்றைக் கண்ணி சூடிக்
கபாலங்கை யேந்திக் கணங்கள் பாட
ஊரா ரிடுபிச் சைகொண் டுழலு
முத்தமராய் நின்ற வொருவ னார்தாஞ்
சீரார் கழல்வணங்குந் தேவ தேவர்
திருவாரூர்த் திருமூலட் டான மேயார்
போரார் விடையேறிப் பூதஞ் சூழப்
புலியூர்ச்சிற் றம்பலமே புக்கார் தாமே.

காதார் குழையினர் கட்டங் கத்தர்
கயிலாய மாமலையார் காரோ ணத்தார்
மூதாயர் மூதாதை யில்லார் போலு
முதலு மிறுதியுந் தாமே போலும்
மாதாய மாதர் மகிழ வன்று
வன்மதவே டன்னுடலங் காய்ந்தா ரிந்நாட்
போதார் சடைதாழப் பூதஞ் சூழப்
புலியூர்ச்சிற் றம்பலமே புக்கார் தாமே.

இறந்தார்க்கு மென்று மிறவா தார்க்கு
மிமையவர்க்கு மேகமாய் நின்று சென்று
பிறந்தார்க்கு மென்றும் பிறவா தார்க்கும்
பெரியான்றன் பெருமையே பேச நின்று
மறந்தார் மனத்தென்று மருவார் போலு
மறைக்காட் டுறையு மழுவாட் செல்வர்
புறந்தார் சடைதாழப் பூதஞ் சூழப்
புலியூர்ச்சிற் றம்பலமே புக்கார் தாமே.

குலாவெண் டலைமாலை யென்பு பூண்டு
குளிர்கொன்றைத் தாரணிந்து கொல்லே றேறிக்
கலாவெங் களிற்றுரிவைப் போர்வை மூடிக்
கையோ டனலேந்திக் காடு றைவார்
நிலாவெண் மதியுரிஞ்ச நீண்ட மாட
நிறைவயல்சூழ் நெய்த்தான மேய செல்வர்
புலால்வெண் டலையேந்திப் பூதஞ் சூழப்
புலியூர்ச்சிற் றம்பலமே புக்கார் தாமே.

சந்தித்த கோவணத்தர் வெண்ணூன் மார்பர்
சங்கரனைக் கண்டீரோ கண்டோ மிந்நாட்
பந்தித்த வெள்விடையைப் பாய வேறிப்
படுதலையி லென்கொலோ வேந்திக் கொண்டு
வந்திங்கென் வெள்வளையுந் தாமு மெல்லா
மணியாரூர் நின்றந்தி கொள்ளக் கொள்ளப்
பொன்றீ மணிவிளக்குப் பூதம் பற்றப்
புலியூர்ச்சிற் றம்பலமே புக்கார் தாமே.

பாதங்க ணல்லார் பரவி யேத்தப்
பத்திமையாற் பணிசெய்யுந் தொண்டர் தங்கள்
ஏதங்க டீர விருந்தார் போலு
மெழுபிறப்பு மாளுடைய வீச னார்தாம்
வேதங்க ளோதியோர் வீணை யேந்தி
விடையொன்று தாமேறி வேத கீதர்
பூதங்கள் சூழப் புலித்தோல் வீக்கிப்
புலியூர்ச்சிற் றம்பலமே புக்கார் தாமே.

பட்டுடுத்துத் தோல்போர்த்துப் பாம்பொன் றார்த்துப்
பகவனார் பாரிடங்கள் சூழ நட்டஞ்
சிட்டராய்த் தீயேந்திச் செல்வார் தம்மைத்
தில்லைச்சிற் றம்பலத்தே கண்டோ மிந்நாள்
விட்டிலங்கு சூலமே வெண்ணூ லுண்டே
யோதுவதும் வேதமே வீணை யுண்டே
கட்டங்கங் கையதே சென்று காணீர்
கறைசேர் மிடற்றெங் கபாலி யார்க்கே.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவதிகைவீரட்டானம் பதிகம் உகஎ

ஏழைத் திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

வெறிவிரவு கூவிளநற் றொங்க லானை
வீரட்டத் தானைவெள் ளேற்றி னானைப்
பொறியரவி னானைப்புள் ளூர்தி யானைப்
பொன்னிறத்தி னானைப் புகழ்தக் கானை
அறிதற் கரியசீ ரம்மான் றன்னை
யதியரைய மங்கை யமர்ந்தான் றன்னை
எறிகெடிலத் தானை யிறைவன் றன்னை
யேழையே னான்பண் டிகழ்ந்த வாறே.

வெள்ளிக் குன்றன்ன விடையான் றன்னை
வில்வலான் வில்வட்டங் காய்ந்தான் றன்னைப்
புள்ளி வரிநாகம் பூண்டான் றன்னைப்
பொன்பிதிர்ந் தன்ன சடையான் றன்னை
வள்ளி வளைத்தோண் முதல்வன் றன்னை
வாரா வுலகருள வல்லான் றன்னை
எள்க விடுபிச்சை யேற்பான் றன்னை
யேழையே னான்பண் டிகழ்ந்த வாறே.

மூந்தி யுலகம் படைத்தான் றன்னை
மூவா முதலாய மூர்த்தி தன்னைச்
சந்தவெண் டிங்க ளணிந்தான் றன்னைத்
தவநெறிகள் சாதிக்க வல்லான் றன்னைச்
சிந்தையிற் றீர்வினையைத் தேனைப் பாலைச்
செழுங்கெடில வீரட்ட மேவி னானை
எந்தை பெருமானை யீசன் றன்னை
யேழையே னான்பண் டிகழ்ந்த வாறே.

மந்திரமு மறைப்பொருளு மானான் றன்னை
மதியமு ஞாயிறுங் காற்றுந் தீயும்
அந்தரமு மலைகடலு மானான் றன்னை
யதியரைய மங்கை யமர்ந்தான் றன்னைக்
கந்தருவஞ் செய்திருவர் கழல்கை கூப்பிக்
கடிமலர்கள் பலதூவிக் காலை மாலை
இந்திரனும் வானவருந் தொழச்செல் வானை
யேழையே னன்பண் டிகழ்ந்த வாறே.

ஒருபிறப்பி லெனடியை யுணர்ந்துங் காணா
ருயர்கதிக்கு வழிதேடிப் போக மாட்டார்
வருபிறப்பொன் றுணராது மாசு பூசி
வழிகாணா தவர்போல்வார் மனத்த னாகி
அருபிறப்பை யறுப்பிக்கு மதிகை யூர
னம்மான்ற னடியிணையே யணைந்து வாழா
திருபிறப்பும் வெறுவியரா யிருந்தார் சொற்கேட்
டேழையே னன்பண் டிகழ்ந்த வாறே.

ஆறேற்க வல்ல சடையான் றன்னை
யஞ்சனம் போலு மிடற்றான் றன்னைக்
கூறேற்கக் கூறமர வல்லான் றன்னைக்
கோல்வளைக்கை மாதராள் பாகன் றன்னை
நீறேற்கப் பூசு மகலத் தானை
நின்மலன் றன்னை நிமலன் றன்னை
ஏறேற்க வேறுமா வல்லான் றன்னை
யேழையே னன்பண் டிகழ்ந்த வாறே.

குண்டாக்க னாயுழன்று கையி லுண்டு
குவிமுலையார் தம்முன்னே நாண மின்றி
உண்டியுகந் தமணே நின்றார் சொற்கேட்
டுடனாகி யுழிதந்தே னுணர்வொன் றின்றி
வண்டுலவு கொன்றையங் கண்ணி யானை
வானவர்க ளேத்தப் படுவான் றன்னை
எண்டிசைக்கு மூர்த்தியாய் நின்றான் றன்னை
யேழையே னன்பண் டிகழ்ந்த வாறே.

உறிமுடித்த குண்டிகைதங் கையிற் றூக்கி
　　மூத்தைவாய்ச் சமணர்க்கோர் குண்டாக் கனாய்க்
கறிவிரவு நெய்சோறு கையி லுண்டு
　　கண்டார்க்குப் பொல்லாத காட்சி யானேன்
மறிதிரைநீர்ப் பவ்வநஞ் சுண்டான் றன்னை
　　மறித்தொருகால் வல்வினையே னினைக்க மாட்டேன்
எறிகெடில நாடர் பெருமான் றன்னை
　　யேழையே னான்பண் டிகழ்ந்த வாறே. ௮

நிறைவார்ந்த நீர்மையாய் நின்றான் றன்னை
　　நெற்றிமேற் கண்ணொன் றுடையான் றன்னை
மறையானை மாசொன் றிலாதான் றன்னை
　　வானவர்மேன் மலரடியை வைத்தான் றன்னைக்
கறையானைக் காதார் குழையான் றன்னைக்
　　கட்டங்க மேந்திய கையி னானை
இறையானை யெந்தை பெருமான் றன்னை
　　யேழையே னான்பண் டிகழ்ந்த வாறே. ௯

தொல்லைவான் சூழ்வினைகள் சூழப் போந்து
　　தூற்றியே னாற்றியேன் சுடராய் நின்று
வல்லையே யிடர்தீர்த்திங் கடிமை கொண்ட
　　வானவர்க்குந் தானவர்க்கும் பெருமான் றன்னைக்
கொல்லைவாய்க் குருந்தொசித்துக் குழலு மூதுங்
　　கோவலனு நான்முகனுங் கூடி யெங்கும்
எல்லைகாண் பரியானை யெம்மான் றன்னை
　　யேழையே னான்பண் டிகழ்ந்த வாறே. ௰

முலைமறைக்கப் பட்டுநீ ராடாப் பெண்கண்
　　முறைமுறையா னந்தெய்வ மென்று தீண்டித்
தலைபறிக்குந் தன்மையர்க ளாகி நின்று
　　தவமேயென் றவஞ்செய்து தக்க தோரார்

மலைமறிக்கச் சென்ற விலங்கைக் கோனை
மதனழியச் செற்றசே வடியி னானை
இலைமறித்த கொன்றையந் தாரான் றன்னை
யேழையே னான்பண் டிகழ்ந்த வாறே. கக

திருச்சிற்றம்பலம்

பதிக வரலாறு:

தாண்டகத் தலைவராகிய தவமுனிவர் சமணர் தம்மைச் செய்த தீய மிறைகளையெல்லாம் இறைவ னின்னருளால் இகந்து திருப்பாதிரிப் புலியூரை வணங்கிப்பாடித் தம்மை யாண்டருளிய வீரட்டானப் பெருமானை வணங்க விரும்பித் திருக்கெடில ஆற்றைக் கடந்து திருவதிகையை யடைந்து செம்பவளவண்ணச் சிவபெருமானது திருக்கோயிலைச் சேர்ந்து தம்மையுடைய பிரானை யிறைஞ்சி நயப்புறுகாதலிற் றிளைத்துத் தம் பரிவால் 'ஏழையேனான் பண்டிகழ்ந்த'து என்று இத் திருத்தாண்டகத்தை யருளிச்செய்து வாழ்வடைந்திருந்தார்.

திருவதிகைவீரட்டானம் பதிகம் உகஅ

அடையாளத் திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சந்திரனை மாகங்கை திரையான் மோதச்
சடாமகுடத் திருத்துமே சாம வேத
கந்தருவம் விரும்புமே கபால மேந்து
கையனே மெய்யனே கனக மேனிப்
பந்தணவு மெல்விரலாள் பாக னாமே
பசுவேறு மேபரம யோகி யாமே
ஐந்தலைய மாசுணங்கொண் டரையார்க் கும்மே
யவனாகி லதிகைவீ ரட்ட னாமே.

ஏறேறி யேழுலகு முழிதர் வானே
　யிமையவர்க டொழுதேத்த விருக்கின் றானே
பாறேறு படுதலையிற் பலிகொள் வானே
　படவரவந் தடமார்பிற் பயில்வித் தானே
நீறேறு செழும்பவளக் குன்றொப் பானே
　நெற்றிமே லொற்றைக்கண் ணிறைவித் தானே
ஆறேறு சடைமுடிமேற் பிறைவைத் தானே
　யவனாகி லதிகைவீ ரட்ட னாமே.

முண்டத்திற் பொலிந்திலங்கு மேனி யானே
　முதலாகி நடுவாகி முடிவா னானே
கண்டத்தில் வெண்மருப்பின் காறை யானே
　கதநாகங் கொண்டாடுங் காட்சி யானே
பிண்டத்தி னியற்கைக்கோர் பெற்றி யானே
　பெருநிலநீர் தீவெளியா காச மாகி
அண்டத்துக் கப்பாலா யிப்பா லானே
　யவனாகி லதிகைவீ ரட்ட னாமே.

செய்யனே கரியனே கண்டம் பைங்கண்
　வெள்ளெயிற்றா டரவனே வினைகள் போக
வெய்யனே தண்கொன்றை மிலைத்த சென்னிச்
　சடையனே விளங்குமழுச் சூல மேந்துங்
கையனே காலங்கண் மூன்றா னானே
　கருப்புவிற் றனிக்கொடும்பூண் காமற் காய்ந்த
ஐயனே பருத்துயர்ந்த வானேற் றானே
　யவனாகி லதிகைவீ ரட்ட னாமே.

பாடுமே யொழியாமே நால்வே தம்மும்
　படர்சடைமே லொளிதிகழப் பனிவெண் டிங்க
ளூடுமே யரைதிகழத் தோலும் பாம்புஞ்
　சுற்றுமே தொண்டைவா யுமையோர் பாகங்
கூடுமே குடமுழவம் வீணை தாளங்
　குறுநடைய சிறுபூத முழக்க மாக்கூத்
தாடுமே யந்தடக்கை யனலேந் தும்மே
　யவனாகி லதிகைவீ ரட்ட னாமே.

ஒழித்திடுமே யுள்குவா ருள்ளத் துள்ள
வுறுபிணியுஞ் செறுபகையு மொற்றைக் கண்ணால்
விழித்திடுமே காமனையும் பொடியாய் வீழ
வெள்ளப் புனற்கங்கை செஞ்ச டைமேல்
இழித்திடுமே யேழுலகுந் தானா குமமே
யியங்குந் திரிபுரங்க ளோரம் பினால்
அழித்திடுமே யாதிமா தவத்து ளானே
யவனாகி லதிகைவீ ரட்ட னமே.

குழலோடு கொக்கரைகைத் தாள மொந்தை
குறட்பூத முன்பாடத் தானா டும்மே
கழலாடு திருவிரலாற் கரணஞ் செய்து
கனவின்கட் டிருவுருவந் தான்காட் டும்மே
எழிலாருந் தோள்வீசி நடமா டும்மே
யீமப் புறங்காட்டி லேமந் தோறும்
அழலாடு மேயட்ட மூர்த்தி யாமே
யவனாகி லதிகைவீ ரட்ட னமே.

மாலாகி மதமிக்க களிறு தன்னை
வதைசெய்து மற்றதனி னுரிவை கொண்டு
மேலாலுங் கீழாலுந் தோன்றா வண்ணம்
வெம்புலால் கைகலக்க மெய்போர்த் தானே
கோலாலம் படவரைநட் டரவு சுற்றிக்
குரைகடலைத் திரையலறக் கடைந்து கொண்ட
ஆலால முண்டிருண்ட கண்டத் தானே
யவனாகி லதிகைவீ ரட்ட னமே.

செம்பொனாற் செய்தழகு பெய்தாற் போலுஞ்
செஞ்சடையெம் பெருமானே தெய்வ நாறும்
வம்பினாண் மலர்க்கூந்த லுமையாள் காதன்
மணவாள னேவலங்கை மழுவா ளனே
நம்பனே நான்மறைக டொழநின் றானே
நடுங்காதார் புரமூன்று நடுங்கச் செற்ற
அம்பனே யண்டகோ சரத்து ளானே
யவனாகி லதிகைவீ ரட்ட னமே.

எழுந்ததிரை நதித்திவலை நனைந்த திங்க
    ளிளநிலாத் திகழ்கின்ற வளர்ச டையனே
கொழும்பவளச் செங்கனிவாய்க் காமக் கோட்டி
    கொங்கையிணை யமர்பொருது கோலங் கொண்ட
தழும்புளவே வரைமார்பில் வெண்ணூ லுண்டே
    சாந்தமொடு சந்தனத்தி னளறு தங்கி
அழுந்தியசெந் திருவுருவில் வெண்ணீற் றானே
    யவனாகி லதிகைவீ ரட்ட னாமே.

நெடியானு நான்முகனு நேடிக் காணா
    நீண்டானே நேரொருவ ரில்லா தானே
கொடியேறு கோலமா மணிகண் டனே
    கொல்வேங்கை யதளனே கோவ ணவனே
பொடியேறு மேனியனே யையம் வேண்டிப்
    புவலோகந் திரியுமே புரிநூ லானே
அடியாரை யமருலக மாள்விக் கும்மே
    யவனாகி லதிகைவீ ரட்ட னாமே. கக

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவதிகைவீரட்டானம்   பதிகம் உகக

போற்றித்திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

எல்லாஞ் சிவனென்ன நின்றாய் போற்றி
    யெரிசுடராய் நின்ற விறைவா போற்றி
கொல்லார் மழுவாட் படையாய் போற்றி
    கொல்லுங் கூற்றொன்றை யுதைத்தாய் போற்றி
கல்லாதார் காட்சிக் கரியாய் போற்றி
    கற்றா ரிடும்பை களைவாய் போற்றி
வில்லால் வியனரண மெய்தாய் போற்றி
    வீரட்டங் காதல் விமலா போற்றி.

பாட்டுக்கு மாட்டுக்கும் பண்பா போற்றி
பல்லூழி யாய படைத்தாய் போற்றி
ஓட்டகத்தே யூணு வுகந்தாய் போற்றி
யுள்குவா ருள்ளத் துறைவாய் போற்றி
காட்டகத்தே யாடன் மகிழ்ந்தாய் போற்றி
கார்மேக மன்ன மிடற்றாய் போற்றி
ஆட்டுவதோர் நாக மசைத்தாய் போற்றி
யலைகெடில வீரட்டத் தாள்வாய் போற்றி.

முல்லையங் கண்ணி முடியாய் போற்றி
முழுநீறு பூசிய மூர்த்தி போற்றி
எல்லை நிறைந்த குணத்தாய் போற்றி
யேழ்நரம்பி னோசை படைத்தாய் போற்றி
சில்லைச் சிரைத்தலையி லூணா போற்றி
சென்றடைந்தார் தீவினைக டீர்ப்பாய் போற்றி
தில்லைச் சிற்றம்பல மேயாய் போற்றி
திருவீரட் டானத்தெஞ் செல்வா போற்றி.

சாம்ப ரகலத் தணிந்தாய் போற்றி
தவநெறிகள் சாதித்து நின்றாய் போற்றி
கூம்பித் தொழுவார்தங் குற்றே வலைக்
குறிக்கொண் டிருக்குங் குழகா போற்றி
பாம்பு மதியும் புனலுந் தம்மிற்
பகைதீர்த் துடன்வைத்த பண்பா போற்றி
ஆம்பன் மலர்கொண் டணிந்தாய் போற்றி
யலைகெடில வீரட்டத் தாள்வாய் போற்றி.

நீறேறு நீல மிடற்றாய் போற்றி
நிழறிகழும் வெண்மழுவாள் வைத்தாய் போற்றி
கூறே றுமையொருபாற் கொண்டாய் போற்றி
கோளரவ மாட்டுங் குழகா போற்றி
ஆறேறு சென்னி யுடையாய் போற்றி
யடியவர்கட் காரமுத மானாய் போற்றி
ஏறேற வென்று முகப்பாய் போற்றி
யிருங்கெடில வீரட்டத் தெந்தாய் போற்றி.

பாடுவார் பாட லுகப்பாய் போற்றி
பழையாற்றுப் பட்டீச் சுரத்தாய் போற்றி
வீடுவார் வீடருள வல்லாய் போற்றி
வேழத் துரிவெருவப் போர்த்தாய் போற்றி
நாடுவார் நாடற் கரியாய் போற்றி
நாக மரைக்கசைத்த நம்பா போற்றி
ஆடுமா னஞ்சு முகப்பாய் போற்றி
யலைகெடில வீரட்டத் தாள்வாய் போற்றி.

மண்டுளங்க வாடன் மகிழ்ந்தாய் போற்றி
மால்கடலு மால்விசும்பு மானாய் போற்றி
விண்டுளங்க மும்மதிலு மெய்தாய் போற்றி
வேழத் துரிமூடும் விகிர்தா போற்றி
பண்டுளங்கப் பாடல் பயின்றாய் போற்றி
பார்முழுது மாய பரமா போற்றி
கண்டுளங்கக் காமனைமுன் காய்ந்தாய் போற்றி
கார்க்கெடிலங் கொண்ட கபாலீ போற்றி.

வெஞ்சினவெள் ளேற்றூர்தி யுடையாய் போற்றி
விரிசடைமேல் வெள்ளம் படைத்தாய் போற்றி
துஞ்சாப் பலிதேருந் தோன்றால் போற்றி
தொழுதகை துன்பந் துடைப்பாய் போற்றி
நஞ்சொடுங்குங் கண்டத்து நாதா போற்றி
நான்மறையோ டாறங்க மானாய் போற்றி
அஞ்சொலாள் பாக மமர்ந்தாய் போற்றி
யலைகெடில வீரட்டத் தாள்வாய் போற்றி.

சிந்தையாய் நின்ற சிவனே போற்றி
சீபர்ப் பதஞ்சிந்தை செய்தாய் போற்றி
புந்தியாய்ப் புண்டரிகத் துள்ளாய் போற்றி
புண்ணியனே போற்றி புனிதா போற்றி
சந்தியாய் நின்ற சதுரா போற்றி
தத்துவனே போற்றியென் றாதாய் போற்றி
அந்தியாய் நின்ற வரனே போற்றி
யலைகெடில வீரட்டத் தாள்வாய் போற்றி.

முக்கணா போற்றி முதல்வா போற்றி
முருகவேள் றன்னைப் பயந்தாய் போற்றி
தக்கணா போற்றி தருமா போற்றி
தத்துவனே போற்றியென் றாதாய் போற்றி
தொக்கணா வென்றிருவர் தோள்கை கூப்பத்
துளங்கா தெரிசுடராய் நின்றாய் போற்றி
எக்கண்ணுங் கண்ணிலே னெந்தாய் போற்றி
யெறிகெடில வீரட்டத் தீசா போற்றி.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவதிகைவீரட்டானம் பதிகம் உஉ௯

திருவடித் திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

அரவணையான் சிந்தித் தரற்றும் மடி
யருமறையான் சென்னிக் கணியா மடி
சரவணத்தான் கைதொழுது சாரும் மடி
சார்ந்தார்கட் கெல்லாஞ் சரணா மடி
பரவுவார் பாவம் பறைக்கும் மடி
பதினெண் கணங்களும் பாடும் மடி
திரைவிரவு தென்கெடில நாடன் னடி
திருவீரட் டானத்தெஞ் செல்வன் னடி.

கொடுவினையா ரென்றுங் குறுகா வடி
குறைந்தடைந்தா ராழாமைக் காக்கும் மடி
படுமுழவம் பாணி பயிற்றும் மடி
பதைத்தெழுந்த வெங்கூற்றைப் பாய்ந்த வடி
கடுமுரணே றூர்ந்தான் கழற்சே வடி
கடல்வையங் காப்பான் கருதும் மடி
நெடுமதியங் கண்ணி யணிந்தா னடி
நிறைகெடில வீரட்ட நீங்கா வடி.

வைதெழுவார் காமம்பொய் போகா வடி
வஞ்சவலைப் பாடொன் றில்லா வடி
கைதொழுது நாமேத்திக் காணும் மடி
கணக்கு வழக்கைக் கடந்த வடி
நெய்தொழுது நாமேத்தி யாட்டும் மடி
நீள்விசும்பை யூடறுத்து நின்ற வடி
தெய்வப் புனற்கெடில நாடன் னடி
திருவீரட் டானத்தெஞ் செல்வன் னடி.

அரும்பித்த செஞ்ஞாயி றேய்க்கும் மடி
யழகெழுத லாகா வருட்சே வடி
சுரும்பித்த வண்டினங்கள் சூழ்ந்த வடி
சோமனையுங் காலனையுங் காய்ந்த வடி
பெரும்பித்தர் கூடிப் பிதற்றும் மடி
பிழைத்தார் பிழைப்பறிய வல்ல வடி
திருந்துநீர்த் தென்கெடில நாடன் னடி
திருவீரட் டானத்தெஞ் செல்வன் னடி.

ஒருகாலத் தொன்றாகி நின்ற வடி
யூழிதோ றூழி யுயர்ந்த வடி
பொருகழலும் பல்சிலம்பும் மார்க்கும் மடி
புகழ்வார் புகழ்தகைய வல்ல வடி
இருநிலத்தா ரின்புற்றங் கேத்தும் மடி
யின்புற்றா ரிட்டபூ வேறும் மடி
திருவதிகைத் தென்கெடில நாடன் னடி
திருவீரட் டானத்தெஞ் செல்வன் னடி.

திருமகட்குச் செந்தா மரையா மடி
சிறந்தவர்க்குத் தேனாய் விளைக்கும் மடி
பொருளவர்க்குப் பொன்னுரையாய் நின்ற வடி
புகழ்வார் புகழ்தகைய வல்ல வடி
உருவிரண்டு மொன்றோடொன் றொவ்வா வடி
யுருவென் றுணரப் படாத வடி
திருவதிகைத் தென்கெடில நாடன் னடி
திருவீரட் டானத்தெஞ் செல்வன் னடி.

உரைமாலை யெல்லா முடைய வடி
யுரையா லுணரப் படாத வடி
வரைமாதை வாடாமை வைக்கும் மடி
வானவர்க டாம்வணங்கி வாழ்த்தும் மடி
அரைமாத் திரையி லடங்கும் மடி
யகல மளக்கிற்பா ரில்லா வடி
கரைமாங் கலிக்கெடில நாடன் னடி
கமழ்வீரட் டானக் காபாலி யடி.

நறுமலராய் நாறு மலர்ச்சே வடி
நடுவா யுலக நாடாய வடி
செறிகதிருந் திங்களுமாய் நின்ற வடி
தீத்திரளா யுள்ளே திகழ்ந்த வடி
மறுமதியை மாசு கழுவும் மடி
மந்திரமுந் தந்திரமு மாய வடி
செறிகெடில நாடர் பெருமா னடி
திருவீரட் டானத்தெஞ் செல்வன் னடி.

அணியனவுஞ் சேயனவு மல்லா வடி
யடியார்கட் காரமுத மாய வடி
பணிபவர்க்குப் பாங்காக வல்ல வடி
பற்றற்றார் பற்றும் பவள வடி
மணியடி பொன்னடி மாண்பா மடி
மருந்தாய்ப் பிணிதீர்க்க வல்ல வடி
தணிபாடு தண்கெடில நாடன் னடி
தகைசார் வீரட்டத் தலைவன் னடி.

அந்தா மரைப்போ தலர்ந்த வடி
யரக்கனையு மாற்ற லழித்த வடி
முந்தாகி முன்னே முளைத்த வடி
முழங்கழலாய் நீண்டவெம் மூர்த்தி யடி
பந்தாடு மெல்விரலாள் பாகன் னடி
பவளத் தடவரையே போல்வா னடி
வெந்தார் சுடலைநீ றாடும் மடி
வீரட்டங் காதல் விமலன் னடி.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவதிகைவீரட்டானம் பதிகம் உஉக

காப்புத் திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

செல்வப் புனற்கெடில வீரட் டமுஞ்
சிற்றேமமும் பெருந்தண் குற்றா லமும்
தில்லைச்சிற் றம்பலமுந் தென்கூ டலுந்
தென்னானைக் காவுஞ் சிராப் பள்ளியும்
நல்லூருந் தேவன் குடி மருகலு
நல்லவர்க டொழுதேத்து நாரை யூரும்
கல்லலகு நெடும்புருவக் கபால மேந்திக்
கட்டங்கத் தோடுறைவார் காப்புக் களே.

தீர்த்தப் புனற்கெடில வீரட் டமுந்
திருக்கோவல் வீரட்டம் வெண்ணெய் நல்லூர்
ஆர்த்தருவி வீழ்சுனைநீ ரண்ணா மலை
யறையணி நல்லூரு மர நெறியும்
ஏத்துமின்க ணீரேத்த நின்ற வீச
னிடைமரு தின்னம்ப ரேகம் பமும்
கார்த்தயங்கு சோலைக் கயிலா யமுங்
கண்ணுதலான் றன்னுடைய காப்புக் களே.

சிறையார் புனற்கெடில வீரட் டமுந்
திருப்பா திரிப்புலியூர் திருவா மாத்தூர்
துறையார் வனமுனிக ளேத்த நின்ற
சோற்றுத் துறைதுருத்தி நெய்த்தா னமும்
அறையார் புனலொழுகு காவி ரிசூ
ழையாற் றமுதன் பழன நல்ல
கறையார் பொழில்புடைசூழ் கானப் பேருங்
கழுக்குன் றுந் தம்முடைய காப்புக் களே.

சாக

திரையார் புனற்கெடில வீரட் டமுந்
திருவாரூர் தேவூர் திருநெல் லிக்கா
உரையார் தொழநின்ற வொற்றி யூரு
மோத்தூரு மாற்பேறு மாந்து றையும்
வரையா ரருவி சூழ்மா நதியு
மாகாளங் கேதார மாமே ருவும்
கரையார் புனலொழுகு காவி ரிசூழ்
கடம்பந் துறையுறைவார் காப்புக் களே.

செழுநீர்ப் புனற்கெடில வீரட் டமுந்
திரிபுராந் தகந்தென்னூர் தேவீச் சரம்
கொழுநீர் புடைசூழ்க்குங் கோட்டுக் காவுங்
குடமூக்குங் கோகரணங் கோலக் காவும்
பழிநீர்மை யில்லாப் பனங்காட் டூரும்
பனையூர் பயற்றூர் பராய்த்து றையும்
கழுநீர் மதுவிரியுங் காளிங் கமுங்
கணபதீச் சரத்தார்தங் காப்புக் களே.

தெய்வப் புனற்கெடில வீரட் டமுஞ்
செழுந்தண் பிடவூருஞ் சென்று நின்று
பவ்வந் திரியும் பருப்ப தமும்
பறியலூர் வீரட்டம் பாவ நாசம்
மவ்வந் திரையு மணிமுத் தமு
மறைக்காடும் வாய்மூர் வலஞ் சுழியும்
கவ்வை வரிவண்டு பண்ணே பாடுங்
கழிப்பாலை தம்முடைய காப்புக் களே.

தெண்ணீர்ப் புனற்கெடில வீரட் டமுஞ்
சீர்காழி வல்லந் திருவேட் டியும்
உண்ணீரா ரேடகமு மூற லம்ப
ருறையூர் நறையூ ரரண நல்லூர்
விண்ணார் விடையான் விளமர் வெண்ணி
மீயச்சூர் வீழி மிழலை மிக்க
கண்ணார் நுதலார் கரபு ரமுங்
காபாலி யாரவர்தங் காப்புக் களே.

தெள்ளும் புனற்கெடில வீரட் டமுந்
திண்டீச் சரமுந் திருப்பு கலூர்
எள்ளும் படையா னிடைத்தா னமு
மேயீச் சுரமுநல் லேமங் கூடல்
கொள்ளு மிலயத்தார் கோடி காவுங்
குரங்கணின் முட்டமுங் குறும்ப லாவும்
கள்ளருந்தத் தெள்ளியா ருள்கி யேத்துங்
காரோணந் தம்முடைய காப்புக் களே. அ

சீரார் புனற்கெடில வீரட் டமுந்
திருக்காட் டுப்பள்ளி திருவெண் காடும்
பாரார் பரவுஞ்சீர்ப் பைஞ்ஞீ லியும்
பந்தணை நல்லூரும் பாசூர் நல்ல
நீரார் நிறைவயல்சூழ் நின்றி யூரு
நெடுங்களமு நெல்வெண்ணெய் நெல்வா யிலும்
காரார் கமழ்கொன்றைத் தாரார்க் கென்றுங்
கடவூரில் வீரட்டங் காப்புக் களே. கூ

சிந்தும் புனற்கெடில வீரட் டமுந்
திருவாஞ் சியமுந் திருநள் ளாறும்
அந்தண் பொழில்புடைசூ ழயோ கந்தியு
மாக்கூரு மாவூரு மான்பட் டியும்
எந்தம் பெருமாற் கிடமா வது
விடைச்சுரமு மெந்தை தலைச்சங் காடும்
கந்தங் கமழுங் கரவீ ரமுங்
கடம்பூர்க் கரக்கோயில் காப்புக் களே. ய

தேனார் புனற்கெடில வீரட் டமுந்
திருச்செம்பொன் பள்ளி திருப்பூ வணம்
வானோர் வணங்கு மணஞ்சே ரியு
மதிலுஞ்சை மாகாளம் வார ணாசி
ஏனோர்க ளேத்தும் வெகுளீச் சர
மிலங்கார் பருப்பதத்தோ டேனோர் சோலைக்
கானார் மயிலார் கருமா ரியுங்
கறைமிடற்றார் தம்முடைய காப்புக் களே. கக

திருநீர்ப் புனற்கெடில வீரட் டமுந்
திருவளப்பூர் தெற்கேறு சித்த வடம்
வருநீர் வளம்பெருகு மாதி ருபமு
மயிலாப்பின் மன்னினார் மன்னி யேத்தும்
பெருநீர் வளர்சடையான் பேணி நின்ற
பிரமபுரஞ் சுழியல் பெண்ணா கடம்
கருநீல வண்டரற்றுங் காளத் தியுங்
கயிலாயந் தம்முடைய காப்புக் களே.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்காளத்தி பதிகம் ௨௨௨

திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

விற்றானொன் றில்லாத நல்கூர்ந் தான்காண்
வியன்கச்சிக் கம்பன்காண் பிச்சை யல்லால்
மற்றாதொன் றில்லாத மாசது ரன்காண்
மயானத்து மைந்தன்காண் மாசொன் றில்லாப்
பொற்றூண்காண் மாமணிநற் குன்றொப் பான்காண்
பொய்யாது பொழிலேழுந் தாங்கி நின்ற
கற்றூண்காண் காளத்தி காணப் பட்ட
கணநாதன் காணவனென் கண்ணு ளானே.

இடிப்பான்கா ணென்வினையை யேகம் பன்கா
ணெலும்பா பரணன்கா ணெல்லா முன்னே
முடிப்பான்காண் மூவுலகு மாயி னான்காண்
முறைமையா *லெம்புரியும் வழுவா வண்ணம்
படித்தான் றலையறுத்த பாசு பதன்காண்
பராய்த்துறையான் பழனம் பைஞ்ஞீலி யான்காண்
கடித்தார் கமழ்கொன்றைக் கண்ணி யான்காண்
காளத்தி யானவனென் கண்ணு ளானே.

(பா - ம்) * லெம்பொறியும்.

நாரணன்கா ணான்முகன்கா ணால்வே தன்காண்
ஞானப் பெருங்கடற்கோர் நாவா யன்ன
பூரணன்காண் புண்ணியன்காண் புராணன் றான்காண்
புரிசடைமேற் புனலேற்ற புனிதன் றான்காண்
சாரணன்காண் சந்திரன்காண் கதிரோன் றான்காண்
டன்மைக்கட் டானேகாண் டக்கோர்க் கெல்லாம்
காரணன்காண் காளத்தி காணப் பட்ட
கணநாதன் காணவனென் கண்ணு ளானே.

செற்றான்கா ணென்வினையைத் தீயா டிகாண்
டிருவொற்றி யூரான்காண் சிந்தை செய்வார்க்
குற்றான்கா ணேகம்ப மேவி னான்கா
ணுமையாணற் கொழுநன்கா ணிமையோ ரேத்தும்
சொற்றான்காண் சோற்றுத் துறையு ளான்காண்
சுறாவேந்த னேவலத்தை நீறா நோக்கக்
கற்றான்காண் காளத்தி காணப் பட்ட
கணநாதன் காணவனென் கண்ணு ளானே.

மனத்தகத்தான் றலைமேலான் வாக்கி னுள்ளான்
வாயாரத் தன்னடியே பாடுந் தொண்டர்
இனத்தகத்தா னிமையவர்தஞ் சிரத்தின் மேலா
னேழண்டத் தப்பாலா னிப்பாற் செம்பொன்
புனத்தகத்தார் நறுங்கொன்றைப் போதி னுள்ளான்
பொருப்பிடையா னெருப்பிடையான் காற்றி னுள்ளான்
கனத்தகத்தான் கயிலாயத் துச்சி யுள்ளான்
காளத்தி யானவனென் கண்ணு ளானே.

எல்லாமுன் றோன்றாமே தோன்றி னான்கா
ணேகம்ப மேயான்கா ணிமையோ ரேத்தப்
பொல்லாப் புலனைந்தும் போக்கி னான்காண்
புரிசடைமேற் பாய்கங்கை பூரித் தான்காண்
நல்லவிடை மேல்கொண்டு நாகம் பூண்டு
நளிர்சிரமொன் றேந்தியோர் நாணா யற்ற
கல்லாடை மேல்கொண்ட காபா லிகாண்
காளத்தி யானவனென் கண்ணு ளானே.

கரியுருவு கண்டத்தெங் கண்ணு ளான்காண்
கண்டன்காண் வண்டுண்ட கொன்றை யான்காண்
எரிபவள வண்ணன்கா ணேகம் பன்கா
ணெண்டிசையுந் தானாய குணத்தி னான்காண்
திரிபுரங்க ளெரியிட்ட தீயா டிகாண்
தீவினைகள் தீர்த்திடுமென் சிந்தை யான்காண்
கரியுரிவை போர்த்துகந்த காபா லிகாண்
காளத்தி யானவனென் கண்ணு ளானே.

இல்லாடிச் சில்பலிசென் றேற்கின் றான்கா
ணிமையவர்க டொழுதிறைஞ்ச விருக்கின் றான்காண்
வில்லாடி வேடனா யோடி னான்காண்
வெண்ணூலுஞ் சேர்ந்த வகலத் தான்காண்
மல்லாடு திரடோண்மேன் மழுவா ளன்காண்
மலைமகடன் மணாளன்காண் மகிழ்ந்து முன்னாள்
கல்லாலின் கீழிருந்த காபா லிகாண்
காளத்தி யானவனென் கண்ணு ளானே.

தேனப்பூ வண்டுண்ட கொன்றை யான்காண்
திருவேகம் பத்தான்காண் தேனார்ந் துக்க
ஞானப்பூங் கோதையாள் பாகத் தான்கா
ணம்பன்காண் ஞானத் தொளியா னான்காண்
வானப்பே ரூரு மறிய வோடி
மட்டித்து நின்றான்காண் வண்டார் சோலைக்
கானப்பே ரூரான்காண் கறைக்கண் டன்காண்
காளத்தி யானவனென் கண்ணு ளானே.

இறையவன்கா ணேழுலகு மாயி னான்கா
ணேழ்கடலுஞ் சூழ்மலையு மாயி னான்காண்
குறையுடையார் குற்றேவல் கொள்வான் றான்காண்
குடமூக்கிற் கீழ்க்கோட்ட மேவி னான்காண்
மறையுடைய வானோர் பெருமான் றான்காண்
மறைக்காட் டுறையு மணிகண் டன்காண்
கறையுடைய கண்டத்தெங் காபா லிகாண்
காளத்தி யானவனென் கண்ணு ளானே.

உண்ணா வருநஞ்ச முண்டான் றான்கா
ணூழித்தீ யன்னான்கா ணுகப்பார் காணப்
பண்ணாரப் பல்லியம் பாடி னான்காண்
பயின்றநால் வேதத்தின் பண்பி னான்காண்
அண்ணா மலையான்கா ணடியா ரீட்ட
மடியிணைக டொழுதேத்த வருளு வான்காண்
கண்ணாரக் காண்பார்க்கோர் காட்சி யான்காண்
காளத்தி யானவனென் கண்ணு ளானே.

திருச்சிற்றம்பலம்

இது தொண்டைநாட்டிலுள்ளது.
இறைவன் - காளத்திநாதர்; இறைவி - ஞானப்பூங்கோதை.

திருவாமாத்தூர் பதிகம் உஉஉ

திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

வண்ணங்க டாம்பாடி வந்து நின்று
வலிசெய்து வளைகவர்ந்தார் வகையா னம்மைக்
கண்ணம்பா னின்றெய்து கனலப் பேசிக்
கடியதோர் விடையேறிக் காபா லியார்
சுண்ணங்க டாங்கொண்டு துதையப் பூசித்
தோலுடுத்து நூல்பூண்டு தோன்றத் தோன்ற
அண்ணலார் போகின்றார் வந்து காணீ
ரழகியரே யாமாத்தூ ரைய னாரே.

வெந்தார்வெண் பொடிப்பூசி வெள்ளை மாலை
விரிசடைமேற் றாஞ்சூடி வீணை யேந்திக்
கந்தாரந் தாமுரலாப் போகா நிற்கக்
கறைசேர் மணிமிடற்றீ ரூரே தென்றேன்
நொந்தார்போல் வந்தெனது இல்லே புக்கு
நுடங்கே ரிடைமடவாய் நம்மூர் கேட்கில்
அந்தா மரைமலர்மே லளிவண் டியாழ்செய்
யாமாத்தூ ரென்றடிகள் போயி னாரே.

கட்டங்கந் தாமொன்று கையி லேந்திக்
கடிய விடையேறிக் காபா லியார்
இட்டங்க டாம்பேசி யில்லே புக்கு
விடும்பலியு மிடக்கொள்ளார் போவா ரல்லர்
பட்டிமையும் படிறுமே பேசா நின்றார்
பார்ப்பாரைப் பரிசழிப்பார் போல்கின் றார்தாம்
அட்டியசில் பலியுங் கொள்ளார் விள்ளா
ரழகியரே யாமாத்தூ ரைய னாரே.

பசைந்தபல பூதத்தர் பாட லாடல்
படநாகக் கச்சையர் பிச்சைக் கென்றங்
கிசைந்ததோ ரியல்பின ரெரியின் மேனி
யிமையாமுக் கண்ணினர் நால்வே தத்தர்
பிசைந்ததிரு நீற்றினர் பெண்ணோர் பாகம்
பிரிவறியாப் பிஞ்ஞகனார் தெண்ணீர்க் கங்கை
அசைந்ததிரு முடிய ரங்கைத் தீய
ரழகியரே யாமாத்தூ ரைய னாரே.

உருளுடைய தேர்புரவி யோடும் யானை
யொன்றாலுங் குறைவில்லை யூர்தி வெள்ளே
றிருளுடைய கண்டத்தர் செந்தீ வண்ண
ரிமையவர்க டொழுதேத்து மிறைவ னார்தாம்
பொருளுடைய ரல்ல ரிலரு மல்லர்
புலித்தோ லுடையாகப் பூதஞ் சூழ
அருளுடைய வங்கோதை மாலை மார்ப
ரழகியரே யாமாத்தூ ரைய னாரே.

வீறுடைய வேறேறி நீறு பூசி
வெண்டோடு பெய்திடங்கை வீணை யேந்திக்
கூறுடைய மடவாளோர் பாகங் கொண்டு
குழையாடக் கொடுகொட்டி கொட்டா வந்து
பாறுடைய படுதலையோர் கையி லேந்திப்
பலிகொள்வா ரல்லர் படிறே பேசி
ஆறுடைய சடைமுடியெம் மடிகள் போலு
மழகியரே யாமாத்தூ ரைய னாரே.

கையோர் கபாலத்தர் மானின் றோலர்
கருத்துடையர் நிருத்தராய்க் காண்பார் முன்னே
செய்ய திருமேனி வெண்ணீ றாடித்
திகழ்புன் சடைமுடிமேற் றிங்கள் சூடி
மெய்யொரு பாகத் துமையை வைத்து
மேவார் திரிபுரங்கள் வேவச் செய்து
ஐயனார் போகின்றார் வந்து காணீ
ரழகியரே யாமாத்தூ ரைய னாரே.

ஒன்றாலுங் குறைவில்லை யூர்தி வெள்ளை
றேற்றியூ ரும்மூரே யுணரக் கூறீர்
நின்றுதா னென்செய்வீர் போவீ ராகி
னெற்றிமேற் கண்காட்டி நிறையுங் கொண்டீர்
என்றுந்தா னிவ்வகையே யிடர்செய் கின்றீ
ரிருக்குமூ ரினியறிந்தோ மேகம் பமோ
அன்றித்தான் போகின்றீ ரடிக ளெம்மோ
டழகியரே யாமாத்தூ ரைய னாரே.

கல்லலகு தாங்கொண்டு காளத் தியார்
கடிய விடையேறிக் காணக் காண
இல்லமே தாம்புகுதா விடுமின் பிச்சை
யென்றாருக் கெதிரெழுந்தே னெங்குங் காணேன்
சொல்லாதே போகின்றீ ரும்மூ ரேது
துருத்தி பழனமோ நெய்த்தா னமோ
அல்லலே செய்தடிகள் போகின் றீர்தா
மழகியரே யாமாத்தூ ரைய னாரே.

மழுங்கலா நீறாடு மார்பர் போலு
மணிமிழலை மேய மணாளர் போலும்
கொழுங்குவளைக் கோதைக் கிறைவர் போலுங்
கொடுகொட்டி தாள முடையார் போலும்

செழுங்கயி லாயத்தெஞ் செல்வர் போலுந்
தென்னதிகை வீரட்டஞ் சேர்ந்தார் போலும்
அழுங்கினு ரையுறவு தீர்ப்பார் போலு
மழகியரே யாமாத்தூ ரைய னரே.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பந்தணைநல்லூர் பதிகம் உ௨௪

திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

நோதங்க மில்லாதார் நாகம் பூண்டார்
நூல்பூண்டார் நூன்மேலோ ராமை பூண்டார்
பேய்தங்கு நீள்காட்டி னட்ட மாடிப்
பிறைசூடுஞ் சடைமேலோர் புனலுஞ் சூடி
ஆதங்கு பைங்குழலாள் பாகங் கொண்டா
ரனல்கொண்டா ரந்திவாய் வண்ணங் கொண்டார்
பாதங்க ணீறேற்றார் பைங்க ணேற்றார்
பலியேற்றார் பந்தணை நல்லூ ராரே.

காடலாற் கருதாதார் கடனஞ் சுண்டார்
களிற்றுரிவை மெய்போர்த்தார் கலன தாக
ஓடலாற் கருதார்தா ரொற்றி யூரா
ருறுபிணியுஞ் செறுபகையு மொற்றைக் கண்ணாற்
பீடலாந் தனைசெய்வார் பிடவ மொந்தை
குடமுழவங் கொடுகொட்டி குழலு மோங்கப்
பாடலா ராடலார் பைங்க ணேற்றார்
பலியேற்றார் பந்தணை நல்லூ ராரே.

பூதப் படையுடையார் பொங்கு நூலார்
புலித்தோ லுடையினார் போரேற் றினார்
வேதத் தொழிலார் விரும்ப நின்றார்
விரிசடைமேல் வெண்டிங்கட் கண்ணி சூடி
ஓதத் தொலிகடல்வாய் நஞ்ச முண்டா
ரும்பரோ டம்பொன் னுலக மாண்டு
பாதத் தொடுகழலார் பைங்க ணேற்றார்
பலியேற்றார் பந்தணை நல்லூ ராரே. ௩

நீருலாஞ் சடைமுடிமேற் றிங்க ளேற்றார்
நெருப்பேற்றா ரங்கையி னிறையு மேற்றார்
ஊரெலாம் பலியேற்றா ரரவ மேற்றா
ரொலிகடல்வாய் நஞ்ச மிடற்றி லேற்றார்
வாருலா முலைமடவாள் பாக மேற்றார்
மழுவேற்றார் மான்மறியோர் கையி லேற்றார்
பாருலாம் புகழேற்றார் பைங்க ணேற்றார்
பலியேற்றார் பந்தணை நல்லூ ராரே. ௪

தொண்டர் தொழுதேத்துஞ் சோதி யேற்றார்
துளங்கா மணிமுடியார் தூய நீற்றார்
இண்டைச் சடைமுடியா ரீமஞ் சூழ்ந்த
விடுபிணக்காட் டாடலா ரேமந் தோறும்
அண்டத்துக் கப்புறத்தா ராதி யானா
ரருக்கனா யாரழலா யடியார் மேலைப்
பண்டை வினையறுப்பார் பைங்க ணேற்றார்
பலியேற்றார் பந்தணை நல்லூ ராரே. ௫

கடமன்னு களியானை யுரிவை போர்த்தார்
கானப்பேர் காதலார் காதல் செய்து
மடமன்னு மடியார்தம் மனத்தி னுள்ளார்
மானுரிதோன் மிசைத்தோளார் மங்கை காண
நடமன்னி யாடுவார் நாகம் பூண்டார்
நான்மறையோ டாறங்க நவின்ற நாவார்
படமன்னு திருமுடியார் பைங்க ணேற்றார்
பலியேற்றார் பந்தணை நல்லூ ராரே. ௬

முற்று மதிச்சடையார் மூவ ரானார்
 மூவுலகு மேத்து முதல்வ ரானார்
கற்றார் பரவுங் கழலார் திங்கள்
 கங்கையாள் காதலார் காம்பேய் தோளி
பற்றும் பாகத்தார் பால்வெண் ணீற்றார்
 பான்மையா லூழி யுலக மானார்
பற்றார் மதிலெரித்தார் பைங்க ணேற்றார்
 பலியேற்றார் பந்தணை நல்லூ ராரே.

கண்ணமரு நெற்றியார் காட்டார் நாட்டார்
 கனமழுவாட் கொண்டதோர் கையார் சென்னிப்
பெண்ணமருஞ் சடைமுடியார் பேரொன் றில்லார்
 பிறப்பிலா ரிறப்பிலார் பிணியொன் றில்லார்
மண்ணவரும் வானவரு மற்றை யோரு
 மறையவரும் வந்தெதிரே வணங்கி யேத்தப்
பண்ணமரும் பாடலார் பைங்க ணேற்றார்
 பலியேற்றார் பந்தணை நல்லூ ராரே.

ஏறேறி யேழுலகு மேத்த நின்று
 ரிமையவர்க ளெப்பொழுது மிறைஞ்ச நின்றார்
நீறேறு மேனியார் நீல முண்டார்
 நெருப்புண்டா ரங்கை யனலு முண்டார்
ஆறேறு சென்னியா ரானஞ் சாடி
 யனலுமிழு மைவா யரவு மார்த்தார்
பாறேறு வெண்டலையார் பைங்க ணேற்றார்
 பலியேற்றார் பந்தணை நல்லூ ராரே.

கல்லூர் கடிமதில்கண் மூன்று மெய்தார்
 காரோணங் காதலார் காதல் செய்து
நல்லூரார் ஞானத்தார் ஞான மானார்
 நான்மறையோ டாறங்க நவின்ற நாவார்

மல்லூர் மணிமலையின் மேலி ருந்து
வாளரக்கர் கோன்றலையை மாளச் செற்றுப்
பல்லூர் பலிதிரிவார் பைங்க ணேற்றூர்
பலியேற்றூர் பந்தணை நல்லூ ராரே.

திருச்சிற்றம்பலம்

இது சோழநாட்டிலுள்ளது.
இறைவன் - பசுபதிநாதர்; இறைவி - காம்பன்னதோளியம்மை.

திருப்புன்கூரும் திருநீடூரும் பதிகம் உஉ௬

திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பிறவாதே தோன்றிய பெம்மான் றன்னைப்
பேணாதா ரவர்தம்மைப் பேணா தானைத்
துறவாதே கட்டறுத்த சோதி யானைத்
தூநெறிக்குந் தூநெறியாய் நின்றான் றன்னைத்
திறமாய வெத்திசையுந் தானே யாகித்
திருப்புன்கூர் மேவிய சிவ லோகனை
நிறமா மொளியானை நீடூ ரானை
நீதனேனென்னேநா னினையா வாறே.

பின்றானு முன்றானு மானான் றன்னைப்
பித்தர்க்குப் பித்தனாய் நின்றான் றன்னை
நன்றாங் கறிந்தவர்க்குந் தானே யாகி
நல்வினையுந் தீவினையு மானான் றன்னைச்
சென்றோங்கி விண்ணளவுந் தீயா னானைத்
திருப்புன்கூர் மேவிய சிவ லோகனை
நின்றாய நீடூர் நிலாவி னானை
நீதனேனென்னேநா னினையா வாறே.

இல்லானை யெவ்விடத்து முள்ளான் றன்னை
　　யினிய நினையாதார்க் கின்னா தானை
வல்லானை வல்லடைந்தார்க் கருளும் வண்ண
　　மாட்டாதார்க் கெத்திறத்து மாட்டா தானைச்
செல்லாத செந்நெறிக்கே செல்விப் பானைத்
　　திருப்புன்கூர் மேவிய சிவ லோகனை
நெல்லால் விளைகழனி நீடூ ரானை
　　நீதனே னென்னேநா னினையா வாறே.

கலைஞானங் கல்லாமே கற்பித் தானைக்
　　கடுநரகஞ் சாராமே காப்பான் றன்னைப்
பலவாய வேடங்க டானே யாகிப்
　　பணிவார்கட் கங்கங்கே பற்றா னானைச்
சிலையாற் புரமெரித்த தீயா டியைத்
　　திருப்புன்கூர் மேவிய சிவ லோகனை
நிலையார் மணிமாட நீடூ ரானை
　　நீதனே னென்னேநா னினையா வாறே.

நோக்காதே யெவ்வளவு நோக்கி னானை
　　நுணுகாதே யாதொன்று நுணுகி னானை
ஆக்காதே யாதொன்று மாக்கி னானை
　　யணுகாதா ரவர்தம்மை யணுகா தானைத்
தேக்காதே தெண்கடனஞ் சுண்டான் றன்னைத்
　　திருப்புன்கூர் மேவிய சிவ லோகனை
நீக்காத பேரொளிசேர் நீடூ ரானை
　　நீதனே னென்னேநா னினையா வாறே.

பூணலாப் பூணானைப் பூசாச் சாந்த
　　முடையானை முடைநாறும் புன்க லத்தில்
ஊணலா வூணானை யொருவர் காணா
　　வுத்தமனை யொளிதிகழு மேனி யானைச்
சேணுலாஞ் செழும்பவளக் குன்றொப் பானைத்
　　திருப்புன்கூர் மேவிய சிவ லோகனை
நீணுலா மலர்க்கழனி நீடூ ரானை
　　நீதனே னென்னேநா னினையா வாறே.

உரையார் பொருளுக் குலப்பி லானை
யொழியாமே யெவ்வுருவு மானான் றன்னைப்
புரையாய்க் கனமாயாழ்ந் தாழா தானைப்
புதியனவு மாய்மிகவும் பழையான் றன்னைத்
திரையார் புனல்சேர் மகுடத் தானைத்
திருப்புன்கூர் மேவிய சிவ லோகனை
நிரையார் மணிமாட நீடூ ரானை
நீதனே னென்னேநா னினையா வாறே.

கூரரவத் தணையானுங் குளிர்தண் பொய்கை
மலரவனுங் கூடிச்சென் றறிய மாட்டார்
ஆரொருவ ரவர்தன்மை யறிவார் தேவ
ரறிவோமென் பார்க்கெல்லா மறிய லாகாச்
சீரரவக் கழலானை நிழலார் சோலைத்
திருப்புன்கூர் மேவிய சிவ லோகனை
நீரரவத் தண்கழனி நீடூ ரானை
நீதனே னென்னேநா னினையா வாறே.

கையெலா நெய்பாயக் கழுத்தே கிட்டக்
கானிமிர்த்து நின்றுண்ணுங் கையர் சொன்ன
பொய்யெலா மெய்யென்று கருதிப் புக்குப்
புள்ளுவரா லகப்படா துய்யப் போந்தேன்
செய்யெலாஞ் செழுங்கமலப் பழன வேலித்
திருப்புன்கூர் மேவிய சிவ லோகனை
நெய்தல்வாய்ப் புனற்படப்பை நீடூ ரானை
நீதனே னென்னேநா னினையா வாறே.

இகழுமா றெங்ஙனே யேழை நெஞ்சே
யிகழாது பரந்தோன்றாய் நின்றான் றன்னை
நகழமால் வரைக்கீழிட் டரக்கர் கோனை
நலனழித்து நன்கருளிச் செய்தான் றன்னைத்

திகழுமா மதகரியி னுரிபோர்த் தானைத்
திருப்புன்கூர் மேவிய சிவ லோகனை
நிகழுமா வல்லானை நீடு ரானை
நீதனே னென்னேநா னினையா வாறே.

திருச்சிற்றம்பலம்

இவை சோழநாட்டிலுள்ளவை.

திருப்புன்கூர் இறைவன் - சிவலோகநாதர்; இறைவி - சொக்கநாயகி.

திருநீடூர் இறைவன் - அருட்சோமநாதர்; இறைவி - வேயுறுதோளி.

திருகழிப்பாலை பதிகம் உ௨௬

திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஊனுடுத்தி யொன்பது வாசல் வைத்து
வொள்ளெலும்பு தூணா வுரோம மேய்ந்து
தாமெடுத்த கூரை தவிரப் போவார்
தயக்கம் பலபடைத்தார் தாம ரையினார்
கானெடுத்து மாமயில்க ளாலுஞ் சோலைக்
கழிப்பாலை மேய கபா லப்பனார்
வானிடத்தை யூடறுத்து வல்லைச் செல்லும்
வழிவைத்தார்க் கவ்வழியே போது நாமே.

முறையார்ந்த மும்மதிலும் பொடியாச் செற்று
முன்னுமாய்ப் பின்னுமாய் முக்க ணெந்தை
பிறையார்ந்த சடைமுடிமேற் பாம்பு கங்கை
பிணக்கந்தீர்த் துடன்வைத்தார் பெரிய நஞ்சுக்
கறையார்ந்த மிடற்றடங்கக் கண்ட வெந்தை
கழிப்பாலை மேய கபா லப்பனார்
மறையார்ந்த வாய்மொழியான் மாய யாக்கை
வழிவைத்தார்க் கவ்வழியே போது நாமே.

தெளிவுண்டாக் கருதாதே நிமலன் றன்னை
நினைமின்க ணித்தலுநே ரிழையா ளாய
ஒளிவண்டார் கருங்குழலி யுமையா டன்னை
யொருபாகத் தமர்ந்தடியா ருள்கி யேத்தக்
களிவண்டார் கரும்பொழில்சூழ் கண்டல் வேலிக்
கழிப்பாலை மேய கபா லப்பனார்
வளிவுண்டார் மாயக் குரம்பை நீங்க
வழிவைத்தார்க் கவ்வழியே போது நாமே. ௯

பொடிநாறு மேனியர் பூதிப் பையர்
புலித்தோலர் பொங்கரவர் பூண நூலர்
அடிநாறு கமலத்த ராரூ ராதி
யானஞ்சு மாடுமா திரையி னார்தாங்
கடிநாறு பூஞ்சோலை கமழ்ந்து நாறுங்
கழிப்பாலை மேய கபா லப்பனார்
மடிநாறு மேனியிம் மாய நீங்க
வழிவைத்தார்க் கவ்வழியே போது நாமே. ௪

விண்ணானை விண்ணவர்கள் விரும்பி வந்து
வேதத்தாய் கீதத்தாய் விரவி யெங்கும்
எண்ணானை யெழுத்தானைக் கடலே ழானை
யிறையானை யெம்மிறையே யென்று நிற்குங்
கண்ணானைக் காரானைப் பாரு மானைக்
கழிப்பாலை யுள்ளுறையுங் கபா லப்பனார்
மண்ணானை மாயக் குரம்பை நீங்க
வழிவைத்தார்க் கவ்வழியே போது நாமே. ௫

விண்ணப்ப விச்சா தரர்க ளேத்த
விரிகதிரா னெரிசுடரான் விண்ணு மாகிப்
பண்ணப்பன் பத்தர் மனத்துள் ளேயும்
பசுபதி பாசுபதன் றேச மூர்த்தி
கண்ணப்பன் கண்ணப்பக் கண்டு கந்தார்
கழிப்பாலை மேய கபா லப்பனார்
வண்ணப் பிணிமாய யாக்கை நீங்க
வழிவைத்தார்க் கவ்வழியே போது நாமே. ௬

பிணம்புல்கு பீறற் குரம்பை மெய்யாப்
பேதப் படுகின்ற பேதை மீர்காள்
திணம்புல்கு சூலத்தர் நீல கண்ட
ரெண்டோள ரெண்ணிறைந்த குணத்தி னாலே
கணம்புல்லன் கருத்துகந்தார் காஞ்சி யுள்ளார்
கழிப்பாலை மேய கபா லப்பனார்
மணம்புல்கு மாயக் குரம்பை நீங்க
வழிவைத்தார்க் கவ்வழியே போது நாமே.

இயல்பாய வீசனை யெந்தை தந்தை
யென்சிந்தை மேவி யுறைகின் றானை
முயல்வானை மூர்த்தியைத் தீர்த்த மான
தியம்பகன் றிரிசூலத் தன்ன கையன்
கயல்பாயுங் கண்டல்சூழ் வுண்ட வேலிக்
கழிப்பாலை மேய கபா லப்பனார்
மயலாய மாயக் குரம்பை நீங்க
வழிவைத்தார்க் கவ்வழியே போது நாமே.

செற்றதோர் மனமொழிந்து சிந்தை செய்து
சிவமூர்த்தி யென்றெழுவார் சிந்தை யுள்ளால்
உற்றதோர் நோய்களைந்திவ் வுலக மெல்லாங்
காட்டுவா னுத்தமன்ற னோதா தெல்லாங்
கற்றதோர் நூலினன் களிறு செற்றான்
கழிப்பாலை மேய கபா லப்பனார்
மற்றிதோர் மாயக் குரம்பை நீங்க
வழிவைத்தார்க் கவ்வழியே போது நாமே.

பொருதலங்க னீண்முடியான் போர ரக்கன்
புட்பகந்தான் பொருப்பின்மீ தோடா தாக
இருநிலங்க ணடுக்கெய்த வெடுத்தி டுதலு
மேந்திழையா டான்வெருவ விறைவ னோக்கிக்

கரதலங்கள் கதிர்முடியா றஞ்சி னோடு
கால்விரலா லூன்று கழிப்பா லையார்
வருதலங்க மாயக் குரம்பை நீங்க
வழிவைத்தார்க் கவ்வழியே போது நாமே. ய

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்புறம்பயம்   பதிகம் உஉள

திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

கொடிமாட நீடெருவு கூடல் கோட்டூர்
கொடுங்கோளூர் தண்வளவி கண்டி யூரும்
நடமாடு நன்மருகல் வைகி நாளு
நலமாகு மொற்றியூ ரொற்றி யாகப்
படுமாலை வண்டறையும் பழனம் பாசூர்
பழையாறும் பாற்குளமுங் கைவிட் டிந்நாள்
பொடியேறு மேனியராய்ப் பூதஞ் சூழப்
புறம்பயநம் மூரென்று போயி னாரே. க

முற்றொருவர் போல முழு நீறாடி
முளைத்திங்கள் சூடிமுந் நூலும் பூண்டு
ஒற்றொருவர் போல்வு றங்கு வேன்கை
யொளிவளையை யொன்றொன்று வெண்ணு கின்றார்
மற்றொருவ ரில்லைத் துணை யெனக்கு
மால்கொண் டாற்போல மயங்கு வேற்குப்
புற்றரவக் கச்சார்த்துப் பூதஞ் சூழப்
புறம்பயநம் மூரென்று போயி னாரே. உ

ஆகாத நஞ்சுண்ட வந்தி வண்ண
னைந்தலைய மாசுணங்கொண் டம்பொற் றோண்மேல்
ஏகாச மாவிட்டோ டொன்றேந் திவந்
திடுதிருவே பலியென்றார்க் கில்லே புக்கேன்
பாகேனுங் கொள்ளார் பலியுங் கொள்ளார்
பாவியேன் கண்ணுளே பற்றி நோக்கிப்
போகாத வேடத்தர் பூதஞ் சூழப்
புறம்பயநம் மூரென்று போயி னாரே. ரு

பன்மலிந்த வெண்டலை கையி லேந்திப்
பனிமுகில்போன் மேனிப் பவந்த நாதர்
நென்மலிந்த நெய்த்தானஞ் சோற்றுத் துறை
நியமந் துருத்தியு நீடூர் பாச்சில்
கன்மலிந் தோங்கு கழுநீர்க் குன்றங்
கடனாகைக் காரோணங் கைவிட் டிந்நாள்
பொன்மலிந்த கோதையருந் தாமு மெல்லாம்
புறம்பயநம் மூரென்று போயி னாரே. சு

செத்தவர்தந் தலைமாலை கையி லேந்திச்
சிரமாலை சூடிச் சிவந்த மேனி
மத்தகத்த யானை யுரிவை மூடி
மடவா ளவளோடு மானொன் றேந்தி
அத்தவத்த தேவ ரறுப தின்ம
ராறுநூ றாயிரவர்க் காடல் காட்டிப்
புத்தகங் கைக்கொண்டு புலித்தோல் வீக்கிப்
புறம்பயநம் மூரென்று போயி னாரே. எ

நஞ்சடைந்த கண்டத்தர் வெண்ணீ றாடி
நல்ல புலியதண்மே னாகங் கட்டிப்
பஞ்சடைந்த மெல்விரலாள் பாக மாகப்
பராய்த்துறையே னென்றோர் பவள வண்ணர்
துஞ்சிடையே வந்து துடியுங் கொட்டத்
துண்ணென் றெழுந்திருந்தேன் சொல்ல மாட்டேன்
புன்சடையின் மேலோர் புனலுஞ் சூடிப்
புறம்பயநம் மூரென்று போயி னாரே. அ

மறியிலங்கு கையர் மழுவா ளேந்தி
மறைக்காட்டே னென்றோர் மழலை பேசிச்
செறியிலங்கு திண்டோண்மே னீறு கொண்டு
திருமுண்ட மாவிட்ட திலக நெற்றி
நெறியிலங்கு கூந்தலார் பின்பின் சென்று
நெடுங்கண் பனிசோர நின்று நோக்கிப்
பொறியிலங்கு பாம்பார்த்துப் பூதஞ் சூழப்
புறம்பயநம் மூரென்று போயி னாரே. எ

நில்லாதே பல்லூரும் பலிகள் வேண்டி
நிரைவளையார் பலிபெய்ய நிறையுங் கொண்டு
கொல்லேறுங் கொக்கரையுங் கொடுகொட் டியுங்
குடமூக்கி லங்கொழியக் குளிர்தண் பொய்கை
நல்லாளை நல்லூரே தவிரே னென்று
நறையூரிற் றமுந் தவிர்வார் போலப்
பொல்லாத வேடத்தர் பூதஞ் சூழப்
புறம்பயநம் மூரென்று போயி னாரே. அ

விரையேறு நீறணிந்தோ ராமை பூண்டு
வெண்டோடு பெய்திடங்கை வீணை யேந்தித்
திரையேறு சென்னிமேற் றிங்க டன்னைத்
திசைவிளங்க வைத்துகந்த செந்தீ வண்ணர்
அரையேறு மேகலையாள் பாக மாக
வாரிடத்தி லாட லமர்ந்த வையன்
புரையேறு தாமேறிப் பூதஞ் சூழப்
புறம்பயநம் மூரென்று போயி னாரே. கூ

கோவாய விந்திரனுள் ளிட்டா ராகக்
குமரனும் விக்கின விநாய கனும்
பூவாய பீடத்து மேல யனும்
பூமி யளந்தானும் போற்றி சைப்பப்

பாவாய வின்னிசைகள் பாடி யாடிப்
பாரிடமுந் தாமும் பரந்து பற்றிப்
பூவார்ந்த கொன்றை பொறிவண் டார்க்கப்
புறம்பயநம் மூரென்று போயி னாரே. ௰

திருச்சிற்றம்பலம்

இது சோழநாட்டிலுள்ளது.

இறைவன் - சாட்சிநாதர்; இறைவி - கரும்படுசொல்லன்னம்.

திருநல்லூர் பதிகம் ௨௨அ

திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

நினைந்துருகு மடியாரை நைய வைத்தார்
நில்லாமே தீவினைக ணீங்க வைத்தார்
சினந்திருகு களிற்றுரிவைப் போர்வை வைத்தார்
செழுமதியின் றளிர்வைத்தார் சிறந்து வானோர்
இனந்துருவி மணிமகுடத் தேறத் துற்ற
வினமலர்கள் போதவிழ்ந்து மதுவாய்ப் பில்கி
நனைந்தனைய திருவடியென் றலைமேல் வைத்தார்
நல்லூரெம் பெருமானார் நல்ல வாறே.

பொன்னலத்த நறுங்கொன்றை சடைமேல் வைத்தார்
புலியுரியி னதள்வைத்தார் புனலும் வைத்தார்
மன்னலத்த திரடோண்மேன் மழுவாள் வைத்தார்
வார்காதிற் குழைவைத்தார் மதியும் வைத்தார்
மின்னலத்த நுண்ணிடையாள் பாகம் வைத்தார்
வேழத்தி னுரிவைத்தார் வெண்ணூல் வைத்தார்
நன்னலத்த திருவடியென் றலைமேல் வைத்தார்
நல்லூரெம் பெருமானார் நல்ல வாறே.

தோடேறு மலர்க்கொன்றை சடைமேல் வைத்தார்
துன்னெருக்கின் வடம்வைத்தார் துவலை சிந்தப்
பாடேறு படுதிரைக ளெறிய வைத்தார்
பனிமத்த மலர்வைத்தார் பாம்பும் வைத்தார்
சேடேறு திருநுதன்மே னாட்டம் வைத்தார்
சிலைவைத்தார் மலைபெற்ற மகளை வைத்தார்
நாடேறு திருவடியென் றலைமேல் வைத்தார்
நல்லூரெம் பெருமானார் நல்ல வாறே.

வில்லருளி வருபுருவத் தொருத்தி பாகம்
பொருத்தாகி விரிசடைமே லருவி வைத்தார்
கல்லருளி வரிசிலையா வைத்தா ரூராக்
கைலாய மலைவைத்தார் கடவூர் வைத்தார்
சொல்லருளி யறநால்வர்க் கறிய வைத்தார்
சுடுசுடலைப் பொடிவைத்தார் துறவி வைத்தார்
நல்லருளாற் றிருவடியென் றலைமேல் வைத்தார்
நல்லூரெம் பெருமானார் நல்ல வாறே.

விண்ணிரியுந் திரிபுரங்க ளெரிய வைத்தார்
வினைதொழுவார்க் கறவைத்தார் துறவி வைத்தார்
கண்ணெரியாற் காமனையும் பொடியா வைத்தார்
கடிக்கமல மலர்வைத்தார் கையை வைத்தார்
திண்ணெரியுந் தண்புனலு முடனே வைத்தார்
திசைதொழுது மிசையமரர் திகழ்ந்து வாழ்த்தி
நண்ணரிய திருவடியென் றலைமேல் வைத்தார்
நல்லூரெம் பெருமானார் நல்ல வாறே.

உற்றுலவு பிணியுலகத் தெழுமை வைத்தா
ருயிர்வைத்தா ருயிர்செல்லுங் கதிகள் வைத்தார்
மற்றமரர் கணம்வைத்தா ரமரர் காணா
மறைவைத்தார் குறைமதியம் வளர வைத்தார்
செற்றமலி யார்வமொடு காம லோபஞ்
சிறவாத நெறிவைத்தார் துறவி வைத்தார்
நற்றவர்சேர் திருவடியென் றலைமேல் வைத்தார்
நல்லூரெம் பெருமானார் நல்ல வாறே.

மாறுமலைந் தாரரண மெரிய வைத்தார்
மணிமுடிமே லரவைத்தா ரணிகொண் மேனி
நீறுமலிந் தெரியாட னிலவ வைத்தார்
நெற்றிமேற் கண்வைத்தார் நிலயம் வைத்தார்
ஆறுமலைந் தறுதிரைக ளெறிய வைத்தா
ரார்வத்தா லடியமரர் பரவ வைத்தார்
நாறுமலர்த் திருவடியென் றலைமேல் வைத்தார்
நல்லூரெம் பெருமானார் நல்ல வாறே. ௭

குலங்கண்மிகு மலைகடல்கண் ஞாலம் வைத்தார்
குருமணிசே ரரவைத்தார் கோலம் வைத்தார்
உலங்கிளரு மரவத்தி னுச்சி வைத்தா
ருண்டருளி விடம்வைத்தா ரெண்டோள் வைத்தார்
நிலங்கிளரும் புனல்கனலு ளனிலம் வைத்தார்
நிமிர்விசும்பின் மிசைவைத்தார் நினைந்தா ரிந்நாள்
நலங்கிளருந் திருவடியென் றலைமேல் வைத்தார்
நல்லூரெம் பெருமானார் நல்ல வாறே. ௮

சென்றருளுங் கதிரிரண்டும் விசும்பில் வைத்தார்
திசைபத்து மிருநிலத்திற் றிருந்த வைத்தார்
நின்றருளி யடியமரர் வணங்க வைத்தார்
நிறைதவமு மறைபொருளு நிலவ வைத்தார்
கொன்றருளிக் கொடுங்கூற்ற நடுங்கி யோடக்
குரைகழற்சே வடிவைத்தார் விடையும் வைத்தார்
நன்றருளுந் திருவடியென் றலைமேல் வைத்தார்
நல்லூரெம் பெருமானார் நல்ல வாறே. ௯

பாம்புரிஞ்சி மதிகிடந்து திரைக ளேங்கப்
பனிக்கொன்றை சடைவைத்தார் பணிசெய் வானோர்
ஆம்பரிசு தமக்கெல்லா மருளும் வைத்தா
ரடிசுடலைப் பொடிவைத்தா ரழகும் வைத்தார்
ஓம்பரிய வல்வினைநோய் தீர வைத்தா
ருமையையொரு பால்வைத்தா ருகந்து வானோர்
நாம்பரவுந் திருவடியென் றலைமேல் வைத்தார்
நல்லூரெம் பெருமானார் நல்ல வாறே. ௰

குலங்கிளரும் வருதிரைக ளேழும் வைத்தார்
குருமணிசேர் மலைவைத்தார் மலையைக் கையால்
உலங்கிளர வெடுத்தவன்றோண் முடியு நோவ
வொருவிரலா லுறவைத்தா ரிறைவா வென்று
புலம்புதலு மருளொடுபோர் வாளும் வைத்தார்
புகழ்வைத்தார் புரிந்தாளாக் கொள்ள வைத்தார்
நலங்கிளருந் திருவடியென் றலைமேல் வைத்தார்
நல்லூரெம் பெருமானார் நல்ல வாறே. கக

திருச்சிற்றம்பலம்

பதிக வரலாறு :

திருச்சத்திமுற்றத்திருந்த சிவக்கொழுந்தைச் சென்று வழிபட்ட நாவுக்கரசர் அங்கு 'கோவாய் முடுகி யடுதிறற் கூற்றம் குமைப்பதன் முன் பூவா ரடிச்சுவ டென்மேற் பொறித்துவை' என்று திருவடி தீட்சை செய்யு மாறு வேண்ட இறைவன் நல்லூருக்கு வருமாறு பணித்தருளினர். அப் பணியை மேற்கொண்டு நாயனர் நல்லூரை யடைந்து இறைவனை வணங்கி மகிழ்ந்து எழும்போதில், 'உன்னுடைய நினைப்பதனை முடிக்கின்றோம்' என்று அவர் சென்னியிசைத் திருவடிமலர் சூட்டியருளலும் 'நினைந்துருகு மடியாரை' என்னுமித் திருத்தாண்டகத்தை யெடுத்துத் திருப்பாட்டிறுதி தோறும் 'திருவடியென் தலைமேல் வைத்தார், நல்லூ ரெம்பெருமானர் நல்லவாறே' என்று வைத்துப் பாடி யருளினர்.

திருக்கருகாவூர் பதிகம் உஉக

திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

குருகாம் வயிரமாங் கூறு நாளாங்
கொள்ளுங் கிழமையாங் கோளே தானும்
பருகா வமுதமாம் பாலி னெய்யாம்
பழத்தி னிரதமாம் பாட்டிற் பண்ணும்

ஒருகா லுமையாளோர் பாக னுமா
முண்ணின்ற நாவிற் குரையா டியாம்
கருவா யுலகுக்கு முன்னே தோன்றுங்
கண்ணாங் கருகாவூ ரெந்தை தானே.

வித்தா முளையாகும் வேரே தானாம்
வேண்டு முருவமாம் விரும்பி நின்ற
பத்தா மடியார்க்கோர் பாங்க னுமாம்
பானி றமுமாம் பரஞ்சோதி தானாம்
தொத்தா மமரர்கணஞ் சூழ்ந்து போற்றத்
தோன்றாதெ னுள்ளத்தி னுள்ளே நின்ற
கத்தா மடியேற்குக் காணா காட்டுங்
கண்ணாங் கருகாவூ ரெந்தை தானே.

பூத்தானாம் பூவி னிறத்தா னுமாம்
பூக்குளால் வாசமாய் மன்னி நின்ற
கோத்தானாங் கோல்வளையாள் கூற னாகுங்
கொண்ட சமயத்தார் தேவ னாகி
ஏத்தாதார்க் கென்று மிடரே துன்ப
மீவானா மென்னெஞ்சத் துள்ளே நின்று
காத்தானாங் கால னடையா வண்ணங்
கண்ணாங் கருகாவூ ரெந்தை தானே.

இரவனா மெல்லி நடமா டியா
மெண்டிசைக்குந் தேவனா மென்னு ளானாம்
அரவனா மல்ல லறுப்பா னுமா
மாகாச மூர்த்தியா மானே றேறும்
குரவனாங் கூற்றை யுதைத்தான் றானாங்
கூறாத வஞ்சக் குயலர்க் கென்றுங்
கரவனாங் காட்சிக் கெளியா னுமாங்
கண்ணாங் கருகாவூ ரெந்தை தானே.

படைத்தானும் பாரை யிடந்தா னாகும்
 பரிசொன் றறியாமை நின்றான் றானும்
உடைத்தானை யொன்னார் புரங்கண் மூன்று
 மொள்ளழலான் மூட்டி யொருக்கி நின்று
அடைத்தானுஞ் சூல மழுவோர் நாக
 மசைத்தானை மானேறன் றூர்ந்தா னாகும்
கடைத்தானுங் கள்ள மறிவார் நெஞ்சிற்
 கண்ணாங் கருகாவூ ரெந்தை தானே.

மூலனை மூர்த்தியா முன்னே தானை
 மூவாத மேனிமுக் கண்ணி னானும்
சீலனுஞ் சேர்ந்தா ரிடர்க டீர்க்குஞ்
 செல்வனுஞ் செஞ்சுடர்க்கோர் சோதி தானும்
மாலனை மங்கையோர் பங்க னாகு
 மன்றாடி யாம்வானோர் தங்கட் கெல்லாம்
காலனுங் காலனைக் காய்ந்தா னாகுங்
 கண்ணாங் கருகாவூ ரெந்தை தானே.

அரைசே ரரவனை மாலத் தானை
 மாதிரைநா ளானை மண்ட வானோர்
திரைசேர் திருமுடித் திங்க ளானுந்
 தீவினை நாசனென் சிந்தை யானும்
உரைசே ருலகத்தா ருள்ளா னுமா
 முமையாளோர் பாகனை மோத வேலிக்
கரைசேர் கடனஞ்சை யுண்டா னாகுங்
 கண்ணாங் கருகாவூ ரெந்தை தானே.

துடியாந் துடியின் முழக்கந் தானுஞ்
 சொல்லுவார் சொல்லெல்லாஞ் சோதிப் பானும்
படிதானும் பாவ மறுப்பா னாகும்
 பானீற் றனும் பரஞ்சோதி தானும்
கொடியானுங் கூற்றை யுதைத்தா னாகுங்
 கூறாத வஞ்சக் குயலர்க் கென்றும்
கடியானுங் காட்சிக் கரியா னாகுங்
 கண்ணாங் கருகாவூ ரெந்தை தானே.

விட்டுருவங் கிளர்கின்ற சோதி யானும்
விண்ணவர்க்கு மறியாத சூழ லானும்
பட்டுருவ மால்யானைத் தோல்கீண் டானும்
பலபலவும் பாணி பயின்றான் றானும்
எட்டுருவ மூர்த்தியா மெண்டோ ளானு
மென்னுச்சி மேலானு மெம்பி ரானும்
கட்டுருவங் கடியானைக் காய்ந்தா னுகுங்
கண்ணுங் கருகாவூ ரெந்தை தானே.

பொறுத்திருந்த புள்ளூர்வா னுள்ளா னாகி
யுள்ளிருந்தங் குண்ணோய் களைவான் றானைச்
செறுத்திருந்த மும்மதில்கண் மூன்றும் வேவச்
சிலைகுனியத் தீமூட்டுந் திண்மை யானும்
அறுத்திருந்த கையானு மந்தா ரல்லி
யிருந்தானை யொருதலையைத் தெரிய நோக்கிக்
கறுத்திருந்த கண்ட முடையான் போலுங்
கண்ணுங் கருகாவூ ரெந்தை தானே.

ஒறுத்தானு மொன்னார் புரங்கண் மூன்று
மொள்ளழலை மாட்டி யுடனே வைத்து
இறுத்தானு மெண்ணுன் முடிகள் பத்து
மிசைந்தானு மின்னிசைகள் கேட்டா னுகும்
அறுத்தானு மஞ்சு மடக்கி யங்கே
யாகாச மந்திரமு மானா னுகும்
கறுத்தானுங் காலனைக் காலால் வீழக்
கண்ணுங் கருகாவூ ரெந்தை தானே.

திருச்சிற்றம்பலம்

இது சோழநாட்டிலுள்ளது.

இறைவன் - முல்லைவனநாதர்; இறைவி - கரும்பனையாள்.

திருவிடைமருதூர் பதிகம் உகூ௰

திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சூலப் படையார் தாமே போலுஞ்
சுடர்த்திங்கட் கண்ணி யுடையார் போலும்
மாலை மகிழ்ந்தொருபால் வைத்தார் போலு
மந்திரமுந் தந்திரமு மானார் போலும்
வேலைக் கடனஞ்ச முண்டார் போலும்
மேல்வினைக ளீர்க்கும் விகிர்தர் போலும்
ஏலக் கமழ்குழலாள் பாகர் போலு
மிடைமருது மேவிய வீச னாரே.

காரார் கமழ்கொன்றைக் கண்ணி போலுங்
காரானை யீருரிவை போர்த்தார் போலும்
பாரார் பரவப் படுவார் போலும்
பத்துப் பல்லூழி பரந்தார் போலும்
சீரால் வணங்கப் படுவார் போலுந்
திசையனைத்து மாய்மற்று மானார் போலும்
ஏரார் கமழ்குழலாள் பாகர் போலு
மிடைமருது மேவிய வீச னாரே.

வேதங்கள் வேள்வி பயந்தார் போலும்
விண்ணுலகு மண்ணுலகு மானார் போலும்
பூதங்க ளாய புராணர் போலும்
புகழ வளரொளியாய் நின்றார் போலும்
பாதம் பரவப் படுவார் போலும்
பத்தர்களுக் கின்பம் பயந்தார் போலும்
ஏதங்க ளான கடிவார் போலு
மிடைமருது மேவிய வீச னாரே.

திண்குணத்தார் தேவர் கணங்க ளேத்தித்
திசைவணங்கச் சேவடியை வைத்தார் போலும்
விண்குணத்தார் வெள்வி சிதைய நூறி
வியன்கொண்டன் மேற்செல் விகிர்தர் போலும்
பண்குணத்தார் பாடலோ டாட லோவாப்
பரங்குன்ற மேய பரமர் போலும்
எண்குணத்தா ரெண்ணு யிரவர் போலு
மிடைமருது மேவிய வீச னாரே.

ஊக முகிலுரிஞ்சு சோலை சூழ்ந்த
வுயர்பொழி லண்ணுவி லுறைகின் றாரும்
பாகம் பணிமொழியாள் பாங்க ராகிப்
படுவெண் டலையிற் பலிகொள் வாரும்
மாகமடை மும்மதிலு மெய்தார் தாமு
மணிபொழில்சூ ழாரூ ருறைகின் றாரும்
ஏகம்ப மேயாரு மெல்லா மாவா
ரிடைமருது மேவிய வீச னாரே.

ஐயிரண்டு மாறொன்று மானார் போலு
மறுமூன்று நான்மூன்று மானார் போலும்
செய்வினைக ணல்வினைக ளானார் போலுந்
திசையனைத்து மாய்நிறைந்த செல்வர் போலுங்
கொய்மலரங் கொன்றைச் சடையார் போலுங்
கூத்தாட வல்ல குழகர் போலும்
எய்யவந்த காமனையுங் காய்ந்தார் போலு
மிடைமருது மேவிய வீச னாரே.

பிரியாத குணமுயிர்கட் கஞ்சோ டஞ்சாய்ப்
பிரிவுடைய குணம்பேசிற் பத்தோ டொன்றாய்
விரியாத குணமொருகா லொன்கே யென்பர்
விரிவிலாக் குணநாட்டத் தாறே யென்பர்
தெரிவாய குணமஞ்சுஞ் சமிதை யஞ்சும்
பதமஞ்சுங் கதியஞ்சுஞ் செப்பி னாரும்
எரியாய தாமரைமே லியங்கி னாரு
மிடைமருது மேவிய வீச னாரே.

தோலிற் பொலிந்த வுடையார் போலுஞ்
    சுடர்வா யரவசைத்த சோதி போலும்
ஆல மமுதாக வுண்டார் போலு
    மடியார்கட் காரமுத மானார் போலும்
காலனையுங் காய்ந்த கழலார் போலுங்
    கயிலாயந் தம்மிடமாக் கொண்டார் போலும்
ஏலங் கமழ்குழலாள் பாகர் போலு
    மிடைமருது மேவிய வீச னாரே. அ

பைந்தளிர்க் கொன்றையந் தாரார் போலும்
    படைக்கணாள் பாக முடையார் போலும்
அந்திவாய் வண்ணத் தழகர் போலு
    மணிநீல கண்ட முடையார் போலும்
வந்த வரவுஞ் செலவு மாகி
    மாறாதென் னுள்ளத் திருந்தார் போலும்
எந்த மிடர்தீர்க்க வல்லார் போலு
    மிடைமருது மேவிய வீச னாரே. கூ

கொன்றையங் கூவிள மாலை தன்னைக்
    குளிர்சடைமேல் வைத்துகந்த கொள்கை யாரும்
நின்ற வநங்கனை நீறு நோக்கி
    நெருப்புருவ மாய்நின்ற நிமல னாரும்
அன்ற வரக்க னலறி வீழ
    வருவரையைக் காலா லழுத்தி னாரும்
என்று மிடுபிச்சை யேற்றுண் பாரு
    மிடைமருது மேவிய வீச னாரே. ௰

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவிடைமருதூர் பதிகம் உருக

திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆறு சடைக்கணிவ ரங்கைத் தீய
    ரழகர் படையுடைய ரம்பொற் றேண்மேல்
நீறு தடவந் திடப மேறி
    நித்தம் பலிகொள்வர் மொய்த்த பூதம்
கூறுங் குணமுடையர் கோவ ணத்தர்
    கோடால வேடத்தர் கொள்கை சொல்லின்
ஈறுங் நடுவு முதலு மாவா
    ரிடைமருது மேவி யிடங்கொண் டாரே.

மங்குன் மதிவைப்பர் வான நாடர்
    மடமா னிடமுடையர் மாத ராளைப்
பங்கின் மிகவைப்பர் பால்போ னீற்றர்
    பளிக்கு வடம்புனைவர் பாவ நாசர்
சங்கு திரையுகளுஞ் சாய்க்கா டாள்வர்
    சரிதை பலவுடையர் தன்மை சொல்லின்
எங்கும் பலிதிரிவ ரென்னு ணீங்கா
    ரிடைமருது மேவி யிடங்கொண் டாரே.

ஆல நிழலிருப்ப ராகா சத்த
    ரருவரையி னுச்சிய ராணர் பெண்ணர்
காலம் பலகழித்தார் கறைசேர் கண்டர்
    கருத்துக்குச் சேயார்தாங் காணு தார்க்குக்
கோலம் பலவுடையர் கொல்லை யேற்றர்
    கொடுமழுவர் கோழம்ப மேய வீசர்
ஏல மணநாறு மீங்கோய் நீங்கா
    ரிடைமருது மேவி யிடங்கொண் டாரே.

தேசர் திறனினைவார் சிந்தை சேருஞ்
செல்வர் திருவாரூ ரென்று முள்ளார்
வாச மலரின்கண் மான்றேல் போர்ப்பர்
மருவுங் கரியுரியர் வஞ்சக் கள்வர்
நேச ரடைந்தார்க் கடையா தார்க்கு
நிட்டுரவர் கட்டங்கர் நினைவார்க் கென்றும்
ஈசர் புனற்பொன்னித் தீர்த்தர் வாய்த்த
விடைமருது மேவி யிடங்கொண் டாரே. ௫

கரப்பர் கரியமனக் கள்வர்க் குள்ளங்
கரவாதே தந்நினைய கிற்பார் பாவம்
துரப்பர் தொடுகடலி னஞ்ச முண்பர்
தூய மறைமொழியர் தீயா லொட்டி
நிரப்பர் புரமூன்று நீறு செய்வர்
நீள்சடையர் பாய்விடைகொண் டெங்கு மையம்
இரப்ப ரெமையாள்வ ரென்னு ணீங்கா
ரிடைமருது மேவி யிடங்கொண் டாரே. ௬

கொடியா ரிடபத்தர் கூத்து மாடிக்
குளிர்கொன்றை மேல்வைப்பர் கோல மார்ந்த
பொடியாரு மேனியர் பூதிப் பையர்
புலித்தோலர் பொங்கரவர் பூண நூலர்
அடியார் குடியாவ ரந்த ணாள
ராகுதியின் மந்திரத்தா ரமரர் போற்ற
இடியார் களிற்றுரிய ரெவரும் போற்ற
விடைமருது மேவி யிடங்கொண் டாரே. ௭

பச்சை நிறமுடையர் பாலர் சாலப்
பழையர் பிழையெலா நீக்கி யாள்வர்
கச்சைக் கதநாகம் பூண்ட தோளர்
கலனொன்று கையேந்தி யில்லந் தோறும்
பிச்சை கொளநுகர்வர் பெரியர் சாலப்
பிறங்கு சடைமுடியர் பேணுந் தொண்டர்
இச்சை மிகவறிவ ரென்று முள்ளா
ரிடைமருது மேவி யிடங்கொண் டாரே. ௮

சஙஅ.

காவார் சடைமுடியர் காரோ ணத்தர்
கயிலாய மன்னினார் பன்னு மின்சொற்
பாவார் பொருளாளர் வாளார் கண்ணி
பயிலுந் திருவுருவம் பாக மேயார்
பூவார் புனலணவு புன்கூர் வாழ்வர்
புரமூன்று மொள்ளழலாக் காயத் தொட்ட
ஏவார் சிலைமலைய ரெங்குந் தாமே
யிடைமருது மேவி யிடங்கொண் டாரே.

புரிந்தார் நடத்தின்கட் பூத நாதர்
பொழிலாரூர் புக்குறைவர் போந்து தம்மிற்
பிரிந்தா ரகல்வாய பேயுந் தாமும்
பிரியா ரொருநாளும் பேணு காட்டில்
எரிந்தா ரனலுகப்ப ரேழி லோசை
யெவ்விடத்துந் தாமேயென் றேத்து வார்பால்
இருந்தா ரிமையவர்கள் போற்ற வென்று
மிடைமருது மேவி யிடங்கொண் டாரே.

விட்டிலங்கு மாமழுவர் வேலை நஞ்சர்
விடங்கர் விரிபுனல்சூழ் வெண்காட் டுள்ளார்
மட்டிலங்கு தார்மாலை மார்பி னீற்றர்
மழபாடி யுள்ளுறைவர் மாகா ளத்தர்
சிட்டிலங்கு வல்லரக்கர் கோனை யன்று
செழுமுடியுந் தோளைஞ்ஞான் கடரக் காலால்
இட்டிரங்கி மற்றவனுக் கீந்தார் வென்றி
யிடைமருது மேவி யிடங்கொண் டாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பூவணம் பதிகம் உகஉ

திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

வடியேறு திரிசூலந் தோன்றுந் தோன்றும்
வளர்சடைமே லிளமதியந் தோன்றுந் தோன்றும்
கடியேறு கமழ்கொன்றைக் கண்ணி தோன்றுங்
காதில்வெண் குழைதோடு கலந்து தோன்றும்
இடியேறு களிற்றுரிவைப் போர்வை தோன்று
மெழிறிகழுந் திருமுடியு மிலங்கித் தோன்றும்
பொடியேறு திருமேனி பொலிந்து தோன்றும்
பொழிறிகழும் பூவணத்தெம் புனித னார்க்கே. க

ஆணாகிப் பெண்ணாய வடிவு தோன்று
மடியவர்கட் காரமுத மாகித் தோன்றும்
ஊணாகி யூர்திரிவா னாகித் தோன்று
மொற்றைவெண் பிறைதோன்றும் பற்றார் தம்மேல்
சேணாக வரைவில்லா லெரித்த தோன்றுஞ்
செத்தவர்தம் மெலும்பினாற் செறியச் செய்த
பூணாணு மரைநாணும் பொலிந்து தோன்றும்
பொழிறிகழும் பூவணத்தெம் புனித னார்க்கே. உ

கல்லாலி னீழற் கலந்து தோன்றுங்
கவின்மறையோர் நால்வர்க்கு நெறிக ளன்று
சொல்லாகச் சொல்லியவா தோன்றுந் தோன்றுஞ்
சூழரவு மான்மறியுந் தோன்றுந் தோன்றும்
அல்லாத காலனைமுன் னடர்த்த தோன்று
மையவகையா னினைவார்பா லமர்ந்து தோன்றும்
பொல்லாத புலாலெலும்பு பூணாய்த் தோன்றும்
பொழிறிகழும் பூவணத்தெம் புனித னார்க்கே. ௩

படைமலிந்த மழுவாளு மானுந் தோன்றும்
பன்னிரண்டு கையுடைய பிள்ளை தோன்றும்
நடைமலிந்த விடையோடு கொடியுந் தோன்று
நான்மறையி னொலிதோன்று நயனந் தோன்றும்
உடைமலிந்த கோவணமுங் கீளுந் தோன்று
மூரல்வெண் சிரமாலை யுலாவித் தோன்றும்
புடைமலிந்த பூதத்தின் பொலிவு தோன்றும்
பொழிறிகழும் பூவணத்தெம் புனித னார்க்கே.

மயலாகுந் தன்னடியார்க் கருளுந் தோன்று
மாசிலாப் புன்சடைமேன் மதியந் தோன்றும்
இயல்பாக விடுபிச்சை யேற்ற றோன்று
மிருங்கடனஞ் சுண்டிருண்ட கண்டந் தோன்றும்
கயல்பாயக் கடுங்கலுழிக் கங்கை நங்கை
யாயிரமா முகத்தினொடு வானிற் றோன்றும்
புயல்பாயச் சடைவிரித்த பொற்புத் தோன்றும்
பொழிறிகழும் பூவணத்தெம் புனித னார்க்கே.

பாராழி வட்டத்தார் பரவி யிட்ட
பன்மலரு நறும்புகையும் பரந்து தோன்றும்
சீராழித் தாமரையின் மலர்க ளன்ன
திருந்தியமா நிறத்தசே வடிக டோன்றும்
ஓராழித் தேருடைய விலங்கை வேந்த
னுடறுணித்த விடர்பாவங் கெடுப்பித் தன்று
போராழி முன்னீந்த பொற்புத் தோன்றும்
பொழிறிகழும் பூவணத்தெம் புனித னார்க்கே.

தன்னடியார்க் கருள்புரிந்த தகவு தோன்றுஞ்
சதுர்முகனைத் தலையரிந்த தன்மை தோன்றும்
மின்னனைய நுண்ணிடையாள் பாகந் தோன்றும்
வேழத்தி னுரிவிரும்பிப் போர்த்த றோன்றும்
துன்னியசெஞ் சடைமேலோர் புனலும் பாம்புந்
தூயமா மதியுடனே வைத்த றோன்றும்
பொன்னனைய திருமேனி பொலிந்து தோன்றும்
பொழிறிகழும் பூவணத்தெம் புனித னார்க்கே.

செறிகழலுந் திருவடியுந் தோன்றுந் தோன்றுந்
திரிபுரத்தை யெரிசெய்த சிலையுந் தோன்றும்
நெறியதனை விரித்துரைத்த நேர்மை தோன்று
நெற்றிமேற் கண்டோன்றும் பெற்றந் தோன்றும்
மறுபிறவி யறுத்தருளும் வகையுந் தோன்று
மலைமகளுஞ் சலமகளு மலிந்து தோன்றும்
பொறியரவு மிளமதியும் பொலிந்து தோன்றும்
பொழிறிகழும் பூவணத்தெம் புனித னார்க்கே.

அருப்போட்டு முலைமடவாள் பாகந் தோன்று
மணிகிளரு முருமென்ன வடர்க்குங் கேழல்
மருப்போட்டு மணிவயிரக் கோவை தோன்று
மணமலிந்த நடந்தோன்று மணியார் வைகைத்
திருக்கோட்டி னின்றதோர் திறமுந் தோன்றுஞ்
செக்கர்வா னொளிமிக்குத் திகழ்ந்த சோதிப்
பொருப்போட்டி நின்றதிண் புயமுந் தோன்றும்
பொழிறிகழும் பூவணத்தெம் புனித னார்க்கே.

ஆங்கணைந்த சண்டிக்கு மருளி யன்று
தன்முடிமே லலர்மாலை யளித்த றோன்றும்
பாங்கணைந்து பணிசெய்வார்க் கருளி யன்று
பலபிறவி யறுத்தருளும் பரிசுந் தோன்றும்
கோங்கணைந்த கூவிளமு மதமத் தம்முங்
குழற்கணிந்த கொள்கையொடு கோலந் தோன்றும்
பூங்கணைவே ளுருவழித்த பொற்புத் தோன்றும்
பொழிறிகழும் பூவணத்தெம் புனித னார்க்கே. ம

ஆருருவ வுள்குவா ருள்ளத் துள்ளே
யவ்வுருவாய் நிற்கின்ற வருளுந் தோன்றும்
வாருருவப் பூண்முலைநன் மங்கை தன்னை
மகிழ்ந்தொருபால் வைத்துகந்த வடிவுந் தோன்றும்

நீருருவக் கடலிலங்கை யரக்கர் கோனை
நெறுநெறென வடர்த்திட்ட நிலையுந் தோன்றும்
போருருவக் கூற்றுதைத்த பொற்புத் தோன்றும்
பொழிறிகழும் பூவணத்தெம் புனித னூர்க்கே.

திருச்சிற்றம்பலம்

இது பாண்டிநாட்டிலுள்ளது.

இறைவன் - பூவணநாதர்; இறைவி - மின்னம்மை.

திருவாலவாய் பதிகம் உ௲௲

திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

முளைத்தானை யெல்லார்க்கு முன்னே தோன்றி
முதிருஞ் சடைமுடிமேன் முகிழ்வெண் டிங்கள்
வளைத்தானை வல்லசுரர் புரங்கண் மூன்றும்
வரைசிலையா வாசுகிமா நாணைக் கோத்துத்
துளைத்தானைச் சுடுசரத்தாற் றுவள நீறாத்
தூமுத்த வெண்முறுவ லுமையோ டாடித்
திளைத்தானைத் தென்கூடற் றிருவா லவாய்ச்
சிவனடியே சிந்திக்கப் பெற்றே னானே.

விண்ணுலகின் மேலார்கண் மேலான் றன்னை
மேலாடு புரமூன்றும் பொடிசெய் தானைப்
பண்ணிலவு பைம்பொழில்சூழ் பழனத் தானைப்
பசும்பொன்னி னிறத்தானைப் பானீற் றானை
உண்ணிலவு சடைக்கற்றைக் கங்கை யாளைக்
கரந்துமையோ டுடனாகி யிருந்தான் றன்னைத்
தெண்ணிலவு தென்கூடற் றிருவா லவாய்ச்
சிவனடியே சிந்திக்கப் பெற்றே னானே.

நீர்த்திரளை நீள்சடைமே லிறைவித் தானை
நிலமருவி நீரோடக் கண்டான் றன்னைப்
பாற்றிரளைப் பயின்றாட வல்லான் றன்னைப்
பகைத்தெழுந்த வெங்கூற்றைப் பாய்ந்தான் றன்னைக்
காற்றிரளாய் மேகத்தி னுள்ளே நின்று
கடுங்குரலா யிடிப்பானைக் கண்ணோர் நெற்றித்
தீத்திரளைத் தென்கூடற் றிருவா லவாய்ச்
சிவனடியே சிந்திக்கப் பெற்றே னானே. ௩

வான மிதுவெல்லா முடையான் றன்னை
வரியரவக் கச்சானை வன்பேய் சூழக்
கானமதி னடமாட வல்லான் றன்னைக்
கடைக்கண்ணான் மங்கையையு நோக்கா வென்மேல்
ஊனமது வெல்லா மொழித்தான் றன்னை
யுணர்வாகி யடியேன துள்ளே நின்ற
தேனமுதைத் தென்கூடற் றிருவா லவாய்ச்
சிவனடியே சிந்திக்கப் பெற்றே னானே. ௪

ஊரானை யுலகேழாய் நின்றான் றன்னை
யொற்றைவெண் பிறையானை யுமையோ டென்றும்
பேரானைப் பிறர்க்கென்று மரியான் றன்னைப்
பிணக்காட்டி னடமாடல் பேயோ டென்றும்
ஆரானை யமரர்களுக் கமுதீந் தானை
யருமறையா னான்முகனு மாலும் போற்றும்
சீரானைத் தென்கூடற் றிருவா லவாய்ச்
சிவனடியே சிந்திக்கப் பெற்றே னானே. ௫

மூவனை மூர்த்தியை மூவா மேனி
யுடையானை மூவுலகுந் தானே யெங்கும்
பாவனைப் பாவ மறுப்பான் றன்னைப்
படியெழுத லாகாத மங்கை யோடு
மேவனை விண்ணோர் நடுங்கக் கண்டு
விரிகடலி னஞ்சுண் டமுத மீந்த
தேவனைத் தென்கூடற் றிருவா லவாய்ச்
சிவனடியே சிந்திக்கப் பெற்றே னானே. ௬

துறந்தார்க்குத் தூநெறியாய் நின்றான் றன்னைத்
துன்பந் துடைத்தாள வல்லான் றன்னை
இறந்தார்க ளென்பே யணிந்தான் றன்னை
யெல்லி நடமாட வல்லான் றன்னை
மறந்தார் மதின்மூன்று மாய்த்தான் றன்னை
மற்றொரு பற்றில்லா வடியேற் கென்றுஞ்
சிறந்தானைத் தென்கூடற் றிருவா லவாய்ச்
சிவனடியே சிந்திக்கப் பெற்றே னானே.

வாயானை மனத்தானை மனத்து ணின்ற
கருத்தானைக் கருத்தறிந்து முடிப்பான் றன்னைத்
தூயானைத் தூவெள்ளை யேற்றான் றன்னைச்
சுடர்த்திங்கட் சடையானைத் தொடர்ந்து நின்றென்
தாயானைத் தவமாய தன்மை யானைத்
தலையாய தேவாதி தேவர்க் கென்றுஞ்
சேயானைத் தென்கூடற் றிருவா லவாய்ச்
சிவனடியே சிந்திக்கப் பெற்றே னானே.

பகைச்சுடராய்ப் பாவ மறுப்பான் றன்னைப்
பழியிலியாய் நஞ்சுண் டமுதீந் தானை
வகைச்சுடராய் வல்லசுரர் புரமட் டானை
வளைவிலியா யெல்லார்க்கு மருள்செய் வானை
மிகைச்சுடரை விண்ணவர்கண் மேலப் பாலை
மேலாய தேவாதி தேவர்க் கென்றுந்
திகைச்சுடரைத் தென்கூடற் றிருவா லவாய்ச்
சிவனடியே சிந்திக்கப் பெற்றே னானே.

மலையானை மாமேரு மன்னி னானை
வளர்புன் சடையானை வானோர் தங்கள்
தலையானை யென்றலையி னுச்சி யென்றுந்
தாபித் திருந்தானைத் தானே யெங்குந்
துலையாக வொருவரையு மில்லா தானைத்
தோன்றாதார் மதின்மூன்றுந் துவளவெய்த
சிலையானைத் தென்கூடற் றிருவா லவாய்ச்
சிவனடியே சிந்திக்கப் பெற்றே னானே.

தூர்த்தனைத் தோண்முடிபத் திறுத்தான் றன்னைத்
தொன்னரம்பி னின்னிசைகேட் டருள்செய் தானைப்
பார்த்தனைப் பணிகண்டு பரிந்தான் றன்னைப்
பரிந்தவற்குப் பாசுபத மீந்தான் றன்னை
ஆத்தனை யடியேனுக் கன்பன் றன்னை
யளவிலாப் பல்லூழி கண்டு நின்ற
தீர்த்தனைத் தென்கூடற் றிருவா லவாய்ச்
சிவனடியே சிந்திக்கப் பெற்றே னனே.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆதிக்க ணான்முகத்தி லொன்று சென்று
வல்லாத சொல்லுரைக்கத் தன்கை வாளால்
சேதித்த திருவடியைச் செல்ல நல்ல
சிவலோக நெறிவகுத்துக் காட்டு வானை
மாதிமைய மாதொருகூ றாயி னானை
மாமலர்மே லயனோடு மாலுங் காணா
நாதியை நம்பியை நள்ளாற் றானை
நானடியே னினைக்கப்பெற் றுய்ந்த வாறே.

படையானைப் பாசுபத வேடத் தானைப்
பண்டனங்கற் பார்த்தானைப் பாவ மெல்லாம்
அடையாமைக் காப்பானை யடியார் தங்க
ளருமருந்தை யாவாவென் றருள்செய் வானைச்
சடையானைச் சந்திரனைத் தரித்தான் றன்னைச்
சங்கத்த முத்தனைய வெள்ளை யேற்றின்
நடையானை நம்பியை நள்ளாற் றானை
நானடியே னினைக்கப்பெற் றுய்ந்த வாறே.

படவரவ மொன்றுகொண் டரையி லார்த்த
பராபரனைப் பைஞ்ஞீலி மேவி னானை
அடலரவம் பற்றிக் கடைந்த நஞ்சை
யமுதாக வுண்டானை யாதி யானை
மடலரவ மன்னுபூங் கொன்றை யானை
மாமணியை மாணிக்காய்க் காலன் றன்னை
நடலரவஞ் செய்தானை நள்ளாற் றானை
நானடியே னினைக்கப்பெற் றுய்ந்த வாறே.

கட்டங்க மொன்றுதங் கையி லேந்திக்
கங்கணமுங் காதில்விடு தோடு மிட்டுச்
சுட்டங்கங் கொண்டு துதையப் பூசிச்
சுந்தரனாய்ச் சூலங்கை யேந்தி னானைப்
பட்டங்க மாலை நிறையச் சூடிப்
பல்கணமுந் தாமும் பரந்த காட்டில்
நட்டங்க மாடியை நள்ளாற் றானை
நானடியே னினைக்கப்பெற் றுய்ந்த வாறே.

உலந்தார்தம் மங்கங்கொண் டுலக மெல்லா
மொருநொடியி லுழல்வானை யுலப்பில் செல்வம்
சிலந்திதனக் கருள்செய்த தேவ தேவைத்
திருச்சிராப் பள்ளியெஞ் சிவலோ கனைக்
கலந்தார்தம் மனத்தென்றுங் காத லானைக்
கச்சியே கம்பனைக் கமழ்பூங் கொன்றை
நலந்தாங்கு நம்பியை நள்ளாற் றானை
நானடியே னினைக்கப்பெற் றுய்ந்த வாறே.

குலங்கொடுத்துக் கோணைக்க வல்லான் றன்னைக்
குலவரையின் மடப்பாவை யிடப்பா லானை
மலங்கெடுத்து மாதீர்த்த மாட்டிக் கொண்ட
மறையவனைப் பிறைதவழ்செஞ் சடையி னானைச்
சலங்கெடுத்துத் தயாமூல தன்ம மென்னுந்
தத்துவத்தின் வழிநின்று தாழ்ந்தோர்க் கெல்லா
நலங்கொடுக்கு நம்பியை நள்ளாற் றானை
நானடியே னினைக்கப்பெற் றுய்ந்த வாறே.

பூவிரியு மலர்க்கொன்றைச் சடையி னானைப்
புறம்பயத்தெம் பெருமானைப் புகலூ ரானை
மாவிரியக் களிறுரித்த மைந்தன் றன்னை
மறைக்காடும் வலிவலமு மன்னி னானைத்
தேவிரியத் திகழ்தக்கன் வேள்வி யெல்லாஞ்
சிதைத்தானை யுதைத்தவன்றன் சிரங்கொண் டானை
நாவிரிய மறைநவின்ற நள்ளாற் றானை
நானடியே னினைக்கப்பெற் றுய்ந்த வாறே. ௭

சொல்லானைச் சுடர்ப்பவளச் சோதி யானைத்
தொல்லவுணர் புரமூன்று மெரியச் செற்ற
வில்லானை யெல்லார்க்கு மேலா னானை
மெல்லியலாள் பாகனை வேத நான்குங்
கல்லாலி னீழற்கீ ழறங்கண் டானைக்
காளத்தி யானைக் கயிலை மேய
நல்லானை நம்பியை நள்ளாற் றானை
நானடியே னினைக்கப்பெற் றுய்ந்த வாறே. ௮

குன்றாத மாமுனிவன் சாபம் நீங்கக்
குரைகழலாற் கூற்றுவனைக் குமைத்த கோனை
அன்றாக வவுணர்புர மூன்றும் வேவ
வாரழல்வா யோட்டி யடர்வித் தானைச்
சென்றாது வேண்டிற்றொன் றீவான் றன்னைச்
சிவனேயெம் பெருமானென் றிருப்பார்க் கென்றும்
நன்றாகு நம்பியை நள்ளாற் றானை
நானடியே னினைக்கப்பெற் றுய்ந்த வாறே. ௯

இறவாமே வரம்பெற்றே னென்று மிக்க
விராவணனை யிருபதுதோ ளொடிய வூன்றி
உறவாகி யின்னிசைகேட் டிரங்கி மீண்டே
யுற்றபிணி தவிர்த்தருள வல்லான் றன்னை
மறவாதார் மனத்தென்று மன்னி னானை
மாமதியம் மலர்க்கொன்றை வன்னி மத்தம்
நறவார்செஞ் சடையானை நள்ளாற் றானை
நானடியே னினைக்கப்பெற் றுய்ந்த வாறே. ௰

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவாக்கூர் பதிகம் உ௲௫

திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

முடித்தா மரையணிந்த மூர்த்தி போலு
மூவுலகுந் தாமாகி நின்றார் போலும்
கடித்தா மரையேய்ந்த கண்ணார் போலுங்
கல்லலகு பாணி பயின்றார் போலும்
கொடித்தா மரைக்காடே நாடுந் தொண்டர்
குற்றேவ லாமகிழ்ந்த குழகர் போலும்
அடித்தா மரைமலர்மேல் வைத்தார் போலு
மாக்கூரிற் றான்றோன்றி யப்ப னாரே.

ஓதிற் றொருநூலு மில்லை போலு
மோணரப் படாததொன் றில்லை போலும்
காதிற் குழையிலங்கப் பெய்தார் போலுங்
கவலைப் பிறப்பிடும்பை காப்பார் போலும்
வேதத்தோ டாறங்கஞ் சொன்னார் போலும்
விடஞ்சூழ்ந் திருண்ட மிடற்றார் போலும்
ஆதிக் களவாகி நின்றார் போலு
மாக்கூரிற் றான்றோன்றி யப்ப னாரே.

மையார் மலர்க்கண்ணாள் பாகர் போலு
மணிநீல கண்ட முடையார் போலும்
நெய்யார் திரிசூலங் கையார் போலு
நீறேறு தோளெட் டுடையார் போலும்
வையார் மழுவாட் படையார் போலும்
வளர்ஞாயி றன்ன வொளியார் போலும்
ஐவா யரவமொன் றார்த்தார் போலு
மாக்கூரிற் றான்றோன்றி யப்ப னாரே.

வடிவிளங்கு வெண்மழுவாள் வல்லார் போலும்
    வஞ்சக் கருங்கடனஞ் சுண்டார் போலும்
பொடிவிளங்கு முந்நூல்சேர் மார்பர் போலும்
    பூங்கங்கை தோய்ந்த சடையார் போலும்
கடிவிளங்கு கொன்றையந் தாரார் போலும்
    கட்டங்க மேந்திய கையார் போலும்
அடிவிளங்கு செம்பொற் கழலார் போலு
    மாக்கூரிற் றான்றோன்றி யப்ப னாரே. ச

ஏகாச மாம்புலித்தோல் பாம்பு தாழ
    விடுவெண் டலைகலனா வேந்தி நாளும்
மேகாசங் கட்டழித்த வெள்ளி மாலை
    புனலார் சடைமுடிமேற் புனைந்தார் போலும்
மாகாச மாயவெண் ணீருந் தியு
    மதியு மதிபிறந்த விண்ணு மண்ணும்
ஆகாச மென்றிவையு மானார் போலு
    மாக்கூரிற் றான்றோன்றி யப்ப னாரே. ரு

மாதூரும் வாணெடுங்கண் செவ்வாய் மென்றோண்
    மலைமகளை மார்பத் தணைத்தார் போலும்
மூதூர் முதுதிரைக ளானார் போலு
    முதலு மிறுதியு மில்லார் போலும்
தீதூர நல்வினையாய் நின்றார் போலுந்
    திசையெட்டுந் தாமேயாஞ் செல்வர் போலும்
ஆதிரை நாளா வமர்ந்தார் போலு
    மாக்கூரிற் றான்றோன்றி யப்ப னாரே. சா

மால்யானை மத்தகத்தைக் கீண்டார் போலு
    மான்றோ லுடையா மகிழ்ந்தார் போலும்
கோலானைக் கோவழலாற் காய்ந்தார் போலுங்
    குழவிப் பிறைசடைமேல் வைத்தார் போலும்
காலனைக் காலாற் கடந்தார் போலுங்
    கயிலாயந் தம்மிடமாக் கொண்டார் போலும்
ஆலானைந் தாட லுகப்பார் போலு
    மாக்கூரிற் றான்றோன்றி யப்ப னாரே. எ

கண்ணார்ந்த நெற்றி யுடையார் போலுங்
காமனையுங் கண்ணழலாற் காய்ந்தார் போலும்
உண்ணா வருநஞ்ச முண்டார் போலு
மூழித்தீ யன்ன வொளியார் போலும்
எண்ணா யிரங்கோடி பேரார் போலு
மேறேறிச் செல்லு மிறைவர் போலும்
அண்ணா வு மாரூரு மேயார் போலு
மாக்கூரிற் றான்றோன்றி யப்ப னாரே.

கடியார் தளிர்கலந்த கொன்றை மாலை
கதிர்போது தாதணிந்த கண்ணி போலும்
நெடியான் சதுர்முகனுந் நேட நின்ற
நீலநற் கண்டத் திறையார் போலும்
படியே லழல்வண்ணஞ் செம்பொன் மேனி
மணிவண்ணந் தம்வண்ண மாவார் போலும்
அடியார் புகலிடம தானார் போலு
மாக்கூரிற் றான்றோன்றி யப்ப னாரே.

திரையானுஞ் செந்தா மரைமே லானுந்
தேர்ந்தவர்க டாந்தேடிக் காணார் நாணும்
புரையா னெனப்படுவார் தாமே போலும்
போரேறு தாமேறிச் செல்வார் போலும்
கரையா வரைவில்லே நாக நாணாக்
காலத்தீ யன்ன கனலார் போலும்
வரையார் மதிலெய்த வண்ணார் போலு
மாக்கூரிற் றான்றோன்றி யப்ப னாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்

இது சோழநாட்டிலுள்ளது.

இறைவன் - சுயம்புநாதர்; இறைவி - கட்கநேத்திரி.

திருநாகைக்காரோணம் [பதிகம் உ௩௬

திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பாரார் பரவும் பழனத் தானைப்
பருப்பதத் தானைப் பைஞ்ஞீலி யானைச்
சீரார் செழும்பவளக் குன்றொப் பானைத்
திகழுந் திருமுடிமேற் றிங்கள் சூடிப்
பேரா யிரமுடைய பெம்மான் றன்னைப்
பிறர்தன்னைக் காட்சிக் கரியான் றன்னைக்
காரார் கடல்புடைசூ ழந்த ணாகைக்
காரோணத் தென்றுங் காண லாமே. க

விண்ணோர் பெருமானை வீரட் டானை
வெண்ணீறு மெய்க்கணிந்த மேனி யானைப்
பெண்ணானை யாணானைப் பேடி யானைப்
பெரும்பற்றத் தண்புலியூர் பேணி னானை
அண்ணா மலையானை யானைந் தாடி
மணியாரூர் வீற்றிருந்த வம்மான் றன்னைக்
கண்ணார் கடல்புடைசூ ழந்த ணாகைக்
காரோணத் தென்றுங் காண லாமே. உ

சிறையார் வரிவண்டு தேனே பாடுந்
திருமறைக்காட் டெந்தை சிவலோ கனை
மறையான்ற வாய்மூருங் கீழ்வே ளூரும்
வலிவலமுந் தேவூரு மன்னி யங்கே
உறைவானை யுத்தமனை யொற்றி யூரிற்
பற்றியாள் கின்ற பரமன் றன்னைக்
கறையார் கடல்புடைசூ ழந்த ணாகைக்
காரோணத் தென்றுங் காண லாமே. ௩

அன்னமாம் பொய்கைசூ ழம்ப ரானை
யாச்சிரா மந்நகரு மானைக் காவும்
முன்னமே கோயிலாக் கொண்டான் றன்னை
மூவுலகுந் தானாய மூர்த்தி தன்னைச்
சின்னமாம் பன்மலர்க ளன்றே சூடிச்
செஞ்சடைமேல் வெண்மதியஞ் சேர்த்தி னானைக்
கன்னியம் புன்னைசூ ழந்த னாகைக்
காரோணத் தெஞ்ஞான்றுங் காண லாமே. ௪

நடையுடைய நல்லெருதொன் றூர்வான் றன்னை
ஞானப் பெருங்கடலை நல்லூர் மேய
படையுடைய மழுவாளொன் றேந்தி னானைப்
பன்மையே பேசும் படிறன் றன்னை
மடையிடையே வாளை யுகளும் பொய்கை
மருகல்வாய்ச் சோதி மணிகண் டனைக்
கடையுடைய நெடுமாட மோங்கு நாகைக்
காரோணத் தெஞ்ஞான்றுங் காண லாமே. ௫

புலங்கள்பூந் தேறல்வாய்ப் புகலிக் கோனைப்
பூம்புகார்க் கற்பகத்தைப் புன்கூர் மேய
அலங்கலங் கழனிசூ ழணிநீர்க் கங்கை
யவிர்சடைமே லாதரித்த வம்மான் றன்னை
இலங்கு தலைமாலை பாம்பு கொண்
டேகாச மிட்டியங்கு மீசன் றன்னைக்
கலங்கற் கடல்புடைசூ ழந்த னாகைக்
காரோணத் தெஞ்ஞான்றுங் காண லாமே. ௬

பொன்மணியம் பூங்கொன்றை மாலை யானைப்
புண்ணியனை வெண்ணீறு பூசி னானைச்
சின்மணிய மூவிலைய சூலத் தானைத்
தென்சிராப் பள்ளிச் சிவலோ கனை
மன்மணியை வான்சுடலை யூராப் பேணி
வல்லெருதொன் றேறு மறைவல் லானைக்
கன்மணிகள் வெண்டிரைசூ ழந்த னாகைக்
காரோணத் தெஞ்ஞான்றுங் காண லாமே. ௭

வெண்டலையும் வெண்மழுவு மேந்தி னானை
விரிகோ வணமசைத்த வெண்ணீற் றானைப்
புண்டலைய மால்யானை யுரிபோர்த் தானைப்
புண்ணியனை வெண்ணீ றணிந்தான் றன்னை
எண்டிசையு மெரியாட வல்லான் றன்னை
யேகம்ப மேயானை பெம்மான் றன்னைக்
கண்டலங் கழனிசூ ழந்த ணாகைக்
காரோணத் தெஞ்ஞான்றுங் காண லாமே. ௮

சொல்லார்ந்த சோற்றுத் துறையான் றன்னைத்
தொன்னரக நன்னெறியாற் றார்ப்பான் றன்னை
வில்லானை மீயச்சூர் மேவி னானை
வேதியர்க ணால்வர்க்கும் வேதஞ் சொல்லிப்
பொல்லாதார் தம்மரண மூன்றும் பொன்றப்
பொறியரவ மார்பாரப் பூண்டான் றன்னைக்
கல்லாலின் கீழானைக் கழிசூழ் நாகைக்
காரோணத் தெஞ்ஞான்றுங் காண லாமே. ௯

மனைதுறந்த வல்லமணர் தங்கள் பொய்யு
மாண்புரைக்கு மனக்குண்டர் தங்கள் பொய்யும்
சினைபொதிந்த சீவரத்தர் தங்கள் பொய்யு
மெய்யென்று கருதாதே போத நெஞ்சே
பனையுரிவைத் தன்னுடலிற் போர்த்த வெந்தை
யவன்பற்றே பற்றாகக் காணி னல்லால்
கனைகடலின் றென்கழிசூ ழந்த ணாகைக்
காரோணத் தெஞ்ஞான்றுங் காண லாமே. ௰

நெடியானு மலரவனு நேடி யாங்கே
நேருருவங் காணாமே சென்று நின்ற
படியானைப் பாம்புரமே காத லானைப்
பாம்பரையோ டார்த்த படிறன் றன்னைச்
செடிநாறும் வெண்டலையிற் பிச்சைக் கென்று
சென்றானை நின்றியூர் மேயான் றன்னைக்
கடிநாறு பூஞ்சோலை யந்த ணாகைக்
காரோணத் தெஞ்ஞான்றுங் காண லாமே. ௧௧

திருச்சிற்றம்பலம்

திருமறைக்காடு பதிகம் ௨௩

திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

தூண்டு சுடரனைய சோதி கண்டாய்
    தொல்லமரர் சூளா மணிதான் கண்டாய்
காண்டற் கரிய கடவுள் கண்டாய்
    கருதுவார்க் காற்ற வெளியான் கண்டாய்
வேண்டுவார் வேண்டுவதே யீவான் கண்டாய்
    மெய்ந்நெறி கண்டாய் விரத மெல்லாம்
மாண்ட மனத்தார் மனத்தான் கண்டாய்
    மறைக்காட் டுறையு மணாளன் றானே. ௧

கைகிளரும் வீணை வலவன் கண்டாய்
    காபாலி கண்டாய் திகழுஞ் சோதி
மெய்கிளரு ஞான விளக்குக் கண்டாய்
    மெய்யடியா ருள்ளத்து வித்துக் கண்டாய்
பைகிளரு நாக மசைத்தான் கண்டாய்
    பராபரன் கண்டாய் பாசூரான் கண்டாய்
வைகிளருங் கூர்வாட் படையான் கண்டாய்
    மறைக்காட் டுறையு மணாளன் றானே. ௨

சிலந்திக் கருண்முன்னஞ் செய்தான் கண்டாய்
    திரிபுரங்க ளவாய்ப் படுத்தான் கண்டாய்
நிலந்துக்க நீர்வளிதீ யானான் கண்டாய்
    நிரூபியாய் ரூபியுமாய் நின்றான் கண்டாய்
சலந்துக்க சென்னிச் சடையான் கண்டாய்
    தாமரையான் செங்கண்மா றானே கண்டாய்
மலந்துக்க மால்விடையொன் றூர்ந்தான் கண்டாய்
    மறைக்காட் டுறையு மணாளன் றானே. ௩

கள்ளி முதுகாட்டி லாடி கண்டாய்
காலனையுங் காலாற் கடந்தான் கண்டாய்
புள்ளி யுழைமானின் றோலான் கண்டாய்
புலியுரிசே ராடைப் புனிதன் கண்டாய்
வெள்ளிமிளிர் பிறைமுடிமேற் சூடி கண்டாய்
வெண்ணீற்றான் கண்டாய்நஞ் செந்தின் மேய
வள்ளி மணாளற்குத் தாதை கண்டாய்
மறைக்காட் டுறையு மணாளன் றானே. ௪

மூரி முழங்கொலிநீ ரானான் கண்டாய்
முழுத்தழல் போன்மேனி முதல்வன் கண்டாய்
ஏரி நிறைந்தனைய செல்வன் கண்டா
யின்னடியார்க் கின்பம் விளைப்பான் கண்டாய்
ஆரியன் கண்டாய் தமிழன் கண்டா
யண்ணா மலையுறையெம் மண்ணல் கண்டாய்
வாரி மதகளிறே போல்வான் கண்டாய்
மறைக்காட் டுறையு மணாளன் றானே. ௫

ஆடன்மால் யானை யுரித்தான் கண்டா
யகத்தியான் பள்ளி யமர்ந்தான் கண்டாய்
கோடியான் கண்டாய் குழகன் கண்டாய்
குளிராரூர் கோயிலாக் கொண்டான் கண்டாய்
நாடிய நன்பொருள்க ளானான் கண்டாய்
நன்மையோ டிம்மைமற் றம்மை யெல்லாம்
வாடிய வாட்டந் தவிர்ப்பான் கண்டாய்
மறைக்காட் டுறையு மணாளன் றானே. ௬

வேலைசேர் நஞ்ச மிடற்றான் கண்டாய்
விண்டடவு பூங்கயிலை வெற்பன் கண்டாய்
ஆலைசேர் வேள்வி யழித்தான் கண்டா
யமரர்கடா மேத்து மண்ணல் கண்டாய்
பாலனெய்சே ரானஞ்சு மாடி கண்டாய்
பருப்பதத்தான் கண்டாய் பரவை மேனி
மாலையோர் கூறுடைய மைந்தன் கண்டாய்
மறைக்காட் டுறையு மணாளன் றானே. ௭

அம்மை பயக்கு மமிர்து கண்டா
யந்தேன் றெளிகண்டா யாக்கஞ் செய்திட்
டிம்மை பயக்கு மிறைவன் கண்டா
யென்னெஞ்சே யுன்னி லினியான் கண்டாய்
மெய்ம்மையே ஞான விளக்குக் கண்டாய்
வெண்காடன் கண்டாய் வினைகள் போக
மம்ம ரறுக்கு மருந்து கண்டாய்
மறைக்காட் டுறையு மணாளன் றானே. அ

மூலநோய் தீர்க்கு முதல்வன் கண்டாய்
முத்தமிழு நான்மறையு மானான் கண்டாய்
ஆலின்கீழ் நால்வர்க் கறத்தான் கண்டா
யாதியு மந்தமு மானான் கண்டாய்
பால விருத்தனு மானான் கண்டாய்
பவளத் தடவரையே போல்வான் கண்டாய்
மாலைசேர் கொன்றை மலிந்தான் கண்டாய்
மறைக்காட் டுறையு மணாளன் றானே.

அயனவனு மாலவனு மறியா வண்ண
மாரழலாய் நீண்டுகந்த வண்ணல் கண்டாய்
துயரிலங்கை வேந்தன் றுளங்க வன்று
சோதிவிர லானூற வைத்தான் கண்டாய்
பெயரவற்குப் பேரருள்கள் செய்தான் கணடாய்
பேரும் பெரும்படையோ டீந்தான் கண்டாய்
மயருறு வல்வினைநோய் தீர்ப்பான் கண்டாய்
மறைக்காட் டுறையு மணாளன் றானே.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவாரூர் பதிகம் உகூஅ

திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

கைம்மான மதகளிற்றி னுரிவை யான்காண்
கறைக்கண்டன் காண்கண்ணார் நெற்றி யான்காண்
அம்மான்கா ணாடரவொன் றாட்டி னான்கா
ணனலாடி காணயில்வாய்ச் சூலத் தான்காண்
எம்மான்கா ணேழுலகு மாயி னான்கா
ணெரிசுடரோன் காணிலங்கு மழுவா ளன்காண்
செம்மானத் தொளியன்ன மேனி யான்காண்
டிருவாரூ ரான்காணென் சிந்தை யானே. க

ஊனேறு படுதலையி லுண்டி யான்கா
ணோங்காரன் காணூழி முதலா னான்காண்
ஆனேறொன் றூர்ந்துழலு மையா றன்கா
ணண்டன்கா ணண்டத்துக் கப்பா லான்காண்
மானேறு கரதலத்தெம் மணிகண் டன்காண்
மாதவன்காண் மாதவத்தின் விளைவா னான்காண்
தேனேறு மலர்க்கொன்றைக் கண்ணி யான்காண்
டிருவாரூ ரான்காணென் சிந்தை யானே. உ

ஏவணத்த சிலையான்முப் புரமெய் தான்கா
ணிறையவன்காண் மறையவன்கா ணீசன் றான்காண்
தூவணத்த சுடர்ச்சூலப் படையி னான்காண்
சுடர்மூன்றுங் கண்மூன்றாக் கொண்டான் றான்காண்
ஆவணத்தா லென்றன்னை யாட்கொண் டான்கா
ணனலாடி காணடியார்க் கமிர்தா னான்காண்
தீவணத்த திருவுருவிற் கரியு ருவன்காண்
டிருவாரூ ரான்காணென் சிந்தை யானே. ங

கொங்குவார் மலர்க்கண்ணிக் குற்றா லன்காண்
கொடுமழுவன் காண்கொல்லை வெள்ளேற் றான்காண்
எங்கள்பாற் றுயர்கெடுக்கு மெம்பி ரான்கா
ணேழ்கடலு மேழ்மலையு மாயி னான்காண்
பொங்குமா கருங்கடனஞ் சுண்டான் றான்காண்
பொற்றூண்காண் செம்பவளத் திரள்போல் வான்காண்
செங்கண்வா ளராமதியோ டுடன்வைத் தான்காண்
டிருவாரூ ரான்காணென் சிந்தை யானே. ௪

காரேறு நெடுங்குடுமிக் கயிலா யன்காண்
கறைக்கண்டன் காண்கண்ணார் நெற்றி யான்காண்
போரேறு நெடுங்கொடிமே லுயர்த்தி னான்காண்
புண்ணியன்கா ணெண்ணரும்பல் குணத்தி னான்காண்
நீரேறு சுடர்ச்சூலப் படையி னான்கா
ணின்மலன்கா ணிகரேது மில்லா தான்காண்
சீரேறு திருமாலோர் பாகத் தான்காண்
டிருவாரூ ரான்காணென் சிந்தை யானே. ௫

பிறையரவக் குறுங்கண்ணிச் சடையி னான்காண்
பிறப்பிலிகாண் பெண்ணோடா ணாயி னான்காண்
கறையுருவ மணிமிடற்று வெண்ணீற் றான்காண்
கழறொழுவார் பிறப்பறுக்குங் காபா லிகாண்
இறையுருவக் கனவளையா ளிடப்பா கன்கா
ணிருநிலன்கா ணிருநிலத்துக் கியல்பா னான்காண்
சிறையுருவக் களிவண்டார் செம்மை யான்காண்
டிருவாரூ ரான்காணென் சிந்தை யானே. ௬

தலையுருவச் சிரமாலை சூடி னான்காண்
டமருலகந் தலைகலனாப் பலிகொள் வான்காண்
அலையுருவச் சுடராழி யாக்கி னான்கா
ணவ்வாழி நெடுமாலுக் கருளி னான்காண்
கொலையுருவக் கூற்றுதைத்த கொள்கை யான்காண்
கூரெரிநீர் மண்ணொடுகாற் றாயி னான்காண்
சிலையுருவச் சரந்துரந்த திறத்தி னான்காண்
டிருவாரூ ரான்காணென் சிந்தை யானே. ௭

ஐயன்காண் குமரன்கா ணாதி யான்கா
ணடன்மழுவா டானென்று பியன்மே லேந்து
கையன்காண் கடற்பூதப் படையி னான்காண்
கண்ணெரியா லங்கனையோ னுடல்காய்ந் தான்காண்
வெய்யன்காண் டண்புனல்சூழ் செஞ்சடை யான்காண்
வெண்ணீற்றான் காண்விசயற் கருள்செய் தான்காண்
செய்யன்காண் கரியன்காண் வெளியோன் றான்காண்
டிருவாரூ ரான்காணென் சிந்தை யானே. அ

மலைவளர்த்த மடமங்கை பாகத் தான்காண்
மயானத்தான் காண்மதியஞ் சூடி னான்காண்
இலைவளர்த்த மலர்க்கொன்றை மாலை யான்கா
ணிறையவன்கா ணெறிதிரைநீர் நஞ்சுண் டான்காண்
கொலைவளர்த்த மூவிலைய சூலத் தான்காண்
கொடுங்குன்றன் காண்கொல்லை யேற்றி னான்காண்
சிலைவளர்த்த சரந்துரந்த திறத்தி னான்காண்
டிருவாரூ ரான்காணென் சிந்தை யானே. கூ

பொற்றாது மலர்க்கொன்றை சூடி னான்காண்
புரிநூலன் காண்பொடியார் மேனி யான்காண்
மற்றொருந் தன்னொப்பா ரில்லா தான்காண்
மறையோதி காணெறிநீர் நஞ்சுண் டான்காண்
எற்றாலுங் குறைவொன்று மில்லா தான்கா
ணிறையவன்காண் மறையவன்கா ணீசன் றான்காண்
செற்றார்கள் புரமூன்றுஞ் செற்றான் றான்காண்
டிருவாரூ ரான்காணென் சிந்தை யானே. ம

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவாரூர் பதிகம் உ௩௬

திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

உயிரா வணமிருந் துற்று நோக்கி
யுள்ளக் கிழியி னுரு வெழுதி
உயிரா வணஞ்செய்திட் டுன்கைத் தந்தா
லுணரப் படுவாரோ டொட்டி வாழ்தி
அயிரா வணமேறா தானே றேறி
யமரர்நா டாளாதே யாரூ ராண்ட
அயிரா வணமேயென் னம்மா னேநின்
னருட்கண்ணா னோக்காதா ரல்லா தாரே.

எழுது கொடியிடையா ரேழை மென்றோ
ளிளையார்க ளம்மை யிகழா முன்னம்
பழுது படநினையேல் பாவி நெஞ்சே
பண்டுதா னென்னோடு பகைதா னுண்டோ
முழுதுலகில் வானவர்கண் முற்றுங் கூடி
முடியா லுறவணங்கி முற்றம் பற்றி
அழுது திருவடிக்கே பூசை செய்ய
விருக்கின்றா னூர்போலு மாரூர் தானே.

தேரூரார் மாவூரார் திங்க ளூரார்
திகழ்புன் சடைமுடிமேற் றிங்கள் சூடிக்
காரூரா நின்ற கழனிச் சாயற்
கண்ணார்ந்த நெடுமாடங் கலந்து தோன்றும்
ஓரூரா வுலகெலா மொப்பக் கூடி
யுமையாண் மணவாளா வென்று வாழ்த்தி
ஆரூரா வாரூரா வென்கின் றார்க
ளமரர்கடம் பெருமானே யெங்குற் றாயே.

கோவணமோ தோலோ வுடை யாவது
 கொல்லேறோ வேழமோ வூர்வது தான்
பூவணமோ புறம்பயமோ வன்றா யிற்றான்
 பொருந்தாதார் வாழ்க்கை திருந்தா மையோ
தீவணத்த செஞ்சடைமேற் றிங்கள் சூடித்
 திசைநான்கும் வைத்துகந்த செந்தீ வண்ணர்
ஆவணமோ வொற்றியோ வம்மா னார்தா
 மறியேன்மற் றாராமா றாரூர் தானே. ச

ஏந்து மழுவாள ரின்னம் பரா
 ரெரிபவள வண்ணர் குட மூக்கிலார்
வாய்ந்த வளைக்கையாள் பாக மாக
 வார்சடையார் வந்து வலஞ்சு ழியார்
போந்தா ரடிகள் புறம்ப யத்தே
 புகலூர்க்கே போயினார் போரே றேறி
ஆய்ந்தே யிருப்பார்போ யாரூர் புக்கா
 ரண்ணலார் செய்கின்ற கண்மா யமே. ரு

கருவாகிக் குழம்பிருந்து கலித்து மூளை
 கருநரம்பும் வெள்ளெலும்புஞ் சேர்ந்தொன் றாகி
உருவாகிப் புறப்பட்டிங் கொருத்தி தன்னால்
 வளர்க்கப்பட் டுயிராருங் கடைபோ காரால்
மருவாகி நின்னடியே மறவே னம்மான்
 மறித்தொருகாற் பிறப்புண்டேன் மறவா வண்ணம்
திருவாரூர் மணவாளா திருத்தெங் கூராய்
 செம்பொனே கம்பனே திகைத்திட் டேனே. சு

முன்ன மவனுடைய நாமங் கேட்டாண்
 மூர்த்தி யவனிருக்கும் வண்ணங் கேட்டாள்
பின்னை யவனுடைய வாரூர் கேட்டாள்
 பெயர்த்து மவனுக்கே பிச்சி யானாள்
அன்னையையு மத்தனையு மன்றே நீத்தா
 ளகன்றா ளகலிடத்தா ராசா ரத்தைத்
தன்னை மறந்தாடன் னாமங் கெட்டா
 டலைப்பட்டா ணங்கை தலைவன் றாளே. எ

ஆடுவாய் நீநட்ட மளவிற் குன்றா
வடியடுவா ரருமறையோ ரறிந்தே னுன்னைப்
பாடுவார் தும்புருவு நார தாதி
பரவுவா ரமரர்களு மமரர் கோனும்
தேடுவார் திருமாலு நான் முகனுந்
தீண்டுவார் மலைமகளுங் கங்கை யாளும்
கூடுமே நாயடியேன் செய்குற் றேவல்
குறையுண்டே திருவாரூர் குடிகொண் டீர்க்கே. ௮

நீரூருஞ் செஞ்சடையாய் நெற்றிக் கண்ணாய்
நிலாத்திங்கட் டுண்டத்தாய் நின்னைத் தேடி
ஓரூரு மொழியாமே யொற்றித் தெங்கு
முலகமெலாந் திரிதந்து நின்னைக் காண்பான்
தேரூரு நெடுவீதி பற்றி நின்று
திருமாலு நான்முகனுந் தேர்ந்துங் காணா
தாரூரா வாரூரா வென்கின் றார்க
ளமரர்கடம் பெருமானே யாரூ ராயே. ௯

நல்லூரே நன்றாக நட்ட மிட்டு
நரையேற்றைப் பழையாறே பாய வேறிப்
பல்லூரும் பலிதிரிந்து சேற்றூர் மீதே
பலர்காணத் தலையாலங் காட்டி னூடே
இல்லார்ந்த பெருவேளூர்த் தளியே பேணி
யிராப்பட்டீச் சரங்கடந்து மனாற்கால் புக்கு
எல்லாருந் தளிச்சாத்தங் குடியிற் காண
விறைப்பொழுதிற் றிருவாரூர் புக்கார் தாமே. ௰

கருத்துத்திக் கதநாகங் கையி லேந்திக்
கருவரைபோற் களியானை கதறக் கையால்
உரித்தெடுத்துச் சிவந்ததன்றோல் பொருந்த மூடி
யுமையவளை யச்சுறுத்து மொளிகொண் மேனித்
திருத்துருத்தி திருப்பழனந் திருநெய்த் தானந்
திருவையா றிடங்கொண்ட செல்வ ரிந்நாள்
அரிப்பெருத்த வெள்ளேற்றை யடர வேறி
யப்பணூ ரிப்பருவ மாரூ ராரே. ௧௧

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவாரூர்

பதிகம் ௨௪௰

திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பாதித்தன் றிருவுருவிற் பெண்கொண் டானைப்
பண்டொருகாற் றசமுகனை யழுவித் தானை
வாதித்துத் தடமலரான் சிரங்கொண் டானை
வன்கருப்புச் சிலைக்காம னுடலட் டானைச்
சோதிச்சந் திரன்மேனி மறுச்செய் தானைச்
சுடரங்கி தேவனையோர் கைக்கொண் டானை
ஆதித்தன் பற்கொண்ட வம்மான் றன்னை
யாரூரிற் கண்டடியே னயர்த்த வாறே.

வெற்புறுத்த திருவடியாற் கூற்றட் டானை
விளக்கினொளி மின்னினொளி முத்தின் சோதி
ஒப்புறுத்த திருவுருவத் தொருவன் றன்னை
யோதாதே வேத முணர்ந்தான் றன்னை
அப்புறுத்த கடனஞ்ச முண்டான் றன்னை
யமுதுண்டா ருலந்தாலு முலவா தானை
அப்புறுத்த நீரகத்தே யழலா னானை
யாரூரிற் கண்டடியே னயர்த்த வாறே.

ஒருகாலத் தொருதேவர் கண்கொண் டானை
யூழிதோ றூழி யுயர்ந்தான் றன்னை
வருகாலஞ் செல்கால மாயி னானை
வன்கருப்புச் சிலைக்காம னுடலட் டானைப்
பொருவேழக் களிற்றுரிவைப் போர்வை யானைப்
புள்ளரைய னுடறன்னைப் பொடிசெய் தானை
அருவேள்வி தகர்த்தெச்சன் றலைகொண் டானை
யாரூரிற் கண்டடியே னயர்த்த வாறே.

மெய்ப்பால்வெண் ணீறணிந்த மேனி யானை
வெண்பளிங்கி னுட்பதித்த சோதி யானை
ஒப்பானை யொப்பிலா வொருவன் றன்னை
யுத்தமனை நித்திலத்தை யுலக மெல்லாம்
வைப்பானைக் களைவானை வருவிப் பானை
வல்வினையேன் மனத்தகத்தே மன்னி னானை
அப்பாலைக் கப்பாலைக் கப்பா லானை
யாரூரிற் கண்டடியே னயர்த்த வாறே.

பிண்டத்திற் பிறந்ததொரு பொருளை மற்றைப்
பிண்டத்தைப் படைத்ததனைப் பெரிய வேதத்
துண்டத்திற் றுணிபொருளைச் சுடுதீ யாகிச்
சுழல்காலாய் நீராகிப் பாரா யிற்றைக்
கண்டத்திற் றீதினஞ் சமுது செய்து
கண்மூன்று படைத்ததொரு கரும்பைப் பாலை
அண்டத்துக் கப்புறத்தார் தமக்கு வித்தை
யாரூரிற் கண்டடியே னயர்த்த வாறே.

நீதியாய் நிலனாகி நெருப்பாய் நீராய்
நிறைகாலா யிவையிற்றி னியம மாகிப்
பாதியா யொன்றாகி யிரண்டாய் மூன்றாய்ப்
பரமாணு வாய்ப்பழுத்த பண்க ளாகிச்
சோதியா யிருளாகிச் சுவைக ளாகிச்
சுவைகலந்த வப்பாலாய் வீடாய் வீட்டின்
ஆதியா யந்தமாய் நின்றான் றன்னை
யாரூரிற் கண்டடியே னயர்த்த வாறே.

*　*　*　*　*.
*　*　*　*　*.
*　*　*　*　*.
*　*　*　*　*.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவாரூர் பதிகம் ௨௪௧

திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பொய்ம்மாயப் பெருங்கடலிற் புலம்பா நின்ற
புண்ணியங்கா டீவினைகா டிருவே நீங்கள்
இம்மாயப் பெருங்கடலை யரித்துத் தின்பீர்க்
கில்லையே கிடந்ததுதான் யானேல் வானோர்
தம்மானைத் தலைமகனைத் தண்ண லாரூர்த்
தடங்கடலைத் தொடர்ந்தோரை யடங்கச் செய்யும்
எம்மான்ற னடித்தொடர்வா னுழிதர் கின்றே
னிடையிலேன் கெடுவீர்கா ளிடறேன் மின்னே. ௧

ஐம்பெருமா பூதங்கா ளொருவீர் வேண்டிற்
றொருவீர்வேண் டீர்ண்டிவ் வவனி யெல்லாம்
உம்பரமே யும்வசமே யாக்க வல்லீர்க்
கில்லையே நுகர்போகம் யானேல் வானோர்
உம்பருமா யூழியுமா யுலகே யாகி
யொள்ளாரூர் நள்ளமிர்தாம் வள்ளல் வானோர்
தம்பெருமா னாய்நின்ற வரனைக் காண்பேன்
றடைப்படுவே னுக்கருதித் தருக்கேன் மின்னே. ௨

சில்லுருவிற் குறியிருத்தி நித்தல் பற்றிச்
செழுங்கணு னேக்குமிது வூக்க மன்று
பல்லுருவிற் றொழில்பூண்ட பஞ்ச பூதப்
பளகீரும் வசமன்றே பாரே லெல்லாம்
சொல்லுருவிற் சுடர்மூன்று முருவா மூன்றாய்த்
தூநயன மூன்றாகி யாண்ட வாரூர்
நல்லுருவிற் சிவனடியே யடைவே னும்மா
னமைப்புண்ணேன் கமைத்துநீர் நடமின் களே. ௩

உன்னுருவிற் சுவையொளியூ றோசை நாற்றத்
துறுப்பினது குறிப்பாகு மைவீர் நுங்கள்
மன்னுருவத் தியற்கைகளால் வைப்பீர்க் கையோ
வையகமே போதாதே யானேல் வானோர்
பொன்னுருவைத் தென்னாரூர் மன்னு குன்றைப்
புவிக்கெழிலாஞ் சிவக்கொழுந்தைப் புகுந்தென் சிந்தை
தன்னுருவைத் தந்தவனை யெந்தை தன்னைத்
தலைப்படுவேன் றலைப்படுப்பான் றருக்கேன் மின்னே.

துப்பினைமுன் பற்றறா விறலே மிக்க
சோர்வுபடு சூட்சியமே சுகமே நீங்கள்
ஒப்பனையைப் பாவித்திவ் வுலக மெல்லா
முழுதுமிது குறைமுடிப்பீர்க் கரிதே யென்றன்
வைப்பினைப்பொன் மதிலாரூர் மணியை வைகன்
மணாளனையெம் பெருமானை வானோர் தங்கள்
அப்பனைச்செப் பிடவடைவே னும்மா ளுனு
மாட்டுணே னோட்டந்தீங் கலையேன் மின்னே. ௫

பொங்குமத மானமே யார்வச் செற்றக்
குரோதமே யுலோபமே பொறையே நீங்கள்
உங்கள்பெரு மாநிலத்தி னெல்லை யெல்லா
முழுதுமிது குறைமுடிப்பீர்க் கரிதே யானேல்
அங்கமலத் தயனொடுமா லாகி மற்று
மதற்கப்பா லொன்றாகி யறிய வொண்ணாச்
செங்கனகத் தனிக்குன்றைச் சிவனை யாரூர்ச்
செல்வனைச்சேர் வேனும்மாற் செறுத்து ணேனே. ௬

இடர்பாவ மெனமிக்க துக்க வேட்கை
வெறுப்பேயென் றனைவீ ருமுலகை யோடிக்
குடைகின்றீர்க் குலகங்கள் குலுங்கி நுங்கள்
குறிநின்ற தமையாதே யானேல் வானோர்
அடையார்தம் புரமூன்று மெரிசெய் தானை
யமரர்கடம் பெருமானை யரனை யாரூர்
உடையானைக் கடுகச்சென் றடைவே னும்மா
லாட்டுணே னோட்டந்தீங் கலையேன் மின்னே. ௭

விரைந்தாளு நல்குரவே செல்வே பொல்லா
வெகுட்சியே மகிழ்ச்சியே வெறுப்பே நீங்கள்
நிரந்தோடி மாநிலத்தை யரித்துத் தின்பீர்க்
கில்லையே நுகர்போகம் யானேல் வானோர்
கரைந்தோட வருநஞ்சை யமுது செய்த
கற்பகத்தைத் தற்பரத்தைத் திருவா ரூரில்
பரஞ்சோதி தனைக்காண்பேன் படேனும் பண்பிற்
பரிந்தோடி யோட்டந்து பகட்டேன் மின்னே.

மூள்வாய தொழிற்பஞ்சேந் திரிய வஞ்ச
முகரிகாண் முழுதுமிவ் வுலகை யோடி
நாள்வாயு நம்முடைய மம்ம ராணை
நடாத்துகின்றீர்க் கமையாதே யானேல் வானோர்
நீள்வான முகடதனைத் தாங்கி நின்ற
நெடுந்தூணைப் பாதாளக் கருவை யாரூர்
ஆள்வானைக் கடுகச்சென் றடைவே னும்மா
லாட்டுணே னோட்டந்தீங் கலையேன் மின்னே.

சுருக்கமொடு பெருக்கநிலை நித்தல் பற்றித்
துப்பறையென் றனைவீரிவ் வுலகை யோடிச்
செருக்கிமிகை செலுத்தியும செய்கை வைகல்
செய்கின்றீர்க் கமையாதே யானேன் மிக்க
தருக்கிமிக வரையெடுத்த வரக்க னகந்
தளரவடி யெடுத்தவன்றன் பாடல் கேட்டு
இரக்கமெழுந் தருளியவெம் பெருமான் பாதத்
திடையிலேன் கெடுவீர்கா ளிடறேன் மின்னே.

திருச்சிற்றம்பலம்

பதிக வரலாறு :

அல்லியம் பூம்பழனத் தாரூர் நாவுக்கரசர் பொய்ம்மலம் போக்குவாராய்ப் பூம்புகலூர் வந்தடைந்து புனிதரான சிவபெருமான் திருவடியை வணங்கித் திருமுன்றிலிற் றிருத்தொண்டு செய்துகொண்டு, நின்ற திருத்தாண்டக முதலாகிய வண்டமிழ்கள் பாடி வைகிய நாட்களில் சிவ

பெருமான் அவரது அவாவற்ற நன்னிலைமையை யுலகத்தாருக்குக் காட்டுங் கருத்துடையராய், உழவாரம் நுழையு மிடங்களிலெல்லாம் பொன்னும் நவமணிகளும் பொலிந்திலங்க அருள்செய்ய, நாயனார் அவற்றைத் திருமுற்றத்தில் உருளும் பருக்கைக்கற்களோடு ஒக்க நோக்கிக் கையிலுந் தொடாமல் உழவாரத்திலேந்தி குளத்திற் புகவெறிந்து புல்லுங் கல்லும் பொன்னும் மணியும் அவற்றைவிளக்குஞ் சொல்லோடும்வேறுபாடு இல்லாத நிலைமையை யுணர்ந்து உறைந்திருந்தார். இருந்த அவரிடத்துத் திருப்புகலூர் நாயனார் திருவருளால் வில்லோடு நுதன் மடவாராகிய விண்மாதர்கள் விசும்பூடு வந்திழிந்து அவர்முன் ஆடியும் பாடியும் அலர் மாரி மேற்பொழிந்தும், கூடுவார்போ லணைந்தும், குழலவிழ வோடியும், துகிலசைய நின்றும் அவரை மயக்கித் தம்மோடிணக்க முயன்றபோது, 'அத்தனார் திருவடிக்கீழ் நினைவகலா வன்புருக்கு மெய்த்தன்மை யுணர்வுடைய விழுத்தவத்து மேலோர்தம் சித்தநிலை திரியாது செய்பணியின்றலை நின்று,' மயக்கும் பிறவித் தொடக்காகிய நல்வினை தீவினைகளை முன்னிலைப்படுத்தி 'உம்மால் என்ன குறையுளது? யான் திருவாரூர் அம்மானுக்காளாயினேன், நீங்கள் என்னை வருத்தாது ஒழியுங்கள்', என்று 'பொய்ம் மாயப் பெருங்கடல்' என்னு மித்திருத்தாண்டகத்தைப் பாடியருள அவரை அவர் நிலையினின்றும் பெயர்விக்க யாதொரு செயலு மில்லாதவராய் அவ் விண்மடந்தையர் அவரைத் தொழுது அகன்றார்கள்.

திருவாரூர் பதிகம் ௨௬௨

திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

நீற்றினையு நெற்றிமே லிட்டார் போலு
நீங்காமே வெள்ளெலும்பு பூண்டார் போலும்
காற்றினையுங் கடிதாக நடந்தார் போலுங்
கண்ணின்மேற் கண்ணொன் றுடையார் போலும்
கூற்றினையுங் குரைகழலா லுதைத்தார் போலுங்
கொல்புலித்தோ லாடைக் குழகர் போலும்
ஆற்றினையுஞ் செஞ்சடைமேல் வைத்தார் போலு
மணியாரூர்த் திருமூலட் டான னாரே.

பரியதோர் பாம்பரைமே லார்த்தார் போலும்
பாசுபதம் பார்த்தற் களித்தார் போலும்
கரியதோர் களிற்றுரிவை போர்த்தார் போலுங்
காபாலங் கட்டங்கக் கொடியார் போலும்
பெரியதோர் மலைவில்லா வெய்தார் போலும்
பேர்நந்தி யென்னும் பெயரார் போலும்
அரியதோ ரரணங்க ளட்டார் போலு
மணியாரூர்த் திருமூலட் டான னாரே.

துணியுடையர் தோலுடைய ரென்பார் போலுந்
தூயதிரு மேனிச் செல்வர் போலும்
பிணியுடைய வடியாரைத் தீர்ப்பார் போலும்
பேசுவார்க் கெல்லாம் பெரியார் போலும்
மணியுடைய மாநாக மார்ப்பார் போலும்
வாசுகிமா நாணாக வைத்தார் போலும்
அணியுடைய நெடுவீதி நடப்பார் போலு
மணியாரூர்த் திருமூலட் டான னாரே.

ஓட்டகத்தே யூணாக வுகந்தார் போலு
மோருருவாய்த் தோன்றி யுயர்ந்தார் போலு
நாட்டகத்தே நடைபலவு நவின்றார் போலு
ஞானப் பெருங்கடற்கோர் நாதர் போலும்
காட்டகத்தே யாட லுடையார் போலும்
காமரங்கள் பாடித் திரிவார் போலும்
ஆட்டகத்தி லானைந் துகந்தார் போலு
மணியாரூர்த் திருமூலட் டான னாரே.

ஏனத் திளமருப்புப் பூண்டார் போலு
மிமையவர்க ளேத்த விருந்தார் போலும்
கானக் கல்லாற்கீழ் நிழலார் போலுங்
கடனஞ்ச முண்டிருண்ட கண்டர் போலும்
வானத் திளமதிசேர் சடையார் போலும்
வான்கயிலை வெற்பின் மகிழ்ந்தார் போலும்
ஆனத்து முன்னெழுத்தாய் நின்றார் போலு
மணியாரூர்த் திருமூலட் டான னாரே.

காமனையுங் கரியாகக் காய்ந்தார் போலுங்
கடனஞ்ச முண்டிருண்ட கண்டர் போலும்
சோமனையுஞ் செஞ்சடைமேல் வைத்தார் போலுஞ்
சொல்லாகிச் சொற்பொருளாய் நின்றார் போலும்
நாமனையும் வேதத்தார் தாமே போலு
நங்கையோர் பான்மகிழ்ந்த நம்பர் போலும்
ஆமனையுந் திருமுடியார் தாமே போலு
மணியாரூர்த் திருமூலட் டானனாரே.

முடியார் மதியரவம் வைத்தார் போலு
மூவுலகுந் தாமேயாய் நின்றார் போலும்
செடியார் தலைப்பலிகொண் டுழல்வார் போலுஞ்
செல்கதிதான் கண்ட சிவனார் போலும்
கடியார்நஞ் சுண்டிருண்ட கண்டர் போலுங்
கங்காள வேடக் கருத்தர் போலும்
அடியா ரடிமை யுகப்பார் போலு
மணியாரூர்த் திருமூலட் டானனாரே.

இந்திரத்தை யினிதாக வீந்தார் போலு
மிமையவர்கள் வந்திறைஞ்சு மிறைவர் போலும்
சுந்தரத்த பொடிதன்னைத் துதைந்தார் போலுந்
தூத்தூய திருமேனித் தோன்றல் போலும்
மந்திரத்தை மனத்துள்ளே வைத்தார் போலு
மாநாக நாணாக வளைத்தார் போலும்
அந்திரத்தே யணியாநஞ் சுண்டார் போலு
மணியாரூர்த் திருமூலட் டானனாரே.

பிண்டத்தைக் காக்கும் பிரானார் போலும்
பிறவி யிறவி யிலாதார் போலும்
முண்டத்து முக்கண் ணுடையார் போலு
முழுநீறு பூசு முதல்வர் போலும்
கண்டத் திறையே கறுத்தார் போலுங்
காளத்தி காரோண மேயார் போலும்
அண்டத்துக் கப்புறமாய் நின்றார் போலு
மணியாரூர்த் திருமூலட் டானனாரே.

ஒருகாலத் தொன்றாகி நின்றார் போலு
　　மூழி பலகண் டிருந்தார் போலும்
பெருகாமே வெள்ளந் தவிர்த்தார் போலும்
　　பிறப்பிடும்பை சாக்காடொன் றில்லார் போலும்
உருகாதா ருள்ளத்து நில்லார் போலு
　　முகப்பார்தம் மனத்தென்றும் நீங்கார் போலும்
அருகாக வந்தென்னை யஞ்சே லென்பா
　　ரணியாரூர்த் திருமூலட் டான னாரே. ௰

நன்றாக நடைபலவு நவின்றார் போலும்
　　ஞானப் பெருங்கடற்கோர் நாதர் போலும்
கொன்றாகிக் கொன்றதொன் றுண்டார் போலுங்
　　கோளரக்கர் கோன்றலைகள் குறைத்தார் போலும்
சென்றார் திரிபுரங்க ளெய்தார் போலுந்
　　திசையனைத்து மாயனைத்து மானார் போலும்
அன்றாகி லாயிரம் பேரார் போலு
　　மணியாரூர்த் திருமூலட் டான னாரே. கக

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவாரூர்　　　　　　　　　　　　　　பதிகம் உசஙு

திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

திருமணியைத் தித்திக்குந் தேனைப் பாலைத்
　　தீங்கரும்பி னின்சுவையைத் தெளிந்த தேறற்
குருமணியைக் குழன்மொந்தை தாளம் வீணை
　　கொக்கரையின் சச்சரியின் பாணி யானைப்
பருமணியைப் பவளத்தைப் பசும்பொன் முத்தைப்
　　பருப்பதத்தி லருங்கலத்தைப் பாவந் தீர்க்கும்
அருமணியை யாரூரி லம்மான் றன்னை
　　யறியா தடிநாயே னயர்த்த வாறே.

பொன்னேபோற் றிருமேனி யுடையான் றன்னைப்
பொங்குவெண் ணூலானைப் புனிதன் றன்னை
மின்னானை மின்னிடையாள் பாகன் றன்னை
வேழத்தி னுரிவிரும்பிப் போர்த்தான் றன்னைத்
தன்னானைத் தன்னொப்பா ரில்லா தானைத்
தத்துவனை யுத்தமனைத் தழல்போன் மேனி
அன்னானை யாரூரி லம்மான் றன்னை
யறியா தடிநாயே னயர்த்த வாறே.

எற்றானை யேழுலகு மானான் றன்னை
யேழ்கடலு மேழ்மலையு மானான் றன்னைக்
கூற்றானைக் கூற்ற முதைத்தான் றன்னைக்
கொடுமழுவாள் கொண்டதோர் கையான் றன்னைக்
காற்றானைத் தீயானை நீரு மாகிக்
கடிகமழும் புன்சடைமேற் கங்கை வெள்ள
ஆற்றானை யாரூரி லம்மான் றன்னை
யறியா தடிநாயே னயர்த்த வாறே.

முந்திய வல்வினைக டீர்ப்பான் றன்னை
மூவாத மேனி முக்கண்ணி னானைச்
சந்திரனும் வெங்கதிரு மாயி னானைச்
சங்கரனைச் சங்கக் குழையான் றன்னை
மந்திரமு மறைப்பொருளு மானான் றன்னை
மறுமையு மிம்மையு மானான் றன்னை
அந்திரனை யாரூரி லம்மான் றன்னை
யறியா தடிநாயே னயர்த்த வாறே.

பிறநெறியாய்ப் பீடாகிப் பிஞ்ஞ கனுமாய்ப்
பித்தனாய்ப் பத்தர் மனத்தி னுள்ளே
உறநெறியா யோமமா யீமக் காட்டி
லோரிபல விடநட்ட மாடி னானைத்
துறநெறியாய்த் தூபமாய்த் தோற்ற மாகி
நாற்றமாய் நன்மலர்மே லுறையா நின்ற
அறநெறியை யாரூரி லம்மான் றன்னை
யறியா தடிநாயே னயர்த்த வாறே.

பழகிய வல்வினைகள் பாற்று வானைப்
　　பசுபதியைப் பாவகனைப் பாவந் தீர்க்குங்
குழகனைக் கோளரவொன் றாட்டு வானைக்
　　கொடுகொட்டி கொண்டதோர் கையான் றன்னை
விழவனை வீரட்ட மேவி னானை
　　விண்ணவர்க ளேத்தி விரும்பு வானை
அழகனை யாரூரி லம்மான் றன்னை
　　யறியா தடிநாயே னயர்த்த வாறே.

சூளா மணிசேர் முடியான் றன்னைச்
　　சுண்ணவெண் ணீறணிந்த சோதி யானைக்
கோள்வா யரவ மசைத்தான் றன்னைக்
　　கொல்புலித்தோ லாடைக் குழகன் றன்னை
நாள்வாயும் பத்தர் மனத்து ளானை
　　நம்பனை நக்கனை முக்க ணானை
ஆள்வானை யாரூரி லம்மான் றன்னை
　　யறியா தடிநாயே னயர்த்த வாறே.

முத்தினை மணிதன்னை மாணிக் கத்தை
　　மூவாத கற்பகத்தின் கொழுந்து தன்னைக்
கொத்தினை வயிரத்தைக் கொல்லே றூர்ந்து
　　கோளரவொன் றாட்டுங் குழகன் றன்னைப்
பத்தனைப் பத்தர் மனத்து ளானைப்
　　பரிதிபோற் றிருமேனி யுடையான் றன்னை
அத்தனை யாரூரி லம்மான் றன்னை
　　யறியா தடிநாயே னயர்த்த வாறே.

பையா டரவங்கை யேந்தி னானைப்
　　பரிதிபோற் றிருமேனிப் பானீற் றானை
நெய்யாடு திருமேனி நிமலன் றன்னை
　　நெற்றிமேன் மற்றொருகண் ணிறைவித் தானைச்
செய்யானைச் செழும்பவளத் திரளொப் பானைச்
　　செஞ்சடைமேல் வெண்டிங்கள் சேர்த்தி னானை
ஐயாறு மேயானை யாரூ ரானை
　　யறியா தடிநாயே னயர்த்த வாறே.

சீரார் முடிபத் துடையான் றன்னைத்
தேசழியத் திருவிரலாற் சிதைய நூக்கிப்
பேரார் பெருமை கொடுத்தான் றன்னைப்
பெண்ணிரண்டு மாணுமாய் நின்றான் றன்னைப்
போரார் புரங்கள் புரள நூறும்
புண்ணியனை வெண்ணீ றணிந்தான் றன்னை
ஆராஇன யாரூரி லம்மான் றன்னை
யறியா தடிநாயே னயர்த்த வாறே. ௰

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவாரூர் பதிகம் உ௬௪

திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

எம்பந்த வல்வினைநோய் தீர்த்திட் டான்கா
ணேழ்கடலு மேழுலகு மாயி னான்காண்
வம்புந்து கொன்றையந்தார் மாலை யான்காண்
வளர்மதிசேர் கண்ணியன்காண் வானோர் வேண்ட
அம்பொன்றா னூவெயிலு மெரிசெய் தான்கா
ணனலாடி யானஞ்சு மாடி னான்காண்
செம்பொன்செய் மணிமாடத் திருவா ரூரிற்
றிருமூலட் டானத்தெஞ் செல்வன் றானே. ௧

அக்குலா மரையினன்கா ணடியார்க் கென்று
மாரமுதா யண்ணிக்கு மையாற் றான்காண்
கொக்குலாம் பீலியொடு கொன்றை மாலை
குளிர்மதியுங் கூரரவு நீருஞ் சென்னித்
தொக்குலாஞ் சடையினன்காண் டொண்டர் செல்லுந்
தூநெறிகாண் வானவர்க டுதிசெய் தேத்தும்
திக்கெலா நிறைந்தபுகழ்த் திருவா ரூரிற்
றிருமூலட் டானத்தெஞ் செல்வன் றானே. ௨

நீரேறு சடைமுடியெந் நிமலன் றான்கா
ணெற்றிமே லொற்றைக்க ணிறைவித் தான்காண்
வாரேறு வனமுலையாள் பாகத் தான்காண்
வளர்மதிசேர் சடையான்காண் மாதே வன்காண்
காரேறு முகிலனைய கண்டத் தான்காண்
கல்லாலின் கீழறங்கள் சொல்லி னான்காண்
சீரேறு மணிமாடத் திருவா ரூரிற்
றிருமூலட் டானத்தெஞ் செல்வன் றானே. ௩

கானேறு களிற்றுரிவைப் போர்வை யான்காண்
கற்பகங்காண் காலனையன் றுதைசெய் தான்காண்
ஊனேறு முடைதலையிற் பலிகொள் வான்கா
ணுத்தமன்கா ணொற்றியூர் மேவி னான்காண்
ஆனேறொன் றதுவேறு மண்ண றான்கா
ணாதித்தன் பல்லிறுத்த வாதி தான்காண்
தேனேறு மலர்ச்சோலைத் திருவா ரூரிற்
றிருமூலட் டானத்தெஞ் செல்வன் றானே. ௪

பிறப்போ டிறப்பென்று மில்லா தான்காண்
பெண்ணுருவோ டாணுருவு மாயி னான்காண்
மறப்படுமென் சிந்தைமரு ணீக்கி னான்காண்
வானவரு மறியாத நெறிதந் தான்காண்
நறப்படுபூ மலர்தூபந் தீப நல்ல
நறுஞ்சாந்தங் கொண்டேத்தி நாளும் வானோர்
சிறப்போடு பூசிக்குந் திருவா ரூரிற்
றிருமூலட் டானத்தெஞ் செல்வன் றானே. ௫

சங்கரன்காண் சக்கரமாற் கருள்செய் தான்காண்
டருணேந்து சேகரன்காண் டலைவன் றான்காண்
அங்கமலத் தயன்சிரங்க ளைந்தி லொன்றை
யறுத்தவன்கா ணணிபொழில்சூ ழையாற் றான்காண்
எங்கள்பெரு மான்காணென் னிடர்கள் போக
வருள்செய்யு மிறைவன்கா ணிமையோ ரேத்தும்
செங்கமல வயல்புடைசூழ் திருவா ரூரிற்
றிருமூலட் டானத்தெஞ் செல்வன் றானே. ௬

நன்றருளித் தீதகற்று நம்பி ரான்கா
ணான்மறையோ டாறங்க மாயி னான்காண்
மின்றிகழுஞ் சோதியன்கா ணாதி தான்காண்
வெள்ளேறு நின்றுலவு கொடியி னான்காண்
துன்றுபொழிற் கச்சியே கம்பன் றான்காண்
சோற்றுத் துறையான்காண் சோலை சூழ்ந்த
தென்றலார் மணங்கமழுந் திருவா ரூரிற்
றிருமூலட் டானத்தெஞ் செல்வன் றானே. ௭

பொன்னலத்த நறுங்கொன்றைச் சடையி னான்காண்
புகலூரும் பூவணமும் பொருந்தி னான்காண்
மின்னலத்த நுண்ணிடையாள் பாகத் தான்காண்
வேதியன்காண் வெண்புரிநூன் மார்பி னான்காண்
கொன்னலத்த மூவிலைவே லேந்தி னான்காண்
கோலமா நீறணிந்த மேனி யான்காண்
செந்நலத்த வயல்புடைசூழ் திருவா ரூரிற்
றிருமூலட் டானத்தெஞ் செல்வன் றானே. ௮

விண்டவர்தம் புரமூன்று மெரிசெய் தான்காண்
வேலைவிட முண்டிருண்ட கண்டத் தான்காண்
மண்டலத்தி லொளிவளர விளங்கி னான்காண்
வாய்மூரு மறைக்காடு மருவி னான்காண்
புண்டரிகக் கண்ணானும் பூவின் மேலைப்
புத்தேளுங் காண்பரிய புராணன் றான்காண்
தெண்டிரைநீர் வயல்புடைசூழ் திருவா ரூரிற்
றிருமூலட் டானத்தெஞ் செல்வன் றானே. ௯

செருவளருஞ் செங்கண்மா லேற்றி னான்காண்
டென்னானைக் காவன்காண் டயில் வீழ
மருவலர்தம் புரமூன்று மெரிசெய் தான்காண்
வஞ்சகர்பா லணுகாத மைந்தன் றான்காண்
அருவரையை யெடுத்தவன்றன் சிரங்கள் பத்து
மைந்நான்கு தோளுநெரிந் தலற வன்று
திருவிரலா லடர்த்தவன்காண் டிருவா ரூரிற்
றிருமூலட் டானத்தெஞ் செல்வன் றானே. ௰

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவாரூர் பதிகம் உசரு

திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

இடர்கெடுமா றெண்ணுதியே னெஞ்சே நீவா
வீண்டொளிசேர் கங்கைச் சடையா யென்றும்
சுடரொளியா யுள்விளங்கு சோதீ யென்றுந்
தூநீறு சேர்ந்திலங்கு தோளா வென்றும்
கடல்விட முண்டிருண்ட கண்டா வென்றுங்
கலைமான் மறியேந்து கையா வென்றும்
அடல்விடையா யாரமுதே யாதீ யென்று
மாரூரா வென்றென்றே யலறா நில்லே.

செடியேறு தீவினைக டீரும் வண்ணஞ்
சிந்தித்தே நெஞ்சமே திண்ண மாகப்
பொடியேறு திருமேனி யுடையா யென்றும்
புரந்தரன்றன் றோடுணித்த புனிதா வென்றும்
அடியேனை யாளாகக் கொண்டா யென்று
மம்மானே யாரூரெம் மரசே யென்றும்
கடிநாறு பொழிற்கச்சிக் கம்பா வென்றுங்
கற்பகமே யென்றென்றே கதறா நில்லே.

நிலைபெறுமா றெண்ணுதியே னெஞ்சே நீவா
நித்தலுமெம் பிரானுடைய கோயில் புக்குப்
புலர்வதன்முன் னலகிட்டு மெழுக்கு மிட்டுப்
பூமாலை புனைந்தேத்திப் புகழ்ந்து பாடித்
தலையினாற் கும்பிட்டுக் கூத்து மாடிச்
சங்கரா சயபோற்றி போற்றி யென்றும்
அலைபுனல்சேர் செஞ்சடையெம் மாதீ யென்று
மாரூரா வென்றென்றே யலறா நில்லே.

புண்ணியமு நன்னெறியு மாவ தெல்லா
நெஞ்சமே யிதுகண்டாய் பொருந்தக் கேணீ
நுண்ணியவெண் ணூல்கிடந்த மார்பா வென்று
நுந்தாத வொண்சுடரே யென்று நாளும்
விண்ணியங்கு தேவர்களும் வேத நான்கும்
விரைமலர்மே னான்முகனு மாலுங் கூடி
எண்ணரிய திருநாம முடையா யென்று
மெழிலாரு ராவென்றே யேத்தா நில்லே.

இழைத்தநா ளெல்லை கடப்ப தன்று
லிரவினொடு நண்பகலு மேத்தி வாழ்த்திப்
பிழைத்ததெலாம் பொறுத்தருள்செய் பெரியோ யென்றும்
பிஞ்ஞகனே மைஞ்ஞவிலுங் கண்டா வென்றும்
அழைத்தலறி யடியேனுன் னரணங் கண்டா
யணியாரு ரிடங்கொண்ட வழகா வென்றும்
குழற்சடையெங் கோனென்றுங் கூறு நெஞ்சே
குற்றமில்லை யென்மேனான் கூறி னேனே.

நீப்பரிய பல்பிறவி நீக்கும் வண்ண
நினைந்திருந்தேன் காணெஞ்சே நித்த மாகச்
சேப்பிரியா வெல்கொடியி னானே யென்றுஞ்
சிவலோக நெறிதந்த சிவனே யென்றும்
பூப்பிரியா நான்முகனும் புள்ளின் மேலைப்
புண்டரிகக் கண்ணானும் போற்றி யென்னத்
தீப்பிழம்பாய் நின்றவனே செல்வ மல்குந்
திருவாரு ராவென்றே சிந்தி நெஞ்சே.

பற்றிநின்ற பாவங்கள் பாற்ற வேண்டிற்
பரகதிக்குச் செல்வதொரு பரிசு வேண்டில்
சுற்றிநின்ற சூழ்வினைகள் வீழ்க்க வேண்டிற்
சொல்லுகேன் கேணெஞ்சே துஞ்சா வண்ணம்
உற்றவரு முறுதுணையு நீயே யென்று
முன்னையல்லா லொருதெய்வ முள்கே னென்றும்
புற்றரவக் கச்சார்த்த புனிதா வென்றும்
பொழிலாரு ராவென்றே போற்று நில்லே.

மதிதருவ னெஞ்சமே யுஞ்சு போக
வழியாவ திதுகண்டாய் வானோர்க் கெல்லாம்
அதிபதியே யாரமுதே யாதி யென்று
மம்மானே யாரூரெம் மையா வென்றும்
துதிசெய்து துன்றுமலர் கொண்டு தூவிச்
சூழும் வலஞ்செய்து தொண்டு பாடிக்
கதிர்மதிசேர் சென்னியனே கால காலா
கற்பகமே யென்றென்றே கதறா நில்லே.

பாசத்தைப் பற்றறுக்க லாகு நெஞ்சே
பரஞ்சோதி பண்டரங்கா பாவ நாசா
தேசத் தொளிவிளக்கே தேவ தேவே
திருவாரூர்த் திருமூலட் டானா வென்று
நேசத்தை நீபெருக்கி நேர்நின் றுள்கி
நித்தலுஞ் சென்றடிமேல் வீழ்ந்து நின்று
ஏசற்று நின்றிமையோ ரேறே யென்று
மெம்பெருமா னென்றென்றே யேத்தா நில்லே.

புலன்களைந்தா லாட்டுண்டு போது போக்கிப்
புறம்புறமே திரியாதே போது நெஞ்சே
சலங்கொள்சடை முடியுடைய தலைவா வென்றுந்
தக்கன்செய் பெருவேள்வி தகர்த்தா யென்றும்
இலங்கையர்கோன் சிரநெரித்த விறைவா வென்று
மெழிலாரூ ரிடங்கொண்ட வெந்தா யென்றும்
நலங்கொளடி யென்றலைமேல் வைத்தா யென்று
நாடோறு நவின்றேத்தாய் நன்மை யாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவாரூர் பதிகம் ௨௬௬

போற்றித் திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

கற்றவர்க ளுண்ணுங் கனியே போற்றி
கழலடைந்தார் செல்லுங் கதியே போற்றி
அற்றவர்கட் காரமுத மானாய் போற்றி
யல்லலறுத் தடியேனை யாண்டாய் போற்றி
மற்றொருவ ரொப்பில்லா மைந்தா போற்றி
வானவர்கள் போற்று மருந்தே போற்றி
செற்றவர்தம் புரமெரித்த சிவனே போற்றி
திருமூலட் டானனே போற்றி போற்றி.

வங்கமலி கடனஞ்ச முண்டாய் போற்றி
மதயானை யீருரிவை போர்த்தாய் போற்றி
கொங்கலரு நறுங்கொன்றைத் தாராய் போற்றி
கொல்புலித்தோ லாடைக் குழகா போற்றி
அங்கணனே யமரர்கடம் மிறைவா போற்றி
யாலமர நீழலறஞ் சொன்னாய் போற்றி
செங்கனகத் தனிக்குன்றே சிவனே போற்றி
திருமூலட் டானனே போற்றி போற்றி.

மலையான் மடந்தை மணாளா போற்றி
மழவிடையாய் நின்பாதம் போற்றி போற்றி
நிலையாக வென்னெஞ்சி னின்றாய் போற்றி
நெற்றிமே லொற்றைக்கண் ணுடையாய் போற்றி
இலையார்ந்த மூவிலைவே லேந்தி போற்றி
யேழ்கடலு மேழ்பொழிலு மானாய் போற்றி
சிலையாலன் றெயிலெரித்த சிவனே போற்றி
திருமூலட் டானனே போற்றி போற்றி.

பொன்னியலு மேனியனே போற்றி போற்றி
பூதப் படையுடையாய் போற்றி போற்றி
மன்னியசீர் மறைநான்கு மானாய் போற்றி
மறியேந்து கையானே போற்றி போற்றி
உன்னுமவர்க் குண்மையனே போற்றி போற்றி
யுலகுக் கொருவனே போற்றி போற்றி
சென்னிமிசை வெண்பிறையாய் போற்றி போற்றி
திருமூலட் டானனே போற்றி போற்றி. ச

நஞ்சுடைய கண்டனே போற்றி போற்றி
நற்றவனே நின்பாதம் போற்றி போற்றி
வெஞ்சுடரோன் பல்லிறுத்த வேந்தே போற்றி
வெண்மதியங் கண்ணி விகிர்தா போற்றி
துஞ்சிருளி லாட லுகந்தாய் போற்றி
தூநீறு மெய்க்கணிந்த சோதீ போற்றி
செஞ்சடையாய் நின்பாதம் போற்றி போற்றி
திருமூலட் டானனே போற்றி போற்றி. ரு

சங்கரனே நின்பாதம் போற்றி போற்றி
சதாசிவனே நின்பாதம் போற்றி போற்றி
பொங்கரவா நின்பாதம் போற்றி போற்றி
புண்ணியனே நின்பாதம் போற்றி போற்றி
அங்கமலத் தயனோடு மாலுங் காணா
வனலுருவா நின்பாதம் போற்றி போற்றி
செங்கமலத் திருப்பாதம் போற்றி போற்றி
திருமூலட் டானனே போற்றி போற்றி. சு

வம்புலவு கொன்றைச் சடையாய் போற்றி
வான்பிறையும் வாளரவும் வைத்தாய் போற்றி
கொம்பனைய நுண்ணிடையாள் கூறா போற்றி
குரைகழலாற் கூற்றுதைத்த கோவே போற்றி
நம்புமவர்க் கரும்பொருளே போற்றி போற்றி
நால்வேத மாறங்க மானாய் போற்றி
செம்பொனே மரகதமே மணியே போற்றி
திருமூலட் டானனே போற்றி போற்றி. எ

உள்ளமா யுள்ளத்தே நின்றாய் போற்றி
புகப்பார் மனத்தென்று நீங்காய் போற்றி
வள்ளலே போற்றி மணாளா போற்றி
வானவர்கோன் றோடுணித்த மைந்தா போற்றி
வெள்ளையே றேறும் விகிர்தா போற்றி
மேலோர்க்கு மேலோர்க்கு மேலாய் போற்றி
தெள்ளுநீர்க் கங்கைச் சடையாய் போற்றி
திருமூலட் டானனே போற்றி போற்றி.

பூவார்ந்த சென்னிப் புனிதா போற்றி
புத்தேளிர் போற்றும் பொருளே போற்றி
தேவார்ந்த தேவர்க்குந் தேவே போற்றி
திருமாலுக் காழி யளித்தாய் போற்றி
சாவாமே காத்தென்னை யாண்டாய் போற்றி
சங்கொத்த நீற்றெஞ் சதுரா போற்றி
சேவார்ந்த வெல்கொடியாய் போற்றி போற்றி
திருமூலட் டானனே போற்றி போற்றி.

பிரமன்றன் சிரமரிந்த பெரியோய் போற்றி
பெண்ணுருவோ டாணுருவாய் நின்றாய் போற்றி
கரநான்கு முக்கண்ணு முடையாய் போற்றி
காதலிப்பார்க் காற்ற வெளியாய் போற்றி
அருமந்த தேவர்க் கரசே போற்றி
யன்றரக்க னைஞ்ஞான்கு தோளுந் தாளும்
சிரநெரித்த சேவடியாய் போற்றி போற்றி
திருமூலட் டானனே போற்றி போற்றி.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவாரூர் பதிகம் உசஎ

திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஒருவனு யுலகேத்த நின்ற நாளோ
வோருருவே மூவுருவ மான நாளோ
கருவனுய்க் காலனைமுன் காய்ந்த நாளோ
காமனையுங் கண்ணழலால் விழித்த நாளோ
மருவனாய் மண்ணும்விண்ணுந் தெரித்த நாளோ
மான்மறிக்கை யேந்தியோர் மாதோர் பாகம்
திருவினள் சேர்வதற்கு முன்னே பின்னே
திருவாரூர் கோயிலாக் கொண்ட நாளே. க

மலையார்பொற் பாவையொடு மகிழ்ந்த நாளோ
வானவரை வலியமுத மூட்டி யந்நாள்
நிலைபேறு பெறுவித்து நின்ற நாளோ
நினைப்பரிய தழற்பிழம்பாய் நிமிர்ந்த நாளோ
அலைசாமே யலைகடனஞ் சுண்ட நாளோ
வமரர்கணம் புடைசூழ விருந்த நாளோ
சிலையான்முப் புரமெரித்த முன்னே பின்னே
திருவாரூர் கோயிலாக் கொண்ட நாளே. உ

பாடகஞ்சேர் மெல்லடிநற் பாவை யாளு
நீயும்போய்ப் பார்த்தனது பலத்தைக் காண்பான்
வேடனாய் வில்வாங்கி யெய்த நாளோ
விண்ணவர்க்குங் கண்ணவனாய் நின்ற நாளோ
மாடமொடு மாளிகைகண் மல்கு தில்லை
மணிதிகழு மம்பலத்தே மன்னிக் கூத்தை
ஆடுவான் புகுவதற்கு முன்னோ பின்னோ
வணியாரூர் கோயிலாக் கொண்ட நாளே. ௩

ஓங்கி யுயர்ந்தெழுந்து நின்ற நாளோ
வோருகம்போ லேழுகமாய் நின்ற நாளோ
தாங்கியசீர்த் தலையான வானோர் செய்த
தக்கன்றன் பெருவேள்வி தகர்த்த நாளோ
நீங்கியநீர்த் தாமரையா னெடுமா லோடு
நில்லாயெம் பெருமானே யென்றங் கேத்தி
வாங்கிமதி வைப்பதற்கு முன்னோ பின்னோ
வளராரூர் கோயிலாக் கொண்ட நாளே.

பாலனாய் வளர்ந்திலாப் பான்மை யானே
பணிவார்கட் கங்கங்கே பற்றா னானே
நீலமா மணிகண்டத் தெண்டோ ளானே
நெருநலையா யின்றாகி நாளை யாகும்
சீலமே சிவலோக நெறியே யாகுஞ்
சீர்மையே கூர்மையே குணமே நல்ல
கோலநீ கொள்வதற்கு முன்னோ பின்னோ
குளிராரூர் கோயிலாக் கொண்ட நாளே.

திறம்பலவும் வழிகாட்டிச் செய்கை காட்டிச்
சிறியையாய்ப் பெரியையாய் நின்ற நாளோ
மறம்பலவு முடையாரை மயக்கந் தீர்த்து
மாமுனிவர்க் கருள்செய்தங் கிருந்த நாளோ
பிறங்கியசீர்ப் பிரமன்றன் றலைகை யேந்திப்
பிச்சையேற் றுண்டுழன்று நின்ற நாளோ
அறம்பலவு முரைப்பதற்கு முன்னோ பின்னோ
வணியாரூர் கோயிலாக் கொண்ட நாளே.

நிலந்தரத்து நீண்டுருவ மான நாளோ
நிற்பனவு நடப்பனவு நீயே யாகிக்
கலந்துரைக்கக் கற்பகமாய் நின்ற நாளோ
காரணத்தா னாரணனைக் கற்பித் தன்று
வலஞ்சுருக்கி வல்லசுரர் மாண்டு வீழ
வாசுகியை வாய்மடுத்து வானோ ருய்யச்
சலந்தரனைக் கொல்வதற்கு முன்னோ பின்னோ
தண்ணாரூர் கோயிலாக் கொண்ட நாளே.

சஅ௰.

பாதத்தான் முயலகனைப் பாது காத்துப்
பாரகத்தே பரஞ்சுடராய் நின்ற நாளோ
கீதத்தை மிகப்பாடு மடியார்க் கென்றுங்
கேடிலா வானுலகங் கொடுத்த நாளோ
பூதத்தான் பொருநீலி புனிதன் மேவிப்
பொய்யுரையா மறைநால்வர் விண்ணோர்க் கென்றும்
வேதத்தை விரிப்பதற்கு முன்னோ பின்னோ
விழவாரூர் கோயிலாக் கொண்ட நாளே. அ

புகையெட்டும் போக்கெட்டும் புலன்க ளெட்டும்
பூதலங்க ளவையெட்டும் பொழில்க ளெட்டும்
கலையெட்டுங் காப்பெட்டுங் காட்சி யெட்டுங்
கழற்சே வடியடைந்தார் களைக ணெட்டும்
நகையெட்டு நாளெட்டு நன்மை யெட்டு
நலஞ்சிறந்தார் மனத்தகத்து மலர்க ளெட்டும்
திகையெட்டுந் தெரிப்பதற்கு முன்னோ பின்னோ
திருவாரூர் கோயிலாக் கொண்ட நாளே. கூ

ஈசனை புலகேழு மலையு மாகி
யிராவணனை யீடழித்திட் டிருந்த நாளோ
வாசமலர் மகிழ்தென்ற லான நாளோ
மதயானை யுரிபோர்த்து மகிழ்ந்த நாளோ
தாதுமலர் சண்டிக்குக் கொடுத்த நாளோ
சகரர்களை மறித்திட்டாட் கொண்ட நாளோ
தேசமுமை யறிவதற்கு முன்னோ பின்னோ
திருவாரூர் கோயிலாக் கொண்ட நாளே. ௰

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவாரூரரநெறி பதிகம் உசஅ

திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பொருங்கைமத கரியுரிவைப் போர்வை யானைப்
பூவணமும் வலஞ்சுழியும் பொருந்தி னானைக்
கரும்புதரு கட்டியையின் னமிர்தைத் தேனைக்
காண்பரிய செழுஞ்சுடரைக் கனகக் குன்றை
இருங்கனக மதிலாரூர் மூலட் டானத்
தெழுந்தருளி யிருந்தானை யிமையோ ரேத்தும்
அருந்தவனை யரநெறியி லப்பன் றன்னை
யடைந்தடியே னருவினைநோ யறுத்த வாறே. ௧

கற்பகமு மிருசுடரு மாயி னானைக்
காளத்தி கயிலாய மலையு ளானை
விற்பயிலு மதனழிய விழித்தான் றன்னை
விசயனுக்கு வேடுவனாய் நின்றான் றன்னைப்
பொற்பமரும் பொழிலாரூர் மூலட் டானம்
பொருந்தியவெம் பெருமானைப் பொருந்தார் சிந்தை
அற்புதனை யரநெறியி லப்பன் றன்னை
யடைந்தடியே னருவினைநோ யறுத்த வாறே. ௨

பாதியொரு பெண்முடிமேற் கங்கை யானைப்
பாசூரும் பரங்குன்று மேயான் றன்னை
வேதியனைத் தன்னடியார்க் கெளியான் றன்னை
மெய்ஞ்ஞான விளக்கானை விரையே நாறும்
போதியலும் பொழிலாரூர் மூலட் டானம்
புற்றிடங்கொண் டிருந்தானைப் போற்று வார்கள்
ஆதியனை யரநெறியி லப்பன் றன்னை
யடைந்தடியே னருவினைநோ யறுத்த வாறே. ௩

நந்திபணி கொண்டருளு நம்பன் றன்னை
நாகேச் சரமிடமா நண்ணி னானைச்
சந்திமல ரிட்டணிந்து வானோ ரேத்துந்
தத்துவனைச் சக்கரமாற் கீந்தான் றன்னை
இந்துநுழை பொழிலாரூர் மூலட் டான
மிடங்கொண்ட பெருமானை யிமையோர் போற்றும்
அந்தணனை யரநெறியி லப்பன் றன்னை
யடைந்தடியே னருவினைநோ யறுத்த வாறே. ௪

சுடர்ப்பவளத் திருமேனி வெண்ணீற் றானைச்
சோதிலிங்கத் தூங்கானை மாடத் தானை
விடக்கிடுகாட் டிடமாக வுடையான் றன்னை
மிக்கரண மெரியூட்ட வல்லான் றன்னை
மடற்குலவு பொழிலாரூர் மூலட் டான
மன்னியவெம் பெருமானை மதியார் வேள்வி
அடர்த்தவனை யரநெறியி லப்பன் றன்னை
யடைந்தடியே னருவினைநோ யறுத்த வாறே. ரு

தாயவனை யெவ்வுயிர்க்குந் தன்னொப் பில்லாத்
தகுதில்லை நடம்பயிலுந் தலைவன் றன்னை
மாயவனு மலரவனும் வானோ ரேத்த
மறிகடனஞ் சுண்டுகந்த மைந்தன் றன்னை
மேயவனைப் பொழிலாரூர் மூலட் டானம்
விரும்பியவெம் பெருமானை யெல்லா முன்னே
ஆயவனை யரநெறியி லப்பன் றன்னை
யடைந்தடியே னருவினைநோ யறுத்த வாறே. சு

பொருளியனற் சொற்பதங்க ளாயி னானைப்
புகலூரும் புறம்பயமு மேயான் றன்னை
மருளியலுஞ் சிந்தையர்க்கு மருந்து தன்னை
மறைக்காடுஞ் சாய்க்காடு மன்னி னானை
இருளியனற் பொழிலாரூர் மூலட் டானத்
தினிதமரும் பெருமானை யிமையோ ரேத்த
அருளியனை யரநெறியி லப்பன் றன்னை
யடைந்தடியே னருவினைநோ யறுத்த வாறே. எ

காலனைக்கா லாற்காய்ந்த கடவு டன்னைக்
காரோணங் கழிப்பாலை மேயான் றன்னைப்
பாலனுக்குப் பாற்கடலன் றீந்தான் றன்னைப்
பணியுகந்த வடியார்கட் கினியான் றன்னைச்
சேலுகளும் வயலாரூர் மூலட் டானஞ்
சேர்ந்திருந்த பெருமானைப் பவள மீன்ற
ஆலவனை யரநெறியி லப்பன் றன்னை
யடைந்தடியே னருவினைநோ யறுத்த வாறே. ௮

ஒப்பொருவ ரில்லாத வொருவன் றன்னை
யோத்தூரு முறையூரு மேவி னானை
வைப்பவனை மாணிக்கச் சோதி யானை
மாருதமுந் தீவெளிநீர் மண்ணு னானைப்
பொ * * * *
* * * *
* * * *
* * * *. ௯

பகலவன்றன் பல்லுகுத்த படிறன் றன்னைப்
பராய்த்துறைபைஞ் ஞீலியிடம் பாவித் தானை
இகலவனை யிராவணனை யிடர்செய் தானை
யேத்தாதார் மனத்தகத்து ளிருளா னானைப்
புகழ்நிலவு பொழிலாரூர் மூலட் டானம்
பொருந்தியவெம் பெருமானைப் போற்றார் சிந்தை
அகலவனை யரநெறியி லப்பன் றன்னை
யடைந்தடியே னருவினைநோ யறுத்த வாறே. ௰

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவெண்காடு பதிகம் உ௬௬

திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

தூண்டு சுடர்மேனித் தூநீ றாடிச்
சூலங்கை யேந்தியோர் சுழல்வாய் நாகம்
பூண்டு பொறியரவங் காதிற் பெய்து
பொற்சடைக ளவைதாழப் புரிவெண் ணூலர்

நீண்டு கிடந்திலங்கு திங்கள் சூடி
நெடுந்தெருவே வந்தெனது நெஞ்சங் கொண்டார்
வேண்டு நடைநடக்கும் வெள்ளை றேறி
வெண்காடு மேவிய விகிர்த னாரே.

பாதந் தனிப்பார்மேல் வைத்த பாதர்
பாதாள மேழுருவப் பாய்ந்த பாதர்
ஏதம் படாவண்ண நின்ற பாத
ரேழுலகு மாய்நின்ற வேக பாதர்
ஓதத் தொலிமடங்கி யூருண் டேறி
யொத்துலக மெல்லா மொடுங் கியபின்
வேதத் தொலிகொண்டு வீணை கேட்பார்
வெண்காடு மேவிய விகிர்த னாரே.

நென்னலையோ ரோடேந்திப் பிச்சைக் கென்று
வந்தார்க்கு வந்தேனென் றில்லை புக்கேன்
அந்நிலையே நிற்கின்றா ரையங் கொள்ளா
ரருகே வருவார்போ னோக்கு கின்றார்
நுந்நிலைமை யேதோநும் மூர்தா னேதோ
வென்றேனுக் கொன்றாகச் சொல்ல மாட்டார்
மென்முலையார் கூடி விரும்பி யாடும்
வெண்காடு மேவிய விகிர்த னாரே.

ஆகத் துமையடக்கி யாறு சூடி
யைவா யரவசைத்தங் கானே றேறிப்
போகம் பலவுடைத்தாய்ப் பூதஞ் சூழப்
புலித்தோ லுடையாப் புகுந்து நின்றார்
பாகிடுவான் சென்றேனைப் பற்றி நோக்கிப்
பரிசழித்தென் வளைகவர்ந்தார் பாவி யேனை
மேக முகிலுரிஞ்சு சோலை சூழ்ந்த
வெண்காடு மேவிய விகிர்த னாரே.

கொள்ளைக் குழைக்காதிற் குண்டைப் பூதங்
கொடுகொட்டி கொட்டிக் குனித்துப் பாட
உள்ளங் கவர்ந்திட்டுப் போவார் போல
வுழிதருவர் நான்றெரிய மாட்டேன் மீண்டேன்
கள்ள விழிவிழிப்பர் காணக் கண்ணாற்
கண்ணுளார் போலே கரந்து நிற்பர்
வெள்ளச் சடைமுடியர் வேத நாவர்
வெண்காடு மேவிய விகிர்த னாரே.

தொட்டிலங்கு சூலத்தர் மழுவா ளேந்திச்
சுடர்க்கொன்றைத் தாரணிந்து சுவைகள் பேசிப்
பட்டிவெள் ளேறேறிப் பலியுங் கொள்ளார்
பார்ப்பாரைப் பரிசழிப்பா ரொக்கின் றாராற்
கட்டிலங்கு வெண்ணீற்றர் கனலப் பேசிக்
கருத்தழித்து வளைகவர்ந்தார் காலை மாலை
விட்டிலங்கு சடைமுடியர் வேத நாவர்
வெண்காடு மேவிய விகிர்த னாரே.

பெண்பா லொருபாகம் பேணா வாழ்க்கைக்
கோணாகம் பூண்பனவு நாணாஞ் சொல்லார்
உண்பா றுறங்குவா ரொவ்வா நங்கா
யுண்பதுவு நஞ்சென்றே லோபி யுண்ணார்
பண்பால் விரிசடையர் பற்றி நோக்கிப்
பாலைப் பரிசழியப் பேசு கின்றார்
விண்பால் மதிசூடி வேத மோதி
வெண்காடு மேவிய விகிர்த னாரே.

மருதங்க ளாமொழிவர் மங்கை யோடு
வானவரு மாலயனுங் கூடித் தங்கள்
சுருதங்க ளாற்றுதித்துத் தூநீ ராட்டித்
தோத்திரங்கள் பலசொல்லித் தூபங் காட்டிக்
கருதுங்கொ லெம்பெருமான் செய்குற் றேவ
லென்பார்க்கு வேண்டும் வரங்கொ டுத்து
விகிர்தங்க ளாநடப்பர் வெள்ளே றேறி
வெண்காடு மேவிய விகிர்த னாரே.

புள்ளானு நான்முகனும் புக்கும் போந்துங்
காணுர் பொறியழலாய் நின்றான் றன்னை
உள்ளானை யொன்றலா வுருவி னானை
யுலகுக் கொருவிளக்காய் நின்றான் றன்னைக்
கள்ளேந்து கொன்றைதூய்க் காலை மூன்று
மோவாமே நின்று தவங்கள் செய்த
வெள்ளானை வேண்டும் வரங்கொ டுப்பார்
வெண்காடு மேவிய விகிர்த னாரே.

மாக்குன் றெடுத்தோன்றன் மைந்த னாகி
மாவேழம் வில்லா மதித்தான் றன்னை
நோக்குந் துணைத்தேவ ரெல்லா நிற்க
நொடிவரையி னேவ விழித்தான் றன்னைக்
காக்குங் கடலிலங்கைக் கோமான் றன்னைக்
கதிர்முடியுங் கண்ணும் பிதுங்க வூன்றி
வீக்கந் தவிர்த்த விரலார் போலும்
வெண்காடு மேவிய விகிர்த னாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பழனம் பதிகம் உ௫௯

திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

அலையார் கடனஞ்ச முண்டார் தாமே
யமரர்களுக் கருள்செய்யு மாதி தாமே
கொலையாய கூற்ற முதைத்தார் தாமே
கொல்வேங்கைத் தோலொன் றசைத்தார் தாமே
சிலையாற் புரமூன் றெரித்தார் தாமே
தீநோய் களைந்தென்னை யாண்டார் தாமே
பலிதேர்ந் தழகாய பண்பர் தாமே
பழன நகரெம் பிரானுர் தாமே.

வெள்ள மொருசடைமே லேற்றார் தாமே
 மேலார்கண் மேலார்கண் மேலார் தாமே
கள்ளங் கடிந்தென்னை யாண்டார் தாமே
 கருத்துடைய பூதப் படையார் தாமே
உள்ளத் துவகை தருவார் தாமே
 யுறுநோய் சிறுபிணிக டீர்ப்பார் தாமே
பள்ளப் பரவைநஞ் சுண்டார் தாமே
 பழன நகரெம் பிரானார் தாமே.

இரவும் பகலுமாய் நின்றார் தாமே
 யெப்போது மென்னெஞ்சத் துள்ளார் தாமே
அரவ மரையி லசைத்தார் தாமே
 யனலாடி யங்கை மறித்தார் தாமே
குரவங் கமழுங் குற்றாலர் தாமே
 கோலங்கண் மேன்மே லுகப்பார் தாமே
பரவு மடியார்க்குப் பாங்கர் தாமே
 பழன நகரெம் பிரானார் தாமே.

மாறின் மதின்மூன்று மெய்தார் தாமே
 வரியரவங் கச்சாக வார்த்தார் தாமே
நீறுசேர் திருமேனி நிமலர் தாமே
 நெற்றி நெருப்புக்கண் வைத்தார் தாமே
ஏறு கொடுஞ்சூலக் கையார் தாமே
 யென்பா பரண மணிந்தார் தாமே
பாறுண் டலையிற் பலியார் தாமே
 பழன நகரெம் பிரானார் தாமே.

சீரால் வணங்கப் படுவார் தாமே
 திசைக்கெல்லாந் தேவாகி நின்றார் தாமே
ஆரா வமுதமு மானார் தாமே
 யளவில் பெருமை யுடையார் தாமே
நீரார் நியம முடையார் தாமே
 நீள்வரை வில்லாக வளைத்தார் தாமே
பாரார் பரவப் படுவார் தாமே
 பழன நகரெம் பிரானார் தாமே.

கால னுயிர்வௌவ வல்லார் தாமே
கடிதோடும் வெள்ளை விடையார் தாமே
கோலம் பலவு முகப்பார் தாமே
கோணாக நாணாகப் பூண்டார் தாமே
நீலம் பொலிந்த மிடற்றார் தாமே
நீள்வரையி னுச்சி யிருப்பார் தாமே
பால விருத்தரு மானார் தாமே
பழன நகரெம் பிரானார் தாமே. ௬

ஏய்ந்த வுமைநங்கை பங்கர் தாமே
யேழூழிக் கப்புறமாய் நின்றார் தாமே
ஆய்ந்து மலர்தூவ நின்றார் தாமே
யளவில் பெருமை யுடையார் தாமே
தேய்ந்த பிறைசடைமேல் வைத்தார் தாமே
தீவா யரவதனை யார்த்தார் தாமே
பாய்ந்த படர்கங்கை யேற்றார் தாமே
பழன நகரெம் பிரானார் தாமே. ௭

ஓராதா ருள்ளத்தி னில்லார் தாமே
யுள்ளூறு மன்பர் மனத்தார் தாமே
பேராதென் சிந்தை யிருந்தார் தாமே
பிறர்க்கென்றுங் காட்சிக் கரியார் தாமே
ஊராரு மூவுலகத் துள்ளார் தாமே
யுலகை நடுங்காமற் காப்பார் தாமே
பாரார் முழவத் திடையார் தாமே
பழன நகரெம் பிரானார் தாமே. ௮

நீண்டவர்க்கோர் நெருப்புருவ மானார் தாமே
நேரிழையை யொருபாகம் வைத்தார் தாமே
பூண்டரவைப் புலித்தோன்மே லார்த்தார் தாமே
பொன்னிறத்த வெள்ளைச் சடையார் தாமே
ஆண்டுலகே ழனைத்தினையும் வைத்தார் தாமே
யங்கங்கே சிவமாகி நின்றார் தாமே
பாண்டவரிற் பார்த்தனுக்குப் பரிந்தார் தாமே
பழன நகரெம் பிரானார் தாமே. ௯

விடையேறி வேண்டுலகத் திருப்பார் தாமே
விரிகதிரோன் சோற்றுத் துறையார் தாமே
புடைசூழத் தேவர் குழாத்தார் தாமே
பூந்துருத்தி நெய்த்தான மேயார் தாமே
அடைவே புனல்சூழை யாற்றூர் தாமே
யரக்கனையு மாற்ற லழித்தார் தாமே
படையாப் பல்பூத முடையார் தாமே
பழன நகரெம் பிரானூர் தாமே. ௰

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவையாறு பதிகம் உ௲க

திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆரார் திரிபுரங்க ணீறா நோக்கு
மனலாடி யாரமுதே யென்றே னானே
கூரார் மழுவாட் படையொன் றேந்தி
குறட்பூதப் பல்படையா யென்றே னானே
பேரா யிரமுடையா யென்றே னானே
பிறைசூடும் பிஞ்ஞகனே யென்றே னானே
ஆரா வமுதேயென் னையா றனே
யென்றென்றே நானரற்றி நைகின் றேனே. ௧

தீவாயின் முப்புரங்க ணீறா நோக்குந்
தீர்த்தா புராணனே யென்றே னானே
மூவா மதிசூடி யென்றே னானே
முதல்வாமுக் கண்ணனே யென்றே னானே
ஏவார் சிலையானே யென்றே னானே
யிடும்பைக் கடனின்று மேற வாங்கி
ஆவாவென் றருள்புரியு மையா றன்னே
யென்றென்றே நானரற்றி நைகின் றேனே. ௨

அஞ்சுண்ண வண்ணனே யென்றே னானே
யடியார்கட் காரமுதே யென்றே னானே
நஞ்சணி கண் டனே யென்றே னானே
நாவலர்க ளன்மறையே யென்றே னானே
நெஞ்சுணர வுள்புக் கிருந்த போது
நிறையு மமுதமே யென்றே னானே
அஞ்சாதே யாள்வானே யையா றன்னே
யென்றென்றே நானரற்றி நைகின் றேனே. ௧

தொல்லைத் தொடுகடலே யென்றே னானே
துலங்கு மிளம்பிறையா யென்றே னானே
எல்லை நிறைந்தானே யென்றே னானே
யேழ்நரம்பி னின்னிசையா யென்றே னானே
அல்லற் கடல்புக் கழுந்து வேனை
வாங்கி யருள்செய்தா யென்றே னானே
எல்லையா மையாறு வென்றே னானே
யென்றென்றே நானரற்றி நைகின் றேனே. ௨

இண்டைச் சடைமுடியா யென்றே னானே
யிருசுடர் வானத்தா யென்றே னானே
தொண்டர் தொழப்படுவா யென்றே னானே
துருத்திநெய்த் தானத்தா யென்றே னானே
கண்டங் கறுத்தானே யென்றே னானே
கனலாகுங் கண்ணனே யென்றே னானே
அண்டத்துக் கப்பாலா மையா றன்னே
யென்றென்றே நானரற்றி நைகின் றேனே. ௩

பற்றார் புரமெரித்தா யென்றே னானே
பசுபதி பண்டரங்கா வென்றே னானே
கற்றார்க ளுற்றோரு யென்றே னானே
கடுவிடையொன் றூர்தியா யென்றே னானே
பற்றானோர் நெஞ்சுளா யென்றே னானே
பார்த்தற் கருள்செய்தா யென்றே னானே
அற்றார்க் கருள்செய்யு மையா றன்னே
யென்றென்றே நானரற்றி நைகின் றேனே. ௪

விண்ணோர் தலைவனே யென்றே னானே
 விளங்கு மிளம்பிறையா யென்றே னானே
எண்ணா ரெயிலெரித்தா யென்றே னானே
 யேகம்ப மேயானே யென்றே னானே
பண்ணார் மறைபாடி யென்றே னானே
 பசுபதீ பானீற்றா யென்றே னானே
அண்ணா வையாறனே யென்றே னானே
 யென்றென்றே நானரற்றி நைகின் றேனே.

அவனென்று நானுன்னை யஞ்சா தேனை
 யல்ல லறுப்பானே யென்றே னானே
சிவனென்று நானுன்னை யெல்லாஞ் சொல்லச்
 செல்வந் தருவானே யென்றே னானே
பவனாகி யென்னுள்ளத் துள்ளே நின்று
 பண்டை வினையறுப்பா யென்றே னானே
அவனென்றே யாதியே யையா றன்னே
 யென்றென்றே நானரற்றி நைகின் றேனே.

கச்சியே கம்பனே யென்றே னானே
 கயிலாயா காரோணா வென்றே னானே
நிச்சன் மணாளனே யென்றே னானே
 நினைப்பார் மனத்துளா யென்றே னானே
உச்சம்போ தேறேறீ யென்றே னானே
 யுள்குவா ருள்ளத்தா யென்றே னானே
அச்சம் பிணிதீர்க்கு மையா றன்னே
 யென்றென்றே நானரற்றி நைகின் றேனே.

வில்லாடி வேடனே யென்றே னானே
 வெண்ணீறு மெய்க்கணிந்தா யென்றே னானே
சொல்லாய சூழலா யென்றே னானே
 சுலாவாய தொன்னெறியே யென்றே னானே
எல்லாமா யென்னுயிரே யென்றே னானே
 யிலங்கையர்கோன் றோளிறுத்தா யென்றே னானே
அல்லா வினைதீர்க்கு மையா றன்னே
 யென்றென்றே நானரற்றி நைகின் றேனே.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவையாறு   பதிகம் ௨௫௨

திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஓசை யொலியெலா மானாய் நீயே
யுலகுக் கொருவனாய் நின்றாய் நீயே
வாச மலரெலா மானாய் நீயே
மலையான் மருகனாய் நின்றாய் நீயே
பேசப் பெரிது மினியாய் நீயே
பிரானா யடியென்மேல் வைத்தாய் நீயே
தேச விளக்கெலா மானாய் நீயே
திருவையா றகலாத செம்பொற் சோதீ. ௧

நோக்கரிய திருமேனி யுடையாய் நீயே
நோவாமே நோக்கருள வல்லாய் நீயே
காப்பரிய வைம்புலனுங் காத்தாய் நீயே
காமனையுங் கண்ணழலாற் காய்ந்தாய் நீயே
ஆர்ப்பரிய மாநாக மார்த்தாய் நீயே
யடியானென் றடியென்மேல் வைத்தாய் நீயே
தீர்ப்பரிய வல்வினைநோய் தீர்ப்பாய் நீயே
திருவையா றகலாத செம்பொற் சோதீ. ௨

கனத்தகத்துக் கடுஞ்சுடராய் நின்றாய் நீயே
கடல்வரைவா னாகாய மானாய் நீயே
தனத்தகத்துத் தலைகலனாக் கொண்டாய் நீயே
சார்ந்தாரைத் தகைந்தாள வல்லாய் நீயே
மனத்திருந்த கருத்தறிந்து முடிப்பாய் நீயே
மலர்ச்சே வடியென்மேல் வைத்தாய் நீயே
சினத்திருந்த திருநீல கண்ட னீயே
திருவையா றகலாத செம்பொற் சோதீ. ௩

வானுற்ற மாமலைக ளானாய் நீயே
வடகயிலை மன்னி யிருந்தாய் நீயே
ஊனுற்ற வொளிமழுவாட் படையாய் நீயே
யொளிமதியோ டரவுபுனல் வைத்தாய் நீயே
ஆனுற்ற வைந்து மமர்ந்தாய் நீயே
யடியானென் றடியென்மேல் வைத்தாய் நீயே
தேனுற்ற சொன்மடவாள் பங்க னீயே
திருவையா றகலாத செம்பொற் சோதீ.

பெண்ணாண் பிறப்பிலியாய் நின்றாய் நீயே
பெரியார்கட் கெல்லாம் பெரியாய் நீயே
உண்ணா வருநஞ்ச முண்டாய் நீயே
யூழி முதல்வனாய் நின்றாய் நீயே
கண்ணா யுலகெலாங் காத்தாய் நீயே
கழற்சே வடியென்மேல் வைத்தாய் நீயே
திண்ணார் மழுவாட் படையாய் நீயே
திருவையா றகலாத செம்பொற் சோதீ.

உற்றிருந்த வுணர்வெலா மானாய் நீயே
யுற்றவர்க்கோர் சுற்றமாய் நின்றாய் நீயே
கற்றிருந்த கலைஞான மானாய் நீயே
கற்றவர்க்கோர் கற்பகமாய் நின்றாய் நீயே
பெற்றிருந்த தாயவளி னல்லாய் நீயே
பிரானா யடியென்மேல் வைத்தாய் நீயே
செற்றிருந்த திருநீல கண்ட னீயே
திருவையா றகலாத செம்பொற் சோதீ.

எல்லா வுலகமு மானாய் நீயே
யேகம்ப மேவி யிருந்தாய் நீயே
நல்லாரை நன்மை யறிவாய் நீயே
ஞானச் சுடர்விளக்காய் நின்றாய் நீயே
பொல்லா வினைக ளறுப்பாய் நீயே
புகழ்ச்சே வடியென்மேல் வைத்தாய் நீயே
செல்வாய செல்வந் தருவாய் நீயே
திருவையா றகலாத செம்பொற் சோதீ.

ஆவினி லைந்து மமர்ந்தாய் நீயே
யளவில் பெருமை யுடையாய் நீயே
பூவினி னாற்றமாய் நின்றாய் நீயே
போர்க்கோலங் கொண்டெயி லெய்தாய் நீயே
நாவி னநுவுரையாய் நின்றாய் நீயே
நண்ணி யடியென்மேல் வைத்தாய் நீயே
தேவ ரறியாத தேவ னீயே
திருவையா றகலாத செம்பொற் சோதி. ௮

எண்டிசைக்கு மொண்சுடராய் நின்றாய் நீயே
யேகம்ப மேய விறைவ னீயே
வண்டிசைக்கு நறுங்கொன்றைத் தாராய் நீயே
வாரா வுலகருள வல்லாய் நீயே
தொண்டிசைத்துன் னடிபரவ நின்றாய் நீயே
தூமலர்ச்சே வடியென்மேல் வைத்தாய் நீயே
திண்சிலைக்கோர் சரங்கூட்ட வல்லாய் நீயே
திருவையா றகலாத செம்பொற் சோதி. ௯

விண்டார் புரமூன்று மெய்தாய் நீயே
விண்ணவர்க்கு மேலாகி நின்றாய் நீயே
கண்டாரைக் கொல்லுநஞ் சுண்டாய் நீயே
காலங்க ளூழியாய் நின்றாய் நீயே
தொண்டா யடியேனை யாண்டாய் நீயே
தூமலர்ச்சே வடியென்மேல் வைத்தாய் நீயே
திண்டோள்விட் டெரியாட லுகந்தாய் நீயே
திருவையா றகலாத செம்பொற் சோதி. ௰

ஆரு மறியா விடத்தாய் நீயே
யாகாயந் தேரூர வல்லாய் நீயே
பேரும் பெரிய விலங்கை வேந்தன்
பெரிய முடிபத் திறுத்தாய் நீயே
ஊரும் புரமூன்று மட்டாய் நீயே
யொண்டா மரையானு மாலுங் கூடித்
தேரு மடியென்மேல் வைத்தாய் நீயே
திருவையா றகலாத செம்பொற் சோதி. ௧௧

திருச்சிற்றம்பலம்

திருமழபாடி

பதிகம் உரு

திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

நீறேறு திருமேனி யுடையான் கண்டாய்
நெற்றிமே லொற்றைக்கண் ணிறைந்தான் கண்டாய்
கூறாக வுமைபாகங் கொண்டான் கண்டாய்
கொடியவிட முண்டிருண்ட கண்டன் கண்டாய்
ஏறேறி யெங்குந் திரிவான் கண்டா
யேழுலகு மேழ்மலையு மானான் கண்டாய்
மாறானார் தம்மரண மட்டான் கண்டாய்
மழபாடி மன்னு மணாளன் றானே.

கொக்கிறகு சென்னி யுடையான் கண்டாய்
கொல்லை விடையேறுங் கூத்தன் கண்டாய்
அக்கரைமே லாட லுடையான் கண்டா
யனலங்கை யேந்திய வாதி கண்டாய்
அக்கோ டரவ மணிந்தான் கண்டா
யடியார்கட் காரமுத மானான் கண்டாய்
மற்றிருந்த கங்கைச் சடையான் கண்டாய்
மழபாடி மன்னு மணாளன் றானே.

நெற்றித் தனிக்கண் ணுடையான் கண்டாய்
நேரிழையோர் பாகமாய் நின்றான் கண்டாய்
பற்றிப் பாம்பாட்டும் படிறன் கண்டாய்
பல்லூர் பலிதேர் பரமன் கண்டாய்
செற்றார் புரமூன்றுஞ் செற்றான் கண்டாய்
செழுமா மதிசென்னி வைத்தான் கண்டாய்
மற்றொரு குற்ற மிலாதான் கண்டாய்
மழபாடி மன்னு மணாளன் றானே.

அலையார்ந்த புனற்கங்கைச் சடையான் கண்டா
யண்டத்துக் கப்பாலாய் நின்றான் கண்டாய்
கொலையான கூற்றங் குமைத்தான் கண்டாய்
கொல்வேங்கைத் தோலொன் றுடுத்தான் கண்டாய்
சிலையாற் றிரிபுரங்கள் செற்றான் கண்டாய்
செழுபட மதிசென்னி வைத்தான் கண்டாய்
மலையார் மடந்தை மணாளன் கண்டாய்
மழபாடி மன்னு மணாளன் றானே. ௪

உலந்தார்த மங்க மணிந்தான் கண்டா
யுவகையோ டின்னருள்கள் செய்தான் கண்டாய்
நலந்திகழுங் கொன்றைச் சடையான் கண்டாய்
நால்வேத மாறங்க மானான் கண்டாய்
உலந்தார் தலைகலனக் கொண்டான் கண்டா
யும்பரார் தங்கள் பெருமான் கண்டாய்
மலர்ந்தார் திருவடியென் றலைமேல் வைத்த
மழபாடி மன்னு மணாளன் றானே. ௫

தாமரையான் றன்றலையைச் சாய்த்தான் கண்டாய்
தகவுடையார் நெஞ்சிருக்கை கொண்டான் கண்டாய்
பூமலரா னேத்தும் புநிதன் கண்டாய்
புணர்ச்சிப் பொருளாகி நின்றான் கண்டாய்
ஏமருவு வெஞ்சிலையொன் றேந்தி கண்டா
யிருளார்ந்த கண்டத் திறைவன் கண்டாய்
மாமருவுங் கலைகையி லேந்தி கண்டாய்
மழபாடி மன்னு மணாளன் றானே. ௬

நீராகி நெடுவரைக ளானான் கண்டாய்
நிழலாகி நீள்விசும்பு மானான் கண்டாய்
பாராகிப் பௌவமே ழானான் கண்டாய்
பகலாகி வானாகி நின்றான் கண்டாய்
ஆரேனுந் தன்னடியார்க் கன்பன் கண்டா
யணுவாகி யாதியாய் நின்றான் கண்டாய்
வாரார்ந்த வனமுலையாள் பங்கன் கண்டாய்
மழபாடி மன்னு மணாளன் றானே. ௭

பொன்னியலுந் திருமேனி யுடையான் கண்டாய்
பூங்கொன்றைத் தாரோன் றணிந்தான் கண்டாய்
மின்னியலும் வார்சடையெம் பெருமான் கண்டாய்
வேழத்தி னுரிவிரும்பிப் போர்த்தான் கண்டாய்
தன்னியல்பார் மற்றொருவ ரில்லான் கண்டாய்
தாங்கரிய சிவந்தானாய் நின்றான் கண்டாய்
மன்னிய மங்கையோர் கூறன் கண்டாய்
மழபாடி மன்னு மணாளன் றானே. அ

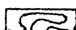
ஆலால முண்டுகந்த வாதி கண்டா
யடையலர்தம் புரமூன்று மெய்தான் கண்டாய்
காலாலக் காலனையுங் காய்ந்தான் கண்டாய்
கண்ணப்பர்க் கருள்செய்த காளை கண்டாய்
பாலாரு மொழிமடவாள் பாகன் கண்டாய்
பசுவேறிப் பலிதிரியும் பண்பன் கண்டாய்
மாலாலு மறிவரிய மைந்தன் கண்டாய்
மழபாடி மன்னு மணாளன் றானே. கூ

ஒருசுடரா யுலகேழு மானான் கண்டா
யோங்காரத் துட்பொருளாய் நின்றான் கண்டாய்
விரிசுடராய் விளங்கொளியாய் நின்றான் கண்டாய்
விழவொலியும் வேள்வொலியு மானான் கண்டாய்
இருசுடர் மீதோடா விலங்கைக் கோனை
யீடழிய விருபதுதோ ளிறுத்தான் கண்டாய்
மருசுடரின் மாணிக்கக் குன்று கண்டாய்
மழபாடி மன்னு மணாளன் றானே. ய

திருச்சிற்றம்பலம்

இது சோழநாட்டிலுள்ளது.

இறைவன் - வச்சிரத்தம்பநாதர்; இறைவி - அழகம்மை.

திருமழபாடி பதிகம் உ௫௪

திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

அலையடுத்த பெருங்கடனஞ் சமுதா வுண்டு
வமரர்கடந் தலைகாத்த வையர் செம்பொன்
சிலையெடுத்து மாநாக நெருப்புக் கோத்துத்
திரிபுரங்க ளெயிட்ட செல்வர் போலும்
நிலையடுத்த பசும்பொன்னான் முத்தா னீண்ட
நிரைவயிரப் பலகையாற் குவையார்த் தூற்ற
மலையடுத்த மழபாடி வயிரத் தூணே
யென்றென்றே நானரற்றி நைகின் றேனே.

அறைகலந்த குழன்மொந்தை வீணை யாழு
மந்தரத்திற் கந்தருவ ரமர ரேத்த
மறைகலந்த மந்திரமு நீருங் கொண்டு
வழிபட்டார் வானாளக் கொடுத்தி யன்றே
கறைகலந்த பொழிற்கச்சிக் கம்ப மேய
கனவயிரத் திரடூணே கலிசூழ் மாட
மறைகலந்த மழபாடி வயிரத் தூணே
யென்றென்றே நானரற்றி நைகின் றேனே.

உரங்கொடுக்கு மிருண்மெய்யர் மூர்க்கர் பொல்லா
வூத்தைவாய்ச் சமணர்தமை யுறவாக் கொண்ட
பரங்கெடுத்திங் கடியேனை யாண்டு கொண்ட
பவளத்தின் றிரடூணே பசும்பொன் முத்தே
புரங்கெடுத்துப் பொல்லாத காம னாகம்
பொடியாக விழித்தருளிப் புவியோர்க் கென்றும்
வரங்கொடுக்கு மழபாடி வயிரத் தூணே
யென்றென்றே நானரற்றி நைகின் றேனே.

ஊனிகந்தூ ணுறிகையர் குண்டர் பொல்லா
வூத்தைவாய்ச் சமணருற வாகக் கொண்டு
ஞானகஞ்சேர்ந் துள்ளவயி ரத்தை நண்ணு
நாயேனைப் பொருளாக வாண்டு கொண்ட
மீனகஞ்சேர் வெள்ளநீர் விதியாற் சூடும்
வேந்தனை விண்ணவர்தம் பெருமான் மேக
வானகஞ்சேர் மழபாடி வயிரத் தூணை
யென்றென்றே நானரற்றி நைகின் றேனே.

சிரமேற்ற நான்முகன்றன் றலையு மற்றைத்
திருமாறன் செழுந்தலையும் பொன்றச் சிந்தி
உரமேற்ற விரவிபற் றகர்த்துச் சோம
னொளிகலைகள் படவுழக்கி யுயிரை நல்கி
நரையேற்ற விடையேறி நாகம் பூண்ட
நம்பியையே மறைநான்கு மோல மிட்டு
வரமேற்கு மழபாடி வயிரத் தூணை
யென்றென்றே நானரற்றி நைகின் றேனே.

சினந்திருத்துஞ் சிறுப்பெரியார் குண்டர் தங்கள்
செதுமதியார் தீவினைக்கே விழுந்தேன் றேடிப்
புனந்திருத்தும் பொல்லாத பிண்டி பேணும்
பொறியிலியேன் றனைப்பொருளா வாண்டு கொண்டு
தனந்திருத்து மவர்திறத்தை யொழியப் பாற்றித்
தயாமூல தன்மவழி யெனக்கு நல்கி
மனந்திருத்து மழபாடி வயிரத் தூணை
யென்றென்றே நானரற்றி நைகின் றேனே.

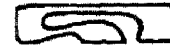
சுழித்துணையாம் பிறவிவழித் துக்க நீக்குஞ்
சுருள்சடையெம் பெருமானே தூய தெண்ணீர்
இழிப்பரிய பசுபாசப் பிறப்பை நீக்கு
மென்றுணையே யென்னுடைய பெம்மான் றம்மான்
பழிப்பரிய திருமாலு மயனுங் காணாப்
பரிதியே சுருதிமுடிக் கணியாய் வாய்த்த
வழித்துணையா மழபாடி வயிரத் தூணை
யென்றென்றே நானரற்றி நைகின் றேனே.

* * * * *. ௮

* * * * *. ௯

* * * * *. ௰

திருச்சிற்றம்பலம்

திருநெய்த்தானம் பதிகம் உ௫௫

திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

வகையெலா முடையாயு நீயே யென்றும்
வான்கயிலை மேவினாய் நீயே யென்றும்
மிகையெலா மிக்காயு நீயே யென்றும்
வெண்காடு மேவினாய் நீயே யென்றும்
பகையெலாந் தீர்த்தாண்டாய் நீயே யென்றும்
பாசூ ரமர்ந்தாயு நீயே யென்றும்
திகையெலாந் தொழச்செல்வாய் நீயே யென்று
நின்றநெய்த் தானாவென் னெஞ்சு ளாயே. ௧

ஆர்த்த வெனக்கன்ப னீயே யென்று
மாதிக் கயிலாய னீயே யென்றுங்
கூர்த்த நடமாடி நீயே யென்றுங்
கோடிகா மேய குழகா வென்றும்
பார்த்தற் கருள்செய்தாய் நீயே யென்றும்
பழையனூர் மேவிய பண்பா வென்றும்
தீர்த்தன் சிவலோக னீயே யென்று
நின்றநெய்த் தானாவென் னெஞ்சு ளாயே. ௨

திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் தேவாரம்

அல்லாய்ப் பகலானாய் நீயே யென்று
மாதிக் கயிலாய னீயே யென்றும்
கல்லா லமர்ந்தாயு நீயே யென்றுங்
காளத்திக் கற்பகமு நீயே யென்றும்
சொல்லாய்ப் பொருளானாய் நீயே யென்றுஞ்
சோற்றுத் துறையுறைவாய் நீயே யென்றும்
செல்வாய்த் திருவானாய் நீயே யென்று
நின்றநெய்த் தானாவென் னெஞ்சு ளாயே.

மின்னே ரிடைபங்க னீயே யென்றும்
வெண்கயிலை மேவினாய் நீயே யென்றும்
பொன்னேர் சடைமுடியாய் நீயே யென்றும்
பூத கணநாத னீயே யென்றும்
என்னா விரதத்தாய் நீயே யென்று
மேகம்பத் தென்னீச னீயே யென்றும்
தென்னூர்ப் பதியுளாய் நீயே யென்று
நின்றநெய்த் தானாவென் னெஞ்சு ளாயே.

முந்தி யிருந்தாயு நீயே யென்று
முன்கயிலை மேவினாய் நீயே யென்றும்
நந்திக் கருள்செய்தாய் நீயே யென்று
நடமாடி நள்ளாற னீயே யென்றும்
பந்திப் பரியாயு நீயே யென்றும்
பைஞ்ஞீலி மேவினாய் நீயே யென்றும்
சிந்திப் பரியாயு நீயே யென்று
நின்றநெய்த் தானாவென் னெஞ்சு ளாயே.

தக்கா ரடியார்க்கு நீயே யென்றுந்
தலையார் கயிலாய னீயே யென்றும்
அக்காரம் பூண்டாயு நீயே யென்று
மாக்கூரிற் றான்றோன்றி நீயே யென்றும்
புக்காய வேழுலகு நீயே யென்றும்
புள்ளிருக்கு வேளூராய் நீயே யென்றும்
தெக்கார மாகோணத் தானே யென்று
நின்றநெய்த் தானாவென் னெஞ்சு ளாயே.

புகழும் பெருமையாய் நீயே யென்றும்
பூங்கயிலை மேவினாய் நீயே யென்றும்
இகழுந் தலையேந்தி நீயே யென்று
மிராமேச் சுரத்தின்ப னீயே யென்றும்
அகழ மதிலுடையாய் நீயே யென்று
மாலவாய் மேவினாய் நீயே யென்றும்
திகழு மதிசூடி நீயே யென்று
நின்றநெய்த் தானாவென் னெஞ்சு ளாயே. ௭

வானவர்க்கு மூத்திளையாய் நீயே யென்றும்
வானக் கயிலாய னீயே யென்றும்
கான நடமாடி நீயே யென்றுங்
கடவூரில் வீரட்ட னீயே யென்றும்
ஊனார் முடியறுத்தாய் நீயே யென்று
மொற்றியூ ராரூராய் நீயே யென்றும்
தேனா யமுதானாய் நீயே யென்று
நின்றநெய்த் தானாவென் னெஞ்சு ளாயே. ௮

தந்தைதா யில்லாதாய் நீயே யென்றுந்
தலையார் கயிலாய னீயே யென்றும்
எந்தாயெம் பிரானானாய் நீயே யென்று
மேகம்பத் தென்னீச னீயே யென்றும்
முந்திய முக்கணாய் நீயே யென்று
மூவலூர் மேவினாய் நீயே யென்றும்
சிந்தையாய் தேனூராய் நீயே யென்று
நின்றநெய்த் தானாவென் னெஞ்சு ளாயே. ௯

மறித்தான் வலிசெற்றாய் நீயே யென்றும்
வான்கயிலை மேவினாய் நீயே யென்றும்
வெறுத்தார் பிறப்பறுப்பாய் நீயே யென்றும்
வீழி மிழலையாய் நீயே யென்றும்
அறத்தா யமுதீந்தாய் நீயே யென்றும்
யாவர்க்குந் தாங்கொணா நஞ்ச முண்டு
பொறுத்தாய் புலனைந்து நீயே யென்று
நின்றநெய்த் தானாவென் னெஞ்சு ளாயே. ௰

திருச்சிற்றம்பலம்

திருநெய்த்தானம் பதிகம் உ௫

திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மெய்த்தானத் தகம்படியு ளைவர் நின்று
வேண்டிற்றுக் குறைமுடித்து வினைக்குக் கூடாம்
இத்தானத் திருந்திங்ங னுய்வா னெண்ணு
மிதனையொழி யியம்பக்கே ளேழை நெஞ்சே
மைத்தான நீணயனி பங்கன் வங்கம்
வருதிரைநீர் நஞ்சுண்ட கண்டன் மேய
நெய்த்தான நன்னகரென் றேத்தி நின்று
நினையுமா நினைந்தக்கா லுய்ய லாமே.

ஈண்டா விரும்பிறவித் துறவா வாக்கை
யிதுநீங்க லாம்விதியுண் டென்று சொல்ல
வேண்டாவே நெஞ்சமே விளம்பக் கேணீ
விண்ணவர்தம் பெருமானார் மண்ணி லென்னை
ஆண்டானன் றருவரையாற் புரமூன் றெய்த
வம்மானை யரியயனுங் காணா வண்ணம்
நீண்டா னுறைதுறைநெய்த் தான மென்று
நினையுமா நினைந்தக்கா லுய்ய லாமே.

பரவிப் பலபலவுந் தேடி யோடிப்
பாழாங் குரம்பையிடைக் கிடந்து வாளா
குரவிக் குடிவாழ்க்கை வாழ வெண்ணிக்
குலைகைதவிர் நெஞ்சே கூறக் கேணீ
இரவிக் குலமுதலா வானோர் கூடி
யெண்ணிறந்த கோடி யமர ராயம்
நிரவிக் கரியவனெய்த் தான மென்று
நினையுமா நினைந்தக்கா லுய்ய லாமே.

அலையார் வினைத்திறஞ்சே ராக்கை யுள்ளே
யகப்பட்டு ளாசையெனும் பாசந் தன்னுள்
தலையாய்க் கடையாகும் வாழ்வி லாழ்ந்து
தளர்ந்துமிக நெஞ்சமே யஞ்ச வேண்டா
இலையார் புனற்கொன்றை யெறிநீர்த் திங்க
ளிருஞ்சடைமேல் வைத்துகந்தா னிமையோ ரேத்தும்
நிலையா னுறைநிறைநெய்த் தான மென்று
நினையுமா நினைந்தக்கா லுய்ய லாமே. ௪

தினைத்தனையோர் பொறையிலா வுயிர்போங் கூட்டைப்
பொருளென்று மிகவுன்னி மதியா லிந்த
அனைத்துலகு மாளலா மென்று பேசு
மாங்காரந் தவிர்நெஞ்சே யமரர்க் காக
முனைத்துவரு மதின்மூன்றும் பொன்ற வன்று
முடுகியவெஞ் சிலைவளைத்துச் செந்தீ மூழ்க
நினைத்தபெருங் கருணையனெய்த் தான மென்று
நினையுமா நினைந்தக்கா லுய்ய லாமே. ௫

மிறைபடுமிவ் வுடல்வாழ்வை மெய்யென் றெண்ணி
வினையிலே கிடந்தழுந்தி வியவே னெஞ்சே
குறைவுடையார் மனத்துளான் குமரன் றாதை
கூத்தாடுங் குணமுடையான் கொலைவேற் கையான்
அறைகழலுந் திருவடிமேற் சிலம்பு மார்ப்ப
வவனிதலம் பெயரவரு நட்ட நின்ற
நிறைவுடையா னிடமாநெய்த் தான மென்று
நினையுமா நினைந்தக்கா லுய்ய லாமே. ௬

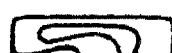
பேசப் பொருளலாப் பிறவி தன்னைப்
பெரிதென்றுன் சிறுமனத்தால் வேண்டி யீண்டு
வாசக் குழன்மடவார் போக மென்னும்
வலைப்பட்டு வீழாதே வருக நெஞ்சே
தூசக் கரியுரித்தான் றூநீ றாடித்
துதைந்திலங்கு நூன்மார்பன் றொடர கில்லா
நீசர்க் கரியவனெய்த் தான மென்று
நினையுமா நினைந்தக்கா லுய்ய லாமே. ௭

அஞ்சப் புலனிவற்றா லாட்ட வாட்டுண்
டருநோய்க் கிடமாய வுடலின் றன்மை
தஞ்ச மெனக்கருதித் தாழே னெஞ்சே
தாழக் கருதுதியே தன்னைச் சேரா
வஞ்ச மனத்தவர்கள் காண வொண்ணா
மணிகண்டன் வானவர்தம் பிரானென் றேத்தும்
நெஞ்சர்க் கினியவனெய்த் தான மென்று
நினையுமா நினைந்தக்கா லுய்ய லாமே.

பொருந்தாத வுடலகத்திற் புக்க வாவி
போமா றறிந்தறிந்தே புலைவாழ் வுன்னி
இருந்தாங் கிடர்ப்படநீ வேண்டா நெஞ்சே
யிமையவர்தம் பெருமானன் றுமையா ளஞ்சக்
கருந்தாண் மதகரியை வெருவச் சீறுங்
கண்ணுதல்கண் டமராடிக் கருதார் வேள்வி
நிரந்தரமா வினிதுறைநெய்த் தான மென்று
நினையுமா நினைந்தக்கா லுய்ய லாமே.

உரித்தன் றுனக்கிவ் வுடலின் றன்மை
யுண்மை யுரைத்தேன் விரத மெல்லாம்
தரித்துந் தவமுயன்றும் வாழா நெஞ்சே
தம்பிடையி லில்லார்க்கொன் றல்லார்க் கன்னன்
எரித்தா னனலுடையா னெண்டோ ளானை
யெம்பெருமா னென்றேத்தா விலங்கைக் கோனை
நெரித்தானை நெய்த்தான மேவி னானை
நினையுமா நினைந்தக்கா லுய்ய லாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பூந்துருத்தி　　　　பதிகம் உ௱ள

திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

நில்லாத நீர்சடைமே னிற்பித் தானை
　　நினையாவென் னெஞ்சை நினைவித் தானைக்
கல்லா தனவெல்லாங் கற்பித் தானைக்
　　காணா தனவெல்லாங் காட்டி னானைச்
சொல்லா தனவெல்லாஞ் சொல்லி யென்னைத்
　　தொடர்ந்திங் கடியேனை யாளாக் கொண்டு
பொல்லாவென் னோய்தீர்த்த புனிதன் றன்னைப்
　　புண்ணியனைப் பூந்துருத்திக் கண்டே னானே. ௧

குற்றாலங் கோகரண மேவி னானைக்
　　கொடுங்கைக் கடுங்கூற்றைப் பாய்ந்தான் றன்னை
உற்றால நஞ்சுண் டொடுக்கி னானை
　　யுணராவென் னெஞ்சை யுணர்வித் தானைப்
பற்றாலின் கீழங் கிருந்தான் றன்னைப்
　　பண்ணார்ந்த வீணை பயின்றான் றன்னைப்
புற்றா டரவார்த்த புனிதன் றன்னைப்
　　புண்ணியனைப் பூந்துருத்திக் கண்டே னானே. ௨

எனக்கென்று மினியானை யெம்மான் றன்னை
　　யெழிலாரு மேகம்ப மேயான் றன்னை
மனக்கென்றும் வருவானை வஞ்சர் நெஞ்சி
　　னில்லானை நின்றியூர் மேயான் றன்னைத்
தனக்கென்று மடியேனை யாளாக் கொண்ட
　　சங்கரனைச் சங்கவார் குழையான் றன்னைப்
புனக்கொன்றைத் தாரணிந்த புனிதன் றன்னைப்
　　பொய்யிலியைப் பூந்துருத்திக் கண்டே னானே. ௩

வெறியார் மலர்க்கொன்றை சூடி னானை
வெள்ளானை வந்திறைஞ்சும் வெண்காட் டானை
அறியா தடியே னகப்பட் டேனை
யல்லற் கடனின்று மேற வாங்கி
நெறிதா னிதுவென்று காட்டி னானை
நிச்ச னலிபிணிக டீர்ப்பான் றன்னைப்
பொறியா டரவார்த்த புநிதன் றன்னைப்
பொய்யிலியைப் பூந்துருத்திக் கண்டே னானே.

மிக்கானை வெண்ணீறு சண்ணித் தானை
விண்டார் புரமூன்றும் வேவ நோக்கி
நக்கானை நான்மறைகள் பாடி னானை
நல்லார்கள் பேணிப் பரவ நின்ற
தக்கானைத் தண்டா மரைமே லண்ண
றலைகொண்டு மாத்திரைக்க ணுலக மெல்லாம்
புக்கானைப் புண்ணியனைப் புநிதன் றன்னைப்
பொய்யிலியைப் பூந்துருத்திக் கண்டே னானே.

ஆர்த்தானை வாசுகியை யரைக்கோர் கச்சா
வசைத்தானை யழகாய பொன்னார் மேனிப்
பூத்தானத் தான்முடியைப் பொருந்தா வண்ணம்
புணர்ந்தானைப் பூங்கணையா னுடலம் வேவப்
பார்த்தானைப் பரிந்தானைப் பனிநீர்க் சங்கை
படர்சடைமேற் பயின்றானைப் பதைப்ப யானை
போர்த்தானைப் புண்ணியனைப் புநிதன் றன்னைப்
பொய்யிலியைப் பூந்துருத்திக் கண்டே னானே.

எரித்தானை யெண்ணார் புரங்கண் மூன்று
மிமைப்பளவிற் பொடியாக வெழிலார் கையால்
உரித்தானை மதகரியை யுற்றுப் பற்றி
யுமையதனைக் கண்டஞ்சி நடுங்கக் கண்டு
சிரித்தானைச் சீரார்ந்த பூதஞ் சூழத்
திருச்சடைமேற் றிங்களும் பாம்பு நீரும்
புரித்தானைப் புண்ணியனைப் புநிதன் றன்னைப்
பொய்யிலியைப் பூந்துருத்திக் கண்டே னானே.

வைத்தானை வானோ ருலக மெல்லாம்
வந்திறைஞ்சி மலர்கொண்டு நின்று போற்றும்
வித்தானை வேண்டிற்றொன் றீவான் றன்னை
விண்ணவர்தம் பெருமானை வினைகள் போக
உய்த்தானை யொலிகங்கை சடைமேற் றாங்கி
யொளித்தானை யொருபாகத் துமையோ டாங்கே
பொய்த்தானைப் புண்ணியனைப் புநிதன் றன்னைப்
பொய்யிலியைப் பூந்துருத்திக் கண்டே னானே. அ

ஆண்டானை வானோ ருலக மெல்லா
மந்நா ளறியாத தக்கன் வேள்வி
மீண்டானை விண்ணவர்க ளோடுங் கூடி
விரைமலர்மே லான்முகனு மாலுந் தேர
நீண்டானை நெருப்புருவ மானான் றன்னை
நிலையிலார் மும்மதிலும் வேவ வில்லைப்
பூண்டானைப் புண்ணியனைப் புநிதன் றன்னைப்
பொய்யிலியைப் பூந்துருத்திக் கண்டே னானே. கூ

மறுத்தானை மலைகோத்தங் கெடுத்தான் றன்னை
மணிமுடியோ டிருபதுதோ ளொரியக் காலால்
இறுத்தானை யெழுநரம்பி னிசைகேட் டானை
யெண்டிசைக்குங் கண்ணானைச் சிரமே லொன்றை
அறுத்தானை யமரர்களுக் கமுதீந் தானை
யாவர்க்குந் தாங்கொணா நஞ்ச முண்டு
பொறுத்தானைப் புண்ணியனைப் புநிதன் றன்னைப்
பொய்யிலியைப் பூந்துருத்திக் கண்டே னானே. ம

திருச்சிற்றம்பலம்

திருச்சோற்றுத்துறை பதிகம் ௨௫௮

திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மூத்தவனா யுலகுக்கு முந்தி னானே
முறைமையா லெல்லாம் படைக்கின் றானே
ஏத்தவனாயேழுலகு மாயி னானே
யின்பனாய்த் துன்பங் களைகின் றானே
காத்தவனா யெல்லாந்தான் காண்கின் றானே
கடுவினையேன் றீவினையைக் கண்டு போகத்
தீர்த்தவனே திருச்சோற்றுத் துறையு ளானே
திகழொளியே சிவனேயுன் னபய நானே.

தலையவனா யுலகுக்கோர் தன்மை யானே
தத்துவனாய்ச் சார்ந்தார்க்கின் னமுதா னானே
நிலையவனாய் நின்னொப்பா ரில்லா தானே
நின்றுணராக் கூற்றத்தைச் சீறிப் பாய்ந்த
கொலையவனே கொல்யானைத் தோன்மே லிட்ட
கூற்றுவனே கொடிமதில்கண் மூன்று மெய்த
சிலையவனே திருச்சோற்றுத் துறையு ளானே
திகழொளியே சிவனேயுன் னபய நானே.

முற்றாத பான்மதியஞ் சூடி னானே
முளைத்தெழுந்த கற்பகத்தின் கொழுந்தொப் பானே
உற்றாரென் றொருவரையு மில்லா தானே
யுலகோம்பு மொண்சுடரே யோதும் வேதம்
கற்றானே யெல்லாக் கலைஞா னமுங்
கல்லாதேன் றீவினைநோய் கண்டு போகச்
செற்றானே திருச்சோற்றுத் துறையு ளானே
திகழொளியே சிவனேயுன் னபய நானே.

கண்ணவனா யுலகெல்லாங் காக்கின் றானே
காலங்க ளூழிகண் டிருக்கின் றானே
விண்ணவனாய் விண்ணவர்க்கு மருள்செய் வானே
வேதனாய் வேதம் விரித்திட் டானே
எண்ணவனே யெண்ணார் புரங்கண் மூன்று
மிமையாமு னெரிகொளுவ நோக்கி நக்க
திண்ணவனே திருச்சோற்றுத் துறையு ளானே
திகழொளியே சிவனேயுன் னபய னானே.

நம்பனே நான்மறைக ளாயி னானே
நடமாட வல்லானே ஞானக் கூத்தா
கம்பனே கச்சிமா நகரு ளானே
கடிமதில்கண் மூன்றினையும் பொடியா வெய்த
அம்பனே யளவிலாப் பெருமை யானே
யடியார்கட் காரமுதே யானே றேறும்
செம்பொனே திருச்சோற்றுத் துறையு ளானே
திகழொளியே சிவனேயுன் னபய னானே.

ஆர்ந்தவனே யுலகெலா நீயே யாகி
யமைந்தவனே யளவிலாப் பெருமை யானே
கூர்ந்தவனே குற்றால மேய கூத்தா
கொடுமழு விலையதோர் சூல மேந்திப்
பேர்ந்தவனே பிரளயங்க ளெல்லா மாய
பெம்மானென் றெப்போதும் பேசு நெஞ்சில்
சேர்ந்தவனே திருச்சோற்றுத் துறையு ளானே
திகழொளியே சிவனேயுன் னபய னானே.

வானவனாய் வண்மை மனத்தி னானே
மாமணிசேர் வானோர் பெருமா னீயே
கானவனா யேனத்தின் பின்சென் றானே
கடிய வரணங்கண் மூன்றட் டானே
தானவனாய்த் தண்கயிலை மேவி னானே
தன்னொப்பா ரில்லாத மங்கைக் கென்றும்
தேனவனே திருச்சோற்றுத் துறையு ளானே
திகழொளியே சிவனேயுன் னபய னானே.

தன்னவனா யுலகெல்லாந் தானே யாகித்
தத்துவனாய்ச் சார்ந்தார்க்கின் னமுதா னானே
என்னவனா யென்னிதய மேவி னானே
யீசனே பாச வினைக டீர்க்கும்
மன்னவனே மலைமங்கை பாக மாக
வைத்தவனே வானோர் வணங்கும் பொன்னித்
தென்னவனே திருச்சோற்றுத் துறையு ளானே
திகழொளியே சிவனேயுன் னபய னானே.

எறிந்தானே யெண்டிசைக்குங் கண்ணா னானே
யேழுலக மெல்லாமுன் னாய்நின் றானே
அறிந்தார்தா மோரிருவ ரறியா வண்ண
மாதியு மந்தமு மாகி யங்கே
பிறிந்தானே பிறரொருவ ரறியா வண்ணம்
பெம்மானென் றெப்போது மேத்து நெஞ்சிற்
செறிந்தானே திருச்சோற்றுத் துறையு ளானே
திகழொளியே சிவனேயுன் னபய னானே.

மையனைய கண்டத்தாய் மாலு மற்றை
வானவரு மறியாத வண்ணச் சூலக்
கையவனே கடியிலங்கைக் கோனை யன்று
கால்விரலாற் கதிர்முடியுந் தோளுஞ் செற்ற
மெய்யவனே யடியார்கள் வேண்டிற் றீயும்
விண்ணவனே விண்ணப்பங் கேட்டு நல்கும்
செய்யவனே திருச்சோற்றுத் துறையு ளானே
திகழொளியே சிவனேயுன் னபய னானே.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவொற்றியூர் பதிகம் உ௬௬

திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

வண்டோங்கு செங்கமலங் கழுநீர் மல்கு
மதமத்தஞ் செஞ்சடைமேன் மதியஞ் சூடித்
திண்டோள்க ளாயிரமும் வீசி நின்று
திசைசேர நடமாடிச் சிவலோ கனார்
உண்டார்நஞ் சுலகுக்கோ ருறுதி வேண்டி
யொற்றியூர் மேய வொளி வண்ணனார்
கண்டேனான் கனவகத்திற் கண்டேற் கென்றன்
கடும்பிணியுஞ் சுடுநொழிலுங் கைவிட் டவே.

ஆகத்தோர் பாம்பசைத்து வெள்ளே றேறி
யணிகங்கை செஞ்சடைமே லார்க்கச் சூடிப்
பாகத்தோர் பெண்ணுடையா ராணு மாவர்
பசுவேறி யுழிதருமெம் பரம யோகி
காமத்தா லங்கணையான் றன்னை வீழக்
கனலா வெரிவிழித்த கண்மூன் றினார்
ஓமத்தா லன்மறைக ளோத லோவா
வொளிதிகழு மொற்றியூ ருறைகின் றாரே.

வெள்ளத்தைச் செஞ்சடைமேல் விரும்பி வைத்தீர்
வெண்மதியும் பாம்பு முடனே வைத்தீர்
கள்ளத்தை மனத்தகத்தே கரந்து வைத்தீர்
கண்டார்க்குப் பொல்லாது கண்டீ ரெல்லே
கொள்ளத்தா னிசைபாடிப் பலியுங் கொள்ளீர்
கோளரவுங் குளிர்மதியுங் கொடியுங் காட்டி
உள்ளத்தை நீர்கொண்டீ ரோத லோவா
வொளிதிகழு மொற்றியூ ருடைய கோவே. ௩

நரையார்ந்த விடையேறி நீறு பூசி
நாகங்கச் சரைக்கார்த்தோர் தலைகை யேந்தி
உரையாவந் தில்புகுந்து பலிதான் வேண்ட
வெம்மடிக ளும்மூர்தா னேதோ வென்ன
விரையாதே கேட்டியேல் வேற்க ணல்லாய்
விடங்கலங்க ணெடுங்கடலு ணின்று தோன்றுந்
திரைமோதக் கரையேறிச் சங்க மூருந்
திருவொற்றி யூரென்றார் தீய வாறே.

மத்தமா களியானை யுரிவை போர்த்து
வானகத்தார் தானகத்தா ராகி நின்று
பித்தர்தாம் போலங்கோர் பெருமை பேசிப்
பேதையரை யச்சுறுத்திப் பெயரக் கண்டு
பத்தர்கடாம் பலருடனே கூடிப் பாடிப்
பயின்றிருக்கு மூரேதோ பணியீ ரென்ன
ஒத்தமைந்த வுத்திரநா ளுர்த்த மாக
வொளிதிகழு மொற்றியூ ரென்கின் றாரே.

கடிய விடையேறிக் காள கண்டர்
கலையோடு மழுவாளோர் கையி லேந்தி
இடிய பலிகொள்ளார் போவா ரல்ல
ரெல்லாந்தா னிவ்வடிகள் யாரென் பாரே
வடிவுடைய மங்கையுந் தாமு மெல்லாம்
வருவாரை யெதிர்கண்டோ மயிலாப் புள்ளே
செடிபடுவெண் டலையொன் றேந்தி வந்து
திருவொற்றி யூர்புக்கார் தீய வாறே.

வல்லராய் வானவர்க ளெல்லாங் கூடி
வணங்குவார் வாழ்த்துவார் வந்து நிற்பார்
எல்லையெம் பெருமானைக் காணே மென்ன
வெவ்வாற்று லெவ்வகையாற் காண மாட்டார்
நல்லார்க ளுன்மறையோர் கூடி நேடி
நாமிருக்கு மூர்பணியீ ரடிகே ளென்ன
ஒல்லைதான் றிரையேறி யோத மீளு
மொளிதிகழு மொற்றியூ ரென்கின் றாரே.

நிலைப்பாடே நான்கண்ட தேடீ கேளாய்
நெருநலைநற் பகலிங்கோ ரடிகள் வந்து
கலைப்பாடுங் கண்மலருங் கலக்க நோக்கிக்
கலந்து பலியிடுவே னெங்குங் காணேன்
சலப்பாடே யினியொருநாட் காண்பே னாகிற்
றன்னாகத் தென்னாக மொடுங்கும் வண்ணம்
உலைப்பாடே படத்தழுவிப் போக லொட்டே
னொற்றியூ ருறைந்திங்கே திரிவா னையே. ௮

மண்ணல்லை விண்ணல்லை வலய மல்லை
மலையல்லை கடலல்லை வாயு வல்லை
எண்ணல்லை யெழுத்தல்லை யெரியு மல்லை
யிரவல்லை பகலல்லை யாவு மல்லை
பெண்ணல்லை யாணல்லை பேடு மல்லை
பிறிதல்லை யானாயும் பெரியாய் நீயே
உண்ணல்லை நல்லார்க்குத் தீயை யல்லை
யுணர்வரிய வொற்றியூ ருடைய கோவே. ௯

மருவுற்ற மலர்க்குழலி மடவா ளஞ்ச
மலைதுளங்கத் திசைநடுங்கச் செறுத்து நோக்கிச்
செருவுற்ற வாளரக்கன் வலிதான் மாளத்
திருவடியின் விரலொன்றா லலற வூன்றி
உருவொற்றி யங்கிருவ ரோடிக் காண
வோங்கினவவ் வொள்ளழலா ரிங்கே வந்து
திருவொற்றி யூர்நம்மூ ரென்று போனார்
செறிவளைக ளொன்றொன்றாச் சென்ற வாறே. ௰

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவாவடுதுறை பதிகம் உகூ௧

திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

நம்பனை நால்வே தங் கரைகண் டானை
ஞானப் பெருங்கடலை நன்மை தன்னைக்
கம்பனைக் கல்லா லிருந்தான் றன்னைக்
கற்பகமா யடியார்கட் கருள்செய் வானைச்
செம்பொன்னைப் பவளத்தைத் திரளு முத்தைத்
திங்களை ஞாயிற்றைத் தீயை நீரை
அம்பொன்னை யாவடுதண் டுறையுண் மேய
வரனடியே யடிநாயே னடைந்துய்ந் தேனே

மின்னானை மின்னிடைச்சே ருருமி னானை
வெண்முகிலா யெழுந்துமழை பொழிவான் றன்னைத்
தன்னானைத் தன்னொப்பா ரில்லா தானைத்
தாயாகிப் பல்லுயிர்க்கோர் தந்தை யாகி
என்னானை யெந்தை பெருமான் றன்னை
யிருநிலமு மண்டமுமாய்ச் செக்கர் வானே
அன்னானை யாவடுதண் டுறையுண் மேய
வரனடியே யடிநாயே னடைந்துய்ந் தேனே.

பத்தர்கள் சித்தத்தே பாவித் தானைப்
பவளக் கொழுந்தினை மாணிக் கத்தின்
தொத்தினைத் தூநெறியாய் நின்றான் றன்னைச்
சொல்லுவார் சொற்பொருளின் றோற்ற மாகி
வித்தினை முளைக்கிளையை வேரைச் சீரை
வினைவயத்தின் றன்சார்பை வெய்ய தீர்க்கும்
அத்தனை யாவடுதண் டுறையுண் மேய
வரனடியே யடிநாயே னடைந்துய்ந் தேனே.

பேணியநற் பிறைதவழ்செஞ் சடையி னானைப்
　　பித்தரா மடியார்க்கு முத்தி காட்டும்
ஏணியை யிடர்க்கடலுட் சுழிக்கப் பட்டிங்
　　கிளைக்கின்றேற் கக்கரைக்கே யேற வாங்கும்
தோணியைத் தொண்டனேன் றூய சோதிச்
　　சுலாவெண் குழையானைச் சுடர்பொற் காசின்
ஆணியை யாவடுதண் டுறையுண் மேய
　　வரனடியே யடிநாயே னடைந்துய்ந் தேனே. ரு

ஒருமணியை யுலகுக்கோ ருறுதி தன்னை
　　யுதயத்தி னுச்சியை யுருமா னானைப்
பருமணியைப் பாலோடஞ் சாடி னானைப்
　　பவித்திரனைப் பசுபதியைப் பவளக் குன்றைத்
திருமணியைத் தித்திப்பைத் தேன தாகித்
　　தீங்கரும்பி னின்சுவையைத் திகழுஞ் சோதி
அருமணியை யாவடுதண் டுறையுண் மேய
　　வரனடியே யடிநாயே னடைந்துய்ந் தேனே. சு

ஏற்றானை யெண்டோ ளுடையான் றன்னை
　　யெல்லி நடமாட வல்லான் றன்னைக்
கூற்றானைக் கூற்ற முதைத்தான் றன்னைக்
　　குரைகடல்வாய் நஞ்சுண்ட கண்டன் றன்னை
நீற்றானை நீளரவொன் றார்த்தான் றன்னை
　　நீண்ட சடைமுடிமே னீரார் கங்கை
ஆற்றானை யாவடுதண் டுறையுண் மேய
　　வரனடியே யடிநாயே னடைந்துய்ந் தேனே. எ

கைம்மான மதக்களிற்றை யுரித்தான் றன்னைக்
　　கடல்வரைவா னாகாச மானான் றன்னைச்
செம்மானப் பவளத்தைத் திகழு முத்தைத்
　　திங்களை ஞாயிற்றைத் தீயா னானை
எம்மானை யென்மனமே கோயிலாக
　　விருந்தானை யென்புருகு மடியார் தங்கள்
அம்மானை யாவடுதண் டுறையுண் மேய
　　வரனடியே யடிநாயே னடைந்துய்ந் தேனே அ

மெய்யானைப் பொய்யரொடு விரவா தானை
வெள்ளடையைத் தண்ணிழலை வெந்தீ யேந்தும்
கையானைக் காமனுடல் வேவக் காய்ந்த
கண்ணானைக் கண்மூன் றுடையான் றன்னைப்
பையா டரவுமதி யுடனே வைத்த
சடையானைப் பாய்புலித்தோ லுடையான் றன்னை
ஐயானை யாவடுதண் டுறையுண் மேய
வரனடியே யடிநாயே னடைந்துய்ந் தேனே.

வேண்டாமை வேண்டுவது மில்லான் றன்னை
விசயனைமுன் னசைவித்த வேடன் றன்னைத்
தூண்டாமைச் சுடர்விடுநற் சோதி தன்னைச்
சூலப் படையானைக் காலன் வாழ்நாள்
மாண்டோட வுதைசெய்த மைந்தன் றன்னை
மண்ணவரும் விண்ணவருட் வணங்கி யேத்தும்
ஆண்டானை யாவடுதண் டுறையுண் மேய
வரனடியே யடிநாயே னடைந்துய்ந் தேனே.

பந்தணவு மெல்விரலாள் பாகன் றன்னைப்
பாடலோ டாடல் பயின்றான் றன்னைக்
கொந்தணவு நறுங்கொன்றை மாலை யானைக்
கோலமா நீல மிடற்றான் றன்னைச்
செந்தமிழோ டாரியனைச் சீரி யானைத்
திருமார்பிற் புரிவெண்ணூ றிகழப் பூண்ட
அந்தணனை யாவடுதண் டுறையுண் மேய
வரனடியே யடிநாயே னடைந்துய்ந் தேனே.

தரித்தானைத் தண்கடனஞ் சுண்டான் றன்னைத்
தக்கன்றன் பெருவேள்வி தகர்த்தான் றன்னைப்
பிரித்தானைப் பிறைதவழ்செஞ் சடையி னானைப்
பெருவலியான் மலையெடுத்த வரக்கன் றன்னை
நெரித்தானை நேரிழையாள் பாகத் தானை
நீசனே னுடலுறுநோ யான தீர
அரித்தானை யாவடுதண் டுறையுண் மேய
வரனடியே யடிநாயே னடைந்துய்ந் தேனே.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவாவடுதுறை பதிகம் உ௬௧

திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவேயென் செல்வமே தேனே வானோர்
செழுஞ்சுடரே செழுஞ்சுடர்நற் சோதீ மிக்க
உருவேயென் னுறவேயென் னூனே யூனி
னுள்ளமே யுள்ளத்தி னுள்ளே நின்ற
கருவேயென் கற்பகமே கண்ணே கண்ணிற்
கருமணியே மணியாடு பாவாய் காவாய்
அருவாய வல்வினைநோ யடையா வண்ண
மாவடுதண் டுறையுறையு மமர ரேறே. ௧

மாற்றே னெழுத்தஞ்சு மென்ற னாவின்
மறவேன் றிருவருள்கள் வஞ்ச நெஞ்சின்
ஏற்றேன் பிறதெய்வ மெண்ணா நாயே
னெம்பெருமான் றிருவடியே யெண்ணி னல்லால்
மேற்றானீ செய்வனகள் செய்யக் கண்டு
வேதனைக்கே யிடங்கொடுத்து நாளு நாளும்
ஆற்றே னடியேனை யஞ்சே லென்னா
யாவடுதண் டுறையுறையு மமர ரேறே. உ

வரையார் மடமங்கை பங்கா கங்கை
மணவாளா வார்சடையாய் நின்ற னாமம்
உரையா வுயிர்போகப் பெறுவே னாகி
லுறுநோய்வந் தெத்தனையு முற்றா லென்னே
கரையா நினைந்துருகிக் கண்ணீர் மல்கிக்
காதலித்து நின்கழலே யேத்து மன்பர்க்
கரையா வடியேனை யஞ்சே லென்னா
யாவடுதண் டுறையுறையு மமர ரேறே. ௩

சிலைத்தார் திரிபுரங்க ளெயில் வேவச்
சிலைவளைவித் துமையவளை யஞ்ச நோக்கிக்
கலித்தாங் கிரும்பிடிமேற் கைவைத் தோடுங்
களிறுரித்த கங்காளா வெங்கள் கோவே
நிலைத்தா ரவர்தமக்கே பொறையாய் நாளு
நில்லா வுயிரோம்பு நீத னேனான்
அலுத்தே னடியேனை யஞ்சே லென்னு
யாவடுதண் டுறையுறையு மமர ரேறே.

நறுமா மலர்கொய்து நீரின் மூழ்கி
நாடோறு நின்கழலே யேத்தி வாழ்த்தித்
துறவாத துன்பந் துறந்தேன் றன்னைச்
சூழுலகி லூழ்வினைவந் துற்றா லென்னே
உறவாகி வானவர்கண் முற்றும் வேண்ட
வொலிதிரைநீர்க் கடனஞ்சுண் டுய்யக் கொண்
அறவா வடியேனை யஞ்சே லென்னு
யாவடுதண் டுறையுறையு மமர ரேறே.

கோணா ரணனங்கந் தோண்மேற் கொண்டு
கொழுமலரான் றன்சிரத்தைக் கையி லேந்திக்
காணார் களிற்றுரிவைப் போர்வை மூடிக்
கங்காள வேடரா யெங்குஞ் செல்வீர்
நாணா ருமக்கோர் வினைக்கே டனே
னல்வினையுந் தீவினையு மெல்லா முன்னே
ஆனா யடியேனை யஞ்சே லென்னு
யாவடுதண் டுறையுறையு மமர ரேறே.

உழையுரித்த மானுரிதோ லாடை யானே
யுமையவடம் பெருமானே யிமையோ ரேறே
கழையிறுத்த கருங்கடனஞ் சுண்ட கண்டா
கயிலாய மலையானே யுன்பா லன்பர்
பிழைபொறுத்தி யென்பதுவும் பெரியோய் நின்ற
கடனன்றே பேரருளுன் பால தன்றே
அழையுறுத்து மாமயில்க ளாலுஞ் சோலை
யாவடுதண் டுறையுறையு மமர ரேறே.

உலந்தார் தலைகலனொன் றேந்தி வானோ
ருலகம் பலிதிரிவா யுன்பா லன்பு
கலந்தார் மனங்கவருங் காத லானே
கனலாடுங் கையவனே யையா மெய்யே
மலந்தாங் குயிர்ப்பிறவி மாயக் காய
மயக்குளே விழுந்தழுந்தி நாளு நாளும்
அலந்தே னடியேனை யஞ்சே லென்ன
யாவடுதண் டுறையுறையு மமர ரேறே. அ

பல்லார்ந்த வெண்டலை கையி லேந்திப்
பசுவேறி யூரூரன் பலிகொள் வானே
கல்லார்ந்த மலைமகளு நீயு மெல்லாங்
கரிகாட்டி லாட்டுகந்தீர் கருதீ ராகில்
எல்லாரு மென்றன்னை யிகழ்வர் போலு
மேழையமண் குண்டர்சாக் கிய ரொன்றுக்
கல்லாதார் திறத்தொழிந்தே னஞ்சே லென்ன
யாவடுதண் டுறையுறையு மமர ரேறே. கூ

துறந்தார்தந் தூநெறிக்கட் சென்றே னல்லேன்
றுணைமாலை சூட்டநான் றூயே னல்லேன்
பிறந்தேனின் றிருவருளே பேசி னல்லாற்
பேசாத நாளெல்லாம் பிறவா நாளே
செறிந்தார் மதிளிலங்கைக் கோமான் றன்னைச்
செறுவரைக்கீ ழடர்த்தருளிச் செய்கை யெல்லாம்
அறிந்தே னடியேனை யஞ்சே லென்ன
யாவடுதண் டுறையுறையு மமர ரேறே. ய

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவலிவலம் பதிகம் உகூஉ

திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

நல்லான்கா ணான்மறைக ளாயி னான்கா
    ணம்பன்கா ணனுகாதார் புரமூன் றெய்த
வில்லான்காண் விண்ணவர்க்கு மேலா னான்காண்
    மெல்லியலாள் பாகன்காண் வேத வேள்விச்
சொல்லான்காண் சுடர்மூன்று மாயி னான்காண்
    டொண்டாகிப் பணிவார்க்குத் தொல்வா னீய
வல்லான்காண் வானவர்கள் வணங்கி யேத்தும்
    வலிவலத்தான் காணவனென் மனத்து ளானே.

ஊனவன்கா ணுடறனக்கோ ருயிரா னான்கா
    ணுள்ளவன்கா ணில்லவன்கா ணுமையாட் கென்றுந்
தேனவன்காண் டிருவவன்காண் டிசையா னான்காண்
    டீர்த்தன்காண் பார்த்தன்றன் பணியைக் கண்ட
கானவன்காண் கடலவன்காண் மலையா னான்காண்
    களியானை யீருரிவை கதறப் போர்த்த
வானவன்காண் வானவர்கள் வணங்கி யேத்தும்
    வலிவலத்தான் காணவனென் மனத்து ளானே.

ஏயவன்கா ணெல்லார்க்கு மியல்பா னான்கா
    ணின்பன்காண் டுன்பங்க ளில்லா தான்காண்
தாயவன்கா ணுலகுக்கோர் தன்னொப் பில்லாத்
    தத்துவன்கா ணுத்தமன்காண் டானே யெங்கும்
ஆயவன்கா ணண்டத்துக் கப்பா லான்கா
    ணகங்குழைந்து மெய்வருந்தி யழுவார் தங்கள்
வாயவன்காண் வானவர்கள் வணங்கி யேத்தும்
    வலிவலத்தான் காணவனென் மனத்து ளானே.

உய்த்தவன்கா ணுடறனக்கோ ருயிரா னான்கா
ணோங்காரத் தொருவன்கா ணுலகுக் கெல்லாம்
வித்தவன்காண் விண்பொழியு மழையா னான்காண்
விளைவவன்காண் விரும்பாதார் நெஞ்சத் தென்றும்
பொய்த்தவன்காண் பொழிலேழுந் தாங்கி னான்காண்
புனலோடு வளர்மதியும் பாம்புஞ் சென்னி
வைத்தவன்காண் வானவர்கள் வணங்கி யேத்தும்
வலிவலத்தான் காணவனென் மனத்து ளானே.

கூற்றவன்காண் குணமவன்காண் குறியா னான்காண்
குன்றங்க ளனைத்துங்காண் கோல மாய
நீற்றவன்கா ணிழலவன்கா ணெருப்பா னான்கா
ணிமிர்புன் சடைமுடிமே னீரார் கங்கை
ஏற்றவன்கா ணேழுலகு மாயி னான்கா
ணிமைப்பளவிற் காமனைமுன் பொடியாய் வீழ
மாற்றவன்காண் வானவர்கள் வணங்கி யேத்தும்
வலிவலத்தான் காணவனென் மனத்து ளானே. ரு

நிலையவன்காண் டோற்றவன்கா ணிறையா னான்கா
ணீரவன்காண் பாரவன்கா ணூர்மூன் றெய்த
சிலையவன்காண் செய்யவாய்க் கரிய கூந்தற்
றேன்மொழியை யொருபாகஞ் சேர்த்தி னான்காண்
கலையவன்காண் காற்றவன்காண் காலன் வீழக்
கறுத்தவன்காண் கயிலாய மென்னுந் தெய்வ
மலையவன்காண் வானவர்கள் வணங்கி யேத்தும்
வலிவலத்தான் காணவனென் மனத்து ளானே.

பெண்ணவன்கா ணணவன்காண் பெரியோர்க் கென்றும்
பெரியவன்கா ணரியவன்கா ணயனா னான்காண்
எண்ணவன்கா ணெழுத்தவன்கா ணின்பக் கேள்வி
யிசையவன்கா ணியலவன்கா ணெல்லாங் காணும்
கண்ணவன்காண் கருத்தவன்காண் கழிந்தோர் செல்லுங்
கதியவன்காண் மதியவன்காண் கடலேழ் சூழ்ந்த
மண்ணவன்காண் வானவர்கள் வணங்கி யேத்தும்
வலிவலத்தான் காணவனென் மனத்து ளானே.

முன்னவன்காண் பின்னவன்காண் மூவா மேனி
முதலவன்காண் முடிவவன்காண் மூன்று சோதி
அன்னவன்கா ணடியார்க்கு மண்டத் தார்க்கு
மணியவன்காண் சேயவன்கா ணளவில் சோதி
மின்னவன்கா ணுருமவன்காண் டிருமால் பாகம்
வேண்டினன்கா ணீண்டுபுனற் கங்கைக் கென்றும்
மன்னவன்காண் வானவர்கள் வணங்கி யேத்தும்
வலிவலத்தான் காணவனென் மனத்து ளானே.

நெதியவன்காண் யாவர்க்கு நினைய வொண்ணு
நீதியன்காண் வேதியன்கா ணினைவார்க் கென்றும்
கதியவன்காண் காரவன்காண் கனலா னன்காண்
காலங்க ளூழியாய்க் கலந்து நின்ற
பதியவன்காண் பழமவன்கா ணிரதந் தான்காண்
பாம்போடு திங்கள் பயில வைத்த
மதியவன்காண் வானவர்கள் வணங்கி யேத்தும்
வலிவலத்தான் காணவனென் மனத்து ளானே.

பங்கயத்தின் மேலானும் பால கனா
யுலகளந்த படியானும் பரவிக் காணா
தங்கைவைத்த சென்னியரா யளக்க மாட்டா
வனலவன்கா ணலைகடல்சூ ழிலங்கை வேந்தன்
கொங்கலர்த்த முடிநெரிய விரலா லூன்றுங்
குழகன்கா ணழகன்காண் கோல மாய
மங்கையர்க்கோர் கூறன்காண் வானோ ரேத்தும்
வலிவலத்தான் காணவனென் மனத்து ளானே.

திருச்சிற்றம்பலம்

இது சோழநாட்டிலுள்ளது.

இறைவன் - மனத்துணைநாதர்; இறைவி - மாழையங்கண்ணி.

திருக்கோகரணம் பதிகம் உகரு

திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சந்திரனுந் தண்புனலுஞ் சந்தித் தான்கா
ண்டாழ்சடையான் காண்சார்ந்தார்க் கமுதா னான்காண்
அந்தரத்தி லசுரர்புர மூன்றட் டான்கா
ணவ்வுருவி லவ்வுருவ மாயி னான்காண்
பந்தரத்து நான்மறைகள் பாடி னான்காண்
பலபலவும் பாணி பயில்கின் றான்காண்
மந்திரத்து மறைப்பொருளு மாயி னான்காண்
மாகடல்சூழ் கோகரண மன்னி னானே. க

தந்தவத்தன் றன்றலையைத் தாங்கி னான்காண்
சாரணன்காண் சார்ந்தார்க்கின் னமுதா னான்காண்
கெந்தத்தன் காண்கெடில வீரட் டன்காண்
கேடிலிகாண் கெடுப்பார்மற் றில்லா தான்காண்
வெந்தொத்த நீறுமெய் பூசி னான்காண்
வீரன்காண் வியன்கயிலை மேவி னான்காண்
வந்தொத்த நெடுமாற்கு மறிவொ ணான்காண்
மாகடல்சூழ் கோகரண மன்னி னானே. உ

தன்னுருவம் யாவருக்குந் தாக்கா தான்கா
ண்டாழ்சடையெம் பெருமான்காண் டக்கார்க் குள்ள
பொன்னுருவச் சோதிபுன லாடி காண்
புராணன்காண் பூதங்க ளாயி னான்காண்
மின்னுருவ நுண்ணிடையாள் பாகத் தான்காண்
வேழத்தி னுரிவெருவப் போர்த்தான் றான்காண்
மன்னுருவாய் மாமறைக ளோதி னான்காண்
மாகடல்சூழ் கோகரண மன்னி னானே. ங

ஆறேறு செஞ்சடையெம் மாரூ ரன்கா
ணன்பன்கா ணணிபழனை மேயான் றான்காண்
நீறேறி நிழறிகழு மேனி யான்கா
ணிருபன்கா ணிகரொன்று மில்லா தான்காண்
கூறேறு கொடுமழுவாட் படையி னன்காண்
கொக்கரையன் காண்குழூநற் பூதத் தான்காண்
மாறாய மதின்மூன்று மாய்வித் தான்காண்
மாகடல்சூழ் கோகரண மன்னி னானே.

சென்றச் சிலைவாங்கிச் சேர்வித் தான்காண்
டீயம்பன் காண்டிரி புரங்கண் மூன்றும்
பொன்றப் பொடியாக நோக்கி னன்காண்
பூதன்காண் பூதப் படையா ளிகாண்
அன்றப் பொழுதே யருள்செய் தான்கா
ணனலாடி காணடியார்க் கமுதா னன்காண்
மன்றன் மணங்கமழும் வார்சடை யான்காண்
மாகடல்சூழ் கோகரண மன்னி னானே.

பிறையோடு பெண்ணொருபால் வைத்தான் றான்காண்
பேரவன்காண் பிறப்பொன்று மில்லா தான்காண்
கறையோடு மணிமிடற்றுக் காபா லிகாண்
கட்டங்கன் காண்கையிற் கபால மேந்திப்
பறையோடு பல்கீதம் பாடி னன்கா
ணாடினன் காண்பாணி யாக நின்று
மறையோடு மாகீதங் கேட்டான் றான்காண்
மாகடல்சூழ் கோகரண மன்னி னானே.

மின்னளந்த மேன்முகட்டின் மேலுற் றான்காண்
விண்ணவர்தம் பெருமான்காண் மேவி லெங்கும்
முன்னளந்த மூவர்க்கு முதலா னன்காண்
மூவிலைவேற் சூலத்தெங் கோலத் தான்காண்
எண்ணளந்தென் சிந்தையே மேவி னன்கா
ணேவலன்கா ணிமையோர்க ளேத்த நின்று
மண்ணளந்த மாலறியா மாயத் தான்காண்
மாகடல்சூழ் கோகரண மன்னி னானே.

பின்னு சடைமேற் பிறைசூடி னான்காண்
பேரருளன் காண்பிறப்பொன் றில்லா தான்காண்
முன்னி யுலகுக்கு முன்னாயி னான்காண்
மூவெயிலுஞ் செற்றுகந்த முதல்வன் றான்காண்
இன்ன வுருவென் றறிவொணாதான் றான்கா
ணேழ்கடலு மேழுலகு மாயி னான்காண்
மன்னு மடந்தையோர் பாகத் தான்காண்
மாகடல்சூழ் கோகரண மன்னி னானே. அ

வெட்ட வெடித்தார்க்கோர் வெவ்வழ லன்காண்
வீரன்காண் வீரட்ட மேவி னான்காண்
பொட்ட வநங்கனையு நோக்கி னான்காண்
பூதன்காண் பூதப் படையி னான்காண்
கட்டக் கடுவினைகள் காத்தாள் வான்காண்
கண்டன்காண் வண்டுண்ட கொன்றை யான்காண்
வட்ட மதிப்பாகஞ் சூடி னான்காண்
மாகடல்சூழ் கோகரண மன்னி னானே. ௯

கையாற் கயிலை யெடுத்தான் றன்னைக்
கால்விரலாற் றேய்ந்தொரிய வூன்றி னான்காண்
மெய்யி னரம்பிசையாற் கேட்பித் தாற்கு
மீண்டே யவற்கருள்க ணல்கி னான்காண்
பொய்யர் மனத்துப் புறம்பா வான்காண்
போர்ப்படையான் காண்பொருவா ரில்லா தான்காண்
மைகொண் மணிமிடற்று வார்சடை யான்காண்
மாகடல்சூழ் கோகரண மன்னி னானே. ௰

திருச்சிற்றம்பலம்

இது துளுவநாட்டிலுள்ளது.

இறைவன் - மாபலநாதர் ; இறைவி - கோகரணநாயகி.

திருவீழிமிழலை பதிகம் ௨௯

திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

போரானை யீருரிவைப் போர்வை யானைப்
புலியதளே யுடையாடை போற்றி னானைப்
பாரானை மதியானைப் பகலா னானைப்
பல்லுயிராய் நெடுவெளியாய்ப் பரந்து நின்ற
நீரானைக் காற்றானைத் தீயா னானை
நினையாதார் புரமெரிய நினைந்த தெய்வத்
தேரானைத் திருவீழி மிழலை யானைச்
சேராதார் தீநெறிக்கே சேர்கின் றாரே.

சவந்தாங்கு மயானத்துச் சாம்ப லென்பு
தலையோடு மயிர்க்கயிறு தரித்தான் றன்னைப்
பவந்தாங்கு பாசுபத வேடத் தானைப்
பண்டமரர் கொண்டுகந்த வேள்வி யெல்லாம்
கவர்ந்தானைக் கச்சியே கம்பன் றன்னைக்
கழலடைந்தான் மேற்கறுத்த காலன் வீழச்
சிவந்தானைத் திருவீழி மிழலை யானைச்
சேராதார் தீநெறிக்கே சேர்கின் றாரே.

அன்றாலின் கீழிருந்தங் கறஞ்சொன் னானை
யகத்தியனை யுகப்பானை யயன்மா றோடு
நின்றானைக் கிடந்தகட னஞ்சுண் டானை
நேரிழையைக் கலந்திருந்தே புலன்க ளைந்தும்
வென்றானை மீயச்சூர் மேவி னானை
மெல்லியலா டவத்தினிறை யளக்க லுற்றுச்
சென்றானைத் திருவீழி மிழலை யானைச்
சேராதார் தீநெறிக்கே சேர்கின் றாரே.

தூயானைச் சுடர்ப்பவளச் சோதி யானைத்
தோன்றிய வெவ்வுயிர்க்குந் துணையாய் நின்ற
தாயானைச் சக்கரமாற் கீந்தான் றன்னைச்
சங்கரனைச் சந்தோக சாம மோதும்
வாயானை மந்திரிப்பார் மனத்து ளானை
வஞ்சனையா லஞ்செழுத்தும் வழுத்து வார்க்குச்
சேயானைத் திருவீழி மிழலை யானைச்
சேராதார் தீநெறிக்கே சேர்கின் றாரே.

நற்றவத்தி னல்லானைத் தீதாய் வந்த
நஞ்சமுது செய்தானை யமுத முண்ட
மற்றமர ருலந்தாலு முலவா தானை
வருகாலஞ் செல்காலம் வந்த காலம்
உற்றவத்தை யுணர்ந்தாரு முணர லாகா
வொருசுடரை யிருவிசும்பி னூர்மூன் றொன்றச்
செற்றவனைத் திருவீழி மிழலை யானைச்
சேராதார் தீநெறிக்கே சேர்கின் றாரே.

மைவான மிடற்றானை யவ்வான் மின்போல்
வளர்சடைமேன் மதியானை மழையா யெங்கும்
பெய்வானைப் பிச்சாட லாடு வானைப்
பிலவாய பேய்க்கணங்க ளார்க்கச் சூலம்
பொய்வானைப் பொய்யிலா மெய்யன் றன்னைப்
பூதலமு மண்டலமும் பொருந்து வாழ்க்கை
செய்வானைத் திருவீழி மிழலை யானைச்
சேராதார் தீநெறிக்கே சேர்கின் றாரே.

மிக்கானைக் குறைந்தடைந்தார் மேவ லானை
வெவ்வேறா யிருமூன்று சமய மாகிப்
புக்கானை யெப்பொருட்கும் பொதுவா னானைப்
பொன்னுலகத் தவர்போற்றும் பொருளுக்கெல்லாம்
தக்கானைத் தானன்றி வேறொன் றில்லாத்
தத்துவனைத் தடவரையை நடுவு செய்த
திக்கானைத் திருவீழி மிழலை யானைச்
சேராதார் தீநெறிக்கே சேர்கின் றாரே.

ருஉகூ

வானவர்கோன் றோளிறுத்த மைந்தன் றன்னை
வளைகுளமு மறைக்காடு மன்னி னானை
ஊனவனை யுயிரவனை யொருநாட் பார்த்த
னுயர்தவத்தி னிலையறிய வுற்றுச் சென்ற
கானவனைக் கயிலாய மேவி னானைக்
கங்கைசேர் சடையானைக் கலந்தார்க் கென்றுந்
தேனவனைத் திருவீழி மிழலை யானைச்
சேராதார் தீநெறிக்கே சேர்கின் றாரே.

பரத்தானை யிப்பக்கம் பல்வா னானைப்
பசுபதியைப் பத்தர்க்கு முத்தி காட்டும்
வரத்தானை வணங்குவார் மனத்து ளானை
மாருதமா லெரிமூன்றும் வாயம் பாக்காஞ்
சரத்தானைச் சரத்தையுந்தன் றாட்கீழ் வைத்த
தபோதனனைச் சடாமகுடத் தணிந்த பைங்கட்
சிரத்தானைத் திருவீழி மிழலை யானைச்
சேராதார் தீநெறிக்கே சேர்கின் றாரே.

அறுத்தானை யயன்றலைக ளஞ்சி லொன்றை
யஞ்சாதே வரையெடுத்த வரக்கன் றோள்கள்
இறுத்தானை யெழுநரம்பி னிசைகேட் டானை
யிந்துவினைத் தேய்த்தானை யிரவி தன்பல்
பறித்தானைப் பகீரதற்காய் வானோர் வேண்டப்
பரந்திழியும் புனற்கங்கை பனிபோ லாங்குச்
செறித்தானைத் திருவீழி மிழலை யானைச்
சேராதார் தீநெறிக்கே சேர்கின் றாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்

பதிக வரலாறு:

ஆளுடைய அரசுகள் ஆளுடைய பிள்ளையாருடன் திருவாக்கூர் முதலாகிய திருக்கோயில்களைவணங்கிக்கொண்டு திருவீழிமிழலையை யடைந்தபோது அவ்வூரிலுள்ள மறையவர்களும் திருத்தொண்டர்களும் நாயன்மார்களை எதிர்கொண்டழைத்துச் சென்றார்கள். சென்ற பெரியாரும் விண்ணிழிந்த கோயில் வாயிலை வந்தடைந்து வென்றி விடையார்

சேவடிக்கீழ் விழுந்து பணிந்து 'செய்ய சடையார்தமைச் சேரார் தீங்கு நெறி சேர்கின்றார்' என்று உய்யுநெறித் தாண்டகமாகிய இதனையும் பிறவற்றையும் பாடிப் பல நாள் அங்கிருந்தார்.

திருவீழிமிழலை பதிகம் உசுரு

திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

கயிலாய மலையுள்ளார் காரோ ணத்தார்
கந்தமா தனத்துளார் காளத் தியார்
மயிலாடு துறையுளார் மாகா ளத்தார்
வக்கரையார் சக்கரமாற் கீந்தார் வாய்ந்த
அயில்வாய சூலமுங் காபா லமு
மமருந் திருக்கரத்தா ரானே றேறி
வெயிலாய சோதி விளங்கு நீற்றார்
வீழி மிழலையே மேவி னாரே.

பூதியணி பொன்னிறத்தர் பூண நூலர்
பொங்கரவர் சங்கரர்வெண் குழையோர் காதர்
கேதிசர மேவினார் கேதா ரத்தார்
கெடில வடவதிகை வீரட் டத்தார்
மா துயரந் தீர்த்தென்னை யுய்யக் கொண்டார்
மழபாடி மேய மழுவா ளனார்
வேதிகுடி யுள்ளார் மீயச் சூரார்
வீழி மிழலையே மேவி னாரே.

அண்ணா மலையமர்ந்தா ராரூ ருள்ளா
ரளப்பூரா ரந்தணர்கண் மாடக் கோயில்
உண்ணாழிகையா ருமையா ளோடு
மிமையோர் பெருமானா ரொற்றி யூரார்
பெண்ணா கடத்துப் பெருந்தூங் கானை
மாடத்தார் கூடத்தார் பேரா வூரார்
விண்ணோர்க ளெல்லாம் விரும்பி யேத்த
வீழி மிழலையே மேவி னாரே.

வெண்காட்டார் செங்காட்டங் குடியார் வெண்ணி
நன்னகரார் வேட்களத்தார் வேத நாவார்
பண்காட்டும் வண்டார் பழனத் துள்ளார்
பராய்த்துறையார் சிராப்பள்ளி யுள்ளார் பண்டோர்
வெண்கோட்டுக் கருங்களிற்றைப் பிளிறப் பற்றி
யுரித்துரிவை போர்த்த விடலை வேடம்
விண்காட்டும் பிறைநுதலி யஞ்சக் காட்டி
வீழி மிழலையே மேவி னாரே.

புடைசூழ்ந்த பூதங்கள் வேதம் பாடப்
புலியூர்ச்சிற் றம்பலத்தே நடமா டுவார்
உடைசூழ்ந்த புலித்தோலர் கலிக்கச் சிமேற்
றளியுளார் குளிர்சோலை யேகம் பத்தார்
கடைசூழ்ந்து பலிதேருங் கங்கா ளனார்
கழுமலத்தார் செழுமலர்த்தார்க் குழலி யோடும்
விடைசூழ்ந்த வெல்கொடியார் மல்கு செல்வ
வீழி மிழலையே மேவி னாரே.

பெரும்புலியூர் விரும்பினார் பெரும்பா ழியார்
பெரும்பற்றப் புலியூர்மூ லட்டா னத்தார்
இரும்புதலா ரிரும்பூளை யுள்ளா ரேரா
ரின்னம்பரா ரீங்கோய் மலையா ரின்சொல்
கரும்பனையா ளுமையோடுங் கருகா வூரார்
கருப்பறிய லூரார் கரவீ ரத்தார்
விரும்பமர ரிரவுபகற் பரவி யேத்த
வீழி மிழலையே மேவி னாரே.

மறைக்காட்டார் வலிவலத்தார் வாய்மூர் மேயார்
வாள்கொளி புத்தூரார் மாகா ளத்தார்
கறைக்காட்டுங் கண்டனார் காபா லியார்
கற்குடியார் விற்குடியார் கானப் பேரார்
பறைக்காட்டுங் குழிவிழிகட் பல்பேய் சூழப்
பழையனூ ராலங்காட் டடிகள் பண்டோர்
மிறைக்காட்டுங் கொடுங்காலன் வீடப் பாய்ந்தார்
வீழி மிழலையே மேவி னாரே.

அஞ்சைக் களத்துள்ளா ரையாற் றுள்ளா
ராரூரார் பேரூரா ரழுந்தூ ருள்ளார்
தஞ்சைத் தளிக்குளத்தார் தக்க ளூரார்
சாந்தை யயவந்தி தங்கி னார்தாம்
நஞ்சைத் தமக்கமுதா வுண்ட நம்பர்
நாகேச் சரத்துள்ளார் நாரை யூரார்
வெஞ்சொற் சமண்சிறையி லென்னை மீட்டார்
வீழி மிழலையே மேவி னாரே.

கொண்டலுள்ளார் கொண்டீச் சரத்தி னுள்ளார்
கோவலூர் வீரட்டங் கோயில் கொண்டார்
தண்டலையார் தலையாலங் காட்டி னுள்ளார்
தலைச்சங்கைப் பெருங்கோயி றங்கி னார்தாம்
வண்டலொடு மணற்கொணரும் பொன்னி நன்னீர்
வலஞ்சுழியார் வைகலின்மேன் மாடத் துள்ளார்
வெண்டலைமான் கைக்கொண்ட விகிர்த வேடர்
வீழி மிழலையே மேவி னாரே.

அரிச்சந் திரத்துள்ளா ரம்ப ருள்ளா
ரரிபிரம ரிந்திரர்க்கு மரிய ரானார்
புரிச்சந் திரத்துள்ளார் போகத் துள்ளார்
பொருப்பரையன் மகளோடு விருப்ப ராகி
எரிச்சந் திரவேட்கு மிடத்தா ரேம
கூடத்தார் பாடத்தே னிசையார் கீதர்
விரிச்சங்கை யெரிக்கொண்டங் காடும் வேடர்
வீழி மிழலையே மேவி னாரே.

புன்கூரார் புறம்பயத்தார் புத்தூ ருள்ளார்
பூவணத்தார் புலிவலத்தார் வலியின் மிக்க
தன்கூர்மை கருதிவரை யெடுக்க லுற்றான்
றலைகளொடு மலைகளன தாளுந் தோளும்
பொன்கூருங் கழலடியோர் விரலா லூன்றிப்
பொருப்பதன்கீழ் நெரித்தருள்செய் புவன நாதர்
மின்கூருஞ் சடைமுடியார் விடையின் பாகர்
வீழி மிழலையே மேவி னாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்

௫௩௩

திருவீழிமிழலை

பதிகம் உ௬௬

திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

கண்ணவன்காண் கண்ணொளிசேர் காட்சி யான்காண்
கந்திருவம் பாட்டிசையிற் காட்டு கின்ற
பண்ணவன்காண் பண்ணவற்றின் றிறலா னான்காண்
பழமாகிச் சுவையாகிப் பயக்கின் றான்காண்
மண்ணவன்காண் டீயவன்கா ணீரா னான்காண்
வந்தலைக்கு மாருதன்காண் மழைமே கஞ்சேர்
விண்ணவன்காண் விண்ணவர்க்கு மேலா னான்காண்
விண்ணிழிதண் வீழி மிழலை யானே.

ஆலைப் படுகரும்பின் சாறு போல
வண்ணிக்கு மஞ்செழுத்தி னாமத் தான்காண்
சீல முடையடியார் சிந்தை யான்காண்
டிரிபுரமூன் றெரிபடுத்த சிலையி னான்காண்
பாலினொடு தயிர்நறுநெய் யாடி னான்காண்
பண்டரங்க வேடன்காண் பலிதேர் வான்காண்
வேலை விடமுண்ட மிடற்றி னான்காண்
விண்ணிழிதண் வீழி மிழலை யானே.

தண்மையொடு வெம்மைதா னாயி னான்காண்
சக்கரம் புட்பாகற் கருள்செய் தான்காண்
கண்ணுமொரு மூன்றுடைய காபா லிகாண்
காமனுடல் வேவித்த கண்ணி னான்காண்
எண்ணில்சமண் டீர்த்தென்னை யாட்கொண் டான்கா
ணிருவர்க் கரியா யருளி னான்காண்
விண்ணவர்கள் போற்ற விருக்கின் றான்காண்
விண்ணிழிதண் வீழி மிழலை யானே.

காதிசைந்த சங்கக் குழையி னான்காண்
 கனக மலையனைய காட்சி யான்காண்
மாதிசைந்த மாதவமுஞ் சோதித் தான்காண்
 வல்லேன வெள்ளெயிற்றா பரணத் தான்காண்
ஆதியன்கா ணண்டத்துக் கப்பா லான்கா
 ணைந்தலைமா நாகநா ணாக்கி னான்காண்
வேதியன்காண் வேதவிதி காட்டி னான்காண்
 விண்ணிழிதண் வீழி மிழலை யானே. ௪

நெய்யினொடு பாலிளநீ ராடி னான்கா
 ணித்தமண வாளனென நிற்கின் றான்காண்
கையின்மழு வாளொடுமா னேந்தி னான்காண்
 காலனுயிர் காலாற் கழிவித் தான்காண்
செய்யதிரு மேனிவெண் ணீற்றி னான்காண்
 செஞ்சடைமேல் வெண்மதியஞ் சேர்த்தி னான்காண்
வெய்யகனல் விளையாட் டாடி னான்காண்
 விண்ணிழிதண் வீழி மிழலை யானே. ரு

கண்டுஞ்சுங் கருநெடுமா லாழி வேண்டிக்
 கண்ணிடந்து சூட்டக்கண் டருளு வான்காண்
வண்டுண்ணு மதுக்கொன்றை வன்னி மத்தம்
 வான்கங்கை சடைக்கரந்த மாதே வன்காண்
பண்டங்கு மொழிமடவாள் பாகத் தான்காண்
 பரமன்காண் பரமேட்டி யாயி னான்காண்
வெண்டிங்க ளரவொடுசெஞ் சடைவைத் தான்காண்
 விண்ணிழிதண் வீழி மிழலை யானே. சு

கற்பொலிதோட் சலந்தரனைப் பிளந்த வாழி
 கருமாலுக் கருள்செய்த கருணை யான்காண்
விற்பொலிதோள் விசயன்வலி தேய்வித் தான்காண்
 வேடுவனாய்ப் போர்பொருது காட்டி னான்காண்
தற்பரமாந் தற்பரமாய் நிற்கின் றான்காண்
 சதாசிவன்காண் டன்னொப்பா ரில்லா தான்காண்
வெற்பரையன் பாவை விருப்பு ளான்காண்
 விண்ணிழிதண் வீழி மிழலை யானே. எ

மெய்த்தவன்காண் மெய்த்தவத்தி னிற்பார்க் கெல்லாம்
விருப்பிலா விருப்புமன வினையர்க் கென்றும்
பொய்த்தவன்காண் புத்தன் மறவா தோடி
யெறிசல்லி புதுமலர்க ளாக்கி னான்காண்
உய்த்தவன்கா ணுயர்கதிக்கே யுள்கி னாரை
யுலகனைத்து மொளித்தளித்திட் டுய்யச் செய்யும்
வித்தகன்காண் வித்தகர்தாம் விரும்பி யேத்தும்
விண்ணிழிதண் வீழி மிழலை யானே. அ

சந்திரனைத் திருவடியாற் றளர்வித் தான்காண்
டக்கனையு முனிந்தெச்சன் றலைகொண் டான்காண்
இந்திரனைத் தோண்முரிவித் தருள்செய் தான்கா
ணீசன்கா ணேசன்கா ணினைவோர்க் கெல்லாம்
மந்திரமு மறைப்பொருளு மாயி னான்காண்
மாலொடயன் மேலொடுகீ ழறியா வண்ணம்
வெந்தழலின் விரிசுடரா யோங்கி னான்காண்
விண்ணிழிதண் வீழி மிழலை யானே. கசு

சங்கைப்பே ரிமவனத் திருக்கின் றான்கா
ணெம்மான்காண் கைம்மாவி னுரிபோர்த் தான்காண்
ஓங்குமலைக் கரையன்றன் பாவை யோடு
மோருருவாய் நின்றான்கா ணோங்கா ரன்காண்
கோங்குமலர்க் கொன்றையந்தார்க் கண்ணி யான்காண்
கொல்லேறு வெல்கொடிமேற் கூட்டி னான்காண்
வேங்கைவரிப் புலித்தோன்மே லாடை யான்காண்
விண்ணிழிதண் வீழி மிழலை யானே. ௰

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவீழிமிழலை பதிகம் உகூஎ

திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மானேறு கரமுடைய வரதர் போலு
 மால்வரைகால் வளைவில்லா வளைத்தார் போலுங்
கானேறு கரிகதற வுரித்தார் போலுங்
 கட்டங்கங் கொடிதுடிகைக் கொண்டார் போலும்
தேனேறு திருவிதழித் தாரார் போலுந்
 திருவீழி மிழலையமர் செல்வர் போலும்
ஆனேற தேறு மழகர் போலு
 மடியேனை யாளுடைய வடிக டாமே.

சமரமிகு சலந்தரன்போர் வேண்டி னானைச்
 சக்கரத்தாற் பிளப்பித்த சதுரர் போலும்
நமனையொரு கால்குறைத்த நாதர் போலு
 நாரணனை யிடப்பாகத் தடைத்தார் போலும்
குமரனையு மகனாக வுடையார் போலுங்
 குளிர்வீழி மிழலையமர் குழகர் போலும்
அமரர்கள்பி னமுதுணநஞ் சுண்டார் போலு
 மடியேனை யாளுடைய வடிக டாமே.

நீறணிந்த திருமேனி நிமலர் போலு
 நேமிநெடு மாற்கருளிச் செய்தார் போலும்
ஏறணிந்த கொடியுடையெம் மிறைவர் போலு
 மெயின்மூன்று மெரிசரத்தா லெய்தார் போலும்
வேறணிந்த கோலமுடை வேடர் போலும்
 வியன்வீழி மிழலையுறை விகிர்தர் போலும்
ஆறணிந்த சடாமகுடத் தழகர் போலு
 மடியேனை யாளுடைய வடிக டாமே.

கைவேழ முகத்தவனைப் படைத்தார் போலுங்
கயாசுரனை யவனாற்கொல் வித்தார் போலும்
செய்வேள்வித் தக்கனைமுன் சிதைத்தார் போலுந்
திசைமுகன்றன் சிரமொன்று சிதைத்தார் போலும்
மெய்வேள்வி மூர்த்திதலை யறுத்தார் போலும்
வியன்வீழி மிழலையிடங் கொண்டார் போலும்
ஐவேள்வி யாறங்க மானார் போலு
மடியேனை யாளுடைய வடிக ளாமே.

துன்னத்தின் கோவணமொன் றுடையார் போலுஞ்
சுடர்மூன்றுஞ் சோதியுமாய்த் தூயார் போலும்
பொன்னொத்த திருமேனிப் புனிதர் போலும்
பூதகணம் புடைசூழ வருவார் போலும்
மின்னொத்த செஞ்சடைவெண் பிறையார் போலும்
வியன்வீழி மிழலைசேர் விமலர் போலும்
அன்னத்தே ரயன்முடிசே ரடிகள் போலு
மடியேனை யாளுடைய வடிக ளாமே.

மாலாலு மறிவரிய வரதர் போலு
மறவாதார் பிறப்பறுக்க வல்லார் போலும்
நாலாய மறைக்கிறைவ ரானார் போலு
நாமவெழுத் தஞ்சாய நம்பர் போலும்
வேலார்கை வீரியைமுன் படைத்தார் போலும்
வியன்வீழி மிழலையமர் விகிர்தர் போலும்
ஆலால மிடற்றடக்கி யளித்தார் போலு
மடியேனை யாளுடைய வடிக ளாமே.

பஞ்சடுத்த மெல்விரலாள் பங்கர் போலும்
பைந்நாக மரைக்கசைத்த பரமர் போலும்
மஞ்சடுத்த மணிநீல கண்டர் போலும்
வடகயிலை மலையுடைய மணாளர் போலும்
செஞ்சடைக்கண் வெண்பிறைகொண் டணிந்தார் போலுந்
திருவீழி மிழலையமர் சிவனார் போலும்
அஞ்சடக்கு மடியவர்கட் கணியார் போலு
மடியேனை யாளுடைய வடிக ளாமே.

குண்டரொடு பிரித்தெனையாட் கொண்டார் போலுங்
குடமூக்கி லிடமாக்கிக் கொண்டார் போலும்
புண்டரிகப் புதுமலரா தனத்தார் போலும்
புள்ளரசைக் கொன்றுயிர்பின் கொடுத்தார் போலும்
வெண்டலையிற் பலிகொண்ட விகிர்தர் போலும்
வியன்வீழி மிழலைநக ருடையார் போலும்
அண்டத்துப் புறத்தப்பா லானார் போலு
மடியேனை யாளுடைய வடிக ளாமே. அ

முத்தனைய முகிழ்முறுவ லுடையார் போலு
மொய்பவளக் கொடியனைய சடையார் போலும்
எத்தனையும் பத்திசெய்வார்க் கினியார் போலு
மிருநான்கு மூர்த்திகளு மானார் போலும்
மித்திரவச் சிரவணற்கு விருப்பர் போலும்
வியன்வீழி மிழலையமர் விகிர்தர் போலும்
அத்தனொடு மம்மையெனக் கானார் போலு
மடியேனை யாளுடைய வடிக ளாமே. கூ

கரியுரிசெய் துமைவெருவக் கண்டார் போலுங்
கங்கையையுஞ் செஞ்சடைமேற் கரந்தார் போலும்
எரியதொரு கைதரித்த விறைவர் போலு
மேனத்தின் கூனெயிறு பூண்டார் போலும்
விரிகதிரோ ரிருவரைமுன் வெகுண்டார் போலும்
வியன்வீழி மிழலையமர் விமலர் போலும்
அரிபிரமர் துதிசெயநின் றளித்தார் போலு
மடியேனை யாளுடைய வடிக ளாமே. ய

கயிலாய மலையெடுத்தான் கதறி வீழக்
கால்விரலா லடர்த்தருளிச் செய்தார் போலும்
குயிலாய மென்மொழியாள் குளிர்ந்து நோக்கக்
கூத்தாட வல்ல குழகர் போலும்
வெயிலாய சோதிவிளக் கானார் போலும்
வியன்வீழி மிழலையமர் விகிர்தர் போலும்
அயிலாய மூவிலைவேற் படையார் போலு
மடியேனை யாளுடைய வடிக ளாமே. கக

திருச்சிற்றம்பலம்

ரு௩௬.

திருப்புள்ளிருக்குவேளூர் பதிகம் ௨௬௮

திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆண்டானை யடியேனை யாளாக் கொண்டு
வடியோடு முடியயன்மா லறியா வண்ணம்
நீண்டானை நெடுங்களமா நகரான் றன்னை
நேமிவான் படையானீ ரூரவோ னாகம்
கீண்டானைக் கேதார மேவி னானைக்
கேடிலியைக் கிளர்பொறிவா ளரவோ டென்பு
பூண்டானைப் புள்ளிருக்கு வேளூ ரானைப்
போற்றாதே யாற்றநாள் போக்கி னேனே.

சீர்த்தானைச் சிறந்தடியேன் சிந்தை யுள்ளே
திகழ்ந்தானைச் சிவன்றன்னைத் தேவ தேவைக்
கூர்த்தானைக் கொடுநெடுவேற் கூற்றந் தன்னைக்
குறைகழலாற் குமைத்துமுனி கொண்ட வச்சம்
பேர்த்தானைப் பிறப்பிலியை யிறப்பொன் றில்லாப்
பெம்மானைக் கைம்மாவி னுரிவை பேணிப்
போர்த்தானைப் புள்ளிருக்கு வேளூ ரானைப்
போற்றாதே யாற்றநாள் போக்கி னேனே. ௨

பத்திமையாற் பணிந்தடியேன் றன்னைப் பன்னாட்
பாமாலை பாடப் பயில்வித் தானை
எத்தேவு மேத்து மிறைவன் றன்னை
யெம்மானை யென்னுள்ளத் துள்ளே யூறும்
அத்தேனை யமுதத்தை யாவின் பாலை
யண்ணிக்குந் தீங்கரும்பை யரனை யாதிப்
புத்தேளைப் புள்ளிருக்கு வேளூ ரானைப்
போற்றாதே யாற்றநாள் போக்கி னேனே. ௩

இருளாய வுள்ளத்தி னிருளை நீக்கி
யிடர்பாவங் கெடுத்தேழை யேனை யுய்யத்
தெருளாத சிந்தைதனைத் தெருட்டித் தன்போற்
சிவலோக நெறியறியச் சிந்தை தந்த
அருளானை யாதிமா தவத்து ளானை
யாறங்க நால்வேதத் தப்பா னின்ற
பொருளானைப் புள்ளிருக்கு வேளூ ரானைப்
போற்றாதே யாற்றநாள் போக்கி னேனே.

மின்னுருவை விண்ணகத்தி லொன்றாய் மிக்கு
வீசுங்கா றன்னகத்தி லிரண்டாய்ச் செந்தீத்
தன்னுருவின் மூன்றாய்த்தாழ் புனலி னான்காய்த்
தரணிதலத் தஞ்சாகி யெஞ்சாத் தஞ்ச
மன்னுருவை வான்பவளக் கொழுந்தை முத்தை
வளரொளியை வயிரத்தை மாசொன் றில்லாப்
பொன்னுருவைப் புள்ளிருக்கு வேளூ ரானைப்
போற்றாதே யாற்றநாள் போக்கி னேனே.

அறையார்பொற் கழலார்ப்ப வணியார் தில்லை
யம்பலத்து ணடமாடு மழகன் றன்னைக்
கறையார்மூ விலைநெடுவேற் கடவு டன்னைக்
கடலுகைக் காரோணங் கருதி னானை
இறையானை யென்னுள்ளத் துள்ளே விள்ளா
திருந்தானை யேழ்பொழிலுந் தாங்கி நின்ற
பொறையானைப் புள்ளிருக்கு வேளூ ரானைப்
போற்றாதே யாற்றநாள் போக்கி னேனே.

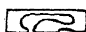
நெருப்பனைய திருமேனி வெண்ணீற் றானை
நீங்காதென் னுள்ளத்தி னுள்ளே நின்ற
விருப்பவனை வேதியனை வேத வித்தை
வெண்காடும் வியன்றுருத்தி நகரு மேவி
இருப்பவனை யிடைமருதோ டீங்கோய் நீங்கா
விறையவனை யெனையாளுங் கயிலை யென்னும்
பொருப்பவனைப் புள்ளிருக்கு வேளூ ரானைப்
போற்றாதே யாற்றநாள் போக்கி னேனே.

பேரா யிரம்பரவி வானோ ரேத்தும்
பெம்மானைப் பிரிவிலா வடியார்க் கென்றும்
வாராத செல்வம் வருவிப் பானை
மந்திரமுந் தந்திரமு மருந்து மாகித்
தீராநோய் தீர்த்தருள வல்லான் றன்னைத்
திரிபுரங்க டீயெழத்திண் சிலைகைக் கொண்ட
போரானைப் புள்ளிருக்கு வேளூ ரானைப்
போற்றாதே யாற்றநாள் போக்கி னேனே.

பண்ணியனைப் பைங்கொடியாள் பாகன் றன்னைப்
படர்சடைமேற் புனல்கரந்த படிறன் றன்னை
நண்ணியனை யென்னாக்கித் தன்னா னானை
நான்மறையி னற்பொருளை நளிர்வெண் டிங்கட்
கண்ணியனைக் கடியநடை விடையொன் றேறுங்
காரணனை நாரணனைக் கமலத் தோங்கும்
புண்ணியனைப் புள்ளிருக்கு வேளூ ரானைப்
போற்றாதே யாற்றநாள் போக்கி னேனே.

இறுத்தானை யிலங்கையர்கோன் சிரங்கள் பத்து
மெழுநரம்பி னின்னிசைகேட் டின்புற் றானை
அறுத்தானை யடியார்தம் மருநோய் பாவ
மலைகடலி லாலால முண்டு கண்டம்
கறுத்தானைக் கண்ணழலாற் காம னாகங்
காய்ந்தானைக் கனன்மழுவுங் கலையு மங்கை
பொறுத்தானைப் புள்ளிருக்கு வேளூ ரானைப்
போற்றாதே யாற்றநாள் போக்கி னேனே.

திருச்சிற்றம்பலம்

ஸ்ரீகயிலாயம்　　　　　　　　　　பதிகம் ௨௬௧

போற்றித் திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

வேற்றாகி விண்ணாகி நின்றாய் போற்றி
　மீளாமே யாளென்னைக் கொண்டாய் போற்றி
ஊற்றாகி யுள்ளே யொளித்தாய் போற்றி
　யோவாத சத்தத் தொலியே போற்றி
ஆற்றாகி யங்கே யமர்ந்தாய் போற்றி
　யாறங்க நால்வேத மானாய் போற்றி
காற்றாகி யெங்குங் கலந்தாய் போற்றி
　கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.

பிச்சாடல் பேயோ டுகந்தாய் போற்றி
　பிறவி யறுக்கும் பிரானே போற்றி
வைச்சாட னன்று மகிழ்ந்தாய் போற்றி
　மருவியென் சிந்தை புகுந்தாய் போற்றி
பொய்ச்சார் புரமூன்று மெய்தாய் போற்றி
　போகாதென் சிந்தை புகுந்தாய் போற்றி
கச்சாக நாக மசைத்தாய் போற்றி
　கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.

மருவார் புரமூன்று மெய்தாய் போற்றி
　மருவியென் சிந்தை புகுந்தாய் போற்றி
உருவாகி யென்னைப் படைத்தாய் போற்றி
　யுள்ளாவி வாங்கி யொளித்தாய் போற்றி
திருவாகி நின்ற திறமே போற்றி
　தேசம் பரவப் படுவாய் போற்றி
கருவாகி யோடு முகிலே போற்றி
　கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.

வானத்தார் போற்று மருந்தே போற்றி
வந்தென்றன் சிந்தை புகுந்தாய் போற்றி
ஊனத்தை நீக்கு முடலே போற்றி
யோங்கி யழலாய் நிமிர்ந்தாய் போற்றி
தேனத்தை வார்த்த தெளிவே போற்றி
தேவர்க்குந் தேவனாய் நின்றாய் போற்றி
கானத்தீ யாட லுகந்தாய் போற்றி
கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.

ஊராகி நின்ற வுலகே போற்றி
யோங்கி யழலாய் நிமிர்ந்தாய் போற்றி
பேராகி யெங்கும் பரந்தாய் போற்றி
பெயராதென் சிந்தை புகுந்தாய் போற்றி
நீராவி யான நிழலே போற்றி
நேர்வா ரொருவரையு மில்லாய் போற்றி
காராகி நின்ற முகிலே போற்றி
கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.

சில்லுருவாய்ச் சென்று திரண்டாய் போற்றி
தேவ ரறியாத தேவே போற்றி
புல்லுயிர்க்கும் பூட்சி புணர்த்தாய் போற்றி
போகாதென் சிந்தை புகுந்தாய் போற்றி
பல்லுயிராய்ப் பார்தோறு நின்றாய் போற்றி
பற்றி யுலகை விடாதாய் போற்றி
கல்லுயிராய் நின்ற கனலே போற்றி
கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.

பண்ணி னிசையாகி நின்றாய் போற்றி
பாவிப்பார் பாவ மறுப்பாய் போற்றி
எண்ணு மெழுத்துஞ்சொல் லானாய் போற்றி
யென்சிந்தை நீங்கா விறைவா போற்றி
விண்ணு நிலனுந் தீயானாய் போற்றி
மேலவர்க்கு மேலாகி நின்றாய் போற்றி
கண்ணின் மணியாகி நின்றாய் போற்றி
கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.

இமையா துயிரா திருந்தாய் போற்றி
யென்சிந்தை நீங்கா விறைவா போற்றி
உமைபாக மாகத் தணைத்தாய் போற்றி
யூழி யேழான வொருவா போற்றி
அமையா வருநஞ்ச மார்ந்தாய் போற்றி
யாதி புராணனாய் நின்றாய் போற்றி
கமையாகி நின்ற கனலே போற்றி
கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி. அ

மூவாய் பிறவா யிறவாய் போற்றி
முன்னமே தோன்றி முளைத்தாய் போற்றி
தேவாதி தேவர்தொழுந் தேவே போற்றி
சென்றேறி யெங்கும் பரந்தாய் போற்றி
ஆவா வடியேனுக் கெல்லாம் போற்றி
யல்ல லறிய வலந்தேன் போற்றி
காவாய் கனகத் திரளே போற்றி
கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி. கூ

நெடிய விசும்பொடு கண்ணே போற்றி
நீள வகல முடையாய் போற்றி
அடியு முடியு மிகலிப் போற்றி
யங்கொன் றறியாமை நின்றாய் போற்றி
கொடியவன் கூற்ற முதைத்தாய் போற்றி
கோயிலா வென்சிந்தை கொண்டாய் போற்றி
கடிய வுருமொடு மின்னே போற்றி
கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி. ய

உண்ணா துறங்கா திருந்தாய் போற்றி
யோதாதே வேத முணர்ந்தாய் போற்றி
எண்ணா விலங்கைக்கோன் றன்னைப் போற்றி
இறைவிரலால் வைத்துகந்த வீசா போற்றி

பண்ணு ரிசையின்சொற் கேட்டாய் போற்றி
பண்டேயென் சிந்தை புகுந்தாய் போற்றி
கண்ணு யுலகுக்கு நின்றாய் போற்றி
கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி. ௧௧

திருச்சிற்றம்பலம்

பதிக வரலாறு:

திருக்கயிலாய வணக்கஞ்செய்ய எழுந்தருளிய திருநாவுக்கரசரை இறைவர் கயிலையை யணைதற் கருளாராய் மன்னு தீந்தமிழ் நிலத்தின்மேற் பின்னையும் வழுத்தவுன்னி யவரை வடக்கே யங்கு ஓர் குளமுண்டுபண்ணி யதனின் மூழ்கித் திருவையாற்றின் ஓர் வாவியினெழுமாறு செய்து திருக்கயிலாய கோலத்தை யங்குக் கொடுத்தபோது நாயனார் இத் திருத் தாண்டகம் முதலியவற்றைப் பாடி யருளினார்.

ஸ்ரீகயிலாயம் பதிகம் ௨௭௰

போற்றித் திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பொறையுடைய பூமிநீ ரானாய் போற்றி
பூதப் படையாள் புனிதா போற்றி
நிறையுடைய நெஞ்சி னிடையாய் போற்றி
நீங்காதென் னுள்ளத் திருந்தாய் போற்றி
மறையுடைய வேதம் விரித்தாய் போற்றி
வானோர் வணங்கப் படுவாய் போற்றி
கறையுடைய கண்ட முடையாய் போற்றி
கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி. ௧

முன்பாகி நின்ற முதலே போற்றி
மூவாத மேனிமுக் கண்ணா போற்றி
அன்பாகி நின்றார்க் கணியாய் போற்றி
யாறேறு சென்னிச் சடையாய் போற்றி
என்பாக வெங்கு மணிந்தாய் போற்றி
யென்சிந்தை நீங்கா விறைவா போற்றி
கண்பாவி நின்ற கனலே போற்றி
கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி. ௨

மாலை யெழுந்த மதியே போற்றி
மன்னியென் சிந்தை யிருந்தாய் போற்றி
மேலை வினைக ளறுப்பாய் போற்றி
மேலாடு திங்கண் முடியாய் போற்றி
ஆலைக் கரும்பின் றெளிவே போற்றி
யடியார்கட் காரமுத மானாய் போற்றி
காலை முளைத்த கதிரே போற்றி
கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி. ௬

உடலின் வினைக ளறுப்பாய் போற்றி
யொள்ளெரி வீசும் பிரானே போற்றி
படருஞ் சடையின் மதியாய் போற்றி
பல்கணக் கூத்தப் பிரானே போற்றி
சுடரிற் றிகழ்கின்ற சோதீ போற்றி
தோன்றியென் னுள்ளத் திருந்தாய் போற்றி
கடலி லொளியாய முத்தே போற்றி
கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி. ௭

மைசேர்ந்த கண்ட முடையாய் போற்றி
மாலுக்கு மோராழி யீந்தாய் போற்றி
பொய்சேர்ந்த சிந்தை புகாதாய் போற்றி
போகாதென் னுள்ளத் திருந்தாய் போற்றி
மெய்சேரப் பால்வெண்ணீ றாடீ போற்றி
மிக்கார்க ளேத்தும் விளக்கே போற்றி
கைசே ரனலேந்தி யாடீ போற்றி
கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி. ௮

ஆறேறு சென்னி முடியாய் போற்றி
யடியார்கட் காரமுதாய் நின்றாய் போற்றி
நீறேறு மேனி யுடையாய் போற்றி
நீங்காதென் னுள்ளத் திருந்தாய் போற்றி
கூறேறு மங்கை மழுவா போற்றி
கொள்ளுங் கிழமையே ழானாய் போற்றி
காறேறு கண்ட மிடற்றாய் போற்றி
கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி. ௯

அண்டமே மூன்று கடந்தாய் போற்றி
யாதி புராணனாய் நின்றாய் போற்றி
பண்டை வினைக ளறுப்பாய் போற்றி
பாரோர் விண்ணேத்தப் படுவாய் போற்றி
தொண்டர் பரவு மிடற்றாய் போற்றி
தொழுதேனைக்கி யாளுஞ் சுடரே போற்றி
கண்டங் கறுக்கவும் வல்லாய் போற்றி
கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.

பெருகி யலைக்கின்ற வாறே போற்றி
பேரா நோய்பேர விடுப்பாய் போற்றி
உருகி நினைவார்த மூள்ளாய் போற்றி
யூனந் தவிர்க்கும் பிரானே போற்றி
அருகி மிளிர்கின்ற பொன்னே போற்றி
யாரு மிகழப் படாதாய் போற்றி
கருகிப் பொழிந்தோடு நீரே போற்றி
கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.

செய்ய மலர்மேலான் கண்ணன் போற்றித்
தேடி யுணராமை நின்றாய் போற்றி
பொய்யா நஞ்சுண்ட பொறையே போற்றி
பொருளாக வென்னையாட் கொண்டாய் போற்றி
மெய்யாக வானஞ் சுகந்தாய் போற்றி
மிக்கார்க ளேத்துங் குணத்தாய் போற்றி
கையானை மெய்த்தோ லுரித்தாய் போற்றி
கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.

மேல்வைத்த வானோர் பெருமான் போற்றி
மேலாடு புரமூன்று மெய்தாய் போற்றி
சீலத்தான் றென்னிலங்கை மன்னன் போற்றிச்
சிலையெடுக்க வாயலற வைத்தாய் போற்றி
கோலத்தாற் குறைவில்லான் றன்னை யன்று
கொடிதாகக் காய்ந்த குழகா போற்றி
காலத்தாற் காலனையுங் காய்ந்தாய் போற்றி
கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.

திருச்சிற்றம்பலம்

௹௪௯

ஸ்ரீ கயிலாயம் பதிகம் உஎக

போற்றித் திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பாட்டான நல்ல தொடையாய் போற்றி
பரிசை யறியாமை நின்றாய் போற்றி
சூட்டான திங்கண் முடியாய் போற்றி
தூமாலை மத்த மணிந்தாய் போற்றி
ஆட்டான தஞ்சு மமர்ந்தாய் போற்றி
யடங்கார் புரமெரிய நக்காய் போற்றி
காட்டானை மெய்த்தோ லுரித்தாய் போற்றி
கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.

அதிரா வினைக ளறுப்பாய் போற்றி
யால நிழற்கீ ழமர்ந்தாய் போற்றி
சதுரா சதுரக் குழையாய் போற்றி
சாம்பர் மெய்பூசுந் தலைவா போற்றி
எதிரா வுலக மமைப்பாய் போற்றி
யென்று மீளாவருள் செய்வாய் போற்றி
கதிரார் கதிருக்கோர் கண்ணே போற்றி
கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.

செய்யாய் கரியாய் வெளியாய் போற்றி
செல்லாத செல்வ முடையாய் போற்றி
ஐயாய் பெரியாய் சிறியாய் போற்றி
யாகாய வண்ண முடையாய் போற்றி
வெய்யாய் தணியா யணியாய் போற்றி
வேளாத வேள்வி யுடையாய் போற்றி
கையார் தழலார் விடங்கா போற்றி
கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.

ஆட்சி யுலகை யுடையாய் போற்றி
யடியார்க் கமுதெலா மீவாய் போற்றி
சூட்சி சிறிது மிலாதாய் போற்றி
சூழ்ந்த கடனஞ்ச முண்டாய் போற்றி
மாட்சி பெரிது முடையாய் போற்றி
மன்னியென் சிந்தை மகிழ்ந்தாய் போற்றி
காட்சி பெரிது மரியாய் போற்றி
கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி. ௪

முன்னியா நின்ற முதல்வா போற்றி
மூவாத மேனி யுடையாய் போற்றி
என்னியா யெந்தை பிரானே போற்றி
யேழி னிசையே யுகப்பாய் போற்றி
மன்னிய மங்கை மணாளா போற்றி
மந்திரமுந் தந்திரமு மானாய் போற்றி
கன்னியார் கங்கைத் தலைவா போற்றி
கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி. ௫

உரியா யுலகினுக் கெல்லாம் போற்றி
யுணர்வென்னு மூர்வ துடையாய் போற்றி
எரியாய தெய்வச் சுடரே போற்றி
யேசுமா முண்டி யுடையாய் போற்றி
அரியா யமரர்கட் கெல்லாம் போற்றி
யறிவே யடக்க முடையாய் போற்றி
கரியானுக் காழியன் றீந்தாய் போற்றி
கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி. ௬

எண்மேலு மெண்ண முடையாய் போற்றி
யேறரிய வேறுங் குணத்தாய் போற்றி
பண்மேலே பாவித் திருந்தாய் போற்றி
பண்ணொ டியாழ்வீணை பயின்றாய் போற்றி
விண்மேலு மேலு நிமிர்ந்தாய் போற்றி
மேலார்கண் மேலார்கண் மேலாய் போற்றி
கண்மேலுங் கண்ணொன் றுடையாய் போற்றி
கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி. ௭

முடியார் சடையின் மதியாய் போற்றி
முழுநீறு சண்ணித்த மூர்த்தீ போற்றி
துடியா ரிடையுமையாள் பங்கா போற்றி
சோதித்தார் காணாமை நின்றாய் போற்றி
அடியா ரடிமை யறிவாய் போற்றி
யமரர் பதியாள வைத்தாய் போற்றி
கடியார் புரமூன்று மெய்தாய் போற்றி
கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.

* * * * *

போற்றிசைத்துன் னடிபரவ நின்றாய் போற்றி
புண்ணியனே நண்ண லரியாய் போற்றி
ஏற்றிசைக்கும் வான்மே லிருந்தாய் போற்றி
யெண்ணா யிரநூறு பெயராய் போற்றி
நாற்றிசைக்கும் விளக்காய நாதா போற்றி
நான்முகற்கு மாற்கு மரியாய் போற்றி
காற்றிசைக்குந் திசைக்கெல்லாம் வித்தே போற்றி
கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி. ய

திருச்சிற்றம்பலம்

இறைவன் - பரமசிவன் ; இறைவி - பார்வதியம்மை.

திருவலம்புரம் பதிகம் உஎஉ

திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மண்ணளந்த மணிவண்ணர் தாமு மற்றை
மறையவனும் வானவருஞ் சூழ நின்று
கண்மலிந்த திருநெற்றி யுடையா ரொற்றைக்
கதநாகங் கையுடையார் காணீ ரன்றே
பண்மலிந்த மொழியவரு மியானு மெல்லாம்
பணிந்திறைஞ்சித் தம்முடைய பின்பின் செல்ல
மண்மலிந்த வயல்புடைசூழ் மாட வீதி
வலம்புரமே புக்கங்கே மன்னி னாரே.

சிலைநவின்ற தொருகணையாற் புரமூன் றெய்த
 தீவண்ணர் சிறந்திமையோ ரிறைஞ்சி யேத்தக்
கொலைநவின்ற களியானை யுரிவை போர்த்துக்
 கூத்தாடித் திரிதருமக் கூத்தர் நல்ல
கலைநவின்ற மறையவர்கள் காணக் காணக்
 கடுவிடைமேற் பாரிடங்கள் சூழக் காதல்
மலைமகளுங் கங்கையுந் தாமு மெல்லாம்
 வலம்புரமே புக்கங்கே மன்னி னாரே.

தீக்கூருந் திருமேனி யொருபான் மற்றை
 யொருபாலு மரியுருவந் திகழ்ந்த செல்வர்
ஆக்கூரிற் றான்றோன்றிப் புகுவார் போல
 வருவினையேன் செல்வதுமே யப்பா லெங்கும்
நோக்கா ரொருவிடத்து நூலுந் தோலுந்
 துதைந்திலங்குந் திருமேனி வெண்ணீ றாடி
வாக்கான் மறைவிரித்து வாயம் பேசி
 வலம்புரமே புக்கங்கே மன்னி னாரே.

மூவாத மூக்கப்பாம் பரையிற் சாத்தி
 மூவ ருருவாய முதல்வ ரிந்நாள்
கோவாத வெரிகணையைச் சிலைமேற் கோத்த
 குழகனார் குளிர்கொன்றை சூடி யிங்கே
போவாரைக் கண்டடியேன் பின்பின் செல்லப்
 புறக்கணித்துத் தம்முடைய பூதஞ் சூழ
வாவா வெனவுரைத்து மாயம் பேசி
 வலம்புரமே புக்கங்கே மன்னி னாரே.

அனலொருகை யதுவேந்தி யதனி னோடே
 யைந்தலைய மாநாக மரையிற் சாத்திப்
புனல்பொதிந்த சடைக்கற்றைப் பொன்போன் மேனிப்
 புனிதனார் புரிந்தமர ரிறைஞ்சி யேத்தச்
சினவிடையை மேல்கொண்டு திருவா ரூருஞ்
 சிரபுரமு மிடைமருதுஞ் சேர்வார் போல
மனமுருக வளைகழல மாயம் பேசி
 வலம்புரமே புக்கங்கே மன்னி னாரே.

கறுத்ததொரு கண்டத்தர் காலன் வீழக்
　　காய்ந்துகந்த காபா லியார்
முறித்ததொரு தோலுடுத்து முண்டஞ் சாத்தி
　　முனிகணங்கள் புடைசூழ முற்றந் தோறும்
தெறித்ததொரு வீணையராய்ச் செல்வார் தம்வாய்ச்
　　சிறுமுறுவல் வந்தெனது சிந்தை வௌவ
மறித்தொருகா னோக்காதே மாயம் பேசி
　　வலம்புரமே புக்கங்கே மன்னி னாரே. ௬

பட்டுடுத்துப் பவளம்போன் மேனி யெல்லாம்
　　பசுஞ்சாந்தங் கொண்டணிந்து பாத நோவ
இட்டெடுத்து நடமாடி யிங்கே வந்தார்க்
　　கெவ்வூரீ ரெம்பெருமா னென்றே னாவி
விட்டிடுமா றதுசெய்து விரைந்து நோக்கி
　　வேறோர் பதிபுகப் போவார் போல
வட்டணைகள் படநடந்து மாயம் பேசி
　　வலம்புரமே புக்கங்கே மன்னி னாரே. ௭

பல்லார் பயில்பழனம் பாசூ ரென்று
　　பழனம் பதிபழமை சொல்லி நின்றார்
நல்லார் நனிபள்ளி யின்று வைகி
　　நாளைப்போய் நள்ளாறு சேர்து மென்றார்
சொல்லா ரொருவிடமாத் தோள்கை வீசிச்
　　சுந்தரராய் வெந்தநீ றாடி யெங்கும்
மல்லார் வயல்புடைசூழ் மாட வீதி
　　வலம்புரமே புக்கங்கே மன்னி னாரே. ௮

பொங்கா டரவொன்று கையிற் கொண்டு
　　போர்வெண் மழுவேந்திப் போகா நிற்பர்
தங்கா ரொருவிடத்துந் தம்மே லார்வந்
　　தவிர்த்தருளார் தத்துவத்தே நின்றே னென்பர்
எங்கே யிவர்செய்கை யொன்றொன் றொவ்வா
　　வெண்கண்ணி னின்றகலா வேடங் காட்டி
மங்குன் மதிதவழு மாட வீதி
　　வலம்புரமே புக்கங்கே மன்னி னாரே. ௯

செங்கண்மால் சிலைபிடித்துச் சேனை யோடுஞ்
சேதுபந் தனஞ்செய்து சென்று புக்குப்
பொங்குபோர் பலசெய்து புகலால் வென்ற
போரரக்க னெடுமுடிகள் பொடியாய் வீழ
அங்கொருதன் றிருவிரலா லிறையே யூன்றி
யடர்த்தவற்கே யருள்புரிந்த வடிக ளிந்நாள்
வங்கமலி கடல்புடைசூழ் மாட வீதி
வலம்புரமே புக்கங்கே மன்னி னாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவெண்ணியூர் — பதிகம் உஎ

திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

தொண்டிலங்கு மடியவர்க்கோர் நெறியி னாருந்
தூநீறு துதைந்திலங்கு மார்பி னாரும்
புண்டரிகத் தயனெடுமால் காணா வண்ணம்
பொங்குதழற் பிழம்பாய புராண னாரும்
வண்டமரு மலர்க்கொன்றை மாலை யாரும்
வானவர்க்காய் நஞ்சுண்ட மைந்த னாரும்
விண்டவர்தம் புரமூன்று மெரிசெய் தாரும்
வெண்ணியமர்ந் துறைகின்ற விகிர்த னாரே.

நெருப்பனைய மேனிமேல் வெண்ணீ றாரு
நெற்றிமே லொற்றைக்கண் ணிறைவித் தாரும்
பொருப்பரையன் மடப்பாவை யிடப்பா லாரும்
பூந்துருத்தி நகர்மேய புராண னாரும்
மருப்பனைய வெண்மதியக் கண்ணி யாரும்
வளைகுளமு மறைக்காடு மன்னி னாரும்
விருப்புடைய வடியவர்தம் முள்ளத் தாரும்
வெண்ணியமர்ந் துறைகின்ற விகிர்த னாரே.

கையுலா மூவிலைவே லேந்தி னாருங்
கரிகாட்டி லெரியாடுஞ் சடையி னாரும்
பையுலா நாகங்கொண் டாட்டு வாரும்
பரவுவார் பாவங்கள் பாற்று வாரும்
செய்யுலாங் கயல்பாய வயல்கள் சூழ்ந்த
திருப்புன்கூர் மேவிய செல்வ னாரும்
மெய்யெலாம் வெண்ணீறு சண்ணித் தாரும்
வெண்ணியமர்ந் துறைகின்ற விகிர்த னாரே.

சடையேறு புனல்வைத்த சதுர னாருந்
தக்கன்றன் பெருவேள்வி தகைசெய் தாரும்
உடையேறு புலியதண்மே லாகங் கட்டி
யுண்பலிக்கென் றூரூரி னுழிதர் வாரும்
மடையேறிக் கயல்பாய வயல்கள் சூழ்ந்த
மயிலாடு துறையுறையு மணாள னாரும்
விடையேறு வெல்கொடியெம் விமல னாரும்
வெண்ணியமர்ந் துறைகின்ற விகிர்த னாரே.

மண்ணிலங்கு நீரனல்கால் வானு மாகி
மற்றவற்றின் குணமெலா மாய்நின் றாரும்
பண்ணிலங்கு பாடலோ டாட லாரும்
பருப்பதமும் பாசூரு மன்னி னாரும்
கண்ணிலங்கு நுதலாருங் கபால மேந்திக்
கடைதோறும் பலிகொள்ளுங் காட்சி யாரும்
விண்ணிலங்கு வெண்மதியக் கண்ணி யாரும்
வெண்ணியமர்ந் துறைகின்ற விகிர்த னாரே.

வீடுதனை மெய்யடியார்க் கருள்செய் வாரும்
வேலைவிட முண்டிருண்ட கண்டத் தாரும்
கூடலர்தம் மூவெயிலு மெரிசெய் தாருங்
குரைகழலாற் கூற்றுவனைக் குமைசெய் தாரும்
ஆடுமர வரைக்கசைத்தங் காடு வாரு
மாலமர நிழலிருந் தறஞ்சொன் னாரும்
வேடுவனாய் மேல்விசயற் கருள்செய் தாரும்
வெண்ணியமர்ந் துறைகின்ற விகிர்த னாரே.

மட்டிலங்கு கொன்றையந்தார் மாலை சூடி
மடவா ளவளோடு மானொன் றேந்திச்
சிட்டிலங்கு வேடத்த ராகி நாளுஞ்
சில்பலிக்கென் றூரூர் திரிதர் வாரும்
கட்டிலங்கு பாசத்தால் வீச வந்த
காலன்றன் கால மறுப்பார் தாமும்
விட்டிலங்கு வெண்குழைசேர் காதி னாரும்
வெண்ணியமர்ந் துறைகின்ற விகிர்த னாரே.

செஞ்சடைக்கோர் வெண்டிங்கள் சூடி னாருந்
திருவால வாயுறையுஞ் செல்வ னாரும்
அஞ்சனக்க ணரிவையொரு பாகத் தாரு
மாறங்க நால்வேத மாயி னாரும்
மஞ்சடுத்த நீள்சோலை மாட வீதி
மதிலாரூர் புக்கங்கே மன்னி னாரும்
வெஞ்சினத்த வேழமது வுரிசெய் தாரும்
வெண்ணியமர்ந் துறைகின்ற விகிர்த னாரே.

வளங்கிளர்மா மதிசூடும் வேணி யாரும்
வானவர்க்காய் நஞ்சுண்ட மைந்த னாரும்
களங்கொளவென் சிந்தையுள்ளே மன்னி னாருங்
கச்சியே கம்பத்தெங் கடவு ளாரும்
உளங்குளிர வமுதூறி யண்ணிப் பாரு
மூத்தமரா யெத்திசையு மன்னி னாரும்
விளங்கிளரும் வெண்மழுவொன் றேந்தி னாரும்
வெண்ணியமர்ந் துறைகின்ற விகிர்த னாரே.

பொன்னிலங்கு கொன்றையந்தார் மாலை சூடிப்
புகலூரும் பூவணமும் பொருந்தி னாரும்
கொன்னிலங்கு மூவிலைவே லேந்தி னாருங்
குளிரார்ந்த செஞ்சடையெங் குழக னாரும்

தென்னிலங்கை மன்னவர்கோன் சிரங்கள் பத்துந்
திருவிரலா லடர்த்தவனுக் கருள்செய் தாரும்
மின்னிலங்கு நுண்ணிடையாள் பாகத் தாரும்
வெண்ணியமர்ந் துறைகின்ற விகிர்த னாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மூத்தவனை வானவர்க்கு மூவா மேனி
முதலவனைத் திருவரையின் மூர்க்கப் பாம்பொன்
றார்த்தவனை யக்கரவ மார மாக
வணிந்தவனைப் பணிந்தடியா ரடைந்த வன்போ
டேத்தவனை யிறுவரையிற் றேனை யேனோர்க்
கின்னமுத மளித்தவனை யிடரை யெல்லாங்
காத்தவனைக் கற்குடியில் விழுமி யானைக்
கற்பகத்தைக் கண்ணாரக் கண்டே னானே.

செய்யானை வெளியானைக் கரியான் றன்னைத்
திசைமுகனைத் திசையெட்டுஞ் செறிந்தான் றன்னை
ஐயானை நொய்யானைச் சீரி யானை
யணியானைச் சேயானை யானஞ் சாடும்
மெய்யானைப் பொய்யாது மில்லான் றன்னை
விடையானைச் சடையானை வெறித்த மான்கொள்
கையானைக் கற்குடியில் விழுமி யானைக்
கற்பகத்தைக் கண்ணாரக் கண்டே னானே.

மண்ணதனி லைந்தை மாநீரி னான்கை
வயங்கெரியின் மூன்றைமா ருதத்தி ரண்டை
விண்ணதனி லொன்றை விரி கதிரைத்
தண்மதியைத் தாரகைக டம்மின் மிக்க
எண்ணதனி லெழுத்தையே ழிசையைக் காம
னெழிலழிய வெரியுமிழ்ந்த விமையா நெற்றிக்
கண்ணவனைக் கற்குடியில் விழுமி யானைக்
கற்பகத்தைக் கண்ணாரக் கண்டே னானே. ௩

நற்றவனைப் புற்றரவ நாணி னானை
நாணாது நகுதலையூ ணயந்தான் றன்னை
முற்றவனை மூவாத மேனி யானை
முந்நீரி னஞ்சமுகந் துண்டான் றன்னைப்
பற்றவனைப் பற்றார்தம் பதிகள் செற்ற
படையானை யடைவார்தம் பாவம் போக்கக்
கற்றவனைக் கற்குடியில் விழுமி யானைக்
கற்பகத்தைக் கண்ணாரக் கண்டே னானே. ௪

சங்கைதனைத் தவிர்த்தாண்ட தலைவன் றன்னைச்
சங்கரனைத் தழலுறுதாண் மழுவா டாங்கும்
அங்கையனை யங்கமணி யாகத் தானை
யாகத்தோர் பாகத்தே யமர வைத்த
மங்கையனை மதியொடுமா சுணமுந் தம்மின்
மருவவிரி சடைமுடிமேல் வைத்த வானீர்க்
கங்கையனைக் கற்குடியில் விழுமி யானைக்
கற்பகத்தைக் கண்ணாரக் கண்டே னானே. ௫

பெண்ணவனை யாணவனைப் பேடா னானைப்
பிறப்பிலியை யிறப்பிலியைப் பேரா வாணி
விண்ணவனை விண்ணவர்க்கு மேலா னானை
வேதியனை வேதத்தின் கீதம் பாடும்
பண்ணவனைப் பண்ணில்வரு பயனா னானைப்
பாரவனைப் பாரில்வா ழுயிர்கட் கெல்லாம்
கண்ணவனைக் கற்குடியில் விழுமி யானைக்
கற்பகத்தைக் கண்ணாரக் கண்டே னானே. ௬

பண்டானைப் பரந்தானைக் குவிந்தான் றன்னைப்
பாரானை விண்ணாயிவ் வுலகமெல்லாம்
உண்டானை யுமிழ்ந்தானை யுடையான் றன்னை
யொருவருந்தன் பெருமைதனை யறிய வொண்ணா
விண்டானை விண்டார்தம் புரங்கண் மூன்றும்
வெவ்வழலில் வெந்துபொடி யாகி வீழக்
கண்டானைக் கற்குடியில் விழுமி யானைக்
கற்பகத்தைக் கண்ணாரக் கண்டே னானே. எ

வானவனை வானவர்க்கு மேலா னானை
வணங்குமடி யார்மனத்துண் மருவிப் புக்க
தேனவனைத் தேவர்தொழு கழலான் றன்னைச்
செய்குணங்கள் பலவாகி நின்ற வென்றிக்
கோனவனைக் கொல்லைவிடை யேற்றி னானைக்
குழன்முழவ மியம்பக்கூத் தாட வல்ல
கானவனைக் கற்குடியில் விழுமி யானைக்
கற்பகத்தைக் கண்ணாரக் கண்டே னானே. அ

கொலையானை யுரிபோர்த்த கொள்கை யானைக்
கோளரியைக் கூரம்பா வரைமேற் கோத்த
சிலையானைச் செம்மைதரு பொருளான் றன்னைத்
திரிபுரத்தோர் மூவர்க்குச் செம்மை செய்த
தலையானைத் தத்துவங்க ளானான் றன்னைத்
தையலோர் பங்கினனைத் தன்கை யேந்து
கலையானைக் கற்குடியில் விழுமி யானைக்
கற்பகத்தைக் கண்ணாரக் கண்டே னானே. கூ

பொழிலானைப் பொழிலாரும் புன்கூ ரானைப்
புறம்பயனை யறம்புரிந்த புகலூ ரானை
எழிலானை யிடைமருதி னிடங்கொண் டானை
யீங்கோய்நீங் காதுறையு மிறைவன் றன்னை

அழலாடு மேனியனை யன்று சென்றக்
குன்றெடுத்த வரக்கன்றோ ணெரிய வூன்றும்
கழலானைக் கற்குடியில் விழுமி யானைக்
கற்பகத்தைக் கண்ணாரக் கண்டே னானே. ௰

திருச்சிற்றம்பலம்

இது சோழநாட்டிலுள்ளது.

இறைவன் - உச்சிநாதர்: இறைவி - அஞ்சனாட்சி.

திருக்கன்றாப்பூர் பதிகம் உஎ௫

திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மாதினையோர் கூறுகந்தாய் மறைகொ ளாவா
மதிசூடீ வானவர்க டங்கட் கெல்லாம்
நாதனே யென்றென்று பரவி நாளு
நைந்துருகி வஞ்சகமற் றன்பு கூர்ந்து
வாதனையான் முப்பொழுதும் பூநீர் கொண்டு
வைகன் மறவாது வாழ்த்தி யேத்திக்
காதன்மையாற் றொழுமடியார் நெஞ்சி னுள்ளே
கன்றாப்பூர் நடுதறியைக் காண லாமே. ௧

விடிவதுமே வெண்ணீற்றை மெய்யிற் பூசி
வெளுத்தமைந்த கீளொடுகோ வணமுந் தற்றுச்
செடியுடைய வல்வினைநோய் தீர்ப்பா யென்றுஞ்
செல்கதிக்கு வழிகாட்டுஞ் சிவனே யென்றும்
துடியனைய விடைமடவாள் பங்கா வென்றுஞ்
சுடலைதனி னடமாடுஞ் சோதீ யென்றும்
கடிமலர்தூய்த் தொழுமடியார் நெஞ்சி னுள்ளே
கன்றாப்பூர் நடுதறியைக் காண லாமே. ௨

எவரேனுந் தாமாக விலாடத் திட்ட
　　திருநீறுஞ் சாதனமுங் கண்டா லுள்கி
உவராதே யவரவரைக் கண்ட போது
　　வுகந்தடிமைத் திறநினைந்தங் குவந்து நோக்கி
இவர்தேவ ரவர்தேவ ரென்று சொல்லி
　　யிரண்டாட்டா தொழிந்தீசன் றிறமே பேணிக்
கவராதே தொழுமடியார் நெஞ்சி னுள்ளே
　　கன்றாப்பூர் நடுதறியைக் காண லாமே. ௩

இலங்காலஞ் செல்லாநா ளென்று நெஞ்சத்
　　திடையாதே யாவர்க்கும் பிச்சை யிட்டு
விலங்காதே நெறிநின்றங் கறிவே மிக்கு
　　மெய்யன்பு புகப்பெய்து பொய்யை நீக்கித்
துலங்காமெய் வானவரைக் காத்து நஞ்ச
　　முண்டபிரா னடியிணைக்கே சித்தம் வைத்துக்
கலங்காதே தொழுமடியார் நெஞ்சி னுள்ளே
　　கன்றாப்பூர் நடுதறியைக் காண லாமே. ௪

விருத்தனே வேலைவிட முண்ட கண்டா
　　விரிசடைமேல் வெண்டிங்கள் விளங்கச் சூடும்
ஒருத்தனே யுமைகணவா வுலக மூர்த்தி
　　நுந்தாத வொண்சுடரே யடியார் தங்கள்
பொருத்தனே யென்றென்று புலம்பி நாளும்
　　புலனைந்து மகத்தடக்கிப் புலம்பி நோக்கிக்
கருத்தினாற் றொழுமடியார் நெஞ்சி னுள்ளே
　　கன்றாப்பூர் நடுதறியைக் காண லாமே. ௫

பொசியினான் மிடைந்துபுழுப் பொதிந்த போர்வைப்
　　பொல்லாத புலாலுடம்பை நிலாசு மென்று
பசியினான் மீதூரப் பட்டே யீட்டிப்
　　பலர்க்குதவ லதுவொழிந்து பவள வாயார்
வசியினா லகப்பட்டு வீழா முன்னம்
　　வானவர்கோன் றிருநாம மஞ்சுஞ் சொல்லிக்
கசிவினாற் றொழுமடியார் நெஞ்சி னுள்ளே
　　கன்றாப்பூர் நடுதறியைக் காண லாமே. ௬

ஐயினன் மிடறடைப்புண் டாக்கை விட்டு
வாவியார் போவதுமே யகத்தார் கூடி
மையினற் கண்ணெழுதி மாலை சூட்டி
மயானத்தி லிடுவதன்முன் மதியஞ் சூடும்
ஐயனார்க் காளாகி யன்பு மிக்கு
வகங்குழைந்து மெய்யரும்பி யடிகள் பாதம்
கையினற் றொழுமடியார் நெஞ்சி னுள்ளே
கன்றாப்பூர் நடுதறியைக் காண லாமே.

திருதிமையா லவரையுங் காவ லேவித்
திகையாதே சிவாயநம வென்னுஞ் சிந்தைச்
சுருதிதனைத் துயக்கறுத்துத் துன்ப வெள்ளக்
கடனீந்திக் கரையேறுங் கருத்தே மிக்குப்
பரிதிதனைப் பற்பறித்த பாவ நாசா
பரஞ்சுடரே யென்றென்று பரவி நாளும்
கருதிமிகத் தொழுமடியார் நெஞ்சி னுள்ளே
கன்றாப்பூர் நடுதறியைக் காண லாமே.

* * * * *

குனிந்தசிலை யாற்புரமூன் றெரித்தா யென்றுங்
கூற்றுதைத்த குரைகழற்சே வடியா யென்றும்
தனஞ்சயற்குப் பாசுபத மீந்தா யென்றுந்
தசக்கிரிவன் மலையெடுக்க விரலா லூன்றி
முனிந்தவன்றன் சிரம்பத்துந் தாளுந் தோளு
முரணழித்திட் டருள்கொடுத்த மூர்த்தி யென்றும்
கனிந்துமிகத் தொழுமடியார் நெஞ்சி னுள்ளே
கன்றாப்பூர் நடுதறியைக் காண லாமே. ய

திருச்சிற்றம்பலம்

இது சோழநாட்டிலுள்ளது.

இறைவன் - நடுதறியப்பர்; இறைவி - உமைநாயகி.

திருவானைக்கா பதிகம் உஎசு

திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

எத்தாய ரெத்தந்தை யெச்சுற் றத்தா
ரெம்மாடு சும்மாடா மேவர் நல்லார்
செத்தால்வந் துதவுவா ரொருவ ரில்லை
சிறுவிறகாற் றீமூட்டிச் செல்லா நிற்பர்
சித்தாய வேடத்தாய் நீடு பொன்னித்
திருவானைக் காவுடைய செல்வா வென்றன்
அத்தாவுன் பொற்பாத மடையப் பெற்றா
லல்லகண்டங் கொண்டடியே னென்செய் கேனே.

ஊனாகி யுயிராகி யதனு ணின்ற
வுணர்வாகிப் பிறவனைத்துந் நீயாய் நின்றாய்
நானேது மறியாமே யென்னுள் வந்து
நல்லனவுந் தீயனவுங் காட்டா நின்றாய்
தேனாருங் கொன்றையனே நின்றி யூராய்
திருவானைக் காவிலுறை சிவனே ஞானம்
ஆனாயுன் பொற்பாத மடையப் பெற்றா
லல்லகண்டங் கொண்டடியே னென்செய் கேனே. உ

ஒப்பாயிவ் வுலகத்தோ டொட்டி வாழ்வா
னொன்றலாத் தவத்தாரோ டுடனே நின்று
துப்பாருங் குறையடிசி றுற்றி நற்றுன்
றிறமறந்து திரிவேனைக் காத்து நீவந்
தெப்பாலு நுண்ணுணர்வே யாக்கி யென்னை
யாண்டவனே யெழிலானைக் காவா வானோர்
அப்பாவுன் பொற்பாத மடையப் பெற்றா
லல்லகண்டங் கொண்டடியே னென்செய் கேனே. ௩.

நினைத்தவர்க ணெஞ்சுளாய் வஞ்சக் கள்வா
நிறைமதியஞ் சடைவைத்தா யடையா துன்பால்
முனைத்தவர்கள் புரமூன்று மெரியச் செற்றாய்
முன்னானைத் தோல்போர்த்த முதல்வா வென்றும்
கனைத்துவரு மெருதேறுங் காளகண்டா
கயிலாய மலையாயுன் கழலே சேர்ந்தேன்
அனைத்துலகு மாள்வானே யானைக் காவா
வல்லகண்டங் கொண்டடியே னென்செய் கேனே.

இம்மாயப் பிறப்பென்னுங் கடலாந் துன்பத்
திடைச்சுழிப்பட் டிளைப்பேனை யிளையா வண்ணம்
கைம்மான மனத்துதவிக் கருணை செய்து
காதலரு ளவைவைத்தாய் காண நில்லாய்
வெம்மான மதகரியி னுரிவை போர்த்த
வேதியனே தென்னானைக் காவுண் மேய
அம்மானின் பொற்பாத மடையப் பெற்றா
லல்லகண்டங் கொண்டடியே னென்செய் கேனே.

உரையாரும் புகழானே யொற்றி யூராய்
கச்சியே கம்பனே காரோ ணத்தாய்
விரையாரு மலர்தூவி வணங்கு வார்பான்
மிக்கானே யக்கரவ மாரம் பூண்டாய்
திரையாரும் புனற்பொன்னித் தீர்த்த மல்கு
திருவானைக் காவிலுறை தேனே வானோர்
அரையாவுன் பொற்பாத மடையப் பெற்றா
லல்லகண்டங் கொண்டடியே னென்செய் கேனே.

மையாரு மணிமிடற்றாய் மாதோர் கூறாய்
மான்மறியு மாமழுவு மனலு மேந்தும்
கையானே காலனுடன் மாளச் செற்ற
கங்காளா முன்கோளும் விளைவு மானாய்
செய்யானே திருமேனி யரியாய் தேவர்
குலக்கொழுந்தே தென்னானைக் காவுண் மேய
ஐயாவுன் பொற்பாத மடையப் பெற்றா
லல்லகண்டங் கொண்டடியே னென்செய் கேனே

இலையாருஞ் சூலத்தா யெண்டோ ளானே
யெவ்விடத்து நீயல்லா தில்லை யென்று
தலையாரக் கும்பிடுவார் தன்மை யானே
தழன்மடுத்த மாமேருக் கையில் வைத்த
சிலையானே திருவானைக் காவுண் மேய
தீயாடீ சிறுநோயா னலிவுண் டுள்ளம்
அலையாதே நின்னடியே யடையப் பெற்று
லல்லகண்டங் கொண்டடியே னென்செய் கேனே. அ

விண்ணாரும் புனல்பொதிசெஞ் சடையாய் வேத
நெறியானே யெறிகடலி னஞ்ச முண்டாய்
எண்ணாரும் புகழானே யுன்னை யெம்மா
னென்றென்றே நாவினிலெப் பொழுது முன்னிக்
கண்ணாரக் கண்டிருக்கக் களித்தெப் போதும்
கடிபொழில்சூழ் தென்னானைக் காவுண் மேய
அண்ணாநின் பொற்பாத மடையப் பெற்று
லல்லகண்டங் கொண்டடியே னென்செய் கேனே. கூ

கொடியேயும் வெள்ளேற்றாய் கூளி பாடக்
குறட்பூதங் கூத்தாட நீயு மாடி
வடிவேயு மங்கைதனை வைத்த மைந்தா
மதிலானைக் காவுளாய் மாகா ளத்தாய்
படியேயுங் கடலிலங்கைக் கோமான் றன்னைப்
பருமுடியுந் திரடோளு மடர்த்து கந்த
அடியேவந் தடைந்தடிமை யாகப் பெற்று
லல்லகண்டங் கொண்டடியே னென்செய் கேனே. ய

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவானைக்கா

பதிகம் ௨௱௭

திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

முன்னானைத் தோல்போர்த்த மூர்த்தி தன்னை
மூவாத சிந்தையே மனமே வாக்கே
தன்னானை யாப்பண்ணி யேறி னானைச்
சார்தற் கரியானைத் தாதை தன்னை
என்னானைக் கன்றினையென் னீசன் றன்னை
யெறிநீர்த் திரையுகளுங் காவி ரிசூழ்
தென்னானைக் காவானைத் தேனைப் பாலைச்
செழுநீர்த் திரளைச்சென் றாடி னேனே.

மருந்தானை மந்திரிப்பார் மனத்து ளானை
வளர்மதியஞ் சடையானை மகிழ்ந்தெ னுள்ளத்
திருந்தானை யிறப்பிலியைப் பிறப்பி லானை
யிமையவர்தம் பெருமானை யுமையா ளஞ்சக்
கருந்தான மதகளிற்றி னுரிபோர்த் தானைக்
கனமழுவாட் படையானைப் பலிகொண் டூர்
திரிந்தானைத் திருவானைக் காவு ளானைச்
செழுநீர்த் திரளைச்சென் றாடி னேனே.

முற்றாத வெண்டிங்கட் கண்ணி யானை
முந்நீர்நஞ் சுண்டிமையோர்க் கமுத நல்கும்
உற்றானைப் பல்லுயிர்க்குந் துணையா னானை
யோங்காரத் துட்பொருளை யுலக மெல்லாம்
பெற்றானைப் பின்னிரக்கஞ் செய்வான் றன்னைப்
பிரானென்று போற்றாதார் புரங்கண் மூன்றும்
செற்றானைத் திருவானைக் காவு ளானைச்
செழுநீர்த் திரளைச்சென் றாடி னேனே.

காராருங் கறைமிடற்றெம் பெருமான் றன்னைக்
காதில்வெண் குழையானைக் கமழ்பூங் கொன்றைத்
தாரானைப் புலியதளி னுடை யானைத்
தானன்றி வேறொன்று மில்லா ஞானப்
பேரானை மணியார மார்பி னானைப்
பிஞ்ஞகனைத் தெய்வநான் மறைகள் பூண்ட
தேரானைத் திருவானைக் காவு ளானைச்
செழுநீர்த் திரளைச்சென் றாடி னேனே.

பொய்யேது மில்லாத மெய்யன் றன்னைப்
புண்ணியனை நண்ணாதார் புரநீ றாக
எய்தானைச் செய்தவத்தின் மிக்கான் றன்னை
யேறமரும் பெருமானை யிடமா னேந்தும்
கையானைக் கங்காள வேடத் தானைக்
கட்டங்கக் கொடியானைக் கனல்போன் மேனிச்
செய்யானைத் திருவானைக் காவு ளானைச்
செழுநீர்த் திரளைச்சென் றாடி னேனே.

கலையானைப் பரசுதர பாணி யானைக்
கனவயிரத் திரளானை மணிமா ணிக்க
மலையானை யென்றலையி னுச்சி யானை
வார்தருபுன் சடையானை மயான மன்னும்
நிலையானை வரியரவு நாணாக் கோத்து
நினையாதார் புரமெரிய வளைத்த மேருச்
சிலையானைத் திருவானைக் காவு ளானைச்
செழுநீர்த் திரளைச்சென் றாடி னேனே.

ஆதியனை யெறிமணியி னோசை யானை
யண்டத்தார்க் கறிவொண்ணா தப்பால் மிக்க
சோதியனைத் தூமறையின் பொருளான் றன்னைச்
சுரும்பமரு மலர்க்கொன்றை தொன்னூல் பூண்ட

வேதியனை யறமுரைத்த பட்டன் றன்னை
விளங்குமல ரயன்சிரங்க ளைந்தி லொன்றைச்
சேதியனைத் திருவானைக் காவு ளானைச்
செழுநீர்த் திரளைச்சென் றாடி னேனே.

மகிழ்ந்தானைக் கச்சியே கம்பன் றன்னை
மறவாது கழனினைந்து வாழ்த்தி யேத்திப்
புகழ்ந்தாரைப் பொன்னுலக மாள்விப் பானைப்
பூதகணப் படையானைப் புறங்காட் டாடல்
உகந்தானைப் பிச்சையே யிச்சிப் பானை
யொண்பவளத் திரளையென் னுள்ளத் துள்ளே
திகழ்ந்தானைத் திருவானைக் காவு ளானைச்
செழுநீர்த் திரளைச்சென் றாடி னேனே.

நசையானை நால்வேதத் தப்பா லானை
நல்குரவுந் தீப்பிணிநோய் காப்பான் றன்னை
இசையானை யெண்ணிறந்த குணத்தான் றன்னை
யிடைமருது மீங்கோயு நீங்கா தேற்றின்
மிசையானை விரிகடலு மண்ணும் விண்ணு
மிகுதீயும் புனலெறிகாற் றாகி யெட்டுத்
திசையானைத் திருவானைக் காவு ளானைச்
செழுநீர்த் திரளைச்சென் றாடி னேனே.

பார்த்தானைக் காமனுடல் பொடியாய் வீழப்
பண்டயன்மா லிருவர்க்கு மறியா வண்ணம்
சீர்த்தானைச் செந்தழல்போ லுருவி னானைத்
தேவர்கடம் பெருமானைத் திறமுன் னாதே
ஆர்த்தோடி மலையெடுத்த விலங்கை வேந்த
னண்மையெல்லாங் கெடுத்தவன்ற னிடரப் போதே,
தீர்த்தானைத் திருவானைக் காவு ளானைச்
செழுநீர்த் திரளைச்சென் றாடி னேனே.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கச்சியேகம்பம்   பதிகம் உஎ௮

திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

கூற்றுவன்காண் கூற்றுவனைக் குமைத்த கோன்காண்
குவலயன்காண் குவலயத்தி னீரா னுன்காண்
காற்றவன்காண் கனலவன்காண் கலிக்கு மின்காண்
கனபவளச் செம்மேனி கலந்த வெள்ளை
நீற்றவன்கா ணிலாவூருஞ் சென்னி யான்கா
ணிறையார்ந்த புனற்கங்கை நிமிர்ச டைமேல்
ஏற்றவன்கா ணெழிலாரும் பொழிலார் கச்சி
யேகம்பன் காணவனென் னெண்ணத் தானே. க

பரந்தவன்காண் பல்லுயிர்க ளாகி யெங்கும்
பணிந்தெழுவார் பாவமும் வினையும் போகத்
துரந்தவன்காண் தூமலரங் கண்ணி யான்காண்
டோற்ற நிலையிறுதிப் பொருளாய் வந்த
மருந்தவன்காண் வையகங்கள் பொறைதீர்ப் பான்காண்
மலர்தூவி நினைந்தெழுவா ருள்ள நீங்கா
திருந்தவன்கா ணெழிலாரும் பொழிலார் கச்சி
யேகம்பன் காணவனென் னெண்ணத் தானே. உ

நீற்றவன்கா ணீராகித் தீயா னுன்கா
ணிறைமழுவுந் தமருகமு மெரியுங் கையில்
தோற்றவன்காண் டோற்றக்கே டில்லா தான்காண்
டுணையிலிகாண் டுணையென்று தொழுவா ருள்ளம்
போற்றவன்காண் புகழ்கடமைப் படைத்தான் றன்காண்
பொறியரவும் விரிசடைமேற் புனலுங் கங்கை
ஏற்றவன்கா ணெழிலாரும் பொழிலார் கச்சி
யேகம்பன் காணவனென் னெண்ணத் தானே. ௩

தாயவன்கா னுலகிற்குத் தன்னொப் பில்லாத்
தத்துவன்காண் மலைமங்கை பங்கா வென்பார்
வாயவன்காண் வரும்பிறவி நோய்தீர்ப் பான்காண்
வானவர்க்குந் தானவர்க்கு மண்ணு ளோர்க்கும்

சேயவன்கா ணினைவார்க்குச் சித்த மாரத்
திருவடியே யுள்கினினைந் தெழுவா ருள்ளம்
ஏயவன்கா ணெழிலாரும் பொழிலார் கச்சி
யேகம்பன் காணவனென் னெண்ணத் தானே.

அடுத்தானை யுரித்தான்காண் * * * ரு

அழித்தவன்கா ணெயின்மூன்று மயில்வா யம்பா
லையாறு மிடைமருது மாள்வான் றான்காண்
பழித்தவன்கா ணடையாரை யடைவார் தங்கள்
பற்றவன்காண் புற்றரவ நாணி னான்காண்
சுழித்தவன்காண் முடிக்கங்கை யடியே போற்றுந்
தூயமா முனிவர்க்காய்ப் பார்மே னிற்க
இழித்தவன்கா ணெழிலாரும் பொழிலார் கச்சி
யேகம்பன் காணவனென் னெண்ணத் தானே.

அசைந்தவன்கா ணடமாடிப் பாடல் பேணி
யழல்வண்ணத் திவ்லடியு முடியுந் தேடப்
பசைந்தவன்காண் பேய்க்கணங்கள் பரவி யேத்தும்
பான்மையன்காண் பரவினினைந் தெழுவார் தம்பால்
கசிந்தவன்காண் கரியினுரி போர்த்தான் றான்காண்
கடலில்விட முண்டமரர்க் கமுத மீய
இசைந்தவன்கா ணெழிலாரும் பொழிலார் கச்சி
யேகம்பன் காணவனென் னெண்ணத் தானே. எ

முடித்தவன்காண் வன்கூற்றைச் சீற்றத் தீயால்
வலியார்தம் புரமூன்றும் வேவச் சாபம்
பிடித்தவன்காண் பிஞ்ஞகனும் வேடத் தான்காண்
பிணையல்வெறி கமழ்கொன்றை யரவு சென்னி
முடித்தவன்காண் மூவிலைநல் வேலி னான்காண்
முழங்கியுரு மெனத்தோன்று மழையாய் மின்னி
இடித்தவன்கா ணெழிலாரும் பொழிலார் கச்சி
யேகம்பன் காணவனென் னெண்ணத் தானே. அ

வருந்தான்காண் மனமுருகி நினையா தார்க்கு
வஞ்சகன்கா ணஞ்செழுத்து நினைவார்க் கென்றும்
மருந்தவன்காண் வான்பிணிக டீரும் வண்ணம்
வானகமு மண்ணகமு மற்று மாகிப்
பரந்தவன்காண் படர்சடையெட் டுடையான் றான்காண்
பங்கயத்தோன் றன்சிரத்தை யேந்தி யூரூர்
இரந்தவன்கா ணெழிலாரும் பொழிலார் கச்சி
யேகம்பன் காணவனென் னெண்ணத் தானே.

வெம்மான வுழுவையத ளுரிபோர்த் தான்காண்
வேதத்தின் பொருளான்கா ணென்றி யம்பி
விம்மாநின் றழுவார்கட் களிப்பான் றான்காண்
விடையேறித் திரிவான்கா ணடஞ்செய் பூதத்
தம்மான்கா ணகலிடங்க டாங்கி னான்கா
ணற்புதன்காண் சொற்பதமுங் கடந்து நின்ற
எம்மான்கா ணெழிலாரும் பொழிலார் கச்சி
யேகம்பன் காணவனென் னெண்ணத் தானே.

அறுத்தான்கா ணயன்சிரத்தை யமரர் வேண்ட
வாழ்கடலி னஞ்சுண்டங் கணிநீர்க் கங்கை
செறுத்தான்காண் டேவர்க்குந் தேவன் றான்காண்
டிசையனைத்துந் தொழுதேத்தக் கலைமான் கையில்
பொறுத்தான்காண் புகலிடத்தை நலிய வந்து
பொருகயிலை யெடுத்தவன்றன் முடிதோ ளைஞ்
சிறுத்தான்கா ணெழிலாரும் பொழிலார் கச்சி
யேகம்பன் காணவனென் னெண்ணத் தானே.   கக

திருச்சிற்றம்பலம்

பதிக வரலாறு :

திருக்காஞ்சியினின்றும் திருமாற்பேற்றைச் சென்று வணங்கிய திருநாவுக்கரசு நாயனார் தொடர்ந்த பெருங் காதலினால் மீண்டுங் காஞ்சியை யடைந்து 'பாகம் பெண்ணுருவானைப் பைங்கண் விடை யுயர்த்தானை நாகம்பூ ணுவந்தானை நலம்பெருகு திருநீற்றின் ஆகந்தோ யணியானை அணைந்து' 'ஏகம்பன்காண் அவன் என் எண்ணத்தான்' என்று திருப்பாட்டிறுதிதோறும் வைத்து இத் திருத்தாண்டகம் பாடி யருளினார்.

திருக்கச்சியேகம்பம் பதிகம் ௨௭௧

திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

உரித்தவன்கா ணுரக்களிற்றை யுமையா ளொல்க
வோங்காரத் தொருவன்கா ணுணர்மெய்ஞ் ஞானம்
விரித்தவன்காண் விரித்தநால் வேதத் தான்காண்
வியனுலகிற் பல்லுயிரை விதியி னாலே
தெரித்தவன்காண் சில்லுருவாய்த் தோன்றி யெங்குந்
திரண்டவன்காண் டிரிபுரத்தை வேவ வில்லால்
எரித்தவன்கா ணெழிலாரும் பொழிலார் கச்சி
யேகம்பன் காணவனென் னெண்ணத் தானே. ௧

நேசன்கா ணேசர்க்கு நேசந் தன்பா
லில்லாத நெஞ்சத்து நீசர் தம்மைக்
கூசன்காண் கூசாதார் நெஞ்சு தஞ்சே
குடிகொண்ட குழகன்கா ணழகார் கொன்றை
வாசன்காண் மலைமங்கை பங்கன் றான்காண்
வானவர்க ளெப்பொழுதும் வணங்கி யேத்தும்
ஈசன்கா ணெழிலாரும் பொழிலார் கச்சி
யேகம்பன் காணவனென் னெண்ணத் தானே. ௨

பொறையவன்காண் பூமியேழ் தாங்கி யோங்கும்
புண்ணியன்கா ணண்ணியபுண் டர்கப் போதில்
மறையவன்காண் மறையவனைப் பயந்தோன் றான்காண்
வார்சடைமா சுணமணிந்து வளரும் பிள்ளைப்
பிறையவன்காண் பிறைதிகழு மெயிற்றுப் பேழ்வாய்ப்
பேயோடங் கிடுகாட்டி லெல்லி யாடும்
இறையவன்கா ணெழிலாரும் பொழிலார் கச்சி
யேகம்பன் காணவனென் னெண்ணத் தானே. ௩

பாரவன்காண் விசும்பவன்காண் பவ்வந் தான்காண்
பனிவரைக ளிரவினொடு பகலாய் நின்ற
சீரவன்காண் டிசையவன்காண் டிசைக ளெட்டுஞ்
செறிந்தவன்காண் சிறந்தடியார் சிந்தை செய்யும்
பேரவன்காண் பேரா யிரங்க ளேத்தும்
பெரியவன்கா ணரியவன்காண் பெற்ற மூர்ந்த
ஏரவன்கா ணெழிலாரும் பொழிலார் கச்சி
யேகம்பன் காணவனென் னெண்ணத் தானே.

பெருந்தவத்தெம் பிஞ்ஞகன்காண் பிறைசூ டிகாண்
பேதையேன் வாதையுறு பிணியைத் தீர்க்கும்
மருந்தவன்காண் மந்திரங்க ளாயி னான்காண்
வானவர்க டாம்வணங்கு மாதே வன்காண்
அருந்தவத்தா ளாயிழையா ளுமையாள் பாக
மமர்ந்தவன்கா ணமரர்கடா மர்ச்சித் தேத்த
இருந்தவன்கா ணெழிலாரும் பொழிலார் கச்சி
யேகம்பன் காணவனென் னெண்ணத் தானே.

ஆய்ந்தவன்கா ணருமறையோ டங்க மாறு
மணிந்தவன்கா ணுடரவோ டென்பு மாமை
காய்ந்தவன்காண் கண்ணழலாற் காம னாகங்
கனன்றெழுந்த காலனுடல் பொடியாய் வீழப்
பாய்ந்தவன்காண் பண்டுபல சருகாற் பந்தர்
பயின்றநூற் சிலந்திக்குப் பாரா ளெ செல்வம்
ஈந்தவன்கா ணெழிலாரும் பொழிலார் கச்சி
யேகம்பன் காணவனென் னெண்ணத் தானே.

உமையவளை யொருபாகஞ் சேர்த்தி னான்கா
ணுகந்தொலிநீர்க் கங்கைசடை யொழுக்கி னான்காண்
இமயவட கயிலைச் செல்வன் றான்கா
ணில்பலிக்குச் சென்றுழலு நல்கூர்ந் தான்காண்
சமயமவை யாறினுக்குந் தலைவன் றான்காண்
டத்துவன்கா ணுத்தமன்காண் டானே யாய
இமையவன்கா ணெழிலாரும் பொழிலார் கச்சி
யேகம்பன் காணவனென் னெண்ணத் தானே.

தொண்டுபடு தொண்டர்துயர் தீர்ப்பான் றான்காண்
டூமலர்ச்சே வடியிணையெஞ் சோதி யான்காண்
உண்டுபடு விடங்கண்டத் தொடுக்கி னான்கா
ணொலிகடலி லமுதமரர்க் குதவி னான்காண்
வண்டுபடு மலர்க்கொன்றை மாலை யான்காண்
வாண்மதியாய் நாண்மீனு மாயி னான்காண்
எண்டிசையு மெழிலாரும் பொழிலார் கச்சி
யேகம்பன் காணவனென் னெண்ணத் தானே.

முந்தைகாண் மூவரினு முதலா னான்காண்
மூவிலைவேன் மூர்த்திகாண் முருக வேட்குத்
தந்தைகாண் டண்கடமா முகத்தி னாற்குத்
தாதைகாண் டாழ்ந்தடியே வணங்கு வார்க்குச்
சிந்தைகாண் சிந்தாத சித்தத் தார்க்குச்
சிவனவன்காண் செங்கண்மால் விடையொன் றேறும்
எந்தைகா ணெழிலாரும் பொழிலார் கச்சி
யேகம்பன் காணவனென் னெண்ணத் தானே.

பொன்னிசையும் புரிசடையெம் புனிதன் றான்காண்
பூதகண நாதன்காண் புலித்தோ லாடை
தன்னிசைய வைத்தவெழி லரவி னான்காண்
சங்கவெண் குழைக்காதிற் சதுரன் றான்காண்
மின்னிசையும் வெள்ளெயிற்றோன் வெகுண்டு வெற்பை
யெடுக்கவடி யடர்ப்பமீண் டவன்றன் வாயில்
இன்னிசைகேட் டிலங்கொளிவா ளீந்தோன் கச்சி
யேகம்பன் காணவனென் னெண்ணத் தானே. ௰

திருச்சிற்றம்பலம்

திருநாகேச்சரம் பதிகம் உ௮ய

திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

தாயவனை வானோர்க்கு மேனோ ருக்குந்
தலையவனை மலையவனை யுலக மெல்லாம்
ஆயவனைச் சேயவனை யணியான் றன்னை
யழலவனை நிழலவனை யறிய வொண்ணு
மாயவனை மறையவனை மறையோர் தங்கண்
மந்திரனைத் தந்திரனை வளரா நின்ற
தீயவனைத் திருநாகேச் சரத்து ளானைச்
சேராதார் நன்னெறிக்கட் சேரா தாரே.

உரித்தானை மதவேழந் தன்னை மின்னு
ரொளிமுடியெம் பெருமானை யுமையோர் பாகம்
தரித்தானைத் தரியலர்தம் புரமெய் தானைத்
தன்னடைந்தார் தம்வினைநோய் பாவ மெல்லாம்
அரித்தானை யாலதன்கீ ழிருந்து நால்வர்க்
கறம்பொருள்வீ டின்பமா றங்கம் வேதம்
தெரித்தானைத் திருநாகேச் சரத்து ளானைச்
சேராதார் நன்னெறிக்கட் சேரா தாரே.

காரானை யுரிபோர்த்த கடவு டன்னைக்
காதலித்து நினையாத கயவர் நெஞ்சில்
வாரானை மதிப்பவர்தம் மனத்து ளானை
மற்றொருவர் தன்னொப்பா ரொப்பி லாத
ஏரானை யிமையவர்தம் பெருமான் றன்னை
யியல்பாகி யுலகெலா நிறைந்து மிக்க
சீரானைத் திருநாகேச் சரத்து ளானைச்
சேராதார் நன்னெறிக்கட் சேரா தாரே.

தலையானை யெவ்வுலகுந் தானா னானைத்
தன்னுருவம் யாவர்க்கு மறிய வொண்ணா
நிலையானை நேசர்க்கு நேசன் றன்னை
நீள்வான முகடதனைத் தாங்கி நின்ற
மலையானை வரியரவு நாணாக் கோத்து
வல்லசுரர் புரமூன்று மடிய வெய்த
சிலையானைத் திருநாகேச் சரத்து ளானைச்
சேராதார் நன்னெறிக்கட் சேரா தாரே.

மெய்யானைத் தன்பக்கல் விரும்பு வார்க்கு
விரும்பாத வரும்பாவி யவர்கட் கென்றும்
பொய்யானைப் புறங்காட்டி லாட லானைப்
பொன்பொதிந்த சடையானைப் பொடிகொள் பூதிப்
பையானைப் பையரவ மசைத்தான் றன்னைப்
பரந்தானைப் பவளமால் வரைபோன் மேனிச்
செய்யானைத் திருநாகேச் சரத்து ளானைச்
சேராதார் நன்னெறிக்கட் சேரா தாரே.

துறந்தானை யறம்புரியாத் துரிசர் தம்மைத்
தோத்திரங்கள் பலசொல்லி வானோ ரேத்த
நிறைந்தானை நீர்நிலந்தீ வெளிகாற் றாகி
நிற்பனவு நடப்பனவு மாயி னானை
மறந்தானைத் தன்னினையா வஞ்சர் தம்மை
யஞ்செழுத்தும் வாய்நவில வல்லோர்க் கென்றும்
சிறந்தானைத் திருநாகேச் சரத்து ளானைச்
சேராதார் நன்னெறிக்கட் சேரா தாரே.

மறையானை மால்விடையொன் றார்தி யானை
மால்கடனஞ் சுண்டானை வானோர் தங்கள்
இறையானை யென்பிறவித் துயர்தீர்ப் பானை
யின்னமுதை மன்னியசீ ரேகம் பத்தில்
உறைவானை யொருவருமீங் கறியா வண்ண
மென்னுள்ளத் துள்ளே யொளித்து வைத்த
சிறையானைத் திருநாகேச் சரத்து ளானைச்
சேராதார் நன்னெறிக்கட் சேரா தாரே.

எய்தானைப் புரமூன்று மிமைக்கும் போதி
னிருவிசும்பில் வருபுனலைத் திருவார் சென்னிப்
பெய்தானைப் பிறப்பிலியை யறத்தி னில்லாப்
பிரமன்றன் சிரமொன்றைக் கரமொன் றினாற்
கொய்தானைக் கூத்தாட வல்லான் றன்னைக்
குறியிலாக் கொடியேனை யடியே னாகச்
செய்தானைத் திருநாகேச் சரத்து ளானைச்
சேராதார் நன்னெறிக்கட் சேரா தாரே. அ

அளியானை யண்ணிக்கு மான்பா றன்னை
வான்பயிரை யப்பயிரின் வாட்டந் தீர்க்குந்
துளியானை யயன்மாலுந் தேடிக் காணாச்
சுடரானைத் துரிசறத் தொண்டு பட்டார்க்
கௌியானை யாவர்க்கு மரியான் றன்னை
யின்கரும்பின் றன்னுள்ளா லிருந்த தேறற்
றெளியானைத் திருநாகேச் சரத்து ளானைச்
சேராதார் நன்னெறிக்கட் சேரா தாரே. கூ

சீர்த்தானை யுலகேழுஞ் சிறந்து போற்றச்
சிறந்தானை நிறைந்தோங்கு செல்வன் றன்னைப்
பார்த்தானை மதனவேள் பொடியாய் வீழப்
பனிமதியஞ் சடையானைப் புநிதன் றன்னை
ஆர்த்தோடி மலையெடுத்த வரக்க னஞ்ச
வருவிரலா லடர்த்தானை யடைந்தோர் பாவம்
தீர்த்தானைத் திருநாகேச் சரத்து ளானைச்
சேராதார் நன்னெறிக்கட் சேரா தாரே. ௰

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கீழ்வேளூர் பதிகம் ௨௮௧

திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆளான வடியவர்கட் கன்பன் றன்னை
யானஞ்சு மாடியைநா னபயம் புக்க
தாளானைத் தன்னொப்பா ரில்லா தானைச்
சந்தனமுங் குங்குமமுஞ் சாந்துந் தோய்ந்த
தோளானைத் தோளாத முத்தொப் பானைத்
தூவெளுத்த கோவணத்தை யரையி லார்த்த
கீளானைக் கீழ்வேளூ ராளுங் கோவைக்
கேடிலியை நாடுமவர் கேடி லாரே.

சொற்பாவும் பொருடெரிந்து தூய்மை நோக்கித்
தூங்காதார் மனத்திருளை வாங்கா தானை
நற்பான்மை யறியாத நாயி னேனை
நன்னெறிக்கே செலும்வண்ண நல்கி னானைப்
பற்பாவும் வாயாரப் பாடி யாடிப்
பணிந்தெழுந்து குறைந்தடைந்தார் பாவம்போக்க
கிற்பானைக் கீழ்வேளூ ராளுங் கோவைக்
கேடிலியை நாடுமவர் கேடி லாரே.

அலைவாயி லரவசைத்த வழகன் றன்னை
யாதரிக்கு மடியவர்கட் கன்பே யென்றும்
விலைவானை மெய்ஞ்ஞானப் பொருளா னானை
வித்தகனை யெத்தனையும் பத்தர் பத்திக்
குலைவானை யல்லாதார்க் குலையா தானை
யுலப்பிலியை யுள்புக்கென் மனப்ப சாசு*
கிலைவானைக் கீழ்வேளூ ராளுங் கோவைக்
கேடிலியை நாடுமவர் கேடி லாரே.

(பா - ம்) *மனத்து மாசு

தாட்பாவு கமலமலர்த் தயங்கு வானைத்
தலையறுத்து மாவிரதந் தரித்தான் றன்னைக்
கோட்பாவு நாளெல்லா மானான் றன்னைக்
கொடுவினையேன் கொடுநரகக் குழியி னின்றால்
மீட்பானை வித்துருவின் கொத்தொப் பானை
வேதியனை வேதத்தின் பொருள்கொள் வீணை
கேட்பானைக் கீழ்வேளூ ராளுங் கோவைக்
கேடிலியை நாடுமவர் கேடி லாரே. ௪

நல்லானை நரைவிடையொன் றூர்தி யானை
நால்வேதத் தாறங்க நணுக மாட்டாச்
சொல்லானைச் சுடர்மூன்று மானான் றன்னைத்
தொண்டாகிப் பணிவார்கட் கணியான் றன்னை*
வில்லானை மெல்லியலோர் பங்கன் றன்னை
மெய்யராய் நினையாதார் வினைக டீர்க்க
கில்லானைக் கீழ்வேளூ ராளுங் கோவைக்
கேடிலியை நாடுமவர் கேடி லாரே. ௫

சுழித்தானைக் கங்கைமலர் வன்னி கொன்றை
தூமத்தம் வாளரவஞ் சூடி னானை
அழித்தானை யரணங்கண் மூன்றும் வேவ
வாலால நஞ்சதனை யுண்டான் றன்னை
விழித்தானைக் காமனுடல் பொடியாய் வீழ
மெல்லியலோர் பங்கனைமுன் வேன லானைக்
கிழித்தானைக் கீழ்வேளூ ராளுங் கோவைக்
கேடிலியை நாடுமவர் கேடி லாரே. ௬

உளரொளியை யுள்ளத்தி னுள்ளே நின்ற
வோங்காரத் துட்பொருடா னாயி னானை
விளரொளியை விடுசுடர்க ளிரண்டு மொன்றும்
விண்ணொடுமண் ணாகாச மாயி னானை
வளரொளியை மரகதத்தி னுருவி னானை
வானவர்க ளெப்பொழுதும் வாழ்த்தி யேத்தும்
கிளரொளியைக் கீழ்வேளூ ராளுங் கோவைக்
கேடிலியை நாடுமவர் கேடி லாரே. ௭

(பா - ம்) *கினியான் றன்னை

தடுத்தானைக் காலனைக் காலாற் பொன்றத்
தன்னடைந்த மாணிக்கன் றருள்செய் தானை
உடுத்தானைப் புலியதளோ டக்கும் பாம்பு
முள்குவா ருள்ளத்தி னுள்ளான் றன்னை
மடுத்தானை யருநஞ்ச மிடற்றுட் டங்க
வானவர்கள் கூடியவத் தக்கன் வேள்வி
கெடுத்தானைக் கீழ்வேளூ ராளுங் கோவைக்
கேடிலியை நாடுமவர் கேடி லாரே.

மாண்டா ரெலும்பணிந்த வாழ்க்கை யானை
மயானத்திற் கூத்தனைவா ளரவோ டென்பு
பூண்டானைப் புறங்காட்டி லாட லானைப்
போகாதென் னுள்புகுந் திடங்கொண் டென்னை
ஆண்டானை யறிவரிய சிந்தை யானை
யசங்கையனை யமரர்கடஞ் சங்கை யெல்லாம்
தீண்டானைக் கீழ்வேளூ ராளுங் கோவைக்
கேடிலியை நாடுமவர் கேடி லாரே.

முறிப்பான பேசிமலை யெடுத்தான் றானு
முதுகிறமுன் கைந்நரம்பை யெடுத்துப் பாடப்
பறிப்பான்கைச் சிற்றறிவா னீட்டி னானைப்
பாவியே னெஞ்சகத்தே பாதப் போது
பொறித்தானைப் புரமூன்று மெரிசெய் தானைப்
பொய்யர்களைப் பொய்செய்து போது போக்கிக்
கிறிப்பானைக் கீழ்வேளூ ராளுங் கோவைக்
கேடிலியை நாடுமவர் கேடி லாரே. ம

திருச்சிற்றம்பலம்

இது சோழநாட்டிலுள்ளது.

இறைவன் - அட்சயநாதர்; இறைவி - வனமுலைநாயகி.

திருமுதுகுன்றம்   பதிகம் உ௮உ

திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

கருமணியைக் கனகத்தின் குன்றொப் பானைக்
கருதுவார்க் காற்ற வெளியான் றன்னைக்
குருமணியைக் கோளரவ மாட்டு வானைக்
கொல்வேங்கை யதளானைக் கோவணவன் றன்னை
அருமணியை யடைந்தவர்கட் கமுதொப் பானை
யானஞ்சு மாடியைநா னபயம் புக்க
திருமணியைத் திருமுதுகுன் றுடையான் றன்னைத்
தீவினையே னறியாதே திகைத்த வாறே.

காரொளிய கண்டத்தெங் கடவு டன்னைக்
காபாலி கட்டங்க மேந்தி னானைப்
பாரொளியை விண்ணொளியைப் பாதாளத் தானைப்
பான்மதியஞ் சூடியோர் பண்பன் றன்னைப்
பேரொளியைப் பெண்பாகம் வைத்தான் றன்னைப்
பேணுவார் தம்வினையைப் பேணி வாங்குஞ்
சீரொளியைத் திருமுதுகுன் றுடையான் றன்னைத்
தீவினையே னறியாதே திகைத்த வாறே.

எத்திசையும் வானவர்க டொழநின் றானை
யேறார்ந்த பெம்மானை யெம்மா னென்று
பத்தனாய்ப் பணிந்தடியேன் றன்னைப் பன்னாட்
பாமாலை பாடப் பயில்வித் தானை
முத்தினையென் மணியை மாணிக் கத்தை
முளைத்தெழுந்த செழும்பவளக் கொழுந்தொப் பானைச்
சித்தனையென் றிருமுதுகுன் றுடையான் றன்னைத்
தீவினையே னறியாதே திகைத்த வாறே.

ஊன்கருவி னுண்ணின்ற சோதி யானை
யுத்தமனைப் பத்தர்மனங் குடிகொண் டானைக்
கான்றிரிந்து காண்டப மேந்தி னானைக்
கார்மேக மிடற்றானைக் கனலைக் காற்றைத்
தான்றெரிந்தங் கடியேனை யாளாக் கொண்டு
தன்னுடைய திருவடியென் றலைமேல் வைத்த
தீன்கரும்பைத் திருமுதுகுன் றுடையான் றன்னைத்
தீவினையே னறியாதே திகைத்த வாறே.

தக்கனது பெருவேள்வி தகர்த்தா னாகித்
தாமரையா னான்முகனுந் தானே யாகி
மிக்கதொரு தீவளிநீ ராகா சமாய்
மேலுலகுக் கப்பாலா யிப்பா லானை
அக்கினொடு முத்தினையு மணிந்து தொண்டர்க்
கங்கங்கே யறுசமய மாகி நின்ற
திக்கினையென் றிருமுதுகுன் றுடையான் றன்னைத்
தீவினையே னறியாதே திகைத்த வாறே.

புகழொளியைப் புரமெரித்த புனிதன் றன்னைப்
பொன்பொதிந்த மேனியனைப் புராணன் றன்னை
விழவொலியும் விண்ணொலியு மானான் றன்னை
வெண்காடு மேவிய விகிர்தன் றன்னைக்
கழலொலியுங் கைவளையு மார்ப்ப வார்ப்பக்
கடைதோறு மிடுபிச்சைக் கென்று செல்லும்
திகழொளியைத் திருமுதுகுன் றுடையான் றன்னைத்
தீவினையே னறியாதே திகைத்த வாறே.

போர்த்தானை யின்னுரிதோல் பொங்கப் பொங்கப்
புலியதளே யுடையாகத் திரிவான் றன்னைக்
காத்தானை யைம்புலனும் புரங்கண் மூன்றுங்
காலனையுங் குரைகழலாற் காய்ந்தான் றன்னை
மாத்தாடிப் பத்தராய் வணங்குந் தொண்டர்
வல்வினைவே ரறும்வண்ண மருந்து மாகித்
தீர்த்தானைத் திருமுதுகுன் றுடையான் றன்னைத்
தீவினையே னறியாதே திகைத்த வாறே.

துறவாதே யாக்கை துறந்தான் றன்னை
சோதி முழுமுதலாய் நின்றான் றன்னைப்
பிறவாதே யெவ்வுயிர்க்குந் தானே யாகிப்
பெண்ணினோ டாணுருவாய் நின்றான் றன்னை
மறவாதே தன்றிறமே வாழ்த்துந் தொண்டர்
மனத்தகத்தே யனவரத மன்னி நின்ற
திறலானைத் திருமுதுகுன் றுடையான் றன்னைத்
தீவினையே னறியாதே திகைத்த வாறே. ௮

பொற்றாணைப் புலாணாறு கபால மேந்திப்
புவலோக மெல்லா முழிதந் தானை
முற்றாத வெண்டிங்கட் கண்ணி யானை
முழுமுதலாய் மூவுலகு முடிவொன் றில்லாக்
கற்றானைக் காளத்தி மலையான் றன்னைக்
கருதாதார் புரமூன்று மெரிய வம்பால்
செற்றானைத் திருமுதுகுன் றுடையான் றன்னைத்
தீவினையே னறியாதே திகைத்த வாறே. ௯

இகழ்ந்தானை யிருபதுதோ ளொரிய வூன்றி
யெழுநரம்பி னிசைபாட லினிது கேட்டுப்
புகழ்ந்தானைப் பூந்துருத்தி மேயான் றன்னைப்
புண்ணியனை விண்ணவர்க ணிதியந் தன்னை
மகிழ்ந்தானை மலைமகளோர் பாகம் வைத்து
வளர்மதியஞ் சடைவைத்து மாலோர் பாகம்
திகழ்ந்தானைத் திருமுதுகுன் றுடையான் றன்னைத்
தீவினையே னறியாதே திகைத்த வாறே. ௰

திருச்சிற்றம்பலம்

இது நடுநாட்டிலுள்ளது. இதுவே விருத்தாசலம்.

இறைவன் - பழமலைநாதர்; இறைவி - பெரியநாயகி.

திருப்பள்ளியின்முக்கூடல் பதிகம் உ௮௯

திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆராத வின்னமுதை யம்மான் றன்னை
யயனொடுமா லறியாத வாதி யானைத்
தாராரு மலர்க்கொன்றைச் சடையான் றன்னைச்
சங்கரனைத் தன்னொப்பா ரில்லா தானை
நீரானைக் காற்றானைத் தீயா னானை
நீள்விசும்பா யாழ்கடல்க ளேழுஞ் சூழ்ந்த
பாரானைப் பள்ளியின்முக் கூட லானைப்
பயிலாதே பாழேநா ளுழன்ற வாறே.

விடையானை விண்ணவர்க ளெண்ணத் தானை
வேதியனை வெண்டிங்கள் சூடுஞ் சென்னிச்
சடையானைச் சாமம்போற் கண்டத் தானைத்
தத்துவனைத் தன்னொப்பா ரில்லா தானை
அடையாதார் மும்மதிலுந் தீயின் மூழ்க
வடுகணைகோத் தெய்தானை யயில்கொள் சூலப்
படையானைப் பள்ளியின்முக் கூட லானைப்
பயிலாதே பாழேநா ளுழன்ற வாறே.

பூதியனைப் பொன்வரையே போல்வான் றன்னைப்
புரிசடைமேற் புனல்கரந்த புனிதன் றன்னை
வேதியனை வெண்காடு மேயான் றன்னை
வெள்ளேற்றின் மேலானை விண்ணோர்க் கெல்லாம்
ஆதியனை யாதிரைநன் னாளான் றன்னை
யம்மானை மைம்மேவு கண்ணியா ளோர்
பாதியனைப் பள்ளியின்முக் கூட லானைப்
பயிலாதே பாழேநா ளுழன்ற வாறே.

போர்த்தானை யானையின்றோல் புரங்கண் மூன்றும்
பொடியாக வெய்தானைப் புனிதன் றன்னை
வார்த்தாங்கு வனமுலையாள் பாகன் றன்னை
மறிகடலு ணஞ்சுண்டு வானோ ரச்சம்
தீர்த்தானைத் தென்றிசைக்கே காமன் செல்லச்
சிறிதளவி லவனுடலம் பொடியா வங்கே
பார்த்தானைப் பள்ளியின்முக் கூட லானைப்
பயிலாதே பாழேநா னுழன்ற வாறே.

அடைந்தார்தம் பாவங்க ளல்ல னோய்க
ளருவினைக ணல்குரவு செல்லா வண்ணம்
கடிந்தானைக் கார்முகில்போற் கண்டத் தானைக்
கடுஞ்சினத்தோன் றன்னுடலை நேமி யாலே
தடிந்தானைத் தன்னொப்பா ரில்லா தானைத்
தத்துவனை யுத்தமனை நினைவார் நெஞ்சில்
படிந்தானைப் பள்ளியின்முக் கூட லானைப்
பயிலாதே பாழேநா னுழன்ற வாறே.

கரந்தானைச் செஞ்சடைமேற் கங்கை வெள்ளங்
கனலாடு திருமேனிக் கமலத் தோன்றன்
சிரந்தாங்கு கையானைத் தேவ தேவைத்
திகழொளியைத் தன்னடியே சிந்தை செய்வார்
வருந்தாமைக் காப்பானை மண்ணாய் விண்ணாய்
மறிகடலாய் மால்விசும்பாய் மற்று மாகிப்
பரந்தானைப் பள்ளியின்முக் கூட லானைப்
பயிலாதே பாழேநா னுழன்ற வாறே.

நதியாருஞ் சடையானை நல்லூ ரானை
நள்ளாற்றின் மேயானை நல்லத் தானை
மதுவாரும் பொழில்புடைசூழ் வாய்மூ ரானை
மறைக்காடு மேயானை யாக்கூ ரானை
நெதியாளன் றோழனை நீடூ ரானை
நெய்த்தான மேயானை யாரூ ரென்னும்
பதியானைப் பள்ளியின்முக் கூட லானைப்
பயிலாதே பாழேநா னுழன்ற வாறே.

நற்றவனை நான்மறைக ளாயி னானை
நல்லானை நணுகாதார் புரங்கண் மூன்றும்
செற்றவனைச் செஞ்சடைமேற் றிங்கள் சூடுந்
திருவாரூர்த் திருமூலட் டான மேய
கொற்றவனைக் கூரரவம் பூண்டான் றன்னைக்
குறைந்தடைந்து தன்றிறமே கொண்டார்க் கென்றும்
பற்றவனைப் பள்ளியின்முக் கூட லானைப்
பயிலாதே பாழேநா னுழன்ற வாறே. அ

ஊனவனை யுடலவனை யுயிரா னானை
யுலகேழு மானானை யும்பர் கோவை
வானவனை மதிசூடும் வளவி யானை
மலைமகண்முன் வராகத்தின் பின்பே சென்ற
கானவனைக் கயிலாய மலையு ளானைக்
கலந்துருகி நைவார்தந் நெஞ்சி னுள்ளே
பானவனைப் பள்ளியின்முக் கூட லானைப்
பயிலாதே பாழேநா னுழன்ற வாறே. ௯

தடுத்தானைத் தான்முனிந்து தன்றோள் கொட்டித்
தடவரையை யிருபதுதோ டலையி னாலும்
எடுத்தானைத் தாள்விரலான் மாள வூன்றி
யெழுநரம்பி னிசைபாட லினிது கேட்டுக்
கொடுத்தானைப் பேரோடுங் கூர்வா டன்னைக்
குரைகழலாற் கூற்றுவனை மாள வன்று
படுத்தானைப் பள்ளியின்முக் கூட லானைப்
பயிலாதே பாழேநா னுழன்ற வாறே. ௰

திருச்சிற்றம்பலம்

இது சோழநாட்டிலுள்ளது.

இறைவன் - முக்கோணநாதர்; இறைவி - மைமேவுங்கண்ணி.

பொது　　　　பதிகம் உஅச

க்ஷேத்திரக்கோவைத் திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

தில்லைச் சிற்றம்பலமுஞ் செம்பொன் பள்ளி
　　தேவன் குடிசிராப் பள்ளி தெங்கூர்
கொல்லிக் குளிரறைப் பள்ளி கோவல்
　　வீரட்டங் கோகரணங் கோடி காவும்
முல்லைப் புறவ முருகன் பூண்டி
　　முழையூர் பழையாறை சத்தி முற்றம்
கல்லிற் றிகழ்சீரார் காளத் தியுங்
　　கயிலாய நாதனையே காண லாமே.

ஆரூர் மூலட்டான மானைக் காவு
　　மாக்கூரிற் றுன்றோன்றி மாட மாவூர்
பேரூர் பிரமபுரம் பேரா வூரும்
　　பெருந்துறை காம்பீலி பிடவூர் பேணும்
கூரார் குறுக்கைவீ ரட்டா னமுங்
　　கோட்டூர் குடமூக்குக் கோழம் பமும்
காரார் கழுக்குன்றுங் கானப் பேருங்
　　கயிலாய நாதனையே காண லாமே.

இடைமரு தீங்கோ யிராமேச் சுர
　　மின்னம்ப ரேரிடவை யேமப் பேறூர்
சடைமுடி சாலைக் குடி தக்களூர்
　　தலையாலங் காடு தலைச்சங் காடு
கொடுமுடி குற்றாலங் கொள்ளம் பூதூர்
　　கோத்திட்டை கோட்டாறு கோட்டுக் காடு
கடைமுடி கானூர் கடம்பந் துறை
　　கயிலாய நாதனையே காண லாமே.

எச்சி லிளம ரேம நல்லூ
ரிலம்பையங் கோட்டூ ரிறையான் சேரி
அச்சிறு பாக்க மளப்பூ ரம்ப
ராவடு தண்டுறை யழுந்தூ ராறை
கச்சினங் கற்குடி கச்சூ ராலக்
கோயில் கரவீரங் காட்டுப் பள்ளி
கச்சிப் பலதளியு மேகம் பத்துங்
கயிலாய நாதனையே காண லாமே.

கொடுங்கோளூ ரஞ்சைக் களஞ்செங் குன்றூர்
கொங்கணங் குன்றியூர் குரக்குக் காவும்
நெடுங்கள நன்னில நெல்லிக் காவு
நின்றியூர் நீடூர் நியம நல்லூர்
இடும்பா வனமெழுமூ ரேழூர் தோழூ
ரெறும்பியூ ரேராரு மேம கூடம்
கடம்பையிளங் கோயி றன்னி னுள்ளுங்
கயிலாய நாதனையே காண லாமே.

மண்ணிப் படிக்கரை வாள்கொளி புத்தூர்
வக்கரை மந்தாரம் வார ணாசி
வெண்ணி விளத்தொட்டி வேள்விக் குடி
விளமர் விராடபுரம் வேட்க ளத்தும்
பெண்ணை யருட்டுறைதண் பெண்ணா கடம்
பிரம்பில் பெரும்புலியூர் பெருவே ளூரும்
கண்ணை களர்க்காறை கழிப்பா லையுங்
கயிலாய நாதனையே காண லாமே.

வீழி மிழலை வெண்காடு வேங்கூர்
வேதி குடி விசயமங்கை வியலூர்
ஆழி யகத்தியான் பள்ளி யண்ணா
மலையாலங் காடு மரதைப் பெரும்
பாழி பழனம் பனந்தாள் பாதாளம்
பராய்த்துறை பைஞ்ஞீலி பனங்காட் டூர்தண்
காழி கடனாகைக் காரோ ணத்துங்
கயிலாய நாதனையே காண லாமே.

உஞ்சேனை மாகாள மூற லோத்தூ
　　ருருத்திர கோடி மறைக்காட் டுள்ளும்
மஞ்சார் பொதியின்மலை தஞ்சை வழுவூர்
　　வீரட்ட மாதானங் கேதா ரத்தும்
வெஞ்சமாக் கூடன் மீயச்சூர் வைகா
　　வேதீச்சுரம் விவீசுரம் வெற்றி யூரும்
கஞ்சனூர் கஞ்சாறு பஞ்சாக் கையுங்
　　கயிலாய நாதனையே காண லாமே.

திண்டீச்சரஞ் சேய்ஞலூர் செம்பொன் பள்ளி
　　தேவூர் சிரபுரஞ் சிற்றேமஞ் சேறை
கொண்டீச்சரங் கூந்தலூர் கூழையூர் கூடல்
　　குருகாவூர் வெள்ளடை குமரி கொங்கு
அண்டர் தொழுமதிகை வீரட் டானம்
　　மையா றசோகந்தி யாமாத் தூரும்
கண்டியூர் வீரட்டங் கருகா வூருங்
　　கயிலாய நாதனையே காண லாமே.

நறையூரிற் சித்தீச் சரநள் ளாறு
　　நாரையூர் நாகேச்சர நல்லூர் நல்ல
துறையூர் சோற்றுத்துறை சூல மங்கை
　　தோணிபுரங் துருத்தி சோமீச் சரம்
உறையூர் கடலொற்றி யூருற் றத்தூ
　　ரோமாம் புலியூரோ ரேட கத்தும்
கறையூர் கருப்பறியல் கன்றாப் பூருங்
　　கயிலாய நாதனையே காண லாமே.

புலிவலம் புத்தூர் புகலூர் புன்கூர்
　　புறம்பயம் பூவணம் பொய்கை நல்லூர்
வலிவல மாற்பேறு வாய்மூர் வைகல்
　　வலஞ்சுழி வாஞ்சிய மருகல் வன்னி
நிலமலிநெய்த் தானத்தோ டெத்தா னத்து
　　நிலவுபெருங் கோயில்பல கண்டாற் றொண்டீர்
கலிவலிமிக் கோனைக்கால் விரலாற் செற்ற
　　கயிலாய நாதனையே காண லாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்

பொது பதிகம் உ௫௫

அடைவு திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பொருப்பள்ளி வரைவில்லாப் புரமூன் றெய்து
புலந்தழியச் சலந்தரனைப் பிளந்தான் பொற்சக்
கரப்பள்ளி திருக்காட்டுப் பள்ளி கள்ளார்
கமழ்கொல்லி யறைப்பள்ளி கலவஞ் சாரற்
சிரப்பள்ளி சிவப்பள்ளி செம்பொன் பள்ளி
செழுநனி பள்ளிதவப் பள்ளி சீரார்
பரப்பள்ளி யென்றென்று பகர்வோ ரெல்லாம்
பரலோகத் தினிதாகப் பாலிப் பாரே.

காவிரியின் கரைக்கண்டி வீரட் டானங்
கடவூர்வீ ரட்டானங் காமருசீ ரதிகை
மேவியவீ ரட்டானம் வழுவை வீரட்டம்
வியன்பறியல் வீரட்டம் விடையூர்திக் கிடமாம்
கோவனகர் வீரட்டங் குறுக்கை வீரட்டங்
கோத்திட்டை குடிவீரட் டான மிவைகூறி
நாவினவின் றுரைப்பார்க்கு நணுகச் சென்று
னமன்றமருஞ் சிவன்றமரென் றகல்வர் நன்கே.

நற்கொடிமேல் விடையுயர்த்த நம்பன் செம்பங்
குடிநல்லக் குடிநளிநாட் டியத்தான் குடி
கற்குடிதென் களக்குடிசெங் காட்டங் குடி
கருந்திட்டைக் குடிகடையக் குடிகா ணுங்கால்
விற்குடிவேள் விக்குடிநல் வேட்டக் குடி
வேதிகுடி மாணிகுடி விடைவாய்க் குடி
புற்குடிமா குடிதேவன் குடிநீலக் குடி
புதுக்குடியும் போற்றவிடர் போகு மன்றே.

பிறையூருஞ் சடைமுடியெம் பெருமா னாரூர்
பெரும்பற்றப் புலியூரும் பேரா வூரும்
நறையூரு நல்லூரு நல்லாற் றூரு
நாலூருஞ் சேற்றூரு நாரை யூரும்
உறையூரு மோத்தூரு மூற்றத் தூரு
மளப்பூரோ மாம்புலியூ ரொற்றி யூரும்
துறையூருந் துவையூருந் தோழூர் தானுந்
துடையூருந் தொழவிடர்க டொடரா வன்றே.

பெருக்காறு சடைக்கணிந்த பெருமான் சேரும்
பெருங்கோயி லெழுபதினோ டெட்டு மற்றும்
கரக்கோயில் கடிபொழில்சூழ் ஞாழற் கோயில்
கருப்பறியற் பொருப்பனைய கொகுடிக் கோயில்
இருக்கோதி மறையவர்கள் வழிபட் டேத்து
மிளங்கோயின் மணிக்கோயி லாலக் கோயில்
திருக்கோயில் சிவனுறையுங் கோயில் சூழ்ந்து
தாழ்ந்திறைஞ்சத் தீவினைக டீரு மன்றே.

மலையார்தம் மகளொடுமா தேவன் சேரு
மறைக்காடு வண்பொழில்சூழ் தலைச்சங் காடு
தலையாலங் காடுதடங் கடல்சூ ழந்தண்
சாய்க்காடு தள்ளுபுனற் கொள்ளிக் காடு
பலர்பாடும் பழையனூ ராலங் காடு
பனங்காடு பாவையர்கள் பாவ நீங்க
விலையாடும் வளைதிளைக்கக் குடையும் பொய்கை
வெண்காடு மடையவினை வேறு மன்றே.

கடுவாயர் தமைநீக்கி யென்னை யாட்கொள்
கண்ணுதலோ னண்ணுமிட மண்ணல் வாயில்
நெடுவாயி னிறைவயல்சூழ் நெய்தல் வாயி
னிகழ்முல்லை வாயிலொடு ஞாழல் வாயில்
மடுவார்தென் மதுரைநக ராலவாயின்
மறிகடல்சூழ் புனவாயின் மாட நீடு
குடவாயில் குணவாயி லான வெல்லாம்
புகுவாரைக் கொடுவினைகள் கூடா வன்றே.

நாடகமா டிடநந்தி கேச்சுரமா காளேச்
சுரநாகேச் சுரநாக ளேச்சுரநன் கான
கோடீச் சுரங்கொண் டீச்சுரந்திண் டீச்சுரங்
குக்குடேச் சுரமக்கீச் சுரங்கூ றுங்கால்
ஆடகேச் சுரமகத்தீச் சுரமய னீச்சு
ரத்தீச்சுரஞ் சித்தீச்சு ரமந்தண் கானல்
ஈடுதிரை யிராமேச்சு ரமென்றென் றேத்தி
யிறைவனுறை சுரம்பலவு மியம்பு வோமே.

கந்தமா தனங்கயிலை மலைகே தாரங்
காளத்தி கழுக்குன்றங் கண்ணா ரண்ணா
மந்தமாம் பொழிற்சாரல் வடபர்ப் பதம்
மகேந்திரமா மலைநீல மேம கூடம்
விந்தமா மலைவேதஞ் சைய மிக்க
வியன்பொதியின் மலைமேரு வுதய மத்தம்
இந்துசே கரனுறையு மலைகண் மற்று
மேத்துவோ மிடர்கெடநின் றேத்து வோமே.

நள்ளாறும் பழையாறுங் கோட்டாற் றோடு
நலந்திகழு நாலாறுந் திருவை யாறும்
தெள்ளாறும் வளைகுளமுந் தளிக்கு ளமுநல்
லிடைக்குளமுந் திருக்குளத்தோ டஞ்சைக் களம்
விள்ளாத நெடுங்களம்வேட் களநெல் லிக்கா
கோலக்கா வானைக்கா வியன்கோ டிகா
கள்ளார்ந்த கொன்றையா னின்ற வாறுங்
குளங்களங்கா வெனவனைத்துங் கூறு வோமே. ௰

கயிலாய மலையெடுத்தான் கரங்க ளோடு
சிரங்களுர நெரியக்கால் விரலாற் செற்றோன்
பயில்வாய பராய்த்துறை தென்பாலைத் துறை
பண்டெழுவர் தவத்துறைவெண் டுறைபைம் பொழிற்
குயிலாலந் துறைசோற்றுத் துறை பூந்துறை
பெருந்துறையுங் குரங்காடு துறையி னோடு
மயிலாடு துறைகடம்பந் துறையா வடு
துறைமற்றுந் துறையனைத்தும் வணங்கு வோமே. ௧௧

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவலஞ்சுழி பதிகம் உ௮௬

திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

அலையார் புனற்கங்கை நங்கை காண
வம்பலத்தி லருநட்ட மாடி வேடம்
தொலையாத வென்றியார் நின்றி யூரு
நெடுங்களமு மேவி விடையை மேல்கொண்
டலையார் படைகையி லேந்தி யெங்கு
மிமையவரு முமையவளு மிறைஞ்சி யேத்த
மலையார் திரளருவிப் பொன்னி சூழ்ந்த
வலஞ்சுழியே புக்கிடமா மருவி னாரே. க

* * * * *. உ
* * * * *. ௩
* * * * *. ௪
* * * * *. ௫
* * * * *. ௬
* * * * *. எ
* * * * *. ௮
* * * * *. ௯
* * * * *. ௰
* * * * *. கக

திருச்சிற்றம்பலம்

இது சோழநாட்டிலுள்ளது.

இறைவன் - கபர்த்தீசர்; இறைவி - பெரியநாயகி.

திருக்கொட்டையூர் பதிகம் உ௮எ

திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

கருமணிபோற் கண்டத் தழகன் கண்டாய்
கல்லா னிழற்கீ ழிருந்தான் கண்டாய்
பருமணிமா நாகம் பூண்டான் கண்டாய்
பவளக் குன்றன்ன பரமன் கண்டாய்
வருமணிநீர்ப் பொன்னிவலஞ் சுழியான் கண்டாய்
மாதேவன் கண்டாய் வரதன் கண்டாய்
குருமணிபோ லழகமருங் கொட்டை யூரிற்
கோடீச் சரத்துறையுங் கோமான் றானே.

௫௬௩

கலைக்கன்று தங்கு கரத்தான் கண்டாய்
கலைபயில்வோர் ஞானக்கண் ணானான் கண்டாய்
அலைக்கங்கை செஞ்சடைமே லேற்றான் கண்டா
யண்ட கபாலத்தப் பாலான் கண்டாய்
மலைப்பண்டங் கொண்டு வருநீர்ப் பொன்னி
வலஞ்சுழியின் மேவிய மைந்தன் கண்டாய்
குலைத்தெங்கஞ் சோலைசூழ் கொட்டை யூரிற்
கோடீச் சரத்துறையுங் கோமான் றானே.

செந்தா மரைப்போ தணிந்தான் கண்டாய்
சிவன்கண்டாய் தேவர் பெருமான் கண்டாய்
பந்தாடு மெல்விரலாள் பாகன் கண்டாய்
பாலோடு நெய்தயிர்தே ஞடி கண்டாய்
மந்தார முந்தி வருநீர்ப் பொன்னி
வலஞ்சுழியின் மன்னு மணாளன் கண்டாய்
கொந்தார் பொழில்புடைசூழ் கொட்டை யூரிற்
கோடீச் சரத்துறையுங் கோமான் றானே.

பொடியாடு மேனிப் புனிதன் கண்டாய்
புட்பாகற் காழி கொடுத்தான் கண்டாய்
இடியார் கடுமுழக்கே றூர்ந்தான் கண்டா
யெண்டிசைக்கும் விளக்காகி நின்றான் கண்டாய்
மடலார் திரைபுரளுங் காவி ரிவாய்
வலஞ்சுழியின் மேவிய மைந்தன் கண்டாய்
கொடியாடு நெடுமாடக் கொட்டை யூரிற்
கோடீச் சரத்துறையுங் கோமான் றானே.

அக்கரவ மரைக்கசைத்த வம்மான் கண்டா
யருமறைக ளாறங்க மானான் கண்டாய்
தக்கனது பெருவேள்வி தகர்த்தான் கண்டாய்
சதாசிவன்காண் சலந்தரனைப் பிளந்தான் கண்டாய்
மைக்கொண்மயிற் றழைகொண்டு வருநீர்ப் பொன்னி
வலஞ்சுழியான் கண்டாய் மழுவன் கண்டாய்
கொக்கமரும் வயல்புடைசூழ் கொட்டை யூரிற்
கோடீச் சரத்துறையுங் கோமான் றானே.

சண்டனை நல் லண்டர்தொழச் செய்தான் கண்டாய்
சதாசிவன் கண்டாய் சங்கரன்றான் கண்டாய்
தொண்டர்பலர் தொழுதேத்துங் கழலான் கண்டாய்
சுடரொளியாய்த் தொடர்வரிதாய் நின்றான் கண்டாய்
மண்டுபுனற் பொன்னிவலஞ் சுழியான் கண்டாய்
மாமுனிவர் தம்முடைய மருந்து கண்டாய்
கொண்டறவழ் கொடிமாடக் கொட்டை யூரிற்
கோடீச் சரத்துறையுங் கோமான் றானே. சு

அணவரியான் கண்டா யமலன் கண்டா
யவிநாசி கண்டா யண்டத்தான் கண்டாய்
பணமணிமா நாக முடையான் கண்டாய்
பண்டரங்கன் கண்டாய் பகவன் கண்டாய்
மணல்வருநீர்ப் பொன்னிவலஞ் சுழியான் கண்டாய்
மாதவற்கு நான்முகற்கும் வரதன் கண்டாய்
குணமுடைநல் லடியார்வாழ் கொட்டை யூரிற்
கோடீச் சரத்துறையுங் கோமான் றானே. எ

விரைகமழு மலர்க்கொன்றைத் தாரான் கண்டாய்
வேதங்க டொழநின்ற நாதன் கண்டாய்
அரையதனிற் புள்ளியத ளுடையான் கண்டா
யழலாடி கண்டா யழகன் கண்டாய்
வருதிரைநீர்ப் பொன்னிவலஞ் சுழியான் கண்டாய்
வஞ்சமனத் தவர்க்கரிய மைந்தன் கண்டாய்
குரவமரும் பொழில்புடைசூழ் கொட்டை யூரிற்
கோடீச் சரத்துறையுங் கோமான் றானே. அ

தளங்கிளருந் தாமரையா தனத்தான் கண்டாய்
தசரதன்றன் மகனசைவு தவிர்த்தான் கண்டாய்
இளம்பிறையு முதிர்சடைமேல் வைத்தான் கண்டா
யெட்டெட் டிருங்கலையு மானான் கண்டாய்
வளங்கிளர்நீர்ப் பொன்னிவலஞ் சுழியான் கண்டாய்
மாமுனிக டொழுதெழுபொற் கழலான் கண்டாய்
குளங்குளிர்செங் குவளைகிளர் கொட்டை யூரிற்
கோடீச் சரத்துறையுங் கோமான் றானே. கூ

விண்டார் புரமூன் றெரித்தான் கண்டாய்
விலங்கலில்வல் லரக்கனுட லடர்த்தான் கண்டாய்
தண்டா மரையானு மாலுந் தேடத்
தழற்பிழம்பாய் நீண்ட கழலான் கண்டாய்
வண்டார்பூஞ் சோலைவலஞ் சுழியான் கண்டாய்
மாதேவன் கண்டாய் மறையோ டங்கம்
கொண்டாடு வேதியர்வாழ் கொட்டை யூரிற்
கோடீச் சரத்துறையுங் கோமான் றானே. ௰

திருச்சிற்றம்பலம்

இது சோழநாட்டிலுள்ளது.

இறைவன் - கோடீசர்; இறைவி - பந்தாடுநாயகி.

திருநாரையூர்

பதிகம் ௨அஅ

திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சொல்லானைப் பொருளானைச் சுருதி யானைச்
சுடராழி நெடுமாலுக் கருள்செய் தானை
அல்லானைப் பகலானை யரியான் றன்னை
யடியார்கட் கெளியானை யரண்மூன் றெய்த
வில்லானைச் சரம்விசயற் கருள்செய் தானை
வெங்கதிரோன் மாமுனிவர் விரும்பி யேத்தும்
நல்லானைத் தீயாடு நம்பன் றன்னை
நாரையூர் நன்னகரிற் கண்டே னானே.

பஞ்சுண்ட மெல்லடியாள் பங்கன் றன்னைப்
பாரொடுநீர் சுடர்படர்காற் றாயி னானை
மஞ்சுண்ட வானாகி வானர் தன்னின்
மதியாகி மதிசடைமேல் வைத்தான் றன்னை
நெஞ்சுண்டென் னினைவாகி நின்றான் றன்னை
நெடுங்கடலைக் கடைந்தவர்போய் நீங்க வோங்கும்
நஞ்சுண்டு தேவர்களுக் கமுதீந் தானை
நாரையூர் நன்னகரிற் கண்டே னானே. ௨

மூவாதி யாவர்க்கு மூத்தான் றன்னை
முடியாதே முதனடுவு முடிவா னானைத்
தேவாதி தேவர்கட்குந் தேவன் றன்னைத்
திசைமுகன்றன் சிரமொன்று சிதைத்தான் றன்னை
ஆவாத வடலேறொன் றுடையான் றன்னை
யடியேற்கு நினைதோறு மண்ணிக் கின்ற
நாவானை நாவினினல் லுரையா னானை
நாரையூர் நன்னகரிற் கண்டே னானே. ௩

செம்பொன்னை நன்பவளந் திகழு முத்தைச்
செழுமணியைத் தொழுமவர்தஞ் சித்தத் தானை
வம்பவிழு மலர்க்கணைவே ளுலக்க நோக்கி
மகிழ்ந்தானை மதிற்கச்சி மன்னு கின்ற
கம்பனையெங் கயிலாய மலையான் றன்னைக்
கழுகினொடு காகுத்தன் கருதி யேத்தும்
நம்பனையெம் பெருமானை நாதன் றன்னை
நாரையூர் நன்னகரிற் கண்டே னானே. ௪

புரையுடைய கரியுரிவைப் போர்வை யானைப்
புரிசடைமேற் புனலடைத்த புனிதன் றன்னை
விரையுடைய வெள்ளெருக்கங் கண்ணி யானை
வெண்ணீறு செம்மேனி விரவி னானை
வரையுடைய மகடவஞ்செய் மணாளன் றன்னை
வருபிணிநோய் பிரிவிக்கு மருந்து தன்னை
நரைவிடைநற் கொடியுடைய நாதன் றன்னை
நாரையூர் நன்னகரிற் கண்டே னானே. ௫

பிறவாது மிறவாதும் பெருகி னானைப்
பேய்பாட நடமாடும் பித்தன் றன்னை
மறவாத மனத்தகத்து மன்னி னானை
மலையானைக் கடலானை வனத்து ளானை
உறவானைப் பகையானை யுயிரா னானை
யுள்ளானைப் புறத்தானை யோசை யானை
நறவாரும் பூங்கொன்றை சூடி னானை
நாரையூர் நன்னகரிற் கண்டே னானே.

தக்கனது வேள்விகெடச் சாடி னானைத்
தலைகலனாப் பலியேற்ற தலைவன் றன்னைக்
கொக்கரைசச் சரிவீணைப் பாணி யானைக்
கோணாகம் பூணாகக் கொண்டான் றன்னை
அக்கினொடு மென்பணிந்த வழகன் றன்னை
யறுமுகனோ டானைமுகற் கப்பன் றன்னை
நக்கனைவக் கரையானை நள்ளாற் றானை
நாரையூர் நன்னகரிற் கண்டே னானே.

அரிபிரமர் தொழுதேத்து மத்தன் றன்னை
யந்தகனுக் கந்தகனை யளக்க லாகா
எரிபுரியு மிலிங்கபுரா ணத்து ளானை
யெண்ணாகிப் பண்ணா ரெழுத்தா னானைத்
திரிபுரஞ்செற் றொருமூவர்க் கருள்செய் தானைச்
சிலந்திக்கு மரசளித்த செல்வன் றன்னை
நரிவிரவு காட்டகத்தி லாட லானை
நாரையூர் நன்னகரிற் கண்டே னானே.

ஆலால மிடற்றணியா வடக்கி னானை
யாலதன்கீ ழறநால்வர்க் கருள்செய் தானைப்
பாலாகித் தேனாகிப் பழமு மாகிப்
பைங்கரும்பா யங்கருந்துஞ் சுவையா னானை
மேலாய வேதியர்க்கு வேள்வி யாகி
வேள்வியினின் பயனாய விமலன் றன்னை
நாலாய மறைக்கிறைவ னாயி னானை
நாரையூர் நன்னகரிற் கண்டே னானே.

மீளாத வாளென்னை யுடையான் றன்னை
வெளிசெய்த வழிபாடு மேவி னானை
மாளாமை மறையவனுக் குயிரும் வைத்து
வன்கூற்றி னுயிர்மாள வுதைத்தான் றன்னைத்
தோளாண்மை கருதிவரை யெடுத்த தூர்த்தன்
றோள்வலியுந் தாள்வலியுந் தொலைவித் தாங்கே
நாளோடு வாள்கொடுத்த நம்பன் றன்னை
நாரையூர் நன்னகரிற் கண்டே னானே. ௰

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்குடந்தைக்கீழ்க்கோட்டம் பதிகம் உ௮௯

திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சொன்மலிந்த மறைநான்கா றங்க மாகிச்
சொற்பொருளுங் கடந்தசுடர்ச் சோதி போலும்
கன்மலிந்த கயிலைமலை வாணர் போலும்
கடனஞ்ச முண்டிருண்ட கண்டர் போலும்
மன்மலிந்த மணிவரைத்திண் டோளர் போலும்
மலையரையன் மடப்பாவை மணாளர் போலும்
கொன்மலிந்த மூவிலைவேற் குழகர் போலும்
குடந்தைக்கீழ்க் கோட்டத்தெங் கூத்த னாரே.

கானலிளங் கலைமறவ னாகிப் பார்த்தன்
கருத்தளவு செருத்தொகுதி கண்டார் போலும்
ஆனலிளங் கடுவிடையொன் றேறி யண்டத்
தப்பாலும் பலிதிரியு மழகர் போலும்
தேனலிளந் துவலைமலி தென்றன் முன்றிற்
செழும்பொழிற்பூம் பாளைவிரி தேற லூறும்
கூனலிளம் பிறைதடவு கொடிகொண் மாடக்
குடந்தைக்கீழ்க் கோட்டத்தெங் கூத்த னாரே.

நீறலைத்த திருவுருவு நெற்றிக் கண்ணு
நிலாவலைத்த பாம்பினொடு நிறைநீர்க் கங்கை
ஆறலைத்த சடைமுடியு மம்பொற் றோளு
மடியவர்க்குக் காட்டியருள் புரிவார் போலும்
ஏறலைத்த நிமிர்கொடியோன் றுடையர் போலு
மேழுலகுந் தொழுகழலெம் மீசர் போலும்
கூறலைத்த மலைமடந்தை கொழுநர் போலுங்
குடந்தைக்கீழ்க் கோட்டத்தெங் கூத்த னாரே.

தக்கனது பெருவேள்வி தகர்த்தார் போலுஞ்
சந்திரனைக் கலைகவர்ந்து தரித்தார் போலும்
செக்கரொளி பவளவொளி மின்னின் சோதி
செழுஞ்சுடர்த்தீ ஞாயிறெனச் செய்யர் போலும்
மிக்கதிறன் மறையவரால் விளங்கு வேள்வி
மிகுபுகைபோய் விண்பொழியக் கழனி யெல்லாம்
கொக்கினிய கனிசிதறித் தேறல் பாயுங்
குடந்தைக்கீழ்க் கோட்டத்தெங் கூத்த னாரே.

காலன்வலி தொலைத்தகழற் காலர் போலுங்
காமனெழி லழல்விழுங்கக் கண்டார் போலும்
ஆலதனி லறநால்வர்க் களித்தார் போலு
மாணொடுபெண் ணலியல்ல ரானார் போலும்
நீலவுரு வயிரநிரை பச்சை செம்பொ
னெடும்பளிங்கென் றறிவரிய நிறத்தார் போலும்
கோலமணி கொழித்திழியும் பொன்னி நன்னீர்க்
குடந்தைக்கீழ்க் கோட்டத்தெங் கூத்த னாரே. ௫

முடிகொண்ட வளர்மதியு மூன்றாய்த் தோன்று
முளைஞாயி றன்னமலர்க் கண்கண் மூன்றும்
அடிகொண்ட சிலம்பொலியு மருளார் சோதி
யணிமுறுவற் செவ்வாயு மழகாய்த் தோன்றத்
துடிகொண்ட விடைமடவாள் பாகங் கொண்டு
சுடர்ச்சோதிக் கடிச்செம்பொன் மலைபோ லிந்நாள்
குடிகொண்டென் மனத்தகத்தே புகுந்தார் போலுங்
குடந்தைக்கீழ்க் கோட்டத்தெங் கூத்த னாரே.

காரிலங்கு திருவுருவத் தவற்கு மற்றைக்
கமலத்திற் காரணற்குங் காட்சி யொண்ணாச்
சீரிலங்கு தழற்பிழம்பிற் சிவந்தார் போலும்
சிலைவளைவித் தவுணர்புரஞ் சிதைத்தார் போலும்
பாரிலங்கு புனலனல்கால் பரமா காசம்
பரிதிமதி சுருதியுமாய்ப் பரந்தார் போலும்
கூரிலங்கு வேற்குமரன் றாதை போலுங்
குடந்தைக்கீழ்க் கோட்டத்தெங் கூத்த னாரே.

பூச்சூழ்ந்த பொழிறழுவு புகலூ ருள்ளார்
புறம்பயத்தா ரறம்புரிபூந் துருத்தி புக்கு
மாச்சூழ்ந்த பழனத்தார் நெய்த்தா னத்தார்
மாதவத்து வளர்சோற்றுத் துறையார் நல்ல
தீச்சூழ்ந்த திகிரிதிரு மாலுக் கீந்து
திருவானைக் காவிலோர் சிலந்திக் கந்நாள்
கோச்சோழர் குலத்தரசு கொடுத்தார் போலுங்
குடந்தைக்கீழ்க் கோட்டத்தெங் கூத்த னாரே.

பொங்கரவர் புலித்தோலர் புராணர் மார்பிற்
பொறிகிளர்வெண் பூணநூற் புனிதர் போலும்
சங்கரவக் கடன்முகடு தட்ட விட்டுச்
சதுரநட மாட்டுகந்த சைவர் போலும்
அங்கரவத் திருவடிக்காட் பிழைப்பத் தந்தை
யந்தணனை யறவெறிந்தார்க் கருளப் போதே
கொங்கரவச் சடைக்கொன்றை கொடுத்தார் போலுங்
குடந்தைக்கீழ்க் கோட்டத்தெங் கூத்த னாரே.

ஏவியிடர்க் கடலிடைப்பட் டிளைக்கின் றேனை
யிப்பிறவி யறுத்தேற வாங்கி யாங்கே
கூவியம ருலகனைத்து முருவிப் போகக்
குறியிலறு குணத்தாண்டு கொண்டார் போலும்
தாவிமுதற் காவிரிநல் யமுனை கங்கை
சரசுவதிபொற் றாமரைபுட் கரணி தெண்ணீர்க்
கோவியொடு குமரிவரு தீர்த்தஞ் சூழ்ந்த
குடந்தைக்கீழ்க் கோட்டத்தெங் கூத்த னாரே. ௰

செறிகொண்ட சிந்தைதனுட் டெளிந்து தேறித்
தித்திக்குஞ் சிவபவனத் தமுதம் போலும்
நெறிகொண்ட குழலியுமை பாக மாக
நிறைந்தமரர் கணம்வணங்க நின்றார் போலும்
மறிகொண்ட கரதலத்தெம் மைந்தர் போலு
மதிளிலங்கைக் கோன்மலங்க வரைக்கீ ழிட்டுக்
குறிகொண்ட வின்னிசைகேட் டுகந்தார் போலுங்
குடந்தைக்கீழ்க் கோட்டத்தெங் கூத்த னாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்

இது சோழநாட்டிலுள்ளது.
இறைவன் - மடந்தைபாகர்; இறைவி - பெரியநாயகி.

திருப்புத்தூர் பதிகம் உகூ௰

திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

புரிந்தமரர் தொழுதேத்தும் புகழ்தக் கோன்காண்
போர்விடையின் பாகன்காண் புவன மேழும்
விரிந்துபல வுயிராகி விளங்கி னான்காண்
விரைக்கொன்றைக் கண்ணியன்காண் வேத நான்குந்
தெரிந்துமுதற் படைத்தோனைச் சிரங்கொண் டோன்காண்
டீர்த்தன்காண் டிருமாலோர் பங்கத் தான்காண்
திருந்துவயல் புடைதழுவு திருப்புத் தூரிற்
றிருத்தளியான் காணவனென் சிந்தை யானே. ௧

வாராரு முலைமங்கை பங்கத் தான்காண்
மாமறைக ளாயவன்காண் மண்ணும் விண்ணும்
கூரார்வெந் தழலவனுங் காற்று நீருங்
குலவரையு மாயவன்காண் கொடுநஞ் சுண்ட
காராருங் கண்டன்கா ணண்டபோ ளன்காண்
கயிலைமலைப் பொருப்பன்காண் விருப்போ டென்றுந்
தேராரு நெடுவீதித் திருப்புத் தூரிற்
றிருத்தளியான் காணவனென் சிந்தை யானே. ௨

மின்காட்டுங் கொடிமருங்கு லுமையாட் கென்றும்
விருப்பவன்காண் பொருப்புவலிச் சிலைக்கை யோன்காண்
நன்பாட்டுப் புலவனுய்ச் சங்க மேறி
நற்கனகக் கிழிதருமிக் கருளி னேன்காண்
பொன்காட்டக் கடிக்கொன்றை மருங்கே நின்ற
புனக்காந்தள் கைகாட்டக் கண்டு வண்டு
தென்காட்டுஞ் செழும்புறவிற் றிருப்புத் தூரிற்
றிருத்தளியான் காணவனென் சிந்தை யானே.

ஏடேறு மலர்க்கமலத் தயனு மாலு
மிந்திரனும் பணிந்தேத்த விருக்கின் றான்காண்
தோடேறு மலர்க்கடுக்கை வன்னி மத்தந்
துன்னியசெஞ் சடையான்காண் டுகடீர் சங்கம்
மாடேறி முத்தீனுங் கானல் வேலி
மறைக்காட்டு மாமணிகாண் வளங்கொண் மேதி
சேடேறி மடுப்படியுந் திருப்புத் தூரிற்
றிருத்தளியான் காணவனென் சிந்தை யானே.

கருமருவு வல்வினைநோ யகற்றி னான்காண்
காமருபூங் கச்சியே கம்பத் தான்காண்
பெருமருவு பேருலகிற் பிணிக டீர்க்கும்
பெரும்பற்றத் தண்புலியூர் மன்று ளான்காண்
தருமருவு கொடைத்தடக்கை யளகைக் கோன்றன்
சங்காத்தி யாரூரிற் றனியா னைகாண்
திருமருவு பொழில்புடைசூழ் திருப்புத் தூரிற்
றிருத்தளியான் காணவனென் சிந்தை யானே.

காம்பாடு தோளுமையாள் காண நட்டங்
கலந்தாடல் புரிந்தவன்காண் கையில் வெய்ய
பாம்பாடப் படுதலையிற் பலிகொள் வோன்காண்
பவளத்தின் பருவரைபோற் படிமத் தான்காண்
தாம்பாடு சினவிடையே பகடாக் கொண்ட
சங்கரன்காண் பொங்கரவக் கச்சை யோன்காண்
சேம்பாடு வயல்புடைசூழ் திருப்புத் தூரிற்
றிருத்தளியான் காணவனென் சிந்தை யானே.

வெறிவிரவு மலர்க்கொன்றை விளங்கு திங்கள்
வன்னியொடு விரிசடைமேன் மிலைச்சி னான்காண்
பொறிவிரவு கதநாக மக்கி னோடு
பூண்டவன்காண் பொருபுலித்தோ லாடை யான்காண்
அறிவரிய நுண்பொருள்க ளாயி னான்கா
ணாயிரம்பே ருடையவன்கா ணந்தண் கானல்
செறிபொழில்சூழ் மணிமாடத் திருப்புத் தூரிற்
றிருத்தளியான் காணவனென் சிந்தை யானே.

புக்கடைந்த வேதியற்காய்க் காலற் காய்ந்த
புண்ணியன்காண் வெண்ணகைவெள் வளையா ளஞ்ச
மிக்கெதிர்ந்த கரிவெருவ வுரித்த கோன்காண்
வெண்மதியைக் கலைசேர்த்த திண்மை யோன்காண்
அக்கரும்பு பெரும்புன்னை நெருங்கு சோலை
யாரூருக் கதிபதிகா ணந்தண் டென்றல்
திக்கணைந்து வருமருங்கிற் றிருப்புத் தூரிற்
றிருத்தளியான் காணவனென் சிந்தை யானே.

பற்றவன்கா ணேனோர்க்கும் வானோ ருக்கும்
பராபரன்காண் டக்கன்றன் வேள்வி செற்ற
கொற்றவன்காண் கொடுஞ்சினத்தை யடங்கச் செற்று
ஞானத்தை மேன்மிகுத்தல் கோளாக் கொண்ட
பெற்றியன்காண் பிறங்கருவிக் கழுக்குன் றத்தெம்
பிஞ்ஞகன்காண் பேரெழிலார் காம வேளைச்
செற்றவன்காண் சீர்மருவு திருப்புத் தூரிற்
றிருத்தளியான் காணவனென் சிந்தை யானே

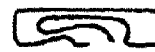
உரமதித்த சலந்தரன்ற னாகங் கீண்ட
வோராழி படைத்தவன்கா ணுலகு சூழும்
வரமதித்த கதிரவனைப் பற்கொண் டோன்காண்
வானவர்கோன் புயநெரித்த வல்லா ளன்காண்

அரமதித்துச் செம்பொன்னி ணூரம் பூணு
வணிந்தவன்கா ணலைகடல்சூ ழிலங்கை வேந்தன்
சிரநெரித்த சேவடிகாண் டிருப்புத் தூரிற்
றிருத்தளியான் காணவனென் சிந்தை யானே. ய

திருச்சிற்றம்பலம்

இது பாண்டிநாட்டிலுள்ளது.

[இறைவன் - புத்தூரீசர்; இறைவி - சிவகாமியம்மை.

திருவாய்மூர்   பதிகம் உகஉ

திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பாட வடியார் பரவக் கண்டேன்
பத்தர்கணங் கண்டேன் மொய்த்த பூதம்
ஆடன் முழவ மதிரக் கண்டே
னங்கையனல் கண்டேன் கங்கை யாளைக்
கோட லரவார் சடையிற் கண்டேன்
கொக்கினிதழ் கண்டேன் கொன்றை கண்டேன்
வாடற் றலையொன்று கையிற் கண்டேன்
வாய்மூ ரடிகளைநான் கண்ட வாறே. க

பாலின் மொழியாளோர் பாகங் கண்டேன்
பதினெண் கணமும் பயிலக் கண்டேன்
நீல நிறமுண்ட கண்டங் கண்டே
னெற்றி நுதல்கண்டேன் பெற்றங் கண்டேன்
காலைக் கதிர்செய் மதியங் கண்டேன்
கரந்தை திருமுடிமேற் றோன்றக் கண்டேன்
மாலைச் சடையு முடியுங் கண்டேன்
வாய்மூ ரடிகளைநான் கண்ட வாறே.

மண்ணைத் திகழ நடம தாடும்
வரைசிலம் பார்க்கின்ற பாதங் கண்டேன்
விண்ணிற் றிகழு முடியுங் கண்டேன்
வேடம் பலவாஞ் சரிதை கண்டேன்
நண்ணிப் பிரியா மழுவுங் கண்டே
னாலு மறையங்க மோதக் கண்டேன்
வண்ணப் பொலிந்திலங்கு கோலங் கண்டேன்
வாய்மூ ரடிகளைநான் கண்ட வாறே.

விளைத்த பெரும்பத்தி கூர நின்று
மெய்யடியார் தம்மை விரும்பக் கண்டேன்
இளைக்குங் கதநாக மேனி கண்டே
னென்பின் கலந்திகழ்ந்து தோன்றக் கண்டேன்
திளைக்குந் திருமார்பி னீறு கண்டேன்
சேணார் மதின்மூன்றும் பொன்ற வன்று
வளைத்த வரிசிலையுங் கையிற் கண்டேன்
வாய்மூ ரடிகளைநான் கண்ட வாறே.

கான்மறையும் போதகத்தி னுரிவை கண்டேன்
காலிற் கழல்கண்டேன் கரியின் றோல்கொண்
டேன்மறையப் போர்த்த வடிவுங் கண்டே
னுள்கமனம் வைத்த வுணர்வுங் கண்டேன்
நான்மறையா னோடு நெடிய மாலு
நண்ணி வரக்கண்டேன் றிண்ண மாக
மான்மறிதங் கையின் மருவக் கண்டேன்
வாய்மூ ரடிகளைநான் கண்ட வாறே.

அடியார் சிலம்பொலிக ளார்ப்பக் கண்டே
னவ்வவர்க்கே யீந்த கருணை கண்டேன்
முடியார் சடைமே லரவ மூழ்க
மூரிப் பிறைபோய் மறையக் கண்டேன்
கொடியா ரதன்மே லிடபங் கண்டேன்
கோவணமுங் கீளுங் குலாவக் கண்டேன்
வடியாரு மூவிலைவேல் கையிற் கண்டேன்
வாய்மூ ரடிகளைநான் கண்ட வாறே.

குழையார் திருத்தோடு காதிற் கண்டேன்
கொக்கரையுஞ் சச்சரியுங் கொள்கை கண்டேன்
இழையார் புரிநூல் வலத்தே கண்டே
னேழிசையாழ் வீணை முரலக் கண்டேன்
தழையார் சடைகண்டேன் றன்மை கண்டேன்
றக்கையொடு தாளங் கறங்கக் கண்டேன்
மழையார் திருமிடறு மற்றுங் கண்டேன்
வாய்மூ ரடிகளைநான் கண்ட வாறே. எ

பொருந்தாத செய்கை பொலியக் கண்டேன்
போற்றிசைத்து விண்ணோர் புகழக் கண்டேன்
பரிந்தார்க் கருளும் பரிசுங் கண்டேன்
பாராகிப் புனலாகி நிற்கை கண்டேன்
விருந்தாய்ப் பரந்த தொகுதி கண்டேன்
மெல்லியலும் விநாயகனுந் தோன்றக் கண்டேன்
மருந்தாய்ப் பிணிதீர்க்கு மாறு கண்டேன்
வாய்மூ ரடிகளைநான் கண்ட வாறே. அ

மெய்யன்ப ரானார்க் கருளுங் கண்டேன்
வேடுவனாய் நின்ற நிலையுங் கண்டேன்
கையம் பரணௌரித்த காட்சி கண்டேன்
கங்கணமு மங்கைக் கனலுங் கண்டேன்
ஐயம் பலவூர் திரியக் கண்டே
னன்றவன் றன்வேள்வி யழித்து கந்து
வையம் பரவ விருத்தல் கண்டேன்
வாய்மூ ரடிகளைநான் கண்ட வாறே. கூ

கலங்க விருவர்க் கழலாய் நீண்ட
காரணமுங் கண்டேன் கருவாய் நின்று
பலங்க டரித்துகந்த பண்புங் கண்டேன்
பாட லொலியெலாங் கூடக் கண்டேன்

இலங்கைத் தலைவன் சிரங்கள் பத்து
மிறுத்தவனுக் கீந்த பெருமை கண்டேன்
வலங்கைத் தலத்து ளனலுங் கண்டேன்
வாய்மூ ரடிகளைநான் கண்ட வாறே. ௰

திருச்சிற்றம்பலம்

பதிக வரலாறு :

ஆழிமிசைக் கன்மிதப்பி லணைந்தபிரான் திருமறைக்காட்டில் மறைகள் அடைத்த கதவினைத் தாம் அரிதிற் றிறந்தமையையும் ஆளுடைய பிள்ளையார் எடுத்த பாட்டிலேயே எளிதி லடைத்தமையையும் கருதித் தாம் சிவபிரான் றிருவுள்ளக் குறிப்பறியாது குற்றஞ்செய்து விட்டதாக வஞ்சித் தமது திருமடத்தில் பேழ்கணித்திருந்தபோது அவரது அறிதுயிலி லிறைவர் நீற்றுக் கோலத்தோ டெழுந்தருளி வாய்மூரி லிருப்போம் வாவென்று அழைத்துத் தம்மை நெருங்கவொட்டாது தொலைவிலேயே காட்சி கொடுத்துக்கொண் டெழுந்தருள, நாயனாரும் அவரைக் கண்டு கொண்டே பின் றொடர்ந்தார். அவ்வாறு அவர் தொடரும் போழ்தில் இறைவர் பொன்னின் கோயிலொன் றெதிரே காட்டி அதனுள் மறைந்தருள, அப்போது நாவுக்கரசர் வாய்மூருக் கெழுந்தருளுவது கேட்டுப்பூந்தராய்ப் புரவலரும் ஆண்டெழுந்தருளினார். அவற்றைக்கண்ட தாண்டகத் தேவர் அணியார்போற் காட்டி யழைத்துக்கொண்டு வந்து மறைந்தார் என்றயர்ந்து, திருவுள்ள மறியாது திறந்து பிழைத்த எளியேனுக்கு மறைத்தாலும் தமது திருத்தொண் டுறைக்கப்பாடி எளிதினடைத்த தழைத்த மொழியார் உப்பாலராய் இருக்கின்றாரே, தேவரீர் எவ்வாறு மறைக்கலாம் என்றபோது இறைவர் பிள்ளையாருக்குக் காட்சி கொடுத்தருள அவரும் 'அப்பரே, வாய்மூர் அடிகள் வருவார் காணும்' என்றருளிக் காட்டக் கண்டு அரசுகள் 'பாட வடியார் பரவக் கண்டேன்' என்னுமித் திருத்தாண்டகத்தை யெடுத்து அதன் திருப்பாட்டிறுதி தோறும் 'வாய்மூரடிகளை நான் கண்டவாறே' என்று வைத்துப் பாடிப் போற்றி யருளினார்.

திருவாலங்காடு பதிகம் உகஉ

திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஒன்றா வுலகனைத்து மானார் தாமே
ஊழிதோ றூழி யுயர்ந்தார் தாமே
நின்றாகி யெங்கு நிமிர்ந்தார் தாமே
நீர்வளிதீ யாகாச மானார் தாமே
கொன்றாடுங் கூற்றை யுதைத்தார் தாமே
கோலப் பழனை யுடையார் தாமே
சென்றாடு தீர்த்தங்க ளானார் தாமே
திருவாலங் காடுறையுஞ் செல்வர் தாமே.

மலைமகளைப் பாக மமர்ந்தார் தாமே
வானோர் வணங்கப் படுவார் தாமே
சலமகளைச் செஞ்சடைமேல் வைத்தார் தாமே
சரணென் றிருப்பார்கட் கன்பர் தாமே
பலபலவும் வேடங்க ளானார் தாமே
பழனை பதியா வுடையார் தாமே
சிலைமலையா மூவெயிலு மட்டார் தாமே
திருவாலங் காடுறையுஞ் செல்வர் தாமே.

ஆவுற்ற வைந்து முகந்தார் தாமே
யளவில் பெருமை யுடையார் தாமே
பூவுற்ற நாற்றமாய் நின்றார் தாமே
புனிதப் பொருளாகி நின்றார் தாமே
பாவுற்ற பாட லுகப்பார் தாமே
பழனை பதியா வுடையார் தாமே
தேவுற் றடிபரவ நின்றார் தாமே
திருவாலங் காடுறையுஞ் செல்வர் தாமே.

ரு௱௬

நாறுபூங் கொன்றை முடியார் தாமே
நான்மறையோ டாறங்கஞ் சொன்னார் தாமே
மாறிலா மேனி யுடையார் தாமே
மாமதியஞ் செஞ்சடைமேல் வைத்தார் தாமே
பாறினார் வெண்டலையி லுண்டார் தாமே
பழனை பதியா வுடையார் தாமே
தேறினார் சித்தத் திருந்தார் தாமே
திருவாலங் காடுறையுஞ் செல்வர் தாமே.

அல்லும் பகலுமாய் நின்றார் தாமே
யந்தியுஞ் சந்தியு மானார் தாமே
சொல்லும் பொருளெலா மானார் தாமே
தோத்திரமுஞ் சாத்திரமு மானார் தாமே
பல்லுரைக்கும் பாவெலா மானார் தாமே
பழனை பதியா வுடையார் தாமே
செல்லு நெறிகாட்ட வல்லார் தாமே
திருவாலங் காடுறையுஞ் செல்வர் தாமே.

தொண்டாய்ப் பணிவார்க் கணியார் தாமே
தூநீ றணியுஞ் சுவண்டர் தாமே
தண்டா மரையானு மாலுந் தேடத்
தழலுருவா யோங்கி நிமிர்ந்தார் தாமே
பண்டா னிசைபாட நின்றார் தாமே
பழனை பதியா வுடையார் தாமே
திண்டோள்க ளெட்டு முடையார் தாமே
திருவாலங் காடுறையுஞ் செல்வர் தாமே.

மையாருங் கண்ட மிடற்றார் தாமே
மயானத்தி லாடன் மகிழ்ந்தார் தாமே
ஐயாறு மாரூரு மானைக் காவு
மம்பலமுங் கோயிலாக் கொண்டார் தாமே
பையா டரவ மசைத்தார் தாமே
பழனை பதியா வுடையார் தாமே
செய்யாள் வழிபட நின்றார் தாமே
திருவாலங் காடுறையுஞ் செல்வர் தாமே.

விண்முழுது மண்முழுது மானார் தாமே
மிக்கோர்க ளேத்துங் குணத்தார் தாமே
கண்விழியாற் காமனையுங் காய்ந்தார் தாமே
காலங்க ளூழி கடந்தார் தாமே
பண்ணியலும் பாட லுகப்பார் தாமே
பழனை பதியா வுடையார் தாமே
திண்மழுவா ளேந்து கரத்தார் தாமே
திருவாலங் காடுறையுஞ் செல்வர் தாமே.

காரார் கடனஞ்சை யுண்டார் தாமே
கயிலை மலையை யுடையார் தாமே
ஊரா வேகம்ப முகந்தார் தாமே
யொற்றியூர் பற்றி யிருந்தார் தாமே
பாரார் புகழப் படுவார் தாமே
பழனை பதியா வுடையார் தாமே
தீராத வல்வினைநோய் தீர்ப்பார் தாமே
திருவாலங் காடுறையுஞ் செல்வர் தாமே.

மாலைப் பிறைசென்னி வைத்தார் தாமே
வண்கயிலை மாமலையை வந்தி யாத
நீலக் கடல்சூ ழிலங்கைக் கோனை
நெரிய விரலா லடர்த்தார் தாமே
பாலொத்த மேனி நிறத்தார் தாமே
பழனை பதியா வுடையார் தாமே
சீலத்தா ரேத்துந் திறத்தார் தாமே
திருவாலங் காடுறையுஞ் செல்வர் தாமே. ம

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருத்தலையாலங்காடு பதிகம் உகூ

திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

தொண்டர்க்குத் தூநெறியாய் நின்றான் றன்னைச்
சூழ்நரகில் வீழாமே காப்பான் றன்னை
அண்டத்துக் கப்பாலைக் கப்பா லானை
யாதிரைநா ளாதரித்த வம்மான் றன்னை
முண்டத்தின் முளைத்தெழுந்த தீயா னானை
மூவுருவத் தோருருவாய் முதலாய் நின்ற
தண்டத்திற் றலையாலங் காடன் றன்னைச்
சாராதே சாலநாட் போக்கி னேனே.

அக்கிருந்த வரையானை யம்மான் றன்னை
யவுணர்புர மொருநொடியி லெரிசெய் தானைக்
கொக்கிருந்த மகுடத்தெங் கூத்தன் றன்னைக்
குண்டலஞ்சேர் காதானைக் குழைவார் சிந்தை
புக்கிருந்து போகாத புனிதன் றன்னைப்
புண்ணியனை யெண்ணருஞ்சீர்ப் போக மெல்லாம்
தக்கிருந்த தலையாலங் காடன் றன்னைச்
சாராதே சாலநாட் போக்கி னேனே.

மெய்த்தவத்தை வேதத்தை வேத வித்தை
விளங்கிளமா மதிசூடும் விகிர்தன் றன்னை
எய்த்தவமே யுழிதந்த வேழை யேனை
யிடர்க்கடலில் வீழாமே யேற வாங்கிப்
பொய்த்தவத்தா ரறியாத நெறிநின் றானைப்
புனல்கரந்திட் டுமையொடொரு பாக நின்ற
தத்துவனைத் தலையாலங் காடன் றன்னைச்
சாராதே சாலநாட் போக்கி னேனே.

சிவனாகித் திசைமுகனாய்த் திருமா லாகிச்
செழுஞ்சுடராய்த் தீயாகி நீரு மாகிப்
புவனாகிப் புவனங்க ளனைத்து மாகிப்
பொன்னாகி மணியாகி முத்து மாகிப்
பவனாகிப் பவனங்க ளனைத்து மாகிப்
பசுவேறித் திரிவானோர் பவனாய் நின்ற
தவனாய தலையாலங் காடன் றன்னைச்
சாராதே சாலநாட் போக்கி னேனே.

கங்கையெனுங் கடும்புனலைக் கரந்தான் றன்னைக்
காமருபூம் பொழிற்கச்சிக் கம்பன் றன்னை
அங்கையினின் மான்மறியொன் றேந்தி னானை
யையாறு மேயானை யாரு ரானைப்
பங்கமிலா வடியார்க்குப் பரிந்தான் றன்னைப்
பரிதிநிய மத்தானைப் பாசு ரானைச்
சங்கரனைத் தலையாலங் காடன் றன்னைச்
சாராதே சாலநாட் போக்கி னேனே.

விடந்திகழு மரவரைமேல் வீக்கி னானை
விண்ணவர்க்கு மெண்ணரிய வளவி னானை
அடைந்தவரை யமருலக மாள்விப் பானை
யம்பொன்னைக் கம்பமா களிறட் டானை
மடந்தையொரு பாகனை மகுடந் தன்மேல்
வார்புனலும் வாளரவு மதியும் வைத்த
தடங்கடலைத் தலையாலங் காடன் றன்னைச்
சாராதே சாலநாட் போக்கி னேனே.

விடையேறிக் கடைதோறும் பலிகொள் வானை
வீரட்ட மேயானை வெண்ணீற் றானை
முடைநாறு முதுகாட்டி லாட லானை
முன்னானைப் பின்னானை யந்நா ளானை
உடையாடை யுரிதோலே யுகந்தான் றன்னை
யுமையிருந்த பாகத்து ளொருவன் றன்னைச்
சடையானைத் தலையாலங் காடன் றன்னைச்
சாராதே சாலநாட் போக்கி னேனே.

கரும்பிருந்த கட்டிதனைக் கனியைத் தேனைக்
கன்றாப்பி னடுதறியைக் காறை யானை
இரும்பமர்ந்த மூவிலைவே லேந்தி னானை
யென்னானைத் தென்னானைக் காவான் றன்னைச்
சுரும்பமரு மலர்க்கொன்றை சூடி னானைத்
தூயானைத் தாயாகி யுலகுக் கெல்லாந்
தரும்பொருளைத் தலையாலங் காடன் றன்னைச்
சாராதே சாலநாட் போக்கி னேனே. அ

பண்டளவு நரம்போசைப் பயனைப் பாலைப்
படுபயனைக் கடுவெளியைக் கனலைக் காற்றைக்
கண்டளவிற் களிகூர்வார்க் கெளியான் றன்னைக்
காரணனை நாரணனைக் கமலத் தோனை
எண்டளவி லென்னெஞ்சத் துள்ளே நின்ற
வெம்மானைக் கைம்மாவி னுரிவை பேணுந்
தண்டரனைத் தலையாலங் காடன் றன்னைச்
சாராதே சாலநாட் போக்கி னேனே. கூ

கைத்தலங்க ளிருபதுடை யரக்கர் கோமான்
கயிலைமலை யதுதன்னைக் கருதா தோடி
முத்திலங்கு முடிதுளங்க வளைக ளொற்றி
முடுகுதலுந் திருவிரலா னவன்மேல் வைப்பப்
பத்திலங்கு வாயாலும் பாடல் கேட்டுப்
பரிந்தவனுக் கிராவணனென் றீந்த நாமந்
தத்துவனைத் தலையாலங் காடன் றன்னைச்
சாராதே சாலநாட் போக்கி னேனே. ௰

திருச்சிற்றம்பலம்.

இது சோழநாட்டிலுள்ளது.

இறைவன் - ஆடவல்லவநாதர்; இறைவி - திருமடந்தையம்மை.

திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பாரானைப் பாரினது பயனா னானைப்
 படைப்பாகிப் பல்லுயிர்க்கும் பரிவோன் றன்னை
ஆராத வின்னமுதை யடியார் தங்கட்
 கனைத்துலகு மானானை யமரர் கோனைக்
காராருங் கண்டனைக் கயிலை வேந்தைக்
 கருதுவார் மனத்தானைக் காலற் செற்ற
சீரானைச் செல்வனைத் திருமாற் பேற்றெஞ்
 செம்பவளக் குன்றினைச்சென் றடைந்தே னானே. க

விளைக்கின்ற நீராகி வித்து மாகி
 விண்ணோடு மண்ணாகி விளங்கு செம்பொன்
துளைக்கின்ற துளையாகிச் சோதி யாகித்
 தூண்டரிய சுடராகித் துளக்கில் வான்மேல்
முளைக்கின்ற கதிர்மதியு மரவு மொன்றி
 முழங்கொலிநீர்க் கங்கையொடு மூவா தென்றும்
திளைக்கின்ற சடையானைத் திருமாற் பேற்றெஞ்
 செம்பவளக் குன்றினைச்சென் றடைந்தே னானே. உ

மலைமகடங் கோனவனை மாநீர் முத்தை
 மரகதத்தை மாமணியை மல்கு செல்வக்
கலைநிலவு கையானைக் கம்பன் றன்னைக்
 காண்பினிய செழுஞ்சுடரைக் கனகக் குன்றை
விலைபெரிய வெண்ணீற்று மேனி யானை
 மெய்யடியார் வேண்டுவதே வேண்டு வானைச்
சிலைநிலவு கரத்தானைத் திருமாற் பேற்றெஞ்
 செம்பவளக் குன்றினைச்சென் றடைந்தே னானே. ங

உற்றானை யுடறனக்கோ ருயிரா னானை
யோங்காரத் தொருவனையங் குமையோர் பாகம்
பெற்றானைப் பிஞ்ஞகனைப் பிறவா தானைப்
பெரியனவு மரியனவு மெல்லா முன்னே
கற்றானைக் கற்பனவுந் தானே யாய
கச்சியே கம்பனைக் காலன் வீழச்
செற்றானைத் திகழொளியைத் திருமாற் பேற்றெஞ்
செம்பவளக் குன்றினைச்சென் றடைந்தே னானே. ௪

நீறாகி நீறுமிழு நெருப்பு மாகி
நினைவாகி நினைவினிய மலையான் மங்கை
கூறாகிக் கூற்றாகிக் கோளு மாகிக்
குணமாகிக் குறையாத வுவகைக் கண்ணீர்
ஆறாத வானந்தத் தடியார் செய்த
வனாசாரம் பொறுத்தருளி யவர்மே லென்றும்
சீறாத பெருமானைத் திருமாற் பேற்றெஞ்
செம்பவளக் குன்றினைச்சென் றடைந்தே னானே. ௫

மருவினிய மறைப்பொருளை மறைக்காட் டானை
மறப்பிலியை மதியேந்து சடையான் றன்னை
உருநிலவு மொண்சுடரை யும்ப ரானை
யுரைப்பினிய தவத்தானை யுலகில் வித்தைக்
கருநிலவு கண்டனைக் காளத் தியைக்
கருதுவார் மனத்தானைக் கல்வி தன்னைச்
செருநிலவு படையானைத் திருமாற் பேற்றெஞ்
செம்பவளக் குன்றினைச்சென் றடைந்தே னானே. ௬

பிறப்பானைப் பிறவாத பெருமை யானைப்
பெரியானை யரியானைப் பெண்ணா ணாய
நிறத்தானை நின்மலனை நினையா தாரை
நினையானை நினைவோரை நினைவோன் றன்னை
அறத்தானை யறவோனை யையன் றன்னை
யண்ணாநனை நண்ணரிய வமர ரேத்தும்
திறத்தானைத் திகழொளியைத் திருமாற் பேற்றெஞ்
செம்பவளக் குன்றினைச்சென் றடைந்தே னானே. ௭

வானகத்தில் வளர்முகிலை மதியந் தன்னை
வணங்குவார் மனத்தானை வடிவார் பொன்னை
ஊனகத்தி லுறுதுணையை யுலவா தானை
யொற்றியூ ருத்தமனை யூழிக் கன்றைக்
கானகத்துக் கருங்களிற்றைக் காளத் தியைக்
கருதுவார் கருத்தானைக் கருவை மூலத்
தேனகத்தி லின்சுவையைத் திருமாற் பேற்றெஞ்
செம்பவளக் குன்றினைச்சென் றடைந்தே னனே. ௮

முற்றாத முழுமுதலை முளையை மொட்டை
முழுமலரின் மூர்த்தியை முனியா தென்றும்
பற்றாகிப் பல்லுயிர்க்கும் பரிவோன் றன்னைப்
பராபரனைப் பரஞ்சுடரைப் பரிவோர் நெஞ்சில்
உற்றானை யுயர்கருப்புச் சிலையோ னீறா
யொள்ளழல்வாய் வேவவுறு நோக்கத் தானைச்
செற்றானைத் திரிபுரங்க டிருமாற் பேற்றெஞ்
செம்பவளக் குன்றினைச்சென் றடைந்தே னனே.

விரித்தானை நான்மறையோ டங்க மாறும்
வெற்பெடுத்த விராவணனை விரலா லூன்றி
நெரித்தானை நின்மலனை யம்மான் றன்னை
நிலாநிலவு செஞ்சடைமே னிறைநீர்க் கங்கை
தரித்தானைச் சங்கரனைச் சம்பு தன்னைத்
தரியலர்கள் புரமூன்றுந் தழல்வாய் வேவச்
சிரித்தானைத் திகழொளியைத் திருமாற் பேற்றெஞ்
செம்பவளக் குன்றினைச்சென் றடைந்தே னனே. ௰

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கோடிகா

பதிகம் ௨௯௫

திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

கண்டலஞ்சேர் நெற்றியிளங் காளை கண்டாய்
கன்மதில்சூழ் கந்தமா தனத்தான் கண்டாய்
மண்டலஞ்சேர் மயக்கறுக்கு மருந்து கண்டாய்
மதிற்கச்சி யேகம்ப மேயான் கண்டாய்
விண்டலஞ்சேர் விளக்கொளியாய் நின்றான் கண்டாய்
மீயச்சூர் பிரியாத விகிர்தன் கண்டாய்
கொண்டலஞ்சேர் கண்டத்தெங் கூத்தன் கண்டாய்
கோடிகா வமர்ந்துறையுங் குழகன் றானே.

வண்டாடு பூங்குழலாள் பாகன் கண்டாய்
மறைக்காட் டுறையு மணாளன் கண்டாய்
பண்டாடு பழவினைநோய் தீர்ப்பான் கண்டாய்
பரலோக நெறிகாட்டும் பரமன் கண்டாய்
செண்டாடி யவுணர்புரஞ் செற்றான் கண்டாய்
திருவாரூர்த் திருமூலட் டானன் கண்டாய்
கொண்டாடு மடியவர்தம் மனத்தான் கண்டாய்
கோடிகா வமர்ந்துறையுங் குழகன் றானே. ௨

அலையார்ந்த புனற்கங்கைச் சடையான் கண்டா
யடியார்கட் காரமுத மானான் கண்டாய்
மலையார்ந்த மடமங்கை பங்கன் கண்டாய்
வானோர்கண் முடிக்கணியாய் நின்றான் கண்டாய்
இலையார்ந்த திரிசூலப் படையான் கண்டா
யேழுலகு மாய்நின்ற வெந்தை கண்டாய்
கொலையார்ந்த குஞ்சரத்தோல் போர்த்தான் கண்டாய்
கோடிகா வமர்ந்துறையுங் குழகன் றானே. ௩

மற்றாருந் தன்னொப்பா ரில்லான் கண்டாய்
மயிலாடு துறையிடமா மகிழ்ந்தான் கண்டாய்
புற்றா டரவணிந்த புனிதன் கண்டாய்
பூந்துருத்திப் பொய்யிலியாய் நின்றான் கண்டாய்
அற்றார்கட் கற்றாளாய் நின்றான் கண்டா
யையா றகலாத வையன் கண்டாய்
குற்றாலத் தமர்ந்துறையுங் கூத்தன் கண்டாய்
கோடிகா வமர்ந்துறையுங் குழகன் றானே.

வாரார்ந்த வனமுலையாள் பங்கன் கண்டாய்
மாற்பேறு காப்பா மகிழ்ந்தான் கண்டாய்
போரார்ந்த மால்விடையொன் றூர்வான் கண்டாய்
புகலூரை யகலாத புனிதன் கண்டாய்
நீரார்ந்த நிமிர்சடையொன் றுடையான் கண்டாய்
நினைப்பார்தம் வினைப்பார மிழிப்பான் கண்டாய்
கூரார்ந்த மூவிலைவேற் படையான் கண்டாய்
கோடிகா வமர்ந்துறையுங் குழகன் றானே.

கடிமலிந்த மலர்க்கொன்றைச் சடையான் கண்டாய்
கண்ணப்ப விண்ணப்புக் கொடுத்தான் கண்டாய்
படிமலிந்த பல்பிறவி யறுப்பான் கண்டாய்
பற்றற்றார் பற்றவனாய் நின்றான் கண்டாய்
அடிமலிந்த சிலம்பலம்பத் திரிவான் கண்டா
யமரர்கணந் தொழுதேத்து மம்மான் கண்டாய்
கொடிமலிந்த மதிற்றில்லைக் கூத்தன் கண்டாய்
கோடிகா வமர்ந்துறையுங் குழகன் றானே.

உழையாடு கரதலமொன் றுடையான் கண்டா
யொற்றியூ ரொற்றியா வுடையான் கண்டாய்
கழையாடு கழுக்குன்ற மமர்ந்தான் கண்டாய்
காளத்திக் கற்பகமாய் நின்றான் கண்டாய்
இழையாடு மெண்புயத்த விறைவன் கண்டா
யென்னெஞ்சத் துண்ணீங்கா வெம்மான் கண்டாய்
குழையாட நடமாடுங் கூத்தன் கண்டாய்
கோடிகா வமர்ந்துறையுங் குழகன் றானே.

படமாடு பன்னகக்கச் சசைத்தான் கண்டாய்
பராய்த்துறையும் பாசூரு மேயான் கண்டாய்
நடமாடி யேழுலகுந் திரிவான் கண்டாய்
நான்மறையின் பொருள்கண்டாய் நாதன் கண்டாய்
கடமாடு களிறுரித்த கண்டன் கண்டாய்
கயிலாய மேவி யிருந்தான் கண்டாய்
குடமாடி யிடமாகக் கொண்டான் கண்டாய்
கோடிகா வமர்ந்துறையுங் குழகன் றானே.

* * * * * * . ௬

* * * * * * . ௰

திருச்சிற்றம்பலம்

திருச்சாய்க்காடு பதிகம் உ௬௬

திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

வானத் திளமதியும் பாம்புந் தன்னில்
வளர்சடைமே லாதரிப்ப வைத்தார் போலுந்
தேனைத் திளைத்துண்டு வண்டு பாடுந்
தில்லை நடமாடுந் தேவர் போலும்
ஞானத் திணைச்சுடராய் நின்றார் போலு
நன்மையுந் தீமையு மானார் போலுந்
தேனைத் தடியார்க் கினியார் போலுந்
திருச்சாய்க்காட் டினிதுறையுஞ் செல்வர் தாமே.

விண்ணோர் பரவநஞ் சுண்டார் போலும்
வியன்றுருத்தி வேள்விக் குடியார் போலும்
அண்ணா மலையுறையு மண்ணல் போலு
மதியரைய மங்கை யமர்ந்தார் போலும்
பண்ணார் களிவண்டு பாடி யாடும்
பராய்த்துறை யுண்மேய பரமர் போலுந்
திண்ணார் புகார்முத் தலைக்குந் தெண்ணீர்த்
திருச்சாய்க்காட் டினிதுறையுஞ் செல்வர் தாமே. உ

கானிரிய வேழ முரித்தார் போலுங்
காவிரிப்பூம் பட்டினத் துள்ளார் போலும்
வானிரிய வருபுரமூன் றெரித்தார் போலும்
வடகயிலை மலையதுதம் மிருக்கை போலும்
ஊனிரியத் தலைகலனா வுடையார் போலு
முயர்தோணி புரத்துறையு மொருவர் போலுந்
தேனிரிய மீன்பாயுந் தெண்ணீர்ப் பொய்கைத்
திருச்சாய்க்காட் டினிதுறையுஞ் செல்வர் தாமே. ௩

ஊனுற்ற வெண்டலைசேர் கையர் போலு
மூழி பலகண் டிருந்தார் போலும்
மானுற்ற கரதலமொன் றுடையார் போலு
மறைக்காட்டுக் கோடி மகிழ்ந்தார் போலுங்
கானுற்ற வாட லமர்ந்தார் போலுங்
சாமனையுங் கண்ணழலாற் காய்ந்தார் போலுந்
தேனுற்ற சோலை திகழ்ந்து தோன்றுந்
திருச்சாய்க்காட் டினிதுறையுஞ் செல்வர் தாமே. ச

கார்மல்கு கொன்றையந் தாரார் போலுங்
காலனையு மோருதையாற் கண்டார் போலும்
பார்மல்கி யேத்தப் படுவார் போலும்
பருப்பதத்தே பல்லூழி நின்றார் போலும்
ஊர்மல்கு பிச்சைக் குழன்றார் போலு
மோத்தூ ரொருநாளு நீங்கார் போலுஞ்
சீர்மல்கு பாட லுகந்தார் போலுந்
திருச்சாய்க்காட் டினித்துறையுஞ் செல்வர் தாமே. ரு

மாவாய்ப் பிளந்துகந்த மாலுஞ் செய்ய
மலரவனுந் தாமேயாய் நின்றார் போலும்
மூவாத மேனி முதல்வர் போலு
முதுகுன்ற மூதா ருடையார் போலுங்
கோவாய முனிதன்மேல் வந்த கூற்றைக்
குரைகழலா லன்று குமைத்தார் போலுந்
தேவாதி தேவர்க் கரியார் போலுந்
திருச்சாய்க்காட் டினிதுறையுஞ் செல்வர் தாமே.

கடுவெளியோ டோரைந்து மானார் போலுங்
காரோணத் தென்று மிருப்பார் போலும்
இடிகுரல்வாய்ப் பூதப் படையார் போலு
மேகம்ப மேவி யிருந்தார் போலும்
படியொருவ ரில்லாப் படியார் போலும்
பாண்டிக் கொடுமுடியுந் தம்மூர் போலுஞ்
செடிபடுநோ யடியாரைத் தீர்ப்பார் போலுந்
திருச்சாய்க்காட் டினிதுறையுஞ் செல்வர் தாமே. எ

விலையிலா வாரஞ்சேர் மார்பர் போலும்
வெண்ணீறு மெய்க்கணிந்த விகிர்தர் போலும்
மலையினார் மங்கை மணாளர் போலு
மாற்பேறு காப்பாய் மகிழ்ந்தார் போலுந்
தொலைவிலார் புரமூன்றுந் தொலைத்தார் போலுஞ்
சோற்றுத் துறைதுருத்தி யுள்ளார் போலுஞ்
சிலையினாற் செங்க ணரவர் போலுந்
திருச்சாய்க்காட் டினிதுறையுஞ் செல்வர் தாமே. அ

அல்ல லடியார்க் கறுப்பார் போலு
மமருலகந் தம்மடைந்தார்க் காட்சி போலும்
நல்லமு நல்லூரு மேயார் போலு
நள்ளாறு நாளும் பிரியார் போலும்
முல்லை முகைநகையாள் பாகர் போலு
முன்னமே தோன்றி முளைத்தார் போலுந்
தில்லை நடமாடுந் தேவர் போலுந்
திருச்சாய்க்காட் டினிதுறையுஞ் செல்வர் தாமே.

உறைப்புடைய விராவணன்பொன் மலையைக் கையா
லூக்கஞ்செய் தெடுத்தலுமே யுமையா ளஞ்ச
நிறைப்பெருந்தோ ளிருபதும்பொன் முடிகள் பத்து
நிலஞ்சேர விரல்வைத்த நிமலர் போலும்
பிறைப்பிளவு சடைக்கணிந்த பெம்மான் போலும்
பெண்ணா ணுருவாகி நின்றார் போலுஞ்
சிறப்புடைய வடியார்கட் கினியார் போலுந்
திருச்சாய்க்காட் டினிதுறையுஞ் செல்வர் தாமே. ய

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பாசூர் பதிகம் உகஎ

திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

விண்ணாகி நிலனாகி விசும்பு மாகி
வேலைசூழ் ஞாலத்தார் விரும்பு கின்ற
எண்ணாகி யெழுத்தாகி யியல்பு மாகி
யேழுலகுந் தொழுதேத்திக் காண நின்ற
கண்ணாகி மணியாகிக் காட்சி யாகிக்
காதலித்தங் கடியார்கள் பரவ நின்ற
பண்ணாகி யின்னமுதாம் பாசூர் மேய
பரஞ்சுடரைக் கண்டடியே னுய்ந்த வாறே. க

வேதமோர் நான்காயா றங்க மாகி
விரிக்கின்ற பொருட்கெல்லாம் வித்து மாகிக்
கூதலாய்ப் பொழிகின்ற மாரி யாகிக்
குவலயங்கண் முழுதுமாய்க் கொண்ட லாகிக்
காதலால் வானவர்கள் போற்றி யென்று
கடிமலர்க ளவைதூவி யேத்த நின்ற
பாதியோர் மாதினனைப் பாசூர் மேய
பரஞ்சுடரைக் கண்டடியே னுய்ந்த வாறே. உ

தடவரைக ளேழுமாய்க் காற்றாய்த் தீயாய்த்
தண்விசும்பாய்த் தண்விசும்பி னுச்சி யாகிக்
கடல்வலயஞ் சூழ்ந்ததோர் ஞால மாகிக்
காண்கின்ற கதிரவனு மதியு மாகிக்
குடமுழவச் சதிவழியே யனல்கை யேந்திக்
கூத்தாட வல்ல குழக னாகிப்
படவரவொன் றதுவாட்டிப் பாசூர் மேய
பரஞ்சுடரைக் கண்டடியே னுய்ந்த வாறே.

நீராருஞ் செஞ்சடைமே லரவங் கொன்றை
நிறைமதிய முடன்சூடி நீதி யாலே
சீராரு மறையோதி யுலகை முய்யச்
செழுங்கடலைக் கடைந்தகட னஞ்ச முண்ட
காராருங் கண்டனைக் கச்சி மேய
கண்ணுதலைக் கடலொற்றி கருதி னானைப்
பாரோரும் விண்ணோரும் பரசும் பாசூர்ப்
பரஞ்சுடரைக் கண்டடியே னுய்ந்த வாறே.

வேடனாய் விசயன்றன் வியப்பைக் காண்பான்
விற்பிடித்துக் கொம்புடைய வேனத் தின்பின்
கூடினா ருமையவளுங் கோலங் கொள்ளக்
கொலைப்பகழி யுடன்கோத்துக் கோரப் பூசல்
ஆடினார் பெருங்கூத்துக் காளி காண
வருமறையோ டாறங்க மாய்ந்து கொண்டு
பாடினார் நால்வேதம் பாசூர் மேய
பரஞ்சுடரைக் கண்டடியே னுய்ந்த வாறே.

புத்தியினாற் சிலந்தியுந்தன் வாயி னூலாற்
பொதுப்பந்த ரதுவிழைத்துச் சருகான் மேய்ந்த
சித்தியினா லரசாண்டு சிறப்புச் செய்யச்
சிவகணத்துப் புகப்பெய்தார் திறலான் மிக்க
வித்தகத்தால் வெள்ளானை விள்ளா வன்பு
விரவியவா கண்டதற்கு வீடு காட்டிப்
பத்தர்களுக் கின்னமுதாம் பாசூர் மேய
பரஞ்சுடரைக் கண்டடியே னுய்ந்த வாறே.

இணையொருவர் தாமல்லா லியாரு மில்லா
ரிடைமருதோ டேகம்பத் தென்று நீங்கார்
அணைவரிய ரியாவர்க்கு மாதி தேவ
ரருமந்த நன்மையெல்லா மடியார்க் கீவர்
தணன்முழுகு பொடியாடுஞ் செக்கர் மேனித்
தத்துவனைச் சாந்தகிலி னளறு தோய்ந்த
பணைமுலையாள் பாகனையெம் பாசூர் மேய
பரஞ்சுடரைக் கண்டடியே னுய்ந்த வாறே.

அண்டவர்கள் கடல்கடைய வதனுட் டோன்றி
யதிர்ந்தெழுந்த வாலாலம் வேலை ஞாலம்
எண்டிசையுஞ் சுடுகின்ற வாற்றைக் கண்டு
மிமைப்பளவி லுண்டிருண்ட கண்டர் தொண்டர்
வண்டுபடு மதுமலர்க டூவி நின்று
வானவர்க டானவர்கள் வணங்கி யேத்தும்
பண்டரங்க வேடனையெம் பாசூர் மேய
பரஞ்சுடரைக் கண்டடியே னுய்ந்த வாறே.

ஞாலத்தை யுண்டதிரு மாலு மற்றை
நான்முகனு மறியாத நெறியான் கையில்
சூலத்தா லந்தகனைச் சுருளக் கோத்துத்
தொல்லுலகிற் பல்லுயிரைக் கொல்லுங் கூற்றைக்
காலத்தா லுதைசெய்து காதல் செய்த
வந்தணனைக் கைக்கொண்ட செவ்வான் வண்ணர்
பாலொத்த வெண்ணீற்றர் பாசூர் மேய
பரஞ்சுடரைக் கண்டடியே னுய்ந்த வாறே.

வேந்தனெடு முடியுடைய வரக்கர் கோமான்
மெல்லியலா ளுமைவெருவ விரைந்திட் டோடிச்
சாந்தமென நீறணிந்தான் கயிலை வெற்பைத்
தடக்கைகளா லெடுத்திடலுந் தாளா லூன்றி
ஏந்துதிர டிண்டோளுந் தலைகள் பத்து
மிறுத்தவன்ற னிசைகேட்டு விரக்கங் கொண்ட
பாந்தளணி சடைமுடியெம் பாசூர் மேய
பரஞ்சுடரைக் கண்டடியே னுய்ந்த வாறே. ௰

திருச்சிற்றம்பலம்

திருச்செங்காட்டங்குடி பதிகம் உ௲அ

திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பெருந்தகையைப் பெறற்கரிய மாணிக் கத்தைப்
பேணிநினைந் தெழுவார்தம் மனத்தே மன்னி
இருந்தமணி விளக்கதனை நின்ற பூமே
லெழுந்தருளி யிருந்தானை யெண்டோள் வீசி
அருந்திறன்மா நடமாடு மம்மான் றன்னை
யங்கனகச் சுடர்க்குன்றை யன்று லின்கீழ்த்
திருந்துமறைப் பொருணால்வர்க் கருள்செய் தானைச்
செங்காட்டங் குடியதனிற் கண்டே னானே.

துங்கநகத் தாலன்றித் தொலையா வென்றித்
தொகுதிறலவ் விரணியனை யாகங் கீண்ட
அங்கனகத் திருமாலு மயனுந் தேடு
மாரழலை யநங்கனுடல் பொடியாய் வீழ்ந்து
மங்கநகத் தான்வல்ல மருந்து தன்னை
வண்கயிலை மாமலைமேன் மன்னி நின்ற
செங்கனகத் திரடோளெஞ் செல்வன் றன்னைச்
செங்காட்டங் குடியதனிற் கண்டே னானே.

உருகுமனத் தடியவர்கட் கூறுந் தேனை
யும்பர்மணி முடிக்கணியை யுண்மை நின்ற
பெருகுநிலைக் குறியாள ரறிவு தன்னைப்
பேணியவந் தணர்க்குமறைப் பொருளைப் பின்னும்
முருகுவிரி நறுமலர்மே லயற்கு மாற்கு
முழுமுதலை மெய்த்தவத்தோர் துணையை வாய்த்த
திருகுகுழ லுமைநங்கை பங்கன் றன்னைச்
செங்காட்டங் குடியதனிற் கண்டே னானே.

கந்தமலர்க் கொன்றையணி சடையான் றன்னைக்
கதிர்விடுமா மணிபிறங்கு கனகச் சோதிச்
சந்தமலர்த் தெரிவையொரு பாகத் தானைச்
சராசரநற் றாயானை நாயேன் முன்னைப்
பந்தமறுத் தாளாக்கிப் பணிகொண் டாங்கே
பன்னியநூற் றமிழ்மாலை பாடு வித்தென்
சிந்தைமயக் கறுத்ததிரு வருளி னானைச்
செங்காட்டங் குடியதனிற் கண்டே னானே.

நஞ்சடைந்த கண்டத்து நாதன் றன்னை
நளிர்மலர்ப்பூங் கணைவேளை நாச மாக
வெஞ்சினத்தீ விழித்ததொரு நயனத் தானை
வியன்கெடில வீரட்ட மேவி னானை
மஞ்சடுத்த நீள்சோலை மாட வீதி
மதிளாரூ ரிடங்கொண்ட மைந்தன் றன்னைச்
செஞ்சினத்த திரிசூலப் படையான் றன்னைச்
செங்காட்டங் குடியதனிற் கண்டே னானே.

கன்னியையங் கொருசடையிற் கரந்தான் றன்னைக்
கடவூரில் வீரட்டங் கருதி னானைப்
பொன்னிகரு மழையாற்றெம் புனிதன் றன்னைப்
பூந்துருத்தி நெய்த்தானம் பொருந்தி னானைப்
பன்னியநான் மறைவிரிக்கும் பண்பன் றன்னைப்
பரிந்திமையோர் தொழுதேத்திப் பரனே யென்று
சென்னிமிசைக் கொண்டணிசே வடியி னானைச்
செங்காட்டங் குடியதனிற் கண்டே னானே.

எத்திக்கு மாய்நின்ற விறைவன் றன்னை
யேகம்ப மேயானை யில்லாத் தெய்வம்
பொத்தித்தம் மயிர்பறிக்குஞ் சமணர் பொய்யிற்
புக்கழுந்தி வீழாமே போத வாங்கிப்
பத்திக்கே வழிகாட்டிப் பாவந் தீர்த்துப்
பண்டைவினைப் பயமான வெல்லாம் போக்கித்
தித்தித்தென் மனத்துள்ளே யூறுந் தேனைச்
செங்காட்டங் குடியதனிற் கண்டே னானே.

கல்லாதார் மனத்தணுகாக் கடவு டன்னைக்
கற்றார்க ளுற்றோருங் காத லானைப்
பொல்லாத நெறியுகந்தார் புரங்கண் மூன்றும்
பொன்றிவிழ வன்றுபொரு சரந்தொட் டானை
நில்லாத நிணக்குரம்பைப் பிணக்க நீங்க
நிறைதவத்தை யடியேற்கு நிறைவித் தென்றும்
செல்லாத செந்நெறிக்கே செல்விப் பானைச்
செங்காட்டங் குடியதனிற் கண்டே னானே.

அரியபெரும் பொருளாகி நின்றான் றன்னை
யலைகடலி லாலால மமுது செய்த
கரியதொரு கண்டத்துச் செங்க ணேற்றுக்
கதிர்விடுமா மணிபிறங்கு காட்சி யானை
உரியபல தொழில்செய்யு மடியார் தங்கட்
குலகமெலா முழுதளிக்கு முலப்பி லானைத்
தெரிவையொரு பாகத்துச் சேர்த்தி னானைச்
செங்காட்டங் குடியதனிற் கண்டே னானே.

போரரவ மால்விடையொன் றூர்தி யானைப்
புறம்பயமும் புகலூரு மன்னி னானை
நீரரவச் செஞ்சடைமே னிலாவெண் டிங்க
ணீங்காமை வைத்தானை நிமலன் றன்னைப்
பேரரவப் புட்பகத்தே ருடைய வென்றிப்
பிறங்கொளிவா ளரக்கன்முடி யிடியச் செற்ற
சீரரவக் கழலானைச் செல்வன் றன்னைச்
செங்காட்டங் குடியதனிற் கண்டே னானே.

திருச்சிற்றம்பலம்

இது சோழநாட்டிலுள்ளது

இறைவன் - கணபதீசுவரர்; இறைவி - திருக்குழனன்மாதம்மை.

திருமுண்டீச்சரம் பதிகம் உகக

திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆர்த்தான்கா ணழகை மரைக்கு நாணு
    வடியவர்கட் கன்பன்கா ணானைத் தோலைப்
போர்த்தான்காண் புரிசடைமேற் புனலேற் றான்காண்
    புறங்காட்டி லாடல் புரிந்தான் றான்காண்
காத்தான்கா ணுலகேழுங் கலங்கா வண்ணங்
    கனைகடல்வாய் நஞ்சதனைக் கண்டத் துள்ளே
சேர்த்தான்காண் டிருமுண்டீச் சரத்து மேய
    சிவலோகன் காணவனென் சிந்தை யானே.

கருத்தன்காண் கமலத்தோன் றலையி லொன்றைக்
    காய்ந்தான்காண் பாய்ந்தநீர் பரந்த சென்னி
ஒருத்தன்கா ணுமையவளோர் பாகத் தான்கா
    ணோருருவின் மூவுருவா யொன்றாய் நின்ற
விருத்தன்காண் விண்ணவர்க்கு மேலா னான்காண்
    மெய்யடியா ருள்ளத்தே விரும்பி நின்ற
திருத்தன்காண் டிருமுண்டீச் சரத்து மேய
    சிவலோகன் காணவனென் சிந்தை யானே.

நம்பன்கா ணரைவிடையொன் றேறி னான்கா
    ணாதன்காண் கீதத்தை நவிற்றி னான்காண்
இன்பன்கா ணிமையாமுக் கண்ணி னான்கா
    ணேசற்று மனமுருகு மடியார் தங்கட்
கன்பன்கா ணரழல தாடி னான்கா
    ணவனிவனென் றியாவர்க்கு மறிய வொண்ணுச்
செம்பொன்காண் டிருமுண்டீச் சரத்து மேய
    சிவலோகன் காணவனென் சிந்தை யானே.

மூவன்காண் மூவர்க்கு முதலா னான்காண்
முன்னுமாய்ப் பின்னுமாய் முடிவா னான்காண்
காவன்கா ணுலகுக்கோர் கண்ணா னான்காண்
கங்காளன் காண்கயிலை மலையி னான்காண்
ஆவன்கா ணாவகத்தஞ் சாடி னான்கா
ணாரழலா யயற்கரிக்கு மறிய வொண்ணாத்
தேவன்காண் டிருமுண்டீச் சரத்து மேய
சிவலோகன் காணவனென் சிந்தை யானே.

கானவன்காண் கானவனைப் பொருதான் றான்காண்
கனலாட வல்லான்காண் கையி லேந்தும்
மானவன்காண் மறைநான்கு மாயி னான்காண்
வல்லேற்றொன் றதுவேற வல்லான் றான்காண்
ஊனவன்கா ணுலகத்துக் குயிரா னான்கா
ணுரையவன்கா ணுணர்வவன்கா ணுணர்ந்தார்க் கென்று
தேனவன்காண் டிருமுண்டீச் சரத்து மேய
சிவலோகன் காணவனென் சிந்தை யானே.

உற்றவன்கா ணுறவெல்லா மாவான் றான்கா
ணொழிவற நின்றெங்கு முலப்பி லான்காண்
புற்றரவே யாடையுமாய்ப் பூணு மாகிப்
புறங்காட்டி லெரியாடல் புரிந்தான் றான்காண்
நற்றவன்கா ணடியடைந்த மாணிக் காக
நணுகியதோர் பெருங்கூற்றைச் சேவ டியினால்
செற்றவன்காண் டிருமுண்டீச் சரத்து மேய
சிவலோகன் காணவனென் சிந்தை யானே.

உதைத்தவன்கா ணுணராத தக்கன் வேள்வி
யுருண்டோடத் தொடர்ந்தருக்கன் பல்லை யெல்லாம்
தகர்த்தவன்காண் டக்கன்றன் றலையைச் செற்ற
தலையவன்காண் மலைமகளா முமையைச் சால
மதிப்பொழிந்த வல்லமரர் மாண்டார் வேள்வி
வந்தவியுண் டவரோடு மதனை யெல்லாம்
சிதைத்தவன்காண் டிருமுண்டீச் சரத்து மேய
சிவலோகன் காணவனென் சிந்தை யானே.

உரிந்தவுடை யார்துவரா லுடம்பை மூடி
யுழிதருமவ் வூமரவ ருணரா வண்ணம்
பரிந்தவன்காண் பனிவரைமீப் பண்ட மெல்லாம்
பரித்துடனே நிரந்துவரு பாய்நீர்ப் பெண்ணை
நிரந்துவரு மிருகரையுந் தடவா வோடி
நின்மலனை வலங்கொண்டு நீள நோக்கித்
திரிந்துலவு திருமுண்டீச் சரத்து மேய
சிவலோகன் காணவனென் சிந்தை யானே.

அறுத்தவன்கா ணடியவர்க ளல்ல லெல்லா
மரும்பொருளாய் நின்றவன்கா ணநங்க னாகம்
மறுத்தவன்காண் மலைதன்னை மதியா தோடி
மலைமகடன் மனநடுங்க வாளே ரஞ்சக்
கறுத்தவனக் கயிலாய மெடுத்தோன் கையுங்
கதிர்முடியுங் கண்ணும் பிதுங்கி யோடச்
செறுத்தவன்காண் டிருமுண்டீச் சரத்து மேய
சிவலோகன் காணவனென் சிந்தை யானே.

திருச்சிற்றம்பலம்

இது நடுநாட்டிலுள்ளது

இறைவன் - முண்டீசுரர்; இறைவி - கானார்குழலியம்மை.

திருவாலம்பொழில் பதிகம் கூா

திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

கருவாகிக் கண்ணுதலாய் நின்றான் றன்னைக்
கமலத்தோன் றலையரிந்த காபா லியை
உருவார்ந்த மலைமகளோர் பாகத் தானை
யுணர்வெலா மானானை யோசை யாகி
வருவானை வலஞ்சுழியெம் பெருமான் றன்னை
மறைக்காடு மாவடுதண் டுறையு மேய
திருவானைத் தென்பரம்பைக் குடியின் மேய
திருவாலம் பொழிலானைச் சிந்தி நெஞ்சே.

உரித்தானைக் களிறதன்றோல் போர்வை யாக
வுடையானை யுடைபுலியி னதளே யாகத்
தரித்தானைச் சடையதன்மேற் கங்கை யங்கைத்
தழலுருவை விடமமுதா வுண்டி தெல்லாம்
பரித்தானைப் பவளமால் வரையன் றானைப்
பாம்பணையான் றனக்கன்றங் காழி நல்கிச்
சிரித்தானைத் தென்பரம்பைக் குடியின் மேய
திருவாலம் பொழிலானைச் சிந்தி நெஞ்சே.

உருமூன்று புணர்வின்க ணொன்று றானை
யோங்கார மெய்ப்பொருளை யுடம்பி னுள்ளால்
கருவின்ற வெங்களவை யறிவான் றன்னைக்
காலனைத்தன் கழலடியாற் காய்ந்து மாணிக்
கருளின்ற வாரமுதை யமரர் கோனை
யள்ளூறி யெம்பெருமா னென்பார்க் கென்றும்
திருவின்ற தென்பரம்பைக் குடியின் மேய
திருவாலம் பொழிலானைச் சிந்தி நெஞ்சே.

பார்முழுதாய் விசும்பாகிப் பாதா ளமாம்
பரம்பரனைச் சுரும்பமருங் குழலாள் பாகத்
தாரமுதா மணிதில்லைக் கூத்தன் றன்னை
வாட்போக்கி யம்மானை யெம்மா னென்று
வாரமதா யடியார்க்கு வார மாகி
வஞ்சனைசெய் வார்க்கென்றும் வஞ்ச னாகும்
சீரரசைத் தென்பரம்பைக் குடியின் மேய
திருவாலம் பொழிலானைச் சிந்தி நெஞ்சே.

வரையார்ந்த மடமங்கை பங்கன் றன்னை
வானவர்க்கும் வானவனை மணியை முத்தை
அரையார்ந்த புலித்தோன்மே லரவ மார்த்த
வம்மானைத் தம்மானை யடியார்க் கென்றும்
புரையார்ந்த கோவணத்தெம் புனிதன் றன்னைப்
பூந்துருத்தி மேயானைப் புகலூ ரானைத்
திரையார்ந்த தென்பரம்பைக் குடியின் மேய
திருவாலம் பொழிலானைச் சிந்தி நெஞ்சே.

விரிந்தானைக் குவிந்தானை வேத வித்தை
வியன்பிறப்போ டிறப்பாகி நின்றான் றன்னை
அரிந்தானைச் சலந்தரன்ற னுடலம் வேறா
வாழ்கடனஞ் சுண்டிமையோ ரெல்லா முய்யப்
பரிந்தானைப் பல்லசுரர் புரங்கண் மூன்றும்
பாழ்படுப்பான் சிலைமலைநா ணேற்றி யம்பு
தெரிந்தானைத் தென்பரம்பைக் குடியின் மேய
திருவாலம் பொழிலானைச் சிந்தி நெஞ்சே.

பொல்லாத வென்னழுக்கிற் புகுவா னென்னைப்
புறம்புறமே சோதித்த புனிதன் றன்னை
எல்லாருந் தன்னையே யிகழ வந்நா
ளிடுபலியென் றகந்திரியு மெம்பி ரானைச்
சொல்லாதா ரவர்தம்மைச் சொல்லா தானைத்
தொடர்ந்துதன் பொன்னடியே பேணு வாரைச்
செல்லாத நெறிசெலுத்த வல்லான் றன்னைத்
திருவாலம் பொழிலானைச் சிந்தி நெஞ்சே.

ஐந்தலைய நாகவணைக் கிடந்த மாலோ
டயன்றேடி நாடரிய வம்மான் றன்னைப்
பந்தணவு மெல்விரலாள் பாகத் தானைப்
பராய்த்துறையும் வெண்காடும் பயின்றான் றன்னைப்
பொந்துடைய வெண்டலையிற் பலிகொள் வானைப்
பூவணமும் புறம்பயமும் பொருந்தி னானைச்
சிந்தியவெந் தீவினைக டீர நின்ற
திருவாலம் பொழிலானைச் சிந்தி நெஞ்சே.

கையிலுண் டுழல்வாருஞ் சாக்கி யருங்
கல்லாத வன்மூடர்க் கல்லா தானைப்
பொய்யிலா தவர்க்கென்றும் பொய்யி லானைப்
பூணாக நாணாகப் பொருப்பு வில்லாக்

கையினா ரம்பெரிகா லீர்க்குக் கோலாக்
கடுந்தவத்தோர் நெடும்புரங்கள் கனல்வாய் வீழ்த்த
செய்யினார் தென்பரம்பைக் குடியின் மேய
திருவாலம் பொழிலானைச் சிந்தி நெஞ்சே.

திருச்சிற்றம்பலம்

இது சோழநாட்டிலுள்ளது

இறைவன் - ஆத்மநாதர்; இறைவி - ஞானம்பிகை.

திருச்சிவபுரம் பதிகம் ௬௱௭

திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

வானவன்காண் வானவர்க்கு மேலா னான்காண்
வடமொழியுந் தென்றமிழு மறைக ணான்கும்
ஆனவன்கா ணானைந்து மாடி னான்கா
ணையன்காண் கையிலனல் வேந்தி யாடும்
கானவன்காண் கானவனுக் கருள்செய் தான்காண்
கருதுவா ரிதயத்துக் கமலத் தூறும்
தேனவன்காண் சென்றடையாச் செல்வன் றான்காண்
சிவனவன்காண் சிவபுரத்தெஞ் செல்வன் றானே. ௧

நக்கன்கா ணக்கரவ மரையி லார்த்த
நாதன்காண் பூதகண மாட வாடும்
சொக்கன்காண் கொக்கிறகு சூடி னான்காண்
டுடியிடையா ளுமைமுலைக்குச் சேர்வ தாகும்
பொக்கன்காண் பொக்கணத்த வெண்ணீற் றான்காண்
புவனங்கண் மூன்றினுக்கும் பொருளாய் நின்ற
திக்கன்காண் செக்கரது திகழு மேனிச்
சிவனவன்காண் சிவபுரத்தெஞ் செல்வன் றானே. ௨

வம்பின்மலர்க் குழலுமையாண் மணவா ளன்காண்
மலரவன்மால் காண்பரிய மைந்தன் றான்காண்
கம்பமதக் கரிபிளிற வுரிசெய் தோன்காண்
கடனஞ்ச முண்டிருண்ட கண்டத் தான்காண்
அம்பர்நகர்ப் பெருங்கோயி லமர்கின் றான்கா
ணயவந்தி யுள்ளான்கா ணையா றன்காண்
செம்பொனெனத் திகழ்கின்ற வுருவத் தான்காண்
சிவனவன்காண் சிவபுரத்தெஞ் செல்வன் றானே. ௩

பித்தன்காண் டக்கன்றன் வேள்வி யெல்லாம்
பீடழியச் சாடி யருள்கள் செய்த
முத்தன்காண் முத்தீயு மாயி னான்காண்
முனிவர்க்கும் வானவர்க்கு முதலாய் மிக்க
அத்தன்காண் புத்தூரி லமர்ந்தான் றான்கா
ணரிசிற் பெருந்துறையே யாட்சி கொண்ட
சித்தன்காண் சித்தீச் சரத்தான் றான்காண்
சிவனவன்காண் சிவபுரத்தெஞ் செல்வன் றானே. ௪

தூயவன்கா ணீறு துதைந்த மேனித்
துளங்கும் பளிங்கனைய சோதி யான்காண்
தீயவன்காண் டீயவுணர் புரஞ்செற் றான்காண்
சிறுமான்கொள் செங்கையெம் பெருமான் றான்காண்
ஆயவன்கா ணாரூரி லம்மான் றான்கா
ணடியார்கட் காரமுத மாயி னான்காண்
சேயவன்காண் சேமநெறி யாயி னான்காண்
சிவனவன்காண் சிவபுரத்தெஞ் செல்வன் றானே. ௫

பாரவன்காண் பாரதனிற் பயிரா னான்காண்
பயிர்வளர்க்குந் துளியவன்காண் டுளியி னின்ற
நீரவன்கா ணீர்சடைமே னிகழ்வித் தான்கா
ணிலவேந்தர் பரிசாக நினைவுற் றோங்கும்
பேரவன்காண் பிறையெயிற்று வெள்ளைப் பன்றி
பிரியாது பலநாளும் வழிபட் டேத்தும்
சீரவன்காண் சீருடைய தேவர்க் கெல்லாஞ்
சிவனவன்காண் சிவபுரத்தெஞ் செல்வன் றானே. ௬

வெய்யவன்காண் வெய்யகன லேந்தி னான்காண்
வியன்கெடில வீரட்ட மேவி னான்காண்
மெய்யவன்காண் பொய்யர்மனம் விரவா தான்காண்
வீணையோ டிசைந்துமிகு பாடன் மிக்க
கையவன்காண் கையின்மழு வேந்தி னான்காண்
காமரங்கம் பொடிவிழித்த கண்ணி னான்காண்
செய்யவன்காண் செய்யவளை மாலுக் கீந்த
சிவனவன்காண் சிவபுரத்தெஞ் செல்வன் றானே.

கலையாரு நூலங்க மாயி னான்காண்
கலைபயிலுங் கருத்தன்காண் டிருத்த மாகி
மலையாகி மறிகடலேழ் சூழ்ந்து நின்ற
மண்ணாகி விண்ணாகி நின்றான் றான்காண்
தலையாய மலையெடுத்த தகவி லோனைத்
தகர்ந்துவிழ வொருவிரலாற் சாதித் தாண்ட
சிலையாரு மடமகளோர் கூறன் றான்காண்
சிவனவன்காண் சிவபுரத்தெஞ் செல்வன் றானே. ௰

திருச்சிற்றம்பலம்

இது சோழநாட்டிலுள்ளது

இறைவன் - பிரமபுரிநாதர்; இறைவி - பெரியநாயகி.

திருவோமாம்புலியூர் பதிகம் ௩௱௨

திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆராரு மூவிலைவே லங்கை யானை
யலைகடனஞ் சயின்றானை யமர ரேத்தும்
ஏராரு மதிபொதியுஞ் சடையி னானை
யெழுபிறப்பு மெனையாளா வுடையான் றன்னை
ஊராரும் படநாக மாட்டு வானை
யுயர்புகழ்சேர் தருமோமாம் புலியூர் மன்னும்
சீராரும் வடதளியெஞ் செல்வன் றன்னைச்
சேராதே திகைத்துநாள் செலுத்தி னேனே.

ஆதியா னரியயனென் றறிய வொண்ணா
வமரர்தொழுங் கழலானை யமலன் றன்னைச்
சோதிமதி கலைதொலையத் தக்க னெச்சன்
சுடரிரவி யயிலெயிறு தொலைவித் தானை
ஓதிமிக வந்தணர்க ளெரிமூன் றோம்பு
முயர்புகழார் தருமோமாம் புலியூர் மன்னும்
தீதில்திரு வடதளியெஞ் செல்வன் றன்னைச்
சேராதே திகைத்துநாள் செலுத்தி னேனே.

வருமிக்க மதயானை யுரித்தான் றன்னை
வானவர்கோன் றோளனைத்து மடிவித் தானைத்
தருமிக்க குழலுமையாள் பாகன் றன்னைச்
சங்கரனெம் பெருமானைத் தரணி தன்மேல்
உருமிக்க மணிமாட நிலாவு வீதி
யுத்தமர்வாழ் தருமோமாம் புலியூர் மன்னும்
திருமிக்க வடதளியெஞ் செல்வன் றன்னைச்
சேராதே திகைத்துநாள் செலுத்தி னேனே.

அன்றினவர் புரமூன்றும் பொடியாய் வேவ
வழல்விழித்த கண்ணானை யமரர் கோனை
வென்றிமிகு காலனுயிர் பொன்றி வீழ
விளங்குதிரு வடியெடுத்த விகிர்தன் றன்னை
ஒன்றியசீ ரிருபிறப்பர் முத்தீ யோம்பு
முயர்புகழ்நான் மறையோமாம் புலியூர் நாளும்
தென்றன்மலி வடதளியெஞ் செல்வன் றன்னைச்
சேராதே திகைத்துநாள் செலுத்தி னேனே.

பாங்குடைய வெழிலங்கி யருச்சனைமுன் விரும்பப்
பரிந்தவனுக் கருள்செய்த பரமன் றன்னைப்
பாங்கிலா நரகதனிற் றொண்ட ரானார்
பாராத வகைபண்ண வல்லான் றன்னை
ஓங்குமதில் புடைதழுவு மெழிலோமாம் புலியூ
ருயர்புகழந் தணரேத்த வுலகர்க் கென்றும்
தீங்கிறிரு வடதளியெஞ் செல்வன் றன்னைச்
சேராதே திகைத்துநாள் செலுத்தி னேனே.

அருந்தவத்தோர் தொழுதேத்து மம்மான் றன்னை
யாராத வின்னமுதை யடியார் தம்மேல்
வருந்துயரந் தவிர்ப்பானை யுமையா ணங்கை
மணவாள நம்பியையென் மருந்து தன்னைப்
பொருந்துபுன றழுவுவய னிலவு துங்கப்
பொழில்கெழுவு தருமோமாம் புலியூர் நாளும்
திருந்துதிரு வடதளியெஞ் செல்வன் றன்னைச்
சேராதே திகைத்துநாள் செலுத்தி னேனே.

மலையானை வருமலையன் றுரிசெய் தானை
மறையானை மறையாலு மறிய வொண்ணாக்
கலையானைக் கலையாருங் கையி னானைக்
கடிவானை யடியார்க டுயர மெல்லாம்
உலையாத வந்தணர்கள் வாழு மோமாம்
புலியூரெம் முத்தமனைப் புரமூன் றெய்த
சிலையானை வடதளியெஞ் செல்வன் றன்னைச்
சேராதே திகைத்துநாள் செலுத்தி னேனே.

சேர்ந்தோடு மணிக்கங்கை சூடி னானைச்
செழுமதியும் படவரவு முடன்வைத் தானைச்
சார்ந்தோர்கட் கினியானைத் தன்னொப் பில்லாத்
தழலுருவைத் தலைமகனைத் தகைநால் வேதம்
ஓர்ந்தோதிப் பயில்வார்வாழ் தருமோமாம் புலியூ
ருள்ளானைக் கள்ளாத வடியார் நெஞ்சில்
சேர்ந்தானை வடதளியெஞ் செல்வன் றன்னைச்
சேராதே திகைத்துநாள் செலுத்தி னேனே.

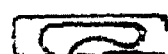
வார்கெழுவு முலையுமையாள் வெருவ வன்று
மலையெடுத்த வாளரக்கன் றோளுந் தாளும்
ஏர்கெழுவு சிரம்பத்து மிறுத்து மீண்டே
யின்னிசைகேட் டிருந்தானை யிமையோர் கோனைப்
பார்கெழுவு புகழ்மறையோர் பயிலு மாடப்
பைம்பொழில்சேர் தருமோமாம் புலியூர் மன்னு
சீர்கெழுவு வடதளியெஞ் செல்வன் றன்னைச்
சேராதே திகைத்துநாள் செலுத்தி னேனே.

* * * * *.

திருச்சிற்றம்பலம்

இது சோழநாட்டிலுள்ளது

இறைவன் - துயரந்தீர்த்தநாதர்; இறைவி - பூங்கொடிநாயகி.

திருவின்னம்பர் பதிகம் ௯௱௪

திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

அல்லிமலர் நாற்றத் துள்ளார் போலு
மன்புடையார் சிந்தை யகலார் போலும்
சொல்லி னருமறைக டாமே போலுந்
தூநெறிக்கு வழிகாட்டுந் தொழிலார் போலும்
வில்லிற் புரமூன் றெரித்தார் போலும்
வீங்கிருளு நல்வெளியு மானார் போலும்
எல்லி நடமாட வல்லார் போலு
மின்னம்பர்த் தான்றோன்றி யீச னாரே.

கோழிக் கொடியோன்றன் றாதை போலுங்
கொம்பனாள் பாகங் குளிர்ந்தார் போலும்
ஊழி முதல்வருந் தாமே போலு
முள்குவா ருள்ளத்தி னுள்ளார் போலும்
ஆழித்தேர் வித்தகருந் தாமே போலு
மடைந்தவர்கட் கன்பராய் நின்றார் போலும்
ஏழு பிறவிக்குந் தாமே போலு
மின்னம்பர்த் தான்றோன்றி யீச னாரே.

தொண்டர்கடந் தகவி னுள்ளார் போலுந்
தூநெறிக்குந் தூநெறியாய் நின்றார் போலும்
பண்டிருவர் காணாப் படியார் போலும்
பத்தர்கடஞ் சித்தத் திருந்தார் போலும்
கண்ட மிறையே கறுத்தார் போலுங்
காமனையுங் காலனையுங் காய்ந்தார் போலும்
இண்டைச் சடைசேர் முடியார் போலு
மின்னம்பர்த் தான்றோன்றி யீச னாரே.

வானத் திளந்திங்கட் கண்ணி தன்னை
வளர்சடைமேல் வைத்துகந்த மைந்தர் போலும்
ஊனொத்த வேலொன் றுடையார் போலு
மொளிநீறு பூசு மொருவர் போலும்
தானத்தின் முப்பொழுதுந் தாமே போலுந்
தம்மிற் பிறர்பெரியா ரில்லை போலும்
ஏனத் தெயிறிலங்கப் பூண்டார் போலு
மின்னம்பர்த் தான்றோன்றி யீச னாரே.

சூழுந் துயர மறுப்பார் போலுந்
தோற்ற மிறுதியாய் நின்றார் போலும்
ஆழுங் கடனஞ்சை யுண்டார் போலு
மாட லுகந்த வழகர் போலும்
தாழ்வின் மனத்தேனை யாளாக் கொண்டு
தன்மை யளித்த தலைவர் போலும்
ஏழு பிறப்பு மறுப்பார் போலு
மின்னம்பர்த் தான்றோன்றி யீச னாரே.

பாதத் தணையுஞ் சிலம்பர் போலும்
பாரூர் விடையொன் றுடையார் போலும்
பூதப் படையாள் புனிதர் போலும்
பூம்புகலூர் மேய புராணர் போலும்
வேதப் பொருளாய் விளைவார் போலும்
வேடம் பரவித் திரியுந் தொண்டர்
ஏதப் படாவண்ண நின்றார் போலு
மின்னம்பர்த் தான்றோன்றி யீச னாரே.

பல்லார் தலையோட்டி லூணார் போலும்
பத்தர்கடஞ் சித்தத் திருந்தார் போலும்
கல்லாதார் காட்சிக் கரியார் போலுங்
கற்றவர்க ளேதங் களைவார் போலும்
பொல்லாத பூதப் படையார் போலும்
பொருகடலு மேழ்மலையுந் தாமே போலும்
எல்லாரு மேத்தத் தகுவார் போலு
மின்னம்பர்த் தான்றோன்றி யீச னாரே.

மட்டு மலியுஞ் சடையார் போலு
மாதையோர் பாக முடையார் போலும்
கட்டம் பிணிக டவிர்ப்பார் போலுங்
காலன்றன் வாணாள் கழிப்பார் போலும்
நட்டம் பயின்றாடு நம்பர் போலு
ஞாலமெரி நீர்வெளிகா லானார் போலும்
எட்டுத் திசைகளுந் தாமே போலு
மின்னம்பர்த் தான்றோன்றி யீச னாரே.

கருவுற்ற காலத்தே யென்னை யாண்டு
கழற்போது தந்தளித்த கள்வர் போலும்
செருவிற் புரமூன்று மட்டார் போலும்
தேவர்க்குந் தேவராஞ் செல்வர் போலும்
மருவிப் பிரியாத மைந்தர் போலு
மலரடிக ளாடி வணங்க லுற்ற
இருவர்க் கொருவராய் நின்றார் போலு
மின்னம்பர்த் தான்றோன்றி யீச னாரே.

அலங்கற் சடைதாழ வைய மேற்று
வரவ மரையார்க்க வல்லார் போலும்
வலங்கை மழுவான் றுடையார் போலும்
வான்றக்கன் வேள்வி சிதைத்தார் போலும்
விலங்க லெடுத்துகந்த வெற்றி யானை
விறலழித்து மெய்ந்நரம்பாற் கீதங் கேட்டன்
றிலங்கு சுடர்வாள் கொடுத்தார் போலு
மின்னம்பர்த் தான்றோன்றி யீச னாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கஞ்சனூர்

பதிகம் ௩௱௯௪

திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மூவிலைநற் சூலம்வல னேந்தி னானை
மூன்றுசுடர்க் கண்ணானை மூர்த்தி தன்னை
நாவலனை நரைவிடையொன் றேறு வானை
நால்வேத மாறங்க மாயி னானை
ஆவினிலைந் துகந்தானை யமரர் கோவை
யயன்றிருமா லானானை யனலோன் போற்றும்
காவலனைக் கஞ்சனூ ராண்ட கோவைக்
கற்பகத்தைக் கண்ணாரக் கண்டுய்ந் தேனே.

தலையேந்து கையானை யென்பார்த் தானைச்
சவந்தாங்கு தோளானைச் சாம்ப லானைக்
குலையேறு நறுங்கொன்றை முடிமேல் வைத்துக்
கோணாக மசைத்தானைக் குலமாங் கைலை

மலையானை மற்றொப்பா ரில்லா தானை
மதிகதிரும் வானவரு மாலும் போற்றும்
கலையானைக் கஞ்சனூ ராண்ட கோவைக்
கற்பகத்தைக் கண்ணாரக் கண்டுய்ந் தேனே. ௨

தொண்டர்குழாந் தொழுதேத்த வருள்செய் வானைச்
சுடர்மழுவாட் படையானைச் சுழிவான் கங்கைத்
தெண்டிரைகள் பொருதிழிசெஞ் சடையி னானைச்
செக்கர்வா னொளியானைச் சேரா தெண்ணிப்
பண்டமரர் கொண்டுகந்த வேள்வி யெல்லாம்
பாழ்படுத்துத் தலையறுத்துப் பற்கண் கொண்ட
கண்டகனைக் கஞ்சனூ ராண்ட கோவைக்
கற்பகத்தைக் கண்ணாரக் கண்டுய்ந் தேனே. ௩

விண்ணவனை மேருவில்லா வுடையான் றன்னை
மெய்யாகிப் பொய்யாகி விதியா னானைப்
பெண்ணவனை யாணவனைப் பித்தன் றன்னைப்
பிணமிடுகா டுடையானைப் பெருந்தக் கோனை
எண்ணவனை யெண்டிசையுங் கீழு மேலு
மிருவிசும்பு மிருநிலமு மாகித் தோன்றும்
கண்ணவனைக் கஞ்சனூ ராண்ட கோவைக்
கற்பகத்தைக் கண்ணாரக் கண்டுய்ந் தேனே. ௪

உருத்திரனை யுமாபதியை யுலகா னானை
யுத்தமனை நித்திலத்தை யொருவன் றன்னைப்
பருப்பதத்தைப் பஞ்சவடி மார்பி னானைப்
பகலிரவாய் நீர்வெளியாய்ப் பரந்து நின்ற
நெருப்பதனை நித்திலத்தின் றொத்தொப் பானை
நீறணிந்த மேனியராய் நினைவார் சிந்தைக்
கருத்தவனைக் கஞ்சனூ ராண்ட கோவைக்
கற்பகத்தைக் கண்ணாரக் கண்டுய்ந் தேனே. ௫

ஏடேறு மலர்க்கொன்றை யரவு தும்பை
யிளமதிய மெருக்குவா னிழிந்த கங்கை
சேடேறிந்த சடையானைத் தேவர் கோவைச்
செம்பொன்மால் வரையானைச் சேர்ந்தார் சிந்தைக்
கேடிலியைக் கீழ்வேளு ராளுங் கோவைக்
கிறிபேசி மடவார்பெய் வளைகள் கொள்ளும்
காடவனைக் கஞ்சனூ ராண்ட கோவைக்
கற்பகத்தைக் கண்ணாரக் கண்டுய்ந் தேனே.

நாரணனு நான்முகனு மறியா தானை
நால்வேதத் துருவானை நம்பி தன்னைப்
பாரிடங்கள் பணிசெய்யப் பலிகொண் டுண்ணும்
பால்வணனைத் தீவணனைப் பகலா னானை
வார்பொதியு முலையாளோர் கூறன் றன்னை
மானிடங்கை யுடையானை மலிவார் கண்டம்
கார்பொதியுங் கஞ்சனூ ராண்ட கோவைக்
கற்பகத்தைக் கண்ணாரக் கண்டுய்ந் தேனே.

வானவனை வலிவலமு மறைக்காட் டானை
மதிசூடும் பெருமானை மறையோன் றன்னை
ஏனவனை யிமவான்றன் பேதை யோடு
மினிதிருந்த பெருமானை யேத்து வார்க்குத்
தேனவனைத் தித்திக்கும் பெருமான் றன்னைத்
தீதிலா மறையவனைத் தேவர் போற்றும்
கானவனைக் கஞ்சனூ ராண்ட கோவைக்
கற்பகத்தைக் கண்ணாரக் கண்டுய்ந் தேனே.

நெருப்புருவு திருமேனி வெண்ணீற் றானை
நினைப்பார்த நெஞ்சானை நிறைவா னானைத்
தருக்கழிய முயலகன்மேற் றுள்ளைத் தானைச்
சலந்தரனைத் தடிந்தோனைத் தக்கோர் சிந்தை
விருப்பவனை விதியானை வெண்ணீற் றானை
விளங்கொளியாய் மெய்யாகி மிக்கோர் போற்றும்
கருத்தவனைக் கஞ்சனூ ராண்ட கோவைக்
கற்பகத்தைக் கண்ணாரக் கண்டுய்ந் தேனே.

மடலாழித் தாமரையா யிரத்தி லொன்று
மலர்க்கணிடந் திடுதலுமே மலிவான் கோலச்
சுடராழி நெடுமாலுக் கருள்செய் தானைத்
தும்பியுரி போர்த்தானைத் தோழன் விட்ட
அடலாழித் தேருடைய விலங்கைக் கோனை
யருவரைக்கீ ழடர்த்தானை யருளார் கருணைக்
கடலானைக் கஞ்சனூ ராண்ட கோவைக்
கற்பகத்தைக் கண்ணாரக் கண்டுய்ந் தேனே.

திருச்சிற்றம்பலம்

இது சோழநாட்டிலுள்ளது.

இறைவன் - அக்கினீசுரர்; இறைவி - கற்பகநாயகி.

திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பன்னியசெந் தமிழறியேன் கவியேன் மாட்டே
னெண்ணோடு பண்ணிறைந்த கலைக ளாய
தன்னையுந்தன் றிறத்தறியாப் பொறியி லேனைத்
தன்றிறமு மறிவித்து நெறியுங் காட்டி
அன்னையையு மத்தனையும் போல வன்பா
யடைந்தேனைத் தொடர்ந்தென்னை யாளாக் கொண்ட
தென்னெறும்பி யூர்மலைமேன் மாணிக் கத்தைச்
செழுஞ்சுடரைச் சென்றடையப் பெற்றே னேனே.

பளிங்கினிழ லுட்பதித்த சோதி யானைப்
பசுபதியைப் பாசுபத வேடத் தானை
விளிந்தெழுந்த சலந்தரனை வீட்டி னானை
வேதியனை விண்ணவனை மேவி வையம்
அளந்தவனை நான்முகனை யல்ல றீர்க்கு
மருமருந்தை யாமாற றிந்தெ னுள்ளம்
தெளிந்தெறும்பி யூர்மலைமேன் மாணிக் கத்தைச்
செழுஞ்சுடரைச் சென்றடையப் பெற்றே னானே.

கருவையென்றன் மனத்திருந்த கருத்தை ஞானக்
கடுஞ்சுடரைப் படிந்துகிடந் தமர ரேத்தும்
உருவையண்டத் தொருமுதலை யோத வேலி
யுலகினிறை தொழிலிறுதி நடுவாய் நின்ற
மருவைவென்ற குழன்மடவாள் பாகம் வைத்த
மயானத்து மாசிலா மணியை வாசத்
திருவெறும்பி யூர்மலைமேன் மாணிக் கத்தைச்
செழுஞ்சுடரைச் சென்றடையப் பெற்றே னானே.

பகழிபொழிந் தடலரக்கர் புரங்கண் மூன்றும்
பாழ்படுத்த பரஞ்சுடரைப் பரிந்து தன்னைப்
புகழுமன்பர்க் கின்பமரு மமுதைத் தேனைப்
புண்ணியனைப் புவனியது முழுதும் போத
உமிழுமம்பொற் குன்றத்தை முத்தின் றாணை
யுமையவடம் பெருமானை யிமையோ ரேத்தும்
திகழெறும்பி யூர்மலைமேன் மாணிக் கத்தைச்
செழுஞ்சுடரைச் சென்றடையப் பெற்றே னானே.

பாரிடங்க ளுடன்பாடப் பயின்று நட்டம்
பயில்வானை யயில்வாய சூல மேந்தி
நேரிடும்போர் மிகவல்ல நிமலன் றன்னை
நின்மலனை யம்மலர்கொண் டயனு மாலும்
பாரிடந்து மேலுயர்ந்துங் காணா வண்ணம்
பரந்தானை நிமிர்ந்துமுனி கணங்க ளேத்தும்
சீரெறும்பி யூர்மலைமேன் மாணிக் கத்தைச்
செழுஞ்சுடரைச் சென்றடையப் பெற்றே னானே. ၉

சுசீசு

கார்முகிலாய்ப் பொழிவானைப் பொழிந்த முன்னீர்
கரப்பானைக் கடியநடை விடையொன் றேறி
ஊர்பலவுந் திரிவானை யூர தாக
வொற்றியூ ருடையனை முற்று மாண்டு
பேரெழுத்தொன் றுடையானைப் பிரம னோடு
மாலவனு மிந்திரனு மந்திரத்தா லேத்தும்
சீரெறும்பி யூர்மலைமேன் மாணிக் கத்தைச்
செழுஞ்சுடரைச் சென்றடையப் பெற்றே னேனே.

நீணிலவு மந்தியு நீரு மற்றை
நெறியிலங்கு மிருகாலு மாகா சமும்
வாணிலவு தாரகையு மண்ணும் விண்ணு
மன்னுயிரு மென்னுயிருந் தானாஞ் செம்பொன்
ஆணியென்று மஞ்சனமா மலையே யென்று
மம்பவளத் திரளென்று மறிந்தோ ரேத்தும்
சேணெறும்பி யூர்மலைமேன் மாணிக் கத்தைச்
செழுஞ்சுடரைச் சென்றடையப் பெற்றே னேனே.

அறந்தெரியா வூத்தைவா யறிவில் சிந்தை
யாரம்பக் குண்டரோ டயர்த்து நாளும்
மறந்துமரன் றிருவடிக ளினைய மாட்டா
மதியிலியேன் வாழ்வெலாம் வாளா மண்மேல்
பிறந்தநா ளுளல்ல வாளா விசன்
பேர்பிதற்றிச் சீரடிமைத் திறத்து ளன்பு
செறிந்தெறும்பி யூர்மலைமேன் மாணிக் கத்தைச்
செழுஞ்சுடரைச் சென்றடையப் பெற்றே னேனே.

அறிவிலங்கு மனத்தானை யறிவார்க் கன்றி
யறியாதார் தந்திரத்தொன் றறியா தானைப்
பொறியிலங்கு வாளரவம் புனைந்து பூண்ட
புண்ணியனைப் பொருதிரைவாய் நஞ்ச முண்ட
குறியிலங்கு மிடற்றானை மடற்றேன் கொன்றைச்
சடையானை மடைதோறுங் கமல மென்பூச்
செறியெறும்பி யூர்மலைமேன் மாணிக் கத்தைச்
செழுஞ்சுடரைச் சென்றடையப் பெற்றே னேனே.

அருந்தவத்தின் பெருவலியா லறிவ தன்றி
    யடலரக்கன் றடவரையை யெடுத்தான் றிண்டோள்
முரிந்துநெரிந் தழிந்துபா தாள முற்று
    முன்கைநரம் பினையெடுத்துக் கீதம் பாட
இருந்தவனை யேழுலகு மாக்கி னானை
    யெம்மானைக் கைம்மாவி னுரிவை போர்த்த
திருந்தெறும்பி யூர்மலைமேன் மாணிக் கத்தைச்
    செழுஞ்சுடரைச் சென்றடையப் பெற்றே னேனே. ௰

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கழுக்குன்றம் பதிகம் ௫௱௬

திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மூவிலைவேற் கையானை மூர்த்தி தன்னை
    முதுபிணக்கா டுடையானை முதலா னானை
ஆவினிலைந் துகந்தானை யமரர் கோனை
    யாலால முண்டுகந்த வையன் றன்னைப்
பூவினின்மே னான்முகனு மாலும் போற்றப்
    புணர்வரிய பெருமானைப் புனிதன் றன்னைக்
காவலனைக் கழுக்குன்ற மமர்ந்தான் றன்னைக்
    கற்பகத்தைக் கண்ணாரக் கண்டே னேனே.

பல்லாடு தலைசடைமே லுடையான் றன்னைப்
    பாய்புலித்தோ லுடையானைப் பகவன் றன்னைச்
சொல்லோடு பொருளனைத்து மானான் றன்னைச்
    சுடருருவி லென்பாராக் கோலத் தானை
அல்லாத காலனைமுன் னடர்த்தான் றன்னை
    யாலின்கீ ழிருந்தானை யமுதா னானைக்
கல்லாடை புனைந்தருளுங் காபா லியைக்
    கற்பகத்தைக் கண்ணாரக் கண்டே னேனே.

* * * * *. ௩

* * * * *. ௪

* * * * *. ௫

* * * * *. ௬

* * * * *. ௭

* * * * *. ௮

* * * * *. ௯

* * * * *. ௰

திருச்சிற்றம்பலம்

இது தொண்டைநாட்டிலுள்ளது.

இறைவன் - வேதகிரீசுவரர்; இறைவி - பெண்ணினல்லாள்.

பலவகைத் திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

நேர்ந்தொருத்தி யொருபாகத் தடங்கக் கண்டு
நிலைதளர வாயிரமா முகத்தி னோடு
பாய்ந்தொருத்தி படர்சடைமேற் பயிலக் கண்டு
படவரவும் பனிமதியும் வைத்த செல்வர்
தாந்திருத்தித் தம்மனத்தை யொருக்காற் றொண்டர்
தனித்தொருதண் டூன்றிமெய் தளரா முன்னம்
பூந்துருத்தி பூந்துருத்தி யென்பீ ராகிற்
பொல்லாப் புலாற்றுருத்தி போக்க லாமே.

ஐத்தானத் தகமிடறு சுற்றி யாங்கே
யகத்தடைந்தா லியாதொன்று மிடுவா ரில்லை
மைத்தானக் கண்மடவார் தங்க ளோடு
மாயமனை வாழ்க்கை மகிழ்ந்து வாழ்வீர்
பைத்தானத் தொண்மதியும் பாம்பு நீரும்
படர்சடைமேல் வைத்துகந்த பண்பன் மேய
நெய்த்தான நெய்த்தான மென்பீ ராகி
னிலாவாப் புலாற்றனை நீக்க லாமே.

பொய்யாறு வாறே புனைந்து பேசிப்
புலர்ந்தெழுந்த காலைப் பொருளே தேடிக்
கையாறுக் கரண முடையோ மென்று
களித்த மனத்தராய்க் கருதி வாழ்வீர்
நெய்யாறு வாடிய நீல கண்டர்
கிமிர்புன் சடைநெற்றிக் கண்ணர் மேய
ஐயாறே யையாறே யென்பீ ராகி
லல்லறீர்ந் தமருலக மாள லாமே.

இழவொன்று தாமொருவர்க் கிட்டொன் றீயா
ரீன்றெடுத்த தாய்தந்தை பெண்டீர் மக்கள்
கழனங்கோ வையாதல் கண்டுந் தேறார்
களித்த மனத்தராய்க் கருதி வாழ்வீர்
அழனம்மை நீக்குவிக்கு மரைய னுக்கு
மமருலக மாள்விக்கு மம்மான் மேய
பழனம் பழனமே யென்பீ ராகிற்
பயின்றெழுந்த பழவினைநோய் பாற்ற லாமே.

ஊற்றுத் துறையொன்ப துண்ணின் றோரீ
ரொக்க வடைக்கும்போ துணர மாட்டீர்
மாற்றுத் துறைவழிகொண் டோடா முன்ன
மாய மனைவாழ்க்கை மகிழ்ந்து வாழ்வீர்
வேற்றுத் தொழில்பூண்டார் புரங்கண் மூன்றும்
வெவ்வழல்வாய் வீழ்விக்கும் வேந்தன் மேய
சோற்றுத்துறை சோற்றுத்துறை யென்பீ ராகிற்
றுயர்நீங்கித் தூநெறிக்கட் சேர லாமே.

கலஞ்சுழிக்குங் கருங்கடல்சூழ் வையந் தன்னிற்
    கள்ளக் கடலி லழுந்தி வாளா
நலஞ்சுழியா வெழுநெஞ்சே யின்பம் வேண்டி
    னம்பன்ற னடியிணைக்கே நவில்வா யாகில்
அலஞ்சுழிக்கு மன்னுகந் தன்னன் மேய
    வருமறையோ டாறங்க மானூர் கோயில்
வலஞ்சுழியே வலஞ்சுழியே யென்பீ ராகில்
    வல்வினைக டீர்ந்துவா னாள லாமே.

தண்டி குண்டோ தரன்பிங் கிருடி
    சார்ந்த புகழ்நந்தி சங்கு கன்னன்
பண்டை யுலகம் படைத்தான் றானும்
    பாரை யளந்தான் பல்லாண் டிசைப்பத்
திண்டி வயிற்றுச் சிறுகட் பூதஞ்
    சிலபாடச் செங்கண் விடையொன் றூர்வான்
கண்டியூர் கண்டியூ ரென்பீ ராகிற்
    கடுகநும் வல்வினையைக் கழற்ற லாமே.

விடமூக்கப் பாம்பேபோற் சிந்தி நெஞ்சே
    வெள்ளேற்றான் றன்றமரைக் கண்ட போது
வடமூக்க மாமுனிவர் போலச் சென்று
    மாதவத்தார் மனத்துளார் மழுவாட் செல்வர்
படமூக்கப் பாம்பணையிற் பள்ளி யானும்
    பங்கயத்து மேலயனும் பரவிக் காணக்
குடமூக்கே குடமூக்கே யென்பீ ராகிற்
    கொடுவினைக டீர்ந்தரனைக் குறுக லாமே.

தண்காட்டச் சந்தனமுந் தவள நீறுந்
    தழையணுகுங் குறுங்கொன்றை மாலை சூடிக்
கண்காட்டாக் கருவரைபோ லனைய காஞ்சிக்
    கார்மயிலஞ் சாயலார் கலந்து காண
எண்காட்டாக் காடங் கிடமா நின்று
    வெரிவீசி யிரவாடு மிறைவர் மேய
வெண்காடே வெண்காடே யென்பீ ராகில்
    வீடாத வல்வினைநோய் வீட்ட லாமே.

தந்தையார் தாயா ருடன்பி றந்தார்
தாரமார் புத்திரரார் தாந்தா மாரே
வந்தவா றெங்ஙனே போமா றேதோ
மாயமா மிதற்கேது மகிழ வேண்டாம்
சிந்தையீ ருமக்கொன்று சொல்லக் கேண்மின்
றிகழ்மதியும் வாளரவுந் திளைக்குஞ் சென்னி
எந்தையார் திருநாம நமச்சி வாய
வென்றெழுவார்க் கிருவிசும்பி லிருக்க லாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்

பொது பதிகம் ௯௱௮

நின்ற திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

இருநிலனாய்த் தீயாகி நீரு மாகி
யியமான னாயெறியுங் காற்று மாகி
அருநிலைய திங்களாய் ஞாயி றாகி
யாகாச மாயட்ட மூர்த்தி யாகிப்
பெருநலமுங் குற்றமும் பெண்ணு மாணும்
பிறருருவுந் தம்முருவுந் தாமே யாகி
நெருநலையா யின்றாகி நாளை யாகி
நிமிர்புன் சடையடிக ணின்ற வாறே.

மண்ணாகி விண்ணாகி மலையு மாகி
வயிரமுமாய் மாணிக்கந் தானே யாகிக்
கண்ணாகிக் கண்ணுக்கோர் மணியு மாகிக்
கலையாகிக் கலைஞானந் தானே யாகிப்
பெண்ணாகிப் பெண்ணுக்கோ ராணு மாகிப்
பிரளயத்துக் கப்பாலோ ரண்ட மாகி
எண்ணாகி யெண்ணுக்கோ ரெழுத்து மாகி
யெழுஞ்சுடரா யெம்மடிக ணின்ற வாறே.

கல்லாகிக் களருகிக் கானு மாகிக்
　　காவிரியாய்க் காலாருய்க் கழியு மாகிப்
புல்லாகிப் புதலாகிப் பூடு மாகிப்
　　புரமாகிப் புரமூன்றுங் கெடுத்தா ளுகிச்
சொல்லாகிச் சொல்லுக்கோர் பொருளு மாகிச்
　　சுலாவாகிச் சுலாவுக்கோர் சூழ லாகி
நெல்லாகி நிலனுகி நீரு மாகி
　　நெடுஞ்சுடராய் நிமிர்ந்தடிக ணின்ற வாறே.

காற்றுகிக் கார்முகிலாய்க் கால மூன்றுய்க்
　　கனவாகி நனவாகிக் கங்கு லாகிக்
கூற்றுகிக் கூற்றுதைத்த கொல்களிறு மாகிக்
　　குரைகடலாய்க் குரைகடற்கோர் கோமா னுமாய்
நீற்றுனாய் நீறேற்ற மேனி யாகி
　　நீள்விசும்பாய் நீள்விசும்பி னுச்சி யாகி
ஏற்றுனு யேறூர்ந்த செல்வ னுகி
　　யெழுஞ்சுடரா யெம்மடிக ணின்ற வாறே.

தீயாகி நீராகித் திண்மை யாகித்
　　திசையாகி யத்திசைக்கோர் தெய்வ மாகித்
தாயாகித் தந்தையாய்ச் சார்வு மாகித்
　　தாரகையு ஞாயிறுந் தண்மதியு மாகிக்
காயாகிப் பழமாகிப் பழத்தி னின்ற
　　விரதங்க ளுகர்வானுந் தானே யாகி
நீயாகி நானுகி நேர்மை யாகி
　　நெடுஞ்சுடராய் நிமிர்ந்தடிக ணின்ற வாறே.

அங்கமா யாதியாய் வேத மாகி
　　யருமறையோ டைம்பூதந் தானே யாகிப்
பங்கமாய்ப் பலசொல்லுந் தானே யாகிப்
　　பான்மதியோ டாதியாய்ப் பான்மை யாகிக்
கங்கையாய்க் காவிரியாய்க் கன்னி யாகிக்
　　கடலாகி மலையாகிக் கழியு மாகி
எங்குமா யேறூர்ந்த செல்வ னுகி
　　யெழுஞ்சுடரா யெம்மடிக ணின்ற வாறே.

மாதா பிதாவாகி மக்க ளாகி
மறிகடலு மால்விசும்புந் தானே யாகிக்
கோதா விரியாய்க் குமரி யாகிக்
கொல்புலித்தோ லாடைக் குழக னாகிப்
போதாய மலர்கொண்டு போற்றி நின்று
புனைவார் பிறப்பறுக்கும் புனித னாகி
யாதானு மெனநினைந்தார்க் கெளிதே யாகி
யழல்வண்ண வண்ணர்தா நின்ற வாறே.

ஆவாகி யாவினி லைந்து மாகி
யறிவாகி யழலாகி யவியு மாகி
நாவாகி நாவுக்கோ ருரையு மாகி
நாதனாய் வேதத்தி னுள்ளோ னாகிப்
பூவாகிப் பூவுக்கோர் நாற்ற மாகிப்
புக்குளால் வாசமாய் நின்றா னாகித்
தேவாகித் தேவர் முதலு மாகிச்
செழுஞ்சுடராய்ச் சென்றடிக ணின்ற வாறே.

நீராகி நீளகலந் தானே யாகி
நிழலாகி நீள்விசும்பி னுச்சி யாகிப்
பேராகிப் பேருக்கோர் பெருமை யாகிப்
பெருமதில்கண் மூன்றினையு மெய்தா னாகி
ஆரேனுந் தன்னடைந்தார் தம்மை யெல்லா
மாட்கொள்ள வல்லவெம் மீச னார்தாம்
பாராகிப் பண்ணாகிப் பாட லாகிப்
பரஞ்சுடராய்ச் சென்றடிக ணின்ற வாறே.

மாலாகி நான்முகனாய் மாபூ தமாய்
மருக்கமா யருக்கமாய் மகிழ்வு மாகிப்
பாலாகி யெண்டிசைக்கு மெல்லை யாகிப்
பரப்பாகிப் பரலோகந் தானே யாகிப்
பூலோக புவலோக சுவலோ கமாய்ப்
பூதங்களாய்ப் புராணன் றானே யாகி
ஏலா தனவெல்லா மேல்விப் பானா
யெழுஞ்சுடரா யெம்மடிக ணின்ற வாறே.

திருச்சிற்றம்பலம்

பொது பதிகம் ௬௱௭௯

தனித் திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

அப்பனீ யம்மைநீ யைய னுநீ
  யன்புடைய மாமனு மாமி யுநீ
ஒப்புடைய மாதரு மொண்பொரு ளுநீ
  யொருகுலமுஞ் சுற்றமு மோரூ ருநீ
துய்ப்பனவு முய்ப்பனவுந் தோற்று வாய்நீ
  துணையா யென்னெஞ்சந் துறப்பிப் பாய்நீ
இப்பொன்னீ யிம்மணிநீ யிம்முத் துநீ
  யிறைவனீ யேறூர்ந்த செல்வ னீயே.

வெம்பவரு கிற்பதன்று கூற்ற நம்மேல்
  வெய்யவினைப் பகையும் பைய நையும்
எம்பரிவு தீர்ந்தோ மிடுக்க ணில்லோ
  மெங்கெழிலென் ஞாயி றெளியோ மல்லோம்
அம்பவளச் செஞ்சடைமே லாறு சூடி
  யனலாடி யானஞ்சு மாட்டு கந்த
செம்பவள வண்ணர் செங்குன்ற வண்ணர்
  செவ்வான வண்ணரென் சிந்தை யாரே.

ஆட்டுவித்தா லாரொருவ ராடா தாரே
  யடங்குவித்தா லாரொருவ ரடங்கா தாரே
ஓட்டுவித்தா லாரொருவ ரோடா தாரே
  யுருகுவித்தா லாரொருவ ருருகா தாரே
பாட்டுவித்தா லாரொருவர் பாடா தாரே
  பணிவித்தா லாரொருவர் பணியா தாரே
காட்டுவித்தா லாரொருவர் காணா தாரே
  காண்பாரார் கண்ணுதலாய் காட்டாக் காலே.

நற்பதத்தார் நற்பதமே ஞான மூர்த்தீ
நலஞ்சுடரே நால்வேதத் தப்பா னின்ற
சொற்பதத்தார் சொற்பதமுங் கடந்து நின்ற
சொலற்கரிய சூழலா யிதுவுன் றன்மை
நிற்பதொத்து நிலையிலா நெஞ்சந் தன்னு
ணிலாவாத புலாலுடம்பே புகுந்து நின்ற
கற்பகமே யானுன்னை விடுவே னல்லேன்
கனகமா மணிநிறத்தெங் கடவு ளானே.

திருக்கோயி லில்லாத திருவி லூருந்
திருவெண்ணீ றணியாத திருவி லூரும்
பருக்கோடிப் பத்திமையாற் பாடா வூரும்
பாங்கினொடு பலதளிக ளில்லா வூரும்
விருப்போடு வெண்சங்க மூதா வூரும்
விதானமும் வெண்கொடியு மில்லா வூரும்
அருப்போடு மலர்பறித்திட் டுண்ணா வூரு
மவையெல்லா மூரல்ல வடவி காடே.

திருநாம மஞ்செழுத்துஞ் செப்பா ராகிற்
றீவண்ணர் திறமொருகாற் பேசா ராகில்
ஒருகாலுந் திருக்கோயில் சூழா ராகி
லுண்பதன்முன் மலர்பறித்திட் டுண்ணா ராகில்
அருநோய்கள் கெடவெண்ணீ றணியா ராகி
லளியற்றார் பிறந்தவா றேதோ வென்னில்
பெருநோய்கண் மிகநலியப் பெயர்த்துஞ் செத்துப்
பிறப்பதற்கே தொழிலாகி யிறக்கின் றாரே.

நின்னாவார் பிறரன்றி நீயே யானாய்
நினைப்பார்கண் மனத்துக்கோர் வித்து மானாய்
மன்னானாய் மன்னவர்க்கோ ரமுத மானாய்
மறைநான்கு மானாயா றங்க மானாய்
பொன்னானாய் மணியானாய் போக மானாய்
பூமிமேற் புகழ்தக்க பொருளே யுன்னை
என்னானா யென்னானா யென்னி னல்லா
லேழையே னென்சொல்லி யேத்து கேனே.

அத்தாவுன் னடியேனை யன்பா லார்த்தா
யருணோக்கிற் றீர்த்தநீ ராட்டிக் கொண்டாய்
எத்தனையு மரியைநீ யெளியை யானா
யெனையாண்டு கொண்டிரங்கி யேன்று கொண்டாய்
பித்தனேன் பேதையேன் பேயே னாயேன்
பிழைத்தனக ளெத்தனையும் பொறுத்தா யன்றே
இத்தனையு மெம்பரமோ வைய வையோ
வெம்பெருமான் றிருக்கருணை யிருந்த வாறே.

குலம்பொல்லேன் குணம்பொல்லேன் குறியும் பொல்லேன்
குற்றமே பெரிதுடையேன் கோல மாய
நலம்பொல்லே னான்பொல்லேன் ஞானி யல்லே
னல்லாரோ டிசைந்திலே னடுவே நின்ற
விலங்கல்லேன் விலங்கல்லா தொழிந்தேனல்லேன்
வெறுப்பனவு மிகப்பெரிதும் பேச வல்லேன்
இலம்பொல்லே னிரப்பதே யீய மாட்டே
னென்செய்வான் றோன்றினே னேழை யேனே.

சங்கநிதி பதுமநிதி யிரண்டுந் தந்து
தரணியொடு வானாளத் தருவ ரேனும்
மங்குவா ரவர்செல்வ மதிப்போ மல்லோ
மாதேவர்க் கேகாந்த ரல்லா ராகில்
அங்கமெலாங் குறைந்தழுகு தொழுநோ யரா
யாவுரித்துத் தின்றுழலும் புலைய ரேனும்
கங்கைவார் சடைக்கரந்தார்க் கன்ப ராகி
லவர்கண்டீர் நாம்வணங்குங் கடவு ளாரே. ௰

திருச்சிற்றம்பலம்

தனித் திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆமயந்தீர்த் தடியேனை யாளாக் கொண்டா
ரதிகைவீ ரட்டான மாட்சி கொண்டார்
தாமரையோன் சிரமரிந்து கையிற் கொண்டார்
தலையதனிற் பலிகொண்டார் நிறைவார் தன்மை
வாமனனார் மாகாயத் துதிரங் கொண்டார்
மானிடங்கொண் டார்வலங்கை மழுவாட் கொண்டார்
காமனையு முடல்கொண்டார் கண்ணா லேக்கிக்
கண்ணப்பர் பணியுங்கொள் கபாலி யாரே.

முப்புரிநூல் வரைமார்பின் முயங்கக் கொண்டார்
முதுகேழன் முளைமருப்புங் கொண்டார் பூணாச்
செப்புருவ முலைமலையாள் பாகங் கொண்டார்
செம்மேனி வெண்ணீறு திகழக் கொண்டார்
துப்புரவார் சுரிசங்கின் றோடு கொண்டார்
சுடர்முடிசூழ்ந் தடியமரர் தொழவுங் கொண்டார்
அப்பலிகொண் டாயிழையா ரன்புங் கொண்டா
ரடியேனை யாளுடைய வடிக ளாரே. ௬

முடிகொண்டார் முளையிளவெண் டிங்க ளோடு
மூசுமிள நாகமுட னாகக் கொண்டார்
அடிகொண்டார் சிலம்பலம்பு கழலு மார்ப்ப
வடங்காத முயலகனை யடிக்கீழ்க் கொண்டார்
வடிகொண்டார்ந் திலங்குமழு வலங்கைக் கொண்டார்
மாலையிடப் பாகத்தே மருவக் கொண்டார்
துடிகொண்டார் கங்காளந் தோண்மேற் கொண்டார்
சூலைதீர்த் தடியேனை யாட்கொண் டாரே. ௩

பொக்கணமும் புலித்தோலும் புயத்திற் கொண்டார்
பூதப் படைகள்புடை சூழக் கொண்டார்
அக்கினொடு படவரவ மரைமேற் கொண்டா
ரனைத்துலகும் படைத்தவையு மடங்கக் கொண்டார்
கொக்கிறகுங் கூவிளமுங் கொண்டை கொண்டார்
கொடியானை யடலாழிக் கிரையாக் கொண்டார்
செக்கர்நிறத் திருமேனி திகழக் கொண்டார்
செடியேனை யாட்கொண்ட சிவனார் தாமே.

அந்தகனை யயிற்சூலத் தழுத்திக் கொண்டா
ரருமறையைத் தேர்க்குதிரை யாக்கிக் கொண்டார்
சுந்தரனைத் துணைக்கவரி வீசக் கொண்டார்
சுடுகாடு நடமாடு மிடமாக் கொண்டார்
மந்தரநற் பொருசிலையா வளைத்துக் கொண்டார்
மாகாளன் வாசல்காப் பாகக் கொண்டார்
தந்திரமந் திரத்தரா யருளிக் கொண்டார்
சமண்டீர்த்தென் றன்னையாட் கொண்டார் தாமே. ௫

பாரிடங்கள் பலகருவி பயிலக் கொண்டார்
பவளநிறங் கொண்டார் பளிங்குங் கொண்டார்
நீரடங்கு சடைமுடிமே னிலாவுங் கொண்டார்
நீலநிறங் கோலநிறை மிடற்றிற் கொண்டார்
வாரடங்கு வனமுலையார் மைய லாகி
வந்திட்ட பலிகொண்டார் வளையுங் கொண்டார்
ஊரடங்க வொற்றிநகர் பற்றிக் கொண்டா
ருடலுறுநோய் தீர்த்தென்னை யாட்கொண் டாரே. ௬

அணிதில்லை யம்பலமா டரங்காக் கொண்டா
ராலால வருநஞ்ச மமுதாக் கொண்டார்
கணிவளர்தார்ப் பொன்னிதழிக் கமழ்தார் கொண்டார்
காதலார் கோடிகலந் திருக்கை கொண்டார்
மணிபணத்த வரவந்தோள் வளையாக் கொண்டார்
மால்விடைமே னெடுவீதி போதக் கொண்டார்
துணிபுலித்தோ லினையாடை யுடையாக் கொண்டார்
சூலங்கைக் கொண்டார்தொண் டெனைக்கொண் டாரே.

படமூக்கப் பாம்பணையா னோடு வானோன்
பங்கயனென் றங்கவரைப் படைத்துக் கொண்டார்
குடமூக்கிற் கீழ்க்கோட்டங் கோயில் கொண்டார்
கூற்றுதைத்தோர் வேதியனை யுய்யக் கொண்டார்
நெடுமூக்கிற் கரியினுரி மூடிக் கொண்டார்
நினையாத பாவிகளை நீங்கக் கொண்டார்
இடமாக்கி யிடைமருதுங் கொண்டார் பண்டே
யென்னையிந்நா ளாட்கொண்ட விறைவர் தாமே.

எச்சனிணத் தலைகொண்டார் பகன்கண் கொண்டா
ரிரவிகளி லொருவன்பல் லிறுத்துக் கொண்டார்
மெச்சன்வியாத் திரன்றலையும் வேறாக் கொண்டார்
விறலங்கி கரங்கொண்டார் வேள்வி காத்து
உச்சநமன் றாளறுத்தார் சந்திரனை யுதைத்தா
ருணர்விலாத் தக்கன்றன் வேள்வி யெல்லாம்
அச்சமெழ வழித்துக்கொண் டருளுஞ் செய்தா
ரடியேனை யாட்கொண்ட வமலர் தாமே.

சடையொன்றிற் கங்கையையுந் தரித்துக் கொண்டார்
சாமத்தி னிசைவீணை தடவிக் கொண்டார்
உடையொன்றிற் புள்ளியுழைத் தோலுங் கொண்டா
ருள்குவா ருள்ளத்தை யொருக்கிக் கொண்டார்
கடைமுன்றிற் பலிகொண்டார் கனலுங் கொண்டார்
காபால வேடங் கருதிக் கொண்டார்
விடைவென்றிக் கொடியதனின் மேவக் கொண்டார்
வெந்துயரந் தீர்த்தென்னை யாட்கொண் டாரே. ௰

குராமலரோ டராமதியஞ் சடைமேற் கொண்டார்
குடமுழநந் தீசனைவா சகனாக் கொண்டார்
சிராமலைதஞ் சேர்விடமாத் திருந்தக் கொண்டார்
தென்றனெடுந் தேரோனைப் பொன்றக் கொண்டார்
பராபரனென் பதுதமது பேராக் கொண்டார்
பருப்பதங்கைக் கொண்டார் பயங்கள் பண்ணி
இராவணனென் றவனைப்பே ரியம்பக் கொண்டா
ரிடருறுநோய் தீர்த்தென்னை யாட்கொண் டாரே. கக

திருச்சிற்றம்பலம்

பொது　　　　பதிகம் ௩௧௧

வினாவிடைத் திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

அண்டங் கடந்த சுவடு முண்டோ
　　வனலங்கை யேந்திய வாட லுண்டோ
பண்டை யெழுவர் படியு முண்டோ
　　பாரிடங்கள் பலசூழப் போந்த துண்டோ
கண்ட மிறையே கறுத்த துண்டோ
　　கண்ணின்மேற் கண்ணொன்று கண்ட துண்டோ
தொண்டர்கள் சூழத் தொடர்ச்சி யுண்டோ
　　சொல்லீரெம் பிரானைக் கண்ட வாறே.　　க

எரிகின்ற விளஞாயி றன்ன மேனி
　　யிலங்கிழையோர் பாலுண்டோ வெள்ளை யுண்டோ
விரிகின்ற பொறியரவத் தழலு முண்டோ
　　வேழத்தி னுரியுண்டோ வெண்ணூ லுண்டோ
வரிநின்ற பொறியரவச் சடையு முண்டோ
　　வச்சடைமே லிளமதியம் வைத்த துண்டோ
சொரிகின்ற புனலுண்டோ சூல முண்டோ
　　சொல்லீரெம் பிரானைக் கண்ட வாறே.　　உ

நிலாமாலை செஞ்சடைமேல் வைத்த துண்டோ
　　நெற்றிமேற் கண்ணுண்டோ நீறு சாந்தோ
புலாலாறு வெள்ளெலும்பு பூண்ட துண்டோ
　　பூதந்தற் சூழ்ந்தனவோ போரே றுண்டோ
கலாமாலை வேற்கண்ணாள் பாகத் துண்டோ
　　கார்க்கொன்றை மாலை கலந்த துண்டோ
சுலாமாலை யாடரவந் தோண்மே லுண்டோ
　　சொல்லீரெம் பிரானைக் கண்ட வாறே.　　௩

பண்ணார்ந்த வீணை பயின்ற துண்டோ
பாரிடங்கள் பலசூழப் போந்த துண்டோ
உண்ணா வருநஞ்ச முண்ட துண்டோ
வூழித்தீ யன்ன வொளிதா னுண்டோ
கண்ணார் கழல்காலற் செற்ற துண்டோ
காமனையுங் கண்ணழலாற் காய்ந்த துண்டோ
எண்ணார் திரிபுரங்க ளெய்த துண்டோ
வெவ்வகையெம் பிரானைக் கண்ட வாறே.

நீறுடைய திருமேனி பாக முண்டோ
நெற்றிமே லொற்றைக்கண் முற்று முண்டோ
கூறுடைய கொடுமழுவாள் கையி லுண்டோ
கொல்புலித்தோ லுடையுண்டோ கொண்ட வேடம்
ஆறுடைய சடையுண்டோ வரவ முண்டோ
வதனருகே பிறையுண்டோ வளவி லாத
ஏறுடைய கொடியுண்டோ விலய முண்டோ
வெவ்வகையெம் பிரானைக் கண்ட வாறே.

பட்டமுந் தோடுமோர் பாகங் கண்டேன்
பார்திகழப் பலிதிரிந்து போதக் கண்டேன்
கொட்டிநின் றிலயங்க ளாடக் கண்டேன்
குழைகாதிற் பிறைசென்னி யிலங்கக் கண்டேன்
கட்டங்கக் கொடிதிண்டோ ளாடக் கண்டேன்
கனமழுவாள் வலங்கையி லிலங்கக் கண்டேன்
சிட்டனைத் திருவால வாயிற் கண்டேன்
றேவனைக் கனவினுள் கண்ட வாறே.

அலைத்தோடு புனற்கங்கை சடையிற் கண்டே
னலர்கொன்றைத் தாரணிந்த வாறு கண்டேன்
பலிக்கோடித் திரிவார்கைப் பாம்பு கண்டேன்
பழனம் புகுவாரைப் பகலே கண்டேன்
கலிக்கச்சி மேற்றளியே யிருக்கக் கண்டேன்
கறைமிடறுங் கண்டேன் கனலுங் கண்டேன்
வலித்துடுத்த மான்றோ லரையிற் கண்டேன்
மறைவல்ல மாதவனைக் கண்ட வாறே.

நீறேறு திருமேனி நிகழக் கண்டே
னீள்சடைமே னிறைகங்கை யேறக் கண்டேன்
கூறேறு கொடுமழுவாள் கொள்ளக் கண்டேன்
கொடுகொட்டி கையலகு கையிற் கண்டேன்
ஆறேறு சென்னியணி மதியுங் கண்டே
னடியார்கட் காரமுத மாகக் கண்டேன்
ஏறேறி யிங்கெறியே போதக் கண்டே
னிவ்வகையெம் பெருமானைக் கண்ட வாறே. அ

விரையுண்ட வெண்ணீறு தானு முண்டு
வெண்டலைகை யுண்டொருகை வீணை யுண்டு
சுரையுண்டு சூடும் பிறையொன் றுண்டு
சூலமுந் தண்டுஞ் சுமந்த துண்டு
அரையுண்ட கோவண வாடை யுண்டு
வலிக்கோ லுந் தோலு மழகா வுண்டு
இரையுண் டறியாத பாம்பு முண்டு
விமையோர் பெருமா னிலாத தென்னே. கூ

மைப்படிந்த கண்ணாளுந் தானுங் கச்சி
மயானத்தான் வார்சடையா னென்னி னல்லான்
ஒப்புடைய னல்ல னொருவ னல்ல
னொருர னல்லனொ ருவம னில்லி
அப்படியு மந்நிறமு மவ்வண் ணமு
மவனருளே கண்ணாகக் காணி னல்லால்
இப்படிய னிந்நிறத்த னிவ்வண் ணத்த
னிவனிறைவ னென்றெழுதிக் காட்டொ ணாதே. ய

பொன்னொத்த மேனிமேற் பொடியுங் கண்டேன்
புலித்தோ லுடைகண்டேன் புணரத் தன்மேல்
மின்னொத்த நுண்ணிடையாள் பாகங் கண்டேன்
மிளிர்வதொரு பாம்பு மரைமேற் கண்டேன்
அன்னத்தே ரூர்ந்த வரக்கன் றன்னை
யலற வடர்த்திட்ட வடியுங் கண்டேன்
சின்ன மலர்க்கொன்றைக் கண்ணி கண்டேன்
சிவனைநான் சிந்தையுட் கண்ட வாறே. கக

திருச்சிற்றம்பலம்

பொது பதிகம் ௩௧௨

மறுமாற்றத் திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

நாமார்க்குங் குடியல்லோ நமனை யஞ்சோ
நரகத்தி லிடர்ப்படோ நடலை யில்லோம்
ஏமாப்போம் பிணியறியோம் பணிவோ மல்லோ
மின்பமே யெந்நாளுந் துன்ப மில்லை
தாமார்க்குங் குடியல்லாத் தன்மை யான
சங்கரனற் சங்கவெண் குழையோர் காதிற்
கோமாற்கே நாமென்று மீளா வாளாய்க்
கொய்ம்மலர்ச்சே வடியிணையே குறுகி னோமே.

அகலிடமே யிடமாக வூர்க டோறு
மட்டுண்பா ரிட்டுண்பார் விலக்கா ரையம்
புகலிடமா மம்பலங்கள் பூமி தேவி
யுடன்கிடந்தாற் புரட்டாள்பொய் யன்று மெய்யே
இகலுடைய விடையுடையா னென்று கொண்டா
னினியேதுங் குறைவிலோ மிடர்க டீர்ந்தோம்
துகிலுடுத்துப் பொன்பூண்டு திரிவார் சொல்லுஞ்
சொற்கேட்கக் கடவோமோ துரிசற் றோமே.

வாராண்ட கொங்கையர்சேர் மனையிற் சேரோ
மாதேவா மாதேவா வென்று வாழ்த்தி
நீராண்ட புரோதாய மாடப் பெற்றோ
நீறணியுங் கோலமே நிகழப் பெற்றோம்
காராண்ட மழைபோலக் கண்ணீர் சோரக்
கன்மனமே நன்மனமாக் கரையப் பெற்றோம்
பாராண்டு பகடேறி வருவார் சொல்லும்
பணிகேட்கக் கடவோமோ பற்றற் றோமே.

உறவாவா ருருத்திரபல் கணத்தி னோர்க
ளுடுப்பனகோ வணந்தொடுகீ ளுளவா மன்றே
செறுவாருஞ் செறமாட்டார் தீமை தானு
நன்மையாய்ச் சிறப்பதே பிறப்பிற் செல்லோம்
நறவார்பொன் னிதழிநறுந் தாரோன் சீரார்
நமச்சிவா யச்சொல்ல வல்லோ நாவால்
சுறவாருங் கொடியானைப் பொடியாக் கண்ட
சுடர்நயனச் சோதியையே தொடர்வுற் றோமே. ௪

என்றுநா மியாவர்க்கு மிடைவோ மல்லோ
மிருநிலத்தி லெமக்கெதிரா வாரு மில்லை
சென்றுநாஞ் சிறுதெய்வஞ் சேர்வோ மல்லோஞ்
சிவபெருமான் றிருவடியே சேரப் பெற்றோம்
ஒன்றினாற் குறைவுடையோ மல்லோ மன்றே
யுறுபிணியார் செறலொழிந்திட் டோடிப் போனார்
பொன்றினார் தலைமாலை யணிந்த சென்னிப்
புண்ணியனை நண்ணியபுண் ணியத்து ளோமே. ௫

மூவுருவின் முதலுருவா யிருநான் கான
மூர்த்தியே யென்றுமுப் பத்து மூவர்
தேவர்களு மிக்கோருஞ் சிறந்து வாழ்த்துஞ்
செம்பவளத் திருமேனிச் சிவனே யென்னும்
நாவுடையார் நமையாள வுடையா ரன்றே
நாவலந்தீ வகத்தினுக்கு நாத ரான
காவலரே யேவி விடுத்தா ரேனுங்
கடவமலோங் கடுமையொடு களவற் றோமே. ௬

நிற்பனவு நடப்பனவு நிலனு நீரு
நெருப்பினொடு காற்றாகி நெடுவா னாகி
அற்பமொடு பெருமையுமா யருமை யாகி
யன்புடையார்க் கெளிமையதா யளக்க லாகாத்
தற்பரமாய்ச் சதாசிவமாய்த் தானு மியானு
மாகின்ற தன்மையனை நன்மை யோடும்
பொற்புடைய பேசக் கடவோம் பேயர்
பேசுவன பேசுதுமோ பிழையற் றோமே. ௭

ஈசனையெவ் வுலகினுக்கு மிறைவன் றன்னை
யிமையவர்தம் பெருமானை யெரியாய் மிக்க
தேசனைச் செம்மேனி வெண்ணீற் றானைச்
சிலம்பரையன் பொற்பாவை நலஞ்செய் கின்ற
நேசனை நித்தலு நினையப் பெற்றோ
நின்றுண்பா ரெம்மை நினையச் சொன்ன
வாசக மெல்லா மறந்தோ மன்றே
வந்தீரார் மன்னவனா வான்றா னாரே.

சடையுடையான் சங்கக் குழையோர் காதன்
சாம்பலும் பாம்பு மணிந்த மேனி
விடையுடையான் வேங்கை யதண்மே லாடை
வெள்ளிபோற் புள்ளியுழை மான்றோல் சார்ந்த
உடையுடையா னம்மை யுடையான் கண்டீ
ரும்மோடு மற்று முளராய் நின்ற
படையுடையான் பணிகேட்கும் பணியோ மல்லோம்
பாசமற வீசும் படியோ நாமே.

நாவார நம்பனையே பாடப் பெற்றோ
நாணற்றார் நள்ளாமே விள்ளப் பெற்றோம்
ஆவாவென் றெமையாள்வா னமரர் நாத
னயனொடுமாற் கறிவரிய வனலாய் நீண்ட
தேவாதி தேவன் சிவனென் சிந்தை
சேர்ந்திருந்தா னென்றிசைக்கோன் றானே வந்து
கோவாடிக் குற்றேவல் செய்கென் றாலுங்
குணமாகக் கொள்ளோமெண் குணத்து ளோமே. ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

பதிக வரலாறு :

திருநாவுக்கரசு நாயனார் தமக்கு வந்த சூலைநோய் தீராமையினால் திருவதிகையை யடைந்து சைவசமயத்தைச் சேர்ந்த செய்தியைக் கேட்டறிந்த 'அருள்கொண்ட வுணர்வின்றி நெறிகோடி யறிவென்று மருள்

கொண்ட' மன்னவனுகிய பல்லவ அரசன் தன் அமைச்சரை நாயனுரை அழைத்துவரும்படி யனுப்ப, அவர் அவ்வாறே சென்று அழைத்தபோது நாயனுர் 'நீரழைக்கு மடைவிலம்' என்று மறுத்துரைக்குங் கருத்துடைய மறுமாற்றத் திருத்தாண்டகத்தை 'நாமார்க்குங் குடியல்லோம்' என்று எடுத்துப் பாடி யருளினுர்.

திருப்புகலூர் பதிகம் ௬௪௪

திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

எண்ணுகே னென்சொல்லி யெண்ணு கேனோ
வெம்பெருமான் றிருவடியே யெண்ணி னல்லால்
கண்ணிலேன் மற்றோர் களைக ணில்லேன்
கழலடியே கைதொழுது காணி னல்லால்
ஒண்ணுளே யொன்பது வாசல் வைத்தா
யொக்க வடைக்கும்போ துணர மாட்டேன்
புண்ணியா வுன்னடிக்கே போது கின்றேன்
பூம்புகலூர் மேவிய புண்ணி யனே.

அங்கமே பூண்டா யனலா டினுய்
யாதிரையா யானிழலா யானே றூர்ந்தாய்
பங்கமொன் றில்லாத படர்ச டையினுய்
பாம்போடு திங்கள் பகைதீர்த் தாண்டாய்
சங்கையொன் றின்றியே தேவர் வேண்டச்
சமுத்திரத்தி னஞ்சுண்டு சாவா மூவாச்
சிங்கமே யுன்னடிக்கே போது கின்றேன்
றிருப்புகலூர் மேவிய தேவ தேவே.

பையரவக் கச்சையாய் பால்வெண் ணீற்றாய்
பளிக்குக் குழையினாய் பண்ணா ரின்சொல்
மைவிரவு கண்ணாளைப் பாகங் கொண்டாய்
மான்மறிகை யேந்தினாய் வஞ்சக் கள்வர்
ஐவரையு மென்மேற் றரவறுத்தா
யவர்வேண்டுங் காரியமிங் காவ தில்லை
பொய்யுரையா துன்னடிக்கே போது கின்றேன்
பூம்புகலூர் மேவிய புண்ணி யனே.

தெருளாதார் மூவெயிலுந் தீயில் வேவச்
சிலைவளைத்துச் செங்கணையாற் செற்ற தேவே
மருளாதார் தம்மனத்தில் வாட்டந் தீர்ப்பாய்
மருந்தாய்ப் பிணிதீர்ப்பாய் வானோர்க் கென்றும்
அருளாகி யாதியாய் வேத மாகி
யலர்மேலா னீர்மேலா னைந்துங் காணாப்
பொருளாவா யுன்னடிக்கே போது கின்றேன்
பூம்புகலூர் மேவிய புண்ணி யனே.

நீரேறு செஞ்சடைமே னிலாவெண் டிங்க
ணீங்காமை வைத்துகந்த நீதி யானே
பாரேறு படுதலையிற் பலிகொள் வானே
பண்டநங்கற் காய்ந்தானே பாவ நாசா
காரேறு முகிலனைய கண்டத் தானே
கருங்கைக் களிற்றுரிவை கதறப் போர்த்த
போரேறே யுன்னடிக்கே போது கின்றேன்
பூம்புகலூர் மேவிய புண்ணி யனே.

விரிசடையாய் வேதியனே வேத கீதா
விரிபொழில்சூழ் வெண்காட்டாய் மீயச் சூராய்
திரிபுரங்க ளெரிசெய்த தேவ தேவே
திருவாரூர்த் திருமூலட் டான மேயாய்
மருவினியார் மனத்துளாய் மாகா ளத்தாய்
வலஞ்சுழியாய் மாமறைக்காட் டெந்தா யென்றும்
புரிசடையா யுன்னடிக்கே போது கின்றேன்
பூம்புகலூர் மேவிய புண்ணி யனே.

தேவார்ந்த தேவனைத் தேவ ரெல்லாந்
திருவடிமே லலரிட்டுத் தேடி நின்று
நாவார்ந்த மறைபாடி நட்ட மாடி
நான்முகனு மிந்திரனு மாலும் போற்றக்
காவார்ந்த பொழிற்சோலைக் கானப் பேராய்
கழுக்குன்றத் துச்சியாய் கடவு ளேநின்
பூவார்ந்த பொன்னடிக்கே போது கின்றேன்
பூம்புகலூர் மேவிய புண்ணி யனே.

நெய்யாடி நின்மலனே நீல கண்டா
நிறைவுடையாய் மறைவல்லாய் நீதி யானே
மையாடு கண்மடவாள் பாகத் தானே
மான்றோ லுடையாய் மகிழ்ந்து நின்றாய்
கொய்யாடு கூவிளங் கொன்றை மாலை
கொண்டடியே னிட்டுக் கூறி நின்று
பொய்யாத சேவடிக்கே போது கின்றேன்
பூம்புகலூர் மேவிய புண்ணி யனே.

துன்னஞ்சேர் கோவணத்தாய் தூய நீற்றாய்
துதைந்திலங்கு வெண்மழுவாள் கையி லேந்தித்
தன்னனையுந் தண்மதியும் பாம்பு நீருஞ்
சடைமுடிமேல் வைத்துகந்த தன்மை யானே
அன்ன நடைமடவாள் பாகத் தானே
யக்காரம் பூண்டானே யாதி யானே
பொன்னங் கழலடிக்கே போது கின்றேன்
பூம்புகலூர் மேவிய புண்ணி யனே.

ஒருவனையு மல்லா துணரா துள்ள
முணர்ச்சித் தடுமாற்றத் துள்ளே நின்ற
இருவரையு மூவரையு மென்மே லேவி
யில்லாத தரவறுத்தாய்க் கில்லே னேலக்

திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் தேவாரம்

கருவரைசூழ் கான லிலங்கை வேந்தன்
கடுந்தேர்மீ தோடாமைக் காலாற் செற்ற
பொருவரையா யுன்னடிக்கே போது கின்றேன்
பூம்புகலூர் மேவிய புண்ணி யனே.

திருச்சிற்றம்பலம்

பதிக வரலாறு:

ஆண்டவர சென்னுந் திருநாவுக்கரசு நாயனுர் மனமுதலாகிய வந்தக் கரணங்கள் நான்கும் தத்தமக்குரிய வேறு வேறு தொழில்களைச் செய்யாது சத்வ குணுதிக்கத்தால் ஒருப்பாடுற்றுத் தமக்குப் புகலாயமைந்த சரண்யபுரீசர் தமது திருவடியின்கீழ்த் தம்மையினி திருத்திடுமென்னு முன்னுணர்ச்சியினுற் பல விருத்தங்களை யருளிச்செய்து, மூவுலகத்துள்ளாருந் துதித்தற்குரிய நிலைபெற்ற வித்திருத்தாண்டகத்தை "எண்ணுகேன்" எனத் தொடங்கித் திருப்பாட் டிறுதிதோறும் 'உன்னடிக்கே போதுகின்றேன்" என்று வைத்துப் பாடிச் சித்திரைச் சதயத் திருநாளிற் றிருவடி ஞானமாகிய வருண்ஞான மில்லாதார் பெறுதற்கரிய சிவனடி நீழலி னிரண்டறக் கலந்தருளினுர்.

திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் தேவாரம்

முற்றிற்று

அருஞ்சொற் பொருளகராதி

அ

அகலம் - மார்பு, சு - க
அகைத்தல்-எழுப்பல், செலுத்தல், ாஉ - க
அங்கம் - எலும்பு, உஅகூ - ய
அங்கி - அக்கினி, ௩ரு - எ
அங்குலி - விரல், கஅச - ய
அசிர்ப்பு - அயிர்ப்பு, அகூ - உ
அஞ்சனம் - மை, ௩கூய - சு
அடுக்கல் - மலை (கைலை) உசய-கக
அடும்பு - ஒரு கொடிப்பூ, ௩சஅ-சு
அதம்பழம் - அத்திப்பழம், ககக - எ
அந்திரன் - வேடவடிவமுற்றவன், சகூ - எ
அம்பரம் - யானை, கஉ - ச
அயக்கம் - நோயின்மை, நிராமயம், கூச - அ
அயிலுதல் - உண்ணுதல், ௩அரு-எ
அயில் - கூர்மை, ரு௩க - க
அரங்கு - ஆடரங்கு; ஆடுமிடம், சபை, ௩ - ய
அரி - விட்டுணு, அக - ரு
அரி - செவ்வரி, உக - உ
அரிச்சு - அரித்தல், உாரு - ௩
அருகல் - அணைதல், கிட்டுதல், கச - ௩
அருத்தம் - பொன், ருஉ - கூ
அருத்தி - விருப்பம், ருசு - ச
அலகு - திருவலகு (துடைப்பம்), ௩சுசு - ௩
அலந்தேன் - துன்புற்றேன், (அலம் - துன்பம்), உ - சு
அலமரும் - ஏமாறும், சகூ - ரு
அலர் - மலர், ககூ - ச
அலவன் - ஆண்ஞெண்டு, சஅ - கூ
அலைசாமே - வருந்தாமே, சஎகூ-உ
அவி - வேள்வியிற்றரும் தேவருணவு, ௩ரு - எ
அள்ளல் - நரகம், சுய - கூ
அற்று - ஒழிந்து, நீங்கி, (இருவகைப் பற்று மற்று), ய - கூ
அனகன் - கடவுள், குற்றமில்லாதவன், கூக - க
அனிலம் - காற்று, சஉச - அ

ஆ

ஆகம்பத்து - பத்துப்பிறவிகள், (ஆகம் - உடம்பு), உய - கூ
ஆணி - உரைகாட்டும் உயர்ந்த பொன், ருகள - ச
ஆதங்கம் - புயம், சாய - க
ஆத்தன் - பெரியன், கடவுள், சசக - கக
ஆப்பி - பசுச்சாணி, ௩சுசு - ௩
ஆமலகக்கனி - நெல்லிக்கனி, ௩உகூ - உ
ஆயம் - மகளிர்கூட்டம், சச - ௩
ஆயிழை - பெண், ஈண்டு உமாதேவியார், ௩கூ - ய
ஆர்த்த - எளிய, ருாக - உ
ஆலித்தல் - களித்தல், எகூ - உ
ஆவணம் - உரிமை, உரிமைப்பத்திரம், சருகூ - க
ஆழி - மோதிரம், ௩உ - ரு
ஆழிவலவன் - கடலரையன், கூ - உ

இ

இடிஞ்சில் - அகல், சுஉ - உ
இணர்ந்து - தளிர்த்து, பூத்துமாம், ௩எஉ - உய
இண்டை - மாலை, ககூ - ச
இராவணம் - அழுதல், உஅகூ - கக
இரிக்கும் - திரியும், கசகூ - ச
இலயம் - கூத்தின் விகற்பம், கூ - ௩

இழுதை - அறிவில்லாதவன், உ௱அ - அ
இளக்கும் - உருக்கும், உ௬௧ - ௬
இறை - சிறிது, ௫௬அ - ௪

ஈ

ஈர்த்தல் - இழுத்தல், ௫ - எ

உ

உக்கார் - இறந்தார், ௫அ - ௪
உசிர்ப்பு - உயிர்ப்பு, அ௬ - உ
உதகரணம் - உதைத்தல், ௫௫ - ௰
உரப்புதல் - அதட்டல், ௧௬௰ - ௫
உலந்தார் - இறந்தார், உ - ௬
உவராது - வெறுக்காது, ௫௬௧-௫
உழலை - திரிதலையுடையது, உஉ௫ - ௬
உழிதரல் - திரிதரல், ௧௫ - ௧
உள் - மனம், ௬ - ௬
உறுக்கல் - கடத்தல், சினத்தலு மாம், ௧௬௧ - ௪
உனகனுய் - உன்னியவன், ௬௧ - ௧

ஊ

ஊண் - உண்டி, ௬அ - ௫

எ

எச்சன் - யாகத்தினதிதேவதை, ௫௫ - எ

ஏ

ஏகாசம் - மேலுடை, போர்வை, ௪௪௫ - ௫
ஏடு - இதழ், ௬௱௫ - ௪
ஏணிலார் - கோட்டம், ௬௰ - அ
ஏமாப்பு - அலமரல், மோசம் போதல், உஎ௬ - ௧
ஏம்பலித்தல் - அங்கலாய்த்தல், ௧எஅ - அ

ஐ

ஐது - அழகானது, உ௫௫ - ௬

ஒ

ஒத்துதல் - மெல்லவூன்றுதல், உஅ௪ - ௰

ஓ

ஓங்கல் - மலை (கைலை), உஉஅ - ௰
ஓடை - நெற்றிப்பட்டம், ௧௧௫-௫
ஓரி - ஆண்நரி, ௪௬அ - ௫
ஓரோதம் - ஒரும்வேதம், ௧அ - அ
ஓர்தல் - ஆராய்ந்தறிதல், ௫௬௧-௧௧

க

கடவுதல் - செலுத்தல், ௧௫௫ - ௪
கட்டல் - களைதல் (ஈண்டு அழித்தல்), ௧௫ - ௬
கட்டு - பந்தம், பற்று, ௫௪௬ - ௧
கணி - வேங்கை மரம், உஉ - ௬
கண்டகம் - முள்ளி, ௫௰ - உ
கண்டம் - கழுத்து (ஈண்டு பாடுதற் காதாரமாய இடம்), ௧உ - ௫
கண்ணி - மாலை, அ - ௧
கதம் - சினம், ௫௧ - எ
கமி - (க்ஷமி) பொறுத்துக்கொள், ௫௫ - எ
கமை - பொறுமை, அஉ - ௬; ௫௪௫ - அ
கம்பு - சங்கு, ௫௧உ - எ
கயம் - (கசம்) நீர்கசியப்பெறுவது, நீருறுதமடு, ஆழமானகுளம், உ-௫
கயிறு - பாசம் (அறம்பாவமென்னு மருங்கயிறு), ௰-௬
கரணம் - செய்கை, ஈண்டுக் கூத்தின் செய்கை, ௫௬௪ - எ
கருவி - மேகம், ௧அ - ௰
கலித்தல் - ஒலித்தல் (இரைதல்), ௫ - அ
கவராது - வஞ்சனையின்றி, ௫௬௧-௫
கவரி - சாமரை, ௪அ - ௧
களரி - அரங்கம், உ௫௬ - எ
களி - களிப்பு, மகிழ்ச்சி, உஉ - அ
களைகண் - புகலிடம், ௬௬ - அ
கறங்குதல் - ஒலித்தல், ௧௬ - ௫
கறும்பி - கோபித்து, ௫௫உ - ௬
கனம் - மேகம், ௪௱௫ - ௫
கனற்றல் - சுடுதல், ௧உ - எ

கா

காகுத்தன் - ககுஸ்தன் மரபிற் றோன்றிய இராமன், ௫௬எ - ௪
காணி - நிலம் ௧௬உ - ௧
காளம் - கறுப்பு, ௧அஅ - எ

கி

கிம்புரி - யானைக்கொம்பின்பூண், ௧௫௪ - ௧

கிழி - எழுதுபடம், ௬௫௯ - ௧

கு

குசை - தருப்பை, ௩௨௭ - ௧
குட்டம் - கோஷ்டம், ௧௯௯ - ௭
குணலை - ஒருகூத்து, ௨௫௯ - ௧
குய்யம் - வஞ்சகம், ௧௭௭ - ௩
குரம்பை - உடம்பு, ௯௯ - ௨
குலா - வளைவு, ௩௮௮ - ௮
குவை - திரட்சி, ௪௯௯ - ௧
குறும்பி - அரித்து, ௩௩௨ - ௯
குனித்தல் - வளைத்தல், செரித்தல், ௧௪௭ - ௪

கூ

கூவை - கூகை, ௩௰ - ௮
கூழைமை - அடிமைத்தன்மை, ௧௪௭ - ௫
கூழ் - உரிமை, ௧௩ - ௨
கூளி - பேய் - ௫௯௫ - ௰

கே

கேழல் - பன்றி, ௯ - ௨

கை

கைது - வஞ்சகம், ௨௫௩ - ௯
கைதை - தாழை - ௩௰ - ௨

கொ

கொண்டி - கொள்ளை, ௨௧௯ - ௭
கொத்தை - குருடன், ௧௭௭ - ௨
கொம்பு - கோல், (ஈண்டுக் கரும்புக்கோல் - கரும்புவில்லை யுணர்த்திநின்றது), ௧௨ - ௪
கொளுவுதல் - தொடுத்தல், ௨௯-௪
கொழுமை - செழுமை, வளப்பம், ௪௱௨ - ௫

கோ

கோகு - கழுதையைப்போல் வருத்தித் துன்பஞ்செய்தல், ௯௯ - ௯
கோட்டுதல் - வளைத்தல், ௨௯ - ௪
கோப்பல் - அப்பல், ௯௯ - ௭
கோமளம் - இளமைச்செவ்வி, ௩௩௯ - ௪
கோள் - தீய, வலியவுமாம், ௧௫௩ - ௫

ச

சங்காத்தி - கூட்டாளி, நண்பன், ௯௱௩ - ௫
சண்ணித்தல் - தரித்தல்,பூசுதல், ௧௩ - ௧
சதுர் - திறம், மேன்மை, ௧௭ - ௭
சந்தோக - உதாத்த முதலிய சந்தசுகளையுடைய, ௫௨௯ - ௬
சமழ்த்தல் - வருந்தல், ௨௱ - ௬!
சலித்தல் - வருத்தல், ௩ - ௮
சவை - கூட்டம், ௮௪ - ௨
சழக்கு - பொய்ம்மை, தளர்ச்சியுமாம், ௯௯ - ௨

சா

சாடுதல் - கொல்லுதல், ௧௪௮ - ௰
சாமம் - அர்த்தராத்திரி (கறுப்பு என்பது), ௫௮௪ - ௨
சாரணன் - ஒற்றன், ௪௱௫ - ௩

சி

சிட்டு - அற்பத்தன்மை, ௪௩௪ - ௰
சிதம் - வறுமை, ௧௧௧ - ௭
சிதம்பன் - குணமிலி, ௧௨௭ - ௧
சிரைத்தலை - மயிர் கழிந்ததலை, ௩௯௯ - ௩
சில்லை - இழிந்த, ௩௯௯ - ௩
சினம் - விம்முதல், பருத்தல், ௧௯ - ௧

சீ

சீத்தை - கீழ்மை, ௧௩௮ - ௭
சீரை - மரவுரி (இரண்டனுருபு தொக்கதாகக் கொள்க), ௫௧௯ - ௩

சு

சும்மை - சுமை, ௨௭௮ - ௮
சுரிச்சி (சுரித்து) - ஒடுங்கி, வாடி, ௩௫௰ - ௫
சுரை - ஒரு காய், ௩௫௭ - ௩
சுவடு - தழும்பு, ௮ - ௧

சூ

சூலை - ஒருகொடிய வயிற்றுநோய், ௨ - ௩
சூழல் - இடம், ௨௭௪ - ௪
சூளாமணி (சூடாமணி) - முடிமணி, தலையணி, ௯ - ௧; ௪௫௰ - ௧
சூறை - கொள்ளை, ௧௪௧ - ௫

செ

செத்தையேன் - துரும்புத்தன்மையன், அற்பன், ௧௨௭ - ௧

செம்மாப்பு - பெருங்களிப்பு, ௫௰-௰

சே

சேடு - பெருமை, ௬௱௩ - ௪
சேடு - அழகு, ௧௨௨ - ௨
சேமம் - இன்பம், ௩௯ - ௬
சேம்பு - ஒருசெடி, ௬௱௩ - ௬
சேயான் - தொலைவிலுள்ளவன், ௩௨ - ௩
சேர்ப்பன் - நெய்தனிலத்தலைவன், ௬௪ - ௧
சேணம் - மேன்மை, ௧௧௨ - ௯

சொ

சொக்கம் - ஒரு கூத்து, ௧௭௨ - ௮

சோ

சோத்தம் - அஞ்சலி, வணக்கம், ௯௭ - ௨

ஞ

ஞமன் - இயமன், ௩௭௨ - ௧௮

த

தகவு - கிருபை, நன்மை, ௪௩௬ - ௭
தகளி - அகல், ௧௩௮ - ௪
தகுணிச்சம் - ஒரு தோற்கருவி, ௧௯௬ - ௩
தட்டுதல் - பொருந்தல், ௧௫ - ௯
தணக்குவார் - பிரிவார், ௨௩௧ - ௨
தமியார் - தனியர், ஒப்பில்லவர், ௨௨ - ௮
தயக்கம் - கலக்கம், ௪௧௬ - ௧
தரங்கு - தங்குதல், ௩௧௩ - ௧
தருணம் - இளமை, ௪௭௧ - ௬
தலக்கம் - குற்றம், ௬௬ - ௫
தவிசு - ஆஸனம், இருக்கை, ௧௫-௰
தளம் - இதழ், ௫௯௫ - ௯
தனம் - செல்வம், ௭௰ - ௮

தா

தாபரம் - கோயில், இலிங்கமுமாம், ௧௯௩ - ௪
தாமம் - மாலை, ௪௯ - ௩
தாயத்தார் - பங்காளிகள், ௩௩௫ - ௩
தாழி - குடம், சால், ௱ - ௭

தி

திகிரி - தேர், ௧௯௩ - ௰
திகைத்தல் - மயங்கல், ௪௪௰ - ௯
தியக்கம் - கலக்கம், ௯௪ - ௮
திருதிமை - உறுதி, ௫௬௨ - ௮
திருத்தம் - தூய்மை, தீர்க்கமுமாம் ௫௨ - ௨
திறம்பி - மாறுபட்டு, ௩௩௨ - ௬

து

துகள் - குற்றம், ௨௰ - ௭
துச்சு - பொய், ௧௨௮ - ௮
துஞ்சு - நிலைபெறு, ௫௰ - ௧
துடும்பல் - பூங்கொத்து, ௩௪௮ - ௬
துட்டு - தீயகுணம், ௧௪௩ - ௰
துத்தி - பாம்பின் படப்பொறி, ௫௬ - ௫
துத்தியம் - துதி, ௩௭௮ - ௨
துரிசர் - குற்றமுடையார், ௫௭௬ - ௬
துரிசு - குற்றம், ௩௱௰ - ௩
துவலை - துளி, ௫௯௯ - ௨
துழனி - ஒலி, ௫௯ - ௨
துறை - இடம், நிலம், நீர், சொடி, கோடு என்பன, ௯ - ௪
துன்னல் - நெருங்கல், ௰௨ - ௭
துன் - தூர், கெட்ட, ௧௪ - ௫

தூ

தூ - தூய்மை, ௩௩௰ - ௨
தூணி - அம்புக்கூடு, ௧௨௧ - ௪
தூம்பு - வாயில், வழி, ௧௮௩ - ௧
தூர்த்தன் - துட்டன், காமுகனுமாம், ௫௯௯ - ௰
தூவல் - இறகு, ௪௪ - ௨

தெ

தெக்கு - நிறைந்த, தேக்கிய, ௭௧-௨

தே

தே - தேவர், கடவுளர், ௩௩௰ - ௨
தேக்குதல் - தடை செய்தல், ௪௧௪ - ௫
தேசன் - ஞானவொளியன், ௰௯ - ௬
தேவு - தெய்வம், (தேவர்) ௧௧ - ௨

தோ

தோளுதல் - துளைத்தல், ௩௫௭ - ௩

ந

நகரம் - பட்டினம், அரண்மனையுமாம், ௩௭௨ - ௰௬

அருஞ்சொற்பொருளகராதி

நணியான் - அணிமையிலுள்ளவன்,
ஙஉ - ங
நண்பகல் - மத்தியானம் சஎச - ரு
நம்பான் - கடவுள், ஙஉ - ங
நரலுதல் - ஒலித்தல், ஙா - கூ
நல்குரவு - வறுமை, சாச - க
நளிர் - பெருமை, உக - ச
நள்ளல் - நட்டல், விரும்பல்,
சசுக - உ

நா

நாகு - ஏற்றின் பெண், (மரையும்
பெற்றமும் எருமையும் நாகே)
ய - கக
நாராசம் - சலாகை, ாக - ச

நி

நிட்டூரவர் - கொடியர், சஙௗ - ச
நிதனம் - அழிவு, ஙச - ரு
நிலாசும் - நிலைக்கும், ருசுக - சு

நு

நுந்தாத - தூண்டாத, ருசுக - ரு

நூ

நூக்கல் - தள்ளல், ஙஉகூ-எ; உ-ரு
நூறுதல் - அழித்தல், உசுய - சு;
சஎய - ய

நெ

நெதி - நியதி, ஙசு - ங
நெருநல் - முன்னைநாள், கககூ - ங;
சஅய - ரு
நெளிவு - வளைவு, கோணல்,
சகஎ - ங
நெறி - சிலிர்த்த, கசய - க

நே

நேமி - சக்கரம், ருஙஎ - ங

நொ

நொடிதல் - சொல்லல், அக - உ

ப

பசலை - தேமல், ாச - ரு
பசை - அன்பு, பற்று, சாஅ - ச
படப்பை - கொல்லை, ாரு - அ
படிறு - பொய், சாஅ - ங
படுகர் - நீர்ப்பள்ளம், கஅஎ - உ
பட்டம் - பரிவட்டம், உஅகூ - அ
பட்டிமை - களவு, சாஅ - ங

பட்டியேறு - இடபவேறு, அடங்
காத ஏறுமாம், உகஉ - க
பணை - முரசு, ஙய - எ
பண்டி - வயிறு, கூகூ - க
பந்தி - கட்டிய, உசஎ - க
பப்பு - பரப்பு, அகலம் (அதிகம்
என்னும்பொருட்டு), கச - சு
பம்புதல் - ஆரவாரித்தல் கஎக - எ
பயிக்கம் - பிச்சை, கரு - அ
பரியர் - மகத்தானவர், உசஅ - கக
பலுகல் - பெருகுதல், ஙஉஅ - எ
பவணன் - சமண ஆசிரியன், கச-சு
பவந்தம் - சூது, சஉய - ச
பளகன் - குற்றமுடையோன்,
ககசு - ரு
பளகு - குற்றம், சசுக - ங

பா

பாகு - பிச்சை, சஉய - ங
பாங்கு - உரிமை, தகைமையுமாம்,
உாஅ - ய
பாசனம்-நெருப்பு, பாத்திரமுமாம்,
ருகூ - கூ
பாடு - பெருமை (பாடும் என்று
மாம்), கக - க
பாரிடம் - பூதம், ருக - சு
பாரித்தல் - பரப்பல், சரு - அ
பாவகன் - தூய்மை செய்வோன்
(பாசமோசனம் செய்தல்),
சசுகூ - சு
பாழி - பெருமை, ஙஉ - ச
பாறு - பருந்து, ககூ - ரு
பாற்றல் - ஒழித்தல், நீக்குதல், உ-ங

பி

பிச்சாடல் - பிச்சை யெடுத்தல்,
ருஉகூ - சு
பிடவம் - வாத்திய விசேடம்,
சாய - உ
பிணிந்தார் - இறந்தார், உ - ங
பிதிர்முகன் - பயந்த முகத்தை
யுடையன், சுரு - சு
பில்குதல் - கொப்பளித்தொழுகல்,
சஉஉ - சு
பிறங்குதல் - ஒலித்தல், சண்டு
வழுத்திக்கொண்டிருத்தல்,
சஅ - உ

அருஞ்சொற்பொருளகராதி

பு

புல்வாய் - மான், ௩௨ம - க
புறணி - பக்கம், உகக - உ

பூ

பூட்சி - உடல், ௫சச - சு
பூரித்தல் - நிரம்புதல், ௩௩எ - க

பெ

பெற்றம் - எருது (இடபம்), உ-௩

பே

பேதுறல் - மயங்கல், உசு - அ

பை

பை - பாம்பின்படம், க௩ - ம
பைதல் - துன்பம், களக - உ

பொ

பொசி-நீர்த்துளி (வேர்வைத்துளி), ௫சுக - சு
பொழில் - உலகம், உ௨எ - சு
பொள்ளல் - பொத்தல், சு௫ - க
பொன்ற - இறக்க, ௫அம - அ

போ

போதகம் - யானை, சுாசு - ௫
போத்து - எருமைக்கடா, ௩கச-எ
போழ்தல் - பிளத்தல், க - உ

ம

மஞ்சு - மேகம், உச - சு
மடவரல் - இளம்பெண், ஈண்டு உமையம்மையார் - எ௫ - ம
மதத்தல் - வெறித்தல், ௫க - எ
மலக்கம் - கலக்கம், எ - ௫
மல்லை - வட்டம், உ௩க - சு
மறலி - இயமன், ௩க - எ

மா

மாணி - பிரமசாரி, ஈண்டுச்சண்டேசர், உாஎ - ச
மாதர் - அழகு, அ - க
மாத்தாய் - மகத்தாய், பெரியதாய், ககசு - எ
மால் - பெருமை, உயர்ச்சியுமாம், ௩ - ம
மாறு - பகை, சச - ச

மு

முகரி - முற்பட்டது, சசு௩ - க
முகை - மொட்டு, உஉ - எ
முண்டகம் - தாமரை, ௩ம - உ
முயங்குதல் - புணர்தல், ௩ம - எ
முளரி - தாமரை, க௫ - ம

மூ

மூங்கர் - ஊமர், களஎ - உ
மூழை - அகப்பை, கம - க

மோ

மோடி - காடுகாள், கஉ௩ - அ
மோத்தை - சோற்றுத்திரள், க௩அ - எ
மோழைமை - மடமைத்தன்மை, உ௫சு - ச

வ

வக்கரன் - ஓர் அசுரன், ாசு - சு
வசி - குற்றம், அக - உ
வடி - பதஞ்செய்த, உக - ச
வட்டம் - சக்கர வடிவத்தையுடையது, உாசு - க
வட்டு - ஒரு விளையாட்டு, ௩௫ம-உ
வண்ணம் - இராகம். வண்ணப்பாட்டுக்களுமாம், சாஎ - க; நிறம் (யானை, மான், புலி என்பவற்றின் பல நிறவுரிவையுடையர்) அழகுமாம், சு - க
வம்பு - வாசனை, கஉ - ச
வயந்தே - (வசம்) வசப்பட்டு, ௩-எ
வல்லை - வன்மை, உாசு - க
வளாவல் - கலத்தல், தங்கல், சு-க
வனம் - அழகு, நீருமாம், கசு - க

வா

வாசிகை - கோத்த மாலை,-உசுச-௩
வாயம் - தோத்திரம், ௩௩௫ - ௩
வாரணன் - வருணன், ௩கஅ - ம
வாரம் - அன்பு, ௩சசு - ம
வாளமால் - சக்கரவாகமும் மேகமும், உகஅ - உ

வி

விச்சு - வித்து, கக - உ
விஞ்சம் - விந்தம், கசு - உ
விஞ்சையர் - வித்யாதரர், ஈண்டுத் தேவர், கஉ௩ - எ
விடலை - திண்மை, ௫௩உ - ச
விதானம் - மேற்கட்டி, சஅ - க
விம்மல் - ஏங்குதல், ௫எக - ம

விவந்து - சுழன்று, பிரகாசித்துமாம், ௧௯௱ - ௧௧
விழுது - நெய், ௨௭௪ - ௩
விள்ளல் - சொல்லுதல், ௧௪௰ - ௭
விள்ளார்-பிரிந்துபோதல், ௪௱௮-௩
வின்மை - வில்லின்தொழில், ௧௨௩ - ௰

வெ

வெடி - அச்சம், ௧௫௧ - ௪
வெளிறு - அறிவின்மை, ௫௮ - ௭
வெள்ளடை - திருக்குருகாவூர் வெள்ளடை, ௬௧௮ - ௮

வே

வேங்கை - வேங்கைப்பூ, ௨௨ - ௬
வேடு - வேடுவர் கோலம், ௨௧௯-௩
வேதி - மதில், ௧௨ - ௯
வேழம்பத்தைவர் - கழைக்கூத்தரைப் போன்ற ஐந்துபொறிகள், ௩௧௫ - ௧
வேனல் - கானல், ௨௯௮ - ௬

வை

வை - கூர்மை, ௪௫௰ - ௨

பாட்டு முதற்குறிப் பகராதி

பாட்டு முதற்குறிப் பகராதி

பாட்டு முதற்குறிப் பகராதி

பாட்டு முதற்குறிப் பகராதி

பாட்டு முதற்குறிப் பகராதி

பாட்டு முதற்குறிப்பு அகராதி

பாட்டு முதற்குறிப் பகராதி

பாட்டு முதற்குறிப் பகராதி

பாட்டு முதற்குறிப் பகராதி

பாட்டு முதற்குறிப் பகராதி

பாட்டு முதற்குறிப் பகராதி

பாட்டு முதற்குறிப் பகராதி

பாட்டு முதற்குறிப் பகராதி

பாட்டு முதற்குறிப் பகராதி

பாட்டு முதற்குறிப் பகராதி

பாட்டு முதற்குறிப் பகராதி

பாட்டு முதற்குறிப் பகராதி

பாட்டு முதற்குறிப் பகராதி

பாட்டு முதற்குறிப் பகராதி

பாட்டு முதற்குறிப் பகராதி

பாட்டு முதற்குறிப் பகராதி

பாட்டு முதற்குறிப் பகராதி

பாட்டு முதற்குறிப் பகராதி

பாட்டு முதற்குறிப் பகராதி

பாட்டு முதற்குறிப் பகராதி

பாட்டு முதற்குறிப் பகராதி

பாட்டு முதற்குறிப் பகராதி

(ப - ௧௨௪)

பாட்டு முதற்குறிப் பகராதி

பாட்டு முதற்குறிப் பகராதி

பாட்டு முதற்குறிப் பகராதி

பாட்டு முதற்குறிப் பகராதி

பாட்டு முதற்குறிப் பகராதி

பாட்டு முதற்குறிப் பகராதி

பாட்டு முதற்குறிப் பகராதி

பாட்டு முதற்குறிப் பகராதி

பாட்டு முதற்குறிப் பகராதி

பாட்டு முதற்குறிப் பகராதி

பாட்டு முதற்குறிப் பகராதி

பாட்டு முதற்குறிப் பகராதி

தொடர்புரை

பாலொழுகும் பச்சிளம் பருவத்தில் இறைவனருள் பெற்றுச் சமணிடர் தீர்த்துச் செந்தமிழ் வளங்கள் கெழுமப் பாடிய ஞான சம்பந்தரின் தேவாரத் திருப்பதிகங்களும், தண்டூன்றித் தள்ளுநடைகொள்ளுங் கிழப் பருவத்தில் திருவருள்பெற்றுத் தொண்டி னெறி இனிது விளங்க நினைப்பாலும் பாட் டாலும் உழவாரத்தாலும் மூவகைத் தொண் டும் முற்ற ஆற்றிச் சமண் சைவ மதங்களின் வேறுபாடு கனிபெரிது காட்டிக் குழைந்துரு கிப் பாடிய நாவுக்கரசரின் இந் நற்றமிழ்ப் பாடல்களுமாக ஆறு திருமுறைகளையும் முறை யே உண்மையான் ஓதி உளங்கரைந்த மெய் யன்பர்கள் இனி அவற்றை யடுத்து ஓதத்தக் கன காளைப்பருவத்தில் தடுத்தாட்கொள்ளப் பெற்று இறைவன்பால் தோழமைத் திருவரு ளும் அடியார்பால் மெய்யடிமைப் பேரரு ளும் ஒருங்கு வாய்ந்து உலகிய லொழுக்கத் தின் நின்று அவ்வொழுக்கத்தின் வாயிலாக இறைவனை வணங்குமுறை தெளிவித்துத் தமிழ் பாடிய நாவலாரூரரின் ஏழாந்திரு முறைத் திருப்பதிகங்களாகும்.

அவைதாமும் இப்பொழுது அச்சிடப் பட்டுவருதலின், அன்பர்கள் அவற்றையும் வாங்கி ஓதி உளங்கரைந்துருகி உய்வார்களாக.

சிறுமணவூர் முனிசாமி முதலியார் அண்டு சன்ஸ்,
சிவகாமி விலாச அச்சுக்கூடம், சென்னை.